

ឯកសារតម្ពីព្រះតិ៍ត្របិដកស្កាននេះ ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះតិ៍ត្របិដកដប៉ុន ។

ឯកសារតម្ពីព្រះ វិត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០ ត្រូវបានទៅបចំធ្វើទៀតដោយ គេ៣ទំព័ន៥០០០ឆ្នាំ បូដា ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ដាធម្មទាន ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងថ្នៃកបច្ចេកទេស) ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

> ត្រួតពិនិត្យទេក្តីឯវិញ ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កាន៩ជាយ ឬនប្រុស ម៉ាន់សាទេវិត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងក៏ក្រក់លែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចឥ៍ណ (ភ្នំ ពេញ)
- ឧបាសក ដុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សទ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សាទេវុង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ដា ស៊ុំទិត្តានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ដា សុមេធាធីតា (ស.इ.អ)
- លោក ដឹម-ជា និងលោកស្រី វតន់ ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ៥ផង ឃឿន (កូទេវី)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេទី (បន្ទាយមានជ័យ)
- -ឧុបាសិកា យ៉ា វាំវី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧុបាសិកា កោ សេង (ភ្នំ ពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធាវនីរាដ, ចាន់ណា សុធាវនិះរាធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់វស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់វតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូលេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូត៖")
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេទីស់ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន វចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ኛ័ស សុផាទី (បាត់ដំបង)
- -កញ្ញា ឃឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធ្វេង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាទ៉ីម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ដុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុទ្ធណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.ร.អ)

This said

អនុគួរនិតាយ ឧសតនិទាង ខ្លានសមាតា

កុ្សសេសបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ ព.ស. ២៥០០

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ ស្វមផ្លង់ស្មារពីស្វត្រព្រះធមិនទ្ហិសជ្ជនជនជាតិខ្មែរ ។ ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។ ព្រះធមិនៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានស្វត្រចេញពីជម្រៅដូងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជនជាតិជប៉ុន ។

> このカンボジア版南伝大蔵経を カンボジアの佛教徒へ 贈ることができることに感謝します。 これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន ! ជ្ជនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

ឥម្ពីរព្រះថ្ងៃចិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន ក្រុមជំនុំព្រះផ្រៃចិដក នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកច្រៃពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៤ គីត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធមិរបស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ភរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដូងចិត្ត ជ្ងួនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទ្ធទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងឡេត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី ទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើយោរយៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគ្លួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រុ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃចិដកពេលនេះ គីជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សចាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん! 敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん!

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未會有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、順りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓う しるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年 7 月吉日

カンボジア版トリピタカ (南伝大蔵経) 復刻救援委員会

世話人代表 無着 成恭事務局長 篠原 鋭一

世話人 松永 然道 伊藤 佳通

有馬 実成 渡井 奎一 茂田 真澄

中島 教之

前田 利勝 永 六輔

杉谷 義純

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commisson of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence. July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager: The Rev. Seikyo Muchaku Secretary General: The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team:

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

សុគ្គព្ធជ្ជកា

អន់ទាន់កាយ ឧសកៈខេត្ត

ន្វានសមភាក

द ७

សត្តត្តបិដិកេ

អង្គុត្តរគិកាយស្ស ទសកគិល្ខាតា

ទាទលមោ ភាគោ

ត់តំយបណ្ណាសកោ

បឋមេ សមណសញ្ញាវិគ្នោ

(១) នំសេប្រ^(១)ភិក្សា។ សមសាសញ្ជា ភារិតា ១-បុលីគាតា សគ្គ ជម្មេ បរិប្បង្ខេំ ។ គាតមា នំសេប្ ។ ប៉េណ្ណិយម្លិ អជ្ឈបកតោ បប្បជិត្តច្នា មេ ជីវិកា អញ្ជោ មេ អាគាប្បេ ភារណ៍យោ(២) ។ ៩មា ទោ ភិក្សា។ នំស្បេ សមសាសញា ភាវិតា ពហុសីគា-តា សគ្គ ជម្មេ បរិប្បធ្ខេំ ។ គាតមេ សគ្គ ។ ជំចំ សតនគារី ហោនិ សតតវ៉េត្តី សំលេស អជ្ជជ្ឈា-លុ ហោនិ អព្យាបជ្ឈា ហោតិ អជ្ជមាជី ហោងិ

១ ម. ឯក្តីពេ តមានិ បាហេ ទិស្សតិ ។ ៤ និ. ម. ការណ៍យោនិ ។

សុត្តត្តបំ**ដ**ក

អង្គត្តរតិកាយ ទសកតិបាត

ទ្ធាទសមភាគ

តតិយបណ្តាសក

សមណសញ្ញាវិគ្គ ទី១

[១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សមណសញា (សេចក្តីស័គាល់ របស់សមណៈ) ភាយ៉ាង ដែលកិក្ខិជានចំពើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រៅមឥញាំងគេមិ៧ ប្រការឲ្យពេញលេញជាខ ។ ៣ យ៉ាង តើអ៊ីខ្វះ តី(បញ្ចជិតតប្បីពិលាណោ រឿយ១ឋា) ភាគ្មាអញ ខេះ កាខយកនូវភេទផ្ទេង (អំពីភេទរបស់គ្រហស្ត) ១ ការប្រព្រឹត្តិចិញ្ចឹមជីវិត របស់អាត្មាអញ វមែន ប្រព្រឹត្តជាប់ដោយបុគ្គលដទៃ ១ អាគ្មាអញ គប្បីធ្វើអាកប្បកិច្ចិយាផ្សេង (អំពីគ្រហស្) ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងរាយ្រ សមណសញា ៣ យ៉ាងនេះ ឯង ដែលភិក្ខុបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ វេមនិញ៉ាំនិធមិ៧ ប្រការៀរពេញលេញបាន ។ ធមិ៧ ប្រការ តើអ្វីខ្វះ ។ គ័ភិក្ខុ**ងា**អ្នកធ្វើ រឿយៗជានិច្ច ប្រព្រឹត្តមិនដាចក្នុងសីលទាំងឡាយ ១ ជាអ្នកមិនមាន សេចក្តីលោក ១ ជាអ្នកមិនបៀតបៀន ១ ជាអ្នកមិនមើលអាយគេ ១

សុទ្ធតូបិរិក អង្គុទ្ធរនិកាយត្ស ខសកនិបាតោ

មាន ។ មាន កាន់ នាត់ ត្រៃ នៃ ។ មាន ន្ទ្រេស ខ្មែន ខ្មែ

(២) សត្តិខេ ភិក្ខា ពេលដូច្នា ភាវិតា ពេលលីភេតា តំសេញ ថ្ងៃ បច្ចេបស្តិ ។ ភេតខេ
សត្ត ។ សត់សម្ពោជ្ឈស្តា ឧដ្ឋខេយសម្ពោជ្ឈស្តា
សម្ពេជ្ឈស្តា សមាន់សម្ពោជ្ឈស្តា ខេត្តខែយសម្ពេជ្ឈស្តា
សម្ពេជ្ឈស្តា សមាន់សម្ពោជ្ឈស្តា ខេត្តប្រសា ប្រក្សិ
សម្ពេជ្ឈស្តា ។ ឥខេ ទោ កិត្តប សត្ត
ពេលជ្ឈស្តា ការិតា ពហុលិភាតា តំសេញ ថ្លៃ
បញ្ចេបស្តិ ។ ភាតិ ពហុលិភាតា តំសេញ ថ្លៃ
បញ្ចេបស្តិ ។ ភាតិ ពហុលិភាតា តំសេញ ថ្លៃ
បញ្ចេបស្តិ ។ ភាគមា តំសេញ ។ វជ កិត្តប
បញ្ចេបស្តិ ។ ភាគមា តំសេញ ។ វជ កិត្តប
សក្តេជ្ឈស្តា ។ ភាព សហុលិភាតា តំសេញ ថ្លៃ
ប្រជុំ ។ ភាព សហុលិភាតា តំសេញ ។ ១។

က %. ម. ឥទមត្ថិស្យ ។ ៤ %. ម. ឯត្តួល សេទ្តោ អត្ថិ ។

សុទ្ធស្ថិជិក អង្គុត្តាភិបាយ ទសភភិបាភ

ជាអ្នកមានសេចក្តី (ជុ ជាក្នុងស៊ីក្ខា ១ ភិក្ខុ នោះមានសេចក្តីយល់ថា នេះជា ប្រយោជន៍ ក្នុងជីវិតបរិក្ខារពាំងទ្យាយ ១ ជាអ្នក (ជារព្ធនូវព្យាយាម ១ ២ ម្នាលភិក្ខុ ពាំងទ្យាយ សមណាសញ្ញា ជាយ៉ាងនេះឯង ដែលភិក្ខុជានចំរើន ហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ រថែងញ៉ាំងធម៌ ៧ ប្រការនេះឲ្យពេញ លេញបាន ។

(២) ម្នាល់វិត្តភាន់ឲ្យាយ ពោជ្យន្ន (អន្តនៃធម៌ជាគ្រឿនគ្រាស់
ជំនី) ៧ យ៉ាន៍នេះ ដែលកិត្តបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ
វមែនញ៉ាំនីវិជ្ជា ៣ ប្រការឲ្យពេញលេញបាន ។ ៧ យ៉ាន៍ តើអ្វីខ្វះ ។ គឺ
សត់សម្ពោជ្យន្ន ១ ធម្មវិចយសម្ពោជ្យន្ន ១ វីវិយសម្ពោជ្យន្ន ១ ប៉តិសម្ពោជ្យន្ន ១ បស្បត្តិសម្ពោជ្យន្ន ១ សមាធិសម្ពោជ្យន្ន ១ ប៉តិសម្ពោជ្យន្ន ១ បស្បត្តិសម្ពោជ្យន្ន ១ សមាធិសម្ពោជ្យន្ន ១ «បេក្ខាសម្ពោជ្យន្ន ១ បស្បត្តិសម្ពោជ្យន្ន ១ សមាធិសម្ពោជ្យន្ន ១ «បេក្ខាសម្ពេជ្យន្ន ១ ។ ម្នាល់កិច្ចទំនិទ្យាយ ពោជ្យន្ន ៧ នេះឯន៍
ដែលកិត្តបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ វមែនញ៉ាំងវិជ្ជា ៣
ប្រការ ឲ្យពេញលេញបាន ។ វិជ្ជា ៣ ប្រការ តើអ្វីខ្វះ ។ ម្នាល
កិត្តបានទ្បាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ វមែងហើកឃើញនូវបុព្វេនិវាស
ច្រើនប្រការ គឺលើកបាន ១ ជាត់ខ្វះ ២ ជាត់ខ្វះ ។ ប ។

តនិយបណ្ណាស់ពេ សមណសញ្ញាវិច្ឆោ

ឥន្ សាការំ សនុធ្លេសំ អនេការិបាំនំ បុព្វេធិវាសំ
អនុស្សាទំ នីព្វេធ ឧត្តុខា សៃខ្លេធ អនិក្តាន្ត មានុសាភេធ ។ បេ ។ យថាកាអូបកេ សង្គេ បជាលាន់ អាសវាធំ ១យា ។ បេ ។ សច្ចិត្តា្វា ឧបសម្បីជ្ជី វិហាន់ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខាវ សត្ត ពោជ្ឈិត្តា ភាវិតា ពហុបិតាតា ឥមា ន់សេប្រិ

តនិយបណ្ណាសក សមណសញ្ញាវិត្ត

រៅមេងវេលឹក ឃើញ ទូវបុព្វេទិពស ច្រើនប្រការព្រមទាំងកាការ ទាំង «ខ្ទេស
ដោយប្រការដូច្នេះ ១ មានចក្ខុដូចជា ទិត្ត ដ៏បរិសុទ្ធកន្ទង់បង់ខ្ទុំវបក្ខុរបស់
មនុស្ស ។ បេ ។ វមែងដឹងច្បាស់ ខ្ទុវពួកសត្វ ដែលអន្ទោលទៅតាម
យថាកម្ម ១ ព្រោះអស់ទៅ នៃកាសវៈ ទាំងទ្បាយ ។ បេ ។ ធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅ១ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡោយ ពោដ្យង្គ្រា
នេះឯង ដែលកិត្តបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យច្រើនហើយ វមែងញ៉ាំង
វិជ្ជា ៣ ប្រការខេះ ឲ្យពេញ លេញបាន ។

(ញ) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ករិយាឃ្វាត (បាកស្ថានស្មតិនឹង
មគ្គ)មិនបានសម្រេច ព្រោះអាស្រ័យមិច្ចត្ត: (សភាពដែលខុស) ។
ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ ករិយាឃ្វាត (បាកស្ថានសួគិនឹងមគ្គ)មិនបាន
សម្រេច ព្រោះអាស្រ័យមិច្ចត្ត: តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ
បុគ្គលអ្នកមានសេចក្ដីយល់ខុស វមែងមានតម្រិះខុស បុគ្គលអ្នកមាន
តម្រិះខុស វមែងមានវាបាខុស បុគ្គលអ្នកមានវាបាខុស វមែងមាន
ការងារខុស បុគ្គលអ្នកមានការងារខុស វមែងមានការចិញ្ចឹម
ជីវិតខុស បុគ្គលអ្នកចិញ្ចឹមជីវិតខុស វមែងមានសេចក្ដីព្យាយាម
ខុស បុគ្គលអ្នកទានសេចក្ដីព្យាយាបខុស វមែងមានការលើកខុស

សុត្តទូបិជិពេ អង្គុត្តានិកាយស្ស ទសពនិបាគោ

មិញសន្ន់ស្បា មិញសមានិ បញ្ចេក មិញសមានិស្បា មិញញាណ៍ បញ្ចេក មិញញាណិស្បា (a) មិញថ្ងៃក្តិ បញ្ចេក ។ ស់ ទោ កិត្តាក មិញត្តិ អាកម្ម វិភេឌា យោធិ នោ អាភពថា ។

៰ ឱ ម. មិញ្ញាណស្ស។

សុត្តស្ថិតក អង្គុត្តាទិ៣២ ទសកទិយា

បុគ្គលអ្នកមានការលើកទុស រៀមឯមានការដឹកលិចិត្តទុស បុគ្គលអ្នក នំកល់ចិត្**ទុស រមែ**ងមា**ន**ការដឹងទុស បុគ្គលយកមានការដឹងទុស រមែង មានការរួបទុស ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ កំណែឃ្វាត (០ាកស្ថានសួគ៌ និនិមគ្គ) មិនបានសម្រេច ព្រោះអាស្រ័យ នូវមិច្ចគុះ យ៉ាងនេះឯង (៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការបានសម្រេច មិនឃ្វាត (៣៩ស្ថាន សុគិនិងមគ្គ) ព្រោះអាស្រ័យខូវសម្មត្តៈ (សភាពដែលត្រូវ) ។ កាវ បានសម្រេច មិនឃ្វាត (០រកស្ថានសួគិនិជមគ្គ) ព្រោះ៣ប្រ័យនូវសម្មត្ត: (សភាពដែលត្រូវ) តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុព័ងឡាយ បុគ្គលអ្នក មានសេចក្តីយល់ត្រវិ វាមង៍មានតម្រិះត្រវិ បុគ្គលអ្នកមានតម្រិះត្រវ រមែងមានវាហាត្រូវ បុគ្គលអ្នកមានវាហត្រូវ រមែងមានការងារត្រូវ បុគ្គល អ្នកមានការងារត្រូវ រមែងមានការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ បុគ្គលអ្នកមានកា**រ** ចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ វមែងមានសេចក្តីព្យាយាមត្រូវ បុគ្គលអ្នកមានសេចក្តី ព្យាយាមត្រវ វមែងមានការរលិកត្រវ បុគ្គលអ្នកមានការរលិកត្រវ រមែងមានការជំកល់ចិត្តទ្រវ បុគ្គលអ្នកមានការជំកល់ចិត្តទ្រវ រមែងមាន ការដឹងត្រវ បុគ្គលអ្នកមានការដឹងត្រវ រមែងមានការរួចត្រវ

តនិយបណ្ណាសភេ សមណសញាវិគ្គោ

ត្ស ស្នេក មាន មាន មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត លោ វិវាជនាត់ ។ ម៉ិញជំង្គឹកស្ប កំត្លាប់ បុរឹស-ត់ដែលភាព ត្ថាមម្តីតាំងពី គូមិបុខទារី គូមិយុឌី នឹការិ គ្នាអញ្ចុះស្បី គ្នាម្ចាមអាជា គ្នាមង្ហ។ គ្នា-សមាខ៌សុទ្ធ មិន្តាញាហិសុទ្ធ មិន្តាវិមុន្តិសុទ្ធ យញ្ជេវ កាយកម្ម័យជាន្ទ្រីភាមន្តំ ភាសន្ទំ យញ្ជនកម្មំ... យញ្ ម លេកម្មំ យ៩ាឧ៍ជួសមត្ត សមាឧ៍ជ្ញុំ យា ច ខេត្ត យា ខ ខត្តភា យោ ខ ពណ៌ជ៌ យេ ខ សង្ខារ សត្វ នេ ខេទ្មា មធ្ឌាយ មេសយ មុគ-លាទាយ អហិតាយ ខុត្វាយ ប៉េះត្តិ ។ នំ គិស្ប មោត្ ។ ធំខ្ញុំ ហ៊ុ ត់ត្លាប់ ខាច់កា ។ សេយ្យជាចំ ភិទ្ធាប ខិត្តជំ ក គោសដគាត់ជំ ក ទិត្តកាហៈ-ត់ខ្ពុជ្ជ ឯងហិលា ឧណ្យលា គ្នុំខ្ញុំ លា យើរ ឧណ្យូ នទាឧិយភិ យញ្ អាទោរសំ នទាឧិយភិ សព្ទ ិត្តតាយ គេដុគាត្លាយ អសាតត្លាយ សំវត្ត**ា**។

តន័យបណ្ដាសក សមណសព្ធាវគ្គ

ម្នាល់ភក្ខុខាំងឡាយ ការបានសម្រេច មិនឃ្វាត (១)កស្វានសុគ៌នឹងមគ្គ) ក្រោះមាស្រ័យ នូវសម្មត្ត: យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលកិក្ខិទាំងឡាយ បុរស បុគ្គលដែលប្រភប ដោយមិត្តាទិជ្ជិ មិត្តាសង្គប្បៈ មិត្តាក់ថា មិត្តាកម្មនុះ មិក្ខាអាជីវៈ មិក្ខាវាយាមៈ មិក្ខាសតិ មិក្ខាសមាធិ មិក្ខាញាណ: ម្សាម្រត្ត បានសហទាន នូវកាយកម្មណាជង ដ៏បរិប្បណ៌តាម ដៃ វិចិតម្មណាផង... បានសមាទាន ខ្លាមនោកម្មណាផង ដ៏បរិប្ចូណ៌តាម ទិដ្ឋិចេ**តនាណា**ផង សេចក្តីប្រាថ្នាណាផង ការដឹកលិចិត្តណាផង សង្ខារទាំងទ្បាយណាផង (បេសបុរសពុគ្គល ដែលច្រកប ដោយមិខ្លា-**ខ**ុំជ្និកាដើមនោះ) ធមិទាំងអស់នោះ វមែង**ប្រ**ព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាទី ကြင္တာ မဲးခဏၢ စီးေရးက မဲခေတာ စီးေတာက္ပြဲရဲ့ မဲခေတ္ျပာထားခ် ដើម្បី សេចក្តីទុក្ខ ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលកិក្ខ ទាំងឡាយ ក្រោះខិជ្តិជាអំពើអក្រក់ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ដូចពូជសៅក្តិ ពូដននោងព្រៃក្តី ពូដម្រះក្តី ដែលបុគ្គលដាំ ក្នុងដែនដដែលសើមប្រប យក់ទូវរស់បប់វិជាតុណាផង ស្របយក់ទូវសេអាចោជាតុណាផង របស់ ទាំងកស់នោះ វមេងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមានសេហ្វីង សេហីរ សេចត់។

នំ កិស្ប ហេតុ ។ ពី៨៦ ភិក្សា ទាបត់ ។ ស្សានៅ លោ ភិក្ខាវ មិឡានិឌ្និតាស្ប ម៉ាស់មុន្តបស្ប ត្ថាស់ខ្លួសា គ្នាប្លសា គ្នាយធិត្សា គ្នា-ဆိုနာ ျမ်ဳပ္သာသာလာနည္၊ မိတ္ဆုံမွန္နာနည္ ယ ေကာ့႔ ကေလ កាម្មុំ យថាជំដ្នឹសមត្ត សមាជំជ្ញុំ យញ្ វេទិកាម្មុំ - - -យញ្ ៩លោកម្មុំ យថាជំជួំសមត្ត សមាធិជ្ញុំ យា ខ ខេត្ត ហ ខ ខេត្ត ហេ ខ ខណ៌ធំ យេ ខ សង្ខ័ារ សព្វេ នេ ឧញ្ អធិជ្ជាយ អភាន្តាយ អមភាទាយ អភាតាយ ធុក្ខាយ ស់វត្ត ។ តំ ត់ស្បា ហេតុ ។ ធំដ្ឋ ហំ ភក្សាវ ទាខិតា ។ សម្មាធិដ្ឋិតស្ប ភិត្តថ ខ្មែសពុត្តសស្ប ភាសាសន្តនាំសា ភាសាប្តេសា ភាសាម្កង់សារ ភសិសព្ទុសរំ ភសិប្លាធភា ភសិសន្ទុសរិ សមា្សមាធ្នូវ សតា្សាយុទ្ធ សតា្ស់មន្ត្

សុត្តន្តប់ជិក អង្គុត្តរទិកាយ «សកន៍បារ

ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ ក្រោះពួដដារបស់អា-ក្រក់យ៉ាងណាមិញ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ បុរសបុគ្គលដែលប្រកបដោយ មិល្ខិស្តិ មិល្ខាស់ស៍ហ្វៈ មិល្ខាក់ថា មិល្ខាក់មុន: មិល្ខាក់ជីវៈ មិល្ខាក់យាម: មិញសត់ មិញសមាធិ មិញញាណ: មិញម៉ៃត្ត បានសមារានខូវកាយកម្ម ណាផង ដ៏បរិបូណ៌តាមទិដ្ឋិ វិចឹកឬណាផង...បានសហខាន់ទូវម!នា-កម្មណាផង ដំបរិបូណ៌តាមទិដ្ឋិ ចេតនាណាផង សេចក្ដីប្រាជ្ញាណា ផង ការដឹកលិចត្តណាផង សង្ខារទាំងព្យាយណាផង (របស់បុរស បុគ្គលដែលប្រកប ដោយមិច្ចាទិដ្ឋិ ជាដើមនោះ) ធមិទាំងអស់នោះ រមែនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីមិនជាទីក្រាថ្នា មិនជាទីគ្រេកអរ មិនជាទី ពេញចិត្ត មិនជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីទុក្ខ ក៏យាងនោះដែរ ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុធ្វី ។ ម្នាលកិក្ខុខាំងឡាយ ក្រោះទិដ្ឋិជា ជម្មជាតិអាក្រក់ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុរសបុគ្គល ដែលប្រកប ដោយសម្នាធិជ្ជិ សម្មាសង្ខប្បៈ សម្មាវាថា សម្មាកម្មន្ទុ: សម្មាគាជីវ: សទ្ធឋាយាម: សម្មាសតិ សម្មាសមាធិ សម្បញ្ជាណ: សម្មាមៃត្ត

តន័យបណ្ណាស់គេ សមណស់ពាធ់ខ្នា

យរោះ កោយតម្មំ យ៩ាធិខ្លឹសមត្ត សមាធិច្ចឹ ယြား ကို ေရရွိ ယမာန်ဦးလမာရွိ လမာန်၌ ယြား **ឧលោយអ៊ុំ** ៣៩ខ្វុំទាន^{ស្លំ} ទាសថ្លឺ យា ១ ខេត្ត ហេ ខ ខេត្ត យោ ខ មណ៌ ប៉ យេ ខ្មែរម៉្នាក សត្វេ នេះ ខេញ្ញ ឥឌ្ឌាយ ភេឌ្ឌាយ មេណាចាយ ហ៊ុនាយ សុខាយ សំនេះ ។ នំ តាំស្បូ ហេតុ ។ ធំដូំ ហំ ភិក្ខាវេ ភង្គិតា ។ សេយ្យ-ថាចំ ភិក្ខុឋ ខុច្ឆីជំ វា សាល់តីជំ វា មុឆ្គាត់ជំ ក់ មហិល ខណ្ឌ មន្ស្រីស្ង ន្ទានិយត់ យញ្ អាទោះសំ ន្ទានិយត់ សត្វ សាត្តាយ មពុត្យល អអេចឧកគ្នាយ សំត្រូត ។ តំ គាំស្ប ហេតុ ។ ១៩៩ កក្ក៤ កធ្កែ ។ ស្នាមេ ទោ ភិក្ខាវេ សភាធិដ្ឋិតស្បី សុំសបុគ្គលស្ប សសាសន្តីឱ្យស្បី មតិមនៅ មានាម្ដីខ្មែររឺ សដាមព្នុស្ស មាតិប្រភព្នេស្ស មានិក្សេស<u>ព</u> សញ្ចសព្ធិស្ប សញ្ញាឈ់ស្ប សញ្ចាំទុត្តិស្ប

តិន័យមត្តិក្រាសិ**ក សិខិណ**សិក្សាធ្វើ

ជា្នសហខាន នូវក យកឬណាជង់ ដំប្រហ្វណ៌តាមនិដ្ឋិ **បាន**សហខាន នូវវិទឹកម្មណាជង ជ័បរ្យូណ៌តាប់ខិដ្ឋ បានសមាខាន នូវម:នាកម្មណា នង ដ៏បរិបូណ៌តាមរិដ្ឋិ ចេតភាណាផង សេចក្ដីជាថ្នាណាផង គា**រ** ដំតល់ចិត្តណាផង សង្ខាររាំងទ្វាយណាផង (របស់បុរសបុគ្គលដែល ប្រកប ដោយសម្មាទិជ្ជីជាដើបនោះ) ធម៌ទាំងអស់នោះ រមែងប្រព្រឹត្ត :el ដើម្បីជាទីស្រុញ ជាទីត្រេកអរ ជាទីលេញចិត្ត ជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តីសុខ ។ ដំណើរទោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភក្ **រាំងឡាយ** ក្រោះ«ជ្ជំ ជាធម្មជាតិល្អ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ដូចពូជ អំពៅក្តី ពូជស្រវសល់ក្តី ពូជចខ្ទង់ក្តី ដែលបុគ្គលងាំ កូងផែនដីសើប ស្រែថយកខ្លាំវស ចម្បីជាតុណាធន៍ ស្រែបយកខ្លាំវស អាយុាជាតុណាដង៍ សេត៌ដអស់នោះ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេត្វាញ់មានសេដ្ឋែម មាន រសមិនជា្ចេឲ្យ (ដោយរសដ) យ៉ាងណាមិញ ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គ្រោះតួដ ជាមេសល្អ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុរសបុគ្គលដែលប្រកប ដោយសម្មានិជ្ជិ សម្មា-សត្តប្បៈ សម្មាក់ថា សម្មាកម្មនៈ សម្មាគាជវៈ សម្មាក់-យាម: សម្មាសត៌ សម្មាសមាធ៌ សម្បាញាណ: សម្បាមៃតុំ

សត្តដូចិជិក អង្គុន្តារតិកាយស្ស «សកនិបានោ

យញ្ជា កាយកម្ម៌ យ៩១៩៩៩៩៩ សមានិជ្ជិ យញ្ជាទីកម្ម៌... យញ្ជា មពោកម្មំ យ៩១៩៩៩សមត្តិ សមានិជ្ជិ យា ១ ខេតខា យា ១ ខេត្តខា យោ ១ ១៧១៩ យេ ១ សម្បារ សព្វ នេ ១ម្លា ឥឌ្ឌាយ កញ្ហាយ មនាទាយ ហិតាយ សុខាយ សំខ្លែធិ ។ និ ភិស្សា ហេតុ ។ ជំឌ្ឌិ ហិ ភិក្សាយ ភម្និកានិ ។

ន នៃ មន្ត្រី មួយ ម្នាំ មួយ មន្ត្រី មនុទ្ធិទ្ធា មន្ត្រី មន្ទ្ធិស្តិត្តិ មន្ត្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្រី មន្ទ្ធិស្តិត មន្ទ្រី មន្ទ្រិ

សុទ្តន្តប៉ុន្តែការអង្គុន្តារនិកាយ ទស់កនិបាន

្នានសមាទាន នូវកាយកម្មណាជន ដ៏បរិយូណ៌តាមនិដ្ចិ វិចិត្ចប្ ណាជន . . . ជានសមាទាន នូវមនោកឬណាជន ដ៏បរិបូណ៌តាមនិដ្ចិ ខេតនាណាជន សេចក្តី ជាជ្ញាណាជន ការជំកាបចិត្តណាជន សង្ខាវ ទាំន់ឡាយណាជន (បេស់បុរសបុគ្គល ដែលប្រកប ដោយសម្នា-និដ្ឋិជាដើមនោះ) ជមិទាំងអស់នោះ វេមង៍ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាទី ព្រុជ្ញា ជាទី ត្រេកររ ជាទី ពេញចិត្ត ជាប្រយោជន៍ ដើម្បីសេចក្តី សុខ ក៏យ៉ាង៍ នោះដែរ ។ ដំណើរ នោះ ព្រោះ ហេតុរ៉ាំ ។ ម្នាលកិទ្ធិទាំង់ខ្យាយ ព្រោះនិដ្ឋិ ជាជម្មាធិល្អ ។

(៥) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ អវិជ្ជា ជាប្រធាន នៃការចូបប្រទះ
នូវពួកអកុសលធម៌ អហិវិត:អនោត្តប្បៈ ក៏គង់ជាប់តាមដែរ ។ ម្នាលក់ក្នុ
ទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកលុះក្នុងអវិជ្ជា អ្នកមិនចេះដឹង វប់ង៍មានមិច្ចា ខិជ្ជិ
បុគ្គលអ្នកប្រកប ដោយមិច្ចា ខិជ្ជិ វមែងមានមិច្ចា សង្កប្បៈ បុគ្គលជា
មិច្ចាសង្កប្បៈ វមែងមានមិច្ចាវាថា បុគ្គលជាមិច្ចាវាថា វមែងមានមិច្ចាកម្មន្តៈ បុគ្គលជាមិច្ចាក់មន្តៈ វមែងមានមិច្ចាអាជីវៈ បគ្គលជាមិច្ចាអាជីវៈ
វមែងមានមិច្ចាវាយាម: បុគ្គលជាមិច្ចាវាយាអៈ វមែងមានមិច្ចាសតំ

ត្រិយចុណ្ណសភេ សមណសត្តាវិគ្នោ

ម៉ូឡាសត់ស្ប ម៉ូឡាស**មា**ជ៌ បញ្ហោត់ ម៉ូឡាសមាជិស្ប ရှင္ပြာသည္က ရေညာမွာ မည္သည္က မည္သည့်ရမွဳ ရည္သည္က မည္သည့်ရမွဳ ប ហោភិ។ ជ្លែ ភិក្ខាវ បុគ្គុខ្ព័មា តុសហនំ ឧញ្ញានំ សមាបត្តិយា អន្តនេះ ចាំពេត្តឲ្យំ ។ វិជ្ជាក់តុស្បូ ភិក្ខាប់ វិឌ្ឍនោះ សម្មាធិដ្ឋិ ៩យោធិ សម្ពាធិដ្ឋិតាស្ប ទាស់ទុរជា ឧឈុង ទាស់ទុជិស្រី ទាស់ប្ល ឧលោខ្មស់ដ្ឋាធិត្សា ឧលោខ្មស់។ យត់ខ្មារ មាស់សក្នុង ពឈន មាស់មក្នុមារី ប ហោតិ សមា្សតិស្ប សមា្សមាធិ ប ហោតិ សគាំសសត្វសា សស៊ាណិឃុ ខណេង សស៊ីណៈ ណ៌សារ្ត សមាវិមុត្ត បយោទំ ។

(a) នេសញ្ចូង ក្នុង នេះ នេះ ប្រឹត្តិហើរ លោក សោង លោ ខ គូទីរន្ទុំនិនិសិ មួយ ងទេមេ ខ្មែន លោង លោ ខ គូទីរន្ទុំនិនិសិ មេខមេ ខាឧមរ សាង លោ ខ គូទីរន្ទុំនិនិសិ ខេ មេខមេ សាង លោ ខាង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង

តនិយបណ្ណាសក សមណសញ្ញាវិត្ត

បុគ្គលជាមិញសត់ វមែងមានមិញសមាធិ បុគ្គលជាមិញសមាធិ វមែង មានមញ្ញាញាណ: បុគ្គលជាមិញ្ញាណ: វមែងមានមិញវិមុត្ត ។ ស្លាលកិត្តទាំងឲ្យាយ វិដ្ឋា ជាប្រធាន ក្នុងការចូបប្រសបន្ទវត្តកកុសលធម៌ ហិវិនិងិត្តហ្គ: ក៏គង់ជាប់តាមដែរ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល អ្នកប្រកបដោយវិជ្ជាជាអ្នកចេះជំងឺ រមែងមានសម្មាទិដ្ឋិ បុគ្គលជាសម្មាទិដ្ឋិ រមែងមានសម្មាសន្តីប្បៈ បុគ្គលជាសម្មាសន្និប្បៈ រមែងមានសម្មាក់ចា បុគ្គលជាសមា្តាថា រមែងមានសមា្នកម្មនៈ បុគ្គលជាសមា្នកម្មនៈ រមែងមានសម្មាអាជីវៈ បុគ្គលជាសម្មាអាជីវ: វមែងមានសម្មាវាយាម: បុគ្គលជាសម្នាវាយាម: វមែងមានសម្មាសតិ បុគ្គលជាសម្មាសតិ រមែងមានសម្មាសមាធិ បុគ្គលជាសម្មាសមាធិ រមែងមានសម្បាញាណ: បុគ្គលជាសម្មាញាណ: រមែងមានសម្មាម្មៃត្តិ

(៦) ម្នាល់ក់ក្ដុទាំងឡាយ ហេតុដែលនាំឲ្យសាបលោបទៅ នេះមាន ១០ យ៉ាង ។ ១០ យ៉ាង តើដូចម្ដេចខ្វះ ។ ម្នាល់ក់ក្ដុទាំងឡាយ បុគ្គល ដែលប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ វេមេងមានមិញទិដ្ឋិសាបលោបទៅ អកុសល-ទាំងឡាយដ៏លាមកច្រើនប្រការណា មានមិញទិដ្ឋិជាបច្ច័យ អកុសល-ធមិទាំងឡាយនោះ របស់បុគ្គលដាសម្មាទិដ្ឋិនោះ វេមេងសាបលោបទៅ

សុត្តនូបិដីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

សម្ពាធ៌ដ្ឋិប្បច្ចូយា ៩ អ េតេ កេស្សា ឧញ្ ភាវិတា. တေးဖွဲ့^{ကို} ကရုံစွဲ ၅ လမ္းလင္လ်ပွာလ[ျ] က်က္တာ့။ မ်င္း-လန္လုပ္မွာ စ်င္ဖိုလ္ကာ ကေန ကေ ေမွ်ာ္သလန္လုပ္ခု_ိ ប្បច្ចូល អ នេគោ ទាខតា អគុសលា ១ឡា សទ្ឋាន នេះ ខុសា ខ្ញុំទី សា ខាង ខ្លែង ខ្លែង ខេង អនេកោ តុសលា ខម្មា ភាវជាចារិច្ចរឹ កិច្ចឆ្នំ ។ សម្មាក់ខុស្ស គិត្តា៤ មិញ្ចាក់ថា ៤ឆ្នាំឈ្នា យោង យោ ខ មិទ្រាស់សាខនិយា ងទោះ ខេនេះ ខេនេះ ឯមនិទ្ធបា ជម្នាស់ អង្គ នៃ ខុស្ស ជំនិស្សា យោធិសម្នា-វាទាបទ្យា ខ អនោះគ តុសលា ១ឡា ភាវា-ទាប់ ក្រុំ ក្នុង ។ សមាកម្មេស ក្រុង មិញ-ទ្ធីលា អធុខគេ ខាមកា អគុសលា ឧទ្ទា សម្បាធិ s ငေးက ဖွစ္ခ်က္သာ သောမွာ မည္း အမ်ိဳး အေပါ့ အေတြ အေ អុណ្តោ តា្សលា ខម្មា ភាវភាទារិទ្ធាំ កម្ពុធ្នាំ ។

សុត្តទំជិក អង្គុគ្គារនិកាយ ទសកនិបាត

កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាទិជ្ជិយបច្ច័យក៏ដល់នូវការបរិប្ផូណិ ដោយភាវនា។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាសង្ហីៗ: រថែងមាន មិក្ខាសន្តប្បៈ សាបលោបទៅ អកុសលធម៌ទាំងទុក្រយ ដ៏លាមក ច្រើនប្រុការណា ដែលមានមិច្ចាសន្តប្បៈ ជាបច្ច័យកើតព្រម អកុសល_ ធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលជាសម្មាសន្តិហ្វៈ នោះ វមែងសាបរលាបទៅ កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាសន្តិប្បៈ ជាបច្ច័យក៏ដល់នូវការ បរិបូណ៌ដោយភាវនា។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ បុគ្គលជាសម្មាវាថា រមែង មានមិញ្ចាក់ចាសាបរលាបទៅ អកុសលធមិទាំងទុក្រយដ៏លាមក ច្រើន ប្រការណា ដែលមានមច្ចាក់ចាជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលជាសម្នាក់ថានោះ វមែងសាបរលាបទៅ កុសលធម៌ច្រើន ប្រការដែលមានសម្នាក់ចាដាបច្ច័យ ក៏ដល់នូវការបរិប្ពណ៌ដោយ**កាវនា ។** ម្នាល់កក្ខពុំង៍ទ្បាយ បុគ្គលដាសម្នាក់មន្ទ: វេមង៍មានចិត្តកម្មនៈសាប រលាបទៅ អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែល មានមេធ្លាកម្មន: ជាបច្ច័យកេត្តព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គល ដែលជាសញ្ជកម្មន្ទ:នោះ វមែងសាបរលាបទៅ កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាកម្មន្ល:ជាបច្ច័យ ក៏រមែងដល់នូវការបរិប្បូណ៌ដោ**យការនា ។**

ត់និយបណ្ណាស់កេ សមណសញ្ហាវិត្តោ

សសាមព្រះ មួយ គួយមព្រ ច្ចុំយើ ឈើ ឈើ លេខ ត្តិស្លាត្តវិទ្យុច្នា អន្តេក ខានកា អក្-សហ ខម្មា សម្ពាត្តិ នេ ខេស្ស ជំជួំណា **ហោត្តិ** មាស៊ាសព្ទរព្ទិណ ខ ង ខេ គេ ម្ភាហ ឌស៊ា ភាពសេខា ទៃ ក្នុំ ។ សមា្សយាមសា្្ត្រី ភិក្ខុប ទំនាងយាមោ នំផ្លំណោ មោន យេ ខ ទំនា<u>-</u> ភ្សាំប្រហេតុខាំខ្លែ ខ មុខ ទៅ ខ្មែស ខាំ ភាពភាពព្រំ ៥៩៦ ។ សញ្សស់សុរ្ ភិក្សា គ្នាស់ ខ្ញុំស្លា យោង យេខ គ្នាស់គ្នាខ្វុយា អនេក្រេ ខាបកា អតុសហ ជម្មា សម្បះ ကောင္းကို ကို ကို အေနာက္ခ်ိဳက္သည့္တည္။ အေနာက္ခ်ိဳက္သည့္အေကာင္းကို အေနာက္ခ်ိဳက္သည့္အေကာင္းကို အေနာက္ခ်ိဳက္သည့္အေကာင္းကို အေနာက္ခ်ိဳက္ခ်ိဳက္သည့္အေကာင္းကို အေနာက္ခ်ိဳးကို အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တို႔ အေနာက္တိုင္တို႔ အေနာက္တို႔ အေနတိုက္တို႔ အေနာက္တို႔ အေနာက္တို႔ အေနတက္တို႔ အေနတိုကိ ។ នំនួក រឺម៉ូវមេខេដ្ឋក មេខ ហេសត្ត ការនាម

ទនិយបណ្ណាស**ក** សមណសញាវត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាអាជីវៈ រមែងមានមិញអាជីវៈសាប រលបទៅ អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ទានមិတ្ចកាជីវៈ ជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធមិទាំងនោះ បុគ្គលជាសម្មាឝជីវ:នោះ វមេដ៏សាយលោបទៅ កុសលធម៌ច្រើនប្រកាវ ដែលមានសម្មាសជីវ:ជាបច្ច័យ វាមេងដល់នូវការបរិប្ចូណ៌ដោយការិនា ។ ទ្ទាល់កិក្ខទាំងរោយ បុគ្គលជាសម្មាវាយាម: រមែងមានមិក្ខាវាយាម: សាបរលោប**ទៅ** អកុសលធម៌ទាំងទ្យាយដ៏លាមក ច្រើនប្រុការណា ដែលមានមិក្ខាក់យាម:ជាបច្ច័យកើតព្រម អកុសលធមិទាំងនោះ របស បុគ្គលជាសមា្នអជីវៈនោះ វមែងសាបវលាបទៅ កុសលធម៌ច្រើនប្រុកាវ ដែលមានសម្នាក់យាម:ដាបច្ច័យ កម្មែងដល់នូវការបរិច្ចណ៍ដោយការនា ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាសតិ រមែងមានមិញសតិសាប រលាបទៅ អកុសលធមិនាំ**ឥឡាយដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែល** មានមិញ្ហសតិជាបច្ច័យកើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលជា សម្មាសតិនោះ រមែងសាយលាបទៅ កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែល មានសម្មាសតិជាបច្ច័យ រមែងដល់ទុំវូការបរិប្ចូណ៌ ដោយកាវនា

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាកោ

សមា្សសព្វ ម៉ូនិណ្ឌ ខ្លែសសព្វ ខ្ញុំយោ យោតិយេខម៉ូឡាសមាន់ហ្សូច្យោ អនេកោ ខាមកា អគា្មលា ខម្មា សម្ពារ្ទំ គេ ខុស្ស ជុំខ្លួំឈា យោជ្ញុំ សញ្សសមាជំប្បច្យោ ខ អនេកោ កុសហ ឧឡា សុខាស្ត្រ ស្ត្រ ។ សស្សា្រស្សា្ត្រ ភិក្ខុឋ နှင့်မြောက္က ဖွင့်တို့ သောန္တ ကေ နှင့်မြောက္က**ာ**-ត្សិនិយា អប្រមេ ខាតយ អយ់មាល ខតិ<mark>រ</mark> សង្កាត្ត គេ ខុស្ស ធុខ្មុំណ្ហា ហោន្តិ សម្មាញ្ញាណប្ប-ជំណ ឧ អទេមេ ម៉េសហ ឧសី មារុសសរណ៍ ក្នុង ។ សម្នាមុនស្ស កិត្តាប មិញម៉ៃត់ ធំជួំណា យោត៌ យេ ខ មិទ្ធាវិទុត្តិព្យុទ្ធិយា អាវេកោ ខាមកា អគាសលា ខ្មា សម្ព័ធ្ធ គេ ខុស្ស ធ្វើឈា បោធ្ន មាស្នាដូទ្ធនានិយា ឧ មាខាយេ យមា ការេយា មេន្តិ ។ ឥមាធិ ខោ ក់គ្នាវ ឧស ច្ចិត្ត ខ្មែត ។

សុត្តតូមិដក អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិបាត

ទ្ទាល់កិក្ខុទាំងឲ្យយ បុគ្គលជាសម្មាសមាធិ វមែងមានមិហ្គសមាធិ សាបរលាបទៅ អតុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកច្រើនប្រការណា ដែល ទានមិប្ហាសមាធិជាបច្ច័យកើតក្រម អកុសលធមិហិន៍ខោះ របស់បុគ្គល ភាសម្ចាស់មាធិនោះ វមែងសាបរលាបទៅ ខើបក្ខុសលធម៌ច្រើ<mark>នប្រការ</mark> ដែលមានសម្មាសមាធិជាបច្ច័យ រមែងដល់នូវការបរិប្ចូណ៌**ដោយកាវនា ។** ទ្លាលកិក្ខទាំងឡាយ បុគ្គលដាសមា្ញាណ: រមែងមានមិក្ខាញាណ:សាប ကေပ၏ အကုလလထမ်ာ်၏**ရေဂျ**ထင်္ကီလာမက စျော်**ဒုတ္**က**ာကာ** ទានមិក្តាញាណៈជាបច្ច័យៈក៏តព្រម អកុសលធម៌មាំងអស់នោះ ថុគ្គលជាសម្មាញាណ:នោះ វមែនសាបរលាបទៅ កុ**ស**លធម៌ច្រើ<mark>ន</mark> ប្រការដែលមានសម្មាញាណ:ដាបច្ច័យ វេមងដល់នូវការបរិប្ចូណិ ដោយ កាវនា ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ បុគ្គលដែលជាសមាវិមុត្តិ រមែងមានមិញ្ជាំ-មុត្តិ សាថរលាប់ទៅ អកុសលធម៌ទាំងខ្យាយដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិញ្ជាមិត្តជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គល ជាសម្មាវិមុត្តនោះ វមែនសាបវលាបទៅ កុសលធម៌ប្រើនប្រការដែល មានសម្នាមៃត្តិជាបច្ច័យ រមែងដល់នូវការបរិបូណ៌ ដោយកាវនា ។ ម្នាល ក់ក្ខាំងឡាយ ហេតុដែលទាំឲ្យសបវលាបទៅ មាន ១០ យ៉ាងនេះឯង **។**

តតិយបណ្ដាសភេ សមណសត្តាវិគ្គោ

(៧) អត្ថ ភិត្ត្ជាឋ ឧត្សាំលោសុ ជនមានសុ កោ.

រុទ្ធ យុធ ៩៩ ឈុខ អូមីត្បំ សូមព័ ១៥គឿ

កោជ្ជម្បី សេយ្យម្បី ចេយ្យម្បី ជំទូម្បី គឺតម្បី វា-

ឧតម្យ ។ អគ្គេត ភក្តាប់ យោវនិ ខេត្ត ឧត្តត

វខាម ។ តញ្ ទោ សន់ ក់ត្បូវ ដោវជំ ហ៊ជំ

ក្នុំ ទោថ្មីចូចម្នាំ អនុវិយ៌ អនុទួសញ្ជាំតំ ន ខំពុំនាយ

ន ឃាកាយ ន ឃាកាលនៃ ឧ ឃាកាល ន

អភិពាល ឧ សម្ពោសល ឧ ឧញ្វាលយ សំវត្តទំ ។

តន័យបណ្ណា**សក ស**៩ណស់ឡាក់វុត្ត

(🛪) ម្នាល់កិក្ខទាំងឡាយ ក្នុងខក្ខិណជនបទ តែងមានពិធីលាង ្ទឹន $(\mathbf{a})$ ជាធម្មតា បាយក្ខិកក្តី បង្គែតក្តី ចំអាបក្តី តែដែលគប្បីលិខ្មុក ្ទឹកដែលគប្បីធឹកក្ដី ការរាំក្ដី ច្រៀងក្ដី ប្រគិក្ដី សែងមានក្នុងកិច្ចិ .ហង្គឹងនោះ ។ ម្នាសកក្តាំងឡាយ ពិធិលាងគ្នឹងទុំ៖ មា**ន**មែន តឋាគត មិនពោល៤ ពិធីលាដ៏ខ្លួំងនោះ មិនមានឲ្ ៗ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ តែថា តិធីលាងគ្លឹងនោះឯង ជារបស់ថោក ភាថ ជារបស់ផ្នុតស្រុក ជារបស់បុថ្មជ្លូន មិនមែនជារបស់ព្រះ អ.ិយ: មិនមានប្រយោជន៍ មិនមែនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឿយណាយ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីប្រាស់ ហាក់តម្រេក មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីរល់ត់ មន្ត្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីស្ងប់ទ្វេច មិន្ទ្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជំងួច្បាស់ មិន ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីត្រាស់ដឹង មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីព្រះនិព្វានទេ y

[•] ទំនៀនថា ពួកខតុស្សក្នុងទក្ខិណៈជនបទនោះ មិនដែលដុតពួកញារតិដែលស្លាប់ហើយ ទៃ គ្រាន់តែជីករបស្តាក់បទ្ទកក្នុងផែនជី លុះដល់សាកសារាទាំងនោះរលួយហើយ ទើបរើស យកន្លឹងមកលាង ហើយដាក់ដំរៀបតាមលំដាប់ រួចតាំក្ខាបូជាដោយ គ្រឿងក្រអូបដឹងផ្តាក់រង ជាដើម លុះដល់ពេលនក្ខុត្តឬក្ស ក៏ទាំយកន្លឹងទាំងនោះ មកហើយយំឡឹកឡូស ទើបទាំគ្នា ទៅលេងឧត្តុទ្ធក្ស ។ អង្គក់ថា ។

សុគ្គសំជ័យ អង្គស្វិកាយស្ស ១សភនិយាគោ

អហញ្ $^{(0)}$ លោ ភិក្ខាប អរយំ នោវនំ នេស់ស្ក្ $\hat{\mathbf{g}}^{(\mathbf{b})}$ ယ် ဆေးနိမ့် သေးကရွေးခဲ့ခဲ့အလော အီကကလေး ခဲ့ကေလးလာ ឧ្ទេសមាយ អភិពាល សម្ពោស្យ ធំពា្ធាយ ឃ សំរុទ្ធទី ប៉ា នោវនំ អាកុម្ម ជាតិឧម្មា សត្វា ជាតំយា មរុំមុំខ្លុំ ជ្រឌៈឡា សត្តា ជ្រាយ ត្រង់ជំន្ន នយោឌគឺ មានី ឧយោម ត្រូវជំនួ សោយស្រ្តេស្តេស្ត្រសាមានគឺ មានី សោក ចរិន្ទេស្ថានាមនុស្សទាយាសេចាំ ចរិទុទ្ធនិ ំ តំ សុឈា៩ សាខុគំ មន្ទម្ភាព៩ ភាស់សុក្^{មិ}ត៌ ។ ស់ កន្តេ ទោ តេ កិត្ត កក់គោ បច្សេញសំ ។

[🕳] ម. អត្ថិ ។ 🖢 ម. ទេសំស្សារិតិ នទិស្សតិ ។

ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ពិធីលាងណា រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឿយ ណាយ តែម្យ៉ាង ដើម្បីប្រាស់ សេចកេតមេក ដើម្បីលេត ដើម្បីស្វប រេទ្ធប ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះខំព្រាន ពួក**សត្** មានជាតំជាធម្មតា រមែងរួចចាក់ដាត់ ពួកសត្វមានជពជាធម្មតា រមែង រួចចាកដរា ពួកសត្វមានមណេ:ជាធម្មតា របែងរួចចាកមរណ: ពួកសត្វ មានសេចក្តីសោក ទ្វឹកទ្យល់ ទុក្ខ ទោមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ចិត្ត ជាធម្មតា រមែងរួចចាក់សេចក្តីសោក ១ក្រែឡល ខុក្ខ ទោមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ទាំង ទ្បាយបាន ព្រោះអាស្រ័យខូវពិធីលាងណា តថាគត់នឹងសំដែងខូវពិធី លានដ៏ប្រសើរនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រុងស្តាប់ នូវពិធីលាងនោះបុះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តឋាគតនឹងសំដែងប្រាប់ ។ ពួកកិក្ខុ ពុំងនោះ **ទទួ**លស្ដាប់ព្រះពុទ្ធជីតា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ភ**ុ**ណាព្រះអង្គ

តនិយបណ្ណាស់កែ សម**ណស**នាក់ គ្នោ

កក្ស ស្នេចក្រុច ភាគម្រាំ $\hat{\mathbf{e}}^{(\phi)}$ ភាំក្នុក អាចំបំ សោវធំ សិកខ្លុំខ្លួល វិក្សាយ ចំព្រេល្យ ខ្មុស-មាយ អក់ិញ្ញាយ សម្លោស្យ ធំព្វាស្យ សំវត្តន៍ លំ នោវជំ អាក់ឬ ជាតំឌម្មា សត្តា ជាតំយា បរិម្មធ្វុំ ជាជាឧទ្ធា សភា ស្តាយ បរិម្មធ្វុំ មរេលាឧទ្ធា សុទ្ធា មរេលាឧ ១ មុខ្ពុំ មោយត្រូវនៃទៀតេតមហ៊ីមាលាមគគិ មានីរ សោកបាំនេះខុត្តនោមនុស្សចាយាសេចាំ បរិមុទ្ធផ្គុំ ។ សម្មាន់ដ្ឋិតាសុទ្រ ក់ត្វាប់ មិន្ទាន់ដ្ឋិ ជំន្វោតា យោត់ លេខ ត្សិរឌ្នីជាថៃលា មេ មេ ខេ ខេ ខេ មេ មេ មេ មេ មេ ជញ្ញា សម្លាធ់ គេ ជស្បា ធំផ្តោត ហោធ្នំ មាន់ធ្នើឱ្យនិយា ងពេះមេ ខាមហា គគិរ ភាវភាទារម៉ូរ៉ឺ កុន្តិ ។ សមាសត្ថឲ្យស្ប ភិក្ខាប មិឡាសន់ប្បោ ជំន្នោតោ យោធិ ...

១ម. គសទ្ធា នត្ថិ ។

តនិយបណ្ណាស**ក សមណសញ្ញា**ខ្មែ

្រោះមានព្រះភាគ ឲ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ពួក សត្វមានជាតិជាធម្មតា វមែងរួចចាកជាតិ ពួកសត្វមានជរាជាធម្មតា វមែងរួចចាកដរា ពួកសត្វមានមរណៈជាជម្មតា វមែងរួចចាកមរណៈ ពួក សត្វមានសេចក្តីសោក ឡឹកព្យល់ ទុក្ខ ពោមនស្ស ចង្កៀតចង្អល់ជាធម្មតា រមែងរួចចាកសេចក្តីសេក ឡឹកខ្សួល ខុក្ខ ទោមមស្ស ចង្អៀតចង្អល់ ភ្នំឥទ្យា យហុខ ព្រោះអាស្រ័យ នូវពិធីលាឥណា ពិធីលាឥដ៏ប្រសើរ នោះ វមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីទឿយណាយតែម្យ៉ាង ដើម្បីប្រាស់លក តម្រេក ដើម្បីរលត់ ដើម្បីស្ងប់រម្នាប់ ដើម្បីដឹងឲ្យាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះនិត្វាន គេដូចម្ដេច។ មាលភិក្ខុសំឥឡាយ បុគ្គលជាសមាទិដ្ឋិ ឈ្មោះថា បានលងមិក្ខាទិដ្ឋិស្អាតហើយ អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិទ្ធាទិដ្ឋិ ជាបច្ចយ៍ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គល ដែលជាសម្មាទិដ្ឋិនោះ ឈ្មោះថា **បានលាង**ស្អាតហើយ ្ជកកុសល_{ធម៌}ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាទិដ្ឋិ ជាបច្ចយ៍ វមែនដល់នូវការបរិប្ចណ៌ ដោយកាវនា ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ **បុគ្គលជាស**គ្មាសន្និហ្វៈ ឈ្មោះថាទានលាងមិក្ខាសន្និហ្វៈស្អាត ហើយ...

សុទ្តន្តប៉ូនី៣ អន្តនុវិធីកាយស្ស «សកន័យ៣

សមាតាមនុស្ស គិត្តាថា មិញកាម្បាល និធ្យោកា យោត៌...សញ្ជាញ់វីស្បាត់ត្រូវ មិឡាគាជីវេ ធំម្នោ-តោ យោត់...សម្នាក់យាមស្បី ក់ក្នាជ មិទ្វាក់យាមោ ច់ទៀតោ ហោត់... សញ្សត់សុក្រត្ថាប់មំឡាសត់ ជំន្នោត យោត៌...សញ្សមាធិស្ប គិត្តាប **មំ**ឡ-សមាជៈ ធំខ្មោត ហោត់... សញ្ញាស្រាស់ស្បី ភិក្ខាប់ មិត្តាញាឈំ ជំនោះនំ ហោះត់... សម្នាមែត្តស្បី ភិក្ខាវ ត្តបារ្នុង ខ្ពស់ងេ លោខ ខេ ត្តបារួងនិត្តិ ទុយា អធាតេ ទាថតា ក្រុសហ ជញ្ជា សម្បន្តិ នេះ ខស្ស និទ្ធោត យោត្តិ សញ្ជាំមុន្តិប្បិទ្ធយា ខ អនេះភេ តុសហ ខេញ ភាវនាទាវិទ្ធី កន្តន៍ ។

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តានិកាយ ទសកនិយាគ

ម្នាល់កក្ខុទាំងឡេយ បុគ្គលជាសម្នាក់ថា ឈ្មោះថា បានលាង ឈ្មោះថា បានលងម៍ខ្លាកមន្ទៈស្កាតហើយ. ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ជាសញ្ជាជ់ជា ឈ្មោះថា បានលងម៉េក្ខាអាជីវៈស្ថាត ហើយ . . . ម្នាល ភិក្ខុទាំងស្វាយ បុគ្គលជាសម្នាក់យាម: ឈ្មោះថា បានលាងមិញ្ជាប់យាម: ស្តេត ហើយ . . . ម្នាហក់ក្ខុខាំងឲ្យយ បុគ្គលជាសមាសតិ ឈ្មោះថា ជានលាងមិក្ខាសតិ៍ស្អាតលើយ ... ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដា សញ្សមាធិ ឈ្មោះថា បានលង់មេហ្គាសមាធិស្អាតហើយ . . . ម្នាល ភក្ខុខភ្នំ មាល បុគ្គលជាសម្មាញាណ: ឈ្មោះថា បានលង្មិញ-ញាណ: ស្អាត ហើយ . . ម្នាលក់ក្នុខាំងទ្បាយ បុគ្គលជាសមាវិមត្តិ ឈ្មោះថា បានលងមិញម៉ែត ស្អាតហើយ អកុសលធម៌ទាំង ទ្បាយ ដ៏លាមកច្រើនប្រការណា ដែលមានមិច្ចាវិមុត្តិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលដែលជាសមាវិបត្តនោះ ឈ្មោះថា បានលាងស្អាតហើយ កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមាន សម្មាវិមត្តិ ជាបច្ច័យ វេមងដល់នូវការបរិបូណ៌ ដោយភាវនា ។

តនិយបណ្ណាសកេ សមណសកានផ្តោ

នុខ្លួន នោ នំ ភិក្ខុ អេច អេច នោះ ឯកន្លះ

នំព័ន្ធ បា រំបង ប្រ និង ភិក្ខុ អេច ប្រជា ប្រ ក្នុង ប្រ ក្ខុង ប្បាធិត្ត ប្រ ក្ខុង ប្រ ក្ខិត ប្ធិតិត ប្រ ក្ខិត ប្បាធិតិត ប្រ ក្ខិត ប្រ ក

(៨)តំតាំឲ្យកា ភិក្ខុម ប៉ៃ ខេដំ ខេដ្ដ ខិត្តសមុដ្ឋានាឧម្បី អាពាសន៍ ខដិឃាតាយ សេអូសមុដ្ឋានាឧម្បី អាពាសន៍ ខដិឃាតាយ វាត្
សមុដ្ឋានាឧម្បី អាពាសន៍ ខដិឃាតាយ វាត្
សមុដ្ឋានាឧម្បី អាពាសន៍ ខដិឃាតាយ អត្តេតំ
ភិក្សាម ប៉ែខេជំ ខេតំ ឧត្តិតំ យោម តញ្ជូ ខោ សិក្សាម ប៉ែខេជំ ខេតំ សង្គិត ប្រាម តញ្ជូ ខោ សិក្សាម ប៉ែខេជំ សេសំ សម្បូជ្ជិសិចិ ប៉ិខជ្ជិសិចិ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឲ្យាយ ពួកសត្វមានជាតិជាធម្មតា រមែងរួចចាកជាតិ ពួក សត្វមានជរាជាធម្មតា រមែងរួចចាកជរា ពួកសត្វមានមរណៈជាធម្មតា រមែងរួចចាកមរណៈ ពួកសត្វមានសេចក្តីសោក ទីរុកទទួល ទុក្ខ រទាមនស្យ ចន្អៀតចន្អល់ជាធម្មតា រមែងរួចចាកសេចក្តីសោក ទ្វឹកឡូល ទុក្ខ ពោមនស្យ ចន្អៀតចន្អល់ទាំងឲ្យាយធាន ព្រោះអាស្រ័យពិធី លាងណា ពិធីលាងដ៏ប្រសើរនេះឯង រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីខ្វើយ ណាយ់តែម្យ៉ាង ដើម្បីព្រសាចាកតម្រេក ដើម្បីរលត់ ដើម្បីស្ងប់ រម្ងាប់ ដើម្បីដឹងច្បាស់ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បីព្រះនិត្វាន ។

(៤) ម្នាលក់ក្តូទាំងទ្បាយ ពួកពេទ្យថ្មៃៗបញ្ចុះ ដើម្បីឃាត់
នូវភាពាធទាំងទ្បាយ ដែលកើតពីប្រមាត់ខ្វះ ដើម្បីឃាត់ នូវភា–
ពាធទាំងឡាយ ដែលកើតពីស្វេស្ទខ្វះ ដើម្បីឃាត់ នូវភាពាធទាំង
ឡាយ ដែលកើតពីខ្វល់ខ្វះ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ឃ្នាំបញ្ចុះនោះមាន
មែន តថាគត មិនមែនពោលថា ឃ្នាំបញ្ចុះខ្លះ មិនមានទេ ម្នាល
កំក្ខុទាំងឡាយ តែថាឃ្នាំបញ្ចុះនោះឯង សម្រេចខ្វះមិនសម្រេចខ្វះ ។

សុត្តតួបិជិតេ អង្គុត្តរទិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

អហញា ទោ នំ ភិក្ខាវេ អវិយ៌ វិភេឌ នេស៌-សុក្ខាទិ យ៉ា ច្រៃខ្ពុំ សម្បីដូន្ធិយេវ នោ ចិចដូន្ទិ យ៉ា វិបេខនំ អាក្ម ជាតិខេញ សត្វ ជាតិហា បរិមុខ្ព ជាពេញ សត្តា ជាបា បម្ដេច្តិ មហោជម្នា សត្ថា មរណេន បម្ដៃចុំន្គំ សោកបរិធេវធុត្តនោម-នស្បទាយាសជម្មា សត្តា សោកទេវិធេវឌុក្ខានោម-ទីសាខាលាទេស ត្រង់ជំនួ ខ្លួន សំ មាហាន មាន់យុ មនសិកហេ៩ ភាសិស្សាម៉ីតិ ។ ស់ ភក្លេតិ ទោ នេះ ភិក្ខុ ភក់ពេល បច្សុស្សាសុំ ។ ភក្ស វានធ-ហេខ ភេឌមញ្ជ នំ ភិទ្ធាឋ អវិហំ វិបេខខំ សម្បីដូ-តំយៅ នោ ប្រែខ្លីខ្លី ញុំ ប្រែងខ្ញុំ អាងគ្នា ជានិងម្នា មាខា ខាង្ហា ពុះដំដុំ ខ្មែរពីសំ មាខា ខ្មែរល ចរឹមចូន មហេខមា សុខា មកហេ៤ ចរឹមចំន **មោយព្រះទៅ**ទីស្នានោង**ខមាស់សែ**លាមានគឺ មា សោកបរិជេវជុត្តនោមនុស្សចាយរសេចរិ បរិមុច្ចនិ ។

សុទ្តតូចិជិក អត្តត្តរនិកាយ ទសភនិយាគ

ម្នាល់កក្តុទាំនទ្បាយ ថ្នាំបញ្ចុះណា សុទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិន សម្រេច ពួកសត្វមានជាតិជាធម្មតា វមែងប្រហាកជាតិ ពួកសត្វមាន ជរាជាធម្មតា រមែងរួចចាក់ជក ពួកសត្វមានមរណៈជាធម្មតា រមែង រួចលាកមរណៈ ពួកសត្វមានសេចក្តីសោក ១ក្រឹក១ស្រ 👣 ទោមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា រមែងរួចចាកសេចក្តីសោក ទ្បឹកទ្យុល ទុក្ខ **សេតឧស**្រ ជម្រើនជម្លីសុង្ស ស្វាល សង្គ ស្រោះមា ស្រួល ស្លិតយ៉ះ **ឃា** តថាគតន៍ងសំដែងនូវថ្នាំបញ្ចុះដ៏ប្រសើរនោះឯង អ្នកទាំងឡាយ ចូរប្រុង ស្តាប់នូវពាក្យនោះចុះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគត់នឹងសំដែង ្រុលប់ ។ ក់ក្ខុទាំងនោះ ខទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា នៃព្រះមានព្រះភាគថា ក្ណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់គ្រាស់យ៉ាងនេះថា ម្នាល **ក់ត្លាស់ ឡាយ** ពួកសត្វមានជាតិនានម្មតា វមេងរួចចាក់ជាតិ ពួកសត្វ មានដកជាជម្មតា រមែងរួចចាកដក ក្នុកសត្វមានមរណៈជាជម្មតា រមែង រួចបាតមរណៈ ពួកសត្វមានសេចក្តីសោក ១វឹក១វុល ខុក្ខ មោមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា វមែងទ្រចាកសេចក្ដីសោក ៗឹក១ស្រ ខុក្ខ ពោម. **បញ្ចុះដ៏ប្រសើរនោះ សុទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិនសម្រេចទេ តើដូចម្ដេច។**

សញ្ជន់ដ្ឋាកស្បាន់ក្នាល់ មិញនិង្គិ វ៉ាតែ យោក យេ ខ ត្សិត្តដូខាទ្រិល អទោយ សាឧយា មយុទ្ធ សម្ពាត្តិ តេ ខេស្ស វ៉ាតា យោត្តិ សម្មាធិឌ្ឌីៗទ្រូយា ខ អនេកោ កុសលា ខមា ភាវឧាទាវិទ្វី កិច្ច ។ សម្មាសន្ត័ប្បស្បា គិត្តា។ មិត្តសន្ត័ប្បា វិចិតា យោត់... សម្មាវនេស្ស ភិក្ខាវ ខិត្តវិស វិតា វ៉ាតែ យោង... សមា្សជីវស្ស ក់ឡា៤ ម៉ិញ-សជុះក វ៉ាតែ យោត់... សម្នាវយមស្ប ភិទ្ឋាប់ ម៉ឺឡាវាយាមោ វ៉ាំតោ យោត់... សមា្ន សត្សុ ភិក្ខុប ខំឡស់នំ វ៉ាំតា យោន៍... សម្មា-សមាជ៌សុក្រត់ត្ប ទិញសមាជ៌ វ៉ាតែ យោធ៌... សម្មាញឈំសុ គំគ្នា៥ ទំនួញឈាល់ អ៊ីតំ យោត់...

ស្លាក់ក្នុទាំងឲ្យយ បុគ្គលជាសមាទដ្ឋ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិញទិដ្ឋិ ចេញ ហើយ អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកច្រើនប្រការណា ដែល មានមិញ ទីដ្ឋិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលជា សត្វ ខិដ្ឋ នោះ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះហើយ កុសលធម៌ ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាទិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ រមែងដល់ នូវការបរិប្ចូណ៌ដោយការនា ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យយ បុគ្គលជាសម្មាសត្តថ្បៈ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិក្ខា-សន្តប្បៈ ចេញ ហើយ... ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ បុគ្គល់ដែលជាសម្មាវាថា ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិច្ខាវាចា ចេញហើយ...ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល ជាសមា្តមនៈ ឈ្មោះថា ជានបញ្ចុះមិច្ចាត្មនៈ បេញប្រើយ... មាល ភិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គលជាសម្មាគាជីវៈ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិញ-អាជីវៈ បេញហើយ...ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាវាយាមៈ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិក្ខាវាយាម: បេញហើយ . . គ្នាលភិក្ខុទាំង ទ្បាយ បុគ្គលដាសម្មាសតិ ឈ្មោះថា **ជានបញ្ជុះ**មិត្តាសតិ ចេញ ហើយ... ម្នាលភិក្ខុទាំងខ្សាយ បុគ្គលជាសម្មាសមាធិ ឈ្មោះ ឋា បានបញ្ចុះមិញ្ហសមាធិ បេញហើយ...ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គល ជាសេស្ញាណ: ឈ្មោះថា **ពុន**បញ្ចុះមិច្ចាញាណ: បេញប្រើយ . . •

សុត្តនូបិដិកេ អង្គត្រូវទិកាយស្យូ ១សក់ទិបាកោ

សមា្ស្រំមុន្តស្ប គិត្តាវ មុន្ត វិតា ហេត ណេ ឧ គួយរួងខ្លួជីជិញ **អបេរេ សពម្**ឃ អគុសលា ឧញ្ សម្ពាធិ នេះ ខស្ស វ៉ាតា យោឌុំ ភាសារួង់ខ្លួនិយា ន ងចេមេ យទេហា ខេត្ត សង្គេសស្រ្តិ ឧដ្ឋិ ។ ។ ។ ខ្លែង ក់ក្លាប់ អរិយំ វិបេខនំ យំ វិបេខនំ សម្បន្នគឺយេវ យោ វិចដ្ឋតិ យំ វិបចនំ អាកុញ្ច ជាតិជញ្ជា សត្តា ជាត់បោ មាំមុច្ឆ ជ៣ឧម្មា សត្តា ជ៣យ ត្រដ់ខិត្ត ឧសោខសា មាខា ឧសាធ គ្រង់និង ហេយុធ្យូ នៅដង្គំនោតឧមវិស្សាយាមានស៊ី មុខី មោ-យល្បាននៅខ្លួន នោងទទុស្សី លោមេល្យ ខេត្ត និង ៤ (៩) នំចាំខ្មុស វាគ្គាប មេនំ ខេត្ត ត្^ង្គសត់ដាសថត្ន មាសសច្ច ឧទ្ធ្ សេដ្ឋសេដុដ្ឋាខានឡើ ភាពភោន ខេដ្ឋឃាតាយ **វត្សមុ**ជ្ជាទានម្បី ភាពភានំ បដ៌ឃាតាយ អត្តេត កិត្តាឋ មេន នេត នគ្គិត នោម

មាលក់ក្នុស់ឥទ្យាយ បុគ្គលជាសមាវិមត្ត ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះមិញវិមត្ត រចញាហើយ អកុសលធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមកច្រើនប្រការណា វដល មានមិល្ខាមៃត្ថិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គល ដែលជាសម្មាវិមុត្តនោះ ឈ្មោះថា បានបញ្ចុះចេញ ហើយ កុសលធម៌ច្រើន ប្រការ ដែលមា**ន**សម្នាមៃត្តិ ដាប**ច្ច័យ រ**មែងដល់នូវការបរិបូណ៌ដោយ ការនោ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ ថ្នាំបញ្ចុះណា សុទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិន សម្រេច ពួកសត្វមានជាតិជាជម្មតា វមែងរួចចាកជាតិ ពួកសត្វមាន ជរាជាជម្មតា រមែនរួចចាកជរា ពួកសត្វមានមរណៈ ជាជម្មតា រមែង រួចបាតមណេ: ពួកសត្វមានសេចក្តីសេក ទ្បឹកទ្យល់ ខុត្ត ពេមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ជាធម្មតា រមែងរួចចាកសេចក្តីសោក អ្វឹកទ្យល់ ទុក្ខ ទោមនស្ស ចង្អៀតចង្អល់ទាំងឡាយបាន ក្រោះអាស្រ័យថ្នាំបញ្ចុះណា ថ្នាំបញ្ចុះ ខោះឯង ជាថ្នាំជំព្រះស៊ីរ ។

(៩) ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ ពួកពេទ្យឲ្យជាំក្អួត ដើម្បីឃាត់ខ្លាំអាពាធទាំង ទ្បាយ ដែលកើតពីប្រមាត់ខ្លះ ដើម្បីឃាត់ ខ្លាំអាពាធទាំងឡាយដែលកើត ពីស្វេស្ទ៖ ដើម្បីឃាត់ ខ្លាំអាតាធទាំងឡាយ ដែលកើតពីខ្យល់ខ្លះ ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ ថ្នាំក្នុតនោះមានមែន តថាគត មិនពោលថា ថ្នាំក្នុត្ន;មិន

ត្តជិយបណ្ណាស់កេ សមណសញ្ញាវិគ្គោ

មសាញា ទោ នំ ភិគ្នាប អេហ្គំ មេខំ ខេស្ស) ម៉ ញុំ រុឝខ្ញុំ មាត់ដីខ្ញុំខ្ញុំពេល ស្រ រួជមី្ថ ញុំ រុឝខ្ញុំ មានតិ ជាតិឧទ្ធា សត្ថា ជាតិយា បុះមុខ្លួំ ជាជន្មា សត្ថា ជ្ញាយ ឧរួត់ជំខ្លី គេហេខសា មាម គេហេខ ឧរួត់-ក្ខំ សោកបរិជេធ្រក់ងេតមានមាសាសាខាតា មេខា សោគាហ៍នៅខុត្តានោមនុស្សគាយាសេហ៍ ហឹមុក្ខភ្នំ ន សុឈា៩... ភេសមញ្ នំ ភិក្ខាឋ អរិយ៍ វមន៌ សម្ប[ា] ជូនយោ នោ វិមជ្ជិត យ៍ មេជំ អាកម្ម ជាតិជម្មា សត្តា ជាតំយោ ចរិមុត្ត្តិ ។ ចេ ។ សោកចេរិធេវធុត្ត-យេឧប្ប័ណ្យមានគឺ អង្គ មោយពេះដូម្មើះ យោឧស្សាទាយាសេខាំ ខាំតុខូន្តិ ។ សឡានិ<mark>ឌ្គីកស</mark>្ប ភិក្ខាវេ មិទ្ធានិដ្ឋិ វគ្គា ហោតិ យោ ខ មិទ្ធានិដ្ឋិ-^{ប្}រឹទ្ធិយា អធេក្រេ **ខា**ខកា អគ្គស្**លា ១**ទ្ធា សម្បន្តិ

តន័យបណ្ណា**សក** សមណសភាកន្ត្រ

មាន េ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តែថ្នាំភិតនោះឯង សម្រេចទុះមិនសម្រេច ទ្វះ។ ម្នាលភិក្ខុទាំឥឡាយ ថ្នាំក្អួតណាសទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិនសម្រេច ពុកសត្វមានជាតិជាជម្មតា រមែងរូបបាកជាតិ ពុកសត្វមានជកជាធម្មតា រមែងរួចចាក់ដរា ពុក្ខសត្វមានមរណៈជាជម្មតា វមែងរួចក្រមរណៈ ពួកសត្វមានសេចក្តីសោក ១កែខ្យល់ ខក្ខុ ខោមនស្ស ១ ងេត្តបង្គិល់ដា ធម្មតា រមែងរួចចាក់សេចក្តីសោក រឿក១ស្រ ឲុក្ខ ទោមនស្ស ចង្កៀត ចង្អល់ទាំងទ្បាយបាន ព្រោះអាស្រ័យញ៉ក្កួតណា តថាគតនឹងសំដែង នូវថ្នាំក្នុត ដ៏ប្រសើរនោះ អ្នកសំងីឡាយ ចូរប្រងឹស្នាប់ នូវ៣ត្យនោះ ប:... ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ពួកសត្វមាខជាតិជាធម្មតា វមែងរួចចាក ជាតិ ។បេ។ ពួកសត្ថានសេចក្តីសេក ១ ក្រែទ្យល់ ទុក្ខ ខោមនុស្ស បង្កើតបង្គល់ជាធម្មតា វមែងរួចបាកសេចក្តីសោក ៗឹកៗល **េខាមនស្ស ចង្កៀតចង្អល់ទាំងឡាយបាន គ្រោះអាស្រ័យ**ថ្នាំក្នុ**តណា** ញុំក្អត់ដីប្រសេរនោះ សុទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិនសម្រេច តើដូច មាលក់ក្ខាងឡាយ បុគ្គលជាសមាទិដ្ឋ ចេញ ហើយ អកុសធម៌ទាំងឡាយ ដ៏លាមក **បាន**ក្អួតមិប្តាធិដ្ឋិ ដែលមានមិញ ទិដ្ឋិ យុសជ័យ វេត្តនៃតែម្នារឃា

តុត្តត្តូមិ៩កេ អង្គត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាកោ

នេះ ខេស្សី ម៉ោ ឈេខ៉ូ ទាសិត្តគ្គីជាខិ្ចល ខ មទេខោះ តា្សហ ខេម្មា ភាវភាទា ប៉ែ្រ កម្ពុំ ។ សម្មា-សឌ្គតាជា ម្នាសឌ្ឍនា មើយ មេឃុំ បា សញ្ជាប់ស្បី ក្នុំព គឺជាមួយ ដោះ យោង ... សាសាលាឧសារី ឃុំខ្មារ្យាលា មេ ឃុំ ឃុំ ឃុំ ហាយ បាន ហាយ បាន ហាយ ហាយ បាន ហ សឡសត៌សុ ក់គ្លាប់ ម៉េញសត៌ វេល យោត៌... សគាសសត្វ ម៉ូស្តិត គ្រួសសត្វស្រេ យោង... សទ្ធាញាណ៌ស្បី ភ្នំ នេះ គ្នា ញាណំ ជុំ យោង . . . សញ្ជាមិត្តស្ប គិត្តវេ មិញវិមុត្ត វគ្គា យោត ... យេ ខ មិញវិមុត្តប្បច្ចុយ អធេកោ ខាមកា អក្ស-សហ ខុស្តា សម្ពុជ្ញ នេះ ខុស្ស វឌ្ឍ យោជ្

សុត្តនូបិដក អង្គុត្តរនិកាយ «សកនិបាត

អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គលជាសម្មាទិដ្ឋិនោះ ឈ្មោះថា បាន ្ទី៖ ខេញ ហើយ កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាំ¢ដ្ឋ ជាបច្ច័យ ៅមងដល់ នូវការបរិច្ចណ៌ដោយការនា ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល នាសម្មាសង្គីហ្វ:ឈ្មោះថា បានក្នុគមិត្តាសង្គីហ្វ:ចេញហើយ... ម្នាស គិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាវាថា ឈ្មោះថា បានក្នុតម៉្លាវាថា បេញ ្ហ័យ...បគ្គលជាសម្បកម្មន:ឈ្មោះថា បានក្នុងមិហ្គកម្មន: បេញប្រើយ ... គ្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មានជីវ: ឈ្មោះថា បានក្នុ មិញអាជីវៈប្រេញ ហើយ... ម្នាលក់ក្នុទាំងឡោយ បុគ្គលជាសម្ទាវាយមេ: ្សោះថា បានក្អួតមិច្ចាក់យាមៈ បេញ ហើយ . . . ។ លក់ក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាសត៌ ឈ្មោះថា បានកត្តម៉្លាសត៌បេញហើយ . មាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បុគ្គលដាសម្មាសមាធិ ឈ្មោះថា បានក្អកមិទ្ធាសមាធិចេញ ្ហ័យ...ម្នាលភិក្ខុពង់ឡោយ បុគ្គលជាសមា្ញាណ: ឈ្មោះថា បានក្អួត មិត្តាញាណ:ចេញហើយ... ម្នាលភិក្ខុព័ងឡាយ បុគ្គលជាសមាវិមត្តិ :ឈ្មោះថា បានក្នុតមិញវិមុត្តិចេញហើយ... អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លា-មកច្រើនប្រការណា ដែលមានមិញវិមុត្តិជាបច្ចុយកើតព្រម អកុសលធម៌ **ព៌តនោះបេសបុគ្គលដែលជាសម្នាវិមុត្តនោះឈ្មោះថា ជាន**្ទុនចេញបើយ

្តិលបណ្ណាស់តេ សមណស់ខាជនា ឆ្នាំ

សារិទ្ធិ កន្ទឹ ។ ៩៩ សោ នំ កិច្ចាប់ អាំយ៉ រុតក្ មាត្រីខ្លុំពេល បោ រុតពីខ្ញុំ ញុ រុងកុ មានគឺ ជាតំខេញ សត្វ ជាតំយា ប់ថ្ងៃខ្លុំ ជកឧញ សត្វ ជ្ញាយ ឧរុធនៃខ្លុំ ឧលោខគា មាន ឧរុខ ឧរ្ មន្ត្ត សោធនាពីនៅជុត្តានោមជស្បីខាយាមានគឺ មន្តា មោយព្រះនៅន់ទំនាងនេទាវិទាយាមេល ឧរ្នំនិន្ត រ (೧۰) ឧសល៌មេ ភិក្ខាវ ជំនួមជំយា ដម្មា ។ តាតមេ ឧស ។ សញ្ជន់ថ្នាំកស្ប គំឡាប់ មំឡា. န်း၌ န်းနှုံ့ရှာ တောက် ထေ ဗေ ဗေါဂ္ဂာန်း၌ဗျှမှုယာ អនេកេ មានយា អគ្គមហ ១១ មានថ្ងៃ នេ ខស្ស ជំនួន្តា យោធ្នំ សម្បាន់ដ្ឋិច្បីចូយ ខ អនេកោ តុសហ ឧឡា ភាវនាចារីថ្នាំ កន្លំ ។

ត្រិយបណ្ណាសក សមណ្ឌសត្តិ

ុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មារិមុត្ត ជាបច្ច័យ រថៃ ដែល ខ្វះការបរិបូណ៌ ដោយកានោ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ពួកសត្វមាន ជាតិជាធម្មតា រថែងខ្លែច០ាកជាតិ ពួកសត្វមាន៩៣ជាធម្មតា រថែង ្ទេច៣៩៣ ពួកសត្វមានមរណៈជាធម្មតា រថែងខ្លែច០ាកមរណៈ ពួកសត្វ មានសេចក្តីសោក រ្យឹកខ្យល់ ខុក្ខ ទោមនស្ស ចង្អៀតបង្អល់ជាធម្មតា មើងខ្លែចថាក់សេចក្តីសោក របឹកខ្យួល ខុក្ខ ទោមនស្ស ចង្អៀតបង្អល់ រាំងឡាយបាន ព្រោះពេស្រ័យនូវថ្នាំក្នុតណា ថ្នាំក្អួតដ៏ប្រសើរនោះ ឯង សុទ្ធតែសម្រេច មិនមែនមិនសម្រេចទេ ។

(๑๐) ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលគប្បីកំខាត់បង់
នេះ មាន ១០ យ៉ាង ។ ១០ យ៉ាង តើអ្វី១៖ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឲ្យាយ
បុគ្គលជាសម្នាទិដ្ឋិ បានកំខាត់បង់មិខ្លាទិដ្ឋិចេញហើយ អកុសលធម៌ទាំង
ឡាយដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិខ្លាទិដ្ឋិ ជាបច្ចយ៍ កើត
ព្យម អកុសលធម៌ទាំងនោះ របស់បុគ្គល ដែលជាសេញទិដ្ឋិនោះ ឈ្មោះ
ថា បានកំពាត់បង់ហើយ កុសលធម៌ ច្រើនប្រការ ដែលមាន
សម្មាទិដ្ឋិ ជាបច្ចយ៍ រាមផដល់ នូវការបរិបូណ៌ ដោយភាវនា ។

សុត្តរូបិជិកេ អង្គករនិកាយស្យូ **«សក**ទិបាកោ

សសាទនុស្សទាវ ភូសិព គ្នាទនុសេ ចំនិ បោះតំ... សញ្ជាប់ស្បា គិត្តាប់ មំឡាក់ថា ជំនួគ្នា ហោត់... សញ្ជាធ្នស្ស ភិក្ខាប មិញកម្មណ ស ជំនុំខ្លោ ហោត់... សម្ភាអជីវស្ប ភិត្តាប់ មិន្នា-អជីវេ ដំនួន្តោ យោត់... សញ្ញាវយមស្ប ភិក្ខាប់ មិច្ចាប់យមោ ខំនួនោ យោត់... សម្មា-សត់ស្ប កិត្ត្រ មិញសត់ និឌ្ឌ យោត់... សញ្សមាធិសា គិត្តា៤ មិញសមាធិ ធិន្ត្ត ကောင်း... အက္ေညာက်ဆင့္ ခ်င္မွားက မ်င္းကြားက် ធំនួន ema... សមាមិត្តស គិត្ត។ ខំបា-ဒီမှန် ခဲ့နေသ ကောင် ထေ ေပ်ကုန်မနိုပ္စုဒ္ဓဏ អ េក្រ ខាខកា អតុសហ ជុខា សមុខេ នេះ ឧមារី ខ្លួន ឈេខ មស់រួត់ឌ្នំជាំនិល ន អនេកោ តា្សលា ជម្មា ភាវនាទាវិហ្វុរី កដ្ឋ ។

សុត្តសំជាក់ អង្គស្រំកាយ ទសក់និយាត

ម្នាល់កក្តុទាំងឲ្យាយ បុគ្គលជាសម្មាសង្គប្បៈ ឈ្មោះថា បានកំបាត់បង មញ្ហសន្តហ្វៈ ខេញ ហើយ . . . ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្ទាវាចា ឈ្មេះថា បានកំពត់បង់មិច្ចាវាលាបេញហើយ . . . ម្នាលកិក្ខិទាំងឡាយ ឋគ្គលជាសមាកម្មនៈ ឈ្មោះថា ជានក់លាត់បង់មហ្គាកម្មនៈបេញហើយ . . . មាលភក្ខាំងឡាយ បុគ្គលជាសមា្មអាជីវ: ឈ្មោះថា បានកំហត់បង់ មញ្ហា អាធិវៈ ចេញ ហើយ . . . គ្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសមា្វ។-យាម: ឈ្មោះថា បានក៏ចាត់បង់មិច្ចាវាយាម:ចេញ ហើយ . . . ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាសត៌ ឈ្មោះថា បានក៏បាត់បន់មិប្លាសត៌ ចេញ ហើយ ... ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលជាសម្មាសមាធិ ឈ្មោះថា ជានក់ហត់បង់មិត្តសមាជ៌បញ្ជាហើយ . . . ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គល ជាសម្បាញាណៈ ឈ្មោះថា ជានកំពាត់បង់មិញ្ញាណៈប្រេញហើយ... ម្នាល់ភក្ខុខាងទ្បាយ បុគ្គលជាសម្នាវិមត្ត ឈ្មោះថា បានក៏បាត់បង់មច្បាវិមត្ ចេញ ហើយ អកុសលធម៌ទាំងឡាយដ៏លាមកច្រើនប្រការណា ដែលមាន មិញ្ចាំមុត្តជាបច្ច័យ កើតព្រម អកុសលធម៌ទាំងនោះ បេសបុគ្គលដែលជា សមាវិមត្តិនោះ ឈ្មោះថា បានកំបាត់បង់ហើយ កុសលធម៌ប្រើនប្រការ ដែលមានសម្នាក់មុត្តិជាបច្ច័យ វមែងដែលនូវការបរិប្ចូណ៌ដោយភាវនា ។

តនិយខណ្ណាលព សខណសកាអង្គា ១ គ

ស្ត្រ ទោ ភិក្សាប ឧស ជំនួមជំណា ឧញ្ជាំ ។ (១១) អថ្លា អតាតរោ ភិក្សា យេជៈ ភក្សា នេះខ្ទុសនូមិ ខុខសន្តមិត្តា កក់ដំ អភិវាខេត្តា រាយនេះ ក្នុក្នេង ខេត្ត ក្នុក្សា សេ ភិក្សា ភពវត្តិ ៧៩៩៧៩ អសេក្ខោ អសេក្ខោន៍ ក្នុង ស្នាសា នេះ ស្នា អមោស្រា យោត្តិ។ ៩១ ភគ្គ(១) មកោ ស្វាយ សម្មាធ់ដ្ឋីយា សមន្ទាក់តោ ហោត់ អសេត្តេធ សញ្ជស់ខ្មុំឡេង សមដ្ឋាក់គោ 🐧 ហោធ៌ អសេត្តាយ សម្មារ៉ាថាយ សម្បារកតា យោធិ អសេក្ដេជ សញ្ជាតាម្មីផ្លែង សមន្ទាក់តោ យោធិ៍ អសេក្សេធ សសាសព្យជា មាននិង មាន មាន មាន មាន ស្រាន្តិ ស្សាប្រាខេត្ត ម្នាស់ មេខេត្តិកាល សច្ចាស់ទី៥១ សម**្ទាក់តោ ហេតុ អ**សេ**ក្ដេច**

a a. គធ ភិក្ខុ ភិក្ខុតិ ទិល្សតិ n ម. ឥធ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុស្សានី ទិស្សតិ ។

ជនិយបណ្ណស**ក** សខ**ណស**្តាវគ្គ

ម្នាល់កក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយដែលគប្បីកំហត់បន់មាន១០ យ៉ាង នេះឯង ។

(១១) គ្រានោះ ភិក្ខុ ១ រូបបានចូល ៧ គាល់ ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់លើយ ថ្វាយបង្គ៏ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យក្នុង ្ច**សម**គ្គរ ។ លុះភិត្តនោះ អង្គយក្មង្គិសមគូរហើយ **ជាន**ក្រាប *ទូលព្រះមានព្រះកាគ យ*៉ាងនេះថា បត~~ិត្រព្រះ~~អង្គជ័យរ៉ែន *ព្រះអ*ង្គ ទ្រង់ត្រាស់ថា អសេត្ត: អសេត្ត: ដូច្នេះ បត់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុដា អសេត្ត: តេដោយហេតុហ៊ុនានយ៉ាង ។ មាលកិត្ត កិត្តង៍សាសនា is: ជាអ្នកប្រកបដោយសញ្ជាទិដ្ឋិ ជាអសេ_{ទិ}: ប្រកបដោយ**ស**ញ្ សត្តប្បៈ ជាអសេត្តៈ ប្រកបដោយសម្មាវាថា ជាអសេត្តៈ ប្រកបដោយ សមា្ធកម្មន្ទ: ជាអាសក្ខុ: ប្រកបដោយសមា្មភាជីវៈ ជាអាសក្ខុ: ប្រកប ដោយសម្លាក់យាម: ជាអសេក្ខ: ប្រកបដោយសម្មាសត៌ ជាអសេក្ខ:

សុត្តនូចិដិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សពនិបាតោ

សញ្ជសមាធិនា សមញ្ជក់តោ ហោត់ អសេត្តេន សញ្ជាញាណេន សមញ្ជក់តោ ហោត់ អសេត្តាយ សញ្ជាំមុត្តិយា សមញ្ជក់តោ ហោធ់ ។ ស់ ទោ កិត្ត^(a) អសេត្តោ ហោធំតំ ។

(១៤) ឧសល់មេ ភិក្ខា អសេត្តិយា ឧញ ។
តម្លាំមន្តិ ។ ៩មេ ទោ ភិក្ខា ឧស អសេត្តិយា
សម្មាំសម្ពុំ ។ ៩មេ ទោ ភិក្ខា ឧស អសេត្តិយា
សម្មាំសមាធំ អសេត្តិ សម្មាញាឈំ អសេត្តា
សម្មាំសមាធំ អសេត្តិ សម្មាញាឈំ អសេត្តា
សម្មាំសមាធំ អសេត្តិ សម្មាញាឈំ អសេត្តា
សម្មាំសមាធំ ។ ៩មេ ទោ ភិក្ខា ខេស អសេត្តិយា
ឧម្មាំទំ ។

បឋមេ សម្មាសញាវិវត្ត ។

១ ៦ ម. ភិក្ខុ ភិក្ខុ ជាហា ទិស្សតិ ។

សុត្តនូបិជីក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកគឺបាត

ប្រកបដោយសម្មាសថាធំ ជាអសេក្ខ: ប្រកបដោយសម្មាញាណ: ជាអសេក្ខ: ប្រកបដោយសម្មាវិមុត្តិ ជាអសេក្ខ: ។ ម្នាលភិក្ខុ (ភិក្ខុ) ជាអសេក្ខ: យ៉ាងនេះឯង ។

(១៤) ម្នាលក់ក្ដុំតំនៃឲ្យយ ធមិតិនិឲ្យយ ជាអសេត្:នេះ មាន
១០ យ៉ាន៍ ។ ១០ យ៉ាន់ តើអ្វី » ។ គឺសម្នាទិដ្ឋ ជាអសេត្: ១ សម្មាសង្ដប្ប: ជាអសេត្: ១ សម្មាប់ថា ជាអសេត្: ១ សម្មាត់ម្មន្ដ: ជាអសេត្; ១
សម្មាក់ជីវៈ ជាអសេត្: ១ សម្មាប់យាម: ជាអសេត្: ១ សម្មាសតិ
ជាអសេត្; ១ សម្មាសមាធិ ជាអសេត្; ១ សម្មាញាណ: ជាអសេត្; ១
សម្បាប់ តំតិ ជាអសេត្; ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធមិតិងឡាយជា

ប្រសាម្ធាសញ្ញាវគ្គ**ិ១** ។

រានិយបណ្ណាស់កេ សមណសញ្ញាវិគ្នោ

ពល្បទ្ធាតំ

ភេទលាភពញា ពោជស្រែ មិខ្ទុំ ឧបវិជ្ជយ វិជ្ជាធំ លោវ១គំគាំញ ជំនុមេខ ខ្ទេ សគ់^(៤) ។

a 2. បញ្ហា ពេរស្លែង មិត្ត ពីដំ វិជ្ជាយ និត្តរា
 នៅនេញ ជំព័ញ្ញ ច និទ្ធមន់ ទ្វេ នសេខាតិ ។
 b. សញ្ហា ពេរដ្ឋង្គា មិត្ត ពីជំ វិជ្ជាយ និត្តរំ
 នៅទំ និព័ត្តា វមន់ និទ្ធមន់ ទ្វេ នសេខាតិ ។

តនិយបណ្ណាស់ក សមណស់ការផ្ទ

^{ខ្}ខ្ខាត់តែសមណសញាវិគ្គតោះគឺ

និយាយអំពីសេចក្ដីសំគាល់របស់សមណៈ ១
អំពីការចំរើនពោជ្យឥ្គាំឥ ៧ ជាបច្ច័យឲ្យ

បានបំពេញ នូវវិជ្ជា ៣ យ៉ាង ១ អំពីការមិន

បានស្ពានសួគិ ព្រោះអាស្រ័យ ម៉ិច្គតួៈ ១
អំពីការបានស្ពានសួគិព្រោះអាស្រ័យសម្បត្តៈ ១
អំពីការបានស្ពានសួគិព្រោះអាស្រ័យសម្បត្តៈ ១
អំពីវិជ្ជា ជាប្រធាន ក្នុងការចួបប្រសព្វនូវ
កុសលធម៌ ១ អំពីការលោងគ្នឹងក្នុងទទួណជនបទ ១ អំពីពេទ្យអ្នកឲ្យច្បំបញ្ជះ ១ អំពី:ពេទ្យ
អ្នកឲ្យបាំក្នុត ១ អំពីធម៌ដែលគប្បីកំបាត់មាន
៤ លើក ។

ទុតិយោ បញ្ជារោបាណិវគ្គោ

(១៣) អជម្មោ ច ភិក្ខាប់ បនិតក្វោ អន ្តោ ១ ជម្លោ ១ វេឌិតព្វោ អគ្គោ ១ អនម្មញ្ជា វិនិត្យា អនត្តញ្ជា ខម្មញ្ជា វិនិត្យា អត្តញ្ជ ကေရး စက်ော် ကရာ များ ဆရာ စနှစ်ဦး-ត់ពុំ ។ ភាតមោ ខ ភិក្ខុឋ អនុម្នោ ខ អនុត្រោ ပေး ကန်းရှားနှင့် မြိတ္တမန်းဈေး မြိတ္တေကတ မြိတ္တ-្នាត់ នៃ នូសិសច្បុរ នូសិប្តារា**ទេ** នូសិស្ន ត្ថាសស់ ត្រូវស្សា ត្រូវស្សា ។ អយំ វុច្ចត់ កិត្តាប អង មោ ខ អង តោ ខ ។ ភាត-មោ ខ ភិក្សា ឧ ឡោ ខ អត្តោ ខ ។ សមា្ធ់ដឹ មានាស្ត្ត ខ្សែ មានាស្ត្រ មានាស្ត្រ មានាស្ត្ មាសិក្សា មានាំ មាន មាន មាន មាន មាន មាន មានាំ មានាំ

ប្ចេប្បារោយឃាំវិគ្គទី ៤

(១៣) ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យយ ក់ក្នុងហ្វីដឹងសភាវៈ មិនមែនជមិធង សភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង គហ្គីជំងឺជធមិផង ប្រយោជន៍ផង ហុះ ដឹងច្បាស់សភាវ: មិនមែនធម៌ផង សភាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ផង ដឹង កត្តស្បីប្រតិបត្តិតាមយ៉ាងនោះ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ សភាវៈ មិន មែនជម៌ សភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ។ គឺ មិញទិដ្ឋិ មិញសន៍ហ្វៈ មិល្ខវថា មិល្ខកម្មនៈ មិល្ខអជីវៈ មិល្ខវាយមេ: មញ្ហសត់ មិញសមាធ់ មិញញាណ: មិញវិមត្ត ។ មាលក់ត្តូទាំង ឡាយ ខេះហៅថា សភាវ:មិនមែនធម៌ សភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ **។** ម្នាល់កក្ខាងទៀប ធម៌នឹងប្រយោជន៍ ត្រើដូចម្ដេច ។ គឺ សមាទិជ្ជ សញ្ចសត្ថប្បៈ សញ្ជាក់ថា សញ្ចកម្មន្ទៈ សញ្ចុកជីវៈ សញ្ជា**យាមៈ** សត្វសត្វ សត្វសពធ៌ សត្វញាណ: សត្វាម៉ៃត្តិ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំដីឡាយ នេះហៅថា ធម៌ ហៅថា ប្រយោជន៍ ។

តនិយចណ្ណាស់កេ ចក្ខេះពេលណិវិញ្ហា

ងុខ្លុ ពាន់ ដូទ្ទិ មុខគេខ ពន្ធខិ ដូទិខ្លុំ ង សេ មេស៊ី ឧ មុខិស្ស កុខ្លាំ មេស្ស ខេស្ស ឧត្តិសិទ្ធិ មុខស៊ី ឧ មុខិស្ស កុខ្លាំ មេស្ស ឧស្ស ឧត្តិសិទ្ធិ មុខស៊ី ឧ មុខិស្ស កុខ្លាំ មេស្ស ឧស្ស ឧត្តិសិទ្ធិ

(០៤) អជ្ញេ ខ ភ្នំស្គឺ មន្ទុំ មន្ទុំ ខេត្ត ខេត្ត ខ सराक्षे ह एड्रहाम माक्षे ह महन्मा रेड्रह्म ငရိုယ် များဆီယံ ဖွင့်ပေါ့ မည်းယံ ကာရှာ စက်ော် យ៩១ អត្តោ ត៩១ បដ្តិបត្តិតគ្នំ ។ ភាគមោ ច ក្សាប មព្រះ ភាគមោ ខ ខណ្ឌ ភាគមោ ខ មខាទិ្ធា ភាគមោ ៩ អត្តោ ។ មំពួនដៃ ភិក្ខាប់ អនស៊ោ មាស់ខ្ទុំខ្ទុំ ខស៊េ លេ ខ គូសំខ្ទុំតិវិនិ-យា អ**េះកេ ទា**ខកា អតុស្លា ខេត្ត **សម្**រឹត្ត មញ្ចុំ មន្សស មគាំខ្វុំសិនិយា ខ មន្សេម ម៉េម-លា ខុម្ភា ភាពេទា វិទ្ធិ ក្រុង មេខា ។

គន៌យបណ្ណាស់ក បញ្ហាពេលលំវគ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ពាក្យណាថា ភិក្ខុតប្បដឹង សភាវ:មិនមែនធម៌ផង
មិនមែនប្រយោជន៍ផង គប្បីដឹងធម៌ផង ប្រយោជន៍ផង លុះដឹង
ច្បាស់ខ្យស់កាវ:មិនមែនធម៌ផង មិនមែនប្រយោជន៍ផង ដឹងនូវធម៌ផង
ប្រយោជន៍ផង ធម៌ យ៉ាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាងណា ភិក្ខុតហ្វី
ប្រតិបត្តិយ៉ាងនោះដូច្នេះ ដែលត្រាត់ពេលហើយ ពាក្យ់ទុះត្រាត់តំ

(១៤) ម្នាលក់ក្ខុ ទាំងឡាយ ក់ក្ខុតហ្វីដឹងសការៈមិនខែនធម៌ធង ធម៌ធង គហ្វីដឹងសការៈ មិនខែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ធង លុះដឹងខូវសភាវៈ មិនខែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងនូវសភាវៈមិនខែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ ផង ប្រយោជន៍ ផង ប្រយោជន៍ ផង ប្រយោជន៍ ធង ធម៌យាងណា ប្រយោជន៍ យាងណា ក់ក្នុតហ្វីប្រតិបត្តិតាមយាងនោះ។ ម្នាលក់ក្នុ ទាំងឡាយ សភាវៈមិនខែនធម៌ តើដូចម្ដេច ធម៌ តើដូចម្ដេច សភាវៈមិនខែនធម៌ តើដូចម្ដេច ធម៌ តើដូចម្ដេច សភាវៈមិនខែនធម៌ តើដូចម្ដេច ១ ម្នាលក់ក្នុ ទាំងឡាយ មិញ្ញាធំដ្ឋជាសភាវៈ មិនខែនធម៌ សម្បាធិដ្ឋជាធម៌ ពួកអកុសលជម៌ហើនប្រការ ណា ដែលមានមិញ្ញាធិដ្ឋជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជា សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ ពួកអកុសលធម៌ប្រើនប្រការ មានសម្មាធិដ្ឋ ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជា សភាវៈមិនខែនប្រយោជន៍ ពួកអកុសលធម៌ប្រើនប្រការ មានសម្មាធិដ្ឋ ជាបច្ច័យ វេមន្ធខែនប្រយោជន៍ ពួកអកុសលធម៌ប្រើនប្រការ មានសម្មាធិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ វេមន៍ជាបច្ច័យ វេមន្ធខែស្ការ មានសម្មាធិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ វេមន្ធជាបច្ច័យ វេមន្ធជាបច្ច័យ វេមន្ធជាបច្ច័យ វេមន្ធជាបច្ច័យ វេមន្តជាបច្ចិញ វាម្ចាធិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ វាមន្តជាបច្ចើញ វាមន្តជាបច្ចេញ វាម្ចាធិដ្ឋិតារបច្ចេញលើងវាយកាវនា នេះជាប្រយោជន៍ វាម្ចាធិដ្ឋិតារបច្ចេញលើដោយកាវនា នេះជាប្រយោជន៍ វា

សុន្តស្ថិងកេ អង្គុន្តរភិបាយស្ស ១សកន៍បាតេ

နှည်း မရှိသော် မှ နွောက် မရည်း **မ**ချော်မာရိသည်။ စည်း យេ ខ មិឡាស់ស្តីឲ្យឲ្យខ្វុំយា អនេកោ ខាមកា អក្-ನಾರು ಇವು ಸಾಗತ್ತೆ ಆರು ಆರಾಜ್ಯ ಕಾತ್ರಾಕ್ಟ್ರಾಕ್ಟ್ ត្សីទី_{យា} ខ ងទេខេ ខាងហា ខសិ មារុសខារ្តិវិ ស្ត្រី មញ្ចុំ មន្ទៀវ មន្ទ្រី មនុទ្ធា មានរង្គ ខ្មៅ ពេ ខ គ្នុស្វីស្សាននិយា មុខមេ ទាបតា អតុសហ ឧញ្ញ សទ្ធវត្ថិ អយ៌ អនុត្តោ **ಳಾ**ವುಗಳುದ್ದಿಯು ಒಟ್ಟಾಟ್ ಆಗಳಾಗು ಜಕ್ಕು ಬಾಗ್ತು-ខារ៉េទ្ធ កិច្ច ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង កិច្ចប្រ អព្សោ ភាស៊ីយូងដ៏ឃើរ ព្រះ ខេ គូស៊ីយូងដីខំពឹ-ទួយា អាជាកោ ខាខាកា អតុសលា ឧៀ សម្បារ អញ អខ ត្លេ ភ្មាំ **មក្**ខាំ ខ្លែវ ភិកា ឆ ម ខេ មេ តុសហ ជញ្ ភាពទេវាថ្ងៃ កដ្ន អយ់ អត្តោ ។

តុត្តនូបិជិក អង្គត្តរនិកាយ «សកនិបាត

ទ្ទាលក់ក្ខុខាំងឡាយ មិញសង្គប្បៈ ជាសភាវៈមិនមែនជា សម្មាសង្គប្បៈ ជាធម៌ ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិល្ខា-សន្នប្បៈជាបច្ច័យ កើតត្រុម នេះជាសភាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ ពួក កុសលធម៌ ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាសង្គីឲ្យ: ជាបច្ច័យ វេមែង ដល់ទូវការបរិប្ចូណ៌ដោយភាវិខា ខេះជាប្រយោជន៍ ៗ ម្នាល់ភិក្ខុទាំង ទោយ មិញក់ថា ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សម្លាវថា ជាធម៌ ពួកអក្-សលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិច្ចាក់ថា ជាបច្ច័យ កើត ព្រម នេះជាសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ ពុកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្លាក់ថា ជាបច្ច័យ រថែងដល់នូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយភាវនា នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលកិក្ខុពាំងឡាយ មិញកម្មន្ន: ជាសភាវៈ មិនមែនធម៌ សច្បាកម្មន: ជាធម៌ ពួកអកុសលធម៌ជំលាមក ច្រើន ប្រការណា ដែលមានមច្ចាកម្មន្ន: ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវ:មន មែនប្រយោជន៍ ពួកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមាន**ស**ម្មាក<u>្</u>មន្ត: ជាបច្ច័យ វមែងដល់ខ្លុវការបរិហ្គណ៌ដោយកាវនា នេះជាប្រយោជន៍ ។

«ខ្លួយបណ្ណាស់**កោ** បណ្ដាលបណ្ដាញ

យេ ខ ម៉ូឡាកាជីវេទ្យីខ្វ័យ) អាយកោ ខាមកា អត្តសហ ខម្មៈ សត្តាធំ អយ់ អន់ សេញៈ-អាជ្ជូរជាជិលា ឧ មាយមេ ខាមាហា គគា មាយោ-ខារ្វៃរំ មន្ទ មន្ទ មន្ទេរ រ គួនៈប្រាយគោ ប្រធានាធិន្និយា មុខោធ្រ ខានុធ្លា មុខមិស្សា ខិទិវិ សម្បត្តិ អយ៌ អន ្តោ សម្មាវាយាមៗទ្វ្រ ខ អនេកេ កុសលា ជម្មា ភាវនាចាថ្ងៃ កូដុត្ត មណ្ឌ ម ស្ដេច មុខគ្នា មាសាទ ខណី លេ ខ គូសីមឌ្គពិនិលា មេ មេt**ಣ ಕಾರಣಾ** ಕಣ್ಣಕಾರು ಐಕ್ಷಾ ಕಕ್ಷಣಿ ಕ**ು** ហ ១៩៦ មរយោសរូនិ មនិទ្ធ មក្ ម មេ ។

ទ្ទាល់កិក្ខុទាំងទ្យាយ មិក្ខាអជីវ: ជាសភាវ:មិនមែនជមិ សមាអា-ជីវ: ជាធម៌ ពុក្កកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមាន ម្សា អាជីវ:ជាបច្ច័យ កេត្តព្រម នេះជាសភាវ: មិនមែនជាប្រយោជន៍ ភ្នកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មានាជីវៈ ជាបច្ច័យ រមែងដល់ នូវការបរិប្ផណ៌ដោយកាវនា នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មិញវាយាម: ជាសភាវ:មិនមែនធម៌ សម្មាវាយាម:ជាធម៌ ពួកអកុសល-ធម៌ដ៏លាមកច្រើនថ្រុការណា ដែលមានមិល្ខាវ៉ាយាម:ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវ: មិនមែនឲ្រយោជន៍ ពួកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែល មានសម្បារាយាម:ជាប**្ល័យ រមែងដល់**នូវការបរិប្ហូណ ដោយកាវនា នេះជា ប្រយោជន៍ ។ ម្នាសក់ក្នុទាំងទ្វាយ មភ្ជាសត់ ជាសភាវៈមិនមែន ធម៌ សម្មាសត់ ជាធម៌ ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិញសត់ ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវៈ មន្ទមែនជា ប្រយោជន៍ ពុកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាសតិ ជា មច្ច័យ វមែងដល់ទូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយការនា នេះជាច្រយោជន៍

សុឌ្ហុន្តប៉ុជិ**ពេ** អង្គុ**ន្តរនិកាយស្យូ ទស**កនិបាតោ

ទំញស**ស**ខ្ ភិក្សាជា អខាញ សឡាសមាខ្ ខម្យោ យោ ខេត្តស្នាត់ប្បវិសិលា ម ខេ ខេត្ត ខេត្ត មេខាទ **េ**ស៊ី **មសុខ្ទុ** មេលា មខ្សាខាមាខ្លាំជិញ ខ អនេកោ កុសលា ឧញ្ ភាវេលទាវិទ្វាំ កម្ពុជា मिल् साध्य ४ हृद्याभी क्ष्य हुन्य सहार्टी फ्रांटी ည္တယ္တယ္ စက္သို႔က ေနာင္သြက္သာလာရွိခဲ့တာ မာႀကေ **ទាបក**ោ អ**ុស្លា ខ**្ ស្អ[ែ] មយំ មន**េត្ မ**ည်တော့ ကျေးရီးရီတာ ၈ ခု(၉)က ဆည် ភាវេសាទារឹទ្ធរឺ កន្លំ ការ ការគ្នា ។ ចំនា្ទរឹងតិ ភិក្សាយ អស់ឃោ សស្ថាម៉ាត្តិ ខេត្ត យោ ខ ទីភ្នា-រុំមន្ត្រីជាជិល ឧបខាយ ខាត់មា ខេត្ សម្លាំ អយ់ អធ្វោ សម្បាំ។ តិៗទ្វេលា ខ អធេកោ តុសសា ខញ្ ភាវភាទារថ្ងៃ កច្ចុំ កច្ចុំ អយុ អគ្គោ ។

សុត្តតូមីដក **អង្គុត្តរទិកាយ «សក់ទិ**បាត

ម្នាល់កក្ខពុំងឡាយ មិញសមាធិ ដាសការ់: មិនមែនធម៌ សម្មាសមាធិ ជាធម៌ ពុក្កកុសលធម៌ជំលាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិច្ចាសមាធិ ជាបច្ច័យ កេត្តព្រម នេះជាសភាវៈមិនមែន្ទ្រយោជន៍ ពួកកុសលធមិ ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាសមាធិ ជាបច្ច័យ វមែងដល់នូវការ បរិប្ដូណ៌ដោយការ់នា នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំ**ង**ឡាយ មិក្ខា-ញុាណ: ជាសភាវៈមិនមែនធមិ សម្មាញាណ:ជាធមិ ពួកអកុ-សលធម៌ដំណមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិច្ចាញាណ: ជាបច្ច័យ ះកីតព្រម នេះជាសភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ ពុកកុសលធម៌ច្រើន**ប្រការ** ដែលមានសម្បាញាណ:ដាបច្ច័យ មេងដល់នូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយភា**វនា** នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលកិទ្ធទាំងឡាយ មិក្ខាវិមុត្ត ជាសភាវ: មិនមែនធម៌ សមា្ទវិមុត្ត ជាធម៌ ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមកច្រើនប្រការ ណា ដែលមានមិច្ចាវិមុត្តិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវៈមិនមែន **ប្រ**យោជន៍ ពួកកុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាវិមុត្ត ជា បច្ច័យ វមែងដល់ខ្លុះការបរិប្ចូណ៌ ដោយការនា នេះជាប្រយោជន៍ ។

គតិយបណ្ណាស់ពេ បញ្ជាអាណៈវិញ្គោ

សន្តថិ ដូងទី រ ឧទ្ធា ឧទ្ធាន្ទឹងទិទ្ធិ មុខ លទី ដូទ្ធិ មុខគេខូ ឧ ក្រុមស្នេ មេឌី ឧ មឧធីលំ រុទ្ធិ មុខគេខូ ឧ ក្រុមស្នេ មេឌី ឧ មឧធីលំ រុទ្ធិ មេខម៉ា

ខេត្_(២) អគ្គរតាំដែន់ទីស៊ី មនុខេ វាមេសា មុខ ឧត្តស្ត មនុខិ ខេត្ត មួយ មួយ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ ខេត្ត មួយ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ ខេត្ត មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ ខេត្ត មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មនុខិ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មនុខិ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មនុខិ មន្ត្ ឧត្តស្ត មនុខិ មនិទិ មនុខិ មនុខិ មនុខិ មនុខិ មនុខិ មនុខិ មនុខិ មន

a ខ.ម. គេលំ វិក្ខុន្ទិ ៣០៤ **ិស**្និ ។

ត់និយបណ្ណាស់ក បញ្ហារោហណ៍វិគ្គ

ម្នាលកិក្ខុសំង៍ឡាយ ពាក្យណាថា កិក្ខុតហ្វីដ៏ងសភាវ: មិនមែនធមិ ផង ធម៌ផង គហ្វីដឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ហុះ ដឹងនូវសភាវ:មិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងនូវសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ ផង ប្រយោជន៍ផង ធម៌យាងណា ប្រយោជន៍យាងណា កិត្តុគហ្សីប្រតិប្រភិប្រភិប្រភិបាត់ បត្តិតាមយ៉ាងនោះដូច្នេះ ដែលត្រាត់តេញលេល័យ ពាក្យនុំ ត្រាក់ត

(១៤) ម្នាលក់ក្តូទាំងឡាយ ក់ក្តុគប្បីដឹងសកាវៈ មិនមែនធម៌ផង

ធម៌ផង គប្បីដឹងសកាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះ

ដឹងនូវសកាវៈមិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងនូវសកាវៈមិនមែនប្រយោជន៍

ផង ប្រយោជន៍ផង ធម៌យាំងណា ប្រយោជន៍យាំងណា ក់ក្នុគប្បី

ប្រតិបត្តិតាមយាំងនោះ ។ លុះព្រះមានព្រះកាគ ឲ្រខ់ត្រាស់កាសិត

នេះហើយ ព្រះសុគត ពោលនូវពាក្យនេះ ហើយក្រោកបាក

អាសនៈចូលទៅកាន់វិហារ ។ លុះព្រះមានព្រះកាគ ច្រង់ចេញទៅ

មិនយូវប៉ុន្មាន ពួកក់ក្ខុទាំងនោះ មានសេចក្តីគ្រិះរិះ យាំងនេះថា

សុត្តត្តបំពីពេ អង្គុត្តានិកាយស្យូ ទសកនិបាកោ

ឥន៌ ទោ នោ អាកុំសោ ភកវ សន្លិត្តេន ខម្លេសំ ។ ខ្ទុស់ត្វា វិត្ថាបន អត្ថ អវិតជិត្វា ។ ជ្ញាយាសនា रुमा, वर्राष्ट्री सदास्में द भृष्टीत त्रहंशाभी दासी ខ អន់ េត្ត ខ វេឌ៌សញ្ជា អគ្គោ ខ អគម្មញ្ជា វិឌិត្តា ឌតីយំ មខ្ឌុយំ រួច្ខំ មឌ្ឈំ ៣ឦ ឧគើ ៣ឦ អត្តោ តថា បដ្តជ្ញីតព្វជ្ញុំ កោ ជ ទោ ឥមស្ប កក់តោ សន្ត្ន់គ្នេន ខុខ្លេសស្ប «ខ្លួនស្ប វិទ្វាបន អន្តំ អាក្សសា វិត្ថាបន អន្តំ កែជេយ្យត ។ អាយស្មា អានញ្ចោ សត្ត ខៅ ស់វណ្ណាតោ សម្លាវិតោ ន រួយទូ ជា ជា ជា នេះ នេះ មាលា ជា (e) មា**ទ** មើ ត់មក្សា ភក់តា សន្លំគ្លេន ខុន្ទេសក្សា ខុន់ដួស្ស វិត្ថាបន អនុ អវិតត្តស្ប វិត្ថាបន អន្ត វិតជិត្តិ យួនន

ဓ ឱ. ម. ៣យស្ ។

សុត្តគូមិជក អង្គុត្តរទិកាយ ទសក់ទិំបាត

ម្នាល់អាវុសេ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែនទទ្រេសនេះដោយសេចក្ដ ប់ប្រញា ទ្រង់មិនទាន់បែកនូវអគ្គ ដោយពិស្តារ ដល់យើងទាំងឡាយ ហើយស្ដេចក្រោតឲាតសសន: ចូលទៅកាន់វិហាវ (**६)ឲ្សនោះ**ថា) មាលភិក្ខុ ពិនិទ្យាយ ភិក្ខុគប្បីដឹងសភាវ: មិនមែនធម៌ផង **ធ**ម៌ផង គប្បីដឹងខ្លួវសភាវៈ មិនមែនជាប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង សុះ ដឹងទូវសភាវ: មិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងទូវសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ ផ**ង ប្រយោជ**ន៍ផង ធម៌យាងណា **ប្រយោជន៍យាងណា ភិ**ក្ខុ គប្បីប្រតិបត្តតាមយ៉ាន៍នោះ នរណាញ្នំ គប្បីចែកនូវអត្ថនៃ។ខ្ទេសនេះ ដែលក្រះមានក្រះភាគ ទ្រន់សំដៃង ដោយសេចក្ដី១ប្រញ មិនពន់ បែកអត្ឋជោយព៌ស្វារ ឲ្យពិស្តារទៅបាន ។ លំដាប់នោះ ពួកភិក្ខុ នោះ មានសេចក្តីត្រះរិះ ដូច្នេះថា មានតែអានន្ទដ៏មានអាយុនេះទេ ដែលព្រះសាស្តា ឲ្រន់សរសើរផង ទាំងពួកសព្រហ្មចារី ជាអ្នក ក្រុជ្ញ ក៏សរស៊េរហើយដែរ អានខ្ទុដ៏មានអាយុ រទីឋអាចនឹង ចែកអត្ត នៃទទ្ទេសនេះ ដែលព្រះដ៏មានព្រះកាគ **្រង់ស់**ដែ**ង** ដោយសេចក្តីបំប្រញូ មិនទាន់ចែកអត្ត ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារ ទៅបាន បើដូច្នោះ គួរយើងនាំគ្នា ចូ**លទៅរកអានខ្ទុ ដ៏មានអាយុ**

ត់និយចណ្ណាស់ពេ បញ្ជាពេលសំវិវឌ្គា

នព្ធសុខ្មុំ ស្ពាធ្វា ស្ពាធ្វា ស្ព្រ ស្ពាធ្វា សុខ្មែ-ကေါ်၊ ရေ လေး သေး သေးကောက် သင်းသို့ ပေါ်မှာ-្នំ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ទៅ មនុស្ស ខេត្ត ស្ត្រ ប្រសិត្ត ស្ត្រ ខេត្ត បានប្រសិត្ត ស្ត្រ បានបង្គារ ខេត្ត ស្ត្រ បានបង្គារ ខេត្ត បានបងិត បានបង្គារ ខេត្ត បានបងិត បានបង្គារ ខេត្ត បានបងិត្ត នេះ ភិក្សា យេខាយស្មា អានខ្លោ នេះជុខសន្ល៍ម៉ឺស្ ទុខសន្តទិត្តា អាយស្មុតា អានខ្លេន សន្ធំ សម្មោ-ជួស សម្ពេចចូញ «ខ្ពុំ សារហេញ រ៉ូនូសារគ្នា ង្សំ មាលទាំខ្លុំ មានធ្វី ស្សខម្សេខ្លុំ មុខ សេ នោ អាវុសោ អានន្ទ ភគវា សន្តិ៍ត្រេន ១ន្ទេស នុទ្ធិសិត្តា វិត្តាបាន មត្ត មាំភពិត្តា នុឌ្ឋាយាសខា រួសារ ត្សូឌី អត្តគើ ឧ មួយ រុ មុខមយា ឌ គោ ឧ មខ ទៀ ឧ រេឌ្ឌ ទៀ ម ខៀ ឧ អឌតីយំ រួច្ខុំ ឧតីយំ អគីឃំ រួចខំ អងីយំ យថា ឧម្មោ យថា អគ្គោ តថា បដិបជ្ជិតព្រំ ។

ə ម្ច. ធារេយ្យមាតិ ។

តតិយបណ្ណាស់ក បញ្ហារោមាណិវិត្ត

លុះចូលទៅដល់ហើយ គប្បីសួរអត្តនេះ នឹងអាននូដ៏មានអាយុ អានន្ទ ដ៏មានអាយុ ខឹង ទ្រើយដល់ យើងកាលគ្នា យ៉ាងណា យើងខឹង ចាំខុក ន្ទុវអត្ថនោះ យ៉ាង៍នោះ ។ លំដាប់នោះ ពួកកក្ខុទាំង៍នោះ នាំគ្នាចូល **ទៅរកព្រះ**អានខ្ទុដ៏មានអាយុ លុះចូ**លទៅ**ដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីកែវាយ ជាមួយទីងអានន្ទុដ៏មានអាយុ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគួរកែរាយ នឹងពាក្យ ដែលគួរពុកលើយ ក៏អង្គ័យក្មាធិសមគរ លុះពុកកិត្តទាំងខោះ អង្គ័យ ក្**ងទិស**មគ្គរលើយ **បាន**ពោលពាក្យនេះនឹង**ព្រះ**អានខ្ទុ^{ជ័}មានអាយុ ម្នាលអាវ៉ុសោអានន្ទ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់សំដៃងទទ្វេសនេះ ដោយ សេចក្តីប្រុញ មិនទាន់ចែកអត្តដោយពិស្លារ ដល់យើងទាំងឡាយសោះ ហើយរួទដ៍ក្រោតលាតសាសន:ចូលទៅ កាន់គ្រះវិហារ (ខរ្ទេសនោះថា) ម្នាល់កិក្ខុខាំងឲ្យយ កិក្ខុខហ្វីដឹងសភាវៈមិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង គប្បឹ ដឹងសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង **លុះ**ដឹងនូវសភាវៈ មិនមែនធម៌ផង ជម៌ផង ដឹងទូវសភាវៈមិនមែនប្រយោជខ៍ផង ប្រយោជន៍ **ផង** ឆម្លាំងណា ប្រយោជន៍យ៉ាងណា កិក្ខុប្រតិបត្តិតាមយ៉ាង៍នោះ ។

សុត្តតូបិជិពេ អង្គុត្តរតិ៣យស្ស ទសពនិបាតោ

នេះ ស សៅមា អសិយ អន្តរជាយខេត្តបា ឧប្សាយ រាសនយោក្នុ មុខ សោ មេ មេដូទេ មេដូទេ មេ ។ ខ្មេសំ ។ ខ្មុស់ត្វា វិត្តាវេល អត្ត អវិកជិត្វា ។ ដ្ឋាយា-សភា វិហារំ មរិដ្ឋោ អនុម្នោ ខ ភិក្ខាវេ វេឌិតញោ ឧម្មោ င မင္း၏ င ရန္မွား၏ မႈ၏ င မင္း၏ နွင့္၏ ឌុត្តិយ ងៗឧយា រួទ្ខុខា ងឌ្ឈំ ៣ខ្មា ឌ គេ ៣ខ្មា អស្លោ សនា ឧទ្ទុឧទ្ទ័ឌ សោ ថ សេ មុឝស្រី កក់តា សន្ត្នំគ្លេន ខុន្តេសស្ប ខុន្ត្តិដូស្ប វិត្តាបន អត្ត អវិភត្តស្ប វិត្ថារេល អត្ថ វិភ ដេយ្យាត់ ។ ត្រស់ យោ អាវ៉ាសា អម្លាក់ ឯនឧយោស អយ់ ទោ អាយ-ស្មា អានខ្លោ សង្គ ចេះ សំវណ្ណៈតោ សម្អារិតោ ច វិតាន សុព្រហ្មតវិន ខយោន អាយស្មា អានខ្មោ ញ ឥតសារី ឯងមេ មន្ត្រីនេខ ៩នើម្មារា និទ្ធិគីសារី វិត្តប្រជ អត្ត មវិកត្តស្ស វត្តប្រធ អត្ត វិក្សិត្

សុត្តសំជិត អង្គត្រាំកាយ ទស់កនិបាត

ត្ថាលអាវ៉ុសោ ព្រះមានព្រះភាគរបស់យើង (ខង់ចៀសចេញទៅមិនយូវ ម៉ឺនាន យើងទំងឺននោះ មានសេចក្តីត្រះរះដូច្នេះថា ម្នាល់អាវុសោ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រន់សំដែនទុទ្ទេសរនះ ដោយសេចក្តីបំប្រញ ទ្រន់ មិខ**ទ**ៅបកអត្ត ដោយពិសារ ដល់ យើងទាំងឡាយ ហើយក្រោកហាក អាសន: ចូល៧៩នៃវិហារ (ខុខ្ទេសនោះ៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ភិក្ខុតហ្វីជំងីសភាវៈ មិនមែនធម៌ផង៍ ធម៌ផង៍ គហ្វីជំងីសភាវៈមិនមែន ប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះដឹងសភាវ:មិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងសភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ធម៌យ៉ាងណា ប្រ-យោជន៍យ៉ាង៍ណា កិត្តតប្បីប្រតិបត្តិតាមយ៉ាង៍នោះ នរណាញ៉ា គប្បី ចែកអត្តនៃ៖ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងដោយ សេចក្តីបំប្រញា មិនពន់ចែកអត្ត ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារបាន ម្នាលអាវុសោ យើងទាំងនោះ មានសេចក្តីត្រះរិះដូច្នេះថា មានតែ អានន្ទដ៏មានអាយុ នេះឯង ដែលព្រះសាស្តាសរសើរ ហើយផង **ទាំ**ង ពុកសព្រហ្មភាព ជាអ្នកប្រាជ្ញ ក៏សរសើរហើយដែរ មានខ្លួដ៏មានអាយុ រេទ្ធិបកាលទីងបែកអត្ថនៃ៖ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែង ដោយសេចក្តីបញ្ចេញ មិនទាន់ចែកអត្ថ ដោយពីស្វាវ ឲ្យពីស្វាវជាន

តនិយបណាសកេ បញ្ហាពេលវិវត្តា

ရုံးခွေယာ့ ျခ (^{၈)} ယာင်း ကော မာယည္ မာရာက္ဆ ၏မန္မား မေး ကို လက္လာမာမှာ () နေးရသမ យស្មា មានខ្មោត ។ សេយ្យខាច់ អាវុសេ ពុរិសា សាទ្ធើតោ សាតេ៤ស៊ី សារចរិយេសនំ ខរមានោ មហ តេ ក្រុស្ស និដ្ឋាតា សារាតោ អតិក្តាម្មេរ មល់ អត្តិកម្ម ១ធ្វុំ សាទាបហសេ សារ៉ ប្រែបេ-ភានទំ្នា មញ្ច្រាយ្យ ស់ សម្បនម៉ន់ អាយស្នាន់ សន្ទាំ សម្បទិត្ត ន ភេសន្ន មនុស្ស^(๓) ម<mark>ម</mark>េស ឋនមន្ទំ ឧទ្ទ័ន្ធំនុំ មេខ៩ $({f q})$ សោ អាវុសា $({f q})$ ភេឌក ជាជំ ជាលាត់ មស្បំ មស្ប៉ា ចេឡាកូតោ ញាណក្យតា ជម្មក្រោ ព្រហ្មក្កា វត្តា បវត្តា

១ ម. បដ៏ក្បើប្រែក្រម ។ ៤ ន. ម. ជាស្មេសនិ ។ ៣ ម. អតិក្តមិត្តា ។ ៤ ន. ម ពោស ។ ៥ ន. ម. សេសាកុំសោ ។

តតិយបណ្ណា**សក** បញ្ហាពោហណ៌វិគ្គ

បើដុំច្រោះ គូរយើងចូល**ទៅ**កេសឧន្ទដ៏មាន៣យុ លុះចូលទៅដល **េហ័យ គប្បីសុវអត្តនេះ** នឹងមានន្ទដ៏មានអាយុ អានន្ទដ៏មា**ន**អាយុ នឹងទ្វេយ ដល់យើងទាំងឡាយ យ៉ាងណា យើងទាំងឡាយ គប្បឹ ទាំ**ទុកទូរ**អត្តយាងនោះ សូមមានទួដ៏មានអាយុ បែក (សេចក្តីនេះឲ្យ **ភន) ។ ព្រះ**អានន្ទដ៏មានអាឃុ ធ្វើយថា ម្នាល់អាវុសោ ដូចជាបុរស អ្នកត្រូវការដោយទ្វឹមឈើ ស្វែងរកទ្វឹមឈើ គ្រាច់ទៅរកទ្វឹមឈើ កាល បើឈើធំ មានទ្វឹមឋិតនៅ (ចំពោះមុខ) ក៏រំលង៍គល់ រំលង៍ដើម ហើយសំគាល់ថា គួរស្វែងកេះ្វឹម ត្រង់មែកនឹងសន្ទឹក ទៅវិញ មាន e្មមាយ^{*}ងណាមិញ សេចក្ដីទ្មេយ្យក៏យ៉ាង់∶នាះថែរ កាលបើព្រះ សាស្តាគ**ង់** ក្នុងទីចំពោះមុខ នៃលោកដ៏មានអាយុទាំង រ្វាយ លោក **ទាំងទ្បាយ លេងព្រះ**មានព្រះកាន់នោះ ហេីយសំគាល់ថា គប្បឹស្សា សេចក្តីនេះនឹងៗញៃ ម្នាលអាវុសោ ព្រោះថា ព្រះទានព្រះភាគនោះ **តែងឲ្**ង់(ចាំបនូវហេតុដែលគួរ(ថាប **ខ្**ងែឃើញទូវហេតុដែលគួរឃើញ ព្រះតថាគតនោះមានចក្ខុកើតហើយ មាខញាណកើតហើយ មានធម៌កើត ហើយ ព្រះអង្គជាបុរសប្រសើរ ព្រះអង្គជាអ្នកស្ដីថា ជាអ្នកប្រៀនប្រដៅ

សុគ្គន្តប់ដកេ អង្គុគ្គរងិកាយស្យូ ទសកនិបាគោ

ត្រាស្រា សោ នៅ មានតស្ប កាលេ អយោ សំ យំ តុមេ ភពវន្តិយោ ឧបសន្ត័មិត្ត រាំតមន្តិ ရ်ဦးတော့ငြး ကားက ကော^(a) ភក្ស ကောက္ကပေး ဆေး ត្ យល្ហាស្ងួ ឯ មឃុំក្រោ មានខំ ឯមប ជាជំ ជានាត់ ខេស្ស៊ី ខេស្សត់ ខេត្តគូគោ ញាណ-ក្រា ខមក្ខា ព្រុះក្ខា វគ្គ បុរិត្ត អគ្គបុរ្ ខ្យុសា អធនុស្បី ខាខា ខុត្តប្បិត្ត អនុរស្សនា សោ ទៅ ខានតស្ប តាលោ អញាសំ យំ មយំ သမ္တာႏွစ္တို႔က အေနာက္သည္ကို အေနာက္ဆိုက္သည္ကို အေနာက္ဆိုက္သည့္ အေနာက္ဆိုက္သည့္အေနာက္သည့္အေနာက္သည့္အေနာက္သည့္အေန យថា លោ ភកវ ព្យុការយោត្រថា នំ នាបយ្យុម អច្ចាយ់ស្មា អានខ្លោ សត្ ខៅ សំពេញ តោ សម្លារំតោ ខ រិញ្ចុំ សច្រូស្មានិ ខយោត

ឲ ឡ ម ម៉ា ។

សុត្តតូមិជា អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិយាព

ជាអ្នកបង្គោនខូវប្រយោជន៍ អ្នកឲ្យនូវព្រះនិព្វាន ជាម្ចាស់នៃធមិ កាល នេះ ជាកាលគួរ ដល់ព្រះតថាគត $\dot{f s}$ ះ ហើយ លោក**ទាំង**ទ្បាយ គប្បីចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ហើយសាកសួរនូវសេចក្ដីនៃ។ខ្ទេស ខេះ (បើ) ព្រះមានព្រះភាគនៃយើងសំដែងយ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ នប្បីហិទុកនូវ**ទុ**ទ្ធេសនោះ យ៉ាងនោះចុះ ។ ម្នាលអាវ៉ុសោ អានន្ទ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ជ្រាចនូវហេតុ ដែលគួរជ្រាច ទ្រង់ ឃើញទូវហេតុដែលគួរឃើញ ដោយពិតណាស់ ព្រះតថាគតនោះមាន ~~បក្ខុរភ័ត~~ហើយ មានញាណកើតហើយ មានធម៌កើតហើយ **ព្រះអ**ង្គ័ដា បុរសច្រសើរ ព្រះពង្គជាអ្នកស្ដីថា ជាអ្នកច្រៀនប្រដៅ ជាអ្នកបង្គោន មកនូវប្រយោជន៍ អ្នកឲ្យនូវព្រះនិព្វាន ជាម្ចាស់នៃធម៌ កាលនេះជា កា $oldsymbol{n}$ គ្នា ដ $oldsymbol{n}$ គ្នា $oldsymbol{n}$ គ្នា ដ $oldsymbol{n}$ គេ $oldsymbol{n}$ គ $oldsymbol{n}$ $oldsymbol{n}$ rdគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយសាកស្ចរន្ទៅសេចក្តី **នៃទទ្ទេស**នុះ (បើ) ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ដោះស្រាយ ដល់យើងទាំងឡាយ យាំងណា យេ័ងទាំងឡាយ នេហ្វីហិទុកនូវទទ្ទេសនោះ យ៉ាងនោះ ក៏ពិតមែន ហើយ ប៉ុន្តែ អានន្ទដ៏មានអាយុ (នេះ) ព្រះសាស្ត្រ[៤ន៍ សរសើរផង ទាំងពតសព្រហល់ ជាអ្នក្រាជ ក៏សរសើរដែរ

តនិយបណ្ណាស់គេ បញ្ហាពេហណ៍វិគ្គោ

មាលទាំ ខាងស្វែ មុខមា មន្ទ្រី ខេត ខ្ធុសេស្ស ខុច្ចិត្តស្បារិទ្ធាបាន អទ្ធា អាវិតត្តស្បារិទ្ធាបាន អន្តំ រួងក្នុង រួងប្ទាលា កាន(5) មន(2) មន្តែខិន្ត(3) ត ភាសិស្សាម៉ីតំ ។ ឃុំមាស្រែត់ ទោ គេ កំឡ ႀကံ္ေသး ႀခံခ်ိဳးမ်ိဳး စစ္ခဲ့ေက်းမြာက္ ေသးကားမ်ိဳး មានស្លេ រៀងនៅវេទ យំ ទោ នោ អាក់្តាមា កកវា សន្និត្តេន ឧទ្ទេស៍ ឧទ្ទិសិទ្ធា វិទ្ធាបន អត្ត អវិកជិទ្ធា នុឌ្គាយាសនា វិហារំ បរិឌ្គោ មជម្លោ ខ ភិក្ខាជ ឋឌ៌តញ្ចេ ឧញ្ទេ ខ អន់គ្នោ ខ ឋឌ៌តញ្ចេ អគ្គោ ខ អនគីលាំ រុក្ខមា នគីលាំ អន្សាំ រុក្ខមាំ អន្សាំ ကရာ စည်ော ကရာ မျစ္မာ မရာ စန္ဒစ္မီမေခ်ိဳမ សន្ទេ ខារុសោ អន្តរដ្ឋា សន្ទេខ ខ នដ្ឋោ កត្តមា ខ អនុត្រា ក្នុងមោ ខ អុត្តោ ។

o a. អគរុករិទ្យានិ ។

ត់តំយបណ្ណាស់ក បញ្ហាពេលណ៍វត្ត

មានខ្ទុដ៏មានអាយុនេះ អាចនឹងថែកអត្ថ នៃ**ទ**េទូសនេះ ដែលព្រះមា**ន** ព្រះភាគទ្រន់សំដែន ដោយសេចក្ដីបំប្រញ មិនទាន់ចែកអត្ថ ដោយ តិស្តារ ឲ្យតិស្តារទៅបាន សូមមាននូដ៏មានអាយុ កុំឲ្យបង្អែបង្អង់ **មេត្តា** ថែតអត្ថនេះឲ្យទាន ។ ម្នាលអាវ៉ុសោ បើដូ.ç.: អ្នកទាំងខ្យាយ ចូ*រ* ប្រគស្តាប់ ចូរៈធ្វើខុកក្នុងចិត្តឱ្យប្រភេទ៖ ខ្ញុំទឹងសំដែងទ្រាប់ ។ ពួកភិក្ ទាំងនោះ ខទួលស្ដាច់ថេរវាថា របស់ព្រះអានខ្លុដ៏មានអាយុថា ករុណា សាវុសោ 😗 ព្រះអានខ្ទុដ៏មាខសយុ 🖰 ចុខពោលពាក្យនេះ ម្នាល់អាវុសោទាំងឡាយ ត្រះមានត្រះកាគ បេសយ៉ង៍ ទ្រង់សំ-ដែងនូវ៖ ទេសណា ដោយសេចក្តីបំប្រញ ទ្រង់មិនទាន់ចែកអត្តដោយ ភិស្តាវ ស្រាច់តែក្រោកចាក់ពាសន:ចូលទៅកាន់វិហារ (ទទ្ទេសនោះ ថា) ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ភិក្ខុគហ្វ័^{ក្}ងសភាវៈមិន៤៤នធម៌ថង ធម៌ជង គប្បីដឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះដឹងនូវសភាវ: មិនមែនធម៌ផងី ធម៌ផងី ដឹងទូវេសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រ-យោជន៍ផ្ស ធម៌យាធីណា ប្រយោជន៍យាងណា កិក្ខុគប្បីប្រតិបត្តិតាម យ៉ាង៍នោះ ច្នាល់ខាវុសោ សភាវ:មិនមែនធមិ តើប្ដូរម៉េច ធមិ តេដ្ឋច :go សភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ។

សុខ្លួលជីក អង្គុន្តរនិកាយស្នេ សេកម៉យ្ណា

ត្សិញខ្ញុំ មារុមេប មព្រើ មាល់ខ្ញុំ ព្រើ លេ ខ ត្សិងក្នុងពីនិយា មទេខេ ស្នងស មន្ទិសា ខសិ ស្សារ អញ្ មក (សំ មក ខ្លែង ខ្លែង ខ្លែង ខេ ម**េះ (ស** តុសហ ឧញ្ញា ភាវៈសាទាវិទ្វាំ ឧទ្ធធ្នំ អយំ អត្តោ ត្តទាំសម្ពីជឿ មជ្ឈមានដែរ មន្ត្រីវា ខគោំ ... ខ្លែមជាលែ មន្ត្រ មគាំទេ មន្តិ កាឌ្ធ ខេត្ត . . . ១១ អាជីហ អាវុសោ អជ្ញោ សញ្ញាអាជីពេ ឧញ្ហោះ ... មិទ្ឋាភយាមោ អបុសោ អន្តោ មគារ លោស ខ្មារ មុខ្មារ មេខារ មុខ្មារ មេខារ មុខ្មារ មេខារ មេខារ មុខខ្មារ មេខារ អាវុសោ អន់ឡោ សញ្ចាស់ទី ជំនោញ... មិញស**មា**ធិ ញាណ់ អាវុសោ អធញ្ជោ សម្នាញាណំ ជញ្ជោ... ត្តស្នុងទី សុវុទ ងពសែ មាន្ត្រ ពសើ

សុត្តន្តបំជិក អង្គគ្គរទំពាយ ទេសកន័យធ

ម្នាល់អាវុសោ ជិច្ចាន់ដ្ឋិ ជាសកាវ:មិនមែនធម៌ សច្ចាន់ដ្ឋិ ជាធម៌ ពុក្កកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិញ្ចូមិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ ភេត្តព្រម នេះជាសភា នៃមិនមែនប្រយោជន៍ ពួកកុសលធម៌ច្រើនប្រកា**រ** វដល់មានសមានិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ រមែជដល់នូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយកាវនា នេះជាប្រយោជន៍ មាលអាវ៉ុសោ មិច្ចាស្ត្តិហ្វៈ ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សញ្សង្គប្បៈ ដាធម៌... គ្នាលកាវុសោ មិក្ខាវាថា ជាសភាវៈ មិន មែនធម៌ សម្មាក់ថា ជាធម៌ . . . ម្នាលអាវ៉ុសោ មច្ចាកមន: ជាសភាវ: មិនមែនធម៌ សម្មាកម្មន្ទ: ជាធម៌... ម្នាលអវុសោ មិញអាជីវ: ជាសភាវ: មិនថែនធម៌ សម្មាគាជីវ: ជាធម៌ . . . ម្នាល់សារុសោ ទីក្នុកយាម: ជាសភាវៈ មិនមែនធម៌ សហ្មកយាម: ណ់ធម៌... គ្នាសភាវុសោ មិក្ខាសតិ ជាសភាវៈ ចិនមែនធម៌ សញ្ សត់ ជាធម៌ . . . ម្នាលស! សេ មិហ្គាសមាធិ ជាសភាវ: មិន មែនធម៌ សមាសមាធិ ជាជមិ ..មាលភាស្រា មិច្ចាញាណ: ជាសភាវ: មិនបែនធម៌ សម្មាញាណ: ជាធម៌... ម្នាលអាវុសោ មិល្ខវិមត្ត ជាសភាវៈ មិនមែនធម៌ សម្នាមិត្ត ជាធមិ

សំណុខណ្ណាស់ដេ បញ្ជាជាហាណ៍វិក្ខោ

យេ ខ ទំនាំទំនួទ្ឋ ្រា អធេក ទាខភា អក្-សហ ខុញ សព្វធ្នំ អយ់ អធុន្តោ សូឡាម៉ឺត្តិឡូ. ទំណ ខ មានមេ ខាមាលា នគីរ មានោខារគិរិ ងពីទី មញ្ចុំ មស៊េ ឃុំ (๑) នេះ មេរិទេស ក្នុង មន្ត្រី ខ្លួស ខ្លួស់ ស្ព្រា ខ្លែបទ អង្គ អាកិត្តិត្យ ឧឌ្ឌាយាសនា វិហារំ បរិឌ្នោ អនុច្ឆោ ខ កំភ្នាប់ បន់សញ្ជា ខគ្រោ ខ អន់ឡោ ខ រុច្ចេស្ស មទៀ ឧ មភគីលា រុច្ចខិ ភគីលា ម២និសិ ត្រូក នុងមន្សិក ខ្មែន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សម្លិត្តេជ ជុខ្មេសស្ប ឧទ្ទិដ្ឋសុប្រ វិទ្ធាបន អង្គុំ អុស្ត្រូស្ស ស្ត្រំ វិត្តាបល អង្គំ មាជាសាធិ មាគាផ្ទ-មានា ខ បន នាទេ សាវ៉ូសេ នក្សព្ទិយ និត. ကန့်မှဳရှာ မါအမာရှိ ဗုဂ္ဂေယဂ္ဂဗ ယာဗာ. ကား (၆) ភេឌុស ၅ មេខេរ (m) ខណៈ ភ្នំ ភាពលាខ្លែង ។ ត្ម អយ់ · ៤ ខ. ម. ហំ / ៣ ខ. ព្រះហតិ ។ ម. ព្យុកពេទិ ។

តនិយបណ្ណាស់ក បញ្ហាពេលសំវគ្គ

ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិក្ខាវិមុត្តិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ ពួកកុសលធមិច្រើនប្រការ ដែលបានសម្មាវិមុត្តិ ជាបច្ច័យ ៧មងដល់ទូវការហិហូណិ ដោយកាវនា ខេះជាប្រយោជន៍ ម្នាល់អាវ៉ុសោ ព្រះមានព្រះភាគនៃយើង ឲ្រជំសំដែង នូវទទ្ទេសណា ដោយសេចក្តីបំប្រួញ មិនទាន់ចែកអគ្គ ដោយពិស្តាវ ស្រាប់តែស្ដេចក្រោតថាគមាសន: ចូលទៅកាន់ព្រះវិហារ (១ខ្ទេសនោះ ឋា) ម្នាលក់ក្តុទាំងទ្បាយ ក់ក្នុគប្បីជំងសកាវ: មិនមែនជមិផង ជមិផង គប្បីជំងសភាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះជំងឺនូវ សភាវ:បិទមែនជមិជង ជមិជង ដឹងទូវសភាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ជមិយ["]ងណា ប្រយោជន៍យ["]ងណា កិក្ខុគហ្សីបតិបត្តិ ភាមយាងនោះ ម្នាលអាវុសេ ១ជំងន្ទវអត្ថនៃ១ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះ មាន**ព្រះ**ភាគ ទ្រង់ស់ដែងដោយ សេចក្ដីបំប្រញា ទ្រង់មិនទាន់ចែកអត្ត ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារយ៉ាងនេះ ម្នាលអាវុសោ ប្រសិនបើ អ្នកពិង ទ្បាយ (ជុំ ជុំ ស្គរ) គប្បី ចូល ទៅ គាល់ព្រះមានព្រះភាគ ទូល.ស្ចរុន្ទរសេចត្តនុះចុះ ក្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករដល់យើងទាំង

សុត្តនូបិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ «សកនិបាតោ

សុសុរមាង សេ ខេ ម្ខាំ មកកាម មេចចំណាំ កាស់តំ អភិជជ្ញុំត្វា អជ្**មា**ធិត្វា ខ្ឡាយាសជា យេធ ភេស្ស គេខុបសន័ត្ម។ ឧបសន័ត្សិ អង្ឃ-ឧត្ត ឯកមន្ត្ច និស់និសុ ឯកមន្ត្ច និស<u>ិ</u>ញ្ញ ទេ តេ កិត្ត កក់ខ្លំ សិនឧកេទ្ទំ យំ ទោ ខោ កខ្លេ^(o) កកវា សង្គុំតេជ ខធ្មេសំ ខុធ្ចេស់ត្វា វិត្តាបាល អង្គុ អាវិភជិត្តា ឧដ្ឋាយាសព វិហាវិ បវិឌ្ឌោ អពុទ្រោ ច ភិក្ខាប់ ប៉ុន្មែត ខេត្ត ខ ប៉ុន្មែត ខេ អស្មោ ខ អនគីលាំ រូច្នូល ខដល់ អចសំលំរុច្នូល អង្គញ្ជា យខា ខម្មោា យខា អង្គោា ៩៩៦ ជន្នឹងភ្លឺ-ត្រ នេស លេ កាន អមាក អចិប្បាក្រស្**ស្បាក** វតោ ឃិតនយោស៍ ៩នំ ទោ នោ អាវុសោ ភកវា សន្តិត្រេច ឧទ្ទេស ឧន្ទិស់ត្វា វិត្តាបន អង្គ អវិត្តិត្វា

[.] ម. អយ់ ៣ហេ ស្ត្<u>តិ</u> ។

លុត្តសំដីក អង្គប្រវិកាយ ទសកនិបាត

ត្រួកកិត្តទាំងនោះ ទទួលតមថា កុណាអាវ៉ុសោ ហើយក្រេកអររីកវាយ នឹងកាសិត របស់ព្រះអានខ្ទុដ៏មានអយុ ហើយក្រោកពាកអាសនៈ ซูงเศตทั้งเตะเทรเตะกาล กุรซูงเศตนั้งเก็น ព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យក្នុងទីសមគូរ លុះពួកកិត្តទាំងនោះអង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបទូលព្រះមានព្រះកាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះ មានព្រះ ភាគដ៏ចំរើន ត្រះអង្គទ្រង់សំដែងទទ្ទេសណា ដោយសេចក្ដី បំប្រញា ខ្នង់មិនទាន់ថែកអត្ថ ដោយពិស្តារ ដល់ យើងទាំងឡាយ ស្រាប់តែក្រោកបាកអាសន: ប្ដូលទៅកាន់ព្រះវិហារ (១ខ្ទេសនោះឋា) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុគប្បីដឹងសកាវ: មិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង គប្បី ដឹងសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះដឹងនូវសភាវៈ មិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងខ្លូវសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រ-យោជន៍ផង ធម៌យ៉ង់ណា ប្រយោជន៍យ៉ាងណា កិក្ខុកហ្វីប្រតិបត្តិ **ភាម**យ៉ាន៍ខោះ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលព្រះមានព្រះភាគ **ទេន៍** ចៀសចេញទៅ មិនយូប៉េ្មនាន ពួកឡុំព្រះអង្គទាំងនោះមានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្មែន់សំដែង**ទុខ្ទេសនេះ** ដោយសេចក្តីបំប្រញា មិនទាន់ចែកអត្តដោយពិស្តារ ដល់យើងទាំងឡាយ

ត់និយបណ្ណាស់ពេ បញ្ជាេះរាហ៍ណ៍វិត្តោ

ಶಜ್ಜಿಯಳುಜು ಕುಮ್ಮ ಕ್ಕಾಣೆ <mark>ಪ್ರಶ್</mark>ರಿ ಕ್ಕಾ<mark>ಪಿಗ</mark> ក្រុខ្លួន នេះ ខ្លែខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លែខ្លែ ខ្លែខ្លែខ្លែ ច អធម្មញា ខ្ទុំត្វា ធម្មញា អនគ្គញា ខ្ទុំត្វា អគ្គញា ណ ខ្មា ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ កោ ក្ ទោ ឥមស្ស កក់តោ សន្លំគេច ជុខ្មេ-សស្បី ឧថ្ម័ន្ត រួមនេះ មន្តំ មន្ទ្រមន្ទិសាធ អត្ត វិក ដើយ្យាត់ គេសំ ខោ ក ខេ ក ស្កាត់ សិត-ខយោភ អញ សេ មេខា មានឃើ មាន នេះ សំរណៈនោះ សម្លារ៉ាង ខ វិខាន់ សម្រហ្វព័ន៌ ឧណេង មាល់ហា មានស៊ែ មុគមរិ ឯឧមុខ សន្តំឡែន ខ្ទេសស្ប ១ន្ទឹដ្ឋស្ប វត្តាបន អង្គ អាទ្ធសារី រ៉ូសិលេខ អនុំ រួមជូន ជាទីខ ឧក្ <u> ពោយជាមាំ មានធ្វើ ខេត្តមន្ត្រធ្វោង ៤៦-</u> មានុធ្វ ស្នា ស្នា មានក្នុំ ស្ងងង្គ ឯ ដែលបិត

ហើយស្រាប់តែក្រោតថាភគសេនៈ ចូលទៅកាន់ព្រះវិហារ (១ខ្ទេសនោះ ឋា) ម្នាលភិក្ខុខាំងទ្បាយ ភិក្ខុគប្បីដឹងសភាវ:មិខមែនធម៌ផង នមិផង គប្បីដឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះដឹងនូវសភាវ: មិនថែនធម៌ផង ធម៌ផង ដឹងខ្លាំសកាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រ-យោជន៍ផង ធម៌យាង្ហា ប្រយោជន៍យាងណា កិក្ខុតហ្វីប្រតិបត្ត តាមយាង៍នោះ ៩វេណា ហ្មុំ គប្បីបែកអត្ថនៃ៦ ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះមាន ព្រះភាក្ខេន៍គ្រាស់សំដែន ដោយសេចក្តីបំប្រញា បិនទាន់បានចែកអត្ថ ះងាយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារ**េ៧ជុន ប**ពិទ្រព្រះអង្គដ៏ចំព័ន ពួក**១**ព្រះអង្គ ទាំងនោះ មានសេចក្តីត្រុះរះដូច្នេះថា មានតែអានខ្ទុដ៏មានអាយុទេះឯង ដែលព្រះសាស្តា ទ្រង់សរសើរហើយផង ទាំងពួកសព្រហ្មពៈ ជាអ្នក ្រុក្ស ក៏សរសើរហើយដែរ អានន្ទដ៏មានអាយុនេះ ទើបអាចដើម្បី ចែកអត្ថនៃទុខ្ទេសនេះ ដែលព្រះជំមានព្រះភាគ ទ្រន់សំដែងដោយ សេចក្តីបប្រញ មិនទាន់បានចែកអត្ត ដោយពិស្វារ ឲ្យពិស្តារបាន លើដូច្នោះ គួរតែយើងទាំងទ្យាយ ចូលទៅកេអានន្ទ ដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់លេយ គប្បីសាតស្ទរសេចក្តីខ្មុះនឹងមានខ្លុ ដ៏មានអាយុ

សុត្តនូចិដិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

យ់ថា នោ អយស្មា អានខ្លោ ព្យុការិស្ស័ន៍ តថា $\hat{\mathbf{r}}$ ကားက $\hat{\mathbf{r}}$ ကားက $\hat{\mathbf{r}}$ ကားက $\hat{\mathbf{r}}$ ကားက $\hat{\mathbf{r}}$ ကားကားက $\hat{\mathbf{r}}$ មានស្ពេ នេះឧបសង្គម៉ា ឧបសង្គម៉ា អាយស្ន មាខថ្មី ស្នងនេះ អព្ទិសា នេះស ្រ អូវេក ស្មា អាជៈខ្លេន ៩មេហិ អាការប៉ោ ៩មេហិ មាន នេះ នេះ ស្ព្រាះ នេះ មាន្ត្រា សុវិកាត្តោត ។ សាពុ សាពុ ភិក្ខាវ បណ្ណាំ ភាក្ខាវ អាជម្ពោ ៩០មាឌ្ឍនៃស្នា សូមឧឌ្ឌ សុខេណ្សន្ទ អសគ្បិខេឌ្_(p) ស្សុធ, របាយពេល<mark>្</mark> ៣ឧ្ស ឌុ មាខស្វេខ របាយន្ ស្សា ខេត្ត មន្ត្រា ស្សា ចំ ខាពេល្យនាន់ ។ (១៦) អ៩ខោ អាថិនោ^(៣) មរិទ្ធា៩ក~~ោ~~ យេខ ភភក តេះធ្វេសផ្លុំមិនប្រសុទ្ធមិន្ទា កក់តោ សធ្វឹសម្មោធិ៍សម្មោ-ខ្នុំយំ កម៉េ សារាណ៍ប៉ា រ៉ាត់សាបត្វា ឯកមន្ត្នំ និស័ឌ

๑ ឱ. ម. ៣រេស្សាមាតិ ។ 🖢 ម. អហ៍បិបតំ ។ ឱ. ម. អជិញា ។

ត្សត្តទំនិក អង្គត្តរភិកាយ ទស្សន៍បាត

(បើ) អានខ្ទុដ៏មានអាយុ ធ្វើឃេចំកោះពួក យើងទាំងឡាយ យ៉ាងណា យេងទាំងទ្វាយ «ហ្វី១) ទុកនូវអត្ថនោះ យ៉ាងនោះ បញ្ចិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរែន លំដាប់នោះ ក្រុកទ្ំព្រះអង្គ ក៏ចូលទៅកេមា**ខ**ទូដ៍មានអាយុ **លុះចូ**លទៅ ដល់ហើយ ទើបសាកស្លាសេចក្ដីទំនឹងភានខ្ទុំដ៏មានអាយុ **បពុត្រព្រះ**អង្គ ដ៏ចំរើន សេចក្ដីដែលអានខ្ទង៏មានអាយុចែកហើយ ដោយអាការ**ទាំងនេះ** ដោយបទ្ធាំង៏ខេះ ដោយព្យាញ្ន: ទាំង៏ខេះ ដល់ពួក**១ ព្រះ**អង្គ្**ទាំង៍ នោ:។** ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ ប្រពៃហើយ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ បណ្ឌិត ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អាននូជាអ្នកមានបញ្ជាច្រើន ម្នា**លភិក្ខុ**ទាំង ទ្យាយ ប្រសិនបើ អ្នកទាំងឡាយ ចូលមករកតឋាគតហើយ គ**ប្បឹ**សាក សួរសេចក្តីនុះ តថាគតគហ្វីដោះស្រាយសេចក្តីនុះយាងនោះ ដូ**ចជាអាន**ន្ទ គ្នេយ ហេីយដែរ នេះជា សេចក្តុំ ខែទ*េទ្*ស នោះ អ្នកទាំង ឡាយ គហ្វីលាំ ទុកនូវសេចក្តីនោះយាងខេះចុះ

(១៦) គ្រានោះ អាជិនបរិញ្ជាដក **បានបូលទៅគាល់**ព្រះមានព្រះភាគ លុះបានចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីរីករាយ
ជាមួយនឹងព្រះមានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគួររីករាយនឹងពាក្យដែលគួរ រឭកហើយ ទើបអង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរ

គនិយមណ្ណាស់គេ បញ្ហារោហណិវគ្គោ

រាយនេះ ខ្ទុក្សា សេ មេជុំ ពេល ព្យុសាធ្យា មេស្តី ស្នេចក្រេច អុស្ត្រា ក្រោ កោតម បណ្ឌុំ តោ ស្**ម** សត្រូញ ទៅ នេះ ខេញ្ចត្ថិ ខិត្តដ្ឋសភានិ (๑) ကောင်း များဆွန်တော့ ရေလးရှာ႔ သေးစစ္တိ ရေလးမြော် ម៩លោ ភភក កំគ្នា មានទេស ជាធ្វេក នេះ នេះ ភិត្ត្តាប់ បណ្តិតវត្ត្តិភ្នំ ។ ឯតស្ប ភកវា ការលោ ស្នេស្ស សុខទ កោល យំ ភ៩៤ ភាសយុ កក់គោ សុគ្គា កំឡុ សម្បារព័ត៌ ។ គេឧហ៍ កំឡុម ស្ណាថ សាខុត់ មនស់គារេថ ភាស់ស្ពួម៉ឺត ។ ស្ត្រី ឧទ្ទេស នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ ក្នុក ស្នេខហេខ ៩៩ ភូទ្វាប ស្គាទ្វោ មន្ត្<mark>មីមេខ</mark>េ វានេម អនុម្មិត វានំ អភិនិក្សា និ អភិនិព្យីនេត្រ

១៩-ម. ឯក្សារ បិត្តិតានីជំ បាហេ ជំល្យតិ ។ ៤១ ខ. ខណៈតួអូនិ ។

តនិយបណ្ណាសក បក្ខេរវាហណិវគ្គ

លុះអាជិ**នប**ិញ្ជាជក អង្គ័យក្នុងទីសម**អូវ**ហើយ បានពោលពាក្យនេះ នឹងត្រះមានព្រះភាគថា បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន សព្រហ្មពៈ របស់យេីងខ្ញុំ ឈ្មោះថាជាបណ្ឌិត (ក្រោះ) ពួកអន្យត្ថិយេ ដែល សព្រហ្មភាវ៉ានោះ សង្គត់សង្គិនហើយ ដោយចិត្តហ្ជានចំនួន ៤០០ វមែង ដឹងខ្លួនថា ពួកយើង ត្រូវគេសទ្តត់សង្គិខហើយ ។ ខេបព្រះមានព្រះ ទ្បាយ ចាំទុកនូវបណ្ឌិតវត្តដែរថ្មទេ ។ ព្រះមាខព្រះកាគ ទ្រង់សំដែង ភាសិតណា បពិត្រព្រះមានព្រះភាគ កាលនេះ ជាកាលគួរដល ភាសិត្ន: បញ្ជីព្រះសុគត កាលនេះ ជាកាលគួរដល់កាសិត្ត: ពួក ភិក្ខុលុះពុនស្ដាប់នូវភាសិត របស់ព្រះមានព្រះកាគ:ហ័យនឹង១ ំឲុកពុន។ ម្នាល់កិត្តាធំងឡាយ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ បូរប្រុងស្នាប់ បូរធ្វើ ទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពេទ្ះ តឋាគតទឹងសំដែង ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ $oldsymbol{e}$ ဖွေလ လှာ ပုံစြားရာန္အင်္ဂ က အလုံစြားမာ နေရားကနာ $oldsymbol{e}$ က ညာစြား អង្គ ។ ទើបឯព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល កិត្តទាំងទ្វាយ បុគ្គលា្ទះក្នុងលោកនេះ រមែងសង្កត់សង្គិន ញ៉ាំញីនូវ វាទៈ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ដោយវាទៈ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌

សុគ្គស្វីដីកេ អគ្គរូវភិព្រយស្ស សេកន៍ជាលា

នេះ នេះ ក្នុំ មន្ត្រី មេខា នេះ សា អពុទ្ធិតា ទរិសា ឧទ្ធាសទ្ធា ខហាសទ្ធា ហោទ បណ្តាំគោវ៩ ភោ បណ្តាំគោវ៩ ភោគំ ។ ៩១ បន ភិក្ខុជ ស្គាហ្គោ ម≈ញ្ចំកោន ២ម៉ូកា ក់នំ អភិចិត្តស្ថាតិ អភិចិច្បីខេត្រិ តេខ ខ អនម្មិចាំ បរិសំ រញ្ជេតិ នេះ ស អងម្មិកា បរិសា ឧទ្ធាសន្ទា មហាសន្ទា ហោត បណ្ណាំគោ វត កោ បណ្ឌាតោ វត ភោគ ។ ៩៦ ២១ ភិក្ខាប់ សិភាទ្វោ អឌ្ម័ គោល វាលេខ ឧត្តិភាញ វាធំ អឌ្ម័ ភាញ ក្នុំ អភិជ្ជស្រាត់ អភិជ្ជាខ្មែរ នេះ ២ អនម្មិត មាំសំ ញោត់ គេខ សា អងម្មីតា មាំសា ឧទ្ធា-សទ្ធ ខហាសទ្ធ ខោត បណ្ដុំតោ វត កោ បណ្ឌាតោ វត កោត់ ។

សុត្តស្ថិជិក អង្គត្តរទំ៣យ ១សភទិយាគ

រមែងដឹកនាំបរិស័ទដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ឲ្យក្រកអរ ដោយកទ:នោះ ផង ក្រោះហេតុនោះ បរិស័ទដែលមិនប្រកបដោយធម៌នោះ ជាអ្នកមាន សំឡេងខ្ពស់សំឡេងទ្វាងថា ទ្យុ ជននេះជាបណ្ឌូត ទ្យុ ជននេះជា បណ្ឌិត ។ ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ មួយ ទៀត បុគ្គលខ្លះកុងលោក នេះ វាមេងសង្គត់សង្គិន ញាំញីនូវក់ទ: ដែលប្រុកបដោយធម៌ ដោយក់ទ: ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ វមែងដឹកនាំបរិស័ន្ធ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ **ឲ្យត្រេកអរបាន ដោយវាទ:នោះធង ក្រោះហេតុនោះ បរិស័ទដែល** មន្ត្រកបដោយធម៌នោះ ជាអ្នកមានសំឡេងទ្លស់ សំឡេងទ្វាំងថា 🛭 🕏 🕂 ដ**ន នេះ**ជាបណ្ឌិត ឱ្យ ជន នេះជាបណ្ឌិត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មួយទៀត បុគ្គលទ្វះក្នុងលោកនេះ វមែងសង្កិតសង្គិន ញាំញនូវ វាទៈ ដែលប្រកបដោយធម៌ផង នូវវាទៈ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ផង ដោយវាទ: ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ វមែងជឹកទាំបរិស័ទ ដែលមិន ប្រកបដោយធម៌ ឲ្យគ្រេកអរ ដោយវាទៈនោះផង ក្រោះហេតុនោះ ប់សែខ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌នោះ ជាអ្នកមានសំឡេងខ្ពស់ សំ. ទ្យេងទ្ធាំងថា ខ្ $\overset{+}{\phi}$ ដនទេះជាមណ្ឌិត ខ្ $\overset{+}{\phi}$ ជនទេះជាមណ្ឌិត ។

នៈយបណ្ណាស់កេ បច្ចោរេវាហ៍ណ៍អង្គរ

ឥ៩ បន ភិក្ខុម សិកា ទោ ១មុំកោន ២៩៩ អនម៉ូកា ននេះ គំនិញ្ជីម្នាក់មាន ខ្លែស្លាំខ្លាំ នេះ អងម្ម័ន^(a) បរិសំ ពញ្ជន នោ សង្ម័ការ(^{a)} បរិសា ឧទ្ធាសខ្លា មហាសខា ហោត់ បណ្ឌាតា វត កោ បណ្ឌាតា វត កោត់ ។ ៩១ ២១ ភិទ្ទាប់ ស្ត្រា ន អ្នី តេខ ស នេះ ន អ្នក កំនុំ អ្នក កំនុំ អ្នក កំនុំ ក្នុ ឈាត់ មក្ខព្យីនៅខ្មុន នេង ខ ឌមុខ្មុំ សូរុសុ ព្រោះ នេះ ស ខេត្ត បរិស ខុហ្គុសខ្លា មហាសន្ទា ហោត់ បណ្ដុំតោ វត កោ បណ្ដុំតោ វត កោត់ ។ អយ មោ ខ ភក្សា បនិត្យោ យ មោ ខ អន់ ្តេ ប្រទៃពោ អត្តេ ខ អន់ម៉ូញា វិធិត្យ ឧម្មញ្ជូ អនទ្មញ្ជុ វិធិត្យ អក្មញ្ជុ យថា

o ឧ. ធម្មិក ។ 🦙 ឧ. ធម្មកា ។

តនិយចណ្ណាសត បញ្ជារារាណវិវឌ្គ

មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មួយ ទៀត បុគ្គលខ្វះក្នុង លោក នេះ រមែងសង្កត សន្តិន ញាំញ៉ីនូវវាទ: ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ដោយវាទ: ដែល ប្រកបដោយធម៌ វមែងដឹកនាំបរិស័ទ ដែលមិនប្រកបដោយធម៌ ឲ្យ ត្រេកអរ ដោយវាទ::នាះផង គ្រោះហេតុនោះ បរិស័ទដែលមិនប្រកប ដោយធម៌នោះ ជាអ្នកមានសំឡេងខ្ពស់ សំឡេងទាំងថា គ្យុ ជ**ននេះ** ជាមណ្ឌិត ខ្ហាំ ដននេះជាមណ្ឌិត ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ មួយ ខៀត បុគ្គលខ្វះក្នុងលោកនេះ វមែងសង្គត់សង្គិន ញាំញីឡូវវាទ: ដែលប្រកបដោយធម៌ ដោយវាទៈ ដែលប្រកបដោយធម៌ វមែងដឹកនាំ បរិស័ទ ដែលប្រកបដោយធម៌ ឲ្យត្រេកអរដោយវាទ:នោះផង៍ :[ញាះ ហេតុនោះ បរិស័ទដែលប្រុកបដោយធម៌នោះ ជាអ្នកមានសំឡេង១្គស សំឡេង៍ទ)ំង់ថា ឲ្យ ជននេះជាបណ្ឌិត ឲ្យ ជននេះជាបណ្ឌិត ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ភិក្ខុគប្បីដឹងសភាវៈមិនមែនធម៌ផង ធម៌ផង គប្បី ជំងឺសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង លុះជំងឺសភាវ:មិនមែន ជមិផង ធម៌ផង ដឹងនូវសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ផង ប្រយោជន៍ផង ធម៌យ៉ាងណា ប្រយោជន៍យ៉ាងណា ភិក្ខុគប្បីប្រតិបត្តិតាមយ៉ាងនោះ ។

សុគ្គខ្ពប់ដកេ អង្គគ្នានិកាយស្ស ទសកនិយាតោ

យនុខា ខេង្ខ មេខា មាន ខេត្ត មាន ខេត្ត ខ អន់ តោ កាត់ គោ ខ មិទ្ធាធិដ្ឋ ភិទ្ធាឋ ងពស៊ោ មាស៊ីត្រី ខស៊ា លោ ខ ធ្វសីឌ្រីសិសិលា អនេកោ ខាបកា អកុសលា ឧម្មា សមុវិធី អយ័ អនុត្តោ សម្មាន់ដ្ដីព្យឺចំណ ឧ អុខេធម មនុស្ស ឧស្ ភាវេលទាប្រើក្នុង អយំ អត្តោ ។ មិឡសង់-ကြေါ် မွာမီး။ မရားကို ကော်မာတို့ရေးပါ ဧခြော 🗥 ត្ថាវាស ភិក្ខាវេ អឌុសោ សម្លាវាសា ជម្លោ . . . ត្បិង្ណា មេខាង មេខាង មានាង្គារ ខេត្ត 😶 ត្បាស់ត្ត ភូគ្នា អព្ទេ សមាសត្ថ ខុមោ ... ត្លៃសមាធ៌ ភិក្ខាវ អជ្ទោ សមាសមាធ្ ឧម្មោំ... န္းပါသော ဟွေ မွန္တို႔ မရရီ မာရီး သော ဟွေ စစ္မော မ

ត្សន្ត្តប៉ីជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សភាវៈមិនមែនធម៌ តើដូចម្ដេច ធម៌ តើដូចម្ដេច សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ៗ ទ្លាលភិក្ខុខាំងឡោយ មិក្លាខិដ្ឋិ ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សម្មាខិដ្ឋិ ជាធម៌ អកុសលធម៌ដ៏លាមកទាំងឡាយ ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិក្ខាទិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ ពួក កុសលធម៌ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាធិដ្ឋិ ជាបច្ច័យ រមែនដល់ទូវ ការបរិប្ចូណ៌ដោយការិនា នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មហ្គាសន្តិហ្វៈ ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សម្មាសន្តិហ្វៈ ជាធម៌... ម្នាល កិត្តទាំងឡាយ មិក្ខាវា៣ ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សម្មាវា០ា ជាធម៌... ម្នាល់កិក្ខិត្តិស្វាយ មិត្តិកម្មនៈ ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សម្មាកមន្ទៈ ជាធម៌ .. ម្នាលក់ក្ខូទាំងឡាយ មិញ្ហាជីវ: ជាសកាវ:មិនមែនធម៌ សមា្ម-អាជីវ: ជាជម៌... ម្នាលកិក្ខទាំងឡាយ ម៉ិញវាយាម: ជាសភាវ:មិនមែន ធម៌ សម្ទាវាយាម:ជាធម៌... ម្នាលក់ក្ខាំងឡាយ ម៉្ហាសត់ ជាសភាវៈ មិនមែនជមិ សម្មាសតិ ជាជមិ... ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ មិហ្គសមាធិ ជាសភាវៈមិនមែនជមិ សម្មាសមាធិ ជាធមិ... ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ មិក្ខាញាណ: ជាសភាវ:មិនមែនធមិ សម្មាញាណ: ជាធមិ...

ានិយបណ្ណាស់**។** បច្ចោប់ហេណិវិញេ

(១៧) អ៩ទោ សភារវេ (⁶) គ្រាញ្ញឈោ យេន ភកវា តេខុបសន្ត័មិ នុបសន្ត័មិត្តា កកវតា សន្ទំ សច្ចោះ សច្ចោនដំយំ កុខំ សារាណ៍យំ វីតិសារត្វា ឯកមន្ទំ និសីនិ ឯកមន្តំ និសិច្ឆោ ទោ សភារវេ គ្រាញ្ញឈោ កកវន្តំ ឯកឧវេច កាំ ខ្ ទោ ភោ កោតម ខ្ញុំមិ គ័រ កាំ ចារិមិ គឺរត្តិ ។

໑ ຊີ. ຍ- ຎຊຸກາເກົ ຯ

តនិយបណ្ណាស់ក បញ្ជាពេលណ៍វិត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ មិញ្ទិមុត្ត ជាសភាវៈមិនមែនធម៌ សមា្ទិមុត្ត ជាធម៌ ពុកអកុសលធម៌ដ៏លាមក ច្រើនប្រការណា ដែលមានមិញវិមគ្គិ បច្ច័យ កើតព្រម នេះជាសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ ពួកកុសលធម៌ ច្រើនប្រការ ដែលមានសម្មាវិមុត្តិ ជាបច្ច័យ វេមងដល់នូវការបរិប្ចូណិ ដោយកាវនា ខេះជាប្រយោជន៍។ ពាក្យណាថា ម្នាល់កិក្ខពុំងឡាយ កិក្ខ គប្បីដឹងសភាវ:មិនមែនធម៌ធង្គ ធម៌ផង គប្បីដឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ ជង ប្រយោជន៍ជង ហុះដឹងខ្លូវសភាវ:មិនមែនធម៌ជង ធម៌ជង ដឹងនូវ សភាវ:មិនមែនប្រហេជន៍ផង ប្រយោជខ៍ផង ធម៌យាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាង៍ណា ភិក្ខុតហ្វីប្រតិបត្តិភាមយ៉ាង៍នោះដូច្នេះ ដែលតថាគត ពោលហើយ ភ័ពក្យុខុះតឋាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យហេតុនេះ ${m y}$ (១៧) គ្រា នោះ សគាវេញ្ញ្រហ្គាំ ជា្នច្ចុល្យៅគាល់ព្រះ មានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីរីកពយ ជាមួយនឹង ទ្រះមានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគូរ៉េករាយ នឹងពាក្យគូររឭក ហើយ ក៏អង្គ័យក្នុងទីសមគួរ លុះសគារាព្រាហ្មណ៍ អង្គ័យក្នុងទីសម យាំងនេះថា បកិត្រព្រះ *ទ្ទីរហើយ ក្រាបទូលព្រះមានព្រះភាគ* រភាតមដ៏ប្រទេ អ្វីជាត្រើយទាងអាយ អ្វីជាត្រើយទាងនាយ

សុត្តសំជីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

គ្លាន់ដ្ឋ ទោ ព្រាហ្មហ ខ្ញុំរំមំ គ័រ សម្មាន់ដ្ឋ ទារ៉ម់ ត់ មិញសត្ថប្បា ជុំម៉ៃ នាំ សម្មាសន្តប្បា ទាម៉ៃ នេះ ឧស្សាស វុធ នេះ សម្មាស្ស សុធ នេះ ត្តាស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រស្ត្រា សុធ្ មញ្ជាដីវេ ជុំម៉ៃ នាំ សញ្ជាដីវេ ចាម៉ៃ នាំ ត្បារាយាមោ វុំម៉េ នាំ សម្បារាយាមោ ខាម៉េ នាំ មិញសត់ ជុំម៉ៃ តំ សម្ចាស់តំ ទាម៉ៃ តំ ត្លែមសុខ ជុំ ទៀល សុខា្សសុខ សុខ្មែ នុំ နော်လ်မှာတွေ နှံ့နေ့ နှံ့ နေးဆိုသော်တွေ ညာနေ့ နှံ့ មិញមែន ជុំម៉ៃ នាំ សមាមែន ចាមែ នាំ (๑) ។ មុខ សេ ស្រាសិយា នុំរុំខ្លុំ នុះ មន្ត សរ្គ នុះបី ឯ អព្យកា នេ ឧដ្សេវីស់ លោ ឌុយ សង្ខេត្ អេយុ ឥត្ស ប្រា គំរមេសខ្ពះក្ន

១ ម. ពីរត្តិ ។

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាល់ព្រាហ្មហ៍ មិញទិដ្ឋិ ជាត្រើយទាន៍អាយ សម្មាទិដ្ឋិ ជាត្រើយ ភានីនាយ មិក្ខាស^{ត្ត}ប្បៈ ជាត្រើយភាឱ្យយ សម្មាសន្តប្បៈ ជាត្រើយ ភានីនាយ មិញ្ជាញ **ជា**ត្រើយភា**ន**ីអាយ សម្បាក់ថា ជាត្រើយភានីនាយ ជាត្រើយទាឪអាយ សម្មាកម្មុន្ត: ជាត្រើយទាឪនាយ មិក្ខាសជីវៈ ជាត្រើយទាន៍អាយ សម្មាសជីវៈ ជាត្រើយទាន៍សាយ ម៉្ហាក់យាម: ជាគ្រើយភាấអាយ សញ្ជាក់យា**ម**: ជាគ្រើយភាấនា**យ** មិក្រុសតិ ជាត្រើយទាឪអាយ សញ្សតិ ជាត្រើយទានីសាយ មិក្ខា-សមាធិ ជាត្រើយខាងអាយ សញ្សមាធិ ជាត្រើយខាងទេយ មិញ្ហ-ញាណ: ជាគ្រើយទានីគាយ សម្មាញាណ: ជាគ្រើយទានីនាយ ជាក្រើយភាជអាយ សម្នាវិមុត្ត ជាត្រើយភាជនាយ ម្នា**ល**ព្រាហ្មណ៍ នេះជា ត្រើយភាឪភាយ **រ** បណ្តាមនុស្សគាំងទ្វាយ ពួកជនណាចានដល់នូវត្រើយទាង នាយ (ព្រះនិត្វាន) ពួកជននោះមានប្រមាណតំប ឯសត្វក្រៅ ពីនេះវាមង៍ស្ទុះទៅកាន់ច្រើយគឺសក្ដាយទិដ្ឋិ(នេះច្រើនជាង៍) ។

តនិយមណ្ណសភេ មញ្ជារោយណ៍វិគ្គោ

នេះ ជយ ចារគេមារីទី គេ៤ខែលារ ្ទំ មន្ទំ ឯ កាណ្ឌ ជម្មុំ វិប្បហាយ សុត្តាំ ភាព៩ បណ្ឌិតោ វូកា អយេខស្នង ព្រំខេ យខ្ ខំពុ ត្រាភានម៍ខ្លេយ្យ ហិត្វា ភាមេ អភិញ្ចុះ ယောက် ကျေးရှာင်းယာချို့က ကမ္မာ့ င်းရွား ကျောက်ရှိ សេយខ្សាំរុះ មាល់ មេខាធាល លេ មេ ទំណាស់វា ជុន់មន្តោ នេ លោគេ បរិចិត្តនាន់។

តវិយបណ្ណាស់ត បញ្ហារោយណ៍វិត្ត

ពួកជនណា ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ក្នុងធម៌ ដែលតថាគតសំដែង ហើយដោយប្រពៃ ពួកដនខោះ (ភ្នខ្ទង៍) នូវវដ្ដ:ជាទីនៅ នៃមក្ខុ ដែលសត្វតម្រត្នឱបាន ដោយក្រក្រៃពេក ហើយ នឹងដល់ ទូវគ្រើយវាងនាយ គឺព្រះនិព្វាន ។ បណ្ឌិត ត្រវលះបន់ខ្លូវធម៌ឡេ ហើយ០បើនខ្លុវធម៌ស ហើយចេញ ញក្នុកាល័យ ភាស្រ័យនូវព្រះនិញ្ជូន ដែលមិនមានគាល័យ ការត្រេកអរជានដោយកម្រ ក្នុងវិវេកណា បណ្ឌិតអ្នកមិន មានសេចក្តីឥទ្ធល់ គប្បីលះបង់ទូវកាមទាំងឡាយ ហើយ ្រុក្ខាស្រស់ ក្រុម មន្ត្រីព្រះ មណ្ឌិតគប្បីធ្វើខ្លួន ឲ្យ^{ត្}រថ្និបាកគ្រឿងក្រៅហ្មូងខែចិត្តទាំ**ង**ឡាយ ។ ចិត្តដែល ពួកជន ចំរើនល្អប្រពៃហើយ ក្នុងអង្គីខែធម៌ជាគ្រឿងត្រាស់ ដឹងទាំងទ្វាយ *ពួ*កជនណា ត្រេកអ<u>េក្</u>ងការលះបង់ នូវ សេចក្តីប្រកាន់ ក្រោះមិនប្រកាន់ ពួកជនទាំងនោះ ឈ្មោះ ថាជាទីណាស្រព ជាអ្នកមានសេចក្តីរុងរឿង បរិនិព្វាន ហើយ ក្**ង**លោកនេះ

សុត្តផ្តល់ជីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សកនិយភោ

(០៨) ជុំមែញ ហ ក់ក្បា ត់រំ នេសិស្សម៉ ចារែមញ្ នាំ នំ សុឈា៩ សាពុក មនសិការេ៩ កាស់ស្យូម័ត ។ ឃុំ ៩ ខេត់ ទោ គេ គំគា គក-វាតា បទ្សស្កស់ ។ ភកវា សិតធវេច កាតមញ ភិក្ខាប់ ជុំម៉ៃ នាំ ភាគមញ្ច ចាម៉េ នាំ ។ មិឡានិដ្ឋិ ក្នុក ខ្មុំ នេះ សមាន្ទី សគ្លេ នេះ ឯ នេ ឯ महारिष्क देरें का सम्मिष्क कार्ष का न វន្ ទោ កក្កាប ជុំរិម ក្តាំ វន្ ការិម ការិ ។ អប្បកា គេ មនុស្សេស យេ ជនា ទាកោម៌យោ អេយុ វេស្ស ខណៈ គឺរមេវាជុខាវត់ ។

សុត្តភូមិពីក អង្គុក្ខានិកាយ ទសកនិយាន

(១៨) ម្នាល់កិក្ខាទិទ្រាយ តហគត់នឹងសំដែង នូវក្រើយហង សយផង នូវក្រើយទាងនាយផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ទូវពាក្យនោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពេច៖ តថាគត់នឹងសំដែង ្រុល ។ ភិក្ខុ ទាំង នោះ ទទួលស្ដាប្រោះកុទ្ធដកា របស់ព្រះមាន ព្រះភាគថា ក្រុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ត្រាស់ដូច្នេះ ឋា គ្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ អ្វីជាក្រើយ**ទាង**អាយ អ្វីជាក្រើយ**ទាង** នាយ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ មិញខិដ្ដិ ជាគ្រើយខាងគោយ សម្មា-ខ្ញុំ ជា ត្រើយ១ាឱនាយ ។ បេ ។ មិ្ហាវិមុត្តិ ជា ត្រើយ១ាឪគាយ សច្ចា-វិមុត្ត ជាគ្រើយទានីនាយ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ នេះហៅថា គ្រើយ រាងអែយ *នេះហៅថា គ្រើ*យភាងនាយ **។**

> បណ្តាមនុស្សទាំងឡាយ ពួកដនណា បានដល់នូវ គ្រើយទាងនាយ (ព្រះនិព្វាន) ពួកដននោះ មាន ប្រមាណ៖ប ឯពួកសត្វក្រៅពីនេះ វមែងស្វះ ទៅកាន់ត្រើយគឺសក្តាយទិដ្ឋិ (នេះច្រើនជាង) ។

តនិយបណ្ណាស់តេ បញ្ហារោហណ៌វិគ្គោ

ពោធ សេ មាដីខ្សាំខេ ខាតិ ខាស់ខាន់ប្រ តេ ជា នាម្រក្សា **ខ**្មែល្បំ ក្នុ_{ង្សំ} ។ តស្ពាំ ១ម្នុំ វិប្បហាយ សុគ្គាំ ភាឋ៩ បណ្ឌិតោ វូកា អយោយសមត់ ព្រុម ៣៦ ខំពុត ត្រាក់រត់ម៉ំខ្លេយ្យ ហិត្វា កាមេ អភិញ្ចា ចរិយោឧបេយ្យ អត្តាធំ ចិត្តគ្រោះសហ បណ្ឌិតោ។ យេស់ សម្ពោធិយ ខ្មែរ សម្ពា ចំនុំ សុភាវិត អាឌាចព្យុជ្ជទិស្សីទេ ឯ៩១៦ឌា៣ ៣ មេ ទំណាស់វា ដុន្ធមន្តោ នេ លោកេ បរិទ្យុតាន៍ ។

តន័យបណ្ណាសក បញ្ហារោហណ៌វគ្គ

ពួកជនណា ប្រព្រឹត្តតាមធម៌ ក្នុងធម៌ ដែលតថាគតសំដែង ហើយដោយប្រពៃ ពួកជននោះ បានធ្ងង់នូវវិជ្ជ:ជាទីនៅនៃ មច្ចុ ដែលសត្វធ្វង៍បាន ដោយក្រក្រែពេក ហើយនឹងបាន ដល់ខ្លួវ គ្រើយទាននាយ គឺព្រះនិត្វាន ។ បណ្ឌិតត្រូវលះ ជេន់ខ្លាំងមិខ្មៅ ហើយចំពុំនៃខ្លាំងមិស ហើយចេញថាកអា-ល័យ អាស្រ័យនូវព្រះនិត្វា ដែលមិនមានអាល័យ ការ ្រេកអរ**ជាន**ដោយកម្រ ក្នុងព្រៃក្ខា បណ្ដូតអ្នកមិន មានសេចក្តីកង្វល់ គប្បីលះបង់នូវកាមទាំងឡាយ ហើយ ្រុក្សានូវសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងវិវេកនោះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើខ្លួន ឲ្យផ្លូវផង៍ហាក គ្រឿងសៅហ្មង នៃចិត្តទាំងឡាយ ។ ចិត្ត ដែលពួកដនណា ចំរើនល្អប្រពៃហើយ ក្នុងអង្គនៃធម្មិជា គ្រឿងត្រាស់ជំងឺទាំងទ្បាយ ពួកជនណា ត្រកអរ ក្នុងការ លះបង់នូវសេចក្តីប្រកាន់ ក្រោះមិនប្រកាន់ ពួកជ**ន**ទាំង នោះឈ្មោះថាជាទីណាស្រព ជាអ្នកមានសេចក្ដីង្ហើរ មនៃព្វាន ហើយ ក្នុងលោក ។

សត្តនូប់ផល អង្គុត្តរនិកាយស្ស ។សកទិបា តា

(၈๙) အေး ကော ဗေန ဆမဟာ ဆက္ကည္ေျက်ာ ត្រាញ្ $^{(\infty)}$ នឧហុទោសថេ សំសន្តាគោ $^{(a)}$ នាំ လောရက $_{arphi}$ ဦး(၍ အက်မarphiက်ခါက်ချင်း $_{(oldsymbol{p})}$ ညေးက ညေးမှုပြု អវិទ្ធិពេ ឱ្យមន្ត្តិ បំតោ យោតិ។ អន្តិសា ទោ ភកក ព្យហ់ទៅបញ្ចូ ១០១១២០ ១១១១១ ខ្ស នោមល់ទូ កូរ៉េម៉ឺ អហិម្សិហអន្តី មាយល អរ្-ငွေဟ ^ညကာမည္ကို စီဆို ဓိန္နာ့သ ဘာလက္လည္သာလက် ယြာည်တွေ ရှာ့ နေးပေး မွှေ့ င် $_{(\omega)}$ မွို့ မြောည်တာ តឧហ្ទោសថ សំសញ្ញា នាំ ទោមយុខ ជានោ អហ្គុសមុឌ្ឌី អាឧាយ រាំភាមន្ទំ ឃុំគោ គាំ ឆុ អដ្ឋ (៤) $\hat{\omega}$ ည်ကာမ ω ကောက်မွာ (κ) ႔ ဝင်းပေသက္မွာ မော យោឌឧ អជ្ជ (ឃាញ់ ហេមហែសារ៉ាឌ្ ឯ ជាធាឌុ ឧភ မြောတ္သံကာ မြောတ္သံကား_{အီ} ရေးလေးကေတာ့ မောဆိုခွဲ ရ

ခ ೪ ဗ. လီလံ ရွှေးက ၅ေ ကြာ ဧ အတွဲ ကုလမုန္မီ ၅ က ဧ ဂ်ီန ဘေ ၅ ဇ ၏ ဂို အ အဆွဲ ၅ ဗ.ဂ်ီ ခုခွည့် ၅ ဇ ဗေး ကြုက္ကြက္ကြက္လြလလွှာနဲ့ ၅

សុត្តសូលីជា អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

(១៩) សត្ថធានោះ១៦ ជាហ់សេបហ្វេយបិយា ជមុខ្មុះមើល ក្នុងថ្ងៃព្រេសថនោះ ហើយស្ទៀកនូវគូសំពត់សម្បកឈើជំថ្មី កាន់យក ស្បាស្រស់ ១ គ្នាប់ ហើយឋិតនៅក្នុងទីសមគួរ ក្នុងទីជិតនៃព្រះមាន ព្រះភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់ទង ឃើញជា ណុស្សាណិ៍ព្រាហ្មណ៍ កំពុងកក់ជំរះក្បាល ក្នុងថ្ងៃ១បោសថនោះ ស្ទៀកនូវគូសពត់សម្បកឈើ ដឹថ្មី កាន់យកស្បូរស្រស់ ១ ភ្ជាប់ បិតនៅក្នុងទីសមគួរ ក្នុងទីជិតនៃ (ព្រះអង្គ) លុះទ្រង់ទេតឃើញហើយ ទើបទ្រង់ត្រាស់នឹងជាណុស្សោណិ ព្រាហ្មណ៍ដូច្រះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះហេតុដូចម្ដេច ជា**ន**ជា អ្នកកក ជំរះក្បាល ក្នុងថ្ងៃ១ព្រេសថនោះ ស្ងៀកនូវគូសំពត់សម្បកឈើដ៏ថ្មី កាន់ យកនូវស្បុវ្រស់ ១ ក្ដាប់ ហើយប៉តនៅ ក្នុងទីសមគួរ ក្នុងថ្ងៃនេះ មានរហតុដូចម្ដេច ដល់ត្រកូលរបស់ព្រាហ្មណ៍ ។ បរិត្រព្រះរគាតម ចំរើន ការជ័រះបាច (នឹងមាន) ដល់គ្រកូលរបស់ព្រាហ្មណ៍ក្នុងថ្ងៃនេះ ៗ ទ្វាលព្រាហ្មណ៍ ការជំរះជាថ របស់ពួកព្រាហ្មណ៍ តើដូចម្ដេច 🕽

ត់និយចណ្ណស់កេ ប្រាស្រែហ៍ណ៍ក្ដោ

ಕಥ ಗಾ ದಾಹಕ (ಉಲ್ಲಾಯಾ ಹಾದರು ಕಾರ್ಚರ ಸಿಕು-ឃ្លាតា ខាំ ទោមយុត្ត ខាំគ្នា អហ្វេជ កោមយេជ ပေးကို ဒိုဗုဏ္ကြော တဂိုအတော် ကုနေတော် ပေးကိုရှာ (°) မန္ဂ ေ ဖလိ မန္ဂ ေ မက္ခုက[ိ] ေလးယာႏို កាប្បេធ នេ នំ នេះ និទ្ធិ បន្ទាយ បញ្ជាក់កា អត្ត ឧមស្បន្និ បច្ចោយថាម អង្គើ បច្ចោយសម អាវុឌ្ធ ចហុនេន^(២) ខ សុព្យិនេលេខ ឧក្ខេខ អន្តិ មានី ដៅក្នុំ សមារិ ខ ខេត្តិលា អតិពោខ តហ្គុះ សខ សន្ទពេលខ មេខាងពេលខ ឈ្លាស់ ហេ មាន នៅក្នុំ វារុ ភោ តោនម (ញុំ ហ្មណៈ ខ ខេត្តពេល ណៈ **ពេ**ននិង ។ សហហ្គ $_{(\omega)}$ ងឃុំខ្នាំ ខ ឧប អំព្លេស្ដី ដែល ខណៈ ពេលលា យោត់តំ ។ យដាកដំ បន កោ តោតមេ អរិយស្បា នៃយេ ខញ្ជាពេសសាំ ហោត់

ទ ម.បរិត្តារេទ្យ ។ ៤ ម. បច្ចុះកាន ២ ។ ៤ ម. ឯត្តុន្ត ហោត់ជំ ជាមោះ ទីស្សត់ ។

ត់តំយបណ្ណាស់។ បញ្ហារោហាណ៍រគ្គ

មពុត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពួកគ្រាហ្មណ៍ក្នុងលោកខេះ តែងកក់ដំរះក្បាល ក្នុងថ្ងៃព្រេសថនោះ ហើយស្ទៀក ខូវគូសំពត់សម្បកឈើដ៏ថ្មីនេះ លាបទូវផែនដីដោយអាចម៍គោស្រស់ គ្រាលដោយស្បូវទាំ**ន**ទ្បាយដ៏ទៀវ ហើយសម្រេចនូវទីដេក ក្នុងចន្ទោះផ្ទុក១ភូច នឹងចន្ទោះរកឯក្ខេង ពួក ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ តែងក្រោកឡើងធ្វើអញ្ជល់ សំពះក្ងើង ៣ ដងក្នុង កត្រីនោះថា យើងទ្វំជំរះពុប ខឹងលោកដ៏ចំរើន យើង១ំដំរះពុបខឹង លោកដ៏ចំរើន តែងញ៉ាំងី ភ្លើងឲ្យផ្អែត ដោយទឹកដោះ៧វ ប្រេង ទឹកដោះ រាប់ដ៏ល្មមគ្រាន់ លុះកន្ទងកត្រីនោះទៅ ក៏នាំគ្នាញ៉ាំងពួកព្រាហ្មណ៍ ឲ្យឆ្អែត ដោយទាទន័យកោជន័យាហារ ដ៏ថ្ងៃថ្នាទៀត បពិត្រព្រះ គោតមដ៍ចំរើន ការជំរះភា្ឋ របស់ពួកស្រាហ្មណ៍ យ៉ាងនេះឯង စ္ခာလေကြာတ္ခဲ့က် ကၤဗိုးႏ္ၾက အလ်က္မနက္မြာတ္ခဲ့က် ចំណែកឯការជំរះជុ.ប ក្នុងវិទ័យរបស់អរិយ:ដោយឡែក ។ បញ្ជិត ព្រះគោតមដ៏ចំរែន ការដំរះបាប ក្នុងវិន័យរបស់អរិយៈ តេដ្ឋចម្ដេច

សុត្តផ្គប់ជីកេ អង្គុត្តរទំកាយស្ស ទស និយាកោ

សាឌុ មេ ភាំ កោតមោ តថា ជម្មុំ ឧសេត្យថា អរិយស្ប វិនយេ ខច្នៅពេលសា យោគ័ត៌ ។ នេះ ពេញ មាញ សា សុណា សា សុង មិន សិ-តេយ្យ ភាស់ស្ព្រទ័ន ។ ស្ពំ ភោឌ ទោ ရးက ស្រែញ ကောင္းကော គក់ពេល បទ្សសុក្សិ។ ឧឧប នានេះប្រេខ ខ្ពុខ យល់បាល អុំពេទបឹរម្យេ វត់ បដ់សញ្ចាំក្ខាត់ មិញជំដ្ឋិយា ទោ ចាបកោ វិទាកោ ជំដ្ឋេ នៅ ជម្មេ អភិសម្បាយញាត់ សោ ឥតិ បដ្ឋសម្លាយ មិទ្រនិដ្ឋិ បជហទិ មិទានិដ្ឋិយា បច្ចោលសត៌ មិឡុសផ្ល័ប្បុស្ប៊^(២) ខោ ទាប់ កោ វិទាកោ ជំដ្ឋេ ទៅ ជម្មេ អភិសម្បាលយញ្ជាត់ សោ ឥត់ បដិ-សង្គាយ ទំពុសផ្លួញ ខែ៩៣តំ ទំពុសផ្លួញ ខេត្ត-ពេហត់ ម៉ុញ្វាចាយ ទោ ទាបកោ វិទាកោ ធំដ្ឋ ខេត្ត ឧត្តេ ឧទ្ធុសគាំស្រាលឃាំខ្លះ មេខា ឧទ្ធុ-សង្ខាយ មិទ្យាវាខំ បដ្ឋាភា មិទ្យាវាទាយ បច្ចោយ្រវាតាំ

[🖢] ម. មំប្រាសង្គប្បា ។

សុគ្គស្វីជក អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិយាវ

ការដំរះបាប ក្នុងវិន័យ បេសអរិយៈយ៉ាងណា សូមអាវាធនាព្រះ គោតមដ៏ចំរើន សំដៃឪធម៌យ៉ាងនោះដល់១ព្រះអង្គ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកប្រុងស្លាប់ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឡុំប្រពៃចុះ តថាគតនឹង សំដែន គ្រប់ ។ ជាណុស្សោណិច្រាហ្មណ៍ ក៏ខទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា កុរុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគ ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល់ ព្រាហ្មណ៍ អរិយសាវិក ក្នុងសាសនា**នេះ** តែងពិលារណាដូច្នេះថា ផលដ៏លាមករបស់មិញទិដ្ឋិ (តែងមាន) ក្នុង ឋច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង លុះអរយករាវកនោះ **ကာ** ႕ျဖစ္မႈကိုေတာ့ ကိုလႈပရိမစ္များနည္တိုးစက္က ျပည္သည္ ផលដំណមករបស់មិញ សង្គីៗ ្រ (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោក **វាន៍មុ**១ផង៍ លុះអរិយសារ់កានោះ ពិចារណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់ មិញ្ចូសង្គីថ្បៈចេញ ឈ្មោះថា ជំរះមិក្ខាសង្គីថ្បៈ ផលដ៏លាមកបេស ម៉្យាក់ហ (នៃង៍មាន) ក្នុងបច្ចុប្បុន្នង៍ ក្នុរិលោកខាងមុខផង់ លុះ **អរិយសាវិកនោះ ពិលវណា** ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់មិល្ខវាលចេញ

តតិយបណ្ណាស់ពេ បណ្ដោយហណ៌វិវឌ្គា

មំឡាក់មន្ត្រស់ ស្រា មាមគោ វិទាកោ ជំដើ នេះ ខេត្ត អភិសម្បីរាយសារាធិ សោ ឥធិ ខេត្តសម្លាយ មិញតាម្មន្ន ប្រហាធិ មិញតាម្មន្នា បញ្ជាពេលតំ មិទ្ធាអាជីវស្បៈ ទោ ទាខកោ វិទាកោ ដ៏ថ្លេ នៅ ឧ ្មេ អភិសម្បាលញាត់ សោ ឥត ខនិសខ្លាយ មំឡាស់ជីវ ខែជ**ហត់ មំ**ឡាស់ជីស ខច្នោលសត់ មំឡាក់យាមអា្ន្រ ទោ ទាប់ កោ វ៉ែតាកោ ជំផ្លេ ៤៧ មិទ្យាសយាម ខដ្ឋមាត់ មិទ្យាសយាមា ខន្ទោក្រហាត់ ម៉ូល្ខាស់ខ្លួយ ទោស ស្នាស់ ស្នា ឧម្មេ អភិស្ឡាលយញ្ចាត់ សោ ឥត់ បដ្ឋសង្ខាយ មិទ្រស់តំ បថ្មាត់ មិទ្រស់តំយា បច្ចេក្រហត់ មំឡុសមាជិស្_រ ទោ ទាប់គោ វិទាគោ ^{ដំ}ដៀ ម៉ោ ឧម្មេ អភិសម្បាយញាតិ សោ ៩គិ បដិសង្ខាយ ម៉ូញសមាជំ បដ្ឋាធិ ម៉ូញសមាជំម្លា បច្ចោស្រត់

តនិយបណ្ណាសក បញ្ហារោយណ៍វិត្ត

ផលដំណមករបស់ចំប្លាក់មន្ទ: (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុរិលោក **វាងីមុ**ខផង លុះអរិយសាវកនោះ ពិហរណា ដូច្នេះហើយ ក៏ល:ថង់ មិក្ខាកម្មន្ត: ចេញ ឈ្មោះថា ដំរះមិក្ខាកម្មន្ត: ផលដ៏លាមករបស់មិក្ខា អាជីវ: (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង លុះអរិយសាវក នោះ ពិចារណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះប**ង់**មិត្តាអាជីវៈចេញ ឈ្មោះថា ជំរះមញ្ញអាជីវ: ផលដ៏លាមករបស់មញ្ជាវាយាម: (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ផង ក្នុងលោកខាងមុខផង លុះអរិយសាវកនោះ ពិលាណាដូច្នេះហើយ កលះបន់មិ្ហាក់យាម:ចេញ ឈ្មោះថា ជំរះមិច្ចាក់យាម: ផលដ៏លាមក វបសមហ្គាសត់ (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកវាងមុខផង លុះអរិយសាវកនោះ ពិចារណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់មិច្ចាសតិចេញ ឈ្មោះថា ជ័រះម៉្ហាសត់ ផលដ៏លាមក របស់ម៉ឺ ហ្វាសមាធិ (តែងមាន) ក្នុសប្តវត្តផង ក្នុងលោកខាងមុខផង លុះអ្វាយសាវករនាះ ពិហ្វ-ណាដូ ខ្មែះ ហើយ ក៏លះបន់មិត្តាសមាធិ ចេញ ឈ្មោះថា ជំរះមិត្តាសមាធិ

សុគ្គន្តបំដីពេ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស «សពនិបាគោ

ទុំស្ពាញាណស្ប **ទោ** ខាខគោ វិ**ខាគោ ខ**ុឌ្ដេ ខេវ ខដ្ឋេ អភិសម្បីរាយញាត់ សោ ឥត៌ បន្ទិសផ្ទាយ နည္းက္သာကိ ရရ**လ**န္း နည္းကားကာ (**၈**) ရမ္း-ពេលត មិឡាម៉ៃត្តិយា ទោ ខាខកោ វិទាកោ ច្ចុះដ្ឋ ខេត្ត ខេត្ត អង្គមានព្រះលញ្ជាធ្វា សោ ឥន្ទ စင္းမည္ဆိုက ခ်င္းခြဲမွဳ စရလားေနာင္းခြဲမွဳတာ စစ္မြာ-រេសន្ទ ត្រូ សេ ស្រសិស អរ្ពាមរី រួមលោ ច ទៅ មេ ខេត្ត ខេត ខេត្ត ြောည္ကယ္တင္ ရည္သေသတ္ မယ္ဆ ေရာက္ អរិយករា វិនយេ ខច្នោះសេសសា យោតិ ។ ឥម៌ស្បា ខ កោ កោតម អរិយស្ប វិនយេ ចក្រោកសាលា ကြောည္ကာကို မေးတြေးကလက္ အက္ခဲ့ ေၾကာ္ျခို (b_0) សោខ្យស់ ។ អភិគ្គាន្ត កោ កោតម ។ ថេ ។ ខ្ទាស់គា ម៉ ស់ គោតមោ ជាក្រុ អដ្ឋតក្តេ ទាណុខេន្ទំ សវេណឥតខ្លំ ។

๑. ម. មិញ្ញាណៈអួ ។ ๒ \$. ម. ត្ត្បូ^{រិ} ។

ផលដំលាមករបស់មិញ្ញាណៈ (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលេក **វាងីមុខផង លុះអរិយ សាវិកនោះ ពិចារណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់ម**ិត្តា-ញាណ:ចេញ ឈ្មោះថា ជ័រះមិក្ខាញាណ: ផលដ៏លាមករបស់មិក្ខាវិមុត្ត (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង លុះអរិយសាវិក នោះ ពិលាវណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់មិញវិមុត្តិចេញ ឈ្មោះថា ដំរះ មញ្ញវិមុត្តិ ម្នាលគ្រាហ្មណ៍ ការជ័រះពុប ក្នុងវិន័យរបស់អរិយៈយ៉ង នេះឯង ។ បញ្ជិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន កាដែរះបាប របស់ពួកក្រាហ្មណ៍ ដោយឡែក ចំណែកការដំរះថ្នាប ក្នុងវិន័យរបស់អរិយៈដោយឡែក ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ការជំរះបាប របស់ពួកគ្រាហ្មណ៍ មិនដល់ នូវចំណែក ដែលចែកដា ១៦ អស់ ១៦ ដង នៃការជ័រៈ បាប ក្នុងនៃយ របស់អរិយ:ខេះឡើយ ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ច្បាស់ណាស់ ។ បេ ។ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន **ទ្រង់**ជ្រាបនូវ**ខ្ញុំ**ព្រះអង្គ ថាជា**ទេហុស**ក អ្នកដល់ នូវសរណតមន៍ ស្មើដោយជីវិត តាំងពីថ្ងៃនេះរៀងទៅ ។

តតិយបណ្ណាសកេ បញ្ហារោហណិវគ្គោ

(២០) អរិយ៌ វេក គិត្តាវេ បញ្ចោលសាលា នេសិ-ಸ್ಕೂಕ ಹಿ ಸ್ಮಾರ... ಹಾಕಕ ರ ಹೆಡ್ಡ್ ಕುಯಾ បញ្ជារាសសា ។ ៩៩ គិគ្នា៤ អរិយសុប្រា**កោ ៩**ទំ បដ់សញ្ចាំត្រាត់ មិញនិដ្ឋិយា ទោ ថាបតោ វិទាគោ ខ្ញុំ ខ្លេះ ខណ្ឌ អភិសម្បាយញាត់ សោ ឥត មដែសង្ខាយ មិត្តធំដ្ឋ ខជហន៍ មិត្តធំដ្ឋិយា បទ្វោះ រោសគំ ម៉ូញសន្័បូស្បូ ទោ... ម៉ូញវាសយ ទោ... ត្លាក់តិទីណី សេ… ត្លាសច្ចុះស្មី សេ… ត្លាប្-យាមសា ្រោ ... ម៉ូញសត់យា ទោ... ម៉ូញសមាជំ-လျှ ေက… ဗိတ္ထည္ကာလာလုပ္မ ေက… ဗိတ္ထားမုန္တိယာ ទោ ចាចកោ វិចាកោ ធំដ្ដេ ពេវ ជម្មេ អភិសម្ប nយញ្ជាត់ សោ ឥត ជជួសផ្ដាយ មិញម៉ឺត្ត បដហត់ មិញ្ញាមុន្តិយា បច្ចោយសេន៍ ។ អយ់ វុច្ចុន៌ ភិក្ខុឋ អរិយា ខទ្រោ**រាសាភិនិ** ។

តតិយបណ្ណាសក បញ្ហោរបណ៌វិត្ត

(৬০) ម្នាល់កិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគត ខឹងស់ដែងឡូវការជំរះចាប ដ៏ប្រសេរដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយចូរប្រុងចាំស្គាប់ ពាក្យនោះចុះ $\dots$ ម្នាលកក្តុខាំងឡាយ ការដំរះធាបដ៏ប្រសើរ តេដ្តចម្តេច $oldsymbol{\gamma}$ ម្នាល ភិក្ខុ ពុំ ឥឡាយ អរិយសាវភក្នុងសាសនានេះ តែងពីថាវណា ដូច្នេះថា ផលដ៏លាមករបស់មិញ ទិដ្ឋិ (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាង មុខផង លុះអរិយសាវកនោះ ពិចារណា ដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់មិក្ខាទិដ្ឋិ ខេញ ឈ្មោះថា ជំរះមិក្ខា • ជ្ញុំ ផលដ៏លាមកបេសមិក្ខាសត្តប្បៈ . . . របស់មត្តាវាថា · . . របស់មត្តាកម្មន: · . . របស់មត្តាអាជីវ: . · . របស់ ម់ព្រាវាយាម: ...បេសម៍ព្រាសត .... របស់ម័ព្ទាសមាធ .... របស់ម័ព្ទា ញាណ: ... ផលដ៏លាមក បេសមញ្ជាមៃត្តិ (តែងមាន) ក្នុងបច្ចុប្បនផង ក្នុងលោកខាងមុខផ**ង** លុះអ[ិ]យសាវកនោះ ពិលារណា ដូ<mark>ច្នេះហើយ ក</mark>៏ លះបង់មភ្ជាវិមុត្ត បញ្ជា ឈ្មោះថា ដំរះមិត្តវិមុត្ត ។ ម្នាលកិត្ត្ ព័ងឡាយ នេះតថាគត យៅថា ការជរះពុបដ៏ប្រសើរ ។

សុត្តនូបិជិកេ អង្គុត្តវនិកាយស្ស ១សកនិបាតោ

(၉០) ឃុំព្រមរើ ម្នះក្រ ៩៩៣៧ វាឌូ ដង់. ម្តីត វាឌ ដងិច្ចង្ខំ លេច្ច អប់ហង់ខ្លុ (💇) វាគ្រង ကော နာက္ခံျပ ခုေလဟာသိ ေပးမွာျပို ေပါ့ဆို ရက္မွန္မိျ ស់តំ បុត្វត់ម៉ត្ត យន់នំ សម្មាន់ដ្ឋី ។ សម្មាន់ដ្ឋិតស**្ប** ခ်က္ခံက ကည္းကမ္းျပည္တည္ အေရာက္မည္ကို-ជាស្រី ជាសីមុខ ជាលោខ មាស់ព្រះការី មាស៊ី-យត់ប៉ោ ឧឈេន្ ទាស់យត់ប៉ារា ទាស់សព្ទុល ឧលោះ ភូមិមុខ្សែកា ទីសាវ្ ភាសិក្សាជា ភាសិក្សា ខ ពេលខ្មុំ ភាសិក្សា ភាសិក្សា សឡាសមាធិ បយោធំ សម្មាសមាធិសុ1 សេឡាញាៈ ကွေ ငေးသန္ နာရိာ ထားကွာနား၌ နာရွားနီး ငေးသား $s(^{(b)})$ ာ

e ខ. អុណ្ត្រំ ។ ម អុណ្ត្រំ ។ 🖢 ម. ហេតីតិ ។

សុត្តស្ថិជក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

[៤១] គ្នាល់ភិក្ខុសុខស្វាយ ការរះស្មើននៃករុណ នេះជាប្រជាន រនះជាបុព្វនិមត្ត នៃព្រះអាទិត្យកាលរះឡើង យ៉ាងណាមិញ ម្នាលកិក្ខ ទាន់ទ្វាយ សម្មទិដ្ឋីនេះថាប្រធាន នេះជាបុព្វទិមិត្ត នៃពួកកុសលធមិ យ៉ាងនោះដែរ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយសម្មាទិដ្ឋិ រមែងមានសម្មាសត្តប្បៈ ៗគ្គលប្រកបដោយសម្មាសត្តប្បៈ រមែងមាន សម្នាក់ថា បុគ្គលប្រកបដោយសម្នាក់ថា វមែងមានសម្វាក់មុន: បុគ្គល ប្រភពដោយសម្មាកម្មន្ទ: រមែនមានសម្មាគាជីវ: បុគ្គលប្រភពដោយ សមា្មមន្ទ្រ; វេមេងមានសម្មារ៉ាយាម: បុគ្គលប្រកបដោយសម្មារ៉ាយាម: វមែនមានសម្មាសត្ថ បុគ្គលប្រកបដោយសម្មាសត៌ វមែនមានសម្មា-សមាធ៌ បុគ្គលប្រកបដោយសម្មាសមាធិ រៅមង៍មានសម្បាញាណ: បុគ្គល ប្រកបដោយសម្មាញាណ: វមែងមានសម្មាវិមុត្តិ ។

តតិយបណ្ណាស់ពេ បញ្ចេះរាហ៍ណ៍វិគ្គោ

(৮৮) ឧសល់មេ ភិក្ខាប់ ឧញ្ញ ភាពៃ ពេហ្លំតតា អាសាវជំ ១យាយ ស់វត្តថ្លិ ។ គេនមេ ឧស ។
សញ្ជាំធំ ខ្លំ សញ្ជាស់ សញ្ជាំមុត្តិ ។ សម ទោៈ
សញ្ជាំ សញ្ជាំមុត្តិ ។ សម ទោៈ
សញ្ជាំ សញ្ជាំមុត្តិ ។ សម ទោៈ
ភិក្ខាប់ ឧស ឧញ្ជា ភាពៃ ពហុល់គាតា អាសាវជំ
១យាយ ស់វត្តថ្នាំទំ ។

។តំយោ ចប្ដោរវាហណិវិត្តោ ។

ត្រហ្សូទាត់

អយោ អនុញ្ញា អជ្ញាត្រា សការវោ ខ ឱ្យម៉ ទេ្វ ខេវ បញ្ជារោសនា បុត្តខ្ពុំម៉ា អាសវោ ភានា^(១) ។

១ ឥទំ ឧទ្ទាន់ អស្លាក់ ចោក្តកេ នត្ថិ មរម្ម-ឧពេបិយបោក្តកេយេវ លំទីតគ្គិ ។

តតិយបណ្ណាស់ ក បញ្ហារោហណ៌វង្គ

(២៤) ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យាយ ធម៌ខាំងឡាយ១០ ប្រការនេះ ដែល
ក់ក្ខុខាំរើនហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអស់ទៅនៃអាសវៈខាំងឡាយ ។
ផមិ១០ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ គឺសម្មាទិដ្ឋិ ១ សម្មាសង្គប្បៈ ១ សម្មា
វាហា ១ សម្មាកម្មន្តិៈ ១ សម្មាអាជីវៈ ១ សម្មាវាយាមៈ ១ សម្មាសតិ ១
សម្មាសមាធិ ១ សម្មាញាណៈ ១ សម្បាវមត្តិ ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ
ធម៌ខាំងឡាយ ១០ ប្រការនេះឯង ដែលក់ក្ខុខាំនៃហើយ ធ្វើឲ្យច្រើន
ហើយ តែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីអស់ទៅនៃអាសវៈខាំងឡាយ ។

ចច់ ចច្ចេញសេសសំវត្តទី 🥌 ។

ឧទ្ធិត្រីត្រីប្រើប្រាស្រាស្រាំវិត្តិត្រាះក៏

និយាយ អំពីសេចក្តីចំរើន ១ សភាព

មិនមែនធម៌ ១ អជិតបរិញ្ជាជក ១ សភាស់

ក្រាហ្មណ៍ ១ ធម៌ជាគ្រើយទានីអាយ

ពីរលើក ការដំរះជាប ១ ប្រធាន

នៃសម្មាទិដ្ឋិ ប្រៀបដោយព្រះអាទិត្យ១
ធម៌ធ្វើឲ្យអស់ទៅនៃអាស់វៈ ១ ។

តត់យោ បារិសុទ្ធិវិគ្គោ

(৯৫) ឧភេយុធេ ក់យុំ ១៩ ខេតា ក្នុំ ១៣៣ ខេត្ត ១៣៣ ខេត្ត ១៣៣ ខេត្ត ១៣៣ ខេត្ត ១៣ ខេត្ត ១

បារិសុទ្ធិវគ្គ ទី ៣

(២៣) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយ ១០ នេះ បរិសុទ្ធផ្សា ផង់ ក្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។ ធម៌ ១០ តើអ្វី ខ្វះ ។ សេចក្តីយល់ត្រូវ១ សេចក្តីគ្រិះរិះត្រូវ១ អំដីត្រូវ ១ ការងារត្រូវ ១ ការចំញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ១ សេចក្តីព្យាយាមត្រូវ ១ ការ រលឹកត្រូវ ១ ការដឹកល់ចិត្តមាំត្រូវ ១ ការដឹងត្រូវ ១ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ១០ នេះឯង បរិសុទ្ធផ្លូវផង់ ក្រៅអំពី វិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។

(២៤) មាលក់ក្តុទាំងឡាយ ធមិទាំងឡាយ១០ នេះ មិនទាន់កើត
ហើយកើតឡើង ក្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។ ធមិ
១០ តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្តួយល់ត្រូវ១ ។ បេ។ ការរួចត្រូវ១ ។
មាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធមិទាំង ១០ នេះឯង មិនទាន់កើតហើយ កើតឡើង
ក្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។

(៩៩) ម្នាលក់ក្នុំទាំងឡាយ ធមិនជំនាយ ១០នេះមានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ក្រៅអំពុំវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។ ធមិ ១០ តើអ៊ី១៖ ។ គឺសេចក្ដីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។

ននិយបណ្ណាសកេ បារិសុទ្ធិវត្តេរ

ស់មេ ទោ ភិក្ខាប់ ឧស ឧញ្ញ មហខ្លួល មហាធិ-សំសា ឧ អញទ្រ សុកតានៃយាត់ ។

(6) នសល់មេ កិត្តាវ ខម្មា កក់នៃយបាំយោ-សានា យោធ្នំ នោសនៃយមរំបោរសានា ឆ្នាំយ មោហវែនយប់យោសាធា យោធ្នំ ន អញទ្រ សុគង-វិន្យា ។ ភត្មេខស ។ សម្មាធិដ្ឋិ។បេ។ សម្បារិមុត្តិ។ ស្នេ សេ មុខិត្ត ខេត្ត ប្រម្នាំ ប្រធានាធិត្ត សេ មោធ្វី នោសវិនយទាំយាសាលា មោធ្វី មេហវិនយ-ប្រែលោករាល ហោដ្ឋ ជ អុញគ្រ កុំក្រុងច្រើយ នំ ។ (៤៧) ឧសល់មេ ភិក្ខាវ ឧទ្ទា ខាកាន្ទិត្តាយ វាភាយ ១ពេលបា ១១សមាយ អភិញ្ញាយ សម្លោះ នាយ ជំពុស្ធ សំវេស្ត ជ អញ្ជា សុតត់នៃហេតំ។ គាត់មេ ឧស ។ សញ្ជន់ដ្ឋំ។ បេ ។ សម្បាំមុខ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខាវ ឧស ឧម្មា ឯកនេះ-ខំពុំខាយ វ៉ាកាយ ធំពេទាយ ឧ្ទសមាយ

តនិយបណ្ណាសក បារិសុទ្ធិវត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធមិទាំង ୬០ នេះ៦៨ មានផលច្រើន មានអានិសង្ស ច្រើន ក្រៅអំពីវិន័យបេសព្រះសុគត មិនមាន ឡើយ ។

(២៦) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជមិទាំងឡាយ ១០ នេះ មានភិរិយា កំហត់បង់ទូវកគ:ជាទីបំផុត កំបាត់បង់ខូវ ពេស:ជាទីបំផុត កំហត់បង់ខ្លូវ មោហ: ជាទីបំផុត ក្រៅអំពីវិទ័យ ប្រស់ព្រះសុគត មិនមាន**ឡើយ ។** ธษิติธี ๑๐ เล็ฐวะ ฯ ค็เพอคับเก่า ๑ ฯ เช ฯ คาหูอ ត្រវេទ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ជមិទាំង១០ នេះឯង មានកិរិយា កំហាត់បង់ខ្លាកគ:ជាទីបំផុត កំហត់បង់ខ្លាក្រាស:ជាទីបំផុត កំហត់បង់ នូវទោហ:ជា ទីបំផុត ក្រៅអំពីវិន័យបេស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ **។** (៤៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំងឡាយ ១០ នេះ ប្រព្រឹត្ត ៧ ត្រម ដើម្បីសេចក្តីនឿយណាយតែម្យ៉ាង ដើម្បីជ្រាសចាកតម្រេក ដើម្បី រំលត់ ដើម្បីរសចក្ខីស្ងប់ ដើម្បីដឹងចំពោះ ដើម្បីត្រាស់ដឹង ដើម្បី [ตะจิตาย เคาห์ต์โร้งหาบง่ายะงาลล ษิธยาธเฎีน ๆ ฉษิจง តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ ថេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្វាយ ធម៌ទាំង១០ នេះឯង ប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឿយ ណាយតែម៉្យាង ដើម្បីប្រាសចាកតម្រេក ដើម្បីលេត ដើម្បីសេចក្តីសូវ

សុត្តស្ថិដិគេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសកតិបាតោ

អភិព្យាយ សម្ពោលយ និញ្ជាយ ស់រុស្ស ន អញត្រ សុគស លោក ។

(២៨) ឧសយ៍មេ ភិក្ខាវេ ១ម្នា ភាវិតា ពហុលិ-កាតា អនុប្បាញ ខ្បាល់ នៃ អ អ ក្រ សុខសុខយា ។ កាត់មេ ឧស ។ សមានិជ្ជ ។ បេ ។ សមាវិមត្ត ។ ៩មេ ទោ តិក្បាប់ ឧស ឧទ្ទា ភាវិតា ពហុល់កាតា អថ់ជា្រី វជា្រីទី ខ មយ្**ន សុ**ឧសុទ្ធលាស្ ។ (៤៤) ឧសយ៍មេ ភិក្ខាវេ ជញ្ ភាវិតា ពហុលិ-តាតា មហដ្ឋហ ហោន្តិ មហានិសំសា ឧ អញគ្រ សុគតានៃយាត់។ គតេមេ ឧស ។ សមានដឹង្ហ បេ ។ សមារិមុត្តិ ។ ឥមេ ទោ ភិក្ខុវេ ឧស ជម្មា ភាវិតា ពហុលីភាគា មហបួលា ហោះ ន្តំ មហានិសំសា ន ភាយានៃ ជាមុខព្រះ ។

សុត្តសំជីក អង្គុត្តរសិកាយ ទសកនិបាត

ដើម្បីដឹងចំពោះ ដើម្បីត្រាស់ដឹងក្រុម ដើម្បីព្រះនិព្វាន ក្រៅអំព៌វិន័យ របស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។

(២៤) ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឲ្យយ ធម៌ទាំងឲ្យយ ១០ នេះ ដែល បុគ្គលចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យរឿយ ។ ហើយ មិនភាន់កើត ហើយកើត ឡើង ក្រៅអំពីវិន័យបេស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។ ធម៌ ១០ តើ អ៊ីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាល កិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ១០ នេះឯង បុគ្គលធានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យ រឿយ ។ ហើយ មិនទាន់កើត ហើយកើតឡើង ក្រៅអំពីវិន័យ បេស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។

(២៧) ម្នាលក់ក្លូក និទ្យាយ ធមិតិនិទ្យាយ ១០ នេះ ដែល បុគ្គលជានចំរើនហើយ ធ្វើឲ្យរឿយ១ហើយ មានផលច្រើន មានអានិ-សង្សច្រើន ក្រៅអំពីវិនយ៍របស់ព្រះសុគត មិនមានឲ្យើយ ២ ធមិ ១០ តើអ្វីខ្វះ ២ គឺសេចក្ដីយល់ត្រវៃ ១ ២ បេ ២ ការរួចត្រូវ ១ ២ ម្នាល កិត្តាត់និទ្យាយ ធមិតិន ១០ នេះឯង ដែលបុគ្គលជានចំរើនហើយ ជានធ្វើឲ្យរឿយ ១ ហើយ មានផលច្រើន មានអានិសង្សច្រើន ក្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឲ្យើយ ២

តនិយបណ្ណាសពេ បារិសុទ្ធិវង្គោ

(៣០) ខសល់មេ ភិក្ខាប់ ខម្មា ភាវិតា ពហុល់-កាតា រាក់នៃយមរិយាសាសា យោធ្នំ នោសនៃយមរិ-យោសាខា ហោធ្នំ មេលានៃយទ់យោសាខា ហោធ្នំ ជ អញទ្រ សុគតាធែយ ។ គាត់មេ ឧស ។ សញ្-ធំដ្ឋិ ។ បេ ។ សមារ៉ឺមុន្តិ ។ ៩ មេ ទោ ភិក្ខាប់ ឧស ឌម្មា ភារីតា «ហុលីគេតា កក់ខែយប់យោសាខា យេខ្ញុំ នេះសារិនិធន្ធរួលមាន ខេត្ត ខេត្ ច្ចេះលេសថា សេច ខ្លួន មួយ ខ្លួន ស្នង ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត ខ្លួន ខេត្ត [៣១] ឧសយ៍មេ ភិក្ខាវ ជម្មា ភារិតា ត្រាល់តត្ត ស្ថិត្តិស្វិស្ស វិភិស្ស ខំពេលយ និត្សស្នា អង្គុយាយ ។ ដើម្លាយ ក្រំយៃលាលា ស់វត្តន៍ ជ អញត្រ សុកតនៃយាត់ ។ កាតុមេ ឧស ។ សមា្ទ្ឌី ។ ខេ ។ សមា្ស្រៃខ្លួ ។ ។ នេ ទោ ភិក្ខុវេ ឧស ឧញ ភាវិតា ពហុលីគាតា

តនិយបណ្ណាសក បារិសុទ្ធិវុត្ត

(៣០) គ្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ ធម៌តាំងឡាយ១០ នេះ ដែល បុគ្គលបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យរឿយ ។ ហើយ មានកិរិយាកំលាត់ បង់ទូវកគ:ជាទីបំផុត កំហត់បង់ទូវ ទោស:ជាទីបំផុត កំហត់បង់នូវ មោហៈជាទីបំផុត ក្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ 🛪 ធម៌ ១០ តើអ្វីៗ៖ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រៅ ១ ។ បេ។ ការរួច ត្រៅ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទុក្ខយ ធម៌ទាំង ១០ នេះឯង ដែល ជង្គល់បានតូរេខរហួញ ជានាធ្វើឱ្យរៀល រហួញ មានមរួញ កំហត់បង់នូវពគ:ជាទីបំផុត កំហត់បង់នូវ ទេស:ជាទីបំផុត កំហត់បង់ នូវទោហៈជាទីបំផុត ក្រៅអំពីវិន័យបេសព្រះសុគត មិនមានឡើយ ។ (៣១) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ជមិទាំងទ្បាយ ១០ នេះ ដែលបុគ្គល တု $oldsymbol{s}$ တ္၊ ကိုေတြ အေႏြးေတြကို အေနျပည္ခ်ဳိတ္သည္။ ကိုေတြကို ကိုေတြကိုင္တြင္းမွာ ကိုေတြကို ကိုေတ សេចក្តីនឿយណាយតែម្យ៉ាង ដើម្បីប្រាស់ ភេតម្រេក ដើម្បីលែត ដើម្បី សេចក្តីស្ងប់ ដើម្បីដឹងចំពោះ ដើម្បីគ្រាស់ដឹងព្រម ដើម្បីព្រះទិព្វាន គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ១ ១០១ ការរួចត្រូវ ១ ២ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ 🖼 ព៌ង១០នេះឯង ដែលបុគ្គលបានចំរើនហើយ បានធ្វើឲ្យរឿយ១ហើយ

សុទ្ធុន្តបិដិកេ អង្គុទ្តរនិកាយស្ស ទសានិបាតោ

ស្តេច ទៀន យ វិក្សាយ និក្សាយ ស្ត្រៃ ន អ្នកស្រ អភិក្សាយ សម្ពោទ្ធាយ និក្សាយ សំរុក្ស នៃ អត្ថាស្រ សុក្សានៃយាទាំ ។

(៣២)ឧសយ៍មេ កំត្បាប់ មិញកទា មិញកម្ម នេស។ មិញអាជីវេ មិញកយ្យែ មិញកទា មិញកម្មេញ មិញអាជីវេក មិញកយាមោ មិញកទាំ មិញកម្មេញ មិញញាឈំ មិញវិទុត្តិ ។ ៩មេ ទោ កំត្បាប់ ឧស មិញ្ញាសំ មិញវិទុត្តិ ។ ៩មេ ទោ កំត្បាប់ ឧស

សេ ភ្នំពេ ខេស ភាពីខាន់ ។

ខេស ។ ភាសិត្តក្តី ភាសិសាយុ ភាសិត្សេំ ។ ។ ខេស្ត ខេស ។ ភាសិត្តក្តី ភាសិសាយុ ភាសិត្សេខ ភាសិកានុ ភាសិភាសិត្ត ភាសិសាយុ ភាសិត្សេខ ។ ។ ខេស្ត ភាសិកាសិត្ត ។ ខេស្ត ខេស្ត ភូសិកាសិត្ត ។

ខេស្ត ភូសិកាសិត្ត ។

ត្រយោ បារិសុទ្ធិវង្គោ ^(១) ។

อ ส.ห. กรุงใช้ม ล

សុគ្គន្តបំជាក់ អង្គគ្គរនិកាយ ទេសកនិយាត

តែងប្រត្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តី ខឿយណាយ តែម្យ៉ាង ដើម្បីប្រាស់ តម្រេក ដើម្បីលេត ដើម្បីសេចក្តីសូប ដើម្បីដឹងចំពោះ ដើម្បីត្រាស់ ដឹងត្រម ដើម្បីត្រះនិញ្ជាន គ្រៅអំពីវិន័យរបស់ព្រះសុគត មិនមានឡើយ ៗ

(៣៤) ម្នាលក់ក្ខូព៌ន៍ឲ្យាយ មិច្ចតួជមិ (ជមិទ្ស) ពិនីឲ្យាយនេះ មាន ១០ ។ មិច្ចតួជមិព៌ន៍ ១០ តើអ្វីទ្វះ ។ គឺសេចក្តីយល់ទុស ១ សេចក្តីត្រិះរិះទុស ១ សំដីទុស ១ ការនាំរខុស ១ ការចិញ្ចឹមជីវិតខុស ១ សេចក្តីព្យាយាមខុស ១ ការលើកខុស ១ ការដំកល់ចិត្តមាំខុស ១ ការ ដឹងខុស ១ ការរួចខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុព៌ន៍ឲ្យាយ មិច្ចតួជមិ មាន ១០ នេះឯង

(៣៣) ម្នាលក់ក្តុទាំងឲ្យាយ សម្បត្តធម៌ (ធម៌ត្រូវ) ទាំងឲ្យាយ នេះ មាន ១០ ។ សម្មត្តធម៌ ១០ តើអ្វីទុះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ សេចក្តីត្រិះរិះត្រូវ ១ សំដីត្រូវ ១ ការណ៍ត្រូវ ១ ការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ១ សេចក្តីព្យាយាមត្រូវ ១ ការលើកត្រូវ ១ ការដឹកល់ចិត្តត្រូវ ១ ការដឹង ត្រូវ ១ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ សម្មត្តធម៌ មាន ១០ នេះឯង ។

ចថ់ បារសុទ្ធិវគ្គ ទី **៣** ។

បតុត្ថោ សាធុវិគ្គោ

(៣៤) សា ដុញ្ជា វេវ ភិក្ខាវ ខេស់ស្បាមិ អសា-ពុញ្ជ និ សុឈា៩ សាពុនាំ មនស់គារេថ ភាស់-សក្នុម៉ាត់ ។ រៀំ គន្លេត ខោ គេ កិត្ត កកវតោ បច្សុស្សា្ស ។ ភភក សិតឧប្រេច ភាគមញ្ជា ភិក្ខាប់ អសាជុំ(๑) ។ ម៉ូញូនិដ្តី ម៉ូញូសង់ប្បោ ម៉ិញូវាថា ត្តាភាព ត្តាអេឌីវេ ត្តាវាយាគេ ត្ថាសត ត្តាសមាធិ ចំព្យាស្រាំ ចំព្យុះ ។ ជន ថ្ងៃត ក្នុប អសាជុំ ។ គាតមញ្ចា កិក្ខាប δ សំ $(^{f b})$ មាស់ឌ្ឌី មាសីសឌ្ឍែរ មាស់ង្គ មាសីមនាំបើ សមា្មព្រុ សាសាព្យ សាសាស្ សម្មាសមាធិ សម្មាញាលាំ សម្មាវិទុត្តិ ។ ឥធំ វុទ្ធ គិគ្នាប សព្_ឆ (๓) ។

e ម. កតមោ ច ភិក្ខុវេ អសាធុ ។ ៤ ម កតមោ ច ភិក្ខុវេ សាធុ ។ ពា ម. សាធូតិ ។

សាធុវិគ្គទឹ ៤

(៣៤) ម្នាល់កក្ខាធិទ្យាយ តថាគតនឹងសំដែងនូវសេចក្ខារនៃ សេចកុម្មន្ទ រនេជន ដល់អ្នកទាំងទ្បាយ អ្នកទាំងទ្បាយ ចូរក្សាប នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្សិចតួឱ្យប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ភិក្ខុទាំងនោះ ខទ្ទួលស្គាប់ព្រះកុទ្ធដ៏កា របស់ព្រះមានព្រះភាគហ ព្រះភ វុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុទាំ**ងទ**្បាយ សេចក្តីមិនចំរើន តើអ្វី ។ គឺសេចក្តីយល់ ទុស ១ សេចក្តីត្រះរះ ទុស១ សំជីទុស១ ការណ៍រខុស១ ការចំញុំមជ៌វិតខុស១ *សេ*ចក្ ព្យាឃាម១ស ១ ការលើក១ស១ ការដឹកលេចតួមាំ១ស ១ ការដឹង ខុស១ ការៈ្ខខុស១។ មាលក់ក្ពុំងឡាយ នេះ ហៅថា សេចក្^{មុ}ន ចំរែន ។ មាលក់ត្តាង់ឡាយ សេចក្តីបំរើន ត្រើអូទូ៖ ។ គឺសេចក្ យល់ត្រូវ ១ សេចក្តីត្រិះ នៃត្រូវ ១ សំដីត្រូវ ១ ការងារត្រូវ ១ ការចិញ្ចឹម ដីវិតត្រូវ ១ ការព្យាយាមត្រូវ ១ ការលើកគ្រាវ ១ ការដឹកលិចិត្តមាំត្រូវ ១ ការដឹងត្រូវ ១ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្វាយ នេះហៅ ថា សេចក្ដីចំរើន ។

សុទ្ធន្តបំផុយ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

មហ្គា នាធ្លាន ។ មហ្គា នៃ ម្នាំ ម្នាំ មេខ្លាំ មេខ្លាំ

(៣៦) គុសលញ្ ហ ក់គ្លាប់ នេស់ស្បាម៉ អកាសលញ្ តំ សុឈា៩ សាខុគាំ មន្ស់ការា៩ កាស់ស្បាម៉ត់ ។ ឃុំ កន្លេត ទោ គេ ក់ក្នុ កក វាតា បច្សុស្បាស់ ។ កក្ស ឃិតឧវេច កាតមញ្ជ ក់ក្លាប់ អកុសលំ ។ ម៉ិញ្ជន់ដ្ឋិ ។ បេ ។ ម៉ិញ្វម៉ុត្តិ។

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ «សកនិយាត

(៣៥) ម្នាលក់ក្ខុំ គំន់ឲ្យាយ តថាគតនឹងសំដែនខ្លាំធមិដ៏ប្រសើរ ជន ធម៌មិនប្រសើរជន ដល់អ្នកទាំងឲ្យាយ អ្នកទាំងឲ្យាយ ចូវស្ដាប់ ខ្លាំធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែន ។ ពួកក់ក្ខុទាំងនោះខទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះ កុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្ខុទាំង ឲ្យាយ ចុះធម៌មិនប្រសើរ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ខុស ១ ។ បេ ។ ការរួចខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ នេះ ហៅថា ធម៌មិនប្រសើរ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ ធម៌ដ៏ប្រសើរ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ នេះ ហៅថា ធម៌មិនប្រសើរ ។ ជាមដ៏ប្រសើរ ។

(៣៦) ម្នាលកិត្ត ទាំនឲ្យ យ តថា គត់នឹងសំដែននូវកុសលធម៌ផង

អកុសលធម៌ផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យ យ អ្នកទាំងឲ្យ យ ចូរស្ដាប់នូវធម៌

នោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគត់នឹងសំដែង ។ ពួកកិត្ត
ទាំងនោះទទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា បេសព្រះមានព្រះកាគ់ថា ព្រះករុណា

ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះកាគទ្រន់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ

អកុសលធម៌ តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ខុស ១ ។ បេ ។ ការខ្លួខុស ១ ។

តតិយបណ្ណាស់ពេ សាខ្សាត្តា

ត់ខំ វុច្ឆិ ភិក្សាប់ អគុសលំ ។ ភាសមញ្ ភិក្សាប់ កុសលំ ។ សញ្ជិដ្ឋិ ។ បេ ។ សញ្ជាំមុន្តិ ។ ឥនំ វុច្ឆិ ភិក្សាប់ ភុសលំ (๑)។

(៣៧) អត្តញា ហេ តិក្ខាប់ ខេស់ស្បាម អនត្តញា
នំ សុណា៩ សាខុត៌ មនស់គេហេ៩ ភាស់ស្បាម៉ត់ ។ រ៉ាំ ភន្លេត ទោ តេ កិក្ខាប់
មន្ត្រា ។ ចំពាន់ខ្លំ ។ បេ ។ ចំពារ់មុត្តិ ។ អយំ
អនត្តោ ។ ចំពាន់ខ្លំ ។ បេ ។ ចំពារ់មុត្តិ ។ អយំ
ប៉ុន្តិ កិក្ខាប់ អនត្តោ ។ គេនមោ ច កិក្ខាប់
មន្ត្រា ។ សម្មាន់ខ្លំ ។ បេ ។ សម្បាប់មុត្ត ។ អយំ
ប៉ុន្តិ កិក្ខាប់ អនត្តោ ។ គេនមោ ច កិក្ខាប់
ប៉ុន្តិ កិក្ខាប់ អនត្តោ ។ គេនមោ ច កិក្ខាប់
ប៉ុន្តិ កិក្ខាប់ អនត្តាត់ ។

(៣៨) ឧម្មញ្ រាស់ ក់ក្លាប់ ខេស់សព្ទាម៍ អឧម្មញ្ នំ សុឈា៩ សា ពុក់ មានសំការេស ភាស់សព្ទាម័ត្ត ។

១ម. ក្លាប់ទំ ។

តតិយបណ្ណាស់ក សាធុវិគ្គ

ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា អកុសលជម៌ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ កុសលធម៌ តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្តី ១៧ ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា កុសលធម៌ ។

(៣៧) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ តថាគតនឹង សំដែងនូវធម៌ដា្រយោជន៍
ផង ធម៌មិនជាប្រយោជន៍ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឲ្យាយ បូវ
ស្ដាប់ខ្លាំធម៌នោះ បូវធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃបុះ តថាគតនឹង សំដែង ។

ពួកកិត្តទាំងនោះ ទទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដឹក, របស់ព្រះមានព្រះកាគថា

ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល

កិត្តទាំងឡាយ ធម៌មិនជាប្រយោជន៍ តើអ៊ី១៖ ។ គឺសេចក្ដីយល់ទុស
១ ។បេ។ ការរួចទុស១ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះ ហៅថា

ធម៌មិនជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធម៌ជាប្រយោជន៍
តើអ៊ី១៖ ។ គឺសេចក្ដីយល់ត្រូវ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ១ ។

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ជាប្រយោជន៍ ។

(៣៨) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ផង នូវអធម៌ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូវស្លាប់នូវធម៌ នោះ ចូវធ្វើខុកក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពៃប: តថាគតនឹងសំដែង ៗ

សុទ្ធន្តបំដីកេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស «សកនិយគោ

រាំំ អន្តេត ទោ នេ ភិទ្ធា ។ អេយុំ ប្រទិត ភិទ្ធា នេះ ។ អេយុំ ក្នុង ភិទ្ធា ។ មេខា ។ អេយុំ ។ អាយុំ ។ អាយម្មាធំ ។ អាយុំ ។ អាយុំ ។ អាយ្មំ ។ អាយុំ ។ អាយុ ។ អាយុំ ។

(៣៩) សាស់ ញ រ ក់ ក់ ប ខេម្មំ នេស់ស្បាម់
អនាស់ ញ តំ សុណា៩ សានុកំ មនស់ការេ៩
កាស់ស្បាម៉ត់ ។ រ៉ាំ កន្លេច ទោ គេ ក់ក្លុ
កត់ពេ បច្សស្បាស់ ។ កត់វា រ៉ាននេវា តក តំ តេ

ច ក់ក្លា សាស់ វា ត្រ ក់ រ៉ាននេវា កនេវា ខេម្ម
ច ក់ក្លា សាស់ វា ត្រ ក់ក្លា សាស់ ខេម្ម ។ ខេម្ម
មិញ្ចាំមុំត្ត ។ អយំ វុច្ចត់ ក់ក្លា សាស់វា ឧម្មោ ។
កាត់ខេម្ម ។ អយំ វុច្ចត់ ក់ក្លា សាស់វា ឧម្មោ ។
កាត់ខេម្ម ។ អយំ វុច្ចត់ ក់ក្លា សាស់វា ឧម្មោ ។
កាត់ខេម្ម ។ អយំ វុច្ចត់ ក់ក្លា សាស់វា ឧម្មា ។
អាស់ស្បា ឧម្មាក់មុំត្ត ។ អយំ វុច្ចត់ ក់ក្លា វា អាស្មាធិដ្ឋិ
។ ខេម្ម ។ អាស់វា ឧម្មាក់ ។

សុត្តស្ទឹជិត អង្គុត្តរទិកាយ «សកនិបាត

ព្ទុកភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្គាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ស្វាយ អធម៌តើអ៊ីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស ១ ។ បេ ។ ការរួច ខុស ១ ។ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ នេះ ហៅថា អធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្បាយ ធម៌តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ 🤊 ។ បេ ។ ការរួច ត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ នេះហៅថា ធម៌ ។ (៣៩) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែងខ្លះធម៌ដែលប្រកប ដោយអាសវៈផង ខ្លាំធម៌មិនមានអាសវៈផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ អ្នក ទាំនទ្បាយ ចូរស្តាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ គឋា-គតនឹងសំដែង ។ ពួកកិត្តពាំងនោះ ខទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា របស់ ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ 🤈 ព្រះមានព្រះភាគឲ្រនិ ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម៌ដែលប្រកបដោយអាសវៈ តើ អ៊ីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស១ ។ ប្រេ។ ការរួចខុស១ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំឥឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ប្រកបដោយគាសវៈ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំឥ ទ្វាយ ធម៌មិនមានអាសារ: តើអ្វីៗ៖ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ 🤊 ឬ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡោយ នេះ ហោថា ជមិមិនមានអាសវ: 🤫

តនិយបណ្ណា**ស**កេ សនុវៈគ្នា

(៤០) សាវជួញ ហេ គំគ្នាប់ ឧទ្ទំ នេស់ស្បាម់
អន់វជួញ នំ សុឈា៩ សាឧត់ំ មនសំគារេ៩
ភាស់ស្បាមីនំ ។ ឃំ គន្លេន ទោ នេ គំគ្នា គនៈ
វគោ បន្ទស្បេសុំ ។ គតវា ឯននភេច គេតមោ
ច គំគ្នាប់ សាវជ្លោ ឧញ្ញេ ។ មំខ្ជាជ់ដ្ឋំ ។ បេ ។
មំឆ្នាាំមុន្តិ ។ អយំ វុច្ចន់ គំគ្នាប់ សាវជ្លោ ឧញ្ញេ ។
មំឆ្នាាំមុន្តិ ។ អយំ វុច្ចន់ គំគ្នាប់ សាវជ្លោ ឧញ្ញេ ។
ចំនួញាំមុន្តិ ។ អយំ វុច្ចន់ គំគ្នាប់ សាវជ្លោ ឧញ្ញេ ។
ពេ ។ សុខ្សាំមុន្តិ ។ អយំ វុច្ចន់ គំគ្នាប់ អនុវជ្ជោ
ឧញ្ញេន ។

(៤០) ឧបដំយញ្ ហេ ភិក្ខាវ ខេម្មំ ឧសិស្សាម៉ អត្តបនិយញ្ តំ សុឈា៩ សាខុក់ មន្សិការោ៩ ភាសិស្សាម៉ីតំ ។ ៧វំ ភន្លេតំ ទោ គេ ភិក្ខុ ភកវតា បច្ចុស្សាសុំ ។ ភកវា ៧ភពវេច ភេតមោ ច ភិក្ខាវ ភបដិយោ ជម្នោ ។

តនិយបណ្ណាសក សាធុវិគ្គ

(៤០) ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យយ តថាគតនឹងសំដែងខ្លាំធម៌ដែលប្រកប
ដោយទោសផង ខ្លាំធម៌មិនមានទោសផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យយ អ្នកទាំង
ឲ្យយ ចូរស្ដាប់ខ្លាំធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តឋាគតនឹងសំ
ដែង ។ ពួកក់ក្ខុទាំងនោះ ១ ខ្លាស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា បេស់ព្រះមានព្រះ
ភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គី ។ ព្រះមានត្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ដូច្នេះថា
ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ប្រកបដោយទោស តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្ដីយល់
ខុស១ ។ បេ។ ការរួចខុស១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ប្រកប
ដោយទោស ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ធម៌មិនមាន សេស តើអ្វីខ្លះ ។
គឺសេចក្ដីយល់ត្រវ់ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រវ់ ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ នេះ ហៅថា ធម៌ប្រកប
នេះ ហៅថា ធម៌មិនមាន សេស ។

(៤๑) ម្នាល់កិក្ខុទាំងឲ្យាយ តថាគត់នឹងសំដែងនូវធម៌ ដែលគួរ ដុតកំដៅផង មិនគួរដុតកំដៅផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យាយ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្លាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគត់នឹងសំ-ដែង ។ ពួកកិក្ខុទាំងនោះ ១ទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់ ដូច្នេះថា ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ធន្លដែលគួរដុតកំដៅ តើអ្វីខ្វះ ។

សុគ្គន្តប៉ឺដកេ អង្គុគ្គរគំពាយស្ស ទសក់មិបាតោ

ត្តាន់ដ្ឋ ។ ខេ ។ មទាវិតុត្ត ។ មេឃ ថ្ងៃត ភិក្ខាឋ តមនយោ ឧម្មោ ។ ភិក្ខាឋ អត្ថដំ ហេ ខម្មោ ។ សម្ពាធិដ្ឋិ ។ បេ ។ សម្មា-វិមុត្ត ។ អយ៌ វុទ្ធត៌ ភិក្ខាវៅ អត្ថធំយោ ឧឡោត៌ ។ (៤៤) អាចយតាម៉ាញា រវា គិត្តាវេ ១ម្មុំ ខេស់-សុក្រុម អពឧលខម្មាំ ខ្លុំ សុឈាន សាជុក មន-សំភាព៩ ភាស់ស្បាមតំ ។ ៧វំ ភព្ពេត ទោ តេ ភិក្ខុ ភក់គោ បច្ចស្បេសុំ ។ ភក្ស វិតឧវេច កាតមោ ខ ភិក្ខាវ អាខយៈតាម ជម្មោ ។ មិឡាធិឌ្ឋិ ។ បេ ។ មិញវិមត្តិ ។ អយ ខ្មែត ភិក្ខាវេ អាចយេតាម ខម្មោ ។ កាតមោ ខ ភិក្ខាវ អេចច-យសគ្ន ខេត្តា ។ មាសិឌ្ធី ។ ពេ ។ មាសិង្ឌ ។

សុត្តតូមិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសពនិបាត

គឺ សេចក្តីយល់ទុស ១ ។ បេ។ ការរួចខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្នុស និទ្យាយ នេះ ហៅថា ធម៌គួរដុតកំដៅ ។ ម្នាលក់ក្នុស និទ្យាយ ធម៌មិនគួរដុត កំដៅ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺ សេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចគ្រវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុស និទ្យាយ នេះ ហៅថា ធម៌មិនគួរដុតកំដៅ ។

(៤៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ដែលញ៉ាំង សត្វឲ្យដល់ នូវកាសេ**ន**្ត្រីវត្ត:ផង នូវធម្មដែលមិនញ៉ាំង**ស**ត្វឲ្យដល់ នូវ ការសន្យំរដ្ឋ:ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយស្ដាប់នូវ ធម់នោះ ចូរធ្វេត្តក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពេច៖ តថាគត់ទឹងសំដែង ។ ពុកភិក្ខុ ទាំងនោះ ទទួលស្គាប់ព្រះពុទ្ធជីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ 🧵 ព្រះមានព្រះកាគ ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ ធម៌ដែល ញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់ នូវការសន្សំវដ្ដ: តើ អ្វីរះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស ១ ។ បេ។ ការរួចខុស១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ នេះយៅថា ធម៌ដែលញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់ នូវការ សន្យុំវដ្ដ: ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ធម្មដែលមិនញ៉ាំងសត្វឲ្យដល់ នូវការសន្យំដ្រុះ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១។ ថេ ។ ការចូចគ្រូវ ១។

ានិយបណ្ណាស**ពេ** សាធ្**វ**គ្គោ

អញ វុទ្ធ ភិក្ខុឋ អបខយតាថ្មី ឧមោធិ ។

ម្នាំ អ្នក ស្តេច ស្រេច ស្តេច ស្រេច ស្តេច ស្រេច ស្តេច ស្រេច ស្រាប ស្រេច ស្រី ស្រេច ស្រាប ស

(៤៤) ឧុទ្ធាវិទាតាញ ៤៤ ភិក្ខា៤ ឧម្មុំ ខេស់ស្បាម សុទវិទាតាញ តំ សុឈា៩ សាឧុគំ មន្សិតហេ៩ ភាស់ស្បាម៉ឺត៌ ។

តតិយបណ្ណា**សក** សាធុវ**ត្**

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះយៅថា ធម្មដែលមិនញ៉ាំងសត្ឲ្យដល់ នូវការសន្យំដែ្ដ: ។

(៤៣) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង ខ្លាំធម៌ដែល ញាំងទុក្ខឲ្យកើតឡើងផង នូវធម្លាំដលញាំងសុខឲ្យកើតឡើងផង ដល់ អ្នកទាំងឲ្យាយ ចូរអ្នកទាំងឲ្យ យស្លាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យ ប្រពៃចុះ តថាគតន៍ងសំដែង ។ ពួកកក្ខាំងនោះ ខទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដ៏កា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះ ភាគទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម្លាំងបញ្ចាំងទុក្តឲ្យកើត ទ្បើង ត្រឹម្យីខ្លះ ។ គឺរសចក្តីយល់ខុស ១ ។ បេ ។ ការរួចខុស ១ ។ ម្នាល កិត្តទំនិទ្យាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលញាំងខុត្តឲ្យកើតឡើង ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងទ្វាយ ធម្លាដែលញ៉ាំងសុខឲ្យកើតឡើង តើអ្វី១៖ ។ គឺសេចក្ដី យល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំងឡាយ 18: ហៅថា ធម៌ដែលញ៉ាំងសុខឲ្យកើតឡើង ៗ [៤៤] ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្យាយ តថាគត់នឹងសំដែង នូវធម៌ដែលមានផលជា ទុក្ខធង៍ នូវធម៌ដែលមានផលជាសុ១ផង ដល់អ្នកទាំងទ្បាយ ហូរអ្នកទាំង

ទ្វាយ ស្តាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើឲុកក្**ង**ចិត្តឲ្យប្រពៃចុ**ះ** តថាគត់នឹងសំដែង ។

សុត្តនូមិជិកេ អង្គត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

រាំំ អន្តេត ទោ នេ កិត្តា កក់នោ បច្ចុស្បាស់ ។

កក្សា ខែ កិត្តា ខេត្តា ខេត្ត កិត្តា ខេត្ត ។

កញ្ជាំមុត្ត ។ មយំ ខ្មែត កិត្តា សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។ កាស្តាំខ្មែ ។ បេ ។ មិត្តាំមុត្ត ។

សម្បាំមុត្ត ។ មយំ ខ្មែត កិត្តា សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។ កាស្តាំខ្មែ ។ បេ ។

សម្បាំមុត្ត ។ មយំ ខ្មែត កិត្តា សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។ សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។

សម្បាំមុត្ត ។ មយំ ខ្មែត កិត្តា សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។ សុទ្ធាំទា កោ ខេត្តា ។

សាធុវិត្តោ ចតុត្តោ ។

សុត្តស្ថិតក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកនិបាន

ពួកភិក្ខុទាំងនោះ « ខួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា
គ្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ក្រះមានព្រះភាគខ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឲ្យាយ ធម៌ដែលមានផលជាខុត្វ ត្រើអ្វី១៖ ។ គឺសេចក្ដីយល់
១,ស ១ ។ បេ ។ ការរួច១,ស ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា
ធម៌ដែលមានផលជាខុត្ខ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ ធម៌ដែលមានផល
ជាសុ១ តើអ្វី១៖ ។ គឺសេចក្ដីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។
ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលមានផលជាសុ១ ។

ចប់ សាធុវត្ត 🕏 ៤ ។

បញ្ចូមោ អរិយមគ្គាគ្រោ

(៤៤) អរុលា គង់ ស្ងង ស្ងង នេះ ខេម្ម។ ទៀ អន្ទាយមក្តញ្ចុ ន់ សុឈា៩ សាពុតាំ មន្ទស្**ត**កេ៩ ស្រុស្ម័ន ។ ឃុំ ភក្តេន ទោ គេ ភក្តុ ភក់គោ ភិក្ខាវេ អណ្តាល មក្តោ ។ មិត្តាធិដ្ឋិ ។ ចេ ។ មិត្តា-វិទុត្ត ។ អយំ វុច្ចុត្ត ភិក្ខុវេ អណ្ឌិល មក្តោ ។ កាត់មោ ខភិក្ខុវេ អរិយោ មក្តោ ។ សមា្ធដ្ទី ។ បេ។ សមា្រ្តី ។ អញ ថ្ងៃ ភិក្ខាវ អាំយោ មកោត។ (កុទ) មល់ខេងខ្ពស់ លេ មុខិត្ត ឧត្តិ នេះស្សាទ សុគ្គមក្តា ៖ សុណា៩ សាខុត មន្ស់គារេ៩ ភាស់ស្បាមត ។ រៀវ ភាខេត្ត ទោ គេ ភិក្ខុ ភកាតោ បច្សស្សាស៊ី ។

मोण पन्नोन हैं स

(៤៥) ម្នាលក់ក្ខូទាំងទ្បាយ តថាគតនឹង បំដែងទូវធម៌ជាមគ្គដ៏ប្រសើរ ជ**ទ** ខ្លាំធម៌ជាមគ្គមិនប្រសើរផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ សាបខ្លាធមានា៖ ចូរក្រុខកក្សិចត្តឲ្យប្រាំពក្ខ តថាគតនឹង សំដែង ។ ពួកកក្តុទាំងនោះ ខន្ទលស្តាប់ព្រះពុទ្ធដ៏កា វបស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះកុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ ព៌នទ្បាយ មគ្គមិនប្រសើរ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស ១ ។ ២ ។ ការរួចទុស ១ ។ ម្នាលកិត្តពំងឲ្យយ នេះហៅថា មគ្គមិនប្រសើរ ។ ម្នាលកិត្តព័ន្ធឲ្យយ មគ្គដ៏ប្រសើរ តើអ្វី១៖ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ។ ការរួចគ្រូវ ១ ។ ម្នាល់ភិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថា មគ្គ ដ៏ច្រសើវ 🤰

(៤៦) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ តថាតតទឹងសំដែនទូវធម៌ជាមគ្គទៅ្ជជំ នូវធម៌ជាមគ្គសផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយស្តាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ក់ក្ខុទាំងនោះ ទទួល ស្តាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។

តុវត្តស្វីជីពេ អង្គក្លានិកាយស្ស ទសកនឹបាតោ

ភេឌក រាស្រែព្រេខ គេសមោ ខ ភិក្ខុវេ គេឈា មក្តោ ។ មិញ ធិដ្ឋ ។ មេ ។ មិញ ម៉ែត ។ អប់រំ វិទូត ភិក្ខុវេ កាណូមក្ដោ ។ កាតមោ ច ភិក្ខាប់ សុក្តោ មក្តេ^(©) ។ សញ្ចន់ខ្លី ។ មេ ។ សម្បារិទុន្ត ។ អយ់ វុច្ចុន ភក្ខុវេ សុក្តោ មកោន។ (៤៧) សនុម្មញ្ច រវា ភិក្ខា។ នេស់សុក្ខ អសនុ-ម្មញ្ចុំ សុឈា៩ សាពុគាំ មនសិតហេ៩ ភាសិ. ស្សាម័ត៌ ។ ឃុំ ភព្តេច ទោ គេ គិក្ខា ភក់ពេល បច្ចុ សេរួស៊េ ។ ភកវ រាត់នយ់ខ គត់មេ ខ ភិក្ខាវ អស់ ទូ ម៉ោ ។ ម៉ូញ់ ធ្វើ ។ ថេ ។ ម៉ូញ់ ម៉ូត្ ។ អយ់ វិច្ចត ភិក្ខាវ អសន្ធរម្នា ។ ភេត្តមេ ខ ភិក្ខាវ សនុម្មោ ។ សម្ពាធិដ្ឋ ។ បេ ។ សម្ពាធិត្ត ។ មញុំ ដំនៃ មួយ ម្នាស់ មាន

^{🗣 🖫 .} ម. សុក្កមគ្នោ 🥆

សុត្តនូបីជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ មគ្គទ្វៅ តើអ៊ីទ្វះ ។ គឺសេចក្តីយល់ទុស១ ។ បេ ។ ការរួចទុស១ ។ ម្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ នេះហៅថា មគ្គទ្វៅ ។ ម្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ មគ្គស តើអ៊ីទ្វះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ១ ។ ម្នាលក់ក្នុតាំងឡាយ នេះហៅថា មគ្គស ។

(៤៧) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ តឋាគតន៍ងសំដែង ខ្លាំសឲ្ធម្មផង

ខ្លាំអសឲ្ធម្មផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយស្ដាប់ខ្លាំងម៉

នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តឋាគតខឹងសំដែង ។ ពួកក់ក្តុទាំង
នោះ ១ខួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណា
ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ (១៨ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្តុទាំង

ឲ្យាយ អសឲ្ធម្ម តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ខុស ១ ។បេ។ ការចូច
ខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា អសឲ្ធម្ម ។ ម្នាលក់ក្តុទាំង
ទាំងទ្យាយ សឲ្ធម្ម តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ត្រវ់ ១ ។ បេ។ ការ

តតិយបណ្ដាសពេ អ៊ីយមគ្គវក្ដៅ

(៤៨) សញ្ជាំសឌម្មញ្ជា ហ ភិក្ខាវ ខេស់ស្បាម អស់ ហ្គុំសេខ អ្នក នំ សុណា៩ សានុគំ មិនសំ-ការជេញស្មាត្រី ។ ស្ដុំ ភ គ្នេ ហា តេ ភ គ្ ភស់ គោ បត្សសុក្រមុំ ។ ភ៩៦ សិតឧរៀប **គេត**មោ ច ភិក្ខាប់ មស់ ខ្យុស្រែង ឡោ ។ មិទ្ធានិឌ្ជិ ។ ខេ ។ មិទ្ធាវិមុត្តិ ។ អញ្ចុំ រុំជំនួ មួយ អេតវារ្ទៃមេ នៅ នេះ មេ ខ ភ្ទិល ភពស្រែខគើ ឯមសិទ្ធគឺ ឯ គេ ឯ មសិរ្-មុខ ។ អយុ វុច្ឆ ភិក្ខុវេ សញ្ជាំសនម្មោធិ ។ (៤५) នត្សាខេឌតិយាំ មេ មុខមុំ ខេមុំ ស្សាធ្នូ ២ ៩៧៤ខេឌរំណំ ឌុ មាយខ្មែ មាន់យុ មជស់ការា៩ ភាស់សុក្រុំតំ ។ ឃុំ ភព្តេត ទោ គេ គិត្ត គក់តោ បច្ចសេរ្ជស៊ំ ។

តតិយបណ្ណាស់ក អរិយមគ្គវិគ្គ

(៤៨) ម្នាលភិក្ខុទាំនទ្វាយ តថាគត់ទំនឹស់ដែន ខ្លូវធម៌បេស សព្វសេផង នូវធម៌បេស់អសប្បសេផង ដល់អ្នកទាំ៩ឡាយ ចូរអ្នកទាំន **្យា**យ ស្តាច់ខ្លួវធម៌នោះ ចូរធ្វើឲុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគត់នឹង សំដែង ។ ពួកក់ក្នុទាំងនោះ ទទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដ៏ការបស់ព្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ ដូច្នេះថា ម្នាលក់តូតាំងទ្វាយ ធម៌របស់អស់ហ្វូរស គេអ្វីខ្លះ ។ គិសេចក្តី យល់១សេខ ។បេ។ ការច្រ១សេខ ។ ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ នេះហៅ ថា ធម៌របស់អស់ហ្វុរស ។ ម្នាល់ក់ក្ខុទាំងឡាយ ធម៌របស់សហ្វុរស តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រវេទ ។ បេ។ ការរួចត្រវេទ។ ម្នាល់កិក្ ព៌នទ្បាយ នេះ ហៅថា ធម៌របស់សប្បុរ**ស ។**

[៤៧) ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ដែល
គួរឲ្យកើតឡើងផង នូវធម៌ដែលមិនគួរឲ្យកើតឡើងផង ដល់អ្នកទាំង

ឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយស្ដាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្ត

ឲ្យប្រពៃចុះ តឋាគតនឹងសំដង ។ ពួកកិក្ខុទាំងនោះ ខេទួលស្ដាប់

ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះកុណាព្រះអង្គ ។

សុគ្គខ្ពប់ជីពេ អង្គុគ្គានិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

អញុ រុំជំនួ មួយ រូវ នៃ នៃ នេះ មោ ខេត្ត មួយ រូវ នៃ មួយ រូវ នេះ មួយ រូវ ន

(៥០) អាសេរិតព្វញ្ជា វេ ភិក្ខាវ ឧម៌្ម ខេសិស្បាមំ

 អាសេរិតព្វញ្ជា និ សុឈា៩ សានុគ៌ មនស់
 ការេ ភាសិស្បាម៉ីនិ ។ រវំ ភន្លេន ទោ តេ ភិក្ខាវ

 ភពតោ បទ្ទស្បេសុំ ។ ភកវា រវិតឧប្សេច

 កាតមោ ច ភិក្ខាវ ឧ អាសេរិតព្វោ ឧម្មោ ។

 មិញ្ចាំខិដ្ឋិ ។ បេ ។ មិញ្ចាំមុន្តិ ។ អយំ

 វុទ្ធន៍ ភិក្ខាវ ឧ អាសេរិតព្វោ ឧម្មោ ។

សុត្តនូបីជីក អង្គុត្តរនិកាយ ១សកនិយាត

ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ដែល ការរួចខុស ១ ។ ម្នាល់កិក្ខុ ទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលមិន គួរឲ្យកើត ទៀត ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ខ្យាល នទ ដែលគួរឲ្យកើត ឡើង តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលគួរទីព្រក់តឡើង ៗ [៥០] ម្នាលកក្ខុទាំងព្យាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ ដែលគួរគប់រកផង នូវធម៌ដែលមិនគួរគប់រកផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ . ចូរអ្នកទាំងឡាយស្ដាប់ នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ពួកកក្ខព័ងនោះ ខទួលស្គាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា វបស់ព្រះមានព្រះកាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះ កាត ខ្ទង់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ដែលមិនគួរគប់ រក ត្រអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស ១ ។ បេ ។ ការរួចខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្ខូទាំងទ្បាយ នេះហៅថា ធម្មដែលមិនគួរគប់រក ។

គតិយបណ្ណាសកេ អរិយមគ្គវិក្ខោ

(៥០) ភាប់ឥញ្ញុ ហ គំគួប ជម្មុំ នេសិស្សាម៉ ជ ភាប់**ត**្ញា ទំ សុឈា៩ សាឌុគ់ មន្ទមការេ៩ ភាស់សុក្រុមិត៌ ។ ឃុំ ភព្រឹត ទោ គេ ភិក្ខុ ភក់ពោ បច្សសុក្សុំ ។ ភេឌក រាសេខកេខ ភេឌមោ ខ ភិទ្វាប់ ខ អាវេតព្យោ ខម្មោ មិទ្ធានិឌ្ឌិ ។ បេ ។ មិទ្ធា-រុម្ស៊ី ។ អញ វុទ្ទ ភុគ្គាប ន ភាប់៩ ញេ ខ មោ។ កាតមោ ខ ភិក្ខុវេ ភាឋ៩ញោ ខញោ ។ សមា្ធដំដួ ។ ខេ ។ សញ្ជាមត្តិ ។ អយុ វុឌ្ឌ ភិក្ខុវេ ភាវេសញោ ಜಚ್ಚಾಹಿ

តតិយបណ្ណាស់ព អរិយមគ្គ

ម្នាលក់ក្ខុស៍ឥឡាយ ជមដែលគួរគប់គេ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ត្រវិទ ។ បេ ។ ការរួចត្រវិទ ។ ម្នាលក់ក្ខុស៍ឥឡាយ នេះហៅថា ជមិ ដែលគួរគប់គេ ។

[៥១] ម្នាលក់ក្នូទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ដែល គួរចំរែ**ន**ផង៍ នូវធម៌ដែល មិនគួរចំរេនផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចុះអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ខ្លាំធម៌នោះ ចុះធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ពួកកិត្តាំងខោះ ខទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា វបស់ព្រះមានព្រះកាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្រ^{ង់}គ្រាស់សំដែង ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុ**ពង**្សាយ ធម៌ដែលមិន គរួបិរើន តើអូខ្លះ ។ គឺសេចក្លើយ ៀស ១ ។ បេ ។ ការរួបសុខ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ នេះហៅថា ធម្មដែលមិនគួរចំរើន ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំង ស្វាយ ធម៌ដែលគួរចំរើន តើអូទូ៖ ។ គឺសេ**ច**ក្តួយ គ្នា ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ខេះរហៅ**ថា** ធម៌ដែលគួរចំរើន **ៗ**

សុគ្គខ្ពប់ជីកេ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស ទសកនិយាគោ

(४၆) ရတုလ်ကာရေးရှက္ ဟ ခ်က္ကေပ ငာ**မွိ** ខេស់ស្បាទ ជ ពម្យល់កាត់ព្យា នំ សុឈាថ សាព្យ មន្ទាក់ពេទ្ធ ស្មាស្ត្រី ។ រាវ្តិនេះ ទោ គេភិទ្ធា ភភាគា បច្សុស្បូសុំ ។ ភភវ ឯ៩៩វេស កតេស ខេត់ក្ដៅ ឧ ពហុល់កាត់ញោ ឧម្មោ។ មិឡាធិដ្ឋ ។ បេ ។ មិឡាម៉ែត ។ អយ់ ស្តែ ភិក្ខាប់ ្ ពហុល់ភានពោ ឧមោ ។ ភានមោ ៩ ភិក្សាវ ពហុល់សានព្រោ ខញ្ជា ។ សញ្ជន់ខ្ញុំ ។ មេ ។ សមា្ស្រ្ត ១ អញ ខ្លែ គិត្ត ។ ពេលនាន់ពោ ឌម្មោះ ។

សុគ្គផ្តប់ជាក អង្គគ្គរនិកាយ ទសកនិយាត

(៩៤) ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ដែលគួរធ្វើ ឲ្យច្រើនផង នូវធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យច្រើនផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នក ទាំងទ្បាយ ស្តាប់នូវធម៌នោះ ចូវធ្វើទុកក្នុងិចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថាគត់នឹង សំដែង ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលស្លាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ(១៨់ត្រាស់ ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុសំឥត្យាយ ធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យច្រើន តើអ្នះ ។ គីសេចក្លួយល់ខុស ១ មេ ២ ការរួចខុស១ ២ ម្នាល់កក្ខាំង ទ្បាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យច្រើន ។ ម្នាលក់ក្ខុំគាំងឡាយ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យច្រើន តើអ្វីខ្វះ ។ គឺសេចក្ដីយល់ឃើញត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅក ធម៌ដែលគួធ្វើ ខ្សាស្ត្រិន ។

តតិយបណ្ណា**សពេ** អរិយមគ្គវត្តោ

(៤០) អនុសារិនខិស្នា ហេ មុខិត្ត ឧត្តិ ខេស្សា្ទ ន អនុស្ស៊ីតពុញ ន សុឈា៩ សា ពុត៌ មនស់តារោដ ភាស់ស្បាម៉ឺន ។ រៀវ ភ(ន្តំ ទោ តេ ភិក្ខា ភក់ពេល បច្សស្បាស់ ។ ភក់វា ឯគឧរេវៈច តេតមោ ខ ភិក្ខាប់ ឧ អនុស្សាតិញោ ឧម្មោ ។ មិញ-ជំនំ ១ ចេ ១ មិញម៉ែត ១ អយ់ ច្រុំត ភិក្ខាវ ន្ត្រស្សាត្រញោ ខ្មោ ។ ភាគមោ ខ ភិក្សាវ អនុស្សិតញោ ខញោ ។ សមា្ធនុំខ្ញុំ ។ ចេ។ សមា្ស្រង់ नण देवें सुध्या सर्पाम्साम सामास्य

(៥៣) ម្នា*លក*្ខុទ្ធាំងឡាយ តឋាគត់ទឹងសំដែង នូវធម៌ដែលគួ**រ** រលឹករឿយ ៗ ផង នូវធម៌ដែលមិនគួររលឹករឿយ ៗ ផង ដល់អ្នក ទាំង**ទ្យាយ** ចូរអ្នកទាំងទ្បាយ ស្តាប់នូវធម៌នោះ ចូរធ្វើទុកក្**ង**ចិត្ត ថ្ងៃប្រពៃព្៖ តឋាគតនឹងសំដែង ។ ពួកភក្តុខាំងនោះ ខទួលស្តាប់ព្រះ ពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះកានថា ព្រះករុណាព្រះអន្ត ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម្មដែលមិនគួរ រលឹករៀយ ។ តើអូទូ៖ ។ គឺសេចក្តីយល់ ១ ស ១ ។ បេ ។ ការួច ១ ស ១ ។ ម្នាលកិត្តទាំង ឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ដែលមិនគួររលឹករឿយ ។ auម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ធម៌ដែលគួរលើករឿយ តើអូទូ៖ ។ គឺសេចក្តីយល់ ត្រូវ ១ ។ បេ ។ ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា **ตษใสงคุมงัก**ปุ่น ๆ ๆ

សុទ្ធនូបិជិពេ អង្គុទ្ធរនិយយស្ស ទសពនិយាវោ

(៥៤) សច្ឆិតានព្យា វេ កិត្តបេខម្មី ខេស់ស្បាមិ

a សច្ឆិតានព្យា នំ សុឈា៩ សាជុក៌

មន្ស់ការបេខ ភាស់ស្បាមីនំ ។ រ៉ាំ កន្លេនំ ទោ

នេ កិត្ត កក់នោ បច្ចុស្បាសុំ ។ កក្សា រ៉ាន់នេះ សោ

តែ កិត្ត កក់នោ បច្ចុស្បាសុំ ។ កក្សា រ៉ាន់នេះកំខ

កាត់មេ ប កិត្តបេ ឧ សច្ឆិកានេះញា ខយ្មា ។

មិច្ចាន់ថ្នំ ។ បេ ។ មិច្ចាម៉ុន្ត ។ អយំ វុច្ឆនំ កិត្តបេ

សច្ឆិតាន់ពោ ខយ្មា ។ សម្មាន់ថ្នំ ។ បេ ។ សម្មា

សច្ឆិតាន់ពោ ខយ្មា ។ សម្មាន់ថ្នំ ។ បេ ។ សម្មា

វិមុន្ត ។ អយំ វុច្ឆន់ ភិក្ខាប់ សច្ឆិតាន់ពោ ខយ្មាន់ ។

បញ្ចមោ អរិយមគ្គវិត្តោ ។ ភគិយោ គនិយបណ្ណាស់កោ ។

សុត្តសំជិក អង្គុត្តនិកាយ ទសកនិយា

(៥៤) ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ តថាគតខឹងសំដែង ទូវធម៌ដែល គួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ផង ខូវធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ហ្វាស់ផង ដល់អ្នក ទាំងទ្បាយ ចូរអ្នកទាំងទ្បាយ ស្តាប់ខ្លាំងមិនោះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យ ប្រពៃពុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ពួកភិក្ខុទាំងនោះ «ខួលស្គាប់ព្រះ ពុទ្ធដឹកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមាន ព្រះភាគ (ខ^ទ្សាស់ដូច្រុះថា ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្វាយ ធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យ ជាក់ហ្គាស់ តើអ៊ីខ្លះ ។ គឺសេចក្តីយល់ខុស ១ ។ ថេ ។ ការរួចខុស ១ ។ មាលក់ក្ខុខាំងទ្បាយ ខេះបេ៧ថា ធម៌ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ ម្នាលកក្ខុទាំងទ្បាយ ធម្មដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ តើអូទូ៖។ គឺសេចក្ យល់ត្រវេទ។ បេ ។ ការរួបត្រវេទ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ដែលគួរធ្វើឱ្យជាក់ច្បាស់ **។**

ចប់ អាំយេមក្គវត្ត ទី ៥

ចប់ ត្រិយបណ្តាសត្រី ៣ ។

បត្តបណ្តាសពោ

បឋមេ បុគ្គលវិគ្គោ

(៥៥) ឧសហ៍ ភិក្ខាវ ជម្មេញ សមញ្ជាក់តោ បុក្ខលោ ជ សៅតញ្ចេ ។ ភាគមេហ៍ ឧសហ៍ ។ မ်ာ့ရှင်းကြက (၈) ဟေနာ် မ်က္ကည္တိုးဈာ ဟေနာ် မ်က္မ-រ្គ () ដោង ត្រឹមតែ ខេម្ម មួយមន្ត្រី មួយមន្ត្រី យោទិ ម៉ឺឡាវយាមោ យោទិ ម៉ឺឡាវទេ យោទិ ម៉ឺឡា-လမာင်း တောင်း မိတ္တက္တလ^{ို (က)} တောင်း မိတ္တ^{ို}မှာတွဲ ហោធំ ។ ៩មេលំ ទោ ភិក្ខុឋ ឧសលំ ឧម្មេល៍ សមញ្ជាត់តោ ឬក្លាល ន សៅតញ្ចេក ឧសភា ភិក្ខាប់ ឧម្មេល សមន្ទាក់តោ បុក្ខលោ សៅតញ្ចេ ។ កតេមេហ៍ ឧសហ៍ ។ សញ្ជន់ដូកោ ហោត់ សញ្ញ-សង្គីម្នោ យោត៌ សម្មារិចោ យោត៌ សម្មាត់មួយ ឈោត សីឡាអាជីវេ យោត់ សីឡាវយា ទោ យោត់

ទម.ម៉ាញ្ជាទីផ្នី ។ ๒ ម. ម៉ាញ្ជាល ។ ៣ ម. ម៉ាញ្ញាណំ ។ ឥម្ចេបាហា បុត្តពេល ។

បតុត្តបណ្តាសក

បុគ្គលវិគ្គ ទី ១

[៥៥] គ្នាលភិក្ខុខាជទ្វាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌១០ យ៉ាង ดูลูกเมตลบ์เด ฯ บุธบะภพลย์ต์ฉี ๑๐ เล็มูวู: ฯ ลี่๗หุธพณ មានតម្រឹះខុស ១ មានសំដីខុស ១ មានការងារខុស មានការចិញ្ចឹមជីវិតខុស ១ មានព្យាយាមខុស ១ មានស្មារត់ខុស មានការជំកល់ចិត្តហំខុស ១ មានការដឹងខុស ១ មានការរួបខុស ១ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំង ឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ទាំង ១០ នេះឯង ពុំគួរ សេពគប់ ឡើយ ។ មាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយ ធម៌ ១០ យ៉ាង ទើបគួរសេត្តតប ។ ប្រកបដោយធម៌ ១០ តើអ្វារះ ។ គឺជា អ្នកយល់ត្រូវ ៦ មានតម្រឹះត្រូវ ១ មានសំដីត្រូវ ១ មានការ មានការចិញ្ចឹមជីវិតត្រូវ ១ មានព្យាយាមត្រូវ ១

សុក្តុន្តកំដីកែ អង្គក្នុនិក្ខាយស្ស ទស្សានិយាគោ

សញ្សត់ ហេតុ សញ្សស់ ហេតុ សញ្ញាណី យោធិ សម្មារិដុទ្ធិ យោធិ ។ ឥមេហិ ទោ គិគ្នាវ ឧសហ៍ ខម្មេហ៍ សមញ្ញក់តោ បុក្កលោ សៅត់ញោត៌ ។ (ធុត្តនិយុទ្ធសត្តនិសុទ្ធិ ប្យេញលវៈសេខ គណ៌គេព្វំ) ឧសេខា ភិក្ខុវេ ខុម្ភេចាំ សម្សាក់ ត្រូវលោ ន ភជិតញោ...ភជិតញោ...១ បយ៌ទោសិតញោ ... បយ៌ទោះ က်ရားတွာ . . . ၁ ပုံးတွဲ ဟောရို . . . ပုံးတ္တဲ့ ဟောရို . . . ၁ ទាស់សោ មោត់ ... ទាស់សោ មោត់ ... អគារវេវ យោត៌... អត្តពេល យោត៌... អព្យត់គ្នោ (๑) យោឌ... សព្ទត្រៃ (២) យោធំ... ន អារៈ ឧកោ យោត៌... អារាឧកោ យោត៌... ន វិសុជាត្រិ...វិសុជាត្រិ...ទាធំ ១ ខិ ភេគិ....(៣) ទាធំ អន្តេកាត៌ (L) ... បញ្ហាយ ន វឡាត់ ... បញ្ហាយ វឌ្ឍភ ... ពហុំ អបុញ្ញុំ បស់វត់ ... ពហុំ បុញ្ញុំ បស់វត់ ។ o a. អព្យដ្តិញ្ចោ ។ ម. អព្យុដិស្សោ ។ 🖢 ១. សព្ទដ្រិញ្ហោ ។ ម. សព្ទដិស្សោ ។ តា ម. នាវិកោត្ ។ ៤ ម. អរិកោតិ ។

សុត្តនូបិដក អង្គុត្តរនិកាយ ទសភនិយាត

មានស្មារត្តត្រូវ ១ មានការដឹកល់ចិត្តមាំត្រូវ ១ មានការដឹងត្រូវ ១ មាន ការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាបេភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលប្រកបដោយជមិ ១០ យាំងនេះឯង ទើបគួរសេពគប់ ។ (សូត្រមានចំនួនមួយរយហាសិប ស្ត្រិម្មិយជាដ្រេម សណ្តិតគប្បីពល់ ដោយអំណាចនៃបេយ្យាលៈចុះ) ម្នាលកក្ខុទាំង ត្វាយ បុគ្គលប្រកបដោយ រមិ ១០ យ៉ាង ពុគ្គរគប់កែ . . . ជិត . . . ពុគ្គរបូជា . . . គ្នេរបូជា . . . ពុគ្គរសរសើរ . . , គួរសរសើរ... ពុំគួវគោរព... គួវគោរព ... ពុំ គ្គរកេតក្រែង . . . គ្គរកេតក្រែង . . . ពុគ្គរត្រេកអរ . . • គួរគ្រេកអរ... មិនស្អាត ... ស្អាត ... មិនគ្រប់សង្គត់នូវមាន:... គ្របសង្គិទទៀមន:... មិនចិប្បន ដោយបញ្ហា... ចិប្បីន ដោយ ឋ្នកា . . . វម្មេស្តានជាជា វម្មេស វ

ចិត្តត្តបណ្ណាស់ពេ បុគ្គលវិគ្គោ

គេតមេហ៍ ឧសហ៍ ។ សម្លាន់ដ្ឋិគោ^(a) ហោត់
សញ្ជស់ដូច្នោ ហោត់ សម្លាក់នៅ^(b) ហោត់
សម្លាក់យមោ ហោត់ សម្លាក់ដីវ៉េ ហោត់
សម្លាក់យមោ ហោត់ សម្លាក់ដីវ៉េ ហោត់
សម្លាក់យមោ ហោត់ សម្លាក់ដីវ៉េ ហោត់
សម្លាក់មាន់ ហោត់ សម្លាក់ ^(m) ហោត់ សម្លាវិមុត្ត ហោត់ ។ សមេហ៍ ហោ កំក្តាវ៉េ ឧសហ៍
ឧម្មេហ៍ សមល្អកាតា ចុក្តហេ ១ហុំ ចុញ់ ចូស់វ៉េត់តំ។

បរមេ រុគ្គលវគ្គោ ។

ខេម្មសុស្ត្រី ។ ២ ២, សុស្សាយ ។ ៣ ម. សុស្សា្ណល់ ។

ចតុត្តបណ្ណាសក ចុគ្គលវិគ្គ

ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង៍ តើអ៊ីខ្វះ ។ គឺអ្នកមានប្រាជ្យយល់ត្រូវ ១
មានតម្រះត្រូវ ១ មានសំដីត្រូវ ១ មានការងារត្រូវ ១ មានការចំញ្ចឹម
ជីវិតត្រូវ ១ មានព្យាយមេត្រូវ ១ មានស្មាតើត្រូវ ១ មានការដែកល់
ចិត្តមាំត្រូវ ១ មានការដឹងត្រូវ ១ មានការរួចត្រូវ ១ ។ ម្នាលភិក្ខុ
ទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាងខេះឯង វមែងបាន
បុណ្យច្រើន ។

ចថ់ បុគ្គលវគ្គទី ๑ ។

ទុតិយោ ជាណុស្សោណិវិគ្នោ

(၎၉) ಜេଟ သေ ឧទ មាឧកោខ ឡយ់មៅរិហ្ ព្រាហ្មណោ តឧហុទោសថេ សំសន្លាតោ នាំ ទោមយុត នំត្រោ អលូកុសមុដ្ទី ^(១) អាធាយ ភ**ក**ាតា អវិទ្ធ៤ ឯកមន្តំ ឋិតោ យោតិ ។ អនុសា ទោ អស្ស ជាឃាស្សាឈុំ (ញ្ញាឈុំ ឧឧសុរស្សរ៩ ស៊ុសស្តាត់ នាំ ទោមយុត់ ធំរត្តំ អល្គុសមុដ្ឋឹ មាយ៣ វាយគេដុំ ភូឌុំ ខូសាខ ជាហ់ក្រៅហ ឃែលីហា នាឧប្សេខ យួ ថ់ ស្ថិ យលីហា ឧឧស់-ចោសថេ ស៊ុសស្លាតោ ឆាំ ខោមយុខ ឆ់់ ត្ថោ អល្-កុសមុឌ្ឌី ភាពយ វាអាមឆ្នំ បំតោ កាំ ជុ ទោ អជួ ព្រាស្មីហម្សារង្គ រព្រំរបស់ មេ មេខង មាញ្ជណ ម្រាញ្ញណាធំ ខណ្ឌេសេសណ ហោ**គិត ។**

o a. អល់កុសមុដ្ឋិ ។

ជាណុស្សោណិវិគ្គ ទី ៤

(៥៦) សម័យ នោះឯង ព្រាហ្មណ៍ ឈ្មោះជាណុស្សាណ៍ កក နျာလ နှန်းပြွေရးရာလပ်အေး ၊တိယးလျှိုန်းနွန်းနွှံသို့စာနေလမျှန်းလာဆိုပြုံ កាន់ស្បូវស្រស់ ១ ភ្ជាប់ ឈរនៅក្នុងទីសមគួរ ក្នុងទីជំងំខែព្រះមានព្រះ ភាគ ។ ព្រះមានព្រះភាគជានឃើញ ជាណុស្សេណិច្រាហ្មណ៍ ភភ ក្បាល ក្នុងថ្ងៃ ពេសថនោះ ហើយស្នេក្រនូវគូសំពត់សម្បកឈើដ៏ថ្មី កាន់ស្បូវស្រស់មួយក្លាប់ ឈរនៅក្នុងទីសមគួរ លុះឃើញហើយ ក៏ទ្រ**ន់** ត្រាស់នឹងដាណុស្សាណិ៍ ព្រហ្មណ៍ ដូច្នេះថា ម្ាលព្រាហ្មណ៍ ហេតុ ដូចម្ដេចហ្មុំ បានជាអ្នកកក់ក្បាល ក្នុងថ្ងៃ៖ ហេយ ស្លៀតនូវគូសំពត់ សម្បកឈើដីថ្មី កាន់យកស្បូវស្រស់មួយភ្ជាប់ ឈរនៅក្នុងទីសមគួរ ចុះការងារ ដូចម្ដេច របស់ត្រកូលព្រាហ្មណ៍ ក្នុងថ្ងៃនេះ ។ បញ្ជីព្រោះគោតមដ៏ចំរើន ថ្ងៃនេះ ទុកជាថ្ងៃ ပန္ဂန္မပုဒ္မိန္နေရာဗ နဗည္ခ်န္မြက္လက္မြက္ခ်က္ခ်န္နေရာဗ နဗည္ခ်န္မေရာက္ခ်က္ခ်န္ ការបន្ទក្រត់បង់ខ្លុវបាប របស់ព្រាញ្ណា៍ គាំងឡាយ ដូចម្ដេច**ទៅ ។**

ចតុត្តបណ្ណាស់គេ ដាណុស្សោណរគ្នោ

ន្ត មោ យោងត ណ្រល់ហា ឧឧសាខោទនេ សំសន្តាតា នាំ ទោមយុក ធា់ត្នា អហ្វេន តោមយេន មហ់ ដុំបុញ្ចិត្ត ហរិតេហ៍ ក្មសេហ៍ ပင္ဆုံရွာ ^(၈) မႏွာက္ ဗ ဗလိပ္ မႏွာက္ ဗ မက္ချက္ပိ សេយ្យំ ៩ ខេរិទ្ធ ។ ខេ ខ្លុំ ខេម្មិញ ខេម្មិញ ខេ ឧណិហ្សា ងដ្ឋ ខុតមារ៉ិត ឧសៀត ឧសៀត ខេស្ត្រោយមេ ភាវត្តន៍ ខេស្ត្រានេះ ខេ សញ្ជីនេះលេខ ខាត្តមេខ មន្ត្ត មាន ១ នេះ ១ នេ យេខ ចណ្ឌាន ខានត្តលេខ ភេពត្តលេខ ព្រាញ្ញាណ សខិតខើខ្ ៤ តា្ស សេ មោ មេខេត ബេសិ-ហោ<mark>ធំ ខ</mark>ស្នោរេសហា សោង្គង ។ អសស ទោ ឈ្មែល ស្រាស្ត្រ ខ្មែរ ស្រាស្ត្រ ខ្មែរ ស្រាស្ត្រ ខ្មែរ ខ្មែរ ស្រាស្ត្រ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែរ ខ្មែ ត្ត អរុល្ភកាំ រួចលោ ត្រៀបសេស ្ន រួម

១ម. បរិស្បាញ ។

បញ្ជីត្រោះគោតមដ៏ចំរើន ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោកនេះ តែង កក់ត្បាល ក្នុងថ្ងៃ បោសថនោះ ហើយស្ងៀកនូវគូសំពត់សម្បកឈើ ដ៏ថ្មី លញ់ទូរ៉េផែនដី ដោយអាចម៍គោស្រស់ គ្រាលដោយស្បូវទាំងឡាយ ជុំទៀវ ហើយដេកក្នុងចន្ទោះ នៃគំនរជី១០ថ្ងង ក្នុងចន្ទោះរកឯភ្លើង ផង ។ ក្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ នោះ តែងក្រោក ឡើង ៣ ដង់ក្នុងក្តី នោះ ហើយធ្នង់អញ្ជល់ នមស្ការៈខំពោះក្រុំ ន៍ថា យើងទាំងឡាយ បន្ទុកតិបង់ នូវជាបនឹងលោកដ៏ចំរើន យើងទាំងឡាយ មន្បត់បង់នូវជាប នឹងលោក ដ៏ចំរើ $m{8}$ ទេបញាងក្រុង $m{6}$ ង្កែត ដោយទឹកដោះក $m{7}$ ង៍ប្រេង នឹងទឹក ដោះទាប់ដ៏ច្រើន ។ លុះកន្ងឹតត្រីនោះទៅហើយ ក៏ញ៉ាំងព្រាហ្មណ៍ ពុំងឡាយ ឲ្យខ្លែតដោយខាទន័យកោជន័យាហារ ដ៏ធ្លិតផ្គង់ ឋពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ការបន្បត់បង់ខ្លួវបាប បេស គ្រា ហ្មណ៍ទាំង ព្យយ យ["]ងនេះឯង ។ ព្រះមានព្រះភាគ (ទង់ត្រាស់ថា **បន**្រត់បង់នូវជាប របស់គ្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ !មែងមាន ដោយឡែក ការបន្ទាត់បង់ខ្ញុំជាប ក្នុងអរិយវិន័យ រមែងមាន ដោយឡែក ។

សុត្តលំជីពេ អង្គតូរនិកាយស្ស ទសកនិបាគោ

យ៩)៩៩ ឧធ កោ ខោស្ត អាយ្មៈ វិទិយោ ឧស្វោរេសហា យោឌ មាន់ មេ អរុ តោតមោ តថា ១មុំ នេះសេតុ យថា អ់យេស្បូ រួទ លោ ឧ ដែរ ប្រសាស ឈ្មេង ។ នេះ ខេស្ស យ៉ា ស៊ី សា សុឈាញ់ សាពុត មន្ទុកពេញ ភាស់ស្ពុម័ត៌ ។ ស្សុំ យេខ សេ សហ់មេរិស្ស (ឯសំហេ មណ្ឌ តត់ទៅប្ទ ឯ ឯឧស វាឧស មុខ ម៉ែលប៊ីហា អ្នលស្បាក្រ នុខ ឧត្តមណ្ឌំ ខ្លួន ខ្យួលមន្ត្រស្ស ទោ ចាពកោ វិទាកោ និដ្ឋេ ខេរ ឧម្មេ អភិសម្ប-រាយញ្ចាត់ កោ ឥធំ ១៥សង្ខាយ ខាណាត់ទាត់ ស្នេស្ស ទោ ខាបតោ វិទាកោ ឌីឌ្នេ ខេវ ជម្មេ អភិសទ្យកយញ្ចេត្ សោ វត់ បដ្ឋសញ្ចាយ អធិញ្ញ-**ភានំ ប**ដ្ឋាន អនុិញ្ញាភាលា បច្ចេក្រហស់ ។

បញ្ជាត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ការបន្សាតបង់បាប ក្នុងអរិយវិន័យ តើដូចម្ដេច សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ការបន្បាត់បង់ថ្កាប ក្នុងអរិយវិន័យ បែបណា សូមព្រះគោតមដ៏ចំរែន សំដែងខ្លាំធម៌បែបនោះ ដល់ភ្ញុំព្រះអង្គ ។ ម្នាល ព្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកស្លាប់ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តថា-គតនឹងសំដែង ។ ដាណុស្សោណិយ្យាហ្មណ៍ ខទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគឲ្រង៍ គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ អរិយសាវភក្ខុងសសនានេះ តែង ត្តា ណាដ្ឋ ច្នេះថា ផលដ៏លាមករបស់ **ពុ**ណាត់កាត់ តែងមានក្នុងប[្]ប្បន្ន ផ**ង៍** ក្ងីលោកខាង៍មុខផងី ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ **លុះពិ**ចារណា ដូច្នេះហើយ លះបង់ខ្លួវថ្នាណាតិថាត បង្កាត់បង់ច្នាណាតិថាត ។ ផលដំណមក របស់អទិនាទាន មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុរិលោក **វាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវករនាះ ហុះពិសាវណា** ដុំច្រះ เท็น ณะชล์ยู่เหติฐาตร ชะกุลชล์หติฐาตร

បត្តបណ្ដាសពេ ដាណុស្សេណវិត្តោ

យនេះ ត្ថិខាមេរិ សេ ខាតយេ ច្រយោ ឌ្ញ នេះ ឧធ្មេកក្សាខ្យាលញាត់ សោ ឥត់ បដ់សង្ខាយ គាមេសុ ម៉ិឡាញាំ ប្រសាទ ണാവേഷ് കൂല്ലായ വേഷ്ട്രാവും പെട്ടുന്നു. ឧស្ស ទោ ខាខាកា វិទាកោ ធំផ្លេ ទេវ ១មេ អភិសាឡាវាយញាត់ សោ ឥត់ បន់សង្ខាយ មុសាវាដំ ត្រព្សខ្មុំ តំសាប្យ ព្រៀបស្រខ្មុំ តំស់ហាល វាលយ ទោ មាបគោ វិមាគោ ជំនួ មេវ ជម្មេ អភិ**ស**ម្បីរាយញាត់ សោ ឥត់ ខដិសឡាយ ខិស្ណា: ង្ខុំ ឧឌ្ឍន ត្នាស់ឈាល ង្ខាញ ឧធ្សាមសង្គ ដុំស្នាយ វិទាយ ទោ ទាប់កោរទៅកោ ធំដ្ឋេ ចេះ ខ មេ្ត អភិសម្បាយញាតិ សោ ឥតិ បដិសង្ខាយ ដុះស្សុខ ឧជ្ជសុខ ដុះស្វាយ ស្សាយ ឧស្វោស្សេខ ។ សដូច្បីលាជសាំ សេ ខាពយោ រូមយោ ខ្យុនី នេះ ខុត្តេ អង្គមានិយ្យ ទៀត មេខា មុខ្មែរ ខេត្តិ សង្ហប្បាល់ ខេជ្ជសង្គ សង្ហប្បាល់ថា ឧថ្វោរេសគំ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ក ដាណុស្សោណិវិត្ត

ផលដ៏លាមក របស់ការមសុមិញថាវៈ តែងមានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុសលកទាន៍មុខផង ដោយពិត អរិយសាវកទោះ លុះពិលារណាដូច្នេះ ហើយ លះបន់នូវតាមេសុមិក្ខាសារៈ បន្បាត់បង់តាមេសុមិក្ខាសាវៈ ។ ផលដំណមក របស់មុសាវាទ តែងមានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកវាង មុខផង ដោយពិត អរិយសាវក:នាះ លុះពិចារណាដូរច្នះហើយ លះ. បង់ខ្លាំមុសារាំ ខ បន្ទាត់បង់មុសារាំ ។ ផលដ៏លាមក របស់បិសុណា -តែងមានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង វ៉ោយពិត អរិយសាវភនោះ លុះពិចារណាដូច្នេះហើយ លះបង់នូវបិសុណាវ៉ាចា បនក្រប់ជ័បិសុណាវាថា ។ ផលដ៏លាមក របស់ជុះស្វាថា **តែ**គមា**ន** កង្គបញ្ជូនផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ លុះពិចារណាដូច្នេះហើយ លះថង៌ខ្លាំងស្រវ៉ាថា ថនក្រស់ងឹងស្រវ៉ាថា ។ ផលដ៏លាមក របស់សម្ពប្បាលបៈ តែងមានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោក ខាឪមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ លុះពិចា**ណោ**ដូច្នេះ ι ဟိ ω လ $\imath$ ဗ $\imath$ ဗ်န္န $\imath$ လမ္မဗျက္လာv: ဗန္နာနာဗ $\imath$ လမ္မဗျက္လာv:

សុត្តនូបិដីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាភោ

អភិជ្ឈាយ ទោ ចាមកោ វិទាកោ ជំឌ្គេ ចៅ ខ គេ មម្មាលា ឃើញ ទេ ទេ មន្ទ ខេត្ត ខេត្ អភិឌ្យ ខជ្ឍតំ អភិឌ្ឈាយ ខច្នោះសហតំ ។ ព្យាទានស្ស ទោ ទាបកោ វិទាកោ ជំដ្ឋេ ចេះ ឧម្មេ អភិសម្បាយញាត់ សោ ឥត់ ខដិសង្ខាយ ၅ ကြေးကို ဗောင်တန်း ကျေးများအား ဗေးလွှာကေတန်း ဗမိတ္တ-ខ្ញុំយា ទោ ទាមកោ វិទាកោ ខ៌ដ្ឋេ ទៅ ឧម្មេ អភិសម្បាលយុឃ្ខំ សោ ៩៩ បដ៌សង្ខាយ មិញ-ធំដ្ឋ បជហត់ ម៉ុញ្ជាធំដួយ បញ្ជាពេលត់ ។ **រ**្យុំ ស ស្រាស្មី មន្ត្រាស្មា ស្រែក ខ្មែរ ខេត្តិ នេស យោត់តំ ។ អញថា ភោ កោតម ប្រាហ្មណៈជំ ត នៃ នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស្ស នេស នេស្ស នេស នេស្ស វិនយេ បច្ចោយសាល់ យោត៌ ។ ឥម៌សុក្រ ខ កោ គោតម អរិយស្ប វិនយេ ខច្នោះភេសាណ៍យា ព្រាហ្មណៈនៃ ខច្ចោះរាមាណ ភាល់ ភាក្បាត់ សោខ្យល់ ។ មក់ភាន់ កោ កោតមេ ។ បេ ។

ផលដ៏លាមក របស់អភិជ្ជា តែងមានក្**ងីប**ក្ខុប្បន្នផ**ង** ុងលោក សង្គេងផង ដោយពិត អរិយ្យសាវិកនោះ លុះពិចារណាដុច្រះហើយ លះបន់ខ្លាំអភិជ្ជា បន្សត់បន់អភិជ្ជា ។ ផលដ៏លាមក របស់ ព្យាហាទ តែងមានក្នុងបច្ចុប្បន្នធ**ង** ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ លុះពិចារណាដូច្នេះហើយ លះបង់ខ្លួវព្យា ចុះ បនក្គប់ជញ្ជាជា៖ ។ ផលដ៏លាមក របស់មិញ ខិដ្តិ តែង៍មាន ក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរយសាវិកនោះ လုံးစိုတ်ကောင်းတြင္းကြီး လုံးပရိန္ပါမိုစ္တာနိုင္တဲ့ ဗန္ဂန္ဂ်ာပရိမိုစ္မွာနိုင္တဲ့ ၂ ម្នាល់ ស្រាស់ បត់ត្រព្រះអង្គដ៏ច៍វ៉េន ការបន្ទាត់បង់ចាប របស់ព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ដោយទ្បែក ការបន្សាត់បន់ច្បប ក្នុងអរិយនៃយ៍វិញ ដោយឡែក ។ ឋពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ការបន្ទាត់បន់ប្តាប់សេច្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ មិនដល់ខ្លូវចំណិត ទី ១៦ ដែលចែក ១៦ ដង នៃការបន្ទាត់បន់ច្របក្នុងអរិយ វិន័យខេះខ្សើយ ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ច្បាស់ពេកណាស់ ។ យ ។

បត្តសណ្ណាសពេ ដាណុស្សាណ៍វិញ្ហោ

ឧ្ទាសកាំ មំ អាំ កោតមោ ជាក្រុ អដ្ឋតក្ដេ ចាណុ ខេត់ សរណ៍ កត្តេ ។

(៤៧) អរលំ រវា ភិក្ខាវ បញ្ចោលសាល់ ខេស-ស្សាម តំ សុឈា៩ សាខុតំ មនសិតាហេ៩ កាស់សុក្រុំទី ។ ឃុំ នុះ គ្នេ ខេត្ត នេះ កង្គា កការតា បច្ចុស្សាសុំ ។ កក្ស វាឌនកេច មានស ខ មន្ទិក មុលា ឧសិរបេលឃុំ ៤ មុខ ក់ត្តប អាំមស្សាកោ ៩គំ ១៩សញ្ចុំគ្នាត់ ខាណាត់-មានស្បី សេ ខាតយុយ រួយយោ ខ្យុជី នេះ ខាត អភិសម្បីរាយញាធិ សោ ឥត បដ្ទិសឆ្នាយ ចាណា-ត់ទោត ប៩សត់ ខាណាត់ខាតា បច្ចោយសត់ ។ អនុញ្ញាធានសុស្រា ចាប់គោ វិទាកោ និដ្ឋេ ប្រវ ខ ដែ អង្ទមាន លេខាង ខេត្ត ខេត ខេត្ត ខ អនិញ្ញាតានំ ប្ជេហ្ត អនិញ្ញាតា បច្ចេក្សាហ្តាត់ ។

ចតុត្តបណ្ណាសត ដាណុស្សោណិវគ្គ

សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន ចាំទុកនូវ ខ្ញុំព្រះអង្គថា ជា « ជាសក ដល់នូវ សណេ:ស្មើដោយដីវិត ចាប់ដើមតាំងអំពីវិថ្ងនេះតរៅ ។

(៥៧) ម្នាលកក្ខាំងឡាយ តឋាគតខឹងសំដែង ខ្លាការបន្ទាត់ ชล์ដ៏ប្រសើរ ដល់អ្នកទាំងទ្វាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្ដាប់ខូវធម៌នោះ ចូរ ធ្វេទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ តឋាគតនឹងសំដែង ។ ពួកកក្ខុទាំងនោះទទួល ស្តាប់ព្រះពុទ្ធដឹកា វបស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទ្រះមានព្រះភាគ**្រ**ន៍ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្នុ**ពំង**ឡាយ ការបន្សាត់ បន់ដ៏ប្រសេរ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អរិយសាវក ក្នុង សាសនា នេះ ពិចារណាដូច្រេះថា ផលដ៏លាមក របស់ប៉ាណាតិប៉ាត មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ លុះពិចារណាដូច្នេះហើយ លះបង់*ឱ្យ*វិ**ចាណាតិ**ចាត បាណាត់បាត ។ ផលដ៏លាមក របស់អទិន្នាទាន មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិតនោះ លុះពិចារណា ដ្ឋប្រះហើយ លះបង្កឹទ្ធវិអិទិន្នា**ភា**ន បន្បត្តបង្កឹ**អិទិន្នាភាន**

សុទ្ធន្តបំដីពេ អង្គុទ្ធៈនិកាយស្ស ទសពនិបាធា

តាមេសុ ម៉ិញ្ហាស្ប ទោ ទាប់គោ វ៉ិទា គោ ច់ដ្ឋេ ចេវ ជម្មេ អភិសម្បាយញាត់ សោ ឥត់ បដិសង្ខាយ គាមេសុ ទំពុញាំ បជិញតិ គាមេសុ ត់ទាទាក ៩ ត្តោកសត់ ។ មុសាក់ឧស្បី (ទា ខាម ~~កោ~~ វិទា កោ ខំខ្លែ ខេវ ឧ មេ អភិសម្បីរាយញាតិ សោ ឥត៌ បដិសផ្ដាយ មុសាវាជំ បជិហត៌ មុសា-ក្សា ឧស្មោរមាន ។ ភូមិសាហាលា មុខាលា សេ សពយោរ្សយេ ចូនើ នេះ ខាតិ ងមូមនាំរាលឈំ ខ សោ ឥតិ បដិសស្នាយ បិសុណាវាចំ បដហតិ បិសុ-ហាយ វទាយ ខេត្តពេលទំ។ ៩រុសាយ វាទាយ ទោ ចាបកោ វិចាកោ ធំដ្ដេ ចៅ ជម្មេ អភិសម្បក-លេញាត់ កោ ឥត្ បដ្ឋសុខ្លាយ ដុស្សចំ បដ្ឋាភិ ៩រុស្សាយ ក៏ខាយ ខេត្តក្រខាត់ ។ សម្លួច្បាលិខស្បា ទោ ទាខាតា វិទាតោ ធំដ្ឋេ ខេវ ១ម្មេ អភិ-សម្បាយញ្ចាត់ សោ ឥត៌ បដ់សង្ខាយ សម្ចុប្ប-လာဗိ ဗေဒါဟာကို နာဗ္ဗဗ္ဗုလာဇာ ဗဏ္ဍေဟာတာကို ၅

សុត្តតូមិដឹក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកនិយាត

ផលដំណមក របស់កាមេសុមិញថារៈ មានក្និបច្ចុប្បន្នផង ក្នុ លោកខាងមុខជង ដោយពិត អរិយសាវកនោះ លុះពិបារណាដូច្នេះ ហើយ លះបន់នូវកាមេសុមិញ្ហាវៈ បន្សាតបង្កាមេសុមិញ្ហាវៈ 🛪 ផលដំលាមក របស់មុសាវ៉ា៖ មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាង មុខផង ដោយពិត អរិយសាវកនោះ លុះពិចាវណាដូច្នេះហើយ លះបង់ នូវមុសាវាទ បនក្រុមជម្មសាវាទ ។ ផលដ៏លាមក របស់ប៉ុសុណា. វាថា មានក្នុសចូហ្សូនផង ក្នុសាភភាងមុខផង ដោយពិត អរិយ្យសាវត នោះ លុះពិលរណាដូច្នេះហើយ លះបង់នូវបិសុណាវ៉ាយ ប**ន**្តាត ឋន៍មិសុណាក់ថា ។ ផលដ៏លាមក បេសផុសក់ថា មានក្នុង បច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវិកនោះ លុះ ភិបារណាដូច្នេះហើយ លះបង់នូវផ_្សក់បា ប**ន**្បាត់បង់ផ្ទុសក់បា ។ ផលដំណមក របស់សម្អប្បលាប: មានកង្គបក្ខប្បន្នផង ក្នុងលោក **ភានី**មុខ៨ង ដោយពិត អរិយសាវកនោះ លុះពិបារណាដូច្នេះ ហើយ លះបន់ខ្លាំសម្អហ្វាលបៈ បនក្រត់បង់សម្អហ្វាលាបៈ

ចតុត្តបណ្ណាស់ពេ ដាំណុស្សោណវិវត្តា

អភិជ្ឈាយ ទោ ខាមកោ ខែក្រោយ ខំដ្ឋ ខេំ ឧម្មេ អភិជ្ឈាយ ទៅ ខេត្ត ប្រាសាទ ។ ទៀបខេត្ត បេប ខាមកោ ខែក្រោយ ខំដ្ឋ ខេំ ខម្ម អភិប្បា បេប ខាមកោ ខែក្រោយ ខំដ្ឋ ខេំ ខម្ម អភិប្រា បេប ខាមកោ ខែក្រោយ ខំដ្ឋ ខេំ ខម្ម អភិប្រា បេប ខាមកោ ខែក្រាយ ខំដ្ឋ ខេំ ខម្ម ខំដំបំ បេប ខាមកោ ខែក្រាយ ខំដំបំ បេប ខាមកា ខែក្រាន់ដំបំ បេប ខាមកា ខំក្បាន់ដំបំ បេប ខេត្ត បេប ខំក្បាន់ដំបំ បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត បេប ខំក្បាន់ដំបំ បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត បេប ខេត្ត ខេត្ត ខំដំបំ បេប ខេត្ត ខេត្ត ខំដំបំ បេប ខេត្ត បេប

(៩៩) អ៩ទោ សការរាំ ព្រាញ្យេណ យេន កកាំ គេឧុខសន្ល័មិ ឧុខសន្ល័មិត្តា ភក់តា សន្ធឹ សម្ពោធិ សម្ពោធធំយំ គេ៥ សារាណ៍យំ វីគិសារត្វា ឯគេមខ្លំ ជិសីធិ ។ ឯគេមខ្លំ ជិសិខ្មោ ទោ សការរាំ ព្រាញ្យោ កក់ខ្លំ ឯគឧរោខ គឺ ឧុ ទោ កោៈគោតម ឱ្យំមំ គឺរំ គឺ ចារិមំ គីរខ្លំ ។

ចត្តត្រូវណ្ណសក ដាណុស្សោណវិត្ត

ផលដំណមក បេស់អភិជ្ជា មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលេកខាង
មុខផង ដោយពិត អរិយសាវកនោះ លុះពិបារណាដូច្នេះហើយ
លះបង់ខូវអភិជ្ជា បន្សាត់បង់អភិជ្ជា ។ ផលដំណមក បេស់ព្យាៈចាន
មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយៈសាវកនោះ លុះពិបារណាដូច្នេះហើយ លះបង់ខ្លូវព្យាៈចាន បន្សាត់បង់
ព្យាធាន ។ ផលដំណមក បេស់មិញ្ចនិដ្ឋិ មានក្នុងបច្ចុប្បន្នផង
ក្នុងលោកខាងមុខផង ដោយពិត អរិយសាវកនោះ លុះពិបារណា
ក្នុងប្រចុះហើយ លះបង់ខ្លូវមិញ្ចនិដ្ឋិ បន្សាត់បង់មិញ្ចនិដ្ឋិ ។ ម្នាល់កិត្ត
មានទុំព្យាយ លះបង់ខ្លូវមិញ្ចនិដ្ឋិ បន្សាត់បង់មិញ្ចនិដ្ឋិ ។ ម្នាល់កិត្ត
មានទុំព្យាយ នេះហៅថា ការបន្សាត់បង់ដ៏ប្រសើរ ។

(៩៨) គ្រានោះឯឪ សគារវៃព្រាហ្មណ៍ ចូលទៅគាល់ព្រះមាន
ព្រះបាន លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីកែរាយ ជាមួយនឹង
ព្រះបានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ពាក្យដែលគូរីកែរាយ នឹងពាក្យដែលគ្នូវ
លើបាល័យ ក៏អង្គយក្នុងទីសមគួរ ។ លុះសគារវៃព្រាហ្មណ៍ អង្គយ
ក្នុងសែមគួរបើយ ក្រាបបង្គំទូល ព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បតិត្រ
ព្រះបោធមដ៏ចំរើន អ៊ីហ្នុំជាត្រើយខាងគោយ អ៊ីហ្នុំជាត្រើយខាងនាយ ។

សុទ្ធខ្ពប់ជិពេ អង្គគ្គរនិកាយស្ស ១សកសិបាតោ

មាណាត់ថាតោ ទោ ក្រាហ្មណ ជុំរំមំ គ័រំ ថាណា-តែទាតា ប្រមេណ៍ ទាះម៉ ត់ ។ អនិស្ពាធាន ខ្ញុំម៉ នុះ អន្ទានានា ព្រេសា ខារុខ នា ។ សាខេសុ គ្នាលារ ជុំ មេ មេ មេសា គ្នាលា មេសា សាមេ សំ ។ មុសាវានោ ជុំមេ សំ មុសាវានា ឋាមណ៍ ទារ៉េម តំរំ ។ ប៉ុស្ណាវាថា ជុំរ៉េម តំរំ ចំសុណាយ វាថាយ វេមេណ៍ ទារ់មំ ត់រំ ។ ៩ក្រ-វាទា ជុំរិម ន៍រំ ៩ស្រាយ វាទាយ ប់មេណី ទារិម៌ ស្ល ។ សគីជីហេខេរ នុំគេ ២, មុគីជីហេខ នេះ-មណី ចារិមំ នំរំ ។ អភិជ្ជា ខ្ញុំរំមំ នំរំ អនកិជ្ជា ទារត្ ស្ពុំ ។ ទាំង ស្ងុំ ម្ដុំ ស្ដុំ អម្បាសនោ ចារិម នាំ ។ មិឡានិជ្ជ សិម នាំ សមានិជ្ជ ចារិម ត់ ដន់ ទោ ព្រាហ្មណៈ ជុំវិទំ ត់វំ ដន់ ចារិទំ តិវន្តិ។

សុត្តស្ថិជា អង្គត្តាទំពាយ ទស់កទំបាត

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ការសម្ងាប់សត្វ ជាត្រើយខាឪគាយ កិរិយាវៀរហក ការសម្លាប់សត្វ ជាត្រើយទាងនាយ ។ កិរិយាកាន់យក**្រព្យុង**ល គេមិនទានឲ្យ ជា ត្រើយទាងអាយ កិរិយា វៀរបាកការកាន់យក(ទ្រៗ ដែលគេមិនបានឲ្យ ជាត្រើយខាងនាយ ។ ការប្រព្រឹត្តិ១សក្នុងកាម ទាំនទ្បាយ ជាច្រើយខាងអាយ ករិយាវៀរបាកការប្រព្រឹត្តខុសក្នុងកាម ទាំនទ្បាយ ជា ត្រើយ១ជនាយ ។ ការ ពេលពាក្យក្**ហក ជា** ត្រើយ ទាងអាយ កំរិយាវៀរចាកការ គោលពាក្យកុលក ជាគ្រើ**យទាង**នាយ**។** សំដីញុះញង់ ជាច្រើយខាងអាយ កិរិយាវៀរចាកសំដីញុះញង់ ជា ត្រើយទាននាយ ។ សំដីអាក្រក់ ជាត្រើយទានអោយ កំរិយារៀវបាក សំដីអាក្រក់ ជាគ្រើយទាន៍នាយ > សំដីរោយពយឥតប្រយោជន៍ ជាគ្រើយ ខានីអាយ កំរិយាវៀរភាកសំដីរោយរាយឥតប្រយោជន៍ ជា*ទ្រើ*បរខានី នាយ ។ ការសំឡីឪរំពៃចំពោះឲ្រព្យុអ្នកដទៃ ជា ត្រើយទាងគេយៈ ការ មិនសំឡឹងវិវិតា ចំពោះទ្រព្យក្រដទៃ ជាគ្រើយទាងនាយ ។ ការបង់ថ្យគេ វិទាស ជាត្រើយទាន៍តាយ ការមិនចង់ឱ្យគេវិទាស ជាត្រើយទាង់*ន*េយ**ៗ** ការយល់ទុស ជាច្រើយទានភាយ ការយល់ត្រូវ ជាត្រើយទានៈ យ ។ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ នេះឯងជាត្រើយវាងតាយ នេះជាត្រើយវាងនាថេ 😗

ចំនុំនិត្តបណ្ណាស់ពេ ដាល់ហើបបាប់ប្រើ

អព្យាកា នេ ឧដ្យេវីរស់ កោ ឌុយ ខារមាត្យ អថាយំ ឥត្ស ប្រា គឺរមេសព្ពាវត់ ។ (៣ ខ សេ អតិនយំនេ ខគេ ខេត្តប្រ នេះ ៩៦ ខារគេ**សរិទ្** ឧតិពេល្យ មាន់ខ្សួ ឯ ក្សា ជត្ត រុស្សិយ សង្ឃ អារុទ្ធ សង្គ្រ វិកា អយ្យមានដី ព្រុម ៣១ ខំគុ ត្យាក់រង់ម៉ូខ្មែរ ហិត្យា កាមេ អភិព្យុណ បរយោជប្រេយ្យ អត្តាធំ ចិត្តក្រោសហិបណ្ឌិតោ ។ យេសំ សម្ពោៈចំយផ្ដេស សម្ពា ចំត្តំ សុភាវិតំ អាឌាធព្យដ្ឋធ្វីក្សាក្តេ អាធុខាឌាយ យោ កោ ទីណាសក់ ដុត្តន្ត្រា នេ លោកេ បរិធិត្តតិ។

បណ្តាមនុស្សទាំងទ្វាយ ពួកដនណា បានដល់នូវក្រើយ ខាងនាយ (ព្រះនិព្វាន) ពួកជននោះ មានប្រមាណតិច ឯសត្វក្រៅពីនេះ វមែនស្ទះទៅកាទត្រើយគឺសក្ដាយទិដ្ឋិ (សត្វនេះច្រើនជាង) ។ ពួកជនណាប្រច្រឹត្តតាមនូវធម៌ ក្នុង ធម៌ដែលតថាគតសំដែង ហើយ ដោយប្រពៃ *ពួ*កជន នោះជា**ន** ត្នុងខ្លាំដ្ឋ:ជាទីនៅខែមច្ចុំ ដែលសត្វត្តង៍ជាខាជាយក្រក្រៃ រោក នឹងដល់នូវ ត្រើយទាងនាយគឺព្រះខិញ្ចន ។ បណ្ឌិត គប្បីលះបង់នូវធម៌ខ្មៅ ចំរើននូវធម៌ស ចេញថាកអាល័យ អាស្រ័យនូវព្រះនិព្វានដែលមិនមានអាល័យ សេចក្តីគ្រេក-អរបានដោយតម្រ ក្នុរីវិវេតណា បណ្ឌិតអ្នកមិនមានសេចក្ដី កង្វល់ បេះបន់នូវកាចទាំងឡាយ ហើយប្រាញ់នូវសេចក្ដ ត្រេកអរក្នុងវិវេតនោះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើខ្លួនឲ្យធូវជ័ង បាកគ្រឿង សៅហ្មត់នៃចិត្តទាំងឡាយ ។ ចិត្តដែលពួកជនណាចំរើន ណ្ឌប្រពៃហើយ ក្នុងអង្គនៃធម៌ជាគ្រឿងគ្រាស់ដឹងទាំងឡា យ *ព្យុភជនណា ត្រេកអរក្នុងការ*លះបង់សេចក្តីប្រកាន់ ព្រោះ មិនប្រកាន់ ពួកជនទាំងនោះ ឈ្មោះថា ជាទីណាស្រត មានសេចក្តី (រុងរឿង) បនៃព្វានហើយ ក្នុងលោក ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់កនិបាកោ

(៤៩) ជុំខែញ កេ ភិក្ខាវ នីវ ខេស់ស្បាម៌ ស្តេស្ត្រ ស្ត្រ ស្នាលា៩ ១ មេ១ គេតមញ្ចុ គិត្តប វុំម៉ៃ នាំ កាតមញ្ច ទាម នាំ ។ ខាណាន៍ទា នោ ទោ ភិក្ខា៥ ជុំវិទី គឺវិ ខាណាគិខាតា ប់មេណៈ ចាម៉ែត់ ។ អន់ស្នានានំ ជុំម៉ែត់ តំ អន់ស្នានាសា ណ្តេញ សាគេ ស្ល ស សាគេសា គ្នាលាយ ជាគ ស្ល ភាគេមា តួបាយ ផ្ដេញ ខារុច ឌ្នុំ រ ត់មាន្ត រុំត នូវ ដំហង់ខា រោធហា សារុំត នូវ ជ ម្មាល មួយ នុំវិទ្ធ នេះ ន្ទ្រាំ ស្រាយ េមលា សម៉េ តំ ។ ៩រុសា វាទា ជុំម៉ែ តំ ុះសាយ វាខាយ ដោមលាំ ខារិមំ នេះំ ៗ

សុតុន្តូមិដក អង្គុតូរគិ៣យ **ទសក**ភិបាត

[៥៧] ម្នាលក់ក្តាំងត្បាយ តថាគតនឹងសំដែង **ខូវក្រើយភាង** អាយផ**ង** នូវគ្រើយខាងនាយផង ដល់អ្នកទាំង**ឡាយ ចូរអ្នកទាំ**ង ទ្បាយស្តាប់នូវធម៌នោះ ។ បេ។ ម្នាល់ភក្តុទាំងឡាយ ត្រើយខាង អាយ តើដូចម្ដេច ត្រើយទាងនាយ តេដ្ឋ១ម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្ ទាំងឡាយ ការសម្ងាប់សត្វ ជាច្រើយខាងអាយ ករិយារៀរហកការ សម្ងាប់សត្វ ជាគ្រើយរាងនាយ ។ ការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេ មិនជាន់ឡី ជាគ្រើយទាន៍អាយ កំណែរៀវបាកការកាន់យកឲ្រព្យ ដែល គេមិនបានថ្យ ជាត្រើយខាងនាយ ។ ការប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាម ទាំងឡាយ ជាគ្រើយខាងអាយ ភរិយារៀរបាកការប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុង ភាមទាំងទ្បាយ ជាច្រើយខាងនាយ ។ ការពោលនូវពាក្យកុហក ជា គ្រើយវាងអាយ កំរិយាវៀរចាកការពោលពាក្យកុហក ជាគ្រើយ ភាឥនាយ ។ សំជីញុះញង់ ជាត្រើយវាងគាយ កិរិយារៀវលក សំដីញុះញង់ ជាត្រើយវាងនាយ ។ សំដីអាក្រក់ ជាត្រើយ ភាងអោយ កំរិយារៀរ ចាកស់ដីអាក្រក់ ជាគ្រើយវាងនាយ ។

ចុះ គ្គី ជំហើយ ជ្រាហ្សាហ្សាហ្សាហ្សាហ្សា

សម្អប្បហា នេះ នុំរំម័ន ន័ំ សម្អប្បហាទា ប់ខេសាំ
ទាំំមំនំ ន័ំ ។ អភិជ្ជា នុំរំមំនំ ន័ំ អណ្ដូញ
ទាំំមំនំ នំ ។ ព្យាទានោ នុំរំមំនំ ន័ំ អព្យាទានោ
ទាំំមំនំ នំ ។ មិញនិដ្ឋិ នុំរំមំនំ នំ សម្មានិដ្ឋិ
ទាំំមំនំ នំ ។ សំប្នានិដ្ឋិ នុំរំមំនំ នំ សម្មានិដ្ឋិ
ទាំំមំនំ នំ ។ សំខ្លានិដ្ឋិ នុំរំមំនំ នំ សម្មានិដ្ឋិ

ដេ ជូខា ខារ ទេសរីទ្វំ ឧធិ៍ ខេសាំ មាន់ដំរូ ឯ លោ ខ ខោ មាតិខយុំរយេ ខធាំ ខេតិ ខេតិ ខ្សែង មុខភា ឧធ ខ្សាស់ មុខភា ឧធ ខេតិ ខេតិ ខេត្ត ខេត្ត ស្រាលា មុខភា ឧធ ខេតិ ខេត្ត ស្រាលា មុខភា ឧធ ខេត្ត ស្រាលា បាស ស្រាលា បាស ស្រាលា មាស ស្រាលា

ចត្តត្តបណ្តាស់ក ដាណុស្សេណ៍វិគ្គ

ការគោល ទូវតាក្យរោយរាយ ដកប្រយោជន៍ ជាត្រើយទាឪអាយ

កិរិយារៀវបាកការគោល នូវតាក្យឥតប្រយោជន៍ ជាត្រើយទាឪ

នាយ ។ ការសំទ្បីឪវិវិត ចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ ជាត្រើយទាឪអាយ

ការមិនសំទ្បីឪវិវិត ចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ ជាត្រើយទាឪអាយ

ការមិនសំទ្បីឪវិវិត ចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ ជាត្រើយទាឪអាយ

ការចន៍ឲ្យគេវិនាស ជាត្រើយទាឪអាយ ការមិនចន់ឲ្យគេវិនាស
ជាត្រើយទាឪនាយ ។ ការយល់ទុស ជាត្រើយទាឪអាយ

ការយល់ត្រូវ ជាត្រើយទាឪនាយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំឪឡាយ ទេះឯឪ
ត្រើយទាឪអាយ ខេះត្រើយទាឪនាយ ។

បណ្តាមនុស្សទាំងឲ្យាយ ពួកជនណា បានដល់ខ្លះត្រើយ ទាងនាយ (ព្រះនិញ្ជាន) ពួកជននោះ មានប្រមាណតិប ឯសត្វក្រៅពីនេះ រ៉េមង់ស្ទះទៅកាន់ត្រើយ គឺសក្កាយខិជ្ជិ (សត្វខេះច្រើនជាង) ។ ពួកជនណា ប្រព្រឹត្តតាមធមិ ក្នុងធម៌ ដែលតឋាគត សំដែងហើយដោយប្រពៃ ពួកជននោះ បានក្នុងខ្លះដ្រះជាទីនៅនៃមច្ចុ ដែលសត្វគ្គង់បាន ដោយក្រ ក្រពេក ហើយដល់ខ្លះត្រើយខាងនាយ គឺព្រះនិញ្ជាន ។

សុត្តគូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

កស្លេំ ឧទ្ទុំ ខ្សែហយ សុគ្គំ ភា៥៩ ខណ្ឌិតោ ង្គា អភោតមាតម្ម វិបាក យទ្ធ ទូរមំ ត្រាក់រត់ម៉ំច្នេយ្យ ហ៍ត្វា កាមេ អភិញ្ចា បរិយាឧបេយ្យ អត្តាធំ ចិត្តក្ងៃសេហិបណ្ឌិតោ ។ ယောက် လေးရှူးစို့လေးရုံလု လာရှာ စိုးရှိ လုံကျားရှိ អាជាធប្បដ្ឋចំសរុក្តេ អនុទានាយ យេ តោ ទីណាសក់ ជុំតំមណ្ណា គេ ហេកេ បរិជិត្តត់ ។ (៦០) អនស្មា ខ ភិក្ខាវ វេឌិតញោ អន្តេញ ខ ខម្មោ ខ វេឌិតញោ អត្តោ ខ អឌម្មញ្ វិធិត្យ អនគ្គញ្ជូ នម្មញ្ជុ វិធិត្យ អគ្គញ្ជូ យថា ខ ឡោ យទោ អត្តោ តទោ បដិបជ្ជិតឲ្វំ ។

សុត្តសំជិក អង្គក្នុរនិកាយ ទសកនិយាត

បណ្ឌិតគប្បីលះបន់ទូវធម៌ឡៅ ចំភេនខ្លាំធម៌ស ហើយចេញ សាកអាល័យ អាស្រ័យនូវព្រះនិត្តា**ន ដែលមិន**មានអាល័**យ** សេចក្តីត្រេកអរ បានដោយកម្រ ក្នុងវិវេកណា បណ្ឌិតអ្នក មិនមានសេចក្តីឥន្ទល់ គម្បីលះបន់ ខ្លាំតាមទាំងឡាយ ប្រាជ្ញានូវសេចក្តីត្រេកអរ ក្នុងវិវេកនោះ បណ្ឌិតគប្បីធ្វើខ្លួន ឲ្យផ្ទុរផង៍ បាកគ្រឿងសៅហ្មង់នៃចិត្តទាំងទុក្ខយ ។ ចិត្តដែល ពួកជនណា ចរែនល្អថ្ងពៃហេយ ក្នុងអង្គនៃធម៌ជាក្រឿង គ្រាស់ដឹងទាំងទ្បាយ ពួកដនណា គ្រេកអរ ក្នុងការលះ បង់នូវសេចក្តីប្រកាន់ ក្រោះមិនប្រកាន់ ពួកជនទាំងនោះជា စီကာ[နှင်္ဂ ၊ ဏ္ဍားဇာ ဓာန်၊ နှင်္ဗာန်၊ ဂျီန် ဗါန်ရှာန၊ ကို ဏ ភ្នំលោក

(៦០) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ សភាវៈមិនមែន ជាជមិផង សភាវៈមិនមែន ជាប្រយោជន៍ផង ក់ក្នុគប្បីដឹង ធមិផង ប្រយោជន៍ផង ក់ក្នុគប្បីដឹង (ទាំងអស់) លុះបានដឹងខូវសភាវៈមិនមែនធមិ នឹងសភាវៈ មិនបែនប្រយោជន៍ បានដឹងនូវជមិ នឹងប្រយោជន៍ហើយ ធមិ យាងណា ប្រយោជន៍ យាងណា ក់ក្នុគប្បីប្រតិបត្តិ យាងនោះបុះ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់កេ ដាណុស្សោណិវិញេ

មានគោ ឧ មុខិត្ត មកស៊ា ឧ មប្សើ ខ ។ ខាណាត់ខាតោ អនិញ្ញនាជំ កាមេសុ មិញថារា មុសាវានោ ខំសុណា វាថា ដុសា វាទា សម្ងួញលេខោ អភិឌ្ឈា ឡាទានោ មិញ-ខ្ញុំ ។ មញ្ចុំ ម្នុំ ម្នុំ ម្នុំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ ខ្លុំ អន់ត្តោ ខ ។ កាត់មោ ខ ភិក្ខាប់ ឧញ្ ខ អគ្នោ ខ ។ ចាណាតិចាតា ប់មេណ៍ អនុសានាសា មាមហ៊ុ កាមេសុ ទិញ្ញា ប់មេហ៊ុ មុសាវានា មេខណី ចំសុណាយ វាទាយ មេខណី ឌុុស្លេយ វាខាយ យុងសា សង្ខព្ទលេខ ប្រេមហា អេចភ្នំព្យា អព្យាទា ខេសា សម្មាធិឌ្ឌិ ។ អយ់ វច្ឆ ភិក្សា ឧ ភ្លេ ខ អ គ្នោ ខ ។ អន្តេ ខ ភិក្ខាឋ ៥ឧិតញ្វេ អន្តោ ខ

ចតុត្ថបណ្ណាស់។ ដាំណុស្សោណវិត្ត

ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ សភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងសភាវ:មិនមែន ប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ។ គឺការសម្លាប់សត្វ ការកាន់យក នូវទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ ការប្រព្រឹត្តិ១ស ក្នុងកាមទាំងទ្បាយ តារពោលនូវពាត្យកុហត សំដីញុះញូន់ សំដីអាត្រក់ ការពោល ខ្សាញក្សាពេយវាយ ដត្តប្រយោជន៍ ការសំឡីង៍រំពៃ ចំពោះ**ទេ**ព្យុអ្នក ដទៃ ការចង់ឲ្យគេវិនាស ការយល់ខុស ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះ ហៅថា សភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ទេ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ធមិនឹងប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ។ ករិយាវៀរចាក ការសម្លាប់សត្វ ក៏វិយារៀរបាកការកាន់យកនូវទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ ករិយារៀរ៣ភការប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ករិយារៀរ**៣**ភការ រោលនូវពាក្យកុហក កំរិយាវៀវចាកសំដីញុះញង់ កំរិយាវៀវចាក ស់ដីអាក្រក់ កិរិយាវៀរបាកការពោលពាក្យពេយពយ ឥតប្រយោជន៍ មិនសំព្យឹងវិវិត ចំពោះទ្រព្យុអ្នកដទៃ ការមិនចង់ថ្យាគវិនាស ការយល់ ត្រវ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះទើបហៅថា ធម៌នឹងប្រយោជន៍ ។ មាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ សភាវ:មិនមែនធមិត្តិ សភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ ក្តី ភិក្ខុខហ្វីជំងឹ ធម៌ក្តី ប្រយោជន៍ក្តី ក៏ភិក្ខុខហ្វីជំងឺ (ទាំងអស់)

សុត្តតូចិជិតេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សពនិបាកោ

្សុខ មុខគេឌុ ពន្ធនិ វុឌុខ៉ូ រ កាន្សា មម៉ោ ឧទ្សា ពន្ធពន្ធ័ឌសិទ្ធំ មុខ្ម កាខុំ មុខឌំណំ ឧតីយំ រួចខ្មា មេឌ័យំ កាន្យ ឧឝើយ ឧតើប ខ រេច្ចឧយ៉ា មេឌី ខ មេឌគីយំ រួចខ្មាំ

សុត្តទូល់ដឹក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

លុះបានដឹង នូវសភាវៈមិនមែនជាធមិ នឹងសភាវៈមិនមែនជាប្រយោជន៍ បានដឹង នូវធមិនឹងប្រយោជន៍ហើយ ធមិ យ៉ាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាងណា គប្បីប្រតិបត្តិ យ៉ាងនោះចុះ ពាក្យណា ដែលតថាគត ពោលហើរដូច្នេះ ពាក្យនេះ តថាគតពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យ នូវសេចក្តីនុំ: ។

(៦១) ម្នាលក់ក្នុមានឲ្យយ សភាវៈមិនមែនធម៌នឹងធម៌ កិក្ខុគប្បី ជំង សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ភិក្ខុគប្បីជំង(ទាំងអស់) លុះបានដឹងនូវសភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងធម៌ បានដឹងនូវសភាវ:មិនមែនប្រ-យោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ហើយ ធម៌យ៉ាងណា ប្រយោជន៍យ៉ាងណា គប្បី ប្រតិបត្តិតាម យ៉ាងនោះចុះ ។ ព្រះមានព្រះកាត់ទ្រង់បានត្រាស់ពាក្យ លុះព្រះសុគតគ្រាស់ពាក្យនេះរួចហើយ ក្រោកថាកុអាសនៈចូល ទៅកាន់វិហារ ៗ គ្រានោះឯង ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់ចៀសចេញទៅមិន យូរប៉ុន្មាន ភិក្ខុ ទាំងនោះមានសេចក្តីត្រះរះថា ម្នាលអាវ៉ុសោ ទាំងឡាយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងនូវ«ទ្រួសនេះឯង ដោយសង្ខេបពេក មិនទ្រង់ចែករលែកនូវអត្ត ដោយសេចក្តីពិស្តារ ដល់យើងទាំងឡាយ សោះ ស្រាប់តែក្រេកហាកាសនៈ ហើយយាងចូលទៅកាន់វិហារថា

ចតុត្តចណ្ណសពេ ដាណុស្សោណវិវឌ្គា

អង្គោ ខ ភ្នំគ្នា៤ វេឌ្ធិសញ្ជោ ជម្មោ ខ អង្គោ ឧ ក្រុខឧយ៌ មេឃ ឧ មឧតិយំ ក្នុមិ ឧតិយំ भरह्मी दुष्ट्री महसी लड़ा हार्से लड़ा साधी តថា បដ៌បដ្តិតព្វ ។ កោ ជុ ខោ នមស្ប ភកាតា សន្តិនេះ ខន្តេសស្ប ខន្ទិដ្ឋស្ប ិត្តាភេ អត្ត អវិត្ត-ស្បា វិស្ថាបល អត្ថ វិកដេយ្យាតិ ។ អ៩ េខា តេស ក់ឃ្លាំខ្ញុំ រៀសខយោក្ អញ្ចុំ សោ អាយុក្សា មហា-កាច្ចាលោ សត្ត ខៅ សំរណ្ណាតោ សត្តាពិតា ខ វិញនំ ឥមស្ប ភក់ាតា សន្លំត្លេជ ១ខ្ចើសស្ប ១ខ្ចុំដ្ឋស្ប រ៉ូស្វារ អនុ អរ៉ុសស្តី វ៉ូស្វារ អនុ រ៉ុសជំនុំ យន្ន យ្យាម ឧបសង្គ័មត្ថា អយុសុន្តិ មហាក់ព្រះ រាំងa ဆို င်္ဂင္ကေလါ့ ရ ကန္ဘာ ၊ သေ မာက္သက္ ရ ဿ-យសំលេ ၿပိဳ သေးကေါ်ဆုံး ဆေး အေး အေးကော်မားမှာ နေ

ចតុត្តបណ្ណា**សព** ជាណុស្សោណវិត្ត

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ សភាវៈមិនមែនធម៌ នឹងធម៌ កិត្តគប្បីដឹង សភាវរ មិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ក៏ភិក្ខុគប្បីជំងឺ ហុះពុខជំងឺនូវសភាវៈ មិនមែនធម៌ នឹងធម៌ បានដឹងនូវេសកាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ជមិយា ន៍ណា ប្រយោជន៍យ៉ាង៍ណា គប្បីប្រតិបត្តិតាម យាង៍នោះចុះ ៗ កក្នុងង្គី ណាហ្មុំ គប្បីចែកលោក ខ្លាំងត្វនៃ ខ្យុសនេះ ដែលព្រះមាន ព្រះភាគឲ្រង់សំដែងលើយ ដោយសង្គេប មិនចែករលែកនូវអត្តដោយ ពស្តារ ថ្យពិសារបាន ។ គ្រានោះឯង ភិក្ខុខាំង នោះ មានសេចក្ត គ្រិះរឹះដូច្នេះថា ព្រះមហាកញ្ជនៈដ៏មានអាយុអង្គនេះ ព្រះសស្ដាទ្រឪសរ-សើរហើយ ទាំងពួកសព្រហ្មទាថែត្តល ជាអ្នកប្រាជ ក៏សរសើរហើយ ដែរ មាន់តែព្រះ៥ហាក់ហ្លាន:ដ៏មានអាយុ ទើបអាចចែករលែក ខ្វាអត្ត នៃ•ទ្រួសនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ (ទ្ធស់ដែងហើយ ដោយសង្គ្រប មិនបានចែករលែកខ្លះត្រូ ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារបាន បើដូច្នេះ គួរ តែយើងទាំងភស់គ្នា ចូរៈ៧រកព្រះមហាក់ ្ខានៈដ៏មានអាយុ លុះចូល ទៅដល់ហើយ ភព្វីសាតសូរនូវសេចក្នុនៈ នឹងព្រះមហាតញ្ជន:ដ៏មាន សយុ ត្រមេហាក*្តន:ដ៏*សេនសយុ នឹងព្យេក ដល់ យើងទាំងឡា យ យ៉ាងណា យើងវាធិអស់គ្នា នឹងចាំទុកនូវរឿងទុះ យ៉ាងនោះ ។

សុត្តផ្តប់ដពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

ង៩ ស ខ្ទុំ ខ្ទុំ ពេលល្បាំ ឧល្សស់ព្រៃ ខេដ្-បស់ខ្លុំទសុ ឧបសខ្លុំទិត្តា អាយស្ទា មហាក់ច្ចា នេធ សន្ធឹ សម្ពោធិសុ សម្ពោធធំណំ គេដំ សារាណ៍យំ រីតិសាបត្វា រាយឧដ្ដុំ របស់ជួស ។ រាយឧដ្ដុំ របស់ជា សោ ខេ ភូយិ មាល់ទាំខុ ឧសាយសំពុ ពុខពេលខំ ។ ខុ សេ យេ សាវុហេ ៩លិខ ឧឧប មន្ត្រីនេខ ៩នេ៍ មុ ខុច្ចសិត្តា វិត្តាបន អត្ត អាកជិត្តា ខុដ្ឋាយាសភា រួសារ ត្ស្រដ្ឋា មពស៊ី ឧ មួយ ធ្វើ ធ្វេស ធ្វេស ធ្វេស ខ អន់ត្លោ ខ ជើនព្យា អត្លោ ខ អជ់ម៉ូញា វិធិត្យា ឌតីឃំ មខឌីឃំ រុច្ខស មឌីឃំ ៣៩២ ខ មើប ៣៩២ អត្តោ តថា ខជខជ្ជិតព្រំ ។ គេស នោ អាវ៉ុសោ អម្ចាក់ អចិរប្បក្រដួស្ស កក់គោ វាសេខយោស

លំដាប់នោះឯង ពួកភិក្ខុទាំងនោះចូលទៅរកព្រះមហាក់ថ្មានៈដ៏មានអាយុ ល:ចូលទៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីកក់ខាក់ ជាមួយនឹងច្រះមហាកច្ចាន: ដ៏មានអាយុ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគូរ៉េក្រាយ ខឹងពាក្យដែល គួររលឹកហើយ ភ័អង៍យ ក្នុងទឹសមគួរ ។ លុះភិទ្ធុសុន៍នោះ អង្គិយ ក្នុងទីសមគ្រុរហើយ ក៏បានពោល ទៅនឹងព្រះមហាក់ថ្លាន:ដ៏មាន អាយុដូរច្នះថា ម្នាលអាវុសេកប្វានៈ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងឡើង ន្ទវទទ្រេសនេះឯង ដោយសង្ខេប មិនបានចែករលែក នូវអត្តដោយ តិស្តារ ដល់យើងទាំងឡាយ ស្រាប់តែក្រោកចាកអាសន: ហើយ យាងីចូលទៅកាន់វិហារថា ឆ្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ សការៈមិនមែនធម៌ក្ដ នទិក្ខ កក្ខុគប្បីជំងឺ សភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ក្ដី ប្រយោជន៍ក្ដី ភក្តុគហ្វីដឹង (ទាំងអស់) លុះបានដឹង នូវសភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងធម៌ ហុនដឹង នូវសកាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ហើ**យ** ធមិ យ៉ាន៍ណា ប្រយោជន៍ យ៉ាន៍ណា គប្បីប្រតិបត្តិតាម យ៉ាន៍ នោះចុះ ។ ម្នាល់អាវ៉ុសោ កាលព្រះមានព្រះភាគ ចៀសចេញទៅ មនយុវប៉ុន្មាន យេង៍ទាំងអស់គ្នានោះ ក៏មានសេចក្តីត្រិះវិះដូច្នេះថា

បត្តត្ថបណ្ណាស់កេ ដាណុស្សោណិវិគ្នោ

វ៩ ខោ នោ អាវុសោ កក្រ សន្ធិត្តេជ ។ ធ្វេស ។ ធ្វេសិត្តា វិត្តាប**េ** អត្ត អវិកថិត្វា ខ្យះប្រាសខា វិហារំ មវិឡោ អយ មេ ភក្តាប់ ប់ផិត ពោ ជ មេ ខ អន តោ ខ វេច្ចនយោ មនោ ខ មឌគីឃំ រុច្ចម៉ា ឌគីឃំ មខង្-म् रेडेका महम्म एटा हाम एटा महा हटा បដិបជ្ជិតក្នុង ។ កោ ឧ ខោ ៩មស្ស ភក់ពោ សថ្នំគ្លេជ ខុម្ចេសស្ប ខុម្ពីដូស្ស វិត្តាប្រេ អត្ត អាភិត្តសុ វិត្តបាន អង្គ វិកដេយ្យាតិ ។ គេសំ នោ អាវុសោ អូសាឌា រៀនឧយោក អូយ ខោ អយ្មា មហាក់ថ្នាលា សត្ត ខៅ ស់វណ្ណ៍គោ ស្សារៃតា ខ រិតាយ៉ ស្យាញ់ សារី ខ ប្រភាគ

ចំពុំត្ថបណ្ណាស់។ ជាណុស្សោណ៍វិគ្គ

ម្នាលអាវ៉ុសោ ទាំងទ្បាយ ព្រះមានព្រះភាគ ប្រង់សំដែងទ្បើងនូវទម្លេស នេះឯង ដោយសេចក្តីសង្ខេប មិនចែកវេលកខ្ទុវអត្ថ เพอคัติญา ដល់เพลีต์ธอุกษเพ: ค็เมชไลเเคาล ហក្សាសន៖ ហើយយាឪចូលទៅកាន់វិហារថា ម្នាល់កិត្តទាំង**ឡាយ** សភាវៈមិនមែនធម៌ និងធម៌ ភិក្ខុគប្បីដឹង សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ភិក្ខុតហ្វីជឹង (ទាំងអស់) លុះបានដឹងខូវសភាវ:មិនមែនជា ជមិនិ៍ជធម៌ផង បានដឹងខ្លាសកាវ:មិនមែនជាប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ជង ហើយ ធម៌ យ៉ាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាងណា គប្បីប្រតិបត្តិ តាមយាងនោះចុះ ។ ភក្ដុអង្គណាហ្នំ គប្បីចែករលែក ន្ទវអត្តនៃ «ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ **ទ្**ន់សំដែងឡើងហើយ ដោយ សង្គើប មិនទាន់ចែករលែកខ្លាំអត្ត ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារថាន 🛪 ម្នាលអាវុសោ កាលពួកយើងទាំងនោះ មានសេចក្តីត្រិះរឹះដូច្នេះថា ព្រះមហាក់ខ្លាន: ដ៏មានអាយុ អង្គ្លីខេះឯង ព្រះសាស្ត្រទ្រង់សរសើរ ហើយ ទាំងពួកសព្រហ្មចាប់ចុគ្គល ជាអ្នកប្រាជ្ញ ក៏សរសើរហើយដែរ

សុត្តតូបិជិកេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសកនិបាគោ

ស្ពេស្ ខ្មែល ស្ពេស្ត្រ ស្ពេស្ត្រ សង្គំ ន្តែជ វិត្ថាប្រភ អត្ថ វិតជិត្តិ យុទ្ធ្ មេយំ យេសយុស្ថា ဗဏ္ဍက္သည္က အေဝ့ဗညင္ဆုံးမယ္စ္တာမ ဒုဗညင္ဆိုမ်ိဳးရွာ មាលការ៉ឺ ខណៈឆ្លាំ ក្នុងឧង្ខំ ជ ដែលៀង លា ស ជាស្រៀមាត់ វិត៨តាយស្មា មហាក់ច្នាយាត់ ។ សេយ្យថា ខំ អាវុសោ ស៊ាំសោ សាវត្តាភោ សាវត្តសើ សារបរិយេសនំ ខមានោ មហតោ ក្រុងរុ ្រន់ដូតោ សារាតោ អត់ក្លាម មូល អត់ក្លាម ១ធំ្ រៀំ សម្បនធំនំ អាយស្នាន់ សន្តាំ សម្មទិក្ខានេ

សុត្តទូបិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ទស់កនិយាត

មានតែព្រះមហាកច្ចាន:ដ៏មានអាយុ ទើបអាចចែកវ៉េលក នូវអត្ត**នេ** ខ្វេសនេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ខ្វេន៍សំដែងខ្សេីងហេីយ ដោយ មិនចែករលែក នូវិអត្តដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារ**បាន** បើដូច្នោះ គួរតែយើងទាំងអស់គ្នា ចូល**ទៅរកព្រះមហាក**ញ្ជន:ដឹមា**ន** អាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ គប្បីសួរនូវសេចក្ដី៖ នឹងព្រះមហា-កញ្ជនៈដ៏មានអេយុ ព្រះមហាកញ្ជនៈដ៏មានអាយុ នឹងព្យាករ ដល់ យេីងទាំងទ្បាយ យ៉ាងណា យេីងទាំងអស់គ្នា និងចាំនូវសេចក្តី៖ សូត[ឧះតឈមលីខ: ដូលខម្មាណ់ (នូវសេចក្ដីនុះ) ។ ព្រះមហាកញ្ជនៈតបថា ម្នាលអាវុសេខាងឡាយ ដូចបុរសអ្នកត្រវិការ ដោយខ្លឹមឈើ ស្វែងកេខ្លឹមឈើ ត្រាច់ទៅ ស្វែងរក្ខឹមឈើ កាលបើឈើធំមានខ្ទឹមឋិតនៅ (ចំពោះមុខ) ក៏ រំលង់គល់ រំលងដើម ហើយសំគាល់ថា គួរស្វែងរក**ូម**ត្រង់មែក នឹងសន្ទឹក ទៅវិញ យ៉ាងណាមិញ សេចក្តី ច្រៀបធៀប ក៏យ៉ាងនោះ កាលព្រះសាស្តា គង់នៅចំពោះមុខ នៃលោកដ៏មានអាយុទាំងឡាយ

ចតុត្តបណ្ណាសកេ ជាណុស្ប៉េណ៌វិគ្គោ

តំ ភក់ អេតសត្វ មទេ ៧៩៦ឆ្នំ ១៩០ឆ្និត្ តយន(_{e)} ត មោ ស ម៉េមោ ខង្ တာမိ တောက် ဖေလာ္ရွိ ဖလ္ချွစ် မက္ခ်ာ့မွာ(၏ ဤာလာ-ជំនា ខេត្តមា មិសិទ្ធមា ម៉ា ក្នុង អនុសារ ជំនេះតា អមតស្ប ភាតា ខម្មស្នាម តថាក់តោ ។ សោ ថ្ងៃ ខ្លាំ ស្មេស ស្រែស ខេត្ត ស្រួន ស្រែ ស្រួន ស្រែស ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស្រួន ស អអាជុំ លោះ ឧត្ទសុខ្មុំ ស្វា ស្ទង្គំ ដុ ដេលា្ស ស ស នោះ ភកវ ព្យុភាយៗ គេខា នំ ភាយញ្ជាត់។ អនុរៅ្សា កច្ចេន កក្កា ជាជំ ជានាត់ មស្ប៉ បស្បត់ ចក្កក្កា ញាណក្កា ជម្មក្កា ត្រហ្វុក្ខា វេត្ត បវេត្ត អគ្គស្បី <u>ជម្</u>វេត្ត អមត្សា ឧាតា ឧម្មស្បិទ តថាក់គោ ។

១ ឡឺ. មាះពោថិ ។ មី. មព្យាយ្យថិ ។ ញ

ចតុត្តបណ្តាសក ដាណុស្សោណវិត្ត

លេកទាំងឡាយ ក៏រំលង់ព្រះមានព្រះភាគអង្គី នោះ ហើយមកសំគាល់ នូវសេចក្តីដែលត្រូវសួរនុះនឹងយេធវិញ ។ ម្នាលអាវុសោព៌ងឡាយ សេចក្តីពិតថា ព្រះមានព្រះកាគអង្គនោះ ឲ្រង់ជ្រាបនូវហេតុដែល គួរយ្រាប ្រង់ឃើញនូវហេតុដែលគួរឃើញ ព្រះតឋាគតមានបត្ថកើត ហើយ មានញាណកើតហើយ មានធម៌កើតបោយ មានសភាព ជាបុគ្គលប្រសេរ ជាអ្នកស្ដីថា អ្នកប្រៀនប្រដៅ អ្នកចន្ទិលបង្ហាញ នូវប្រយោជន៍ អ្នកឲ្យនូវព្រះនិព្វាន ម្ចាស់ព្រោះធម៌ ។ អើ ! កាល នោះ ជាភាលសមគួរ ដល់ព្រះតថាគតអង្គនុះ ហើយ អ្**កទាំងឡាយ** គ**ប្បី**ទូល ទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ហើយសួរនូវសេចក្តីទុំះចុះ ត្រះមានព្រះភាគ ្រ៩់ត្យាករ ដល់ យើងរាល់គ្នា យ៉ាងណា អ្នកទាំ**ង**ឲ្យយ គហ្វី១ ^{គ្}វ សេចក្នុះ យ៉ាងទោះចុះ ។ មាលកញ្ជនៈដ៏មានអាយុ ព្រះមានព្រះកាគ ្រន់ដ្រាមនូវហេតុ ដែលគួរដ្រាម ទ្រន់ឃើញនូវហេតុ ដែលគួរឃើញ តាមពិត ព្រះតថាគតមានចក្ខុកើតហើយ មានញាណកើតហើយ មាន ធម៌កើតហើយ ជាបុគ្គលប្រសើរ ជាអ្នកស្ដីថា អ្នកប្រែ|s|ប្រដៅ អ្នក ចង្គលបង្ហាញនូវប្រយោជន៍ អ្នកឲ្យនូវព្រះខិញ្ជាខ ម្ចាស់ព្រោះធម៌ ៗ អើ !

សុទ្ធនូបិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

សោ ខេដ ខនេតស្ប កាលោ អញោសិ យំ មយំ កក់ខ្លុំ យៅ ឧបសន្ថម៌ត្ថា ឯគមគ្គិ បុច្ចេយ្យាម យថា **ណេ ភភក ព្យុភាយ្យ តថា ៤ ១៤៤ ប្រ** អច្ចល្យស្មា មហាក់ឡាលា សត្ថ ទៅ សំរស្ណាំគោ សម្ភារិតោ ខ វិញ្ជុំ សព្រួញទីវិន ខយោគ អយស្មា មហាកាទ្ធាលា ឥមស្បូ ភក់ាតា សង្ខ៍ គ្នេជ ខុ ខ្ទេសស្ប ជន្ទឹក្សា រួមពេខ ក្នុំ អរួមសារ រួមពេខ ក្នុំ វិកជិត្តិវិកជតាយស្មា មហាកាច្ចាលោ អកុក្តាត្^(១)។ នេះ ខេស្ត្រ ខេត្ត ខេត សម្នាស់ រង្សារ្ទាស់ ស្រ នេ ម្នាំ មាញ-ស្មាត មហាក់ច្បានស្បា បន្សស្បាសុំ ។ អាយស្មា មហាក់ច្នានោ រៀតឧកេខ យំ ទោ នោ អាកុំសោ កក្វា សន្តិត្តេន ។ ខ្ពស់ ។ ខ្ពស់ត្វា វិត្តាភេន អត្តិ អវិកជិត្វា

ន. អត្សពរិត្តាតិ ។ ម. អត្សពរិត្តាតិ ។

សុត្តស៊ីជិក អង្គុត្តនិកាយ ទសកនិបាត

កល នោះ ជាកាលសមគួរ ដល់ព្រះតថាគតអង្គីខ្លុះ ហើយ យើង ទាំឥឡាយ គប្បីចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ហើយសួរនូវសេចក្តីនុះ បុះ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យុករ ដល់យើងទាំងឡាយ យ៉ាងណោ យេ៍ នេទាំ នទ្បាយ គេហ្វីញ ខុកខ្លាសេចក្នុនុះ យាងនោះចុះ ។ ចំណែក ភានព្រះមហាក់ញូន:ដ៏មានអាយុ ព្រះសាស្តា **ទ្រន់សរសើរហើយទាំ**ន ពួកសព្រហ្មហ្មីបុគ្គល ជាអ្នកប្រាជ្ញ ក៏សរសើរហើយដែរ មានតែ ព្រះមហាកញ្ជនៈដ៏មានអាយុ ទេបអាចចែករលែក នូវអត្ថនៃ៖ខ្ទេសនេះ ដែលព្រះមានព្រភាគ ខ្រន់សំដែងឡើងហើយដោយសង្ខេប មិនចែក រលែក នូវអត្តដោយពីស្លាវ ៤ព្រឹស្តាវជាន សូមព្រះមហាក្ហាន: ដ៏មានអាយុ កុំបន្ថែបន្ទជ់ឡើយ ចែករលែក (សេចក្តី) ទៅចុះ ។ បើដូច្នោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្ដាប់ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពៃចុះ ភ្នំនឹងសំដែង ។ ពួកកក្ខុ ទាំងនោះ ខទួលស្គាប់ នូវថេរក់**បា** របស់ព្រះមហាក្ខាន: ដ៏មានអាយុថា **ក**ុណាអាវុ**សោ ។ ព្រះ** មហាក់ហ្គាន: ដ៏មានអាយុ ពោលដូច្នេះថា ម្នាល់អាវ៉ុសោទាំងឡាយ ព្រះមានព្រះកាត ទ្រង់សំដែងឡើង នូវទុខ្ទេស ដោយសង្ខេប មិនបានចែករលែក នូវអត្ត ដោយពិស្តារ ដល់យើ**ងទាំងទ្បាយ**

ចតុត្តមណ្ណា**សពេ ដា**ណុស្សោណវិញ្គោ

នដ្ឋាយាសថា វិហារំ មរ៉ិដ្ឋោ អន ម្នោ ខ កិត្តាវេ ឋភ្នំគញ្ចេញ ខ អនត្តោ ខ ឋភ្នំគញ្ចេ អត្តោ ខ អនម្មញ្ជា វិនិត្យា នម្មញ្ជា អនុត្តញ្ជា វិនិត្យា អនុញា យថា ឧម្មោ យថា អត្តោ តថា បដ្ចិចថ្នឹ-តព្នុំ ។ ភេតមោ ចារុំសោ អជម្មោ ភេតមោ ច ជម្មោ ភាគមោ ៩ អន់ត្តោ ភាគមោ ៩ អត្តោ ។ ទាណាត់ទាតោ អាវ៉ុសោ អជម្លោ ទាណាត់ទាតា អ្នកហ្នុ ខគេ កោ ខ សហឃុំខ្លួនស្ដីជំណ មុខេម្មេ ទាបកា អតុសហ ខម្មា សម្លាំ អយ់ អន្តោ ខាឈានខាតា រវេមសាំបច្ចុយា ខ អនេកោ កាុសហ ជម្មា ភាវលេខា ប្ទៃរី កច្ចន្និ អយ់ អត្តោ ។ អធិជ្ជាជាជំ មាវុទ្ធោ មន្ទ្ទានទេ រដ្ឋេស្ន ខណី

ចតុត្តបណ្ណាសត ដាណុស្សោណវិត្ត

ក៏ស្រាប់តែ ក្រោតបាតអាសខៈ ហើយយាឪចូលទៅកាន់វិហារថា ម្នាល ក់ក្ខុព៌ង ឡាយ សភាវ:មិនមែនជមិនឹងជមិ ក់ក្ខុគប្បីដឹង សភាវ:មិនមែន ប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ក៏កិត្តតប្បីដឹង លុះបានដឹងនូវសភាវៈមិន មែមធម៌ នឹងធម៌ បានដឹងខ្លាំសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍នឹងប្រយោជន៍ ւហ័យ ធម៌ យ៉ាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាងណា គប្បីប្រតិបត្តិ យ៉ាង នោះចុះ ។ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ចុះសភាវៈ មិនមែនធម៌ តើដូចម្ដេច ធម៌ តើដូចម្ដេច សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលអាវុសោ គាំង ឲ្យាយ ការសម្ងាប់សត្វ មិន មែនធម៌ទេ ភិរិយាវៀរបាកការសម្ងាប់សត្វ ជាធម៌ ឯធមិព៌ឥឡាយណា ជាអកុសលដ៏លាមកច្រើន កើតឡើង ព្រោះបច្ច័យគឺការសម្ងាប់សត្វនេះ ជាសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ទេ ធម៌ទាំងទ្បាយ ជាកុសលច្រើន វមែង ដល់ខ្លុំវិការបរិប្ចូណ៌ដោយកាវនា ក្រោះបច្ច័យគឺកំណើរៀបភាការសម្ងាប់ សត្វ នេះ ទើបជាប្រយោជន៍ ។ ការកាន់យកនូវឲ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ មិនមែនជាធម៌ កំរិយារៀវចាកការកាន់យកខ្លាំទ្រព្យ ដែលគេមិន**បាន**ឲ្យ

សុទ្ធនូបិជិកេ អង្គុទ្ធរទិកាយស្ស ទសកខិបាតោ

យេ ឧ អន្ទ័យខាចជាទិលា អច្ចេយ ស្ន មឈ្មុលល ១៩ មនុស្ស មនុស្ស មនុស្ស មន្សាស្ស ឋោមលើបច្ចូយា ៩ អន់គោ កា្សលា ៩ឆ្នាំ ភាវនា៖ ទារីព្ទឹកខ្លុំ មយុំ មត្តោ ។ កាមេក្យ មិញទាហ អាជ្រកា អនគោ មានេស ធ្លាយ រោធហា ឌស៊េ កោ ឧ មាគេស គួយលរជនៃកា ងចេយ ចាបកា អគុសលា ជុញ សមាជិ មយំ អ**េត្រា ។** ម្នារពេទ្ធ គ្នាខារ ខេត្តកាន់ជំពាធ់ នេះ មាន មេ តាសលា ជញ្ញា ភាវជាទាវិទ្វាំ កិច្ចត្តិ អយុំ អត្តោ ។ មូសាវានោ អាវ៉ាសោ អគ្គោ មូសាវានា ទាបកា អគុសលា ខម្មា សម្បំ អយ់ អនុត្តោ

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងឡាយណា ជាអកុសល ដ៏លាមកច្រើន វមែង កើតទ្វើងព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការកាន់យកនូវទ្រព្យ ដែលគេមិនជុះ ខឲ្យ នេះមិនមែនប្រយោជន៍ ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសលច្រើន វមែងដល់ នូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយកាវនា ព្រោះបច្ច័យគឺករិយាវៀរបាកការកាន់ យក់ខ្លុំទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាល់អាវ៉ុសោ ពង់ទ្បាយ ការប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាមពំង់ខ្យាយ មិនមែនជាធម៌ទេ កិរិយា វៀវចាកកាវប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ជាធមិ ធម៌ទាំងឡាយណា ជាអកុសល ជំណមកច្រើន រមែងកើតឡើងព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការ ប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាមទាំងទ្បាយ នេះមន់មែនជាប្រយោជន៍ ។ ធម៌ទាំង ្សាយ ជាកុសលច្រើន វមែងដល់ខ្លាំការបរិច្ចូណ៌ ដោយការភា ក្រោះ បច្ច័យគឺករិយារៀរបាកការប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ នេះទើបជា ប្រយោជន៍ ។ ម្នាលអាវុសេទាំងឡាយ ការពោលនូវពាក្យកុហក មិនមែនជាធម៌ ក៏វិយាវៀរបាកការពោលនូវពាក្យកុហក ជាធម៌ ឯធម៌ ទាំនទ្បាយណា ជាអកុសល ដ៏លាមកច្រើន រមែងកើតឡើងព្រម ក្រោះបច្ច័យ គឺការពោលនូវពាក្យកុហក នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍នេ

ចក្ខុមណ្ណាសពេ ដាណុស្សោណ៌វិត្តោ

មុសាវាជា ឋេមណ៍បច្ហា ខ អាធាកោ គុសហ ជ្ញា ភាពៃទាវិទ្ធា **កុខ្**ធិ មហ មត្តោ ។ ត្នអ្នកឈម្ពេក មន្ត្រាក់ មន្ត្រាក់ គ្នា ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្មាំ ខ្មែរ ខ្ម វាទាយ ដោមហ្វា ខម្មោ យេ ខ ឆ្មាំណោះ វាខាបច្**យា** អនេកោ ខាបកា អគា្មសហ ឌុញ សម្ពុះ មណ្ឌ មខុស្តេ ប្ទស្សាយ មុខាយ រោះមណ្ឌល់ មាន ទៅមាន ខេត្ត ខេត្ត មាន ខេត្ រូស្នំ ឧដ្ដ មញ្ចុ មន្ទេ រ ឌុម្មែ មូស មនុម្ អត្ត ដូរុស្ស ស្លាយ មេមហ្គំ ខស្មើ យេ ខ នុះសង្សខាធិណ ងចោះ ខាធិយា ងយ៉ុស្ស ឌម្មា សមុរត្ថ អញ្ជ អន្តោ ដ្ឋាស្ស វាស្ស ណ្ដេលប្ដង់ណ ឧ មាខាមេ មាទាប ខេស មាសេ សត្រិំ ឧទីទី អញ អមើរ ។ មានិតិសាលេ សម្រេ អត្ត អត់ពីលេខ លុងហ្វ ខ្មៅ លេខ មគិពិ-លាជជាជិញ មាទេខេយ្យ មានមាន មានក្នុង

ធម៌ទាំងទ្បាយជាកុសលច្រើន រមែងដល់នូវការបរិប្ចូណ៌ដោយការនាក្រោះ បច្ច័យគឺកំរិយារt]របាតការពោល នូវពាក្យកុហក នេះជាប្រយោជន៍ ៗ ម្នាលអាវុសេរ សំនីឡាយ សំដីញុះញង់ មិនមែនជាធម៌ កិរិយា វៀរហកសំដីញុះញូង ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងឡាយណា ជាអកុសល ដែលមកច្រើន វេមងកើតឡើងព្រម ព្រោះបច្ច័យ គឺ សំជញ្ញះញង់ ı aးမဲးဒါ ဗေဒက ပြေးထာင် ရိုင်္ခောက်နေ့ ရှာတ ကောက္လလင်္ကောင် ပါမရိုင်္ကောင်း ការបរិប្ចូណ៌ ដោយកាវនា ក្រោះបច្ច័យគឺករិយាវៀរចាកសំជឺញុះញូន៍ នេះទើបជាប្រយោជន៍ 🔊 ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ សំដីអាក្រក់ មិនមែ**ន**ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងឡាយណា ជាអកុសល ដ៏លមក**ច្រើន** កើត ទ្បើងព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺសំដីអាក្រក់ នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍រៈ ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសលច្រើន តែជដល់រូវការបរិបូណ៌ ដោយភាវភា ព្រោះបច្ច័យគឺករិយារៀវចាកសំជីអាក្រក់ នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាល អាវុសោទាំងឡាយ ការពោលពាក្យពេយពយ ឥតប្រយោជន៍ មិន មែនជាធម៌ កិរិយាវៀរថាកការពោលពាក្យរោយរាយ ឥតប្រយោជន៍ ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងទ្បាយណា ជាអកុសល ដំលាមកច្រើន តែងកើត ឡេីងព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺតារពោលពាក្យពេយពយ ឥតប្រយោជន៍

សុត្តសំជីពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសពនិបាថា

អ $\hat{\mathbf{u}}$ អ $\hat{\mathbf{u}}$ អ $\hat{\mathbf{u}}$ អង្គ សង្គ ប្បាល ទេ អេម សា បន្ទេស $\hat{\mathbf{u}}$ អនេកោ កុសលា ជម្នា ភាវជាទាប្តែរឺ កដ្ឋ មញ្ចុ មន្ត្រា ឯ អង្គឡា អារុសោ មគ្គសើ មខម្មន្ទីប នស៊ី ពោ ឧ មម្ពុទ្ធីបន្តិយ មទេមេ ស្នេស ម្នាស្ស ស្ដ្រី មេក អេច មេ អនក់ជាព្រច្មហេ ខ អនេកោ កុសហ ខម្មា ភាវនា-မႏႈဆီ များများများ အဆီ ကောင် မေါ်မာဗ-ប្បច្ចុយា អន្តេក ទាពកា អគុសលា ជម្នា សអុវឌ្គិ អយុ អនុគ្នោ អព្យាទាឧប្បច្ចុយា ខ អនេកោ ស្មេល ខេសា សង្គេសត្រវិត្ត មន្ត្រី មត្តិ ។ មន្ត្រា ។

សុត្តតូមិជា អង្គន្លាន់កាយ ទស់កនិបាត

នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍ ធម៌ទាំងទ្យាយ ជាកុសលច្រើន វមែងដល់ ន្លូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយភាវទា ក្រោះបច្ច័យគឺកំរិយាវៀវចាកការពាលពាក្យ រោយវាយ ឥត្យយោជខ៍ ខេះជាប្រយោជខ៍ ។ ហ្លាអាវុសោទាំងទ្វាយ ការសំឡុំងរំពែច កោះទ្រុហ្យុអ្នកដទៃ មិនមែនជាធម៌ ការមិនសំឡឹង វិពេច ពោះទ្រព្យុអ្នកដទៃ ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងទ្យាយណា ជាអកុសល ទ្រព្យអ្នកដទៃ នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍ ធមិទាំងទ្យាយជាកុសលច្រើន តែងដល់ទូវការបរិប្ចូណ៌ ដោយការខា ព្រោះបច្ច័យគឺការមិនសំឡឹងពិត ចំពោះទ្រព្យអ្នកដទៃ នេះជាប្រយោជន៍ ។ គ្នាល់គារ៉ុសោទាំងឡាយ ការចង់ឲ្យគេវិនាស មិនមែន ជាធម៌ ការមិនចង់ឲ្យគេវិនាស ជាធម៌ ឯធមិទាំងទ្យាយណា ជាអកុសល ដ៏លាមកច្រើន វេមងភើតឡើង ព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការចជ់_{ទី}គ្រវិនាស នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍**ខេ** ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសលក្រុខ វមែងដល់ខ្លុវការបរិបូណិ សាវនា ក្រោះបច្ច័យគឺការមិនចង់ឲ្យគេវិខាស នេះ ទើបជាប្រយោជន៍ ។

ចផុត្តបណ្ណាស់ពេ ដាណុស្សោណវិវឌ្ជា

ទំនាន់ដ្ឋ អាវុសោ អ**ន**ម្នោ សម្ពាន់ដ្ឋ នម្នោ យេ ខ ត្ថិច្បត្តិដ្ឋិសិនិយា អទេមេ ខាពុខា អស់ហា ខតិ សម្លាំ ន្តំ អយ់ អនុត្តោ សម្មាន់ដ្តីព្យុច្ចុយា ច អនេកោ កុសលា ជម្នា ភាវនាទារ់បូរី កក្ខេត្ត អយ់ អត្តោ ។ យំ ទោ នោ អាវ៉ុសោ ភកវ សន្ត្វិត្តេន ខុន្ទេសំ ខុន្ទិស៌ត្វា វិត្ថារេល អត្តិ អវិតជិត្ថា ជុឌ្ឌាយាសភា វិហារំ មវិឌ្ឌោ អជ្ញោ ខ ភិក្ខាវេ វេឌិតញោ ជម្មោ ខ អន់គ្នោ ខ ព្រុខនយៀ ងខើ ឧ ងឧតិយា រុច្ច ឧតិយា មខន្ទិយាំ रुष्ट्रं महूला एटा ११६० एटा माह्य हटा ជន្ជជំនួន១ន្នំ ឥមស្បីភ្នំ សេ អស្ចំ អាវុសោ ភពវតា មន្ត្តី មាន មន្ត្តិ ម្តាំ មន្ត្ អវិភជិត្យ ឃុំ វិត្ថាបន អត្ត អាជានាម ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ ជាណុស្សោណវិត្ត

ម្នាលអាវ៉ុសេទាំងទ្បាយ ការយល់ខុស មិនមែនជាធម៌ ការយល់ត្រូវ ជាធម៌ ឯធម៌ទាំងឡាយណា ជាអកុសល ដ៏លាមកច្រើន កើតឡើជ ព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការយល់ខុស នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍ ធមិល់ន ទ្យាយជាកុសលច្រើន វមែងដល់ខ្លាំកាលល្អៃណិ ដោយការិនា ក្រោះ បច្ច័យ គឺ ការយល់ត្រវ នេះជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលអាវុសេវទាំងទ្រុយ ្រោះមានព្រះភាគ ទ្រង់សំដែងនូវទុទ្ធេសណា ដោយសង្ខេប មិនបែក រលែកខ្លុវអត្ថ (នៃ១ខ្ទេសនុះ) ដោយពិសា្ស ដល់យើងទាំងឡាយ ក្សាប់តែ ក្រោតបាតសសន: ហើយយាងចូល ៧កាន់វិហាវថា ម្នាល កក្ខព័ងទ្បាយ សភាវៈមិនមែនធមិ ទឹងធមិ កិក្ខុងហ្វីដឹង សភាវៈមិនមែន ប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ក៏ភិក្ខុតហ្គីដឹង លុះបានដឹងសភាវ:មិនមែនជា ទ*ិ* និធម៌ បានដឹងទូវសករៈ មិន**ខែ**៩ជាប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ဟေတ အမဲ တ[ီ]ရကာ ဗျေလာဆန် တ[ီ]ရကာ နပ္စီပြခဲ့ပန္ကိ យ"ងនោះចុះ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ ចំណែកខាង១ំ តែងដឹងនូវ អត្តនៃទុខ្ទេសនេះឯង ដែលព្រះមានព្រះភាគទ្រង់សំដែងឡើង ដោយ សង្គេប មិនចែករលែកឡូវអត្ថ ដោយពិស្តារ ឲ្យពិស្តារជានយ៉ាងនេះ ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាកោ

អាតាផ្លុំមានា ខ ខង្ តុមេ អារ៉ុសោ ភពធ្លៃយៅ វេជ្ជមុខ្ទុំ ភាស្ត្រ ខ្ពុំ ខេត្ត ខ្ពុំ ខេង ខេត្ត ខេត្ ទោ គេ ភក្តុ អយស្នោ មហាភាព្ធស្ប ភាស់តំ អភិជ្ជុំត្យា អនុមោធិត្យ ឧឌ្ឍយាសភា យេធ ភភភ តេះជុបសង្គ័ស ឧបសង្គ័ទ្ធា ភក់ខ្លែ អភិវាធ្វេតា ឯកមន្តំ និស់និសុ ។ ឯកមន្តំ និស<u>ិ</u>ញ ទោ គេ ភិក្សា ភក់ នៃ សិតឧកេខុំ យំ ទោ នោ កន្តេ កក្ក សន្តិត្រេខ ឧទ្ទេស ឧទ្ទសិត្តា វិត្តាបន អត្តិ អាំកជិត្យ ឧដ្ឋាយាសជា វិហារំ ចរៃដ្ឋោ អជម្មោ ច ភិក្ខាប់ បនិតញោ ឧម្មោ ខ អន់ត្នោ ខ បនិតញោ អន្តោ ខ អនម្មញ្ជា វិនិត្យា នម្មញ្ជា អនត្តញ្ជា វិនិត្យា មទិល្វ លខ្សា ឌ គោ លខ្សា អ ស្សោ ខខ្សា ឧដ្ឋិនភូឌ្គិ ។

សុត្តនូបិជិក អង្គគួរទិកាយ ទសកនិយាត

ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ លោកទាំងឡាយ កាលបេប្រាថ្នា ត្រូវតែ ច្ចុល ទៅគាល់ ត្រុះមាន ភ្លះភាគ ហើយស្បូរសេចក្ដីនុះ ត្រុះមានព្រះភាគ ញ្ជាករ ដល់យើងទាំងឡាយ យ៉ាងណា អ្នកទាំងឡាយ ត្រវិទាំ ទុកនូវសេបក្ខន្ទះ យ៉ាង៍នោះចះ ។ ពួកកិត្តទាំង៍នោះ ត្រេកអរ អនុមោទនោ ចំពោះភាស់តរបស់ ព្រះមហាភហ្វាន: ដ៏មានអាយុថា ភ**ុណា** អាវុសោ ហើយក៏ក្រោកបាកអាសន: ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ ហ់៖ និហ្សេសុស្ស ម្រែជធ្លំពេះ សុខ ខេត្តមេខ ល្ហេកម្ថិយ នៅក្នុងទីសមគ្គរ ។ ភិក្ខុ ទាំងនោះ លុះអង្គ័យ ក្នុងទីសមគ្គរហើយ ក៏បានក្រាបបង្គំទូលព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះមានព្រះភាគ ឲ្រជ់សំដែជនូវ« ឲ្ចេសណា ដោយសង្គេប មិនបែក រលែកនូវអត្ត (នៃឧទ្ទេសទុះ) ដោយពិស្វារ ក៏ស្រាប់តែក្រោកបាកអាសន: ហើយយោងចូល ៧កាន់វិហារថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ មែនធម៌ នឹងធម៌ ភិក្ខុគប្បីជំង សភាវ: មិនមែនប្រយោជន៍ នឹង ប្រយោជន៍ ក៏ភិក្ខុគប្បីដឹង លុះបានដឹងសភាវៈមិនមែនធម៌ នឹងធម៌ បានជំងសភាវៈ មិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ហើយ ជមិយ៉ាង ကာ ဖြေးယာជន៍ ယာိရိကာ ခေတ္ခိဖြစ်ပရ္ရဲ ယာ**ိရ**းစားစု**း** 7

ចក្ត្តចណ្ណាស់កេ ដាំណុស្សេះណ៍វៃគ្នោ

នេះសំ នោ ភ នេ អមាត់ អចប្បក្រាន្ស្ប ភក់តោ ស្នេខយោក វុន សេ យេ មាក់្រោ ឧឧប សន្លំនេះ ឧទ្ទេស៍ ឧទ្ទិស័ត្ត វិត្តាបន អត្ត អាភជិត្យ ឧដ្ឋាយាសខា វិហាវំ បរិដ្ឋោ អជម្មោ ខ ភិក្ខាវ វេឌិតញោ ឧញោ ខ អន់គ្នោ ខ វេឌិតញោ ម េស ខ មឌតីយំ រូច្ច ខ គីឃំ ម ខ សំឃំ វិនិត្យ អត្តញ្ជូ យថា ឧញ្គេ យថា អត្តោ តថា បដ៌បជ្ជិតរាំ្ន ។ កោ ដុ ទោ ឥមស្ប ភក់តា សថ្ងំត្លេជ ជន្ទេសស្នា ជន្ទេស្សា វិទ្វាបេជ អង្គា វិកាដេ. យ្យាត់ ។ តេសំ នោ គន្លេ អម្ចាត់ ឯតឧយោស៍ ង**ញុ សេ** មាលទាំប ឧសយ្សិយ មន្ទំ ខេះ សំរណ្ណាតា សម្ភារិតោ ទវិញដំ សុត្រហ្គារាជំ ខយោត

ចក្ខេបណ្ណាសក ដាណុស្សេកណិវិត្ត

បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កាលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ចេញទៅ មិនយូវ ជុំនាន យើង១៉ូទាំងឡាយនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ម្នាល អាវ៉ុសោ ទាំងឡាយ ព្រះមានព្រះភាគ (នង់ស់ដែងនូវ 🛭 ខ្ទេស នេះ ឯ**ង** ដោយសង្គើប មិនបានចែករលែក នូវអត្ថដោយពិស្តារ ដល់យើង ទាំងទ្បាយ ក៏ស្រាប់នៃ ក្រោកលកអាសនៈ បោយយាងចូលទៅកាន់ វិហារថា ម្នាលកិក្ខព[័]ងទ្បាយ សភាវៈមិនមែនធម៌ នឹងធម៌ ភិក្ខុ គហ្វីដ៏ង៍ សភាវៈមិនមែនប្រយោជន៍នឹងប្រយោជន៍ ក៏ភិក្ខុគហ្វីដឹង លុះ បានដឹងសភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងធម៌ បានដឹងសភាវ:មិនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ហើយ ធមិ យាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាងណា គប្បីប្រតិបត្តិ យ៉ាងនោះចុះ ។ ភិក្ខុអង្គណា ហ្ម នប្បីចែករលែក ខ្លុំអត្តនៃ។ ទ្ទេសនេះ ដែល ព្រះមានព្រះភាគ ខ្^{រុ}ន៍សំដែងខ្យើងដោយសង្គេប ខ្យព់ស្ដាវ**ទាន** ។ បពិត្រព្រះអន្តដ៏ចំរ៉េន យើងទាំងនោះ មានសេចក្តីត្រិះរិះ ដូច្នេះថា ព្រះមហាកញ្ជន: ដ៏មានអាយុនេះឯង ព្រះសាស្តា ឲ្រង់សរសើរហើយ តាន់ពួកសុព្រហ្មព្យល់ ជាអ្នកព្រាជ្ញ កំ**សរសើរ មើយដែរ**

សុក្ខុន្តប៉ីជីពេ អង្គុក្ខុវនិកាយស្ស ទស់កនិបាតោ

មាល់ ភា និសាយស្នា មាន ក្នុង មាន ក្រាង មានិង មាន ក្រាង មាន ក្រាង មាន ក្រាង មាន ក្រាង មាន ក្រាង មាន ក្រាង មា សន្ថ័នេះ ជានើលសារី ជន្លឹក្សា មួយ ក្នុ អាភិត្តសារ វិត្តាបាន អត្ត វិកថ៌តំ យក្ខា មយំ ကေသကာမွာ နယ္တေလည္းသ ေဆးဗ်ာန္းရက္ပါနာ စစ-សត្ថទីត្វា អាយុស្ម័ន្នំ មហាតាក្ខានំ ឯតមទ្ធិ ឬច្នេ-ကပါရ ကယ္းသ ႀကက္ပံံ ရဿဆည္သံ၊သ ပါးမ-រិស្សិត តថា ខំ ភាពសារា្ទាត់ ។ អ៩លោ មយ ភ^{្ជេ} យេಐយស្មា **មហា**ក់ច្នានោ គេខ្មែសន្ត័មិទ្រា ឧបសន្តមិត្តា អយុស្មុំ មហាកាត្វាធំ ឯកមន្តិ ជុំខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខ្លួន ខេត្ត ខេត កញ្ចោះ នេះ នេះ មេសា មាកាមេលា នមេសា មុខេសា នៃមេសា ត្យញ្ជាល់ អត្តោ សុវិភត្តោត ។ សាធុ សាធុ ភ្នំ ព្រំ ន្ទំ នៃ ភ្នំ មេខា ភេទ្ធា នេ មេខា មព្រា

សុត្តនូបិជីព អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិយាត

មានតែព្រះមហាកញ្ជានៈដ៏មានអាយុ ទេបអាចចែករលែក ឡូវអត្ថនៃទុទ្ធេស នេះ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ទ្រន់ស់ដៃង ឡើង ដោយសង្ខេម មិនជាន ចែករលែកខ្លាំអត្ថ ដោយពិស្តាវឲ្យពិស្តាវបាន បើដូច្នោះ គួរតែយើង ទាំ**ងទ្បាយ** ចូល**ទៅរកព្រះមហាក**ក្លា**ន:**ដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល ហើយតប្បីសួរស៊ីសេចក្តី៖ នឹងព្រះមហាក្ហាន:ដ៏មានអាយុ ព្រះមហា-កញ្ហនៈដើមានអាយុ នឹងព្យាករ ដល់ យើងទាំងឡាយ យើងទាំងឡាយ ខឹងចាំខុក ឡាសេចក្តីនោះ យ៉ាងនោះ។ បញ្ចិត **ព្រះ**អង្គដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ យើនទាំង**ក្យយ** ក៏ចូល**ទៅ**កេព្រះ មហាកញ្ជានៈដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏**ជាន**សួរនូវសេចក្ដី៖ នឹងព្រះមហាកញ្ន: ដ៏មានអាយុ ។ បក់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ព្រះមហា-កញ្ជនៈដ៏មានអាយុ បានចែករលែក សេចក្តីស្រល់បួល ដោយអាការ တ်ရရာဏ၊នេះ ដោយបទទាំងឡោយនេះ ដោយឲ្យញូនៈទាំងឡាយ ដល់ យើងទាំងឡាយ នោះ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ត្រែលេក ត្រែសេក តិហម្គុំ មូខមិតា ព្រះប្រក្នុក និងក្រុម្ភិស្ត ជាបណ្ឌិត ម្នាល់កិទ្ធទាំងឡាយ មហាក់ប្លាន់: ជាអ្នកមាខ្យាញ់ច្រើន

ចតុត្តបណ្ណា**សកេ**ដាណុស្សោណិវិច្ឆោ

ចក្ខុមណ្ណសក ដាណុស្សោណិវិឌ្គ

ម្នាលភិក្ខុទាំ**៩** ឡាយ ប្រសិនបើ អ្នកទាំងឡះយ ចូលមករកតថាគត ហើយ ស្ទូរស្វសេចក្តី[‡]៖ តថាគត ក៏ព្យាករនូវសេចក្តី[‡]ះដូចសេចក្តី ដែលមហា-កិច្ចាន: បានព្យាករហើយ យ៉ាងនោះដែរ សេចក្តីនោះឯងនៃ «ទ្រួសនោះ អ្នកទាំងឡាយ គប្បីទាំខុកនូវសេចក្តីនោះ យ៉ាងនេះចុះ ។

(៦៤) មាលក់ក្នុំព័ន្ធ្យាយ សភាវៈមិនមែនធម៌ នឹងធម៌ កិក្ខុ គប្បីដឹង សភាវ:មនមែនប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ក៏ភិក្ខុគប្បីដឹង ហុះពុនដឹង ខ្លូវសភាវ:មិនមែនធម៌ នឹងធម៌ ពុនដឹងសភាវ:មិនមែន ប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ហើយ ធមិ យ៉ាងណា ប្រយោជន៍ យ៉ាង គប្បីប្រតិបត្តិ យ៉ាងនោះចុះ ។ ម្នាបកក្គ្លាំងទ្បាយ សាភាវៈមិនមែនធម៌ តើដូចម្ដេច ធម៌ តើដូចម្ដេច សភាវៈមិនមែន ប្រយោជន៍ តើដូចម្ដេច ប្រយោជន៍ តេដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិក្ខ ၏ရိဈာဏ ကၤလာမှာပဲလရမ်ာ့ရမြေးရမ်း(ေ က်ာဏ၊) တောက**းလ**မ္ခာပဲ សត្វជាធម៌ ឯធម៌ទាំងទ្យាយណា ជាអកុសល ដ៏លាមកច្រើន តែង ្រតីតឡើងព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការសម្ងាប់សគ្គ នេះមិនមែនប្រយោជន៍ ៤

សុគ្គស្តីជំពា អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់ពនិយាគោ

ខាណាត់ខាតា ឋមេណ៍ខត្យា ខអ នេកោ កុសហ ឌម្មា ភាពេទ្ធ រប្តុំ កន្លិ មញ្ជ អ<u>េ</u>ស្ថា ។ អន្តសាន្ត ភ្នំ អនុស្មា អន្តសានាលា ប្រេមហ្ ឌម្នោ... កាមេសុ ម័ញ្ញារោ ភិក្ខាវ អនម្មោ កាមេសុ ទិញ្ញា វោមេណ៍ ឧម្មោ . - មុសាវា ខោ ត្តិជា អគ្គោ នុសាវានា បាំមណ្ឌី គម្នោះ... ចំសុឈា ಗರಾ ಹೆಣ್ಣಗ ಕರ್ಣಕ್ಕೆ ಕೆಸ್ಕೆಯಾಯ ಗರಾಯ ಚುಕಮ್ ព គោ ... នាំមា មាន មាន មាន នៅមាន នៅមាន ស្សល ប្រទេស ខេត្ត ' ' ភាគិជិស្សស មន្ទិក

សុត្តទូមិដក អង្គត្តរទិកាយ ទសកទិបាត

ធម៌ទាំងឡាយ ជាកុសលច្រើន រមែងដល់នូវការបរិប្ផូណ៌ ដោយភាវនា ក្រោះបច្ច័យគឺករិយាវៀវចាកកាសេទ្វាប់សត្វ នេះបើបជាប្រយោជន៍ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ ការកាន់យកនូវ ្រព្យ ដែលគេមិនពុនឲ្យ មិន មែនជាធម៌ទេ កំហែររៀវចាកការកាន់យកនូវទេព្យ ដែលគេមិនបានឡ ជាធម៌ . . . គ្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ការប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាមទាំងទ្បាយ មិនមែនជាធម៌ទេ កំរិយាវៀរបាកការប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ជាធមិ . . . ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ ការពោលនូវពាក្យកុហក មិនមែនជាធម៌ទេ កំណែរៀវបាកការរបាបេនូវពាក្យកុហាក ជាធម៌... ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ សំជីញ:ញូឪគេ មិនមែនជាធម៌ទេ ករិយា រៅប្រភ សំដីញុះញូង់គេ ជាធម៌ . . . ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ សំដីអាក្រក់ មិនមែនជាធម៌ទេ ការរៀវចាកសំដីអាក្រក់ ជាធម៌. . . ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សំដីព្រយពយ ឥត្យ្រយោជន៍ មិនមែនជា ធម៌ទេ កិរិយាវៀរວາអសំដីពេយពយ ឥតប្រយោជន៍ ជាធម៌...

ចត្តត្តបណ្ណាសពេ ជាណុស្សោណវិញ្គោ

អក់ជា ក់គ្នាប់ អន មោ អនក់ជា ន មោ ... ព្យា ថា នោ ម្លាំណ មព្រាំ មសាខានេ ខគេរ ខ្មែនជុំ ម្លាំ មេខស៊េ ទាស់ខ្លុំ ខម៉ោ លេ ខ ភូសិ-ជំឌ្ឌីៗទ្រួយា អានគោ ខាខកា អកុសហ ឧឡា សង្សន្ទ មញ្ចុ មន្ទេស សូសន្ទុំភ្លឺស្តិនិស្ស ខ មនេះ គេ តុសហ ជម្ជា ភាវជាសារិព្ធ កក្ខេំ មយំ មនោ។ सद्यास्त्र ह केंक्षित तृष्ट्रश्ली बार्की ह सहाधी ह हुं । मह्मण (एटा हास्त (एटा मह्म हरी បដិបដ្តីតក្សិ ឥត យត្ត់ ។ ឥនុមេតំ បង់ឲ្យគត់។

ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ការសំឡឹងរំពៃចំពោះទ្រព្យុអ្នកដទៃ មិនមែនជាធម៌ទេ ការមិនសំឡឹងវិតែចំពោះទ្រព្យុក្ខដទៃ ជាធម៌... ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចង់ឲ្យគេវិនាស មិនមែនជាធម៌ទេ ការមិនបង់ឲ្យគេវិនាស ជាធម៌... ម្នាល់កក្ខទាំងឡាយ ការយល់ខុស មិនមែនជាធម៌ទេ ការយល់ត្រវ ជាធមិ ធមិទាំងទ្យាយណា ជាអកុសលដ៏លាមកច្រើន តែងកើតឡើង ព្រម ព្រោះបច្ច័យគឺការយល់ខុស នេះមិនមែនជាប្រយោជន៍ទេ ជមិ ទាំងឡាយ ជាកុសលច្រើន រៀមឥដល់នូវការបរិច្ចឃោំ ដោយការនា ្រោះបច្ច័យគឺការយល់ត្រវ នេះជាប្រយោជន៍ ៗ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សភាវៈមិនមែនជាធម៌ នឹងធម៌ ភិក្ខុគហ្វីជឹង សភាវៈមិនមែនជា ប្រយោជន៍ នឹងប្រយោជន៍ ក៏កក្អតប្បីដឹង ហុះបានដឹងសភាវៈមិនមែន ជាធម៌ ទឹង៍ធម៌ ជំងឺន្ទសែការិៈមិនមែនជាប្រយោជន៍ ទឹងប្រយោជន៍ ւတိយ ធម៌យ៉ាង៍ណា ម្រយោជន៍យ៉ាង៍ណា គប្បីប្រតិបត្តិ យ៉ាង៍ នោះចុះ ពាក្យណា ដែលតថាគត ពោលហើយដូច្នេះ ពាក្យនុះ តថាគត បានពោលហើយ ព្រោះអាស្រ័យ នូវសេចក្តីនេះ ។

សុក្ខុត្តបំណីក អង្គុត្តាសិកាយស្ស ទសកសិបាគោ

(៦៣) ទាណាត់ទាត់បញ់^(១) ភិក្ខាវ ត់វិជំ វនា ទំ លោកបោតុតាម្បី ដោសបោតុតាម្បី មោលបោតុ-កាម្បី ។ អង់ឆ្នានាធិប្រហំ ភក្តាម គំរិជំ វាធាមិ លោភហេតុកាម្បី នោសហេតុកាម្បី មេហេសុ-តម្បី ។ ភាមេសុ ខំឆ្នាល់បហំ ភិគ្នាប់ សំរិជំ វៈខាម លោកបោតុតាឡ ខោសហេតុតាឡី មោហ-ហេតុគាម្បី ។ មុសាវាជំបញ់ ភិគ្គាវ គំរិយ៍ វៈធាម៉ា លោកបោតុកម្បី នោសហេតុកម្បី មោហហេតុ-កម្សិ ។ ចំសុឈាវាចំបញ់ ភិក្សា នំវិធំ វធាម៉ លោកបោត្យ នោសបោត្យគម្បី មេលបោតុ-តាម្បី ។ ដុស្សចំមហំ ភិក្ខុឋ នាំជំ វេលម លោក-ហេតុកាម្បី នោសហេតុកាម្បី ទោហហេតុកាម្បី ។ សម្លូប្បលាទំទទាំ ភិក្ខា៧ និវិធំ ៤នាទំ លោក-ហេតុគាម្បី គោសហេតុគាម្បី មោលហេតុគាម្បី ។

១ ឱ. បាណាតុបាតុម្យាហ៍ ។ ម. បាណាតិបាតុបាហ៍ ។

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្តរទិកាយ «សភនិយាត

(៦៣) ម្នាល់កក្ខព**័ង**ហ្វាយ តឋាគត ពោលថា **ពុណា**តិពុត មាន៣ ប្រការ គឺមាន លោក:ជា ហេតុ ១ មាន ទោស:ជា ហេតុ ១ មាន មោហ:ជាហេតុ 🤊 ។ មាលក់ក្ខាំងឡាយ តថាគតពោលថា អទិន្នាទាន មាន ញ ប្រការ គឺ មាខលោក:ជារហតុ ១ មាន ទេស:ជារហតុ ១ មាន មោហៈជាហេតុ១ ។ ម្នាល់កក្ខាំងឡាយ «សេគតពោលថា កាមេសុ មិញ្ហាស្រានញ្បូកស្រ៊ី មានលោក:ជាហេតុ ១ មានសេស:ជា ហេតុ ១ ជា ហេតុ ១ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគត ពោលថា មានរមាហ: មុសាវៈ ទោនេញប្រការគឺមាន លេកៈជា ហេតុ ១ មាន គេសៈជា ហេតុ១ មានមោហ:ជាហេតុ១ ។ មាលក់ក្ខាំងឲ្យឃ តថាគតយោលថា ប៊ុស្ណាក់ថា មា**ន៣ ប្រ**ការគឺ មានលោក:ជាហេតុ ១ មាន **ខា**ស: ជា ហេតុ១ មាន មោហៈជា ហេតុ ១ ។ ម្នាល់ក់ក្ខុសំងី ឡាយ ត្រាត់ត្រាល់ថា ផ្ទុសវៀល មាន៣ ប្រការ គឺ មានលោក: មានលេស:ជាលេតុ ១ មាន មេហៈ:ជាលេតុ ១ ម្នាលភក្ខុទាំនទ្បាយ តថាគត ពោលថា សម្ពប្បាលថមាន ៣ ប្រការ គ មាន លោក:ជា ហេតុ ១ មាន ទេស:ជា ហេតុ ១ មាន មោហ:ជា ហេតុ ១ៗ

ចត្តត្តបណ្ណាសពេ ដាណុស្សោណវិត្តោ

ហេតុគេឡី នេសហេតុគេឡី មេហេសេតុ-កម្បី ។ ត្យូខាឧ៌បហ៍ ភិក្ខាវ នាំវិធំ វភាម លោកបោតុតម្បី ដោសមោតុតម្បី មោយមេតុតម្បី។ មិញឧ៍ដ្ឌីបហំ ភិក្ខាវេ តវិតិ វេនាមិ លោកហេតុកាម្បី ដោស ហេតុកាម្បី មោល ហេតុកាម្បី ។ ឥត់ ទោ ភិក្ខាវ លោភោ កម្មន៍ខានសម្លាវ ខោសោ កម្ម-តំនានសទ្*រេ*វ មោយោ គា<u>ម្ម</u>នំនានសទ្ធរេវ លោភ-ត្លេយា តម្មន៍ជានសំខយោ ដោសត្វេយា តម្មន់-ဆေးခန့်ခဏ មោលស្និយា សង្គ្រឹងនេះ ស្នែយោធិ ។ ကျောင်း ကျွန်း ကျောင်းမှာ ကျောင်းမှာ (၁၂၀) ឧម្មោ អព្ស័យ ឧយោ ឯ ២៩ឃំ ង្គិញ មាន នេះ អយំ ឧម្មោ ជាយំ ឧម្មោ អចវិក្តាមនោ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់។ ដាណុ**ស្សោណ**វិគ្គ

ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ តហគតពោលថា អភិជ្ឈាមាន៣ប្រការ គឺ មាន លេភៈជា ហេតុ ៈ ទ មាន ទេសៈ ជា ហេតុ ១ មាន មោហ: ជាហេតុ 🤋 🤊 ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ តថាគត ពោលថា ព្យា**ចា**ទ មាន**ហ**្វការគឺ មានលោក:ជាហេតុ១ មាន**ពេស:**ជាហេតុ១ មាន មោហៈ ដោះហេតុ ១ ។ មាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា មហ្ទុំដៀមាន ៣ ប្រុការគឺ មាន លេក:ជា ហេតុ១ មាន **ពេស:** ជា ហេតុ១ មាន មេហ:ជា ហេតុ១ ។ មាលភិក្ខុសំងីឡាយ ក្រោះ ដំណើរដូច្រេះឯង លោក:ឈ្មោះថាជាហេតុ ជាដែនកើតនៃកម្ម **គេស:** ឈ្មោះថាជាលេតុ ជាដែនកេត្តនៃកម្ម មោហ:ឈ្មោះថាជាហេ**តុ** ជាដែ**ន** កើតនៃកម្ម ព្រោះអស់លោក: ខើបអស់ហេតុនៃកម្ ព្រោះអស់**រោស:** (៦៤) ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ ជមិនេះ ប្រកបដោយការប្រែ ត្រឲ្យប់ ធម៌នេះ មិនមែនជាមិនមានការប្រែត្រឲ្យប់ េ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ធម៌នេះ ប្រកបដោយការប្រែត្រឡប់ ធម៌នេះមិ**ន** មែនជាមិនមា**ន**ការប្រែត្រឡប់ តើដោយអធិប្បាយ ដូចម្ដេច **។**

សុគ្គន្តបំផិតេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាកោ

ទាណាត់ទាត់ស្យូ ភិក្ខាវ ខាណាត់ទាតា ឋមេណា ចក្រែម៖ ហោត់ អធិជ្ជាធាយ៉ក្ស កំក្លាប់ អធិ-ស្ពេស ប្រគេកា ឧរ្យុខតុខ លោខ មានេក ទីញាទារីស្បា តិក្ខាវ តាមេសុ ទិញទាក ឋេមេណ៍ ចក្ដែមជំ ហោត់ មុសាវាធិស្ប ភិក្ខាវេ មុសា-វាធា ម្រេសាំ មរិត្តមនិ មោះគំ មិសុណាវា-ខុស្ស គំគា្ឋ ខុស្សាយ វាសាយ ប្រមណ៍ ត្សេសត្ ឈេង ដូសេវាខេស្ស ភ្នំស្នា ដូស្វាយ ប្រាណ ណ្ឌុយ ត្រុម្លាន ពេលខ្មុំ ពេលខ្មុំ មាន ស្ដេញលេត្ត។ ភិក្ខាវេ សម្លួប្បាលថា វេមេណ៍ បក្តែម េ ហោត អភិជ្ឈាលស្ស ភិក្ខាវ អនភិជ្ឈា បក្តែមជំ ហោត ព្យាបន្សុរ្យ ភិក្ខុវេ អព្យាថា ខោ ចាំក្តាមនំ យោគ ត្ថិខាន់ជី្ធមាសា មួយ មាន ក្នុងក្នុង ខ្លាំង ខ

សុត្តសូមិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសពនិបាត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកសម្ងាប់សត្វ វៀរបាកការសម្ងាប់ សត្វិញ ឈ្មោះថា ការប្រែត្រឡប់ ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ បុគ្គល អ្នកល្អចទ្រព្យគេ វៀវបាកការល្អចទ្រព្យគេវិញ ឈ្មោះថា ការ ប្រែត្រទ្បប់ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ បុគ្គលអ្នកិប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងកាម រៀវចាកការប្រព្រឹត្តិទុស ក្នុងកាមវិញ ឈ្មោះថា ការប្រែត្រឡប់ ម្នាល ភិក្ខុទាំឪឡាយ បុគ្គល $rac{T}{2}$ តរពាលពាត្យកុហត វៀវបាតការពោលពាត្យ កុហកវិញ ឈ្មោះថា ការច្រែត្រឡប់ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គល អ្នកពោលពាក្យញុះញង់ វៀរបាកការពោលពាក្យញុះញង់វិញ ឈ្មោះ ឋា ការប្រែត្រឡប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នក**ពោ**លពាក្យ មាក្រក់ វៀរបាកការពោលពាក្យអាក្រក់វិញ ឈ្មោះថា ការប្រែត្រឡប់ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលអ្នកពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ វៀវបាកការ រពាលពាក្យឥតប្រយោជន៍វិញ ឈ្មោះថា ការប្រែត្រឡប់ ម្នាលកក្តុ ទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកមានអភិជ្ឈា មិនមានអភិជ្ឈាវិញ ឈ្មោះថា ការ ស្រែម្រស្និក តិហេ មុខិស្ស ស្រង់ មាន ស្រង សាជាស្វេញ ហ៊ោះណ មហ្គេមែរវិត គិហម្គមិស្សេច ជំងិល អ្នកយល់ខុស មានការយល់ត្រូវវិញ ឈ្មោះថា ការើប្រត្រឡប់ ។

ចក្តេចណ្ណាស់ ដោណស្រាណវិគ្គោ

ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រីតិច្ច ឈ្មេះ ឯ ស្ត្រ សេ ក់ក្នាវ សហិត្តមយោ សាយំ ខម្មោ មហិត្តមយោង ។ (៦៥) ឯគំ សមយំ គកវា ទាវាយំ វិហ្វាត់ हर्षिती अस्तिकारी सक्षाह त सद्दा है। हैं। កម្មាវបុត្តោ យេជ កក្សា តេខ្មែសខ្លុំមិត្តា កក់ខ្លុំ អក់វាឧត្តា ឯកមខ្លុំ ធំស៊ីឌិ ។ ឯកមខ្ ជំសំជំ ទោ ខ្លុំ គេមាប្រគំ គក្ស ឯភឧប្រេខ គេស្បូ ကော ခွိ ရည္ ေလးမေတာ္ပြဲ ေပးမည္မွာ ၈ (စာတ္သကာ ក ខេត្តក្នុងកា កាមណ្ឌបុកា សេវាលមាបកា អន្តិចរិចារិកា នុនកោរេសកា សេខេយ្យា ដ មញ្ញា មេសាលំ សោខេយុក្រនិ រេខេម័ត ។

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ យ៉ាងខេះឯង ហៅថា ការប្រែត្រឡប់ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌នេះ ដែលប្រកបដោយការប្រែត្រឡប់ មិនមែនជា មិនមានការប្រែត្រឡប់ ហ៉េងនេះឯង ។

( ) ស្នេក ស្តេញ នៃ ស្តេញ ស្តាញ ស្តេញ ស្តេញ ស្តាញ ស្តា

១ ប្រជាប់សម្រាប់ជាក់ទឹកក្នុងវេលាដើរផ្លូវ គឺក្អុម, កំសៀវ, ចំពង់រក្សា្នី,ទី៣ ។

សុត្តខ្ពស់ជិពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស «សកតិបាតោ

ពាធ្យុយខ្មុំ ឧខ ឧទ័ យៃសីហា ឧសិររិធ្យ ಹಕಮ್ಮೆ ಸ್ಥಾಪಕ್ಷ ಆಭಾರ್ಥು ಈ ಹಿಸ್ತಾಪ್ರಿಯ ಈ ಹಿಸ್ತಿಯ ಈ ಹಿಸ್ತಾಪ್ರಿಯ ಈ ಹಿಸ್ತಿಯ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹಿಸ್ತಿಸಿದ್ದ ಈ ಹ នុន កោរេសភា សេខេយ្យន៍ ខញ្ញាខេត្តិទី ។ **៩៩ អ**េទ្ត (ណ៍សិស្សា ឧសិទ្ធិឧយ ឧឧស៊ីហ៍យ សេវេលមាលភា អគ្គិចចោះិភា ខុឧភោហេសភា តេ សាវគេក^(១) សំរំ សមាឧបេន្តិ សំហំ គំ្ំ អម្តោ បុរិស សភាលស្ប $^{(b)}$ ជដ្ឋារ សយន្ត ၿ_{ရိ} ညေရးကေကါမ်ာ့ ဗေ ဧ ဧရ မေ မေါ် ညေးမော်မြော် អហ្វតោមយាន៌ $^{(m)}$ អាមសេយ្យូស៌ នោ ខេ អល្វតោមឃាត់ អាមសេយ្យាស់ ហាតែតំ តំណាត់ អាមសេយ្យសំ នោ ខេ ហរិតាធំ អាមសេយ្យសំ អក្តី បរិចមេយោស្រី នោ ខេ អក្តី បរិចមេយោស្រិ ចញ្ចូល់គោ អន់ចំ នមស្បេច្យាស់ នោ ខេ មញ្ចល់កោ អាឧិទ្ធំ នមស្បេច្យាសំ **សយ**-សត្យភាំ ឧឧភាំ ជុំពេលយុក្សីតំ^(៤) ។

[្]នេរសាវកម្ម៉េ ២ ខ.ម. កាលស្សេវ វុឌ្ឋហ ឡោ វ ។ ៤ ខ. អណ្ឌន៍ គោមយានិ ។ ៤ ម- ឧរោបយេព្រស់តិ ។

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកនិយា

ចុះពួកគ្រាហ្មណ៍ ដែលនៅខាងក្រេយភូមិ ជាអ្នក មាលពុន្ធ ច្រើ្រពុស់លំក្កូលន់ ច្រើ្រពុស់សំពត់ដូចផ្កាសាវាយ ជាអ្នកបម្រើ ក្ខេីង ជាអ្នកចុះត្រាំទឹកព្រឹកល្ងួច តែងបញ្ជាត្នខ្លាំការស្អាត យ៉ាងណាខ្វះ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្នុងលោកខេះ ពួកព្រាហ្មណ៍ ដែលនៅខាន ក្រោយភូមិ ជាអ្នកក្រើប្រាស់លំក្នុលន់ ច្រើន្រ្តស់សំពត់ដូចផ្កាសារាយ ជាអ្នកបម្រើក្រុង ជាអ្នកចុះត្រាំទឹកព្រឹកហ្វេច ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ តែងបប្ចូលពួកសាវិកថា ខែបុរសដើយ អ្នកចូរមកអាយ កាលបើអ្នក ក្រោកអំពីដំណេក ក្នុងវេណព្រឹកព្រហាមហើយ គប្បីស្លាប់ផែនដី เช็มกษิย ญาชโผลนีเจ สบุ ีญาชคายย์เลา [ชหา เช็มกษิล ญาช អាចម៍គោស្រស់ទេ គប្បីស្លាបស្បៀស្រស់ បើអ្នកមិនស្លាបស្មៅ ស្រស់ទេ គប្បីបម្រើក្វើង បើអ្នកមិនបម្រើក្កើងទេ គប្បីប្រណម្យ អញ្ជលី នមស្ការព្រះអាទិត្យ បើអ្នកមិនប្រណម្យអញ្ជលី នមស្កាវ ព្រះអាទិត្យទេ គហ្វីពុះត្រាំទឹកជាគិរប់ ៣ ដង នឹងពេលល្អប 🛪

ចត្ត្តបណ្ណាសព ដាណុស្ប៉ោណវិច្ឆោ

រា្យ ស ស ខេត្ត ដែល ហើយ ខេត្ត ខេត ខេត្ត សេវាលមាលភា អក្ថិមវិទាវិភា ខុឧកោយេខាភា ေလးေကြး မေးကူးမရွိ အေလာက် လေးမေျာင် စာ ប្រខេត្ត ។ មួយ ស្ដា ស្ដី ស្រាសិហារ ត្សិទិ. aw wach ហុខា ទេស្ត្រសម្នាប់ អង្គ្រីត្រោះ រិតា នុឧតោហេសភា សេខេយ្យធំ ១ញាខេត្ត អញ្ញ-យ៩ាគាម មន ភាន្ត អរិយស្បី វិនយេ សោខេយ្យិ ហោះ សាខុ មេ កន្លេ កកវ តថា ១ម្មុំ នេសេតុ យថា អាយស្ស នៃយេ សោខេយ្យ ហោតិតិ ។ အေးမတ် ရွေ့ လုယာတ် လင်္ကေ မေဒက်ကေးတစ် ភាស់ស្ត្រមិន ។ ឃុំ កន្លេ ទេ ខ្យុ ភេទប្រុ កក់ពេល បច្ចុស្បា្ស ។ កក្ស ស្គនក្រេច គំរិសំ ទោ អសោចេញ ញុំ ហោត់ ត់វិធ៌ មនុសា អសោចេញ ញុំ ហោត់ ។

ចត្តបណ្ណាស់ក ដាណុស្សោណិវិត្ត

បត់ត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន តូកគ្រាហ្មណ៍ ដែលនៅទាងក្រោយភូមិ ជាអ្នក ច្រើប្រាស់ល័ក្តិចាន់ ច្រើន្ទ្រាស់សំពត់ដូចផ្កាស់វាយ ជាអ្នកបម្រើក្វេង ជាអ្នកបុះគ្រាំទឹកព្រឹកល្វាច តែងបញ្ជាត់ខ្លាំការស្អាត យ្យ៉ង់នេះឯង ខ្ញុំព្រះអង្គ តែឪពេញចិត្តនឹងការស្អាត របស់ព្រាហ្មណ៍ទាំងនោះ ។ ខែជំនិ ដឹងយោល់ឃុំ ដែលខោងឱ្យមាយដុំគ ដាងមក្រៀយស លិក្ខាន់ ប្រើប្រាស់សំពត់ដូចផ្កាសារាយ ជាអ្នកបម្រើក្តីង ជាអ្នកចុះ ត្រាទិកព្រឹកល្វាច បញ្ជត្តខ្លាំងរស្អាត ដោយឡែក ចំ**ណែក**ការស្អាត កង្សុះយ៍វិន័យ ដោយឡែក ។ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ចុះការស្អាត ក្នុងអរិយនៃយ តេដ្ឋចម្តេច បត្តិត្រុះអន្តិដ៏ចំរើន សូមត្រះអង្គសំដែង ពទេ តាមដំណើរការស្អាត ក្នុងអរិយវិន័យ ឲ្យ**ពន**ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ មាលចន្ទ បើដូចោះ អ្នកបុរសាប បូរធ្វើទុកក្សបិត្ត ដោយប្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ខុន្ទកម្មារបុត្រ ខទួលតបព្រះមា**ន**ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាល ចន្ទ ការមិនភាគដោយកាយ មាន ភា ប្រការ ការមិនភាគដោយ ក់ថា មាន ៤ ប្រការ ការមិនស្កេត ដោយចិត្ត មាន ៣ *ប្រការ ។*

សុត្តនូបិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាកោ

តាថិញ ខុន្ទ នាំដំ តាយេធ អសោខេយ្យ យោត់ ។ ឋដេ ចុខ្ រាំកា ក្រ មាណា គឺមាត់ យោត់ លុខ្វោ លោហ៍• ಕರಾಯ್ ಉಕರಣಣ(º) ಪೌಜ್ಞ ಕಡಲುರಣ್ತು ರಾಯಕ್ಕ-តេសុ អនុក្លាធាយី ហោត់ យន្តំ បស្បា បរិត្តបការ- $\mathfrak{w}_{\mathfrak{p}}(\boldsymbol{p})$ မာဓမ္မာ့ ၇ မ $\mathfrak{p}_{\mathfrak{p}}$ မှ မ $\mathfrak{p}_{\mathfrak{p}}$ ရေက $\mathfrak{p}_{\mathfrak{p}}$ ស់ខ្លាំតំ អាឌាតា យោក ភោមេសុ ម៉ិឡាញ់ យោក យា តា មានក្រតួតា បំនុកក្ខិតា ភាគក្រតួតា ភភិនិៈ ក្តៅតា ញាត់ក្តៅតា ជញ្ចាំតា សសុក្រម៉ាកា សបៈ ្នែm អន្តមអោ មាលាកុណបក្មៃត្តា $\dot{\mathbf{e}}^{(d)}$ តថាy-ទាសុ ទារ៉េត្ត អាមជ្ជិតា យោតិ ។ រ៉ាំ ទោ ចុក្ខ ត់វិជំ ភាយេធ អសោខេយ្យ ហោត់ ។ ភ**េ**៩ញូ ចុន្ត ចតុត្តិជំ វាចាយ អសោចេយឿ មោតិ ។

១ ម. បហគបហគេ ។ ៤ ខ. ម. បរវិត្តបករណ៍ 💣 ឧ.ម. ឯក្នុះរ តន្តិ ប្រហែ ទិស្សតិ ។ ๔ ម. មាណកុឡបវិក្ខិតាប៉ ។

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តានិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាលចុន្ទ ចុះការមិនស្អាតដោយកាយ មាន ៣ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ មាល់ ជំនួល ជំនួល និះ ក្នុង លោក នេះ ដាអ្នកសម្លាប់សត្វ ដាមនុស្សមាន ចិត្តអាក្រក់ មានដៃប្រទ្វាក់ឈាម មានចិត្តបោះជាប់ ក្នុងការសម្លាប់សត្វ មានចិត្តមិនអាស្សច ពោះពួកសត្វ ១ ជាអ្នកលួចទ្រព្យគេ គឺជាអ្នកកាន់យក នូវគ្រឿងទបករណ៍ ដែលជាសម្បត្តនៃបុគ្គលដទៃ គេទុកក្នុងស្រុកក្ត ទុកក្នុងព្រៃក្តី ដែលគេមិនបានថ្ងៃ ដែលហៅថា លួច ១ ជាអ្នកប្រព្រឹត្ត ពុសក្**ង៍**កាម គឺជាអ្នកដល់នូវភារប្រព្រឹត្តិកន្ង ក្នុងស្រីទាំងឡាយ ដែល មានមាគារក្សា បិត្តក្រេត្ត បន្តជូនប្រុសវត្សា បង្គជូនស្ត្រីកេស្ត ញាត រក្សា ធម៌រក្សា ជាស្រីមានប្ដី មានអាជ្ញា (កំណត់ខុក) ដោយ ហោចទៅ សូម្បីតែស្ត្រីដែលបុរសចំពាក់កម្រង់ផ្កាឲ្យ ១ ម្**ាល**ចុន្ទ ការមិនស្អាតដោយកាយ មាន ៣ ប្រការយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលចុន្ត ការមិនស្អាត ដោយវាថា មាន ៤ ប្រការ តើដូច**មេច**

បត្តបណ្ណាស់ពេ ដាណុស្សោណវិគ្គោ

ត់ជ ចុន្ទ ស្គាច្នោ មុសាវាធី យោធិ ស្គគ្គា(°) ក់ បរិសត្តគោ ក់ ញាត់មជ្ឈក្តាតា ក់ ប្ទុកមជ្ឈក្តាតា ក រជេញលេមជា្ត្រាតា វា អភិនិតោ សក្តី បុឌ្ពោ សហ $\operatorname{cm}^{\left(lap{L}
ight)}$ ပံုးလ ယံ တကလ် အိ ဒေဒေပေါ်နာ က ောက် ក អេហ^(៣) ជាជាម៉ត់ ថាខំ ក អហ ឧ ជាជាម៉ត់ អត្ទាំរ មាល ឧទាប់គួន ឧទារ៉ុ ម មាល ខ ត្តាត់_{នេះ} មុខ អ[្]គ ស្គ ស ត្រស្ទ ម មាត្ទ-ត់ញ៉ុក្ហាហេតុ វា សម្បីជាឧមុសា ភាស់តា យោត់ បំសុណៈវាទោ មោន ឥភោ សុត្វា អ**មុ**ត្រ អក្សាតា ន់ មេញ មេសា សុខា ស្នេញ មេញា ស អមុស ភេឌាយ ៩៩ សមក្កជំ វ កេញ ភិជ្ជាជំ វា អនុប្បធាតា វត្តារាមោ វត្តគេ វត្តធម្លឺ វត្តការណ៍

១ ថិ សភព្តា ។ 🖢 ខ. ម. សក្តុំជ្រៀ ឯហុស្តេ ។ ៣ ខ.ម. នហំ ។

ចក្តុចណ្ណេសក ដាណុស្សោណវិគ្គ

មាលចុន្ទ បុគ្គលទុះក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកពោលពាក្យកុ**ហ**ក **រោះ**បិ ឋិតនៅក្នុងរោងក្ដី ឋិតនៅក្នុងបរិសទ្យក្ដី ឋិតនៅក្នុងកណ្ដាលញាតិក្ដី ឋិតនៅក្នុងកណ្តាលសេនីក្ដី ឋិតនៅក្នុងកណ្ដា បកដុត្រកូលក្ដី ដែលគេ នាំ ទៅធ្វើដាសាត្សី លើយសួរថា ខែបុរស អើយ ចូរអ្នកមកអាយ បើអ្នក ដឹងហេតុណា ចូរនិយាយ ទ្រាប់ហេតុនោះ បុគ្គលនោះ កាលមិនដឹង ក៏និយាយថា ១ូដឹងក៏មាន កាលដឹងនិយាយថា ៗូមិនដឹងក៏មាន កាល គ្នេ ក្រុស្តិយាយថា ខ្ញុំ ឃើញក៏មាន កាលឃើញនិយាយថា ខ្ញុំមិន យើញក៏មាន វោអ្នកលោលពាក្យក្លាកសំងដឹងខ្លួនដូច្នេះ ក្រោះរយត្តិតខ្លួន តី ហេតុអ្នកខែត្ត ក្រោះហេតុសិណុត គឺអាមិសៈបន្ទិបន្ទឹក្ខិ ជាអ្នក ពោលពាក្យញុះញុង គឺពុរាក្យអំពីសំណាក់ដននេះហើយទៅព្រេមជន ឯណោះ ដើម្បីនឹងបំបែកជនព័ងខេះ ឬឮភាក្យុអំពីបំណាក់ជនឯណោះ ទាំមក (ច្រាប់ដននេះ ដើម្បីទីស៍បំបែកជនឯណោះ ជាអ្នកបំបែកពួកជន ដែលព្រមព្រៀនគ្នាផង ជាអ្នកជំរុលពួកជន ដែលបែកគ្នា ហើយផង ជាអ្នកត្រេតអរនៃក្នុងពួក មានតម្រេកក្នុងពួក ជាក្នុកកែវាយតែក្នុងពួក

សុត្តនូបិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាគោ

វាទំ ភាសិតា យោតិ ដុសវាចោ យោត៌ យា សា វាលា អណ្ឌូ**កា ក**ញ្ញីស បក្រដុកា បរាភិសដ្ឋ កោះសាមត្តា អសមានិស់ត្រែធិតា ត្សារ៉ូន ឯន សម្មេស លោក សម្មេស្លាលន លោក អភាលាជន អក្នុត្តជំ អនុត្តកំន អធម្មក់ន អវិន-យវាដី អច់ជានាវតី វាចំ ភាស់តា ហោត់ អភាលេខ មទពេទ្ធ មត្ថាធាន្ទ មទ្ទិសស្ទី ៤ វា, សេ មុន្ទ **ខ**ត្ត្រីជំ វាទាយ អសោចេយ្យ មោះតិ ។ កសេញ ចុល្ច និវិជ័ មនុសា អសោចេយ្យ ហោធិ ។ ឥជ ខ្លួ **រក**្សោ អភិជ្ឈាល យោធិ យន្តំ បស្បា បរិត្តិប-ការណ៍ តំ អភិជ្ឈិតា យោត៌ អយោ វេត យ បរេស្ប ន មម អស្សាន ព្យាបន្ទុខ្សែ ហោត បនុដ្ឋមន្ សង្គ័ច្បា ៩មេ សត្តា ហញ្ជ្ វា ក៏ដូន្ វា ឧទ្ទិដ្ឋន្ត្ វា

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិបាត

ជាអ្នកពោលវាលធ្វើឲ្យប្រកាន់ពួក ដោយប្រការដូច្នេះ 🤊 ជាអ្នកពោល ពាក្យអាក្រក់ គឺជាអ្នកពោលវាលាទ្រគោះ បោះបោក ខ្មោះ១វ ពេលវាល ស្ទាក់ដំណើរជនដទៃ ជាវាចាជិតនឹងសេចក្តីក្រោធ មិនិប្រែក្រឹត្តទៅ ដើម្បីសមាធិ ១ ជាអ្នកពោលពាក្យ ឥតប្រយោជន៍ គឺ ដៅប៉េង៉ាក្យុខុស កាល ពោលពាក្យមិនពិត ពោលពាក្យមិនមែន ជាអត្ត ពោលពាក្យ មិនមែន ជាធម៌ ពោលតាក្យមិនមែន ជាវិន័យ ពោលពាក្យដែល មិនគួរទៀតាំងខុកក្នេហែឫខ័យបាន ជាភាក្សាភាលខុសកាល ប្រាសភាក គ្រឿងអាង ជាពាក្យមិនមានទីបំផុត មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ 🤊 🤊 ម្នាល់ឲ្ន ការមិនស្ពាតដោយវាថា មាន ៤ ប្រការ យ៉ាង៍នេះឯង ។ ម្នាល់ចុន្ទ ចុះការមិនស្អាតដោយចិត្ត មាខ៣ ប្រការ តើដូចម្ដេច ៗ មាលចុន្ទ បុគ្គលរុះក្នុងលោកនេះ ច្រើនដោយអភិជ្ជា គឺ ជាអ្នកគយៈ-គន់នូវគ្រឿងទបករណ៍ ដែលជាសម្បត្តនៃបុគ្គលដទៃ ដោយគិតថា ¢ ហ្នំ គ្រឿង ឧបករណ៍ ដែលជា (ខេព្យសម្បត្តិ នៃបុគ្គលដ**ៃ**ណា គ្រេ^{ក្}ុំ ទបករណ៍នោះ គប្បីបានមកអញ ១ ជាអ្នកមានចិត្តព្យាបា*ទ* គឺជាមនុស្សមានតម្រិះក្នុងចិត្ត ដែលទោសប្រទុស្តហើយថា **ទាំងឡាយនេះ** ចូរលំបាក**ទុះ** ចូរបែកគ្នាទុះ ចូរសាថសូន្យទៅទុះ

ចនុន្តចណ្តាសនេ ជា**ណុ**ស្សេណវិត្តោ

វិនស្សន្ត វា មា ។ អហេសុឆ្នំ(๑) មិឡនិឌ្ឌិតោ យោង វិបរិសនស្សានា ជង្គំ និធ្នំ ជង្គំ យដ្ឋ ជា ស្នា ជា ស្មានខ្មាត្ត ស្នា សម្ពាធិ ដល់ វិទាកោ ខត្ត អយ លោកោ ឧត្ត មកេ លោកោ ជន្ទី មាតា ជន្ទី ប៉ុតា ធុន្ទី សុន្ទា ឧបទាន់កា ಕ್ಕು ಯುಜ್ಜ ಕಡಿಯಾಲ್ತುಯು ಕಾರ್ವಿ ಕಾರ್ವೆ ត្នត្តិ លោ មុខឃ្លាំ សេមម្រ សេមម្រ សយ អភិពា សច្ខិតាគ្នា មព្រះធ្លើត ។ ឃុំ ទោ ខ្លួ នាំជំ មជសា អសោខេយ្យ ខោត ។ **វ**មេ ទោ ខុន្ទ ឧស អតុសលកាឡូមថា ។ ៩មេហ សេ ខ្ទុំ ខុសល អយុសលេស កម្មេចថេស សមន្ទាក់តោ សភាលស្បៅ ជន្នប់នោ្ត សយៈធម្មា បហ់ ខេច ភាមសត់ អសុចិយោះ យោត៌ នោ ខេត្ត ឧណ្ឌ មានមន្ត្រ មេសន្ត្រំពេល លោខ្លុំ មេសិរត្ ខេច កោមហារៈ ភាមសនិ អសុខិយេវ យោតិ

១ ខ. ម. អហេសុំ ឥតិ វានិ ។

ចកុត្តបណ្ណាស់ក ជាណុស្សោណវិគ្គ

ចូរវិសស ៧ខ្វះ កុំបីមានបាន (អ្វីបន្តិចបន្តួច) ឡើយ ១ ជាអ្នកមាន គំនិតយល់១ស គឺជាមនុស្សយល់ឃើញនូវសេចក្តីវិបរិតថា ទាន់ដែល បគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ការប្ចជាធំ មិនមានផល ការប្ចជាតូច មិនមានផល ផលវិបាករបស់កុសលកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើល្អធ្វើ ភាក្រក់ មិនមាន លោកនេះ មិនខាន លោកខាងីមុខ មិនមាន មាគា មន្ទាន បតា មិនមាន សត្វទាំងឡាយជាត្បបាត់កក់ណើត មិនមាន ពួកសមណ្យាហ្មណ៍ក្នុងលោក ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិដោយត្រឹម ត្រវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះនឹងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជាដំខុត្តម របស់ខ្លួនឯងហើយសំដែនប្រាប់មិនមាន ១ ។ ម្នាល់ចុន្ទ ការមិនស្អាត ដោយចិត្តមាន៣ ប្រការ យ៉ាងនេះឯង 😗 ម្នាលចុខ្ទុ ការមិនស្អត ទាំង ១០ នេះឯង ហៅថា អកុសលកម្មប**ឋ ៗ** ម្នាលចុខ្លួ បុគ្គល ដែល ប្រកបដោយអកុសលកម្មបថ្ងាំង ១០ នេះហើយ បើខុកជាក្រោកឡើង អពីដំណេក ក្នុងវេលព្រឹកព្រហ្មម ហើយស្លាបផែនដីក្ដី ក៏នៅតែ ជាមនុស្សមិនស្អាតដដែល បើទុកជាមិនស្លាប់ផែនដីក្ដី កំនៅតែមិនស្អាត ដដែល បើទុកជាស្លាបអាចម៍គោស្រស់ក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល សុត្តនូបីជីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់កនិបាតោ

ကောင်းစို အကျွန်း ကောဗာဟာနို့ អសុខិយេវ បោះតំ មារិសាធិ ខេច តំណាធិ អមសត៌ អសុចំយេះ យោតិ លេ ខេច ហាតែធំ តំណាច អាមសត់ អសុខិយេវ ហោតិ អក្តី ខេចិ បរិច្ឆេតិ អសុខិយេវ ហោត៌ នោ ខេច អក្តី ចរិចរតិ អសុចិយេវ យោតិ បញ្ចូល់កោ ចេច អាឌិទ្ធំ នុមស្ប៊ុត អសុទ័យេវ យោត៌ នោ ខេច ខញ្ជប់កោ អាឌិទ្ធំ ធ មស្បតិ៍ អសុខិយេវ យោតិ សាយឥតិយកាំ ចេខិ នុឌកាំ ង្ហែសត្ថ អសុខ្លែវ សោត ពេ ខេម៌ សាយគ-និយាត់ និធាត់ និព្រហ្ស អសុខ្លែវ ហោត់ ។ ត់ ភិស្បា ហេតុ ។ ៩មេ ខុជ្ ឧស មកុស្ល-តាតិពន្ស មុខ នេះ(e) ឈ្មើ មកខ្មែមហា ខ ឯ ត់មេសំ ខន ខុន្ទ ឧសន្នំ អកុសហាធំ កម្មេចាំដំ ស្នង នេសស្ន ស្នាយ ខេម្មាយ នេះ នេះ នេះ នេះ យោធិ ខញ្ជាយតិ ចិត្តិសយោ ចញ្ជាយតិ យា $h^{(b)}$ មនញាចំ គាច់ ខុក្ត់ មោត់(m) ។ ຈ a. ម. អណ្ដាំឈរ ។ 🐿 ម. ក ។ តា a. ទុគ្គនិយោនិ ទិស្សតិ ។

សុត្តន្តបំដាក់ អង្គុត្តវនិកាយ ៤សកនិយាក

បើខុកជាមិនស្ថាបអាចម៍គោស្រស់ក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល បើខុក ជាស្វាបស្វេស្រស់ក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល បើខុតជាមិនស្វាប ស្មៅស្រស់ក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល បើទុកជាបម្រើភ្វើងក្ដី ក៏នៅតែ មិនស្អាតដដែល បើទុកជាមិនបម្រើក្ខេងក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល ចេ ទុកជាប្រណម្យអញ្ចល់ នមស្ការ**ព្រះ**អាទិត្យក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាតដដែល បើឲុកជាមិនប្រណម្យុជញ្ជូលី នមស្ការព្រះអាទិត្យក្ដី ក៏នៅតែមិនស្អាត ដដែល បើខុកជាចុះគ្រាំ ខឹកជាគិរប ៣ ដង់នឹងពេលហ្វេចក្តី ក៏នៅតែ មន្តស្អាតដដែល បើទុកជាមិនពុះត្រាំទឹក ជាគរបេញ ដងនឹងពេលល្ងបក្ដ ភ្នំនៅតែមិនស្ងាតដដែល ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាល**ុខ្** ព្រោះអកុសលកម្មបថទាំង ១០ នេះឯង ជាគន្ទង់មិនស្អាតផង ជាផ្ទុវ កឲ្យកេត្តបេសមិន ស្អាតផង ។ ម្នាលចុន្ត មួយទៀត ក្រោះហេតុ នៃការប្រកបព្រមដោយអកុសលកម្មបថទាំង ១០ ប្រការនេះ ្រុកដ តរហ្វូន ក៏ប្រាកដ បត្តិវិស័យ ក៏ប្រាកដឡើន ឬក៏មានទុគ្គតិ (ដំណើរអាក្រក់) ក្រៅពីនេះណាមួយ (មានទៀតមិនខាន) ។

ចតុត្តបណ្ណាសពេ ជាណុស្សោណវិវត្ថា

ត់រិជ្ជ ទោ ខ្យុំ កាយេខ សោខេយ្យំ យោត ខេត្តជំ វាទាយ សោខេយ្យ ខោតិ តិវិធំ មនុសា សោខេយ្យ ហោត៌ ។ គេ៩ញ ខុត្ត តិវិទំ គាយេន សោខេយ្យិ យោគ ។ ៩៩ ៩៩ វាមៈស្វា សហាមសង្ ឧសាយ ទាណាត់ទាតា បដ់ចំពោ ហោត់ ធំហិតឧណ្ឌោ ធំហិ តស់ត្តោ សជ្ជី ឧយាថាគ្នា សព្ទាណក្នុតហិតានុ-យន្តិ ស្រាន អន្ទានាច ឧសាយ អន្ទានាទា បដ់វិត្រោ យោត៌ យន្តំ បុរស្ប ប្រវត្តបក្សាណ៍ តាមក្នុង វា អញ្ញាត់នេះ វា នំ អធិច្ចិ មេយុស្រូសូន អភានាតា ហោត៌ ភាមេសុ ទំបួល ំបហយ ភាមេសុ ទំបូរ ទាក បដ^{្ឋា}តោ យោត យា តា មាតុក្~~ត្តិតា~~ បំតុក្~~ត្តិតា~~ ភាត្យក្តីតា ភគ់ នៃក្តៅតា ញាត់ក្តៅតា នម្មវក្តីតា សស្បាទិកា សច្ចិនណ្ឌា អន្តទសោ មាលាកុណ. មាំភ្នំត្លាម៉ ត់ថាក្រោស ១១ ទៅ គ្នា មាជដ្ឌីតា យោក ។

ចតុត្ថបណ្ណាស់។ ជាណុស្សោណិវិច្ច

ម្នាល់កុខ្លួ ការស្វាត ដោយកាយមាទព្យ ប្រការ ការស្វាត ដោយ វាហាមាន ៤ ប្រុក រ ការសុវត ដោយចិត្តមាន ៣ ប្រុការ ។ ម្នាលចុន្ទ ចុះការស្ពាត ដោយកាយមាខ៣ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលបុខ្ទុ បុគ្គលៗ៖ ក្នុងលោកនេះ **លះ**ថង់នូវ**ពុណា**តិពុត រៀរស្រឲ្យ៖ ចាក់បាណាត់បាត់ ជាអ្នកដាក់បុះទូវអាថា ដាក់បុះទូវក្រឿង សស្ត្រាវុធ ប្រកបដោយសេចក្តីខ្មាស ដល់នូវមេត្តាចិត្ត អនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ ចំពោះក្លុកសត្វទាំងអស់ ១ **ជាអ្នកលះបន់** អទិន្នាទាន រៀវស្រឡះភាកអទិន្នាទាន ជាអ្នកមិនកាន់យកនូវក្រឿង «បករណ៍ ដែលជាសម្បត្តិខែបុគ្គលដទៃ គេឲុកក្នុងស្រុកក្តី ឲុកក្**ង**ព្រៃ ក្ដី ដែលគេមិនបានឲ្យ ដោយចិត្តលួចឡើយ ១ ជាអ្នកលះបង់ កាមេសុ មិច្ចាចារ រៀវស្ររ្យះ ចាកកាមេសុ មិច្ចាចារ ជាអ្នកមិនដល់នូវការ ប្រព្រឹត្តិកន្ទង ក្នុងស្រីទាំងខ្សាយ ដែលមានមាតារក្សា បិតារក្សា បងម្មន្តប្រុសរក្សា បង្គមន្ត្រីរក្សា ញាគិរក្សា ត្រកូលប្រកប ដោយធម៌រក្សា ជាស្ត្រីមានព្តី មានអាជ្ញា (កំណត់ខុក) ដោយ ហោចទៅ សូម្បីតែស្ត្រី ដែលបុរសចំពាក់កម្រង់ជ្ញាទី ១

សុត្តនូបិដីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសានិបាតោ

 $\mathfrak{p}_{\mathfrak{p}_{n}}$ ကော ရည္က အားဆို အားလာသ (ဆားဆော္မို យោត៌ ។ ភេ៩ញ ខុន្ទ ខេត្តាំជំ វាទាយ សោខេញ ខែសេត្ត ។ ៩៩ ៩៦ វាម ស៊ែ តមាម **មហាយ មុសាវាលា បដ្ឋារិលោ យោគ សភក្ភុ** តេត^(a) វា បរិសត្តតោ វា ញាតិមជ្ឈក្តុតោ វា ឬ**ក**-មជ្ឈុកតោ វា រាជកាលមជ្ឈុកតោ វា អភិបិតោ សក្ដី បុឌ្ឌោ ស្លាំ កោ បុរិស យំ ជាជាមិ គំ វាធេហ៍គំ សោ អជាធំ ក អាហ ឧ ជានាមីត់ ជាធំក អាហ ជាសាម៉ីតំ អបស្ប៉ូ វា អាហ ១ បេសព្រម៉ឺតំ បេស្ប៉ូ វា មាល ជទាវិត្ត មុខ មុខ សេខ ប្រាស់ ប្ អាម៉ស់កាំញ៉ុក្សហេតុ ។ ន សម្បជានម្សា ភាសិតា យោធិ៍ ខិសុណវាខំ ខណៈយ ខិសុណាយ វាខាយ បដិវិត្តោ យោតិ ជ ឥត្តា សុត្វា អមុត្រ អក្តាតា ត់មេសំ ភេឌយ អមុទ្រ វា សុត្វ ន ៩មេសំ អក្សាតា

⁹ g. សភាគុរោ ។

សុត្តតូបិជីក អង្គគួរនិកាយ ទសកនិបាត

មាលឲុខ្ទុ **ការ**ស្អាត ដោយកោយមាន៣ ប្រការ យា^ងែនះឯង ។ សល្ខខ្លួ ចុះសរស្ពាត ដោយវាលាមាន ៤ ប្រភាវ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលពុន្ធ បុគ្គលទ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកលះបង់មុសាវាទ វៀវ ស្រឡះ ចាកមុសាវាទ ទោះបីឋិតនៅ ក្នារោជក្តី ឋិតនៅ ក្**ន** បរែសឲ្យត្តិ ឋិតនៅ ក្នុងកណ្តាលញាតិត្តិ ឋិតនៅ ក្នុងកណ្តាល សេនីក្តី ឋិតនៅ ក្នុងកណ្តាលរាជត្រកូលក្តី ដែលគេនាំទៅក្នុេ សាត្ស៊ីហើយសួរថា នៃបុរសអើយ ចូរអ្នកមកអាយ បើអ្នកដឹង កិន្ចិយាយថា ខ្ញុំមិនដ៏ង កាលដ៏ងិនិយាយថា ខ្ញុំដឹង កាលមិន ជាអ្នកមិនពោលពាក្យកុហកទាំងដឹង ដូច្នេះ ព្រោះហេតុតែខ្លួនក្ដី ហេតុ អ្នកដទៃក្តី ក្រោះហេតុសំណូកគឺអាមសៈបន្ទិបបន្ទុក្ខ ជាអ្នកលះបង់ ប់សុណាវាថា រៀវស្រឡះចាត់ប់សុណាវាថា ព្យាក្យម៉ាស់ណាក់ដន នេះ ហើយ មិននាំ ទៅ ្រុលជនឯណោះ ដើម្បីនឹងបំបែកជនទាំងនេះ ថ្វ. ព្ទាក្ស អំពីសំណាក់ជនឯណោះ ហើយមិនទាំមកក្រាប់ជនទាំងនេះ

ចត្តត្តកណ្តាសពេ ដាណុស្សោណិវត្តោ

អម្ចសំ គេខាយ ៩គឺ ភិញ្ជាំ វា សឆ្នាតា សហិតានំ 🖒 អនុហ្គាតា សមត្តារាមោ សមត្ត-តោ សមក្នុន្ត្ថី សមក្កាលា វាខំ ភាស់តា **យោត៌ ឌុស្សទំ មហ្វាល ឌុស្សាយ ក្**ខាយ ជុំស្រួយ សេខ ខេត្ត មេខា មេខា មេខា ខេត្ត នេងច្រា សម្រេស្តីស សេដ្ឋ មស់ជូខមេស៊ី ពហុជនមភាទា គ្នា់ព្រំ វាន់ ភាស់គា យោគ សម្ពីឲ្យហេចំ មហាយ សម្ពីឲ្យហេខា មដីវ៉ាតោ ហោត កាលវិន ក្នុតវិន អត្តវិន ជម្មវិនិ វិនយក់ធី ជំពាន់វិត កំខំ កាស់តា យោគ តាលេខ សាមឧសំ មយៃស្តី អត្តសញ្ចាំទំ ។ ဈာ_{င်္} သော မိုင်္ပ ငေဆမ်္ခန္တွင့္ သူလက မောင္းကေန သ សន្សា ដូច ស្ងួញ ឧទស ទោះ ជា នេះ ជា

ដើម្បីទីជ័ប់បែកជនឯណោះ ជាអ្នកផ្សះផ្សានូវពួកជ**ខ** ដែលបែកគ្នាផង ជាអ្នក ខនុកបម្រុន្ធនូវពួកជនដែលរួបរួមគ្នាផង ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងសេចក្ត ព្រមព្រៀនគ្នាផង ជាអ្នកមានតម្រេកតែ ក្នុងសេចក្ដីព្រមព្រៀនគ្នា អ្នកក្រវាយ ក្នុងសេចក្តីព្រមព្រៀងគ្នា ពោលខ្លុវវាលដែលធ្វើឲ្យកើត សេចក្តីព្រមព្រឿន៍គ្នា ដោយប្រការដូច្នេះ ១ ជាអ្នកលះបន់ផរុសវាចា រៀរស្រឡះចាក់ផ្សស់វាចា ជាអ្នក ពោលតែវាចាមិនមាន ទោស ជាសុខ ដល់ត្រចៀត អូវឲ្យកើតសេចក្ដីស្រឡាញ់ ចូលទៅកាន់ហឫទ័យ ជា វាហអ្នកបុរី ជាទីស្រទ្យាញ់នៃជនច្រើន ជាទីពេញចិត្តនៃជនច្រើន 🤊 ជាអ្នកលះបង់សម្មប្បលាប: វៀរស្រឡះបាកសម្មប្ប**លាប: ពោលពាក្យ** ដែលជាធមិ រពាលពាក្យដែលជាវិន័យ ពោលពាក្យដែលគួរតាំងឲុក ក្នុងហបុទ័យ វាពាក្យត្រវិតាមកាលវេលា ប្រកបដោយគ្រឿងអាង ជាវាចាមានទីបំផុត ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ១ ។ តា**រ**ស្អត ដោយវាបា មាន ៤ ប្រការយ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាល់ឲ្យូ មាន ៣ ប្រការ តេដ្យមេ្តច ដោយ ចិត្ត ចុះការស្អាត J

សុគ្គន្ធាំជីពេ អង្គុគ្គានិកាយស្យូ ទស់កនិបាតោ

៩៩ ៩៤៤ **១៤**៤៤៦ មន្ទុម្មីប្រហុ យោធិ យង្គឹ បុរស្បី ខណ្ឌិត្តបការស្តេំ នាំ អនក់ដ្បីតា យោធិ អយោ វត យ សុខបា ន ឧឧ មទាបិន អព្សាខ្ទុខ ទៀ $\mathfrak{l}$ សេន្ត អ្នក $\mathfrak{d}$ នេះ $\mathfrak{d}$ អង្គ $\mathfrak{d}$ អង្គ $\mathfrak{d}$ នេះ $\mathfrak{d}$ អង្គ $\mathfrak{d}$ អព្យាបជ្ឈា អធិសា សុទី អត្ថាន បរិហាជ្នេត សញ្ ច្ចុំកោ ហោត់ អម្ភិធនេស្សា អគ្គិ ចិច្ចិ អត្ យដ្ឋ អត្ថ ហុជ អត្ថ សុគាតធុត្តាល កម្មាធំ ដល់ វិទាកោ អឌ្គំ អយ់ ហេកោ អឌ្គំ បកេ ហេ កោ អគ្គ មាតា អគ្គ ប៉ុតា អគ្គ សុត្តា ជុំប-សង្ឃ ងង្ខំ ហេដេ មាតហាយល់ឃ មគិ-ន័យ ទាសិតទូនយ៍ ពេ ។ គេឃំ ហេយូ ឧរយំ លោក សយំ អភិពា សច្គក្ បឋ នេច្តិ ។ ស្សំ ទោ កុខ្គ ត់ នៃ មនសា សោខេយ្យំ មោតិ ។

១ ម. ឯត្តត្តរ ហោត្តតិ បាហេ ទិស្សតិ ។

សុគ្គស៊ូជិព អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិបាត

ម្នាលចុន្ទ បុគ្គល១៖ ក្នុងលោកនេះ មិនមានអភិជ្ជា ជាអ្នកមិន គយគន^{្ត្}ង្រែឿង ឧបករណ៍ ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិ នៃបុគ្គលដទៃដោយ គិតថា ខ្ញុំ គ្រឿងឧបករណ៍ ដែលជាទ្រព្យសម្បត្តិនៃបុគ្គលណា គ្រឿង ទេករណ៍នោះ គញ្ជីបានមកអញ ដូចេះ ឡើយ ១ ជាអ្នក មានចិត្តមិនត្យូល្ខ គឺជាមនុស្ស មានតម្រិះក្នុងចិត្ត ដែល ទោសមិន ប្រទូស្តេហេយថា សត្វព៌ងឡាយ នេះកុំមានពៀរនឹងគ្នា កុំព្យាបាទគ្នា កុមានុះក្ ចូររក្សាខ្ល ឲ្យជានសេចក្សាខ្លះ ១ ជាអ្នកមានសេចក្ យល់ត្រូវ គឺជាមនុស្ស យល់ឃើញនូវសេចក្តីមិនវិហ័តថា ទាន់ដែល បុគ្គល**់**ស្រល់យ មានផល ការប្លូជាធំ មានផល ការប្លុជាតូច មានផល ផលថ្ងៃកនៃកុសលកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើល្អធ្វើអាក្រក់ មាខ លោក នេះមាន លោកវាងមុខមាន មាតាមាន ប៉ុតាមាន ពួកសត្វព័ងឡា យ ជាត្បូចពុត្តកំណើតមាន ពួកសមណ្យាញ្ណ៍ក្នុងលោក ដែលជាអ្នក ប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តដោយត្រឹមត្រវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ នឹង លោកខាងមុខដោយ ទ្រុះញ់ ដឹទ្ធត្តមរបស់ខ្លួនឯង ហើយសំដែន ្រុប់ មាន១។ ម្នាស់ចុខ្ទុ ការស្អត ដោយចិត្ត មាន៣ប្រការ យ៉ាង៍ នេះឯ**ជ។**

បតុត្តបណ្ណាស់ពេ ជាណុស្សោណវិច្ឆោ

សមេ ទោ ខុខ្ ឧស តុសល់តម្លើបថា ។ សមេល៍ ទោ ចុន្ទ ឧសហ៍ តុសលេហ៍ តម្មេចថេហ៍ សមញ្ជាតា កាលស្បៅ ជុដ្ឋបន្តោ សយន្តភ្លា បហឹ ខេច អា-មេសត់ សុចិយោវ ហោត់ ពោ ចេច បហ៊ី អាមសត់ សុខិយេវ យោត៌ អហ្វាធិ ខេច តោមយាធិ អាម-សតិសុខិយៅ ហោតិ នោ ខេខិ អហ្វាធិ តោមយាធិ អាមសតិ សុខីយៅ យោត់ មាតៃជំ ខេច់ តំណាធំ អាមសត់ សុចិយេវ ហោត់ នោ ចេច ហាតៃជំ តំណាធំ អាមសត៌ សុខយៅ ហោត់ អគ្គី ខេចំ បរិចរតិ សុធិយៅ ហោតិ នោ ខេមិ អក្តី បរិចរតិ សុខិយេវ យោត៌ បញ្ចូលិកោ ខេច អាធិច្ចឹ នមស្បត់ សុខយោះ យោត់ នោ ខេម៌ មញ្ជស់គោ អាធិច្ចំ ឧមស្បត្តិ សុខិយៅ យោគិ សាយគត៌យក់ សាយតាតិយក់ ខ្ពក់ ខ្ញុំពេលតំ សុខ្យៅ ហោតិ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ ដាណុស្សោណវិត្ត

ម្នាលចុន្ទ ការស្ពាតទាំង ១០ ប្រការ**នេះ** ហៅៈថា កុ**សលកម្ម**ថថ ១០ ។ ម្នាលចុន្ទ បុគ្គលដែលប្រកប ដោ**យកុស**លកម្មប្បព៌្**ង ១**០ **នេះ ហើយ** បើខុកជាក្រោត ឡើងអំពីដំណេតក្នុងវេលាព្រឹកព្រហាម ហើយ ស្លាប់ផែន-ជ័ក្តី ក៏នៅជាមនុស្សស្អាតដដែល បើទុកជាមិនស្វាប់ផែនដឹក្តី ក៏នៅស្អាត ដដែល បើទុកជាស្វាបអាចម៍គោស្រស់ក្ដី ក៏នៅស្អាតដដែល បើទុកជា មិនស្លាបអាចម៍ គេស្រស់ក្ដី ក៏នៅស្អាតដដែល បើទុកជាស្លាបស្មេ ស្រស់ក្ដី កំនៅស្អាតជដែល បើទុកជាមិនស្វាប់ស្វៀសស់ក្ដី កំនៅស្អាត ដដែល បើទុកជាបម្រើក្ខេងត្ត ក៏នៅស្អាតដដែល បើទុកជាមិនបម្រើ ក្វេីងក្តី ក៏នៅស្អាតដដែល បេចុកជាប្រណម្យអញ្ចូលី ព្រះអាទិត្យក្តី ក៏នៅស្អាតដដែល បើទុកជាមិនប្រណម្យអញ្ចល់ នមស្ការ ព្រះអាទិត្យក្តី ក៏នៅតែស្អាតដដែល បើទុកជាចុះត្រាំទឹកជាគរប់ ញ ដងនឹងពេលល្ងចក្ដី ក៏នៅតែស្អាតដដែល បើទុកជាមិនចុះត្រាំ ្តឹកជាគរថ ៣ ដង៍នឹង ពេលហ្វ**ចក្ត** កំនៅតែស្អាតដដែល

សុទ្ធន្តបំផិពេ អង្គុត្តៈនិកាយស្ស ទសកទិបាតោ

នំ គាំស្បា មោត ។ ៩ ខេ ខ្លួ ឧស គុសលៈ កាតិពន្ស មាន នេះ នេយន្ត មានមរកា ខ ។ ។ នេះ ေကာက္ စေန ခုန္ ဧလမ္မွိ ကုလကမိ အ**မ္**စေဝးမွ សមញ្ជាក់មន្តលេស នេះ។ ១៣០ នៃ មនុស្សា បញ្ជា ឃុំ ឃុំ ស ស មន្ត្រាច់ ភាច់ សុកត់ ហោត់។ រាំ វុន្តេ ចុន្ត្ថោ កម្មារបុត្តោ ភកវន្ត រាសព្យខ អភិកាធិ ភ ្ជេ ។ បេ។ ខ្ទុសក់ មំ ភ ្ ភេឌក ជាប្រតុ អជ្ជិតក្ដេ ខាណុ ខេត់ សរណ៍ កត្ថ ។ (၅၅) ងខ្លួន ជាហ់កោរិហ្វ យ៍ស៊ីហោ យេន ភក្សា តេជុបសន្ន័មិ ឧបសន្នមិត្តា ភក់តោ សន្ធឹ សម្មោធិ សម្ពោធធំណំ 🚗 ដំ សារាណ៍យំ វិតិសាវត្វា ឯកាមខ្ពុំ និសីធិ ។

ដំណើរនោះ តេក្រោះហេតុអ្វី ។ ម្នាលចុន្ កុសលកម្មបឋទាំង ១០ប្រការនេះឯង ជាគន្ធង់ស្អាតផង ជាផ្លូវកឲ្យកើត របស់ស្អាតផង ។ ម្នាល់ចន្ទ មួយទៀត ក្រោះហេតុនៃការ ប្រភបព្រមដោយកុសលកម្មបឋទាំង ១០ ប្រការនេះ ទៅតា ក៏ប្រាកដ មនុស្ស ក៏ប្រាកដ ឬភ័មានសុគត៌ (ដំណើរល្អ) ក្រៅពីនេះណាមួយ (មាន ខៀតមិនទាន) ។ កាលព្រះមានព្រះកាគ ខ្^{ឌុំ}ត្រាស់យ៉ា**ង៍ នេះ** ហើយ ចុន្ទកម្មារបុត្រ ក៏ក្រាបបង្គំទូលព្រះមានប្រះកាគដូច្នេះថា បតិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ពីរកះណាស់ ។ ថេ ។ បត់ត្រទ្រះអង្គដ៏ចំរើន សូម ព្រះមានព្រះភាគ លិខុតដូវ១់គ្រះអន្តិបាល់ខេច្ចសេក អ្នកដល់នូវសរណៈ: ស្មើដោយជីវិត ចាប់ដើមអភិវិទ្ធនេះតទៅ ៗ

(៦៦) លំដាប់នោះ ដាណៈ សេក្ខណ៍ក្រាហ្មណ៍ ជុនចូលទៅ តាល់ទ្រះមានទ្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយ ធ្វើសេចក្តីរីករាយដា មួយទឹងទ្រះមានទ្រះភាគ លុះបញ្ចប់តាក្យដែលគួររីករាយ ខឹងពាក្យដែល គួរលើក នាំឲ្យកើតសេចក្តីស្និទ្ធស្នាល ហើយ អង្គ័យកង់ទីសមគួរ ។ ចតុត្ថបណ្ណាស់ពេ ដាណុស្សោណិវគ្គោ

រាយន្ទ ខ្មុំ ខ្មុំ នេះ ខ្មាំ ខ្មាំ ខ្មែក ខេត្ត ឈោ ភក់ខ្លុំ ឃិតឧកេខ មយមស្[ៈកោ កោតម ម្រាញ្ណា នាម នានាធំ នេម សន្ទាធំ ការោម ៩ឧំ ខានំ បេតានំ ញាត់សាលេសតានំ នុខភេឌ្យតុ ៩ជំ ជាជំ ខេតា ញាត់សាលេហ៍ បរក្រញ្ជនិត កេច្ច និ កោ កោតម នានំ បេតានំ ញាត់សលេហ៍តានំ ឧ្យកប្បត កាទ្ធំ តេ មេតា ញាតិសាលោហ៍តា តំ ខានំ មរិ-កុញ្ចុំតំ ។ ឋាធេ ទោ ព្រាញ្ណ ឧុមកម្បត់ យោ អដ្ឋាធន៍ ។ កាតម៉^(១) កោ កោតម ហាធំ កាតម៉ អដ្ឋានរៀប វដ ញ្ជ្រាស្មាល រាងខ្មែរ មាណាត់មាត់ ហោត៌ អនិន្មានយើ ហោត៌ កាមេសុ ម័ញ្ញពី យោឌ មុសាវជី យោឌ ចំសុណវទៅ(២) យោឌិ ដុស្ស នោ^(៣) មោធ សម្លួច្បូលថ្មី មោធិ អភិជ្ជាល្ ហេត់ ព្យុ១ភ្នំត្ថោ ហេត់

[🔸] ឱ. ពតមញ្ ឃុន ។ 🖢 ឱ. ម. ប៉ុស្ណាភាព ។ 🕳 ឧ.ម. ជុំសាភាព ។

ចតុត្តបណ្ណាស។ ជាណុះស្សាណិវគ្គ

លុះដាណុសេ្វាណិ៍ព្រាហ្មណ៍ អង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបបង្គ័ ទូលព្រះមានព្រះភាគថា បព្ទិត្រព្រះគោតមដ៏ចំពីន យើងជាព្រាហ្មណ៍ តែងឲ្យទាន តែងធ្វើអំពើដែលគេគប្បីធ្វើ ដោយសទ្ធាហើយឧទ្ទិសថា ទាននេះ សូមឲ្យសម្រេចផល ដល់ប្រេតទាំងឡាយ ជាញាតិ សាលោហិត ពុកប្រេតទាំងឡាយ ជាញាតិសាលោហិត សូមបរិកោត នូវទាននេះ បញ្ជិត្រព្រះគោតមជ័ចវ៉េន ចុះទាននោះនឹងសម្រេចផល ដល់ប្រេតទាំងឡាយ ជាញាតិសាលោហិតដែរឬ េ ប្រេតទាំងឡាយ ជាញាតិសាលោហិតនោះ នឹងថាកោគខ្លាំខាននោះ បានដែរចូលេ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ត្រាស់តបថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ទាន់នោះសម្រេច ផលក្នុងទីគរូវ មិនសម្រេច៩ល ក្នុងទីមិនគរូ ។ បតិត្រព្រះ ទីដែលគួរ តើដូចម្ដេ**ច ទីដែលមិន**គួរ **តើដូច** ម្ដេច ។ មាលក្រាហ្មណ៍ បុគ្គលរូ៖ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកសំឡាប សត្វ លួចទ្រព្យៈគ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកម្សាំងឡាយ ពោល ពាត្យកុលត ពោលពាក្យញុះញង៍ ពោលពាត្យពេក្រក ភាក្សឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកច្រើនដោយអភិជ្ជា មានចិត្តព្យា**ពុ**ទ

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ទស់កនិបាតោ

ត់ទាន់ដ្ឋាភា សោ ភាយស្បាក្រព ១វម្មរណា នៃវយ៌ និត្ត លោ ខេរញ្ចុំ មេខ្លាំ មេខារ មេខារ ខេត ${f t}$ ភេត្ត យាមេតំ គេជ ${f t}$ ភេត្ត តិដ្ឋតំ ${f t}$ នំ ${f (0)}$ ទោ ព្រាញ្ឈ អដ្ឋាធិ យត្ត ឋិត្សា តំ នាធំ ខ ៩ឧមនៅខ្មុ ។ មុខ ឧទ (សាលីហ ត្រ) ខេម ខាណាតុខាត់ ហោត់ ។បេ។ មិញជំដ្ឋាភា ហោត់ សោ យល្វា មេយ ជាតិបោយ ខ្មាញមហេត្ ៩ឯកពីង យោ តំរុទ្ធ យោធិតាធំ អត្តាធំ អាហារ។ សោ តត្ យាបេទ តេន សោ តត្ត តិដ្ឋតិ ឥជិម្បិ ကေး ကျာည္က អេដ្ឋាធំ យត្ត ឋិត្សុក្រ តំ ខាធំ ឆ នៃឧឌនាំឌ្ ។ មុខ ឧទ ឃែសីឃា វាឌ ខែ សឃា-ត់ទាតា បដ់ពីតោ ហោត៌ អនិញ្ញានាណ បដ់ពីតោ ហោត៍

[🤊] ឱ. 🖪 ្វាខំប៊ូ ។

សុត្តស្ថិជិក អង្គុត្តរ**ខំ**កាយ ទសក់ខិញត្

មានសេចក្តីយល់ខុស បុគ្គលនោះ លុះថែកធ្វាយរាឱកាយ ស្វាប់ទៅ ក៏ទៅកើត ក្នុងនកេ អាហាណោ ជាអាហារ សម្រាប់សត្វទាំងឡាយ កេតក្នុងទរក សត្វខរកនោះ តែងញ៉ាំងអត្តភាព ថ្ងៃប្រព្រឹត្តទៅ ដោយសារអាហាវនោះ សត្វនរកនោះ ឋិតនៅក្នុងនរក រជាយសារអាហារនោះ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ សម្រេចផល ដល់សត្វដែលបិតនៅ ក្នុងទី៣៣ ទី**នេះ**ឯង ហៅថា မ္ဘာလကြာတ္ခဏ် မွ**ဏ (၅) ၈ တုခုလ ၁**့ ទូម**ខ**គ្*រ* ជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ។ បេ ។ មានសេចក្តួយល់ទុស ญะโบกตุา**เกร** พายา เพาะ คำ**ท**ากัล ក្នុងកំណើតតិវច្ចាន សត្វតិវច្ចាននោះ ក៏ញ៉ាំងអត្តភាព ក្នុងទីនោះ សត្វតិវត្តា ននោះ ដោយមាយមេស: ថិត នៅក្នុងទី នោះ ដោយសារភាហារ នោះ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ទាន នោះ មនសម្រេចផល ដល់សត្វដែលឋិតនៅ ក្នុងទីណា ទីនេះឯងហៅថា «មិនគួរ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចំណែកឯបុគ្គល**ា្ទះ** ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នករៀកសទ្ប៖ တកធាណាត់ធាត រៀកស្រឡះ တកអទិន្នាទាន

ក្ខុខ្មែកយ៉ាហុរ ជ្ជាហុរណ៍បើហ្សូវមើ

សាមេសុ មិញថា។ បដ្ឋានោ បោត មុសាវានា បដ្ឋាត្រ យោត៌ ខ្មែរណាយ វាទាយ បដ្ឋាត្រ យោត៌ ដុះស្លាយ ឯស្ណា ឧត្តរ្យាធា សេដ្ទ ស្បីសិស្ស ជនុំរួម ខេស្ត មន្ទ្របាល ឈង អម្បាជចិន្ទ្រ ហោត់ សម្មាន់ដ្ឋីតោ ហោត់ សោ កាយស្ប ក្រេនា តរតិយោ ឧដមាប់ចូ មាសមន្ត្រ វិតតជីឌ្ លោ ត្តមារ មួយ មេខ មេខ ១១ ខេត្ត ខេត្ត នេះ សេ នគ្គ ត់ដូត ឥឧម្បិ ទោ ព្រាហ្មណ អដ្ឋាន យត្ត ជិត្តក្ស តំ ខាន់ ឧ ឧប្តាប្រតិ ។ មុខ ឧទ ឃែលីហ វាយៈខៀ ឧបហាឌ្សខា បដ់វ៉ាតោ យោត៌ ។ បេ ។ សម្ពាធ់ដ្ឋាភា យោត៌ សោ យលេសា មេខា ឧធិសោ ខេមក្ មូស មិន-ត្តដ្ឋិទ្ធ លោ ខេងចុំ មាសារេ ខេង មោ ខេង លាខេង នេះ ហេ ននិ ខុនិខ មុខត្ស ស យ៍សិហ អដ្ឋាធ យត្ត ឃិត្តរារ្ទ នាធំ ធ ឧបកាប្បតិ ។

ចក្ខុចណ្ណស់ក ដាណុស្សោណ៌វិច្ច

ပြုကြ၍း တမ္မလည္ေပြုကြ၏း ညမဂ္ဂလ္ကယာသူလ ပြုကြ၏း លកផុសវ៉ាល រៀរស្រឡះ លកសម្អប្បាលប: ជាអ្នកមិនមានអភិជ្ជា មិនមានចិត្តព្យាជា៖ មានសេចក្តីយល់ត្រូវ បុគ្គលនោះ ជ្វាយរាជភាយស្វាប់**ទៅ** ក៏ទៅកើត ក្នុងពួកមនុស្ស អាហារណា អាហារសម្រាប់ពួកមនុស្ស បុគ្គល នោះ ក៏ញ៉ាំងអត្តកាព ឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុង ្វី នោះ ដោយអាហាវនោះ បុគ្គលនោះ ប៉ិតនៅក្នុងទីនោះ សារមាហារនោះ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ ខាន់នោះមិនសម្រេចផល ដល់សត្វ ដែលឋិតនៅ ក្នុងទីណា ទីនេះឯងហៅថា ទីមិនគួរ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ មួយទៀត បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នករៀវស្រឡះ បាកចុណា-ត់បាត ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់ត្រវ បុគ្គលនោះ លុះបែក ជ្វាយរាជិតាយ ស្ងាប់ទៅ ក៏ទៅកើត ក្នុងពួកទៅតា អាហារណា ជាអាហារសម្រាប់ពួក ទៅភា ទៅភានោះ ក៏ញ៉ាំងអត្តភាព ឲ្យប្រព្រឹត្ត ទៅ ក្នុងទីនោះ ដោយអាហាវនោះ ទៅតានោះ ថិតនៅក្នុងទីនោះ ដោយសារអាហារនោះ គ្នាលព្រាហ្មីហ្ ទាននោះ គុនសង្គេលដល ដល់សត្វដែលបិតនៅ ក្នុងទីណា ទីនេះឯងហៅថា ទីមិនគួរ ។

សុទ្ធនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាគោ

នុខ ណេស៊ីហ វាឌស់ សហម្ ។ ខេ ។ មិត្តាធិដ្ឋិកោ ហោត៌ សោ តាយសុវ អេយ តិខ្មែរហា ត្ខខ្មុំរូមក្មេ និត្តិទី លោ ប់ត្តិសៃល់កាន់ សត្តាន់ អាហារោ តេន សោ ឥត្ ឥតោ អនុឲ្យវេឌ្ឌ ម៉ិត្តាមគ្នា វា ញាតិសាលោ-ហិតា វា នេះ សោ ភគ្គ យាបេធ តេច សោ ឥគ្គ ត្តីខ្លួន ស្នេត្ត ស្រា ស្រាស្លា មាន យុទ្ធ មិត្តសុក្ តំ ជាជំ ជ្ជកាប្រឹត្ត ។ សុ**ខេ** បជ្ កោ កោត្ម សោ ថេតោ ញាតិសាលេសតែ តំ ឋាជំ អនុប-បណ្តោ ហោត់ កោ តំ ខានំ បរិកុញ្ចត់តំ។ ។ ញេច្សុ ကြားတွာက ဖေးက ကျောန်းလကေးတော်က ကေး ဟေးမိ

ម្នាល់ ព្រាល្ធ សុគ្គល់ខ្លះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់១ស បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយពង្គតាយស្វាប់ កើ ទៅកើត ក្នុងចិត្តិវិស័យ មាហារណា ជាមាហារសម្រាប់សត្វទាំងឡាយ ដែលកើត ក្នុងចិត្តវិស័យ ច្រេតនោះ ក៏ញ៉ាំ និអត្តភាព ឲ្យប្រព្រឹត្តហៅ ក្នុងទីនោះ ដោយអាហាវនោះ ប្រេតនោះ បិតខៅ ក្នុងទីនោះ ដោយសារអាហារនោះ ឬក៏ពួកមិត្រអាមាត្យក្ដុំ ដន់ជាញាតិសាលេហិត ក្តី ទទ្ទិសឲ្យនូវមានណា ដល់ប្រេតនោះ អំពីលោកនេះ ប្រេតនោះ ក៏ញ៉ាំងអត្តភាពឲ្យប្រព័ត្តទៅ ក្នុងទីនោះ ដោយអាហារនោះ ប្រេតនោះ ឋិតនៅ ក្នុង៩នោះ ដោយសារអាហាវនោះ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ ទាន់នោះ សម្រេចផល ដល់សត្វដែលបិតនៅ ក្នុងទីណា ទីនេះឯងហៅថា ទីតួរ ។ ជាណុរស្សាណ៌ព្រាហ្មណ៍ ក្រាបទូលសួរថា ថពិត្រព្រះគោតម ដ៏ចំរើន ចុះប្រសិនបើ ប្រេតជាញាតិសារលេហិតនោះ កេត ក្នុងទី នោះ ខេ តេអ្នកណា បរិភោគទាន នោះ ។ អេក្រាហ្មណ៍ ពួកប្រេត ដែលជាញាតិសាលោហិត ដទៃទៀត របស់គេ គង់ទៅ កើតក្នុងទីនោះមិនខាន ប្រេតទាំងនោះឯង បរិភោគទាននោះ

ចតុត្តបណ្ណាសពេ ដាណុស្សោណិវិគ្នោ

ស ខេ បន កោ កោតុម សោ ខេដ្ឋ ប្រភោ ញាតិ-សាលេស នៃ មាន អនុមមនោ យោត អញ្ជេស្ប មេតា ញាត៌សាលោហ៍តា តំ ឋាជំ អនុមមគ្នា យោធ្នំ កោ នំ ខាន់ មាំភុញនិត ។ អដ្ឋាធំ ទោ ស់ន ព្រាញ្ណ អនវតាសេ យន្តំ ឋានំ វ៉ាំន្តំ អស្បី មុគ្គនេះ គួរភេខ អថិទេ កេខេត្ ញាត់សាលេហ៍តេហ៍ អប់ទ ព្រហ្មណ នាយកោប់ អន់ព្លួលភន៌(๑) ។ អដ្ឋាធេច៌ ភ៖ គោតមោ មរិតម្ប៉ រុខខុន្ត ។ អដ្ឋាធេច សេ អល យោលិហ ឯរ-မှာရေ နေ့ ရေး သြောလ်က ၅ မေးသို့ ညေတာင္း ទាន់ យោន អន្តនាយ យោត់ កាមេសុ មិញ-ទារី យោឌ៌ មុសាវាធី យោឌ៌ ចំសុណវាចោ យោឌ៌ ဟောက် ၅၂၀န္တစ်ရွာ ဟောက် မီရွာဒီဇ္ဇီကော ဟောက် សោ ឌាតា យោទិ សមលាស្បូ ។ ព្រាហ្មលាស្បូ ។ អន្នំ ទាន់ វង្គ័ យាន់ សលាកន្ទំ ពិលមន ១ ម. អ**ទិ**ក្ខលោ ហេតីតិ ។

ឋពិត្រព្រះគ្រោតមដ៏ចំរើន ចុះប្រសិនបើ ប្រេតជាញាតិសាលេហិតនោះ មិនបានទៅកើត ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកប្រេតជាញាតិសាលោហិត ដ**ែ** ទៀតរបស់គេ ក៏មិនបានទៅកើត ក្នុងទីនោះដែរ តើអ្នកណា បរិភោគ ទាននោះ ។ ខែក្រាហ្មណ៍ ខ្លាំងសេសាត់ ១៤ប្រេតទាំងឡាយ ឋាញាតិសាលេហិត ដោយកាល ជាយូរអន្វែងនេះ ទីនោះមិខ មែនជាហេតុ មិនមែនជាឲ្យាស គឺថាមិនគ្នាប់មានឡើយ ម្នាស ត្រាហ្មណ៍ មួយទៀត ធម្មតាអ្នកឲ្យទាន មិនមែនជាគ្មានផល ខេ ។ €ព្រះគោតមដ៍ចំអេ**ន** ក្រោលកំណត់ ក្នុងទីមនគួរបានដែរតើ ។ អើ ព្រាហ្មណ៍ តថាគត ពោលកំណត់ ក្នុង ទីមិនគួរបានដែរ ម្នាល ព្រាហ្មណ៍ បុគល១៖ ក្នុងលោកទេះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ លួចទ្រព្យគេ ប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងតាម យោលពាក្យកុហក ពោលពាក្យញុះញូង អាត្រក់ រពាលពាក្យ ឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកប្រើនដោយអភិជ្ជា មានចិត្តព្យាធា្ទ មានសេចក្ដីយល់ខុស ប៉ុន្តែបុគ្គលនោះ ជាអ្នកឲ្យ ជាយ ទឹក សំពត់ យាន កម្រង់ថ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប

សុត្តតូប៉ិជិកេ អង្គត្តានិកាយស្ស ទស់កនិបាតោ

សេយ្យាវស៩ ខធីខេយ្យំ សោ កាយស្បៈ កេញ ကြမ္း ကြားခဲ့ မေန္လ႑ုံ့ မားေလးဌား မေးလကားဘာလည္း-ស្រី ណូ សេ ស្រាសីហ មុខ សហសខ្មែន អន្-ន្នានាយី តាមេសុ មិញថា មុសាវានី ចិស្សា-វា ទេ ដុស្ស ទេ មាដី សិល្ច មន្ទ្រី មានទិ ខ្សែ មិញនិជ្ជិកោ នេះ សេ កាយស្ប កេនា ពឝើរហោ សន្ទ័ច ភសាពន្ទៃ ៨ឧឧឌីឌ ៣ឃាំ សេ សោ ಜាតា យោត់ អាត្យាសារី ឯ ബ្រសីយេសារី ဂံ မည့် အင်္ဂ ကို ယာဒိ ဓာလကနို့ ဂါလၓဒိ နေယ၅-¹ု ဗင် ဗင်းဗေယာ္ ကေဒ ကေ နာန္ ကန္ ကေန អធិទារី ឧបទការី សហយយលាម៉ាក្រារី ឯ មុខ ឧប ឧល់ ហេត់ កាមេសុ មំឡាញ់ ហេត់ មុសវាឌី យោតិ ចំងុណវាចោ យោតិ ដុសវាចោ យោតិ

សុត្តន្ត្ត ជាក្នុង ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្ខុង ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្នុង

ទីដេក ទីនៅ គ្រឿងទបករណ៍របស់ប្រទីប ដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលនោះ លុះបែកញ្ចុយកង្គកាយ ស្គាប់ទៅ ក៏ទៅកើតជាមួយ ពួកដំរី ឯដំរីនោះ ជាសត្វតែងស្វាក់ បាយ ទឹក កម្រង់ផ្កា នឹងគ្រឿង «បករណ៍ ៨ស្រី ។ ក្នុង ។ លើត នៃដំរី នោះ ម្នាលគ្រាហ្មណ៍ ត្រន់ដែលបុគ្គល ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកសម្លាប់សត្វ លួច ញ្ច ព្រាលពាក្យមក្រក់ ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកច្រើន ដោយអភិជ្ជា មានចិត្តព្យាថា្ មានសេចក្តីយល់ខុស ជាពេសនា ឲ្យបុគ្គលនោះ បែកធ្លាយរាជិតាយ ស្ងាប់ទៅ ទៅកើតជាមួយខឹងពួក ដំរី ត្រង់ដែលបុគ្គល នោះ ជាអ្នកឲ្យបាយ ទឹក សពត់ យាន កម្រង ជា គ្រឿងក្រអូច គ្រឿងលាច ទីដេក ទីនៅ គ្រឿង១ថករណ៍របស់ ស្រ_ទិល ដល់សមណៈឬព្រាហ្មណ៍ ជាគុណបណ្ដាល ឲ្យបុគ្គលនោះ ជាសត្វតែងស្ងាក់ ជាយ ទឹក កម្មង់ផ្កា គ្រឿងប្រដាប់ផ្សេង ៗ ក្នុងកំណើតខែជរនោះ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ មួយ ទៀត បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ ជាមកសម្ងាប់សត្វ ហួចទ្រព្យគេ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាម ពោលពាក្សកុលក ពោលពាក្យ_{ញ៉ុះ}ញង់ ពោលពាក្យអាក្រក

ចតុត្តបណ្ណាស់កេ ជាណុស្សោណិវិគ្នោ

សម្លូប្បីលាច យោត អភិជ្ឈាល យោតិ ព្យាបន្ទព្យា យោធ មិទ្ឋាធិដ្ឋិកោ យោធិ សោ ឌាតា យោគ សមហសុុក្រ ព្រាហ្មាសប្ប က $\dot{\alpha}$ တင်း ကို ယာင်း မောလာက္ခံ့ ဂါလဗင်း សេយ្យាវសខំ មន្ទីមេយ្យំ សោ កាយស្ប ភេឌា ត្រៅយោ មក្សិច មាស្សន្ទ និត្តពីនួ ... ដូច សសាត្យ និងជជ្ជីខ្លះ . . . ស្មាំយ៉ុង មូ សសាព្យិន្ទ និងគ. ជួន សោ ឥត្ត លាក់ យោត់ អន្តស្បូ ចានស្ប မာကသားကယ္လ်ားမ႑ ကို ေစာ ေရြးက်က ရင္ សហាឌ្សន្ន អន្ទាធាញ មានេស់ គុប់ស្ន មុសាវានី ចំសុណវាទោ ៩រុសវាទោ សម្ងួច្បូលចំ អភិជ្ជាល្ម ត្យាបន្នច់ត្តោ មិទ្ធានិដ្ឋិកោ តេន សោ កាយស្បី ដេយ ឧដៅឃោ ២២៧ខ្លុំ ន្ទ្រដូត យញ្ ទោ សោ ជាតា យោធិ ស-မက္သေႏ္ က သြက္လေလး က မင္ခ် လာဆို ကန္ မာလကန္နံ ဂ်ဲလၓၕိ ညေယာ႐ုက္ခင္ဗိ ၓၕိ႞ၓႄယ႐ၟ

ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកច្រើនដោយអភិជ្យា មានចិត្តព្យា ជាឲ ទានសេចក្លួយល់១ស ប៉ុន្តែបុគ្គល នោះ ជាអ្នកឲ្យជា្យ ទឹក សំពត់ យាន កម្រង់ផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីនៅ គ្រឿ $\pounds$ $\mathbf{v}$ បករណ៍ របស់ប្រទីប ដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលនោះ លុះបែកធ្លាយ រាងតាយស្វាប់ទៅ ក៏ទៅកើតជាមួយពុកសេះ...កើតជាមួយពុកគោ... កើតជាមួយពួកន្លែ ឯសត្វនោះ តែឥស្វាក់បាយ ទឹក កម្រង់ផ្កាំ នឹង គ្រឿងប្រជាជ្យផ្សង ១ មាល គ្រាលីឃុ មេខុឌ្រប់ង់ ទេស មាន នេះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ លួចទ្រព្យគេ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ពោលពាក្យកុលក ពោលពាក្យញុះញង់ ពោលពាក្យ**ក**្រក់ ពោល ពាក្យឥតប្រយោជន៍ ជាអ្នកប្រើនដោយអភិជ្ជា មានចិត្តព្យាជាទ មាន សេចក្តីយល់ទុស ជាពេសនាំឲ្យបុគ្គលនោះ បែកធ្លាយកងកាយស្លាប់ ទៅ ទៅកើតជាមួយនឹងពួកគ្លៃ ត្រង់ដែលបុគ្គលនោះ ជាអ្នកឲ្យបាយ ទឹក សំពត់ យាន កម្រង់ដ្ឋា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទី នៅ គ្រឿង ឧបករណ៍ របស់ប្រទីថ ដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍

សុត្តនូបំជីពេ អង្គុត្តរគិ៣យស្ស «សតនិយា៣

តេន សោ តត្ត លាភិ មោត អន្តស្ប ទានស្ប សលាសសល់ស្តី ។ ៥៩ ម៉ាសីហា វាម សៀ ទាណាត់ទាតា បដ់វិតោ មោត់ អន់គ្នានាជា បដ់វិតោ ဟော် ~~ကားမြေလျှ မိ~~ဋ္ဌာတာက ဗင်းကြီးရော ဟော်အိ មុសាវានា បដ់ពីតោ ហោតិ ប៊ុស្សាយ វាទាយ ចឌ្សូវមេស សេខ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត យោតិ សម្ចីឲ្យលាខា ឧឌីវ៉ាតោ យោតិ អន-ភិជ្ឈាល យោធិ អត្យាខន្ទខំត្លោ យោធិ សម្មា-ជំជួកោ យោត ហេ ឆាតា យោត សមណស្បូ វា သြေးလ်ကေးက မြင့် ရေး နေး ကာဒ္ ႀပာမခွဲ វិលេខនំ សេយ្យាវសខំ ខធិខេយ្យំ សោ កាយស្ប ដេខា ជធើយោ គេឋមាប់ចូ មាសមន្ទ្រ ៩ជជនី្ សេ តត្ត លាភ យោត មានុសភាជ បញ្ជូំ កាមកុណានំ យំ ទោ ក្រាហ្មណៈ ៩៩ ទាណាត់ទាតា បដ់វិកោ ហោត់ អធិន្មាធានា បដ់វិកោ ហោត់

សុគ្គន្តបំជាក់ អង្គុគ្គរនិកាយ «សកនិបាត

ជាគុណ នាំឲ្យបុគ្គលនោះ ជាសត្វតែឥស្ងាក់ពុយ ទឹក កម្រង់ផ្កា គ្រឿង ប្រជាប់ផ្សេង ១ ក្នុងកំណើត គ្រែនោះ ។ ម្នាល់ ព្រាហ្មណ៍ បុគ្គល់ខ្វះ ក្នុង លោកនេះ ជាអ្នករៀវស្រឡះ ចាក់ជាណាត់ជាត រៀស្រឡះ ចាក អទិន្នាទាន រៀបស្រឡះ បាកកាមេសុមិញលាវ វៀប្រេឡះ បាកមុសាវាទ រៀបស្វេះ យម្ភេសឃាវាយ រៀប្រែសិះ យម្ដល់លុយ រៀប្រេសិះ ហកសម្ពប្បលាប: ជាអ្នកមិនមានអភិជ្ជា មានចិត្តមិន**ព្យាធា្**ទ មា**ន** សេចក្តួយល់ត្រូវ បុគ្គលនោះ ជាអ្នកឲ្យជាយ ទឹក សពត កម្រង់ផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក ទីនៅ គ្រឿ ${f 5}$ ទបករណ៍ របស់ប្រទីប ដល់សមណៈ ឬព្រាហ្មណ៍ លុះបុគ្គលនោះ បែកគ្នាយរាងតាយ ស្លាប់ទៅ កំទៅកើតជាមួយ៖ងីពួកមនុស្យ បុគ្គល តែងស្វាក់ខូវតាមគុណ ៤ ជារបស់មនុស្ស នៃមនុស្សនោះ ម្នាលគ្រាហ្មណ៍ ត្រង់ដែលបុគ្គល ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នករៀរសេទ្យ៖ បាក់ចុណាត់ថាត រៀរស្រឡះ បាក់អទិន្នាទាន

ចតុត្តបណ្ណាស់ពេ ដាណុស្សោណវិវឌ្គោ

កាមេសុ មិឡាទារ បដ់ពៃតា មោតិ មុសវានា បដ់វិតោ យោត៌ ចំសុណាយវាទាយ បដ់វិតោ យោត៌ ឌ**់មាល ង្ខណៈ ឧទ្**រូវ**មេ ឈេ**ខូ មាដិពីហេខា បដ់កែតោ យោត៌ អនកិដ្ឋា្រហុ យោត៌ អត្យបដ្ទិត្តោ ហោត៌សម្ពាធ់ដ្ឋាភា ហោត៌ តែនេ ភោយស្បុ ភេឌា ត្រាស្ត្រ គេស្សាច្ច ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ សោ ខាតា យោត៌ សមណស្បូ ។ ព្រាហ្មណស្បូ ។ អន្នំ ខាន់ វគ្គំ ឃាន់ មាលាកន្ទំ ព្រៃបន់ សេយ្យាសេខំ ខឌីខេយ្យំ នេះ សោ នគ្គ លាភ ហោតិ មានុសការ ខេញ្ជ ភាមក្ណារ ។ ឥជ **၀၁** ကြောက္က သောက တောင်းကြား យោទិ ។ បេ ។ សម្មាធិដ្ឋិកោ យោទិ សេ ភាតា យោធ៌ ភេមសាស្បាត់ ព្រាលិយមារិង អតុំ សតុ រ៉ូន៉ូ យាធំ មាលាគន្ធំ រ៉ៈលេខធំ សេយ្យាវសេខំ ខធិខេយ្យំ

ចតុត្តបណ្ណាស់ក ដាណុស្សេណវិត្ត

វៀវស្រឡះ ខាតកាមេសុ មិខ្លាញវេ វៀវស្រឡះ ខាតមុសាវ៉ាទ វៀវ ស្រឡះ ចាក់ប៊ីសុណាវ៉ាចា រៀរស្រឡះ ចាក់ដស្រវ៉ាចា រៀរស្រឡះ oាកសម្ពប្បលាប: ជាអ្នកមិនមានអភិជ**្ជា មិនមានចិត្តព្យា ជា**ឲ មានសេចក្តីយល់ត្រូវ ជាគុណនាំឲ្យបុគ្គលនោះ បែកធ្លាយរាងកាយ ស្លាប់ទៅ ទៅកេតជាមួយនឹងពួកមនុស្ស ត្រង់ដែលបុគ្គលជា អ្នកឲ្យ បាយទឹក សំពត់ យាន កម្រង់ជា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿ**ង** លាម ទីដេក ទីនៅ គ្រឿង $eq v \in \mathcal{M}$ របស់ប្រទីប ដល់សមeq m :ឬគ្រាហ្មណ៍ ជាគុណ បណ្ដាលឲ្យបុគ្គលនោះ ទៅជាអ្នកស្វាក់ ខ្វ កាមគុណ ៥ ជាបេសមនុស្យ ក្នុងកំណើតខែមនុស្សនោះ ។ ម្នាល ព្រាហ្មណ៍ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកខេះ វៀវស្រឡះ បាកជាណាតិជាត ។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់ត្រវ ប៉ុន្តែបុគ្គល នោះ ជាអ្នកឲ្យជាយ **ខុក** សំពត់ យាន កម្រង់ផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿងលាប ទីដេក • เมา แล้ฐธอบหาณ์ รบพเบรีย สเพพยณ: พุเทญณ์

សុត្តស្ថិដិកេ អង្គុត្តវនិកាយស្ស ១សកនិបាកោ

សោ តាយស្ប ភេឌា បម្មេរណា ឧេវជំ សហពុត្រ ឧបមដ្ឋត៍ សោ ឥត្ត លាភី យោតិ ឧិព្វាធំ មញ្ជូំ កាមកុណាជំ ឃុំ ទោ ព្រាហ្មណៈ ឥដ ខាណាត់ខាតា បដ់កែតោ ហេត់ ។ បេ ។ សម្មាធិដ្ឋិកោ ហេត នេះ សោ តាយស្បី ដេខា ជធិប្បា ខេងខ្ ស្សាតុក្រ ឧ្មមជួន យញ្ ទោ សោ ឧានា យោត់ អាតយាសារីប្រាស់យាសារីប្រក់គឺ ឧបន្ វត្តំ យានំ មាលាឥន្ទំ រំលេចនំ សេយ្យាអេដំ បឌី បេយ្យំ តេខ សោ ឥត្ឌ លាក់ យោតិ ឧិទ្ធាន ខេត្តាន្ទំ កាមកុណាន អចិច ព្រាញ្ណ ឧបយ គោច អចិច្ចលោត៌ ។ អត្តិយំ កោ គោតម អត្តតំ កោ កោតម យាវញ្ជុំនំ កោ កោតម អល មៅ ជាជាធិ ជាតុំ អល់ សុខាធិ កាតុំ យត្រ សំ នាម នាយកោរ៉េ អុះប្តូលោត់ ។

សុគ្គស្ថិដី១ អង្គុន្តានិកាយ ទសក់ទិញត

បុគ្គល នោះ លុះបែកធ្លាយរាធិតាយស្លាប ទៅ កំទៅកេត្តជាមួយពួក ទៅតា ខៅតានោះ ជាអ្នកស្វាក់នូវតាមគុណ ៤ ជាខិត្ត ក្នុងខេវិលោកនោះ ម្នាលទ្រាហ្មណ៍ ត្រន់ដែលបុគ្គល ក្នុងលោកខេះ ជាអ្នកវៀរស្រឡះ១ាក ញ្ហាត់ពុត។ បេ ។ មានសេចក្តីយល់ត្រូវ ជាគុណនាំ**ទ្យបុគ្គល**នោះ បែកធ្លាយរាជកាយស្វាប់ទៅ ទៅកើតជាមួយពួកទៅតា គ្រង់ដែលបុគ្គបេ នោះ ជាអ្នកឲ្យបាយ ទឹក សំពត់ យាន កម្រង់ផ្កា គ្រឿងក្រអូប គ្រឿន៍លាប ទីដេក ទីនៅ គ្រឿង្គបករណ៍ របស់ប្រទីប ដល់ សមណៈ ឬញេញណ៍ ជាក្លាន់ឲ្យបង្គលនោះ ជាអ្នកស្វាក់នូវតាម គុណ ៥ វាទិព្វ ក្នុង ទេ ហេក នាះ ម្នាល់ព្រាហ្មណ៍ ក៏ធម្មតា អ្នកឲ្យទាន មិនមែនជាគ្មាន៧៧ ឡីយ ។ ជាហុសេក្គណិ ព្រាហ្មណ៍ ទូលថា បតិស្រព្រះ ភាគម ដ៏ចំ.វី៩ អស្ចារ្យណាស់ បពិទ្រព្រះគោ មេ ដ៏ចំរើន ចម្លែក ហាស់ បពិទ្រព្រះគោតម ដ៏ចំរើន ដំណើរនេះ ទូវណាស់តែទ្យទាន ទូវណាស់តែ ផ្ទុំ៩លើ ដែលគេគម្បី ធ្វើដោយសត្វ ព្រោះថា ដ្ឋកិទ្ធិន មិនមែនជាគ្មានដល់ឡើយ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ពេ ដាណុស្សោណវិគ្គោ

ស្សាមត់ ក្រាស្មាណ ស្ថាមត់ ក្រាស្មាណ ខាយកោច់ (°)
ក្រាស្មាណ អនិច្ចលោត ។ អភិក្ខាន្តំ កោ កោតម
។ មេ។ ឧទាសក់ មំ អាំ កោតមោ ជាបតុ អជូតក្ដេ
ចាណុមតំ សរណំ កត្តិ ។

មុខិយោ ដាណុស្សេកណ៌វិគ្នោ ។

ə a. ម. ទាយពោបិ ហិ ។

ចត្ថបណ្ណាស់ ដាណុស្សោណវិត្ត

ព្រះមានព្រះភាគ ខ្រង់ត្រាស់ថា មើញ្ចេញ្ណ៍ ដំណើរខ្មុះ យ៉ឺង
ហ្នឹងឯង មើញ្ចេញ្ណ៍ ដំណើរខ្មុះ យ៉ឺងហ្នឹងឯង មើញ្ចេញ្ណ៍
អ្នកឲ្យទាន មិនមែនជាគ្មានដល់ ។ ជាណុស្សេណិញ្ច្រហ្មណ៍
ក្រាបបង្គំខូលថា បញ្ចិត្តព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពីកោះណាស់ ។ បេ ។
សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន ចាំខុកនូវ១ំព្រះអង្គថាជា៖ ពុសក អ្នកដល់នូវ
សណ្រៈស្មើដោយដីវិត ចាប់ដើមពីថ្ងៃនេះត្រៅ ។

ចប់ ដាណុស្សោណវិគ្គ ទី 🖢 ។

តតំយោ សុគ្គរក្ដោ

(៦៧) សាពុញ្គ រវា គំត្វាវ ខេស់ស្បាធិ អសាជុញ្ជ នំ សុណា៩ សាជុកំ មនសិការោដ កាស់ស្បាម័ត ។ រាវ កន្លេច ទោ គេ កិត្តា កក់វាតា បច្សុស្សាសុំ ។ ភក្ស សិនឧក្ខេ ភានមញ្ ភិក្ខាវេ អសា $\mathring{\epsilon}_i^{(e)}$ ។ ទា α ហេទំទាតោ អ $\mathring{\epsilon}$ α -ឧានំ កាមេសុ ទីភ្ភាពរោ មុសាវានោ ចំសុ-ಯಾಗರು ಜೀಕಾಗರು ಕಾರ್ಣಿಯಿಯು ಕಾರ್ಣಿ ត្យាទា ខេត្ត ខ្មុំ និង វុទ្ធ ភិក្ខុវេ អសាជុំ ។ តានមេញ ភិក្ខាឋ សាខ្ញុំ(២) ។ ទាឈាត់ទាតា ឋមេឈា អន្ត្រាយ ណុតហ្វ មាតេស់ គ្នាយប ណុងហ្វ <mark>ട്</mark>പോർത സുകയും മുന്നാന വുകയും വുക <mark>ដុះសាយ វាខាយ ម្</mark>រុធហ្គុំ សម្ពីតរិហ្ស ធ្រុធហ្គុ អចម្ពី អសិច្ចនេះ មានិច្ច មុខ្លួ ភិក្ខាវ សព្®(๓) ។

ខ ម. អសក្ ។ 🖢 ម. សាធុ ។ 🕳 ម. សាធូនិ ។

សុគ្ខរវគ្គ ទី ៣

(៦៧) ម្នាលក់ក្ពុំជំទ្បាយ តថាគតនឹងសំដែង កម្មល្ផង កម្ មិនល្អ៩ឯ ដល់អ្នកទាំងទ្យាយ ចូរអ្នកទាំងទ្យាយ ស្តាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើ មុកក្សចិត្តទ្វាល្អចុះ តឋាគតន៍ង៍សំដៃង៍ ។ កិក្ខាំង៍នោះ ទទួលតប ព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមាន ព្រះកាត្យន៍ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលកិក្ខុទាំងីឡាយ កម្មមិនល្អ តើដូច ម្ដេច ។ គឺ ជាណាត់ជាត អទិន្នាទាន កាមេសុ មិញថា មុសាវាទ ចិស្**ណាវា**ថា ផ**ុស**វាថា សម្លប្បលាប: អភិជ្ជា ព្យា**ធាន** មិក្ខានិដ្ឋិ ស្លាលកិត្តពិធីទ្បាយ នេះហៅថា កម្មនល្អ ។ ស្លាលកិត្តពិធីទ្បាយ កម្មណ្ឌ តើដូចម្ដេច ។ គឺ ចេតនាជាហេតុវៀវចាក់ចាណាតិចាត វៀវ **ហកអទិន្នាទាន វៀ**រយកកាមេសុ មិច្ចាបារ វៀរយកមុសឋា**ទ វៀ**រ တក្ខិសុណាវាថា វៀរចាកដុស្រវាថា វៀចោកសម្ពប្បាលប: មិនមានអភិជ្ឈា មិនមានព្យាជា្ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ នេះ ហៅថា កម្មណ្ ៗ

បត្តបណ្ណាស់ពេ សុទូរវិញ្ហោ

(៦៨) អាំយនម្មញ្ ហេ ភិក្ខាវ ខេស់ស្បាមិ
អនាំយនម្មញ្ជូ និ សុណា៩ សានុគំ មនស់គាហេ៩
ភាស់ស្បាមីនិ ។ ឃំ កន្លេនិ ទោ នេ ភិក្ខាវ
ភភពនោ បទ្សស្បាស់ ។ ភភា ឃននហេខ ភានាមា
ច ភិក្ខាវ អនាំយោ នម្មោ ។ ចាណាតំចានោ
។ បេ ។ មិញនិជ្ជិ អយំ វុច្ជនិ ភិក្ខាវ អនាំយោ
នម្មោ ។ ភានមោ ច ភិក្ខាវ អាំយោ នម្មោ ។
ចាណាតំចាតា ឋមេលា ។ បេ ។ សម្មានិជ្ជិ អយំ
វុច្ជនិ ភិក្ខាវ អាំយោ នម្មោនិ ។

(៦៩) គុសលញ្ ហេ គិត្ត។ នេសិស្សាម៉ អតុសលញ្ នំ សុឈា៩ សាធុតា មន្សិ-តារា៩ ភាសិស្សាម៉ឺន ។ ឃុំ ភន្តេ ទោ នេ គិត្ត គក់នោ បច្សស្សាសុំ ។ ភក្ស ស្តេស្សា កិត្ត។ អតុសលំ ។ (៦៨) ម្នាលក់ក្ខុខាំនឲ្យយ តឋាគត ខ្ញុំនិស្ដៃង អរិយធម៌
(ធម៌ដ៏ប្រសើរ) ផង អនិយធម៌ (ធម៌មិនប្រសើរ) ផង ដល់អ្នក
ទាំងឲ្យយ ចូរអ្នកខាំងឲ្យយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្មង់ចិត្តឲ្យល្អចុះ
តឋាគតខឹងសំដៃង ។ ក់ក្ខុខាំងនោះ ខេទួលតបព្រះមានព្រះភាគឋា
ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ខេបព្រះមានព្រះករគ ខ្ទុន់ត្រាស់ដូច្នេះឋា
ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យយ អនិយធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺ បាណាតំបាត
។ បេ ។ មិញខ្ញុំដ្ឋ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យយ នេះហៅថា អនិយធម៌ ។
ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យយ អរិយធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺ ចេតនាជាហេតុវៀវ
បាកបាណាតំបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឲ្យយ
នេះហៅថា អរិយធម៌ ។

(៦៩) ម្នាលក់ក្នូតាំងឡាយ តថាគត នឹងសំដែង កុសលកម្មផង

អកុសលកម្មផង ដល់អ្នកតាំងឡាយ ចូរអ្នកតាំងឡាយ ស្ដាប់ធម៌នោះ

ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្តឲ្យល្អចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ក់ក្ខុតាំងនោះ ទទួល

តបត្រះមានត្រះភាគថា ត្រះករុណាត្រះអង្គ ។ ទើបត្រះមានត្រះភាគ

ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្ខុតាំងឡាយ អកុសលកម្ម តើដូចម្ដេច ។

សុត្តនូបិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សកនិបាតោ

ទាណាត់ទាតោ ។ ខេ ។ ម៉ូញូនិដ្ឋិ ៩នឹ វុច្ចុត់ ភិក្ខុឋ អកុសលំ ។ ភេតមញ្ច ភិក្ខុឋ ភុសលំ ។ ទាណាត់ទាតា ឋមេលី ។ ខេ ។ សម្មានិដ្ឋិ ៩នំ វុច្ចត់ ភិក្ខុឋ កុសលន្លិ ។

(៧០) អត្តញា ហេ កំក្លាប ខេស់ស្បាម៉
អនត្តញា នំ សុឈា៩ សាខុនាំ មន្សំគារេ៩
កាស់ស្បាម៉ន់ ។ ឃាំ កន្តេន់ ទេ នេ កំក្លា
កក់នោ មទូស្បាស់ ។ កក្សា ឃាន់ខេរេច គានមោ
ម កំក្លាប់ អនុត្តោ ។ មាឈាន់ខានោ ។ មេ ។
មំហូនខ្មែំ អយំ វុច្ឆន់ ភិក្ខុប អនុត្តោ ។
ម កាសមោ ម ភិក្ខុប អន្តេ ។
កាសាន់ខានា បាមឈាំ
។ មេ ។ សម្មានខ្ចុំ អយំ វុច្ឆន់ ភិក្ខុប អនុត្តោន់ ។

គឺជាណាត់ជាត ។ បេ ។ មិក្ខាធិដ្ឋិ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ នេះ យៅថា អកុសលតម្ម ។ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ កុសលកម្ម តើដូច ម្តេច ។ គឺចេតនាជាហេតុវៀវបាកជាណាត់ជាត ។ បេ ។ ការយល់ ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ នេះយៅថា កុសលកម្ម ។

(៧០) ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ តឋាគត នឹងសំដែងជម៌ ដែលមាន
ប្រយោជន៍ផង ដត្តប្រយោជន៍ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ
ស្តាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យល្អចុះ តឋាគតនឹងសំដង ។ កិត្ត
ទាំងនោះ ទទួលតបត្រះមានត្រះភាគឋា ព្រះករុណាត្រះអង្គ ។
ទើបព្រះមានត្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធម៌អត
ប្រយោជន៍ តើដូចម្តេច ។ គឺ មាណាតំបាត ។ បេ ។ មិក្ខាទិដ្ឋ
ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌អតប្រយោជន៍ ។ ម្នាលកិត្តទាំង
ទ្បាយ ធម៌មានប្រយោជន៍ តើដូចម្តេច ។ គឺ ចេតនាដាហេតុវៀរបាក
បាណាតំបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ
នេះហៅថា ធម៌មានប្រយោជន៍ ។

បត្តបណ្ណាស់ពេ សុគ្គរវិវត្តោ

(៩០) ខម្មា ហ ភិក្ខាប់ ខេស់ស្បាម់ អនុម្មាញ តំ សុណា៩ សាពុត៌ មន្តសិក្សា៩ កាស់សក្រុមត ។ ឃុំ ភាព្តិ ទោ គេ ភិក្ខុ កក់គោ បច្សុស្សាសុំ ។ ភក្ស វាគឧប្រេច កាតមោ ខ ភិក្ខាវ អខុម្មោ ។ ចាណាតិចាតោ ។ មេ ។ ត្តាន់ខ្ញុំ មញ ថ្ងៃខ្លុំ មយ្ណា ។ មន្តោ c ភិក្ខាវ ខម្មោ ។ ទាណាត់ទាតា ប់មេឃាំ ។ បេ ។ សមា្ន់ជុំ អយ់ វុច្ឆ ភិក្ខាវ ឧមោ្ឌ ។ (៩៤) សាសវញ្ រោ គិត្តាវេ ខេស់ស្បាម មសសវញ្ តំ សុឈា៩ សាពុត់ មនសិកហេ៩ កាស់សុក្រុម័ត ។ ស់វំ ភ ភ្នេះ ទោ គេ ភិក្សា ភក់ពោ បក្សេក្សុំ ។ ភេស ស្នេធវេស គេនេះមោ ខ គិក្សាវ សាសាវ ខម្មោ ។ ទាណាត់ទោតេ ។ មេ ។ មិទ្ធាធិឌ្ឌី អយុ ថ្ងៃតំ គិត្តាវេ សាសវេ ខេះម្មា ។

ចក្តីបណ្តាសា សុន្ធវេឌ្គ

(៧១) ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ តថាគតនឹងសំដែង នូវធម៌ផង នូវ
អធម៌ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើ
ទុកក្នុងចិត្តឲ្យល្អចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ១០០០ តប
ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ទើបព្រះមានព្រះភាគ
ខ្មែរត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ អធម៌ តើដូចម្តេច ។ គឺ
ចុណាតិបាត ។ បេ ។ មិច្ចាទិដ្ឋ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះហៅថា
អធម៌ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម៌ តើដូចម្តេច ។ គឺចេតនាជាហេតុ
ហើញកំពុធណាតិបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្នុ

(៧២) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ តថាគត នឹងសំដែង នូវសាសវធម៌
(ធម៌ប្រកបដោយអាសវៈ) ផង អនាសវធម៌ (ធម៌មិនមានអាសវៈ) ផង
ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្លាប់ធម៌នោះ ចូវធ្វើក្រក់្នងចិត្តឲ្យ
ល្អចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ក់ក្ខុទាំងនោះ ខេត្តបាតបព្រះមានព្រះភាគថា
ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ខ្ងែត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល
ក់ក្ខុទាំងឡាយ សាសវធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺជាណាត់បាត ។ បេ ។
មិច្ច ដ្ឋិ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា សាសវធម៌ ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សកនិបាតោ

តេតមោ ខ ភិក្ខាវ អសសរវ ខម្មោ ។ ទាណាត់ទាតា វេមេណី ។ ខេ។ សម្ពាធិដ្ឋិ អយំ វុទូតិ ភិក្ខាវ អសសរវ ខម្មោតិ ។

[៧៣] សាវជួញ រ៉ា ភិក្ខាវ នម្មំ នេស់ស្បាម៉ អន់ដើ្ច ខំ មិចមួយ ស្រង់ មិចមួយ ពេក្ កាស់ស្បាមតែ ។ ឃុំ កន្តេច ទោ គេ កក្តុ កក់គោ មទូសោរ្គសុំ ។ ភគវា ឯភឧរវាខ ភាគមោ ខ ភិក្ខាវេ សរស្ពោ ខម្មោ ។ ទាណាត៍ទាតោ ។ មេ ។ មិញនិដ្ឋិ អយ់ វុទ្ធត់ ភិក្ខាវេ សាវជ្រោ ខ ទៀ ។ ភាគមា ខ ភិក្ខាវ អន់វង្ល៉ោ ខម្មោ ។ ទាណាត់ទាតា ឋេមណី ។ បេ ។ សញ្ជន់ដ្ឋំ អយំ វុទ្ធតំ ភិក្ខុវេ អនុវេជ្ជា ខម្មោត ។

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ អនាសវជមិ តើដូចម្ដេច ។ តិចេតនាជាហេតុ វៀរទាក់ទាណាតិបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ នេះហៅថា អនាសវជមិ ។

(៧៣) ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ គហគត នឹងសំដែងនូវសាវដ្ឋធម៌ (ធម៌ប្រកបដោយ ខេស) ផង អនវដ្ឋធម៌ (ធម៌មិនមាន ខេស) ផង ដល់អ្នកទាំងទ្បាយ ចូរអ្នកទាំងទ្បាយ ស្ដាប់ជម្នៃនេះ ចូរធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ឲ្យហ្គបះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ទទួលតបព្រះមានព្រះភាគ ឋា ត្រះករុណាត្រះអង្គ ។ ទើបត្រះមានត្រះភាគ ខ្ទង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលកិក្ខុ ពុំឥឡាយ សាវជ្ជធម៌ តេដ្យមេត្ត ។ គឺបាណាតំបាត។ បេ។ មិល្ខិស្តិ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះហៅថា សាវដ្ឋធម៌ ។ ម្នាលក់ក្នុ ទាំងឡាយ អន់ដ្លែធមិ តើដូចម្ដេច ។ គឺ ចេតនាជាហេតុវៀវបាក ចាណាត់បាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្នុល់ន៍ឡាយ នេះហៅថា អនវដ្ដធមិ 🛪

(៧៤) ឧតត្ថយណ្ដ រោ មួនរំបា ឧត្តិ នេស្មាំមុំ
អឧត្តិយណ្ដ និ មាំហាន ១ ខេ ១ មានមោ ខ
អិក្សា ឧត្តិយណ្ដ និ មេហាន ១ ខេ ១ មានមា ១
វ ខេ ១ មិត្តិនិដ្ឋិ មេឃំ វុទ្ធនិ អិក្សា ឧត្តិយោ
ឧញ្តេ ១ មេត្តិនិដ្ឋិ មេឃំ វុទ្ធនិ អិក្សា ឧត្តិយោ
ឧញ្តេ ១ មានមោ ខ អិក្សា អឧត្តិយោ ឧញ្ញេ ១
ខាណាន៍ខាតា រោមហា ១ ខេ ១ មាន់ ១
ខាណាន៍ខាតា រោមហា ១ ខេ ១ មាន់ ១
ខាណាន៍ខាតា រោមហា ១ ខេ ១ មាន់ ១
ខ្ពស់ ១ មិត្តិ មិត្តិ មេឃំ ១
ខ្ពស់ ១ មិត្តិ មេត្តិយោ ឧញ្ចេន ១

ម៉េញ ន់ដ្ឋំ អញ់ ថ្ងៃតំ ភិក្ខាវ អាចយតាម៉ឺ នម្លោ ។ ម៉ូប្បាន់ដ្ឋំ អយ៌ ថ្ងៃតំ ភិក្ខាវ អាចយតាម៉ឺ នម្លោ ។ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ អាចយតាម៉ឺ នម្លោ ។ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ អាចយតាម៉ឺ នម្លោ ។ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រ ម៉ាច្រាវ ម៉ា ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម៉ាច្រាវ ម

ចត្ត្តបណ្ណាស់ សុគ្គរវិត្ត

(៧៤) ម្នាលក់ក្តុទាំងឲ្យយ តឋាគត នឹងសំដែនខ្លាតបនិយធមិ
(ធម៌ដែលធ្វើសត្វឲ្យក្ដៅ) ផង អតបនិយធមិ (ធម៌ដែលមិនធ្វើសត្វឲ្យ
ក្ដៅ) ផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យយ ចូរអ្នកទាំងឲ្យយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។
ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យយ តបនិយធមិ តើដូច មួច ។ គឺបាណាតំបាត
។ បេ ។ មិញខិជ្ជ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យយ នេះ ហៅថា តបនិយធមិ ។
ម្នាលក់ក្នុទាំង រ្យាយ អតបនិយធមិ តើដូចម្ដេច ។ គឺចេតនាជា ហេតុ
ប្រហាក់ក្នុទាំង រ្យាយ អតបនិយធមិ តើដូចម្ដេច ។ គឺចេតនាជា ហេតុ
ប្រហាក់ក្នុទាំង រួយ អតបនិយធមិ ស្ដេចម្ដេច ។ គឺចេតនាជា ហេតុ
ប្រហាក់ក្នុទាំង រួយ អតបនិយធមិ ស្ដេចម្ដេច ។ គឺបេតនាជា ហេតុ
ហ្វាល នេះ ហៅថា អតបនិយធម៌ ។

(៧៥) ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ តឋាគតមឹងសំដែង អាចយគាមិធម៌
(ធម៌ដល់នូវការសន្យំជាប) ធង របេចយគាមិធម៌ (ធម៌មិនដល់នូវ
ការសន្យំជាប) ផង ដល់អ្នកទាំងរ្យាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់
ធម៌នោះ ចូរៈធ្វីខុកក្នុងចិត្តឲ្យយុចុះ តឋាគតនឹងសំដែង ។ កិក្ខុទាំង
នោះ ទទួលតបព្រះមានទ្រះកាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។
ព្រះមានព្រះករគ ទ្រង់ត្រាស់ជូច្នេះបា ម្នាលកិច្ចទាំងឡាយ អាចយគាមិធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺជាណាតំជាត ។ បេ ។
មិប្រាទិដ្ឋិ ហ្គល់កិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថា អាចយគាមិធម៌ ។

សុត្តខ្ពប់ជីពេ អង្គុត្តរតិ៣យស្ស ទសពនិបាតោ

[៩៦] មុគ្គុឌ្យេញ ភេ ភិគ្គាវ ಐ၌ ឧស៌-ស្សាមិ សុខុឌ្យញា តំ សុឈា៩ សានុគាំ មន-សំគារេថ ភាស់ស្បាទីត ។ ឃុំ ភាន្ត ទោ គោ ក់ក្លា កក់គោ បច្ចស្បេសុំ ។ កក្ស វានធរេបច តាតមោ ខ ភិក្ខាវេ នុក្ខាន្រយោ ឧម្មោ ។ ខា-ណាត៌ចាតោ ។ ខេ ។ មិឡានិឌ្ឋិ អយ៌ វុច្ចតិ ភិក្ខុវេ ឧុក្ខុឧយោ ខម្មោ ។ ភភព ខ ភិក្ខុវេ សុខ្យំលោ ខត្មោ ។ ខាហាខុខាមា រេដេហ្គ ។ ខេ ។ សម្មាន់ដ្ឋិ អយំ វី ្រិ ភិក្ខាវ ស្នេខយោ ខគ្មោះ ។

សុត្តស្ថិជិត អង្គុត្តរសិកាយ ទសភសិបាត

ម្នាលកិក្ខុទាំងទ្បាយ អបចយគាមិធមិ តើដូចម្ដេច ។ គឺ ចេតនា ជា ហេតុវៀរចាក់បាណាត់បាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ មួលកិក្ខុទាំងទ្បាយ នេះហៅថា អបចយគាមិធមិ ។

[៧៦] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តឋាគត នឹងសំដែងនូវទុក្ខឲ្យធមិ (ធម៌ចំពីនសេចក្តីទុក្ខ) ផង សុទ្ធមេធម៌ (ធម៌ចំពើនសេចក្តីសុខ)ផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើខុតក្នុងចិត្ត ឲ្យហ្កុកុះ តហគតន៍ឯស់ដែង ។ ភក្ខុទាំង នោះ ខច្ចលតបព្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះបង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ **ទ្រង់ត្រាស់** ដូច្នេះថា ម្នាសភិក្ខុ ទំនុំទ្យាយ ខុក្ខុទ្រយធម៌ ត្រើដូចម្ដេច ។ គឺជា-ណាត់បាត ។ បេ ។ មិញ ខិជ្ជ មាលក់កូទាំងព្យាយ នេះហៅថា ខុក្ខុ ទ្រយធម៌ ។ ម្នាលក់ក្តុទាំង ្បាយ សុខុទ្រយធម៌ តេដ្តូចម្តេច ។ គឺចេតនាជាប្រេត្តវៀវលក់ពុណាតិពុន ។ ថេ ។ ការយប់ឃើញត្រូវ តាលម្ដង់ សូខ្លាំ ៣ ខេះ លោល ឋ ខែ៣ ឧត្ត រា

បត្តព្តបណ្ណាស់ពេ សុន្ទរវិគ្គោ

(៧៧) ឧុក្ខាំខាត់តាញ ហេ កំក្លាប់ ឧម្មុំ ខេស់ស្បាម់ សុខាំខាត់ញ និ សុឈា៩ សាជុនាំ
មនសំគេហេ៩ ភាស់ស្បាម៉ីនិ ។ ឃំ ភន្លេនិ ទោ
នេ កំក្ខា កត់នោ បច្ចុស្បាស់ ។ កកវា ឃិតនៈ
ហេខ គេតមោ ខ ក់ក្លាប់ ឧុក្ខាំខាត់កា ឧម្មោ ។
ចាណាតំចាតោ ។ បេ ។ ខំចាន់ដ្ឋ អយំ វុច្ចន៍
កំបាប់ ឧុក្ខាំខាតោ ឧម្មោ ។ គេតមោ ខ ក់ក្លាប់
សុខាំខាតោ ឧម្មោ ។ ចាណាតំចាតា ហមេណី
។ បេ ។ សម្មាន់ដ្ឋំ អយំ វុច្ចន៍ កំកូប់
សុខាំខាតោ ឧម្មោ ។ ចាណាតំចាតា ហមេណី
។ បេ ។ សម្មាន់ដ្ឋំ អយំ វុច្ចន៍ កំកូប់
សុខាំខាតោ ឧម្មោ ៖ ។

តតិយោ សុខ្លួរវិគ្នោ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់។ សុគ្គរវិត្ត

(៧៧) ម្នាលក់ក្ខុសំឪឡាយ ត្របាតតទឹងសំដែង ខូវខុក្ខវិជាកាធម (ធម៌ទី ទ្រល់ជាខុត្) ផង សុខវិទាកធម៌ (ធម៌ទី ទ្រល់ជាសុខ) ផង ជល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្ត ឲ្យហ្^កុះ តថាគតខឹងសំដែង ។ ភក្ខុទាំងឡាយនោះ ទទួលតបក្រះមាន ព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ទើបព្រះមាខព្រះភាគ ទ្រង់គ្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុខាំងខ្យាយ ខុក្ខវិជាកធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺជាណាតិបាត ។ ថេ ។ មិញទិជ្ញ់ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ទុក្ខវិបាកធម៌ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ សុទវិបាកធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺចេតនាជាហេតុ ទាំងទ្បាយ នេះ ហៅថា សុខវិទ្យាកធម៌ ។ ចប់ សុគ្គរវត្ត 🖟 ៣ ។

បតុត្តោ សេដ្ឋវគ្គោ

(៧៨) អរិយមក្តញ្ ហេ ភិក្ខា។ នេសិស្បាមិ
អនាំយមក្តញ្ច នំ សុឈា៩ ។ បេ។ ភេតមោ ខ
ភិក្ខាវ អនាំយោ មក្តោ ។ ខាណានំខាតោ ។ បេ។
មិត្តានិដ្តិ អយំ វុច្ចន់ ភិក្ខាវ អនាំយោ មក្តោ ។
ភាគមោ ខ ភិក្ខាវ អរិយោ មក្តោ ។ ខាណានំខាតា
វេមេណី ។ បេ ។ សម្ពានិដ្តិ អយំ វុច្ចន់ ភិក្ខាវ
អាំយោ មក្តោនិ ។

ង្ខៈ ក្នុង ក្រុស មន្ត្រាំ ។ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក្

សេដ្ឋិត្ត ទី ៤

(៧៨) ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ តថាគត់នឹងសំដែង ផ្ទុវដ៏ប្រសើរ ផង ផ្ទុវម៌នប្រសើរផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ផ្ទុវម៌នប្រសើរ តើដូចម្តេច ។ គឺបាណាតំបាត ។ បេ ។ មិញខិដ្ឋ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ផ្ទុវម៌នប្រសើរ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ផ្ទុវប្រសើរ តើដូចម្តេច ។ គឺបេតនាជាហេតុវៀរបាកបាណាតំបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ផ្ទុវប្រសើរ ។

(៧៧) ម្នាលក់ក្តុទាំឥឡាយ តឋាគតនឹងសំដែង ផ្ទូវ ខ្មៅផង ផ្ទុវ
សផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូវអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ធម្មនោះ ។ បេ ។

ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ ផ្ទុវ ខ្មៅ នេះ ខេត្ត នេះ ។ បេ ។

មិញ្ចុំជំន្ន ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ផ្ទុវ ខ្មៅ ។ ម្នាលក់ក្តុ
ទាំងឡាយ ផ្ទុវស តើដូចម្តេច ។ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវបាកបាណាតំបាត
។ បេ ។ ការយល់ ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ផ្ទុវស ។

បត្តត្ថបណ្ណាស់ពេ សេដ្ឋវិគ្នោ

តើខ្លួ ឯ

(ឧ០) មានិតីឃំ ហេ មួយិក(១) ខេម្មមាំធ្វ

ឧ មួយិក្រ មាល់ក្រិន្ទ មួយិក្រ មួយិក្រ មានិក្ស

ឧ មួយិក្រ មាល់ក្រិន្ទ មួយិក្រ មមានិក្សា ឯ ខេត្ត

អ្នកិច្ចក្តី មក្ស ប្រិន្ទ មួយិក្រ មមានិក្សា ឯ ខេត្ត

ក្រសិត្ត មួយិក្រ មានិក្សា មួយក្រុង មួយិក្សា មួយិក្

១ ម. ឯក្តស ធម្មត្ត បាហេ ទិស្សតិ ។

(៤០) ម្នាល់កិត្ត ទាំន់ ឡាយ តថាគត់ទំនឹសំដែន ខ្លាំសន្ធម្ម (ធម៌
ស្ងប់រម្វាប់) ដង អស់ឲ្យម្ម (ធម៌មិនសូបរម្វាប់) ដង ដល់អ្នកទាំងឡាយ

ឲ្យអ្នកទាំងឡាយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ អស់ន្ធម្ម
តើដូចម្ដេច ។ គឺជាណាត់ជាត ។ បេ ។ មិប្លាំ ខំដ្ឋ ម្នាល់កិត្ត
ទាំងឡាយ នេះ ហៅថា សន្ធម្ម ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ សន្ធម្ម តើ
ដូចម្ដេច ។ គឺចេត់នាជា ហេតុវៀវបាក់បាណាត់ជាត ។ បេ ។ ការ

យល់ ឃើញត្រូវ នេះ ហៅថា សន្ធម្ម ។

(៨១) ម្នាលក់ក្តួទាំងឲ្យាយ តឋាគតនឹងសំដែង នូវសប្បុរិសធម៌
(ធម៌របស់សប្បុរស) ធង អសប្បុរិសធម៌ (ធម៌របស់អសប្បុរស) ផង
ដល់អ្នកទាំងឲ្យាយ ចូរអ្នកទាំងឲ្យាយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាលក់ក្នុ
ទាំងឲ្យាយ អសប្បុរិសធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺបាណាតិបាត ។ បេ ។
មិក្ខាទិដ្ឋិ ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា អសប្បុរិសធម៌ ។ ម្នាល
កិក្ខុទាំងឲ្យាយ សប្បុរិសធម៌ តើដូចម្ដេច ។ គឺចេតខាជាហេតុវៀវ
បាកបាណាតិបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ
នេះហៅថា សប្បុរិសធម៌ ។

សុទ្ធនូបិជិក អង្គុន្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

នសិរខេម្មេ ដមើខ្លុំ ។

រុស្តិស្ត នសិរខេម្តេ នេស្តិស្ត មនុស្តិស្ត ស្ទិស្ត ស្និស្ត ស្និស ស្និស ស្និស ស្និស្ត ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្សិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្និស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្និស ស្សិស ស្សិស ស្និស ស្និស ស្និស ស្សិស ស្និស ស្វិស ស្និស ស្សិស ស្និស ស

(៤៣) អាសេរិតៗញ ៧ ភិទ្ទាប ឧ ម ១ ស្សាមិ ឧ អាសេរិតភូញូ (២) និ សុឈា៩ ១ ៤ ១ ភេទមោ ខ ភិទ្ទាប ឧ អាសេរិតញោ ឧម្មោ ១

១ ម. ជពោ បរំ ភ្យាល ទេតព្យា វ៉ា ភិក្ខុវេ ធម្មំ ទេសិស្សាម៉ អញ្ចេល ទេតព្យា នំ សុណាថិ ។ កតមោ ច ភិក្ខុវេ ត្យូល ទេតហ្វោ ធម្មោ ។ បាណាតិបារោ ។ បេ។ ម៉ិញាទិជ្ជិ អយ៌ វុច្ចន់ ភិក្ខុវេ ត្យូល ទេតហ្វោ ធម្មោ ។ កតមោ ច ភិក្ខុវេ អព្យុ-លាទេតហ្វោ ធម្មោ ។ បាណាតិបារា វោមណី ។ បេ ។ សម្មាទិជ្ជិ អយ៌ វុច្ចនំ ភិក្ខុវេ អព្យុលាទេតព្យោ ធម្មេសីនិមេ បាហិ ហោត្តិ ។ ๒ ម. សាសេទិព្យាញ ។

សុត្តតូវិជីព អង្គុត្តវិទិកាយ ទស់កនិយាត

(៨៤) ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យាយ តឋានតនឹងសំដែនធម៌ដែលគួរ ឲ្យ
កើតឡើងផង ធម៌ដែលមិនគួរ ឲ្យកើតឡើងផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យាយ

បូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ធម៌
ដែលមិនគួរ ឲ្យកើតឡើង គើដូចម្តេច ។ គឺបាណាតំបាត ។ បេ ។

មិញទិដ្ឋ ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលមិនគួរឲ្យកើតឡើង ។

ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ធម៌ដែលគួរឲ្យកើតឡើង តើដូចម្តេច ។ គឺចេតនា

ជាហេតុរៀរបាក់បាណាតំបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាល់កិត្ត
ទាំងឲ្យាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលគួរឲ្យកើតឡើង ។

(៤៣) ម្នាលក់ក្តុខាំងឲ្យយ តថាគត នឹងសំដៃងធម៌ដែល គេ គួរសេពផង ធម៌ដែលគេមិនគួរសេពផង ដល់អ្នកទាំងឲ្យយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្ដាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាលក់ក្នុ ទាំងឡាយ ធម៌ដែលគេ មិនគួរសេព តើដូចម្ដេច ។

ក្ខុខ្ពុជ្ណាសពេ សេដ្ឋិក្ដោ

(៨៤) ភាប់តព្វញា រក់ ក់ត្លាប់ ឧញ្ញុំ ខេស់ស្បាម៉ាំ
ន ភាប់តព្វញា នំ សុឈា៩ ។ ខេ ។ ភាតខោ ខ
ភិក្ខុប ន ភាប់តព្វោ ឧញ្ញេ ។ ខាណានំខាតោ
។ ខេ ។ ម៉ិញ្ជន់ដ្ឋ អយំ វុច្ចត់ ភិក្ខុប ន
ភាប់តញោ ឧញ្ញេ ។ គាស់ ភាប់តញោ
ឧញ្ញេ ។ គាលានំខាតា ប់មេឈឺ ។ ខេ ។
សញ្ជន់ដ្ឋ អយំ វុច្ចន់ ភិក្ខុប ភាប់តញោ
ឧញ្ញេ ។ ទាលានំខាតា ប់មេឈឺ ។ ខេ ។
សញ្ជន់ដ្ឋ អយំ វុច្ចន់ ភិក្ខុប ភាប់តញោ ឧញ្ញេន៌ ។
(៨៤) ពេញលីកាតព្វញា ភ សុឈា៩ ។ខេ ។
សប្បាទំ ន ពេញលីកាតព្វញា នំ សុឈា៩ ។ខេ ។
ការាម៉ាំ ន ពេញលើកាតព្វញា នំ សុឈា៩ ។ខេ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ក សេដ្ឋវគ្គ

គឺជាណាត់ជាត ។ បេ។ មិញទិជ្ជ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលគេមិនគួរសេព ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម៌ដែលគេគួរសេព តើដូច មួច ។ គឺចេតនាជា ហេតុវៀវលកបាណាតិបាត ។ បេ ។ ការយល់ ឃើញគ្រវ មាលកិក្ខុ ទាំងទ្បាយ នេះ ហៅថា ធម្មដែលគេគួរសេព ។ [៨៤] ម្នាលភក្ខាំងឡាយ តថាគតទឹងសំដែងធម៌ ដែលគួរចំរើន ផង ធម្មដែលមិនគួរចំរើនផង ដល់អ្នកទាំង ឲ្យយ ចូរអ្នកទាំង ឡាយ ស្តាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាលក់ក្នុសំង៍ រៀយ ចុះធម៌ដែលមិនគួ<u>រ</u>ចំរែ**ន** ត្រីដូចមេច ។ គឺជាណាត់ជាត ។ បេ ។ មិញ ខិដ្ឋ ម្នាលក់ក្នុទាំ**ងឡាយ** នេះ ហៅថា ធម៌ដែលមិនគួរចំរ៉េន ។ ម្នាលកក្តុទាំងឡាយ ចុះធម៌ដែល គួរេចំរើន គេដូចមេច ។ គឺចេតនាជាហេតុវៀវបាក់បាណាតិបាត ។បេ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះ ហៅថា ធម៌ដែលគួរចំរើន។ (៤៩) ម្នាលក់ក្នូទាំងឡាយ តថាគត ខឹងសំដែងធម៌ដែលគេ គួរធ្វើឲ្យច្រើនផង ធម៌ដែលគេ មិនគួរធ្វើឲ្យច្រើនផង ដល់អ្នក ទាំងទ្វាយ ចូរអ្នកទាំងទ្វាយ ស្លាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាល ភិក្ខុ ទាំង ឡាយ ធម៌ដែលគេ មិនគួរធ្វើឲ្យច្រើន តើដូចម្ដេច ។

សុត្តន្តបិជិពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសកទិបាគោ

ទាណាត់ទោតោ ។ ខេ ។ មិឡានិឌ្ឌិ អយ៌ វុច្ចត់ ភិក្ខាប់ ឧ ពហុស៊ីភាតញោ ឧម្មោ ។ ភាសាត់ទាតា ប្រមណី ។ ខេ ។ សម្មានិឌ្ឌិ អយំ វុច្ចត់ ភិក្ខាប់ ពហុស៊ីភាតញោ ឧម្មោតិ

សុត្តធ្វាជិក អង្គក្នុរនិកាយ ទសកនិយាត

គឺបាណាតំបាត ។ បេ ។ មិប្លាទិដ្ឋិ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលគេ មិនគួរធ្វើឱ្យច្រើន ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធម៌ដែលគេ គួរ ធ្វើឱ្យច្រើន តើដូចម្ដេច ។ គឺចេតនាជាហេតុរៀរចាកបាណាតំបាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ ដែលគេ គួរធ្វើឱ្យច្រើន ។

(៨៦) ម្នាល់កិច្ចទាំងទ្បាយ តថាគតនឹងសំដែងធម៌ដែលគួរនឹក
រកផង ធម៌ដែលមិនគួរនឹករកផង ដល់អ្នកទាំងឡាយ ចូរអ្នកទាំងឡាយ
ស្តាប់ធម៌នោះ ។ បេ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ ធម៌ដែលមិនគួរនឹករក
តើដូចម្តេច ។ គឺជាណាត់បាត ។ បេ ។ ចំប្នាទំដ្ឋ ម្នាល់កិត្ត
ទាំងឡាយ នេះហៅថា ធម៌ដែលមិនគួរនឹកកេ ។ ម្នាស់កិត្តទាំងឡាយ
ធម៌ដែលគួរនឹកកេ តើដូចម្តេច ។ គឺចេតនាជាហេតុវៀវចាក់ជាណាត់ជាត ។ បេ ។ ការយល់ឃើញត្រូវ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ នេះហៅថា
ធម៌ដែលគួរនឹកកេ ។

ចតុត្តបណ្ណាស់ពេ សេដ្ឋវិគ្គោ

(៨៧) សច្ចិតាតព្ធា ហេ ភិក្ខាប ជម្មំ នេសំស្បាម ឧ សច្ចិតាតព្ធា និ សុឈា៩ ។ បេ ។
តាតមោ ខ ភិក្ខាប ឧ សច្ចិតាតព្ធោ ឧម្មោ ។
ចាណាតំចាតោ ។ បេ ។ មិច្ឆានិឌ្ឌិ អយំ វុច្ចតំ
ភិក្ខាប សច្ចិតាតព្រោ ឧម្មោ ។ ចាណាតំចាតា
ហេមណី ។ បេ ។ សម្មានិឌ្ឌិ អយំ វុច្ចតំ
កិក្ខាប សច្ចិតាតព្រោ ឧម្មោ ។ ចាណាតំចាតា
សច្ចិតាតព្រោ ឧម្មោ ។ ចាណាតំចាតា
សច្ចិតាតព្រោ ឧម្មោ ។

ចតុត្ថោ សេដ្ឋវិគ្គោ ។

ចតុត្តបណ្ណាសក សេដ្ឋវត្ត

(៨៧) ម្នាលកិក្ខុទាំឪឡាយ តឋាគត នឹងសំដែនធមិដែលគួរធ្វើ
ឲ្យជាក់ច្បាស់ផង ធមិដែលមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ផង ដល់អ្នកទាំឪឡាយ
ចូរអ្នកទាំឪឡាយ ស្ដាប់ធមិនោះ ២ បេ ២ ម្នាលកិក្ខុទាំឪឡាយ ធមិ
ដែលមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ តើដូចម្ដេច ២ គឺបាណាតិបុរត ២ បេ ២
មិញ្ចិតិជ្ជី ម្នាលកិក្ខុទាំឪឡាយ នេះហៅថា ធមិដែលមិនគួរធ្វើឲ្យជាក់
ច្បាស់ ២ ម្នាលកិក្ខុទាំឪឡាយ ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ តើដូច
ម្ដេច ២ គឺចេតទាជាហេតុរៀវបាកបាណាតិបាត ២ បេ ២ ការយល់ឃើញ
គ្រូវ ម្នាលតិក្ខុទាំឪឡាយ ខេះហៅថា ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ២ ប្រសាសក្ដី ទាំងទ្បាយ ខ្លះហៅថា ធម៌ដែលគួរធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ២ ប្រសាសពី្ដទី៩ ២ ប្រសាសក្ដី ទាំងទាំង ១ ប្រសាសពី្ដទី៩ ២ ប្រសាសក្ដី ទាំង មាសក្ដី មាសក្ដី ទាំង មាសក្ដី ទាំង មាសក្ដី មាសក្ដី ទាំង មាសក្ដី មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដី មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដិ មាសក្ដាសាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដិ មាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដិ មាសក្ដាស មាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដាសាសក្ដិសាសក្ដិ មាសក្ដាសាស

បញ្ចមោ សេវិតព្វាសេវិតព្វវគ្គោ

[៨៨] ឧសហ ភិក្ខុដ ឧឬេហ សមញ្ជាតា បុត្តលោ ន សៅនព្រោ ។ គេនមេហ៍ ឧសហ៍ ។ ទាណាត់ទាត់ យោត់ អធិញ្ញាស យោត៌ កាមេសុ ត្តិខាត្ត យោង ត់មាប់ក្នុ លោង តូមាហារបោ យោទ ដុសវាទេ យោទ សម្ចុប្បល្ច យោទ អភ្ជាហ យោត ត្យូបនិច្ចេស ឈុង គុយ-ឧិដ្ឋិកោ ហោតិ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខុវេ ឧសហិ ជាម្នេញ សមន្នាក់តោ បុក្ខលោធ សៅតិញ្ចេក ឧសហ ភិក្ខុឋ ឧម្មេញ សមន្ទាក់តោ បុក្ខលោ សេវិតញោ ។ គេតមេហិ ឧសហិ ។ ចាណាត់ចា-តា មដ់វិតោ យោត៌ អនិញ្ញុនាញ មដ់វិត្តោ យោត៌ កាមេសុ មិញថារា បដិវិតោ យោធិ មុសាវាធា មឌីវិតោ យោត៌ ចំសុណាយ វាទាយ មឌីវិតោ ហោតិ ដុស្លាយ វាទាយ បដ្ឋិតិតោ មោតិ

សេវិតច្វាសេវិត**ព្វវគ្គ** ទី ៥

(៨៨) ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ បុគ្គលដែលប្រកបដោយធម៌១១ ប្រការ ษิនสูงเพตลบ์เต่ง ๆ ตริจอ (ชกาง เล็นอเลอ ๆ ล็บลูด ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ១ ល្ង២៤៩៧គេ ១ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាម ១ ពោលពាក្យកុហភ១ ពោលពាក្យញុះញង់១ ពោលពាក្យក្រក់១ ពោលភាក្សឥត(២យោជន៍ ១ ជាអ្នះច្រើនដោយអភិជ្ជា ១ មានចិត្តព្យ-ព្ទ ១ មា**ន**សេចក្តីយល់១ស ១ ម្នាល់ក់ក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គល់ដែល ប្រកបដោយជមិត្ត ប្រការនេះឯង មិនគួរសេពគប់ឡើយ ។ ថ្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលដែលប្រកបដោយធម៌ ១០ ប្រការ ខើបគួរសេព គប់ ។ ធម៌ ១១ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ គឺបុគ្គលជាអ្នករៀរស្រឡះ တကၡာကာခ်ရာက ေ រៀវស្រឡះ တကမခိုင္ဆာက ေ រៀវ ស្រឡះ ចាកកាមេសុ មិច្ចាលាវ ១ វៀវស្រឡះ ចាក់មុសាវ៉ាខ ១ រៀវស្រែឲ្យ៖ បាក់មសុណវាថា ១ រៀវស្រេឡ៖ បាក់ដុសវាថា ១

ចតុត្តបណ្ណាស់កេ សេរិតព្វាសេរិតព្វវិត្តា

អត្យាខត្តខ្មែត ហោតិ សម្មាធិជ្ជិកោ ហោតិ ឥមេ-ចាំ ទោ ភិត្តា៤ ឧសហ៍ ជម្មេញ សមញ្ញក់គោ ហេស្ត្រយោត្ត ។ (ដុខ ថ្មិសេសត្ទស់ខ្លុំ គេលាប់ហេរុសេខ កណ៌ត្រំ) ឧសហ៍ ភិក្ខាវ ខេត្តហ៍ សមញ្ជាក់គោ មុគ្គលោ ន កជិតទ្វោ . . . ភជិតទ្វោ . . . a ဗယ်၊ ရေးရုံး ... ဗယ်၊ ရေးရုံး ... $\mathfrak{a}$ ဗု $(\mathfrak{g})^{(\mathfrak{g})}$ ကော်နာ $\ldots$ ဗု $(\mathfrak{g})^{(\mathfrak{b})}$ ကော်နာ $\ldots$ ន ខាស់សោ ហោត់... ខាស់សោ ហោត់... អតារវេវ យោតិ... សភាវេវ យោតិ... អប្ប-ត់ក្ដោ យោត់ . . . សប្បត់ក្ដោ យោត់... ១ ភាព១-តោ យោត៌,.. អារជាកា យោធ៌... នវិសុ-ជ្ឈត់... ស្ងៃជ្ឈត់... មាន នាធិកោត់... មាន អធិកោត់... ខញ្ជាយ ន ខ្លែត់... ខញ្ជាយ ខ្លែតំ... តហុំ អពុតាំ សស់ នៃ . . . . ហុំ ពុតាំ ១ស់ នៃ ។

^{🤊 🖢} ម. បូជា ។

បត្តបណ្ណាសក សេវិតព្វាសេវិតព្វវឌ្គ

វៀវស្រខ្លះ យកសម្អប្បាលបៈ ๑ ជាអ្នកមិនមានគភិជ្ជា ១ មិនមាន စ်န္ဂတ္ပရာ ေ မာဒ၊လဗင္ဂ်ီယလ်_{င္ကြ}န္ဂ ေမာ္သက္ခ်ိန္ ေရွာယ ဗုန္ဂလ ដែលប្រកបដោយធម៌ ១០ ប្រការនេះឯង ខេត្តក្លាសេពគប់ ។ (ក្នុងទីនេះ បណ្ឌិតត្រូវរាប់សុត្រមាន ७०० សុត្រជាដើម ដោយអំណាចបេយ្យាល:) ម្នាលកិត្តភាន់ឲ្យាយ បុគ្គលដែលប្រកបដោយធម៌ ១០ ប្រការ មនក្ខុវគបរកទ្យេយ . . . គួរគបរក . . មនគួរចូលទៅអង្គុយជិត . . . នុវ^{ក្}ល**េកអត្តយ**ជំត... ជាបុគ្គលមិនគួរបូជា ... គួរបូជា ... មិនគួរសរសេរ ... គួរសរសេរ ... មិនគួរគោរព... គួរគោរព ... មិនគួរកោតក្រែង · · · គួរកោតក្រែង . . . មិនគួរប្រាសប្រាណ · · . គួរក្រុសក្រុណ . . . មិនបរិសុទ្ធ . . . បរិសុទ្ធ . . . មិនគ្របសង្គិត នូវមាន ៖ . . គ្របសន្តឥន្ទវមាន៖ . . . មិនចំរើនដោយប្រាជា . . . ចំរើន ដោយ ស្រុញ . . . វេមន៍បានជាបច្រើន. . . វេមន៍បានបុណ្យច្រឹន 😗

សុត្តត្តបំដីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

បញ្ចូមោ សេវិតព្វាសេវិតព្វវគ្គា ។

បតុត្តា បតុត្តបណ្តាសកោ ។

សុត្តសំដក អង្គត្តរតិកាយ ទសកនិយាត

ចប់ សេវិតច្បាសេវិតឲ្យវត្ត 🗖 🚜 ។

ប្រព័ធ្ធព្រះប្រាស្ត្រ ៖ ៤ ។

បញ្ចុមបណ្តាសពា

បឋមេ បឋមវិគ្គោ

(៨៩) ឧសហ ភិក្ខាវ ជម្មេញ សមញ្ជាក់តោ យថាគន់ និក្ខាត្តា ឃុំ និយេ ។ កាត់មេហ៍ ឧសហ៍ ។ ៩៩ ភិក្ខាវ ឯកច្ឆេ ទាណាទិទានិ $\mathfrak{tm}$ အ လုန္မာ $(\circ)$ ကေတ်နာဓာက် တနာဗျက $\mathfrak{s}(^{[a]})$ ទុំរូឌ្នោ អន្តលាពង្វោ សត្វទាណកូតេសុ អន់គ្នានាយ៉ ហោភ យត្តិ បុះស្បា ប្រើត្តបការណ៍ កាមក់តំ វា អរតា**ត**នំ វ ^(៣) អធិច្ចិ ៩យ]សន្ទាន់ អាធាតា យោទ៌ ភាមេសុ មិទ្រាស់ យោទ៌ យា តា មា-សុក្ខេតា បំពុក្ខេតា ភាពក្រួតា ភភិបក្ខេតា ញាត់ក្ដៅតា ជម្បត្តិតា សស្បាមិកា សប់ខេណ្ឌា អនុមសោ មាលាកុណបរិត្តត្តាច់ ត្រាំទ្រាក់ ចាំវត្តិ អាមជ្ញិតា យោទិ មុសាវាធី យោទិ សភក្តុតោ វា បរិសក្កតោ វា ញាតិមជ្ឈក្កតោ វា ប្ទុកមជ្ឈក្កតោ វា

១ ខ. ម. លុះទ្វោ ។ ៤ ម. បហគបហគេ ។ ភា ១. ម. ឯក្នុល គគ្គិ បាយា ទិស្សតិ ។

បញ្ចមបណ្ណាស**ក** បឋមវិគ្គទី ១

នឹងភ្នាក់ ទៅក្នុងនកេ ដូចជាគេទាំ ទៅទំលាក់ ។ ធម៌ ६០ យ៉ាងតេអូទូ៖ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឲ្យយ បុគ្គលរុះ ក្នុងលោកខេះ ជាអ្នកសម្លាប់សត្ អ្នកមានចិត្តអាក្រក់ អ្នកមានបាតដៃប្រទ្វាក់ដោយឈាម តាំងនៅភ្លាប់ ក្នុងការសម្ងាប់រឿយ ១ មិនដល់ទូវសេចក្តីអាណិតអាសុរ ចំពោះសព្វ សត្វទាំងឲ្យយ ១ ជាអ្នកលួចទ្រព្យគេ គឺថាជាអ្នកនយកខ្វះគ្រឿង ទបករណ៍ ជាសម្បត្តិខែបុគ្គលដទៃ ដែលគេមិនជានឲ្យ ពោល គឺការលួច ដែលជាទ្រព្យ ឋិតនៅ ក្នុងស្រុកក្ដី ឋិតនៅ ក្នុងព្រៃក្ដី ១ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ អ្នកដល់ខ្លាំការប្រព្រឹត្តិកន្ទង ចំពោះស្ត្រីទាំងឡាយ ដែលមានមាតារក្សា បិ**តារក្សា បង**បួន ပြလေးကို ပရိပ္ခရိလ္မ်ိဳးကို ကြာခ်ိဳးကို အမ်ိဳးကို ကြာလ္မွဳ မာဒ អាយ៉ា (កំណត់ខុក) ដោយហោចទៅ សូម្បីតែស្ត្រីដែល**មាន**គេបំពាក់ កម្រង់ជា ១ ជាអ្ននយាយកុហាត សោះបើបិត្តនៅក្នុងរោងក្ដី បិត្តនៅក្នុង បសេខ្យត្តិ បិតទៅក្នុងកណ្តាលនៃញាតិក្តី បិតនៅក្នុងកណ្តាលសេនីក្តុ

សុត្តនូចិជិកេ អង្គគ្នានិកាយស្ស ១សកនិបាកោ

រាជិតា្សមជ្ឈុក្ខាតោ វា អភិរិតោ សក្តិ បុឌ្ពោ ស្មា ក្រ^(១) បុរិស យំ ជាពាស់ គំ ។ ជេញ់គំ សោះ អជាធំ ក អាសា^(៤) ជាជាម៉ឺក ជាធំ ក សស ខ ជាសម្តុំ អ្នក្សុំ ប្ ស្សា ឧក្សា-ត្ត ឧស្ស៊ី ២ មាល ខ ឧស្សិត្ឌ មុខ មគ មេតេ ក មមេតេ ក អាចំសត់ញុំគ្នាមេតុ ក សម្សាជម្មា ភាស់តា យោក ប៉ុស្សាវនោ យោឌ ៩៣ សុត្វា អងុត្រ អត្ថាតា ៩មេសំ កេះពា-យ អក្សត្រ វា សុត្វា ៩ មេសំ អត្តាតា អក្វសំ កោល សំន សមក្កានំ កេត្ត ភុំ $\hat{\omega}$ ្ $\hat{\omega}$ អត់ពិធានា ម៉ោបគោ ម៉េលខា ម៉េងខ្មុំ ម៉េមេហៀ ក់ខំ ភាស់តា យោត់ ដុស្សយោ យោត៌ យា សា វាថា អ*្នាតា* តាក្រាសា បកដុតា ប្រភេសជ្ជៈ កោះស្រង្គា អសមាន់ស់វត្ថភា

o ៖ ម. ឯហម្ភោ ។ ៤ ៖ ម. អហំ ។ on ៖ សមក្ខាន់ វា ភេត្តា ភិត្តាន់ វាឌី ទិស្សត្តិ ។ ម. សមគ្គាន់ វា ភេទាតា ភិត្តាន់ វាឌិ ទិស្សត្តិ ។

សុត្តតូរ៉ាំជិត អង្គុត្តរនិកាយ ទស់កនិបាត

ឋិតនៅ ក្នុងកណ្ដាលរាជគ្រកូលក្ដី ដែលគេនាមក សួរជាសាក្សីថា នៃបុរសដើយ ក្ខុរអ្នកក្ខុលមកមាយ រើម្មកដឹងទូវហេតុណា ក្ខុវ នយាយ ព្រះបាន បុរសនោះ កាលបើមិនដឹង ក៏និយាយ ហ ១ដង ក៏មាន កាល បើដឹង និយាយថា **១មិនដឹង ក៏**មាន កាល បើមិន បើញាទិយាយថា 🤰 បើញក៏មាន កាល បើបើញាទិយាយថា ខ្ញុំមិនឃើញក៏មាន ជាអ្នកពោលខ្លាំពាក្យកុហក្ខាំងដឹងខ្លួនដូច្នេះ ក្រោះ Iဟန $oldsymbol{8}$ ခုန္က် ကြား၊ဟန္နါနယ္မန္တလင္ဆိုင္ကို ကြား၊ဟန္နာလိုက္ပန္ကို မာ $oldsymbol{w}$. បន្តិចបន្តចក្តី ១ ដាអ្នកពោលពាក្យញុះញង៍ គឺព្ភាក្សម៌ពីសំណាក់ជននេះ ហើយនាំ ទៅប្រាប់ជនឯ ណាះ ដើម្បីទឹងបំបែកជនទាំ**ងនេះ ឬ** ឮពាក្យ អំពីសំណាក់ដនឯលោះ មក្រុះបជនឯណេះ ដើម្បីទឹងបំបែកជន ឯ ណោះ ជាអ្នកបឋែកខ្លាំពួកជនដែលត្រមក្រៀងគ្នា អ្នកជំរុលពួកជន ដែលបែកគ្នាហើយ ឬកក្រេកអរក្នុងពួក មានតម្រេក÷្នងពួក អ្នកកែវាយ ក្នុងពួក អ្នកពោលវាលាធ្វើឲ្យប្រកាន់ពួកដូច្នេះ អ្នកពោលពាក្យអាក្រក់ អ្នកពោលពាក្យឲ្រគោះ ខ្មោះ ១០០០០០ ដល់អ្នកដទៃ ដៀមដាម ដល់អ្នកដទៃ ជាវាបាជិតសេចក្តីក្រោយ មិនប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសមាធិ ១

តណិត្តពហ័យទេខេត្ត ជាវិត្សឡើ

ទំ ន់ស់រុខ វាខំ ភាស់តា ហោត សម្លូប្បល់ខ លោធ អភាលជន អគ្គជន អនគ្គជន អជម្មារនិ អានិយង់ខ្ អន់្ខាន់ទេ ងន្ទុំ ភាស់តា ហោត់តាលេន^(១) អនុបុខេញ អព្ទាយស្ព័ត្ន អនុត្តសញ្ជាំតំ អភិជ្ជាលុ ហោតិ យន្តំ មកស្**្រ ម**វាត្តមការណ៍ តំ អភិជ្ឈិតា ព្យាបន្នចំនោ<u>្តា ហោ</u>ត បនុដ្ឋមនុសន្តប្បែក **៩មេ** សត្វ ហញ្ត្ ក់ ដៅ្នុក ខ្ចុំដូន្ ក់ ច្រែសាទ្រុក ស ឯ មលេខាទ្_{ី (២)} គ្លិន្ទ្ធិទ្រម ឈ្មេះ រួចនេះ-နေျပေး နေ့ နဲ့ နဲ့ နဲ့ လိန္ရ အန္တ တို့ အန္တ សុគាតខុគ្គាន់ គម្មាន់ ដល់ វិទាគោ នគ្គ អយុំ ហេកោ ឆ្នំ មពេ ហេកោ ឆ្នំ មាតា ជន្ត ចំតា ជន្ត សត្តា ជុំបទាន់កា ជន្ត လေ၊ေၾ ကနာလကြေးညီလာဟ ကနာမီမီမာ ဟနာ်ခင္းျပဳ

១ ខ. ម.អកលោន ។ 🖢 ធ. ម. អហេសុ ឥគិវាតិ ។

បញ្ចមបណ្ណាស់ក ២បមវគ្គ

ជាអ្នក ពោលពាក្យ ឥតប្រយោជន៍ គឺ ពោលពាក្យ១ បេកាល ពោល ភាក្សមិនពិត គោលភាក្យមិនមែនជាអគ្គ គោលភាក្សមិន**មែនជា**ធមិ ពោលពាក្យមិនមែនជាវិន័យ ពាក្យដែលមិនគួរ ឲ្យអ្នកផងគាំ**ងទុកក្**ង ហថ្ទ័យ ជាពាក្យខុសកាល មិនមានគ្រឿងអាង មិនមានទីបំផុត មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកប្រើនដោយភភិជ្ជា សំឡឹន ្រឿង $_{q}$ បក្រណ៍ ដែលដាសម្បត្តនៃបុគ្គលដ $_{q}$ លេក $_{q}$ ្រឿង ឧបករណ៍នោះ គប្បីបានមកអញ 🤊 ជាអ្នកមានចិត្តព្យូប្បា 🕻 មានតម្រិះក្នុងចិត្តដែលប្រទុស្តហើយថា សត្វទាំងទ្បាយនេះ ចូវលំយុក ទំ៖ ជំព្រុមមាន់៖ ជំទេសព្រុ**ន** ស្នៃម្នេង ខេត្តិ នៃ មា អ្នកមានគំនិតយល់ខុស ជាអ្នកយល់ឃើញសេច្បីវិហិតថា ៣ ខាដល បុគ្គលឲ្យហើយ មិនភានផល កាប្ចេជាធំ មិនចានផល កាប្ចេវាគូច មិនមាខៈដល់ ផលៈបែះករបស់កុសលាកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើល្អនឹងធ្វើ អាក្រុសមិនមាន លោកនេះមិនភាន លោកទាងីមុខមិនមាន មានា ដែមាន បិកាមិខមាន សត្វភាំងីឡាយជាត្បចាពិក:កំណើត មិនមាន សមណ-ទ្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោកជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិដោយក្រឹមត្រវ

សុត្តនូកិជិពេ អង្គុត្តានិកាយស្ស «សកនិបាគោ

យេ ៩មញ្ លោក ខេះញ លោក សយំ អភិពា សន្នភាត្យ បឋជេខ្មីតំ ។ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខាឋ ឧសហ៍ ខម្មេហ៍ សមញ្ជាត់នោ យថាគន់ ធំក្តាំត្ថោ ស្ត្រំ ជំរាយ ។ ឧសហ៍ ភិគ្នាជ ឧម្មេហ៍ សមុខ្លា-កាតោ យថាភាទ និក្ខាំ ស្ថា សក្តេ ។ កាតមេហ ឧសហ៍ ។ ៩៩ ភិក្ខុវេ ស្គាឲ្យ ទាឈាត់ទាត់ បហាយ ចាណាត់ចាតា បដ់ពិតោ យោត៌ និហ៍តនឈ្មោ និហ៍តសត្តោ សជ្ជី ឧយាខធ្មោ សត្វ-ទាណក្នុងហ៊ុនាជុកម្បី ហៃរត់ អន់គ្នានាធំ បហាយ អដ្ឋភាឌានា បដ្ឋាតោ ហោត យន្នំ បកេរ្ត ប្រ-រ៉ិត្តបការណ៍ តាមគត់ ។ អរញគត់ ។ អធិច្ចិ ដេយ្យ- $\mathcal{L}_{\mathfrak{S}}^{(n)}$ န်း နေ (၈) နေး နေး ကောင်း ကောင်း နေး ကောင်း ကောင်း နေး ကောင်း နေး ကောင်း ကောင်း မြောင်း ကောင်း မြောင်း ကောင်း မြောင်း မြော បញ្ហាយ កោមេស មុំព្រះរា មេវាតំ យា តា មាតុវត្តាំតា ចិត្តវត្តិតា ភាគុវត្សិតា

o ទ. ម. ៩ និ អទ<u>ិត្តំ</u> ដេយ្យសង្ហាតន្តិ ទិស្សនិ។

ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ ខឹងលោកខាងមុខ ដោយប្រាជាដឹទត្តម របស់ខ្លួន ហើយសំដែនប្រាប់ មិនមាន១ ។ ម្នាល់ភិក្ខុសំនិទ្បាយ បគ្គលប្រកបត្រមដោយធម៌ ១០ នេះជំង នឹងធ្លាកក្នុងនេះក ដូបជាគេនាំ យកទៅទំលាក់ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ១០ យាង៍នេះ នឹង ទៅកេត្តឯសានសួទិ ដូចជាគេទាយកទៅដម្លាំទុក ៗ ជមិ ១០ យ៉ាងតេំអ៊ី១៖ ។ មាលក់ក្តុទាំងឡាយ បុគល១៖ កុងលេកនេះ លះបង់ពុណាតិពុត វៀរចាកពុណាតិពុត មានអាវ្មាជាក់ចុះហើយ មានគ្រឿងសស្ត្រាជាក់ចុះហើយ ជាអ្នកអៀនភាស ដល់នូវសេចក្តីអាណិត អាសូវ អ្នកមានសេចក្ដីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ ដល់សព្ទ**ស**ត្វ ១ លះបង់អទិន្នាទាន រៀវលកអទិន្នាទាន ជាអ្នកមិនលួចទ្រព្យគេដែលជា គ្រឿងទបករណ៍ គឺ សម្បត្តិខែបុគ្គលដទៃ ដែលជាទ្រព្យបិតខោក្នុងស្រុកក្ដ បិតនៅក្នុងព្រៃក្ដី ដែលគេមិនឲ្យ ពោលគឺការលួច១ លះថង៍កាមេសុ មិច្ឆាថារ វៀរថាគកាមេ.បុ មិច្ឆាថារ ផ្ទុកមិនដល់នូវការប្រព្រឹត្តិកន្ទង ចំពោះស្ត្រីទាំងត្បាយ ដែលមានមាតាកេក្រ ចិតារក្សា **ថ**ងម្មួនច្រ**សក្**ក្

ចញ្ចុមច**្រ្តាសពេ** ចូបមវិធ្គោ

ក់ខំក្តៅតា ញាត់ក្តៅតា ជម្បត្តិតា សស្បាមិកា សព្វខណ្ឌា អន្តមសោ មាលាក្យាព្យក្តើត្ថាព័ ត្រៅ-រួមាសុ ន ខារ៉េត្ត អមជ្លិត យោត មុសារាជំ មហាយ មុសាវាធា បន់វ៉ាតោ យោទ៌ សគគ្គគោ វា បរិសក្កតោ វា ញាតិមជ្ឈក្កតោ វា ប្ទុកមជ្ឈក្កតោ វា រាជិតាលមជ្ឈក្នុលោ វា អភិបិសោ សគ្គិ បុឌ្ពោ ស្លា កោ មុះសែ យំ ជាជាសំ នំ ជនប៉ាន់ សោ **អេជា ំ** វ អា ហ ៤ ជា **១ ទើ**ត់ ជា ធំ វ អា មា ជាភាមិត អបស្ប៉ុ ក អាហា ៤ បស្បាមិត បស្ប៉ុ ក អាហ បស្បាមទៃ ឥត៌ អត្តសេតុ វា បកហេតុ វា អាមិសកាញ់ក្លាហេតុ វា ១ សម្បីជានុមុសា ភា-ស់តា យោតិ ខិសុឈាវាខំ មហាយ ខិសុឈាយ វាទាយ ១៩៣នោ ទោត់ ១ ៩នោ សុត្វា អមុទ្រ អក្សាតា ៩មេខំ ភេឌយ អមុគ្រ វា សុត្វា ន ៩ មេសំ អក្សាតា អម្ចសំ ភេទ យ ៩ តំ ភិទ្ធាធំ វា សឆ្នាតា សហិតាជំ វា អនុប្បានាគា សមត្តាកមោ

បញ្ចុមបណ្ណាស់ព បឋមវិគ្គ

បង្កបន្ទាស្តីរក្សា ញាតិរក្សា ធម៌រក្សា ជាស្ត្រីមានប្តី មានអាជា (កំណត់ ទុក) ដោយហោចទៅ សូម្បីតែស្ត្រីដែលគេបំពាក់តម្រង់ផ្កា 🤊 ชล์នូវមុសាវាទ វៀរចាកមុសាវាទ **ទោះ**បីបិតនៅ ក្នុងរ**ាង**ក្ដី បិត**នៅ** ក្នុងទាស់ខ្យត្ត បិតនៅ ក្នុងកណ្តាលនៃញាតិក្តី បិតនៅ ក្នុងកណ្តាល សេនីក្ដី ឋិតនៅ ក្នុងកណ្ដាលនៃវាជត្រកូលក្ដី ដែលគេនាំមកសួរជា សាត្សិថា ខែបុរសអើយ ចូរអ្នកចូលមកអាយ អ្នកដឹងខូវហេតុណា ចូរនិយាយប្រាប់ហេតុនោះ បុសេនោះ កាលមិនដឹងនិយាយថា រិមិន ដឹងក៏មាន កាលដឹងនិយាយថោ ១ំដឹងក៏មាន កាលមិនឃើញនិយាយថា **រុំ**មិន ឃើញក៏មាន កាល ឃើញនិយាយថា រ៉ូ ឃើញក៏មាន ជាអ្នកមិន ពោលនូវពាក្យកុហកទាំងដឹង១្នដូច្នេះ ក្រោះហេតុនៃ១ខក្តុំ ក្រោះហេតុ នៃបគ្គលដ**ៃ**ក្ដី ក្រោះហេតុសំណូភគឺអាមិស:បន្តិចបន្តចក្ដី១ លះបង់នូវ ព្ទពាក្យអពីសំណាក់ជននេះ វៀវចាក់ចិសុណវ៉ាចា ហើយមិនខាំ ទៅ ជ្រាប់ដនឯ ណោះ ដើម្បីខឹងបំបែកជនទាំងនេះ ភាក្សអំពីសំណាក់ដន្ឋារណោះ មិននាំមកស្រាប់ដល់ជននេះ នងីបបែកជនឯរណាះ ជាអ្នកផ្លះផ្សព្ទកជនដែលបែកគ្នា ឬជាអ្នកទនុក បំផ្លេនទ្រក្នុងជនដែលព្រមស្រៀន ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការត្រមត្រៀន र्ष्य व्य

សុត្តស្ថិតិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ទសកនិបាតោ

សមក្សាតា សមក្នុ<mark>ង សមក្ការណ៍ វា</mark>ខ ភាស់តា យោត ដុះសវាខំ ខណៈយ ដុះសាយ វាខាយ ម-ដ់វិត្ត យោធិ៍ យោ សា វាថា ធេល កណ្ដេ-សុទា ខេឝច្ចលា សឌយឌ្តីមា ទៅពី ពហុជនកាន្តា ពហុជនមេនាទា ត់ទៅរូប វាខំ ភាសិតា យោត សម្ពីឦលាត ឧសាធា មគិ៍ ដំណែ យោតិ កាលវាជី ក្នុងវាជី អត្តវាជី ជម្មវាធី វិនយុវាឌី និពាន់វិតិ វាខំ ភាសិតា យោគិ កាលេន សាខានេស ខ្យាយខ្លាំន អន្តសញ្ជាំន អន្តរដ្ឋាល យោត យន្តំបស្ប បឋិត្តបការណ៍ តំ អនកិជ្ឈិតា ហោត់ អហោ នៃ យ៍ បស្បើ នុំ ឧឧ អស្សាន់ អត្_{រា}. បន្ទំនោះ យោត់ អប្បនុដ្ឋមន្ទសក្ល់ប្បា 👪 សត្តា អបុរ អ្នក ស្ព្រ អគ្គការ ស្នេ អ្នក ស្ព្រ ស្ពេល ស

សុត្តផ្គមិដ្ឋក អង្គុត្តរនិកាយ ទសភនិបាត

ជាអ្នកមានតម្រេក ក្នុងសេចក្តីព្រមព្រៀង ជាអ្នកកែវាយ ក្នុងការព្រម គ្រឿង គោលវាថាដែលធ្វើឲ្យកើតសេ**ច**ក្តីព្រមព្រឿងគ្នា ១ លះបង់ផ្ទុស-វាတ វៀរចាកផ**ុស**វាថា ជាអ្នកពោលតែវាចាដែលមិ**នមានពេស ជាវាចា** ស្រួលដល់ត្របៀក គួរឲ្យគេស្រឡាញ់ ចូលទៅកាន់ហថ្ទំយ ជា ក្សាក្រស្ពឺ ជាទីស្រឡាញ់នៃជនច្រើន ជាសំដីពេញចិត្តនៃជនច្រើន១ លះបង់ខ្លាំសម្ពុប្បាលបៈ រៀវបាតសម្ពុប្បាលាបៈ ជាអ្នកពោលត្រវិតាម កាល ពោលពាក្យពិត ពោលពាក្យដែលជាអត្ត ពោលពាក្យដែល ជាធមិ ពោលពាក្យដែលជាវិន័យ ពោលពាក្យដែលគួរឲ្យគេតាំងទុក ជាទាក្សត្រៅតាមកាល ប្រកបដោយគ្រឿង**អាង ជាវា**ចាមា**នខ័**បំផុត ប្រភពព្រមដោយប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកមិនមានអភិជ្ជា ជាអ្នកមិនគយគន់ នូវគ្រឿនឧបករណ៍ ដែលជាសម្បត្តិនៃបុគ្គលដទៃថា ឧហ្នឹ គ្រឿង eបករណ៍ ដែលដាសម្បត្តិនៃបុគ្គលដទៃណា គ្រឿងeបករណ៍នោះ គប្បីបានមកអញ ដូច្នេះទៀយ 🤊 ជាអ្នករានបិត្តមិនព្យាបាទ 🛮 មានតម្រិះ ក្នុងចិត្តដែលទោស មិនប្រទុស្តថា សត្វទាំងឡាយនេះ កុំបង់នៀវគ្នា កុំព្យាបានគ. កុំមានខុត្ខ ពូវរក្សាខ្លួន ឲ្យបានសេចក្តីសុខចុះ

បញ្ចូមបណ្ណាសពេ បឋមវិភ្នោ

សម្មាន់ដូតោ ហេតុ អាំបានឧស្សា អត្ត ធំធ្នំ អគ្គ យ៉ដ្ឋំ អគ្គ ហុតំ អគ្គ សុគាតធុត្តាតានំ កេញ ជំ ៥លំ ទែកោ អគ្គ អយំ លេកោ អត្ត ប្រា លោកោ អត្ត មាតា អត្ត ប៉ុតា អត្ត សត្ថា ខ្ញុំបទាន់តា អន្ត លោកេ សមណុត្រាញ្-ယက မရွင္ခရ မမွာျပည္ပည္ျပယ ရမက္ ေလာက် មញ្ចេះ លោក សយ់ អភិពា សច្ចិត្តា មហនេះ ន្ទឹត ។ ៨មេហ៍ ទោ ក់ត្តា៤ ឧសហ៍ ជម្មេហ៍ សមញ្ជាត់ យេខាភេទ និត្តិត្ថា ស់ សក្ដេច ។ (៩០) ឧសហ៍ ភិក្ខាវ ជម្មេល៍ សមញ្ជាត់តោ មានទាមោ យថាភន ចំណ្ដុំ ស្ពាយ ។ កាត់មេហ៍ ឧសហ៍ ។ ទាណាត់ទាត់ ហោត ។ ខេ ។ ម៉ិញនិដ្ឋិកោ ហោតិ ។ ៩មេហិ ទោ ភិក្ខា៤ ឧសហ ឧម្មេហ សមន្តាក់តោ មាតុក្តាមោ យថាភត់ ភិក្ខាត្តោ ៧វំ ជំរយេ ។

ពញ្ចមពណ្ណាសក ព្យមវិត្ត

ជាអ្នកយល់ត្រូវ ឃើញសេចក្តីមិនថៃរិតថា ខានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មានផល ការបូជាធំ មានផល ការបូជាតូប មានផល ផលវិបាក នៃកុសលាកុសលកម្ម ដែលបុគ្គលធ្វើល្អទឹងកាក្រក់ មាន លោកនេះ មាន លោកទានីមុខ មាន មាតា មាន បំតា មាន សត្វទាំងឡាយ ជាស្បាញ់តិក:កំណើត មាន សមណាញ្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិត្រឹមត្រវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខូវលោកនេះ នឹង លោកខាងមុខ ដោយប្រាជាដ៏ឧត្តម ដោយខ្លួនឯងលើយសំដែន ប្រាប់ មាន ១ ២លក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង នេះឯង នឹងទៅកើតឯស្ថានសួតិ ដូចជាគេនាំយកទៅដម្កល់ខុក ២

(៩០) ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យយ មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌១១ ហេន៍ នឹងទៅកេតក្នុងនកេ ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។ ធម៌១១ យាង តេអូទូ៖ ។ គឺជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ។ បេ ។ ជាអ្នកយល់ ១ស ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ មាតុគ្រាមប្រកបដោយធម៌១១ យាង នេះឯង នឹងទៅកេតក្នុងនកេ ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។

សុគ្គផ្តូបិជិពេ អង្គគ្គរនិកាយស្ស ទស់កនិបាតោ

ឧសហ៍ ភិក្ខា ខេម្មហ៍ សមញ្ញក តោ មាតុក្តាមោ យេថាកត់ ជិក្ខាំត្តោ ឃំ សក្តេ ។ កេតមេហ៍ ឧសហ៍ ។ ទាណាត់ទាតា ១៩វ៉ាតោ ហោត់ ។ មេ។ សម្មាន់ដ្ឋិតោ ហោត់ ។ «មេហ៍ ទោ ភិក្ខា ខេសហ៍ ខម្មហ៍ សមញ្ញកតោ មាតុក្តាមោ យេថាកត់ ជិក្ខាំត្តោ ឃំ សក្តេត ។

(៩០) ឧសហ៍ ក់គ្លាប ឧឬេហ៍ សមញ្ញក់តា ឧបសំភា យថាក់នំ ខំត្រូំត្តា ឃាំ ខំរយេ ។ គេៈ គមេហ៍ ឧសហ៍ ។ ចាណាតំចាត់ដី ហោត់ ។ បេ ។ មិញជំដីកា ហោត់ ។ ៩មេហ៍ ទោះ កំគាប ឧសហ៍ ឧមេហ៍ សមញ្ញក់តា ឧហៈ សំភា យថាក់នំ ខំគ្លាំត្តា ឃាំ ខំរយេ ។ ឧសហ៍ ក់គ្លាប់ ឧមេហ៍ សមញ្ញក់តា ឧហស់កោ យថាក់នំ ខំគាំត្តា ឃាំ សក្ក ។ គេគមេហ៍ ឧសហ៍ ។ ចាណាតំចាតា បដ់វ៉ាតា ហោត់ ។ បេ ។

សុត្តនូបិជីក អង្គុត្តរនិកាយ «សកនិបាត

ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង នឹង ទៅ
កើតឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេនាំយក ទៅដម្កល់ខុក ។ ធម៌ ១០ យ៉ាងតើ
ម៉ូទូ៖ ។ គឺជាអ្នកវៀវបាកបាណាតំបាត ។ បេ ។ ជាអ្នកយល់ត្រូវ ។
ម្នាលក់ត្តទាំងឡាយ មាតុគ្រាម ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង នេះឯង
ខឹង ទៅកើតឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេនាំយក ទៅដម្កល់ខុក ។

(៩១) ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ « បុរិកា ប្រកបដោយជមិ ១០ យ៉ាង នឹង ទៅកើតក្នុងនកេ ដូចជាគេ នាំយកទៅ ំលក់ ។ ធមិ ១០ យ៉ាងតើ អូំខ្លះ ។ គឺជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ ។ បេ ។ ជាអ្នកយល់ខុស ។ ម្នាលកិត្ត ទាំង ឡាយ « បុរិកាប្រកបដោយធមិ ១០ យ៉ាងនេះឯង នឹង ទៅកើតក្នុង នាក ដូចជាគេ នាំយក ទៅ ំលក់ ។ ម្នាលកិត្ត ទាំងឡាយ « បុរិកិក្ខាបកប ដោយធម៌ ១០ យ៉ាង នឹង ទៅកើតឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេ នាំយក ទៅដម្កល់ ទុក ។ ធម៌ ១០ យ៉ាង តើអូំខ្លះ ។ គឺជាអ្នក វៀវបាក បុរិកា ណាតិ បុគត ។ បេ ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ពេ បបមវិគ្គោ

សញ្ជន់ថ្នៃកា ហោធំ ។ ៩មេហ៍ ទោ កិត្តា។ ឧសហ ឧម្មេហ៍ សមញ្ញាតតា ឧទាសិកាា យយាគត់ ជិត្តិត្តា ស្រំ សក្តេទិ ។

(៩៤) ឧសហ ក់ក្តាឋ ជម្មេញ សមញ្ញាក់តា ទេសសំគា អវិសារធា អគារំ អជ្ជាស្រត់ ។ គា-តែមេហ៊ ឧសហ៊ ។ ខាណាតិខាត់ដំ ហោត់ ។ ខេ ។ មិទ្ធានិឌ្នីភា ហោតិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខុឋ ឧសហ៍ ជម្មេហ៍ សមញ្ជាតា ខ្ទាស់តា អាំសា-នោ អការ អជ្ជាស្រត់ ។ ឧសហ កិក្ខា៤ ឧម្មេ-ហិ សមញ្ញក់តា ជុខាសិកា វិសារធា អកាវិ អជ្ឍវស់តំ ។ គេនមេហ៍ ខស់ហ៍ ។ មាណាត់-ទាតា បដ់វ៉ាតា យោត ។ បេ ។ សម្មាធិដ្ឋិកា យោត៌ ។ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខុជ ឧសហ៍ ឧម្មេហ៍ សមញ្ជាតា ខ្ទាស់កា សៃវាធា អការ មជ្ឍរូសឌួង ឯ

បញ្ចុមបណ្ណាស់ព បឋមវិគ្គ

ជាអ្នកយល់ត្រូវ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ «បាសិកា ប្រកបដោយ ជមិ១០ យ៉ាងនេះឯង នឹង ៧កើតឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេនាំយក ៧ ដម្លាប់ខុក ។

(៩២) ម្នាលក់ក្ដុំ ទាំនឲ្យយ «បាស់តា ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាន៍

ជាអ្នកមិនក្ដៅក្រគ្រប់គ្រន៍ផ្ទះ ។ ធម៌ ១០ យ៉ាន៍តើអ្វីខ្លះ ។ គឺជាអ្នក
សម្ងាប់សត្វ ។ បេ។ ជាអ្នកយល់ខុស ។ ម្នាលក់ក្ដុំ ទាំនឲ្យយ «បាស់តា
ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាន៍នេះឯន៍ ជាអ្នកមិនក្ដៅក្រា គ្រប់គ្រន៍ផ្ទះ ។

ម្នាលក់ក្ដុំ ទាំន៍ឲ្យយ «បាស់តា ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាន៍ជាអ្នកក្ដៅក្បា
គ្រប់គ្រន៍ផ្ទះ ។ ធម៌ ១០ យ៉ាន៍ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺជាអ្នកវៀវបាកបាណាតំបាត ។ បេ។ ជាអ្នកយល់ត្រូវ ។ ម្នាលក់ក្ដុំ ទាំនំឲ្យយ «បាស់តា
ប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាន៍ នេះឯន៍ ជាអ្នកក្ដៅក្បា គ្រប់គ្រន៍ផ្ទះ ។

សុត្តនូបិដិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់កនិយាគោ

(៩៣) សំសប្បតិចាំយាយំ(๑) រេក ភិក្ខាជ ១<u>ម</u>-ចាំយាយំ ខេស់ស្បាទ់ តំ សុឈា៩ សាពុត៌ មន្ទុំការស្រុកម៉ាត់ ។ ឃុំ ភព្តេត ទោ នេះ ភិក្តុ ភភពតា បច្ចុស្សេសុំ ។ ភភវ រាន-នយុខ យន្តមោ ន $_{(p)}$ ង្ខឹង មុំមាននៃស្វាយ លោ ឧទ្ធស្វិយយោ ។ តម្មស្សិតា ភិក្ខាវ សត្ថា យតិស្យាសា មាតិលោក មាតិសថិ មាតិសិក្ ស ពេល ស និ ស ពេទ្ធ ស ស ស ស ទាប់ទំ វា តស្ស ខា យាខា ភាវត្ថិ ។ ៩១ ភិក្ដាប់ រាយដៃ សាយាឌុសឌ្ឌ ឈេឌ ហ់ដែ ហេសុឌ-សហ្គុ ស្ងេសពីសនេ ក្សុក៉ោ មិខិលាស បើ មនិស-ណេក្ខាតេសុ ។ សោ សំសព្យត់ កាយេធ សំសព្យ-ត់ វាលយ សំសព្យត់ **មន្ទុស ។ ត្**ស្បូ ជំនួ កាយកម្មំ ហេត ជំមុំ វេត្តម្នុំ ជំមុ

[🤏] ទ. សំសហ្វន័យហិយាយ់ - ម. សំសហ្វន័យំ ។ 🖢 ខៈ ឯត្តទ្វារ សោតិ ជាហេ ទិស្សតិ ។

សុត្តស្ថិជិក អង្គុត្តរទិកាយ ទសកនិយា

(៩៣) សហភក្ខុសំឥឡាយ តថាគត់ទំងស់ដែងទូវធម្មបរិយាយ ជាហេតុខៃសេចក្តីរន្ធត់ ចូរអ្នកទាំងឡាយ ស្តាប់ខ្យុជមិនោះ ធ្វើទុកក្នុង ចិត្តឲ្យល្អចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ពួកភិក្ខុទាំង ទេះ ទទួលព្រះពុទ្ធ-ដឹកានៃព្រះមាខព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ្រន់ត្រាស់សួរដូច្នេះថា ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ ធម្មបរិយាយជាហេតុនៃ សេចក្តីរន្ធត់ តើដូចម្តេច ។ ម្នាលក់ក្តុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ មាន កម្មារបស់ខ្លួន មានកម្មជាទាយាទ មានកម្មជាកំណើត មានកម្មជា ដៅពង្ស មានកម្មជាទីរលឹក ទោះធ្វើនូវកម្មណា ជាបុណ្យក្ដ ជាបាប ភ្នំ រមែងជាខាយាខនៃកម្មោះ ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងឡាយ បុគ្គលខ្វះ ជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ មានចិត្តអាក្រក់ មានចាត់ដៃ ប្រឡាក់ដោយឈាម តាំងនៅខ្លាប់ ក្នុងការសម្លាប់រឿយៗ មិនមាន សេចក្តីរន្ធត់អាណ៌តអាសូរ ចំពោះពុកសត្វទាំងពួង ។ បុគ្គលនោះ រមែងរន្ធត់ដោយកាយ រន្ធត់ដោយវាហា រន្ធត់ដោយចិត្ត ។ បុគ្គល នោះឈ្មោះថា មានកាយកម្ម វៀច (វបិញវបុញ) វិចិកម្ម វៀច

ចញ្ចុមចណ្ណាស់ពេ ចប្រមរិញ្គោ

មយោកម្មុំ ជំម្លា កត់ ជំម្លា ឧបបត្ត(0) ។ ជំម្ចកត់-ក្សា ស្រា ស្រាល់ ភិត្តា។ ជំនួលបត្តិកស្ប ខ្ញុំធ្នុំ ក្នុង ក្នុង ស្នេក នេះ ស្នេក ស្ និយោ យា វា សំសប្បជាតិ**កា** តិរញ្ជានយោនិ ។ កាត្រា ខ សា គិក្ខា៤ សំសប្បជាតិកា ទិរុញ្ជ. យោធិ អញ វិច្ឆិកា សតមនី ឧក្សា តិន្យាក(២) ម្មស់តា ខ្យុតា យេ វា ខណ្ឌមិ តោច នា-ឡានយោធិតា សត្តា មនុស្សេ ឧស្សា សំសព្វត្តិ ។ វត់ ទោ ភិក្ខុម ភូតា ភូតស្ប ឧបបត្តិ យោត៌ ។ យំ ការោត៌ តេខ ឧឧឧឌ្ឌិត ឧឧឧឧ្ឌមនំ ៩ស្បា ដុសន្តិ ឃុំមហំ ក់ក្លាប់ កម្មាយលា សត្តាត់ វនាម ។ ៩១ ១១ ភិក្ខាវ ស្គាវេស្តា អធិន្នានាយ័ យោត៌... តាមេសុ ទំពួលរំ យោត៌... មុស-ក់ធី យោត៌... មិស្លាក់ទោ យោត៌... ដុះសវា ចោ សេង . . . សម្អូប្បូលថ្មី សោង . . .

o ខ. ម. ដី<u>យុ</u>បបត្តិ ។ 🖢 ម. នង្គ្លាពិទ្យារា ។

ษเธากษุ เป๋อ ลลิ เป๋อ จบบลิ (กาเก็ลเข้าฉี) ก็เป๋อ ซ ម្នាលកិត្តទំនិញ្ជាយ បណ្ដាគត់ទាំងពីវបេសសត្វ មានគត់ វៀច មាន «បបត្ត វៀច តថាគតពោលខ្លាំគត់ណាមួយគឺខរយគត់ មានទុក្ខតែម្យា**ន៍** ឬតិរញ្ជានយោនគត់ មានជាតិជំរន្ធត់ ។ ម្នាលកិក្ខុ ពំងឺឡាយ គិវញ្ជនៈ យោនគតិ ប្រកបដោយវន្ធត់នោះ តើដូបម្ដេច គឺពស់ ខ្ទុយ ក្អែប ស្តា សំពោច ឥណ្ឌូវ មៀម ឬក៏ពួកសត្វ កើតក្នុងកំណើតតិវិទ្ធាន amមួយ ក្រៅពីនេះ ឃើញមនុស្សទាំងឡាយហើយ ក៏រមែងរន្ធត់ **។** ម្នាលក់ក្ខុទាន់ទ្បាយ ១០០ត្តរបស់សត្វ តាមសភាវៈ រខែងមានដោយ ប្រការដូច្នេះឯង ។ បុគ្គលធ្វើខ្ញុវកម្មណា វេមេងកើតឡើងដោយអំណាច កម្មនោះ ផស្សៈ ទាំងឡាយ (របស់វិបាក) ក៏រមែងពាល់ត្រូវនូវបុគ្គល ដែលកេតមកនោះ ម្នាលកិក្ខពុំងឡាយ តថាគតពោលថា សត្វពុំង ទ្វាយ មានកម្មជាខាយាខ យ៉ាង៍ខេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុខាងទ្វាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុង លោកនេះ លួចយកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ... ប្រព្រឹត្ត ១ស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ... ពោលពាក្យកុលក · · · មានសំដី ញុះញាន់ ... មានសំជីអាក្រក់... ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ...

សុត្តស្ថិធិកេ អង្គុទ្ធានិកាយស្ស «សកនិបាតោ

អភិជ្ជាលុ យោត់... ព្យុខខ្ទុំត្តោ យោត៌... ត្តិ ខ្មុំ គ្រា មេហាត់ វិបតែឧស្សាយា ១ត្តិ ខិច្ចំ ១ត្តិ យ់ដំ ឧត្ត ហុន ឧត្ត សុគាតធុត្តាតាដំ គាម្មាន ដល់ វិទាកោ ឧត្ត អយ លោកោ ឧត្ត ២៣ លោកោ នេះ ្ត្ត នេះ ច្រា នេះ សត្ត ជុំបទាន់កា នេះ លោក សមណ្យាញ្ណា សម្មក្តុតា សម្មាបដ្-បញ្ញា យេ ឥមញ្ជា លោភាំ មេញ្ជា លោភាំ សយំ អភិព្រា សច្ចិតាត្យ បវេធន្លឹត ។ សោ សសប្បតិ កាយេជ សំសប្បត៌ វាឲាយ សំសប្បត៌ មជ្សា ។ ត្សា ជំនំ តាយកម្ម ហេតំ ជំនំ វេចកម្ម ជំនំ ឧយេមភ្នំ ជូមា សុខ ជូឧឧឧទ ។ ជូឧសម្មម?រ ទោ ខភាល ភិក្ខាប ជំមួបបត្តិកាស្ស ធ្វីធំ ក្នាជំ អយ្នះ អង្គ ដោរ (m ។ វាម្ស័ម៉ឺយ៉ា ចំពោ យ ។ មុំមាននៃង មួយ ប្រទាស់ ។

សុត្តខ្លុំជាក់ អង្គុត្តរទំ៣២ ទស់ការ៉ាបាត

មានចិត្តច្រើនដោយអភិជ្ជា . . . មានចិត្តព្យាបាទ · · · ជាមិញ្ចទិជ្ជិ យល់ឃើញសេចក្តីវិហ្វិត ថា ខានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ការ បូជាធំ មិនមានផល ការបូជាតូច មិនមានផល ផលវិបាកបេសកុស-លាកុសលក្ម ដែលសត្វធ្វើល្អទឹងគាក្រក់ មិនមាន លោកនេះ មិនមាន លោកខាងមុខ មិនមាន មាតា មិនមាន បិតា មិនមាន សត្វទាំងឡាយជា ត្បបាតក:កំណើត មនមា**ន** សមណ្យាហ្មណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោក អ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិដោយត្រឹមត្រូវ ធ្វើឡីជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ នឹងកេរាកទាងមេ១ ដោយប្រាញ់ដ៏ទុត្តមបេស់ខ្លួន ហើយសំដែនប្រាប់ • មន្ទាន ២ បុគ្គល **នោះ រម្**ង៍ ខ្វេត ដោយកាយ រន្ធត ដោយវាថា រន្ធត ដោយ ចិត្ត 🗷 បុគ្គល នោះ ឈ្មោះថា មានកាយកម្ម វៀច វចឹកម្ម វៀច មនោកម្ វៀប គត់ ទៀច ឧបបត្តិ វៀច ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បណ្តាគត់ពីរ យាងរបស់សត្វ មានគត់ វៀច មានឧបបត្ត វៀច តឋាគត ពោលគត់ណា មួយ គឺនិវយគត៌ មានទុក្ខតែម្យ៉ាង ឬតិវិទ្ធានយោនិគត៌ មានជាតិវិទ្ធិត ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិគ្គោ

កាត្រ ខេសា ភិក្ខុវេសំសប្បជាតិកា តិច្ឆេនយោធិ អញ់ វិច្ឆិកា សតមន៍ ឧកុលា ពិន្យារា មូសិតាា ន្ទស្វាកា យេ វា មន្ត្លោម គោច និរុទ្ធានយោធិកា សត្ត មនុស្សេ និស្វា សំសព្យន្តិ ។ ឥតិ ទោក់គ្នាប ក្សា ក្នុសរ្យ ឧបបត្ត យោគ៌ ។ យំ ការាគំ នេះ វិតតជីខ្មុំ វិតតចិតេច ឧទ្សា ដ់មាខ្មុំ ស្រែលំ ភិក្ខុឋ កម្មោយជា សត្តបំ វេលមិ ។ កម្មេរក្រា ក់ត្ប សត្ថា កម្មេយលខា កម្មេ យោធិ កម្មពន្ធ កម្មព្រះសរណា យំ កម្ម៌ ការេត្ត កាល្យាណំ វា ទាបក់ វា គស្ស នាយានា តាខ្លែ ។ ៩១ ភិក្ខាវេ ឱកាញ្ចេ ចាណាត់-យោតិ និហិតនឈ្នោ និហិតសត្តោ បង្លឹ ឧយាម ខ្មោ សត្ថាលាកូតហិតាខុកាម្បី វិហាត់ ។

ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ តិរញ្ជូនយោនិគតិ ប្រកបដោយជាតិរន្ធត់នោះ តើអ្វីខ្វះ គឺពស់ ខ្លួយ ក្អែប ស្គា សំពោច កណ្ត មៀម ឬកំពួក សត្វកើតក្នុងកំណើតតវុច្ឆានណាមួយ ក្រៅពីនេះ ឃើញមនុស្សហើយ រមែងមានដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ បុគ្គលធ្វេនូវកម្ម**ណា រមែង**កេ**ត** ដោយអំណាចកម្មនោះ ផស្សៈ គាំងឡាយ (បេសវិបាក) វមែងពាល់ត្រវ ន្ទវបគ្គលដែលកើតមកនោះ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តថាគតពោលថា សត្វទាំង ឡាយ មានកម្មជាទាយាទយាំងនេះឯង ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំង ឡាយ សត្វទាំងឡាយ មានកម្មាំប្រស់ខ្លួន មានកម្មាំទាយាទ មានកម្មាំ តំណើត ខា**ន**កម្មព៌ នៅភង្គ្រី មានកម្មជាទីរលឹក **ពោះ**ធ្វើខូវ**កម្មណា** ជាច្នាបក្តី វេបងជាទ.យាទនៃកម្មនោះ ។ ម្នាល ក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ លះបង់ខ្លូវបាណាតិបាត **ជាណាត់បាត មាន**អាជ្ញាជាក់ចុះហើយ មា**ន**គ្រឿង សស្ត្រាវុធដាក់ចុះហើយ ជាអ្នកអៀនភ្នាស មានសេចក្តីអាណិត អាស្សា មានសេចក្តីអនុក្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដល់សព្វសត្វ 🕟 🤊

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរទិកាយស្ស «សកនិបាគោ

សោ ន សំសព្ទត់ គា យេន ន សំសព្ទត់ វាទាយ င က်က္ကဏ္ဆိ မေဒက ၅ ဆက္သ ရင္(ullet) ကားယာအမွိ ហោត ឧជ ជេកថ្មំ ឧជ មនោកថ្មំ ឧជុ កត ទីជុខបត្តិ ។ ជុជ្ជភិក្សា ទេ ១ ១១១១ ភិក្សាវ នដ្ឋបន្តិតាស្ប ទីន្នំ កត់នំ អញគាំ កត់ វេលាមិ យេ ខ ឯភឧសុខា សត្ថា ហរៈ វេ ខឧ តាធំ နှင့်နေးကျင်း ခန့်လာရည်းမှာ ကန်းကျင်း မှာ ကြောင်း-សាមហាសាលក្ខណៈ វា កហចត់មហាសាលកុលាធំ វា អឌ្ឍជំ មហៈផ្ទះជំ មហាកោតាធំ ពហុតជាត់ទ្រ-រជនាធំ ពហុតវិត្តបការណាធំ ពហុតជធជ្ញាធំ ។ ឥត់ ទោ ភិក្ខុវេ ភូតា ភូតស្ប ឧបបត្តិ ហោត់ ។ ញុំ ភាពស្នេ និងឯក្សុំ និងឯក្សា ដុសន្តិ សាមេហំ ភិគ្នា៤ កម្មោយនា សត្ថាត់វេលមិ ។

o a. añ 4

សុត្ត«ប៉ីជិក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកនិបាត

បគ្គលនោះ វមែធិមិខរន្ធតដោយកាយ មិនវន្ធតដោយវៀញ មិនវន្ធត ដោយចិត្ត ។ បុគ្គលនោះឈ្មោះថា មានកាយកម្មគ្រង់ វិចិកម្មគ្រង់ ម នោកម្មត្រង់ គត់ត្រង់ ទបបក្តិត្រង់ ។ ម្នាលក់ក្ខុ ទាំងទ្បាយ បណ្ដា គត់ទាំងពីរ របស់សត្វមានគត់ត្រង់ មានទបបត្តិត្រង់ តឋាគត់ពោល នូវគត់ណាមួយ គឺសត្វទាំងឡាយដែលមានសុ១តែម្យ៉ាង ឬពួកត្រកូល ទ្ទស់ ដែលជាត្រកូលទត្តិយមហាសាល ឬព្រាហ្មណ**មហាសាល ឬក** គហបត់មហាសាល ដែលជាត្រកូលស្តុកស្តម្ភ មានទ្រព្យច្រើន មាន ភោគ:ច្រើន ហនហស នឹងប្រាក់ច្រើន មានសម្បត្តិ នឹងគ្រឿង eមករណ៍ច្រើន មាន[en] នឹង[ស្សាច្រិន ។ ម្នាល់កក្ខុទាំងឡាយ ឧបបត្ត នៃសត្វតាមសភាវៈ វមែងមានដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ បុគ្គលធ្វេនូវកម្ម ណា រមែងកើតដោយអំណាចកម្មនោះ ផស្សៈទាំងឡាយ (របស់វិបាក) រមែងពាល់ត្រវ នូវបុគ្គល ដែលកើតមកនោះ ម្នាលភិក្ខុ ព៌ង ហ្គាយ តែហេតុត ពោលថា សត្វទាំងឡាយ មានកម្មាទាយាឲ្យ ហ៉ង់នេះឯង 😗

បញ្ជូមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិធ្គោ

៩៩ ខន កិត្តាវ វាកាឡោ អង់ញ្ញានានំ បញ្ចាល់ អនុស្ពានាលា បន់ព្រំគោ ហាត់... ~~សា~~មេសុ ទំឡាញ៖ **ខហាយ កាមេសុ ទំ**ឡាលាក ខដ់វិក្រោ យោត៌... មុសាវាជុំ មួយ យ មុសាវានា មុជ្ជិះ តោ **ហោត់... ចំសុណវាចំ ចហាយ ចំសុណាយ** វាទាយ មឌិវិតោ យោត់... ៩ក្សេវាទំ មហាយ ដុស្រាយ វាជាយ ខត្តវិសាស ហោតិ... សម្លីព្យ-ကောင်း ဗေကလ *မ*မ္မေဗျှလက ဗင်္ဂါ**က ကောင်း**... អនក់ជ្ឈាល យោត់... អត្យចន្ទចំត្លោ យោត់... សម្មាន់ដ្ឋីតោ ហោត់ អវិហ័តនស្សនា អត្តិ និន្នំ អត្ត យ៉ដ្ឋ អត្ត ហុត អត្ត សុគាត់ដុក្ខតាន តេញនំ ដល់ វិទាគោ អត្ថ អយំ លេកោ អត្ថ ខពេ លោ កេ អត្ថ មានា អត្ថ ចិនា អត្ត សត្តា ខិ្ទមានកា អត្ត សមណាគ្រាហ្មណា លោក សយំ អភិពា សដ្ឋិកត្យ ១៤៨ ខ្លីតំ ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ព បឋមវិគ្គ

ម្នាលកិត្តទាំងទ្វាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ លះបង់អទិន្នាទាន វៀរហកអធិន្នា ខាន . . . លះបន់ការប្រព្រឹត្តិខុស 👤 ក្នុងកាមទាំងឡាយ វៀវចាកការប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ... លះបង់មុសាជាឲ រៀវេတក មុសាវាខ... លះបន់ ចិសុណាវាတ រៀវេတក ចិសុណវាថា ... លះបន់ផ្ទុសវាថា វៀរថាក់ផ្ទុសវាថា . . . លះ ဗန် κ မ္မေပျက္ပ σ : ကြိုးတာန κ မ္မေပျက္ပ σ : . . မိုးချစ္ပြီး၊ ကေ អភិជ្ជា... មានចិត្តមិនព្យាទ្ទេ ... ជាសមាទិដ្ឋ មានសេចក្ដួយល់ រឃ័ញ្យមិនវិហ្វិតថា ទាន់ដែលបុគ្គលឲ្យ ហើយ មានផល ការប្ដូជាធ មានដល់ ការបូជាតូច មានដល់ ដល់វិជាករបស់កុសលកុសលកម្ ដែលសត្វធ្វើល្អទឹងអាក្រក់ មាន លោកខេះ មាន លោកខាងមុខ មាន សត្វទាំងឡាយ ជាឲ្យបាតិក:កំណើត មានា មាន បិតា មាន មាន ក្រសមណ្យាហ្មណ៍ទាំងទ្វាយ ជាអ្នកប្រព័ត្តល្អ ប្រតិបត្ត ដោយត្រឹមត្រវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវលោកនេះ នឹងលោក ទាន៍មុខ ដោយបញ្ហាដ៏ខត្តម ប្រស់ខ្លួនហើយសំដែង**្រាប់ មាន ។**

សុត្តស្ថិដិពេ អង្គត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

လေက ဒေ လိလေဗျွန်ာ ကားလာဒ ဒ လိလဗျွန်ာ វាទាយ ខ សំសប្បតិ៍ មឧសា ។ តស្ប ខុជុ កាយកម្ម ហេត ជ្ជ ខែកម្ម ជ្ជ មលេកម្ម ន្សុ កត់ នុស្មភ្នំ ។ នុស្កត់កសុ ្រា បេលាហំ ក់ក្លាប់ ឧជុបបត្តិកាស់ ទ្រូធ្ ក់តិធំ អពា-ಕು, ಆಫ್ ನರುಕು ೧೧೧ ೪ ಶಟ್ಟ್ ಚಿಟ್ಟ್ ಇವಿ ယာစ် ဂၢ ဗင္ဂ ကားစီ အုတ္ခုက္လက္စီ အန္တိုယဗေးဟာ ကာလ-តុលាន វ ကျက္သြားမတားကလေရလာခဲ့ វ គហ-ជន្មណ្ឌាល ម្នាក់ ម្នាក់ មូលខ្លុំ មេ មហាកោកាន់ ពហុតជាតា្យដេតាន់ ពហុតាត្តៃបការ-ឈាច ពហុតនជនញាចំ ។ ៩គ ទោ គិក្ខា។ ក្តា ក្នុស្ស ឧបមត្ថ ហោតិ ។ យំ គារោត នោះ និស្សប្តីទ្នុំ និស្ស និស្សិ ស្ដេចល ភិក្ខុវេ កម្មាយលា សត្ថាត់ នោម ។

សុត្តសំជិត អង្គក្ខុរនិកាយ ទសកនិបាត

ឋគ្គល នោះ រមែងមិនវន្ទត់ដោយកាយ មិនវន្ធត់ដោយវាហ មិនវន្ធត់ រដាយចិត្ត ។ បុគ្គលនោះ េឃ្នះថា មានកាយកម្មគ្រង់ វិចិកម្មគ្រង់ មនោកម្មត្រង់ មានគតិត្រង់ មានឧបបត្តិត្រង់ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បណ្ដាគត់ពង់ពីរ របស់សត្វមានគត់ត្រង់ មានឧបបត្តិត្រង់ តឋាគត ពេលខ្លាំងតំណាមួយ គឺ សត្វទាំងឡា យដែលមា**ន**សុ១តែម្យាង ឬពួកត្រ-ក្លាខ្ពស់ ។ ដែលជាត្រកូល១ត្តិយមហាសាល - ឬព្រាហ្មណមហាសាល ឬកិត្តហថតិមហាសាល ដែលជាត្រ $ilde{v}$ ល ស្មកស្ដូម មានច្រព្យច្រើន មានកោគ:ច្រើន មានមាស នឹងប្រាក់ច្រើន មានសម្បត្តិ នឹងគ្រឿង ទបករណ៍ច្រើន មានទ្រព្យ នឹងស្រវច្រើន ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ឧបបត្តខែសត្វតាមសភាវៈ 1មែនមានដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ បុគ្គល ធ្វើនូវកម្មណា រមែងកើតឡើងដោយអំណាចកម្មនោះ ផស្សៈ ទាំងឡាយ (វបស់វិច្ចាក)រមែងពាល់ត្រូវនូវបុគ្គលដែលកើតមកនោះ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ត្រាស់ ភាស្រាស់ សត្វទាំង ស្វាយ មានកម្មជាទាយាទ យ៉ាងនេះឯង [។]

បញ្ជូមបណ្ណាសពេ បឋបវិញ្គោ

មតិកាយ ឧតិត្យា កាយ ស្នេ មានិយាយ មេដី-ពេល ទូ មេជិលទំ មេជិញ ម្នេសាយ ក្នុ មេដី មេលេខ មេជិល មេជា មេជិល្ខាញ មេជា មេជិ ស្រាយ មេជិ មេជា មេជា មេជិញ មេជា មេជិ ស្រាយ មេជិញ មេជា មេជិញ មេជិញ មេជា មេជិញ មេជិញ

ហោនិ ធម្មបរិយាយោ ។ ៤ ម. អព្យដ៏សំរេទិត្យ ។ ៣ ១. ម. ១០បង្គំ ។ ៤ ១.

 កើរិតា ។ ៥ ម. កាយកម្មគូសទោសព្យបត្តិ ។ ៦ ម. អកុសលំ សញ្ជាត់និកំ
ទុក្ខាមេ ទុក្ខាបាក់ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ មានកម្មជារបស់ខ្លួន មានកម្ម ជាទាយាទ មានកម្មជាកំណើត មានកម្មជាផៅពង្ស មានកម្មជាទីលើក ទោះ ៗ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ នេះឯងឈ្មោះថា ធម្មបរិយាយជា ហេតុនៃសេចក្តីរន្ធត់ ៗ

(៧៤) ម្នាល់កិត្តទាំងទ្បាយ តឋាគត មិនដែលពោលខ្លាំការ

អស់ទៅ នៃកម្មទាំងឡាយ ប្រកបដោយបេតនា ដែលសត្វធ្វើហើយ

សន្សំហើយ ព្រោះមិនបានទទួលខ្លាំដល់ទេ ឯដល់នោះឯង រមែងកើត

ក្នុងបច្ចុប្បន្នក៏មាន ក្នុងអត្តភាពជាលំដាប់ក៏មាន ក្នុងអត្តភាពដទៃតទៅ

ក៏មាន ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ តឋាគត មិនដែលពោលខ្លាំកំរិយាធ្វើ

ខ្លាំទីបំផុតនៃទុក្ខ ព្រោះមិនជានទទួលខ្លាំដល់នៃកម្ម ប្រកបដោយបេតខា
ដែលសត្វបានធ្វើហើយ សន្សំហើយទេ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ

បណ្តាអកុសលកម្មទាំងនោះ ថៃត្តគឺពេស នៃកាយកម្មមាន ៣ យ៉ាង
ដែលប្រកបដោយអកុលសបេតនា រមែងមានទុក្ខដាត់ម្រៃ មានទុក្ខជាជល

សុត្តតូមិ៨ពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់កនិបាតោ

ចតុត្ $\hat{\epsilon}^{(2)}$ វិចិតាអ្នសស្ថេសព្យបត្តិ អតុសលស-ញ្ចេចកា ឧុក្ខុឧយ ឧុក្ខាទាកា មោត ត ္ႏွ_(p) ရသေးဆရီဗိဘ သော အေသကသ-យើសក្ខុយ ៥² មើល ៩² មិល្អ មេ ។ ក្នុង ក្នុម សំនំ កាយកាម្នុស ស្ថេសព្យមត្ត អត្តសលសញ្ចេចតិកា ឧុក្ខិនយា ឧុក្ខាំ**ទាកា** lpha្រោ $^{(m)}$ lpha្មាស់ lpha lphaឧយាបញ្ញោ សព្ទភាណកូតេស្ អនិញ្ញានាយ យោគ យន្តំ ប ប្បើ ប្រើត្រុចការណ៍ កាមក់នំ វា អរុញក់នំ ກ អε៌<u>ជំ ៩យ</u>្យសង្គាត់ អាធាតា យោក ~~ភា~~មេសុ មិញចារី យោត៌ យា តា មាតុវត្តិតា មិតុវត្តិតា ភាតុវត្តិតា ភភពវត្តិតា ញាត់វត្តិតា ជម្មវត្តិតា សស្សាមិកា សច្ចនណ្ឌា អន្តមសោ មាលាកុណច-រិ~~ក្សិត្តបំ ន~~ដាទ្រាស់ ជាត្រៃ អាចជិតា យោតិ ។ ១ និ. ម. បុត្វិណ ។ 🖢 ជិវិណ ។ **៣** និ. ម. លុះប្ចេ ។

វិបត្តិគឺ **ព**ស នៃវិចឹកម្ម ៤ ហេ®ង ដែលប្រកបដោយអកុសលចេតនា **មាន** ទុក្ខជាកម្រៃ មានទុក្ខជាផល បៃត្តិតិ ខេាស នៃមានាកម្ម ៣ យ៉ា**ន៍** ដែលប្រកបដោយអកុសលចេតនា មានឲុក្ខជាកម្រៃ មានឲុក្ខជាផល ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ វិបត្តគឺទោសនៃកាយកម្ម ៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយអកុសល បេតនា មានទុក្ខជាកម្រៃ មានទុក្ខជាផល តើដូចម្ដេច។ ម្នាលកក្ខុទាំងខ្យាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកសម្លាប់សត្វ មានចិត្តអាក្រក់ មាន**ហុត**ដៃប្រឡាក់ដោយឈាម តាំងនៅខ្លាប់ក្នុង**កា**វ សម្ងាប់រឿយ ១ មិនមានសេចក្តីអាណិត្តអាសូរ ចំពោះសព្វសត្វទាំង ទ្យាយ ជាអ្នកលួចយកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ជាអ្នកកាន់យកខូវ សម្បត្តិនឹងគ្រឿងឧ្មករណ៍ នៃបុគ្គលដទៃ ជាទ្រព្យថិតនៅក្នុងស្រុកក្ដ ឋិតនៅក្នុងព្រៃក្ដ ដែលគេមិនបានឲ្យ ពោលគការលួច ជាអ្នក ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ជាអ្នកដល់ខ្លាំការប្រព្រឹត្តកំនុង ក្នុង ស្ត្រីទាំងឡាយ ដែលមានមាតារក្យា ចិតារក្យា ចង់បួ**ន**ប្រុសរក្សា បងប្អូនស្ត្រីរក្សា ញាតិកេស្ត ធម៌រក្សា ជាស្ត្រីមានប្តី មានអាយ៉ា (កំណត់ទុក) ដោយ ហោចទៅ សូម្បីតែស្ត្រីដែលគេបំពាក់កម្រង់ផ្កា ។

បញ្ចមចណ្ណាសពេ បឋមវិញ្គោ

ស់ ទោក់ត្ឋ តិចំ តាយកា<u>ម្មី</u>ជូង ក្រោងព្យាបត្ត អយុទ្ធ ស្រាស់ ស្នេស ខេត្ត ស្រាស់ ស្នេស ខេត្ត ស្រាស់ ស កមេញ គិទ្ឋា ចេញទំនំ វចិតាអ្នសហ្គេសព្យចត្ ងយុសលសញ្ជេននិកា ខុឌ្គុន្រយ ខុឌ្គាំថាកា ឈោះ ។ ៩៩ ម៉ូស្ណា ស្រាហ្វេ ដូសាបុន្ត ឈេង សភក្តុ ស មាសក្តុ ស ញាធិមជ្ឈក្កុ ស វ ប្ទមេជាក្រតោ វា រាជកុលមជាក្រតោ វា អភិនិតោ សក្ខិ បុឌ្ឌា ស្លាំ កោ បុរិស យំ ជាជាសំ តំ វាឧហ័ត សោ អជាធំ វា អាមា ជាជាមិត ជាជំ វា មាល ខ ខាយត្ត អេសាវី ប្ មាល ឧសាវិត្ស ជម្សី ក្រស ខ ជមារិត្ស មុខ អស់ពេស ប្ ប ហេតុ វ អាមិសក់ញុំក្ខុបេតុ វ សម្បូជា. ន្ទុសា ភាសិតា យោតិ ខិសុណាយា យោតិ

ម្នាលកិក្ខពុំងឡាយ វិបត្តិគឺពេស នៃកាយកម្ម ភា យាំង ដែលប្រគប ដោយអកុសលចេតខា រមែងមានខុក្ខដាកម្រៃ មានខុក្ខដាផល ដោយ ប្រការដូច្នេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បៃត្តគឺទោស នៃវិចិតម្ម មាន ៤ .យ"ង ដែលប្រកបដោយអកុសល ចេតនា មាន?ក្នុជាកា មែ មានទុក្ខជាផល តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិក្ខព៌**ង**ឡាយ បុគ្គល**្ងះ** ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកនិយាយពាក្យកុហក ទោះបីបិតនៅក្នុងរោងក្ដី បិត នៅក្នុងបរសឲ្យភ្នំ បិតនៅក្នុងកណ្ដាលនៃញាតិក្ដុំ ប៊ិតនៅក្នុងកណ្ដាល នៃសេនីក្តី ឋិតនៅក្នុងកណ្តាលរាជត្រកូលក្តី ដែលគេនាំទៅសួរជាសាត្សី ថា នៃបុរស់ដេយ អ្នកចូរមកអាយ បើអ្នកដឹងហេតុណា ចូរនិយាយ ជ្រុប់ហេតុនោះ បុរស់នោះ កាលបើមិនដឹង និយាយថា ១ជឹងក៏មាន កាល បើដឹង និយាយថា ភ្ញុំមិនដឹងក៏មាន កាល បើមិន ឃើញ និយាយថា ខ្ញុំឃើញក៏មាន កាលបើឃើញ និយាយថា ១ូមិនឃើញក៏មាន ជាអ្នក ពោលតាក្យកុលក ទាំងដឹង១ូនដូច្នេះ ព្រោះហេតុនៃ១ុនក្ដី ហេតុនៃថុគ្គល ដ ខេត្ត ព្រោះសំណូ កគីអាមិស: បន្តិបបន្តួបក្តី ជាអ្នកពោលពាក្យញុះញន៍

សុគ្គន្តប់ដីពេ អង្គគ្គរនិកាយស្ស «សកនិយភោ

វ នោ សុត្វា អមុត្រ អក្ខាតា ឥមេសំ ភេខាយ អមុត្រ វា សុត្យ ឥមេស អក្សាតា អមុស កេខាយ វត់ សមក្ខនំ ក់ គេត្តា ភិឌ្ជនំ ក់ អនុប្បធាតា វត្តារាមោ វត្តាតោ វត្តនដ្ចឹ វត្តគារណ៏ វាខំ ភាស់តា ហោត់ ដុស្ស ទោ ហោត់ ហោ សា វាទា អណ្ឌូ~~តា~~ា ក្តុសា បក្សដុតា ប្រភេសជួធ តោខសាមឆ្នា អសមាជ៌សំរុត្តជំ**កា ត**់ព្យុខំ ក់ខំ កាស់តា យោត សម្មប្បល់ប យោត អភាលវាជំ អក្វតវាជ័ អនត្តានី អនុម្មាក់ អាំងយាង អនិសានវត្តិ ក់ទំ ភាសិតា យោត៌ កាលេខ អន្ថខេ្មសំ អប្រាយជ្ឃត្ន អនុត្តសញ្ចុំត្ ។ រៀរ ទោ ភគ្គ្បា នៃងតំន នេះ មនុស្សសេស មានងំ ងស្នេស សញ្ចេត្តភិកា ខុត្តុទ្រយា ខុត្ខាំទាកា យោធិ ។

សុត្តនូបិដិក អង្គត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ព្ធភាក្សអំពីសំណាក់ដន**នេះ**ហើយនាំទៅក្រាប់ជនឯណោះ ដើ**ម្បី**និងប**ែ**ក ជនទាំងខេះ ថ្ម ធ្មាត្យអំពីសំណាក់ជនឯណោះ មកប្រាប់ពួកជននេះ ដើម្បីខឹងបបែកជនឯណោះ ជាអ្នកបំបែកពួកជនដែលព្រមព្រៀងគ្នាផង ជាអ្នកជំរុលពួកដ**ន់**ដែលបែកគ្នាស្រាប់ហើយផង មានសេចក្តីត្រេកអរក្នុង ពុក្ខ កែរាយក្នុងពួក មានតម្រេកក្នុងពួក ជាអ្នក ពោលវាលាធ្វើឲ្យប្រកាន់ពួក ជាអ្នកពោលពាក្យអាត្រក់ ជាអ្នកពោលពាក្យខ្រះនោះខ្មែរ ដល់អ្នកដទៃ ដៀមជាមដល់អ្នកដទៃ ជាវាចាជិតសេចក្តីក្រោធ មិនច្រព្រឹត្ត សៅ ^{ដេម}្បីសមាធិ ជាអ្នក តោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ពោលពាក្យខុស មិនមែនជាធមិ ពោលពាក្យមិនមែនជាវិន័យ ពោលពាក្យដែលមិនគួរ ឲ្យគេតាំងខុកក្នុងហប្ទ័យ ជាតាក្យខុសកាល មិនមានគ្រឿងអាង មិន មានទីបផុត មិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិបត្តិគឺ ទោស នៃវិចិតម្ម ៤ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយអកុសល ចេតនា រមែងមានខុត្តជាកម្រៃ មានខុត្តជាផល ដោយប្រការដូច្នេះ្តង

បញ្ជូមបណ្ណាស់ពេ បំបមវិគ្គោ

យន្ត មន្ត្រី មួយយកកិច្ចមាស្រែស្បាន្តិ អគុសលសញ្ជេននិកា ខុក្ខុន្រយា ខុក្ខាទាកា យោតិ ។ ៩១ ភិក្ខាប់ ឯកច្ឆោ មភិជ្ជាលុ យោតិ យន្តំ បរស្ប បរាំត្តបក្កាណំ តំ អភិជ្ឈិតា យោឌ អយោ តែ យំ បស្បើ នំ ឧឧ អស្បាន ព្យាបន្ទព្យា យោត បនុដ្ឋមនសន្ល័ហ្វេ ៩មេ សត្តា មា ។ អហេសុត្ត មិញជំជ្ជិកោ ហោត វិបតែឧស្ប-នោ នត្ត និន្នំ នត្ត យដ្ឋ នត្ត ហុតំ ឯត្ត ស្ត្រាត្ត សង្គ្រាំ ដល់ វិទាកោ ខ្នុំ អយំ លេកោ នទ្ធំ ខពេ លេកោ នទ្ធំ មាតា ជន្តិ ចិតា ជន្តិ សត្តា ដូចទាន់កា ជន្តិ ւಯ ಚಿ. ಇ ಕಿ ಅಮ್ಮ ಕ್ಷಾಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ರಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ಕ್ಷಿಪ್ತಿಯ ឧត្តតិ ពេ ។ ខេស្ត ហេយុ ខេស្សិ សយំ អភិពា សភ្នំភាគ្វា ម៧ជន្លឺទំ ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ក បំបមវិត្ត

ម្នាលភិក្ខុព៌ន៍ឲ្យយ វិបត្តិគឺពេស នៃម នោកម្មទាន ៣ យាង ដែល ប្រភបដោយអកុសល បេតខា វមែងមានទុក្ខជាក់ មេ មានទុក្ខជា ផល គេដូចម្ដេច ។ ម្នាលកក្ខាន់ទ្វាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលេកនេះ ជាអ្នកច្រើនដោយអភិជ្ជា សំឡឹងសម្បត្តិនឹងគ្រឿង «បករណ៍ នៃបុគ្គល ដទៃថា ធ្វើដូចម្ដេចហ្មុំ សម្បត្តិនឹង គ្រឿង «បករណ៍នោះគប្បីបានមកអញ ជាអ្នកមានចិត្តព្យាហ្លា ខេត្តខេត្តមេះក្នុងចិត្ត ដែល ខោសប្រទុស្តហើយថា សត្វទាំងឡាយនេះ ចូវលំជាក់ខ្វះ ចូវជាច់អចទៅខ្វះ ចូវសាប់សុន្យ *ទៅ*ខ្វះ ចូវហិនយោចទៅខ្វះ កុំកើតមានទៀតខ្វះ ជាអ្នកយល់ខុស សេចក្តីយល់វិចតែថា ទានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មិនមានផល ការប្យជាធំ មិនមានផល ការប្បជាតូច មិនមានផល ផ**លវិ**បាកនៃកុស-លាកុសលកម្ម ដែលសត្វធ្វើល្អទឹងអាក្រក់ មិនមាន លោកនេះមិន មាន លោកខាងីមុខមិនមាន មាតាមិនមាន បិតាមិនមាន សត្វជាធ្មីពុក្ក: កំណើតមិនមាន សមណ្យាហ្មណ៍ ពំង ្បាយ ក្នុងរលាក ជាអ្នកប្រព័ត្តល្អ ប្រតិបត្តដោយត្រឹមត្រវៃ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់នូវលោកនេះ នឹងលោកខាង មុខ ដោយបញ្ជាដ៏ទត្តមបេស ្វ ហើយសំដែន្យ្រាប់ មិនមាន 🤊

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស «សកនិបាតោ

ស្នំ ទោ កិត្តាវ ស៊ីជំ មយោកម្មសញ្ជា. សព្យបត្តិ អកុសលសញ្ជេនធំកា ខុក្ខុឲ្យ ឧុគ្គាទាតា ហោត់ ។ តាំជតាយកម្មន្-សទ្ទេសព្យុខត្តិ អគុសលសញ្ជេននិកាហេតុ វា ភិក្ខាវេ **ស**ត្ថា កាយស្បៈ ភេឌា ១វឌ្ឍលោ អមាយំ នុក្ខ រុំក្ខាន ចុះក្ខេត និងក្នុង នេះ និងក្នុង នេះ និងក្នុង និងក្លង និងក្នុង និងក្លង និងក្នុង សណ្ដេសព្យបត្តិ អគុសលសពោ្ធធំភាហេតុ វា ភិក្សា សត្តា កាយសុ ក្រភា បរម្មណា អចាយ នក្តី វិធិទាត់ ជាយំ នុបបដូធ្គុំ គំរិយមលោកម្មនុ-សន្ទោសព្យបត្តិ អតុសលសពោ្ធធំតាបេតុ វា ភ្នំពុះ សត្តា តាយស្បី មេខា ឧដេ៍ហោ មេខាកុ ឧុក្តី ដែខាត់ ជួយ ឧឧឧជ្ជ ។ សេយ្យដ្ឋាបិ ភិក្ខាវ អបណ្ណា មណ៌ ខុខ្លុំ ១ត្រា យេជ យេល្អេ មត់ដ្ឋាត់ សុប្បតិដ្ឋិនយោះ មត់ដ្ឋាត់

សុត្តស្ថិដិក អង្គត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាលភក្ខុទាំងឡាយ វិបត្តិគឺទោសនៃមនោកម្ម មាន៣ យ៉ាង ប្រភបដោយអកុសលបេតខា រមែងមានខុក្ខ្លាក់ម្រៃ មានខុក្ខ្លាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯឥ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ពួកសត្វលុះបែកផ្ទាយ រាងកាយស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើត ក្នុងអបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នកេ ក្រោះ ហេតុតែបៃត្តគឺពេសនៃតាយកម្មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុ-សល ចេតនាក៍មាន ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ សត្វទាំងទ្បាយ លុះបែកធ្លាយ រាងតាយស្លាប់ទៅ រមែងទៅកេត ក្នុងអបាយ ខុគ្គត វិនិបាត នរក ព្រោះលេត្តតែបៃត្តិគឺ ទោសនៃវិចិតម្មមាន ៤ យ៉ាង ដែលច្រកបដោយ អកុសល ចេតនាក៏មាន ម្នាលក់**ក្ខុសំងឡាយ ស**ត្វទាំងឡាយ លុះបែក ជ្ញាយរាធិតាយ ស្វាប់ទៅ វមែងទៅកើត ក្នុងអហុយ ខុគ្គត វិនិបាត ន៖គ ក្រោះហេតុតែវិបត្តិគឺ ទោសនៃមនោកម្មមាន៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយអកុសល ចេតនាក៏មាន ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងព្យួយ ជាសភា (មានជ្រុង ៤) ដែលបុគ្គលបោះទៅខាងលើលើយផ្ទាក់ចុះ មកត្រជ័ទ្ធណា រមែជតាំងនៅសំប ក្នុងទីនោះ «បមាយាំងណាមញ

បញ្ចុមបណ្ណាសពេ បឋបវិគ្នោ

ស្សាធារ សេ មួយ មួយ មាន មេខា មេខា មេខា មេខា មេខា ខេ អកុសលសពោត្រភិកាហេតុ ។ សត្ថា កាយសុប្ ដេនា ជាធីប្រារ អខាញ ដង្គុំខ្លួញ មួយ និងពេញ និងពក្ **ខ**ស់ខំពុត្តមានិស្ស៉េស សៀ ឧទ្ទំ ម្យុសស្ស សេខិន-រំកាហេតុ វ សត្ថា កា**យ**សុក្ខ គេជា បម្មេណា អទាយ ឧក្គី ដែទាត់ ដោយ ឧបបដ្ឋ តាំ១មេពោ-កាម្មេស ស្ថេសត្យបត្ត អគុសលស ញ្ចេះ កោហេតុ រ ស*ទ្ធា កា*យសា ្រែយ បម្មេណា អចាយ ឧក្តន រិជិទាត់ ជ័រយំ ឧបបជ្ជុំ ។ ភាព ភិក្ខាវ សញ្ចោះ-ជិតាាជំ កាម្មាជំ កាតាជំ ឧបចិតាជំ អប្បជិសិធិត្វា ព្យត្តិភារំ វេឌាមិ តញ្ជា ទោ ជំឌ្លេវ ជម្មេ ឧមមជ្ឈ ក្នុង ក្នង ក្នុង ក សញ្ជេនដកាន់ កាឡាន កាតានំ ខុមចិតានំ អប្បដ្ដិសំរិឌិត្យ ឧក្សាស្បត្តការិយំ វេធាម ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ក បបមវិត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ឧបរមយ្យដូចជាសត្វទាំងឡាយ លុះបែកក្លាយវាង កាយស្វាប់ទៅ វមែងទៅកើត ក្នុងអបាយ ខុគ្គត់ វិនិបាត នវក ក្រោះ ហេតុតែបៃត្តិគឺ ពេសខែតាយកម្មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអក្-សល ចេតនាក៏មាន សត្វទាំង ខ្យាយ លុះ បែកធ្លាយរាងកាយ ស្វាប់ ទៅ រមែងទៅកើត ក្នុងអបាយ ខុគ្គតិ វិនិបាត នកេ ព្រោះហេតុតែ វិបត្តតិទោស នៃវិចិតម្មមាន ៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុសល ចេតនា ក៏**មាខ សត្វទាំងទ**្បាយ លុះថែកជ្វាយរាជកាយស្វាប់**ទៅ** ក៏ទៅកើតក្នុង អបាយ ទុគ្គតិ វិនិបាត នរក ព្រោះហេតុតែវិបត្តិគឺទោសនៃមនោកម្ម មាន៣ ហ៉េង ដែលប្រុកបដោយអកុសល បេតនាក៏មាន ។ ម្នាល់ភក្ខុ **ទំន**ុទ្ធាយ តថាគត មិនដែលពោលខ្លួរសេចក្តុមស្**ទៅ** នៃកម្ ទាំងទ្វាយ ប្រកបដោយចេតនា ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយ ក្រោះមិនបានទទួលនូវផលទេ ឯផលនោះឯង វមែងកេតក្នុងបច្ចុប្បន្ន នេះក៏មាន ក្នុងអត្តភាព ជាល់ជាបក់មាន ក្នុងអត្តភាព ជ ទេក៍មាន **។** មាលភិក្ខុខាំងទ្បាយ តឋាគត មិនដែលពោល នូវកិរិយាធ្វើ នុវិទីបផុតនៃទុក្ខ ក្រោះមិនទាន់បានទទួល នូវផលនៃកម្មដែលប្រកប ដោយចេតនា ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្យំហើយ 🕫

សុត្តនូមិដកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទស់កនិយាភោ

តុត្រ កិត្តា៤ តាំជំ កាយកម្មជួសម្បត្ត កុសលៈ សញ្ជេននិកា សុខុន្រយា សុខវិទាកា ហោតិ ចតុត្វិធំ វិទីតាម្មន្តអំឡុត្ត តុសលស់ពោ្ធន៍កា សុខុន្រ្យា សុខាទៃកា យោត៌ ត់វិជ៌ មលេកម្មសម្បត្តិ កុស-លសញ្ជាន់គ្នា សុខុឌ្យ សុខាទិក្សា មោត៌ ។ កាថ្យា ភិក្ខាប់ នាំខំ កាលកាម្ពសម្បត្តិ តុសលសញ្ចេននិតា សុខុឌ្រហ សុខាំទាតា ហោត់ ។ ៩៩ គិត្តា៥ វាគេច្នោ ទាឈាត់ទាត់ មហា**យ** ទាណាភំទាតា មដ្ឋាំតោ មោភិ ជំហិត. ខហើរ ខ្សុខមាខែ សច្ចុំ ខណៈជធិ មានិស-ណាក្នុតហ៊ុតាខុកាម្បី វិហវត់ អធិន្ទានានំ មហយ អន់ត្មានាទា បដ់វ៉ាតោ ហោត់ យន្តំ បក្ស ប្រវត្តបក្សល់ **តាមក្ខុំ ក អ**ព្រា**ក្**ខុំ

សុត្តតូបិជីព អង្គុត្តរតិកាយ ទសពនិយាធ

ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បណ្តាក្សលកម្មទាំងនោះ សម្បត្តិគឺសេចក្តីចំរើន នៃកាយកម្មមាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា រាមែងមាន សុ១ជាក់ខ្រៃ មានសុ១ជាផល សម្បត្តិនៃវិចិកម្មមាន ៤ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយកុសលចេតនា រមែងទានសុ១ជាក់ខ្រៃ មានសុ១ជាផល សម្បត្តិ នៃមនោកម្មមាន ៣យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា រមែងមាន សុ១ជាក់ខ្រៃ មានសុ១ជាផល ។

ម្នាល់ក់ត្តទាំងឲ្យាយ សម្បត្តិខែកាយកម្មមាន ៣ យ៉ាង ដែល
ប្រកបដោយកុសល្បចតនា រមែងមានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល
តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ក់ត្តទាំងឡាយ កុគ្គលរូ៖ ក្នុងលោកនេះ លះបង់
បុណាកំពុត រៀវបាកបុណាតំពុត មានអាជ្ញាជាក់ចុះហើយ មានសស្ត្រា
ជាក់ចុះហើយ ជាអ្នកអៀន១ ស ប្រកបដោយសេចក្តីអាណិតអាសូរ មាន
សេចក្តីអនុគ្រោះដោយប្រយោជន៍ ដល់សត្វទាំងឡាយ លះបង់អចិន្នាមាន រៀវបាកអចិន្ទាទាន ជាអ្នកមិនកាន់យកសម្បត្តិនឹងគ្រឿងទបករណ៍
មៃបុគ្គលដទៃ ដែលជាសម្បត្តិ បិតនៅក្នុងស្រុកក្តី បិតនៅក្នុងព្រៃក្តី

បញ្ចមបណ្ណាំសពេ បឋមវិគ្គោ

អε៌ឆ្នំ ៩យុស្រ្ទាត់ ឧ អខាតា ហោត់ កាមេសុ ទំពូលារំ បហាយ កាមេសុ ទំពូល១ បដ់វ៉ាតោ ហោតិ យា តា មាតុក្តេតា បិតុក្តេតា ភាតុ-រត្តិតា កក់ និក្សាតា ញាតិក្ដៅតា ជម្មាភ្នំតា សស្បាច់កា សច្ចេះឈ្លា អន្តមសោ មាលាកុលចក្តែ-ត្លាប់ ត្រៅទ្រាសុ ជ ចារ៉េត្ត អបជ្ជិតា យោត រៀវ សេ មុយ សុច្ច មា៣យក់តិហត់នៃ យកហេ-សញ្ជេននៃកា សុខុន្រយ សុខវិទាកា យោធិ ។ តមញ្ ក់ក្ប ខេត្តិជំ វេជីកាម្មេសមន្ត្រី កុ-សលសញ្ជេននិកា សុខុន្រយា សុខវិទាកា យោតិ។ វាធា មជុំវិត្រោ យោត់ សភក្តុតោ វា មវិសក្តុតោ វា ញាតិមជ្ឈក្កតោ វា ប្ទុកមជ្ឈក្កតោ វា រាជគា្ល-មជា្ត្រតោ វា អភិនិតោ សក្ខឹ បុឌ្យេ ៦៣ ភោ បុរិស យំ ជានាស់ នំ វុធេហ៊ុន សោ អជាជំ វា អាហា ជ ជានាមីតំ ជាជំ វា អាហ ជានាមីតំ

បញ្ចមបណាសក ប្រមវិគ្គ

ដែលគេមិនបានឲ្យ គោលគឺការលួច លះបន់កាមេសុមិញ្ហូញ រៀវញក
កាមេសុមិញ្ហូញ មិនដល់នូវការប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងស្ត្រីទាំងឡាយ ដែល
មាតារក្សា ចិតារក្សា បង់ក្អូនប្រុសរក្សា បង់ក្អូនស្ត្រីរក្សា ញាតិរក្សា
ធម៌រក្សា ជាស្ត្រីមានក្តី មានអាជា (កំណត់ខុក) ដោយហោចទៅ
សូម្បីតែស្ត្រីដែលគេចំពាក់កម្រង់គ្នា ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ សម្បុះ្តិនៃ
កាយកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា រមែង
មានសុខជាក់ម្រៃ មានសុខជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យាយ សម្បត្តិនៃវិបីកម្មមាន៤យ៉ាង ដែលប្រកប
ដោយកុសលបេតនា រមែងមានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល តើដូច
ម្ដេច ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឲ្យាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ លះបង់
មុសាវា៤ វៀរបាកមុសាវា៤ ទោះបី បិតនៅក្នុងរោងក្ដី បិត
នៅក្នុងបរិសឲ្យក្ដី បិតនៅក្នុងកណ្ដាល នៃញាតិក្ដី បិតនៅក្នុង
កណ្ដាលនៃសេនីក្ដី បិតនៅក្នុងកណ្ដាល នៃញាតិក្ដី បិតនៅក្នុង
កណ្ដាលនៃសេនីក្ដី បិតនៅក្នុងកណ្ដាល នៃពជត្រកូលក្ដី ដែល
គេនាំទៅសួរជាសាក្សីថា នៃបុរស មើយ អ្នកចូរមកអាយ បើអ្នក
ដឹងខ្លាំហេតុណា ចូរនិយាយហេតុនោះ បុរសនោះ កាល
មិនដឹង និយាយថា ខ្ញុំមិនដឹងក៏មាន កាលដឹង និយាយថា ខ្ញុំដឹងក៏មាន

សុត្តស្ត្រិជិពេ អង្គុត្តរទិកាយស្ស ទសពទិបាពោ

ដែលរុំ ឯ សល ខ ឧស្សិធន ឧស្សំ ឯ សល ជមារិត្ស មុខ អនីលេខ ប ឧរលេខ ប មាត្មា-ភាពុំគ្នាបោត វ ន សម្បីជានមុសា ភាស់តា យោត់ ចំកុណាវាខំ បហាយ ចំកុណាយ វាទាយ បដ់វ៉ាតោ យោត៌ ន ៩តោ អត្តា អតុត្រុ អត្តា-តា ៩មេសំ ភេឌ យ អមុត្រុ ក អុត្វា ន ៩មេ-សំ អក្ខាតា អម្មសំ កោះខាយ ឥត ភិជ្ជាធំ វា សញ្**តា ស**ហ៍តានំ វា អនុហ្គានា សមក្តារមោ សមក្សាតា សមក្នុធថ្មី សមក្ការណ៍ វាចំ ភា. វាទាយ ខេដ្ឋានោ យោគ យា សា វទា នេលា ក្រោះ ស្នា នេងក្នុលា សង្គា ស្នា ស្នា សង្ ជនកាស្តា ពហុជនមេលាខា តាថារូប វាចំ ភាស់សា យោឌ សគ្គប្បីហច្ច ឧសាធា មាដិឧប្បីហ្មា ឧទ្ធ-វិកាតា ហោត់ គាលវាធី កូតវាធី អត្តវាធី ជអ្នវាធី

សុត្តនូចិជា អង្គុត្តរនិកាយ ទសពនិបាត

កាលមិនឃើញ និយាយថា ខ្ញុំមិនឃើញក៏មាន កាលឃើញ និយាយថា ទំ្ំឃើញក៏**មាន** ជាអ្នកមិនគោលពាក្យកុលក្ខាំងដឹងខ្លួនដូច្នេះ **ក្រោះហេ**តុ នៃទុខក្តី ក្រោះហេតុនៃបុគ្គលដទៃក្តី ក្រោះហេតុសំណូក គឺអាមិសៈបន្តិច បន្តចក្តី លះចង់ចិសុណវាថា វៀរចាក់ចិសុណវាថា ផ្ទុញក្បពីជ**ន**នេះ ហើយមិននាំ ទៅប្រាប់ជនឯណោះ ដើម្បីទីងីបំបែកពួកជននេះ ឬព្ទាក្យ អំពីសំណាក់ជនឯណោះ មិនទាំទៅប្រាប់ជននេះ ដើម្បីនឹងបំបែកពួក ជនឯណោះ ជាអ្នកពោលភាក្យផ្សះផ្សាញកជនដែលបែកគ្នា ឬជាអ្នក ^០ខុកបម្រុងពួកជនដែលព្រមព្រៀងគ្នាស្រាប់ ជាអ្នកត្រេកអរ ក្នុងការ ព្រមព្រៀន មានតម្រេក ក្នុងសេចក្តីព្រមព្រៀន រីករាយក្នុងសេចក្តីព្រម គ្រឿង គោលវាខាដែលធ្វើឲ្យកើតសេចក្ដីព្រមព្រឿង លះបន់ផ្ទសវាចា វៀវបាកធរុសវាបា ជាអ្នកគោលវិតវាបា ដែលមិនមានទោស ជាវាបា ស្រួលដល់ត្រចៀត គួរឲ្យគេស្រឡាញ ចូលទៅកាន់ហថ្ទំយ ជាវាលាអ្នកក្រុង ជាទីស្រឡាញ់នៃជនច្រើន ជាទីពេញចិត្តនៃជនច្រើន លះបន់សម្ពុប្បាលបៈ វៀវបាកសម្ពុប្បាលបះ ជាអ្នកពោលពាក្យត្រូវ ភាមកាល ពោលពាក្យពិត ពោលពាក្យជាអត្ត ពោលពាក្យជាធមិ

បញ្ជូមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិគ្គោ

វិនយេវាធី និ៩៩៩៩ វាខំ ភាសិតា យោគិ គាលេន សាប នេសំ បរិយន្តទើ អគ្គសញ្ជាំនំ ស់ ទោ ភិក្សាប ចេត្តិជំ ប៉ះតែម្នេសម្បីគ្និ កាសលស់ ញោត់ខិតា សុខ្យួយ សុខវិទាគា យោគិ ។

អង្គិ នូចិ អង្គិ យុទ្ធិ អង្គិ សង្ខ ឯ នេ ឯង

អង្គិ នូចិ អង្គិ យុទ្ធិ អង្គិ សង្ខ ឯង

អង្គិ នូចិ អង្គិ យុទ្ធិ អង្គិ សង្គិ អង្គិ សង្គិ អង្គិ ប្រាស្ធិ ប្រាស្ធិ អង្គិ ប្រាស្ធិ អង្គិ ប្រាស្ធិ ប្រាស្គិ ប្រាស្ធិ ប្រាស្គិ ប្រាស្គិ ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្ធិ ប្រាស្គិទិស ប្រាស្ធិសិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្សាសិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាសិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាស្គិទិស ប្រាសិទិស ប្រាសិស ប្រាស្គិទិស ប្រាសិទិស ប្រាសិស ប្រាស្គិទិស ប្រាសិស ប្រាសិស ប្រាស្គិទិស ប្រាសិស ប្រាសិស

បញ្ចូមបណ្ណាស់ព បឋមវិត្ត

តោលពាក្យជាវិទ័យ ពោលពាក្យដែលគួរឲ្យគេតាំងខុក ជាពាក្យត្រូវ តាមកាល ប្រកបដោយគ្រឿងអាង ជាវាចាមានខឹបំផុត ប្រកបដោយ ប្រយោជន៍ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សម្បត្តិនៃវិចិកម្មមាន ៤ យ៉ា**ង ដ**ែល ប្រកបដោយកុសល ចេត**នា រ**មែងមានសុ១ជាក់ម្រៃ មានសុ១ជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្នាលក់ក្នុធំឥឡាយ សម្បត្តិនៃម នោកថ្ម មាន ៣ យ៉ាំ**វ** ដែលប្រកបដោយកុសល បេតនា រមែងមានសុ១ជាក់ទ្រៃ មាន សុខជាផល តេដ្ឋមម្តេច ។ ម្នាលក់ក្នុព៌ងឡាយ បុគ្គលខ្វះ ក្នុងលោកនេះ មិនច្រើនដោយអភិជ្ជា ជាអ្នកមិនគយគន់សម្បត្តិនឹង គ្រឿងឧបករណ៍នៃបុគ្គលដទៃថា ធ្វើដូចម្ដេចហ្នុំ សម្បត្តិនឹងគ្រឿង មិនព្យាជា៖ មានតម្រិះ ក្នុងចិត្ត ដែលលោស មិនប្រទុស្តថា សត្វទាំងទ្បាយនេះ កុំចង់ ចៀរនឹងគ្នា កុំព្យាបាទនឹងគ្នា កុំមានទុក្ខ ច្បាក្សាខ្លួន ឲ្យជានសេចក្តីសុខចុះ ជាសមាខិដ្ឋិ ជាអ្នកយល់ ឃើញ នូវសេចក្តីមិនវិហ្សាថា មានដែលបុគ្គលឲ្យហើយ មាន ផល ការប្ដូជាធំ មា**ន**ផល ការប្ដូជាតូច មានផ**ល** ១ **បេ ។**

សុគ្គន្តបំជីពេ អង្គត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

យេ ៩៩៣ លេឃ ខះញ លេឃ មភ្នំ អភិត្តា សច្ចិតត្វា ១៧ខេត្តតំ ឃុំ ទោ ភិក្ខុវេ តំរិនិ ឧឃោយតិខិប្បារម្នី ឃុំស្សេកាយនៃក្រ អង់ទេខា សុខាទាកា ហោត់ ។ តាំជកាយកាម្ពសម្បត្ត កុសលស់ត្រោតនិកាហេតុ វា ភិក្ខា សត្វ កាយស្បា ភេឌ បម្មេរណា សុគតិ សត្ត លេក និត្តជំនួន នេះ មិនត្រួយគឺនិកាតានៃ យ៉ាកាហកាយើងក្ តាហេតុ វ ភិត្ថាវ សត្វ តាយសុុ ភេឌ បម្មេរណា សុគតិ សក្ត លោក ឧបបដ្ឋត្តិ គំនៃ-មរោគាម្នសម្បត្តិ គុសលស់ពោត្តភាហេតុ វា ភិក្ខាវ សត្ថា ភាយស្ប ភេខ បម្មេលហ សុគ្គិ សក្ត លោក នុបបដ្ឋត្តិ ។ សេយ្យថាមិ ភិក្ខាវេ អបណ្ណាកោ មណ៌ ខុធ្វ ទីតោ

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិយាគ

សមណ្យាញណ៍ទាំងឡាយ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តល្អ ប្រតិបត្តិ ដោយត្រឹមត្រូវ ធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ខូវលោកនេះនឹងលោកខាងមុខ ដោយ បញាជំខុត្តមន្ទឯង ហើយសដែងប្រាប់ ក៏មាន ម្នាលក់ក្នុទាំងព្យយ សម្បត្តិនៃមេនោកម្ម មាន៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសល ចេតនា វមែង មានសុខជាក់ថ្ងៃ មានសុខជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ លុះបែកគ្នាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រមែង ទៅកើតឯសុគតិសុគ៌ទៅលោក ព្រោះហេតុតែសម្បត្តិនៃកាយកម្ម មាន ៣ យាំង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនាក៏មាន ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សត្វ ពុំឥឡាយ លុះបែកធ្លាយរាធិកាយ ស្លាប់ទៅ វមែធទៅកើតឯសុគតិសួគិ មេរិលោក ក្រោះហេតុតែសម្បត្តិនៃវិចិត្តម្ មាន៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយ កុសល ចេតនាក៏មាន ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ លុះបែកឆ្វាយវាង កាយស្លាច់ទៅ ម៉េងនៅកើតឯសុគតិស្លិតិទៅលោកព្រោះហេតុតែសម្បត្តិ នៃមេនោកម្ម មានឲ្យ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសល បេតនាក់មាន។ ម្នាល ក់ក្ខុទាំងឡាយ ដូចជាកូខជាសភា(មានជ្រុង៤)ដែលបុគ្គល បោះទៅខាងលេ

បញ្ចូមបណ្ណាសពេ បឋមរីគ្នោ

យេធ យេធៅ មត់ដ្ឋាត់ សុប្បត់ដ្ឋិតំយេវ មត់ដ្ឋាត់ ស្សាធារ សេ ភិក្ខាវ សំខេតាយកាម្មទីភាពនៃ មាភាហៈ សេញ្ជាដេកាហេតុ វា សត្តា កាយសា ក្រោ បរម្មាណា សុគត៌ សត្ត លោក់ ឧបបដ្ឋធ្នូ ជគុព្ធរដ្ឋ-កាម្នសម្បត្តិ កុសលស ញេត្តភោ ហេតុ វ សេត្ តាយស្បា ភេឌា ខរម្មាណា សុគត សត្ត លោក និត្ត ខ្យុខ ខ្មុខ ខេត្ត ធិតាហេតុ វា សត្តា តាយស្ប កេខា បម្មេរណា សុក្តិ សក្តុំ លោកាំ ១០០៨ឆ្នាំ ។

(៩៤) នាហំ ភិក្ខាវ សព្យេត្តិការំ នោមិត្តា កោតាជំ ឧបចិតាជំ អប្បដិសំវិធិត្វា ព្យុត្តិការំ នោមិត្តា ទោ ឧ៍ដៅ ជម្មេ ឧបបដៀ វា អបប វា បរិយាយ ។

បញ្ចុមបណ្ណាស់ក បឋមវិត្ត

ហើយជាក់ចុះមក តាំងនៅត្រង់ជ្រងណា វមែងតាំងនៅស៊ប់ ត្រង់ ជ្រង់ គោះ មាន «បមាយ៉ាងណាមិញ ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ «បមេយ្យដូច ជាសត្វទាំងឡាយ លុះបែកធ្លាយពង៌កាយស្លាប់ទៅ រថែងទៅកើតឯសុគតិ ស្លូគិ ទៅ លោក ព្រោះ ហេតុតែសម្បត្តនៃកាយកម្មមាន ៣ យ៉ាង ដែល ប្រុកបដោយកុសល បេតនាក៏មាន សេត្វទាំងឡាយ លុះបែកធ្លាយរាងតាយ ស្លាប់ទៅ វមែងនៅកើតឯសុគតសូគិទៅលោក ព្រោះហេតុតែសម្បត្តនៃ វិចឹកម្មាន ៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសល ចេតនាក៏មាន សត្វទាំង ឡាយ លុះបែកជ្វាយរាជិតាយស្វាប់ទៅ វមែងទៅកើតឯសុគតិសុគិ ទៅលោក ព្រោះហេតុតែសម្បត្តិនៃមនោកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយកុសល ចេតនាក៏មាន

(៩៩) មាលកិត្តិទាំងឲ្យាយ តថាគត មិខដែលពោលខ្យុការអស់ទៅ នៃកម្មទាំងឡាយ ប្រកបដោយបេតខា ដែលសត្វធ្វើហើយ សខ្សុំហើយ ទ្រោះមិនបានខទួលខ្លុំដែលទេ ឯផលខោះឯង វៀមឯកើតមានក្នុងបច្ចុ-ប្បន្នៈខេះក៏មាន ក្នុងឥត្តភាពជាលំជាប់ក៏មាន ក្នុងឥត្តភាពដទៃក៏មាន ។

សុត្តនូបិដិកេ អង្គុត្តរទិកាយស្យ ទសកនិបាកោ

កមេញ ភិក្ខា។ នាំជំ តាយកម្មត្តសន្ទេសព្យបត្តិ អកុសលសញ្ជេនធិតា ខុក្ខាខ្មេញ ខុក្ខាំទោតា ហោតិ ។ បេ ។

រំពំ ទោ ភិក្ខាវ នាំជំ តាយកម្មត្តសន្ទេកសព្យបត្តិ អភុសលសញ្ជេនធិតា ខុក្ខាខ្មេហ

ឧក្ខាវទាតា ហោតិ ។

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ «សកនិបាត

ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្បាយ តឋាគត មិនដែលពោល នូវករិយាធ្វើនូវទីបំផុតនៃ ទុក្ខ ព្រោះមិនទាន់ទទួលផល នៃកម្មប្រកបដោយបេតនា ដែលសត្វធ្វើ ហើយ សន្យំហើយទេ ។ ម្នាល់ភិក្ខុទាំងឡាយ បណ្តាអកុ**សលកម្** ពុំង នោះ វិបត្តគឺ ពេស នៃកាយកម្មនេ ៣ យ®ង ដែលប្រកបដោយអក្-សល់ចេតនា វមែងមានឲុក្ខជាកម្រៃ មានឲុក្ខជាផល វិបត្តិគឺទោសនៃ វិចិតម្មាន៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុសល បេតនា វមែងមានឲុក្ខដា កម្រៃ មានខុក្ខជាផល វិបត្តិតំពេសរបស់មនោកម្មាន៣ យ៉ាង ដែល ប្រភបដោយអកុសលចេតនា រមែងមានខុក្ខជាកម្រៃ មានខុក្ខជាផល ។ ម្នាល់កិក្ខុទាំងទ្បាយ វិបត្តិគឺ ពេស របស់កាយកម្ម មានរា យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុ**ស**លចេតនា វមែងមានខុក្ខជាកម្រៃ ជាដល់ ត្រីដូចម៉េច ។ មេ។ មាលក់ក្លូទាំងឡាយ វិបត្តិគឺទោសនៃ កាយកម្ម ៣ យ៉ាង ដែលប្រភបដោយអកុសល**េចតនា វមែងមានឲុ**ក្ខ ជាកម្រៃ មានទុក្ខជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង

បញ្ជូមបណ្ណាសពេ បឋមវិគ្គោ

មន្ទាំនៃណ ដ់ណ្ឌៃមា លោង រ

នៃមាតិនៃកាសើមសាស នៃ មន្ទិទ្ធ មន្ទមានិកាស មន្ទិទ្ធ
មន្ទិស មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិទ្ធ
មន្ទិស មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិទ្ធ
មន្ទិស មន្ទិស មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិទ្ធ មន្ទិស មន្ទិស

កដេញ ភិក្ខាដ នាំដំ មយោកម្មនួស ស្លេស ព្យ បត្តិ
អកុសលស ពោធន៍ តា ខុត្តិ ខេយា ខុត្តិ ខែ ម នោកម្មន្នហោធិ ។ បេ ។ រាំ ហេ ភិក្ខាដ នាំដំ ម នោកម្មន្នស ស្លេស ព្យ បត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ខុត្តិ ខេយា ខ្មន្នស ស ស ព្យ បត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ខុត្តិ ខេយា ខុត្តិ ស ព្យ បត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ខុត្តិ ខេយា ខុត្តិ ស ពាប បត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ គុំ ភិកិច្ច ស ព័ធិ ភាយកម្មន្តិស ស ភិកិច្ច ស ស ភិកិច្ច ស ព័ធិ ខានិ និយា ខុត្តិ ខិតិ និយា ខុត្តិ ខិតិ និយា ខុត្តិ ស ខ្មន្តិ បត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ អកុសលស ពោធន៍ ភា ហេ ខុត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ មក្សិស ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេត្តិ ស ខេត្តិ ខេតិ ខេត្តិ ខេត្តិ

បញ្ចាមបណ្ណាស់ក បបមវត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិបត្តិគឺទោសនៃវិចីកម្មមាន៤ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយអកុសលចេតនា វមេងមានឲុក្ខជាកម្រៃ មានឲុក្ខជាផល តើដូចម្ដេច ។ បេ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ វិបត្តិគឺទោសនៃវិចីកម្ម មាន៤ យ៉ាង ដែល ប្រកបដោយអកុសលចេតនា វមែងមានឲុក្ខជាកម្រៃ មានឲុក្ខជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្នាលភិក្ខុទាំឪឲ្យាយ វិបត្តិគឺទោសរបស់មនោកម្មមាន ៣ យ៉ា**ង ដែ**ល ប្រកបដោយអកុសលចេតនា វៀម និមានខុក្ខជាតិខ្មែ មានខុក្ខជាផល ត្រើដូចម្ដេច ។ បេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំឪឲ្យាយ វិបត្តិគឺទោស់នៃមនោកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុសលចេតនា វៀម និមានខុក្ខជាតិខ្មែ មានខុក្ខជាផល ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ម្នាលកិត្ត ទាំងឲ្យាយ សត្វទាំងឲ្យាយ លុះបែកគ្នាយ រាងកាយ ស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើត ក្នុងអេច្រយ ខុគ្គតិ វិនិច្បាក នរក ក្រោះហេតុតែវិបត្តិគឺ ទោសរបស់កាយកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយអកុសល់ចេតនា ក៏មាន ព្រោះហេតុតែវិបត្តិគឺ ទោសរបស់វិបីកម្ម មាន ៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុសល់ចេតនា ក៏មាន ។ បេ ។

សុត្តស្ថិដិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសពនិបាតោ

ត់វិជមយោតាម្មន្តសន្ទោសព្យាបត្តិ អកាសលសញ្ចេ-ត់នៃការហេតុ វា ភំក្ខុវេ សត្ថា កាយសុប្រា ជាតិសេខ្មាំ នៃសេខ្មាំ នេះខេ ឧបដ្ឋភ្នំ ។ នាហំ ភិក្ខាវ សញ្ជេតភិកានំ កាញ្ចំ កាតាខំ ឧបចិតាខំ អប្បដិសំរិធិត្វា ត្រឹះ មារូ មេគ មយំ សេ ច្ចើំ ច្គើ ៩ឧឧប្មើ ប្ អប្រ កំ បរិយាយេ ១ ១ គេ្វាហំ ក់ក្តាប់ សញ្ជេនជិតាជំ គម្មាជំ គតាជំ ឧបចិតាជំ អប្ប-ជំសំរិធិត្យ ខុត្តាស្បត្តគាំលើ វេខាម ។ តក្រ គិត្តប ត់ាំដំ តាយកម្មេសម្បត្តិ តុសលសពោ្ធជំតា လုံရုံနယာ လုံစုံခ်ာကာ ဟောခ် ဧရုံခိုင်း မို့ကေမျှငှင့ វិទាគា ហោត់ ត់វិជ៌ មលោកម្មន្សម្បត្តិ គុសល-សញ្ជេនធំកា សុទុន្រយ សុទវិទាកា ហេតំ ។

ម្នាលកិក្ខទាំងទ្បាយ សត្វទាំងឡាយ លុះថែកគ្នាយរាងតាយ ស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើតក្នុងអបាយ ខុគ្គត់ វិនិបាត ខរក ព្រោះហេតុតែវិបត្តគឺទោស នៃម នោកឬ មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយអកុសល បេតនាក៏មា**ន ។** ម្នាល់កិត្តទាំងីឡាយ តឋាគត មិនដែលពោលខ្លាំសេចក្តីអស់ទៅ នៃកម្ម តំ**ន**ទ្បាយ ប្រកបដោយបេតនា ដែលសត្វក្ដើលើយ សន្សំហើយក្រោះ មិនជានទទួលខ្លាំផលទេ ឯផលនោះឯង វមែងកើត ក្នុងបច្ចុប្បន្ ក៏មាន ក្នុងក្កភាព ជាល់ជាបក់មាន ក្នុងក្កភាព ដ ខេ ទៅក៏មាន ។ ម្នាលកិក្ខុ ទាំង ឡាយ តឋាគត មិនដែល ពោល នូវករិយា ធ្វើនូវ ទីបំផុត នៃទុក្ខ ក្រោះមិនទទួលខ្លុំផល នៃកម្មកំឯទ្យាយ ប្រកបដោយបេតនា ដែលសត្វធ្វើហើយ សន្សំហើយទេ ។ គ្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ កុសលកម្មាំងនោះ សម្បត្តិទឹកាយកម្ម មាន៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយ កុសល ចេតខា រមែងមានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល សម្បត្តិគឺវិចកម្ម មាន៤ ហេធី ដែលប្រកបដោយកុសល បេតនា រមែងមានសុ១ជាក់ថ្ងៃ មានសុ១ជាផល សម្បត្តិគីមនោកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយ កុសលចេតនា វមែន៍មានសុះជាក់ទ្រៃ មានសុះជាផល

បញ្ចូមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិគ្គោ

តមញ្ជា តិត្តប តាំខំ តាយតម្មខ្ពសម្បត្តិ កុសលសញ្ជាត់ ភាសលសញ្ជាត់ តាំខំ តាយ-ចោត់ ។ មេ ។ រាំ ទោ កិត្តប តាំខំ តាយ-កម្មខ្ពសម្បត្តិ គាសលសញ្ជាត់ខាតា សុខុឌ្យ សុខាំទាគា មោត់ ។

តាមញ្ជាំ កំក្សាប់ តំរៃខំ មលេកាម្មនួសម្បត្តិ កុសល-សញ្ជាត់នៃកា សុខុឌ្យ សុខវិទាគា ហោតិ ។បេ។ ឃុំ ខោ ភិក្ខុប់ នំរិខំ មយេកាម្មនួសម្បត្តិ គាុសល-សញ្ជាត់គោ សុខុឌ្យ សុខវិទាគា ហោតិ ។

[🙍] ម. ចគុញ្ចិណ វចឹកឬគ្គសម្បត្តិ កុសលំ សញ្ចេតនិកំ សុខុស្រយំ សុខវិយាក់ ហោតិតិ ទិស្សតិ ។

បញ្ចុមបណ្ណាស់ព បឋមរិគ្គី

ម្នាល់កក្ខុព៌ឥឡាយ សម្បត្តិគិតាយកម្មមាន៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយកុសលចេតនា មានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល តេដ្ហូចម្ដេច ។បេ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ សម្បត្តគឺតាយកម្មទាន៣យាង ដែលប្រកបដោយ កុសល ចេតនា រមែងមានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល ដូច្នេះឯង ។ ម្នាលកិត្តទាំងឲ្យាយ សម្បត្តិគឺវិចិតម្ម មាខ ៤ យាង ដែលប្រកបដោយ កុសលេចតនា មានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល តេដ្ឋបម្ដេច ។ បេ។ ម្នាលភិក្ខុព៌ងទ្បាយ សម្បត្តិគឺវិចិកម្ម មាន៤យាង ដែលប្រកបដោយ កុសល ចេតនា ម៉េងត៍មានសុខជាកម្រៃ មានសុខជាផល ដូច្នេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុតាន៍ឲ្យាយ សម្បត្តិគីមនោកម្ម មាន៣ យ៉ាង ដែលប្រកប ដោយកុសលចេតនា មានសុ១ជាកម្រៃ មានសុ១ជាផល តើដូចម្ដេច។ ចេ។ ម្នាលកិត្តគំនិទ្យាយ សម្បត្តិគឺមានាកម្ម មាន ៣ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយ កុសល ចេតនា វមែងមានសុ១ជាកាម្រៃ មានសុ១ជាផល ដូច្នេះឯង ។

សុទ្ធនូបិជិពេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្យូ ទសកនិបាតោ

នាំជំនាយកម្មខ្ពស់មន្ត្រី កុសលស់ព្យេត្តជំនាយកម្ម កំ កំក្កា សត្តា កាយស្បី ដេយ ជាតិបាល ស្មត្ត ក្រុំ ហេតំ ឧបជ្ជិច្ចិ ឧត្តិប្រជុំ កម្មវិត្តសម្បីខ្លុំ ក្រុសល់សំពៅនៃប្រភេស ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ កម្មវិត្តសម្បីខ្លុំ កុសល់សំពៅនៃខ្លួំ ប្រជុំ ប្រជុំ ប្រជុំ សំនិងសំពី មួយស្បី ប្រជុំ ប្រជុំ

(៧៦) ជាហំ ក់ក្ដាប់ សញ្ជាន់និកាន់ គម្មាន់ កាតានំ ឧបចិតានំ អប្បដិស់វិធិត្យ ព្យុន្តិការំ នោម គញ្ ទោ ធំ ដៅ ១ម្មេ ឧបបដៅ វា អបប វា បរិយាយ ។ ឧ គ្វោហំ ក់ក្ដាប់ សញ្ជាន់ភាន់ កម្មោន កាតាន់ ឧបចិតាន់ អប្បដិស់វិធិត្យ ឧក្សាស្ព្រួការិយំ វឌាម៉ ។

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាល់កិក្ខុ ទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ លុះបែកធ្ងាយពងកាយ ស្ងាប់នៅ
រមែងទៅកើត ឯសុគតិសួគិ ទៅលោក ក្រោះហេតុតែសម្បត្តិគឺកាយកម្ម
មាន ញ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា ក៏មាន ព្រោះហេតុតែ
សម្បត្តិគឺវិបីកម្ម មាន ៤ យ៉ាង ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា ក៏មាន
។ បេ ។ ម្នាល់កិក្ខុទាំងឡាយ សត្វទាំងឡាយ លុះបែកធ្វាយរាជកាឃ
ស្លាប់ទៅ វមែងទៅកើត ឯសុគតិសួគិ ទៅលោក ព្រោះហេតុតែសម្បត្តិ
គឺមនោកម្ម ដែលប្រកបដោយកុសលចេតនា ក៏មាន ។

ចញ្ចុមបណ្ណាសពេ បឋមវិញ្គោ

សទោ សោ ភិក្ខុវេ អរិយសព្វវភោ ឃុំ វិតតាភិវេញ វិតតព្យាទានោ អសម្មីនៀ សម្បីជានោ ជន្មហ៊ីមោ មេត្តាសហកាតេន ចេតសា វាក់ ធំសំ ៩វិត្វា វិហាតិ តថា ខុត៌យ៍ តថា គត៌យំ តថា ខតុត្ត ៨គំ ឧឧទ្ទពោ ត់វិយ៍ សត្វត្ថិ សត្វត្តតាយ សត្វាវត្ថិ លោក មេត្តាសហគាត់ន ខេត់សា វិបុលេន មហក្កតែន សោ ឃុំ ខេស្ភាត់ ខុព្វេ ទោ មេ ៩៤ ចិត្ត បរិត្ត ហោត៌(°) អភាវិតំ ឯតរហ៍ បជ មេ ៨៩ំ ចំតុំ អប្បមាណ សុភាវិតំ យំ ទោ ខា គាំញ៉ា បមាណកាត់ កាម្ម ជ តំ តាត្រាវេសបុត្ថ ជ តំ ត(ស) ខេត្ត (k) ។ នំ ន ម្តាប់ ក្នុង ខេត្ រតក្តេ(m) ខេ(L) អយំ mុមារោ មេត្តា ខេតោវិទុត្ត ម្រុក អត្ត សេ ខាឧយត្ថិ មានបាំខ្លែ ឯ

១១.ម. អហោសិ ។ ៤១១.ម. ត្រាវតិដ្ឋតិតិ ។ ១១ម. ទហរទុត្តេ ។ ៤៩ ១. ម. ឯត្តុប្រ សោតិ បាហេ ទិស្សតិ ។

បញ្ចូមបណ្ណាស់ព ហេមវត្ថ

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ អរិយសាវកនោះឯង ប្រាសហកអភិជ្ជា ប្រាស ហកព្យាធាទ ជាអ្នកមិនវិធ្វើន មានប្រាជ្ញាស្មារតីខ្លាប់ខ្លួន មានចិត្ត ប្រកបដោយមេត្តា ផ្សាយទៅ កាន់ទិសទី ១ ទិសទី ៤ ទិសទី ៣ ខ្មែរ ៤ ក៏ដូបគ្នា មានបិត្តប្រកបដោយមេត្តាដ៏ធំទូលាយ មានប្រមាណ មិនជាន មិនមានពៀវ មិនមានព្យាបាទ ផ្សាយទៅកាន់ទិសភាជលើ ទាងក្រោម នឹង **ទំសទទឹង គឺ ទំ**សត្វច ៗ ផ្សាយទៅ កាន់លោក ព៌ងមូល ដោយយកខ្លួន ទៅប្រៀបផ្ទឹមខឹងសត្វទាំងពួង ក្នុងទិស ទាំងពួង ដោយប្រការដូច្នេះ កិក្ខុនោះដឹងច្បាស់យ៉ាងនេះថា ចិត្តអាត្វា អញ នេះ ជាតាមាវិចវៈ ដែលមិនជានិច្ចវិន ហើយ ក្នុងកាលមុខ ហុះ ដល់ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ចិត្តអាគ្មាអញនេះ ជាអរូបាវចរៈ ចំរើនល្អហើយ ម្យ៉ាងទៀត កម្មណាមួយ ដែលជាកាមាវិចវ: វមែងមិនសល់នៅក្នុងចិត្តនោះ កម្មនោះមិនបិតនៅក្នុងចិត្ត នោះទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ អ្នកទាំងឡាយ សំគាល់នូវកម្មនោះ ដូចម្ដេច បេកុមារនេះ ចំរើនមេត្តាចេត្រាម៉ុត្ត ចាបដើមតាំងអំពីខ្លួន តេកុមារនោះ គប្បីធ្វើខ្លាំហុបកម្ម បានដែរឬទេ នៅក្មេង

សុត្តន្តបំជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាកោ

នោ ហេតំ ភ ្តេ ។ អការេ ស្ថិ ទេ ខ ខ ខ ក ម្មុំ អប់ ឆុ ទោ ឧុក្ខំ ដុសេយ្យាតិ ។ ភោ មោតិ ភព្តេ អភាពេ-ឧញ ភាព ទេ០កម្ម កាត្រា ឧក្ខំ ដុស់ស្ត្រីតំ (°) ។ ភាយកញ្ចា ទេ១ ខណ្ឌ កក្ខាយ មេត្តា ខេត្តេវិមត្ត ឥទ្ធិយា វា ឬរំសេង វា ឥទ្ធិយា វា ភិទ្ធាប បុរិសស្ស វា នាយំ ភាយោ ភាឌាយ កម្មិយោ ច្ខេត្តពេ មញ្ចុំ មូល ។ មោ វារុំ ឧយុសនុ ទាបកាញ់ កាត់ សព្វ ឥ៩ ៥៩៤៤ តំ អនុភ-រឹស្សតិត (m) ។ ม ំ ភារិតា ទោ ភិក្ខុវេ មេត្តា ចេតោ-វិទុត្ត អនាតាមតាយ សំវត្តត់ ៩០ បញ្ជា ភិក្ខុ នោ ខុត្ត វិមុត្ត អប្បដិវិជ្ឈាតាត ។

[🤊] ម. ផុលិល្សត្តិ ។ 🖢 ធ. ឥធ ។ 🕳 ធ. ម. ខ គំ អគុគំ ភវិល្សតិតិ ។

សុត្តន្តបំដក អង្គត្តរស់កាយ «សក់និបាត

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនបាន េ ។ សេចក្តីទុក្ខដហ្វីពាល់ត្រូវ នូវកុមារនេះ កាលដែលមិនធ្វើនូវជាបកម្ម បានដែរឬ ។ បពិត្រព្រះអង្គ ដំចំរើន មិន**បាន**ទេ បញ្ជាត្រោះអង្គដ់ចំរើន ព្រោះថា សេចក្តីទុក្ខនឹង ពាល់ត្រូវអ្នកដែលមិនធ្វើ នូវបាបកម្មភ័ពណា បាន ។ ម្នាល់កិត្តទាំង ទ្វាយ ចំណែ**កខាង** មេត្តាចេតោមែត្តនេះ ស្រឹក្ត ចរសក្ត គរួចប្រេនដោយពិត មាលកក្ខទាំងឡាយ ស្រុក បុរសក្ដ មិនអាច កានយកនូវកាយនេះហើយ ទៅកាន់បរលោកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វនេះ មានចិត្តជាមូលហេតុ ។ ភិក្ខុនោះ ដងីច្បាស់យ៉ាងនេះថា ជាបកម្មណាមួយ ដែលអាត្មាអញរធ្វីហើយ ដោយករដកាយនេះ ក្នុងកាលមុន ចាបកម្មព៌ងអស់នោះ អាត្មាអញត្រវទទួលផលក្នុង លោកនេះ បា្តមនោះនឹងលែងមានតទៅ ។ ម្នាលកក្ខាំងឡាយ មេត្តារចនោវិមុត្តិ ដែលភិក្ខុអ្នកមានប្រាជ្ញា ក្នុងសាសនានេះ ឃើញច្បាស់ខ្លូវវិមត្ត គឺ អរហត្តផលតទៅ ចំរើន ហើយ យ៉ាង៍នេះ ក៏វមែងប្រព្រឹត្ត ៧ ដើម្បីអនាគាមិធម៌

បញ្ចមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិភ្នៅ

តែរុណាសហតុនេះ ខេត្ត... មុខិត្តសហតុនេះ ខេត្តសា . . . ខ្យត្តាសហកាតេខ ខេត្តសា ឯកំ ឧំសំ ឌាំត្យ វិទាវតិ តថា ឧតិយំ តថា តតិយំ តថា ចតុទ្ខ ៩និ ឧធ្មលោ នាំយំ សព្ធិ សព្ត្តាយ សព្វវឌ្គ លោក ំ ជមេត្តាសហភាពន មេតសា វិបុលេខ ឧសក្តុតេខ អព្យមាណេខ អឋេធ អព្យាបដ្ឋោន ៩វិទ្វា វិហវត សោ រៀវិ បជាសាតិ បុត្វេ ទោ មេ ៨ជំ ចិត្ត បរិត្ត ហោត អការិត រាសស្ ឧប មេ ។ ខ្លុំ ម្សាំ មណ្ឌស មាន ។ មាន យំ ទេ ខេ កិញ្ចុំ ខេមាណក់តំ កម្មុំ ន តំ តុត្រៅសំសុត្រ ជ តំ តុត្រាត់ដូតិ ។ តំ គឺ មញ្ជ ក់ត្តា៥ ឧសវតក្តេ ខេ អយំ គុមាហ ន ខេ ខេត្ត ខេត្ត ស្រុក ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត តាប្រញាតិ ។ នោ ៈមាត់ តន្តេ ។ អការាជំព្រា ខែជ ទាបកម្មំ អចិត្ ទោ ខុត្តាំ ឌុសេយ្យាតិ ។

ភិក្ខុមានចិត្តប្រកបដោយករុណា... មានចិត្តប្រកបដោយមុខិតា... មានចិត្ត ប្រភបដោយទបេត្តា ផ្សុយទៅកាន់ទិសទី ១ ទិសទី ២ ទិស**ទី ៣, ទិស** ទី ៤ ក៏ដូចគ្នា មានចិត្តប្រកបដោ**យ «**បេក្ខា ដ៏ធំទូលាយ មានប្រ**មាណ** មិនជាន មិនមានសៀរ មិនមា**នព្យាបាទ ផ្សាយទៅកាន់ទិសភាជ** លើ ទិស១1៨ក្រោម នឹងទិសទទឹងគឺទិសតូ២១ ផ្សាយទៅកាន់លោក ទាំងមូល ដោយយកខ្លួន ទៅប្រៀបផ្ទឹមទឹងសត្វទាំងពួង ក្នុងទីទាំងពួង ដោយប្រការដូច្នេះ ភិក្ខុនោះដឹងច្បាស់យាងនេះថា ចិត្តអាគ្មាអញ នេះ ជាកាមាវចរចិត្ត មិនទាន់បានចំពើន ក្នុងកាលមុន េ លុះដល់ក្នុង កាលឥឡូវនេះ ចិត្តអាត្មាអញនេះ ជាអរូជាវិចវៈដែលបានចំពីនល្អហើយ ទំណែកខាងកម្មណាមួយ ជាកាមាចវែរ: កម្មនោះនឹងមិនសល់នៅក្**ង** ចិត្តទោះទេ កម្មនោះមិនបិតនៅក្នុងបិត្តនោះទេ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ អ្នកទាំងទ្វាយ សំគាល់នូវហេតុនោះដូចម្ដេច បើកុមាវនេះ ចំរើន ទល្វេក្ខារចតោវិមត្ត ចាប់ដើមតាំងអំពីខ្លួននៅក្មេង តេត្តហ្វីធ្វេក្សា បានដែរឬ េ ។ បតិត្រព្រះអង្គដ៏បំព័ន មិនបាន េ ។ **សេច**ក្តីខុក្ គប្បីពាល់ត្រូវនូវកុមារនោះ កាលដែលមិនធ្វើនូវ**ណុ**បកម្ម ដែរឬ**េ ។**

សុត្តនូបិដិពេ អង្គុត្តរទ័៣យស្ស ទសពនិយាពោ

នោ មេតំ គន្លេ អ**ក**ពេន្ត្តាំ គន្លេ ទាមកម្មឹ ក្តុតា ខុត្ត ដុស់ស្បូតិតិ ។ ភាប់តញ្ ទោ **មនាយ៍** ភិក្ខាវៃ ជុមេក្ខាបេតោវិមុត្ត ឥត្តិយា ក្សាសេខ ក្នុខិលា ក្នុយិត្ស សំទ្រាសារី ប្ ជាយំ កាយោ អាជាយ កុខព្យា អយុំ ភិក្ខុម មច្ឆោ ។ សោ ឃុំ ខែជាឆាត់ យុំ ទោ មេ **៩**ខំ គំញ្ចី បុព្វេ **៩មិលា** គេដេកាយេធ ទាបកម្មើ កែនាំ សព្វ ឥ០ ឋេខធំយំ ១ នំ អពុការិស្បូតនៃ។ រ)ំ ភាវិតា ទោ ភិក្ខុវេ ឧបេក្ខាចេតោម៉ែន្តិ អណតាមតាយ សំវត្តិ ៩៩ ខេញសុទ្ធ ភិក្ខុាណ នុត្ត វិមុត្ត អប្បជិវិជ្យាតាត់ ។ (५៧) អនុសេ មេឃខរេរ ឈ្រៃស៊ីហោរ យេជ ភក្ស តេជ្ជសង្ខំ ឧបសង្គ៌ត្វា កក់ សន្ទឹ សម្ពោធិ សម្ពោធធំណំ ភានិ សារាណ័យ វីតិសារេត្យ ឯកាមខ្លំ និសីធិ ។

សុន្ត្តម៉ាំង២ អង្គុត្តរសិកាយ ទសកសិបាត

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន មិនបានទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ក្រោះថាសេចក្ដ ទុក្ខ នឹងញល់ត្រវន្ធវអ្នកដែលមិនធ្វើជាបកម្មអំពីណា បាន ។ ម្នាលក់ក្ ព៌ងទ្បាយ ចំណែកខាងឧបេក្ខាចេតាវិមត្តនេះ ស្រុក បុរសក គួរចំរែន ដោយពិត ម្នាល់ភិក្ខាធិន្យាយ ស្រឹក្តិ បុរសក្តិ មិនអាចកានយក នូវកាយនេះ ទៅកាន់បរលោកទេ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ សត្វនេះ មានបត្តជាមូលហេតុ ។ ភិក្ខុ នោះ ជំងឺព្យាស់យាងនេះថា **ជាបក**ម្ម ឯណាមួយ ដែលអាគ្មាអញ **ជា**៩ធ្វើហើ**យ ដោយករ**ដកាយ**នេះ** ក្នុងកាលមុន ជាបកម្មទាំងអស់នោះ អាត្មាអញត្រៃខែទួលផល ក្នុង លោកនេះ ជាបកម្មនោះនឹងលែងមានគាល់ ។ ម្នាលកក្ខាជិទ្យាយ ទបេក្ខាចេត្រាមៃត្តិ ដែលកិត្តអ្នកមាន ជ្រាញ់ **ក្នុងសាសនានេះ** មិនបានពិលា**ណោ** ឃើញច្បាសនូវវិមុត្តិគឺអហេត្តផលត់**៧** ចំរើនហើយ យ៉ាងនេះ ក៏រថែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីជាអនាគាមិធម៌ ។ (៩៧) គ្រានោះឯង ព្រាហ្មណ៍ ម្នាក់ចូលៅមានល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះចូល ្រៅដល់ហើយ ក៏ធ្វើសេចក្តីកែវាយជាមួយទឹងព្រះមានព្រះភាគ លុះបញ្ចប់ ពាក្យដែលគួរកែរាយខឹង៣ក្យុ ដែលគួររលឹកហើយ ក៏អង្គុយក្នុងទីសមគួ**រ។**

បញ្ចូមបណ្ណាស់ពេ បឋមវិគ្គោ

ស្នែនរោយ កោ ខ្ ខោ កោ កោ**តម** ហេតុ កោ ជជុំលោ ពោះក្នុង ខេត្ត ស្គា សាលស្ប មេខា ជាជាហា មេខាញ ខ្លួន ប្រឹក្សង្ ក្រណុ និត្ត ៤ មន្ត្រីព្រះមេត្ត សេវិសា ខេត្ត ខេត្ត ឃែលីឃ ត្រុច នេយ្ជិ៍ មេខា យការិ មេស ឯគិ-រណា អចាយ ឧក្កត់ វិធិចាត់ ធំរយំ ឧបបដ្ឋ**ន្ទ័ត់ ។** កោ បន្ត កោ តោតម ហេតុ កោ បច្ចុយោ យេឌត្ដេយនៅ មិន មានា សាលាការី មេខា ជាតិកោ សុគតិ សត្ត លោកាំ ឧបបដ្ឋដ្ឋិតិ ។ ជម្មាំឃ-សុឧស្ណាល្ខេខ ស្រាស្មីហា ត្រុច្ចេះ មេខែ **ស្**សិ តាយស្ប គេធា បរម្មរណា សុក្ខត់ សក្ត់ លោក ឧបមដ្ឋធ្^(๑) ។ ជ ទោ អហំ ឥមស្បា កោតោ តោត-មស្ប សន្លំត្រេន ភាសិតស្ប វិទ្ថារេន អត្តំ អាជានាមិ

១ ៖ ម. ១០០ដូត្តីតិ ។

បញ្ចមបណ្ណាស់ព បឋមវិគ្គ

លុះព្រាហ្មណ៍នោះ អង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏ទូលសួរព្រះមាន ព្រះភាគដូច្នេះថា មពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន អ្វីជាហេតុ អ្វីជាមច្ច័យ ដែលនាថ្បីញ្ចាំកសត្វខ្វះ ក្នុងលោកនេះ បែកធ្វាយរាងកាយស្វាប់ទៅ រថែង **ទៅ**កេត ក្នុងមជាយ ខុត្តត វិទិបាត ខរក ។ ព្រះអង្គគ្រាស់ថា គ្នាល់ព្រាហ្មណ៍ សត្វពួកៗ៖ ក្នុងលោកខេះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ ស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើត ក្នុងអធាយ ខុត្តត់ វិនិធាត នរក ព្រោះហេតុនៃកាវ មិនប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើយ ងៃនេះឯង ។ បកិត្រព្រះគោតម ដំចំរែន ចុះអ្វីជាហេតុ អ្វីជាបច្ច័យ ដែលនាំឲ្យសត្វពួក១៖ ក្នុងលោកនេះ បែកធ្វាយរាងតាយ ស្វាប់ទៅ ក៏ទៅក្មេតឯសុគតិសួគិ ទៅលោក ម្នាលព្រាហ្មណ៍ សត្វទាំងទុក្លយ ពួកៗ៖ ក្នុងលោកនេះ លុះបែកជ្វាយវាង កាយស្វាប់ទៅ រមែងទៅកើតឯសុគតិវា្លគិ ទៅលោក ព្រោះហេតុនៃកាវ ប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងភារប្រព្រឹត្តិស្មើយាងនេះឯង ។ ភាសិតសង្គេបរបស់ព្រះ-គោតមដ៏ចំរើននេះ១ព្រះអង្គ មិនដឹងច្បាស់ខ្លួវសេចក្ដីដោយពិស្តារបានទេ

សុទ្ធសុទ្ធស្រាត អង្គុទ្ធនិត្តាយស្ស សេកានិយ្យា ស្វាន្ត ខេត្ត ស្វាន់ នេះសេតុ ស្វាន់ ខេត្ត នេះសេតុ សេកានិយ្យា សេក្សា សេក្សា សេក្សា សេក្សិត្ត សេក្សា សេក្សា សេក្សិត្ត សេក្សា សេក្សា

នេះ ទំនួ ប្លាញ ងពតិន្នាញស្រុនន្នាយ ឈ្មេះ ឯ ស្រុនន្នាយ ឈេម ឯ នេ ឯ ស្រុ សេ យៃសីឃា ម្នុន្ន យាពេខ ងពតិន្នាញស្រុនន្នាយ ឈេម ឯ ស្រុនន្នាយ ឈេម ឯ នេ ឯ ស្រុ សេ យៃសីឃា អ្នកនិន្នាយ ឈេម ឯ នេ ឯ ស្រុ សេ យេសីឃា ស្រុនន្នាយ ឈេម ឯ នេ ឯ ស្រុ សេ យេសីឃា ស្រុនន្នាយ ឈេម ឯ នេ ឯ ស្រុ សេ យេសិឃា ស្រុនន្នាយ ហេម ឯ ស្រុ សេ យេសិឃា ស្រុនន្នាយ ហេម ឯ ស្រុ សេ យេសិឃា ស្រុងនេះ ស្រុស ហេម អព្វាយ ហេម ឯ ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រុស ស្រាស ស្រាស ស្រុស ស្រាស ស្គ

សុត្តតូមិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកតិបាត

តាស់តសផ្ទេបរបស់ព្រះគោតមដ៏ចំរើននេះ ខ្ញុំព្រះអង្គ គប្បីដឹងខ្លូវសេចក្តី
ដោយពិស្តារបានយ៉ាងណា សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន សំដែងធមិយ៉ាងនោះ
ដល់ខ្ញុំព្រះអង្គឲ្យទាន ។ ម្នាលគ្រាហ្មណ៍ បើដូច្នោះ ចូរអ្នកស្តាច់
ចូរធ្វើខុកក្នុងចិត្តឲ្យច្រពៃចុះ តថាគតនឹងសំដែង ។ ព្រាហ្មណ៍នោះ
ខណ្ឌសស្តាច់ព្រះពុទ្ធដីកានៃព្រះមានព្រះកាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។
ព្រះមានព្រះកាត្តខ្ពុំដីកានៃព្រះមានព្រះកាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។
ព្រះមានព្រះកាត្តខ្ពុំដំសំដែងដូច្នេះថា ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ការមិនច្រព្រឹត្តិ
ធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយកាយមាន ពា យ៉ាង ការមិន
ប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើដោយវាថា ៤ យ៉ាង ការមិន

ម្នាល់ ស្រាល់ សម្ងេនប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយ កាយ មាន ៣ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។ បេ។ ម្នាល់ ព្រាហ្មណ៍ ការមិន ប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយកាយ៣យ៉ាងនេះឯង ។

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ការមិនប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយ វាលា ៤ យ៉ាង ត្រីដូចម្ដេច ។ ថេ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ការមិនប្រព្រឹត្តិ ធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ រដាយវាលា៤យ៉ាងនេះឯង ។

បញ្ចុមបណ្ណាសពេ បឋមវិគ្គោ

ឧដ្ឋា ကျက္သက ဆိုႏိုင္ငံ ឧឧសា អយុម្ម័យ-္မေရာင္းကာ ကေနာ့ ၈ ကေ ရ ၅ႏွ ေလး ေက်းတြဲကေ ត់វិជ្ជ មនុសា អជ្ជធ្វើឃុំសែមចរិយា ហោត់ ។ **រា**ႏွ ងឌត់ឧប្ណស្រត់ សេ យោលីហ វារុគ្នខេយ្យ មាន មាន ខារគឺរហា អទាយំ ឧក្កត់ វិធិទាត់ ធំឃើ ឧបបដ្ឋធ្លំ ។ តាំដំ សោ ព្រាញ្ណា តាយេន ខេត្តយែសមទវិយា **ហោតិ ខត្តូំ**ជំ វាទាយ **ខ**អ្**ខ៌យ**សមខ៌យា យោតិ សិវិជំ មនុសា ជម្មីលេសមខ្លាំយា យោតិ។ អនុណី យែលីហា ខ្សុខ មាកោខ ឧតិឧក្ណ-ត់វិជំ ភាយេជ ជ**ម្មព្យសម**ទវិយា មោតិ ។ អនុសា ស្រាសាយ ឧសម្នំពុំ ស្សលា ឧភិស្លា-**က္ေရာ္က** သော မွာ အေတြ အေတြက ខេត្តឆ្នំ ក់ខាយ ខេត្តព្រៃអាមជ្ជា យោឌ ។

បញ្ចូមបណ្ណា**សព** បឋមវិត្ត

ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ចុះការប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយ
ចិត្តមាន ៣ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។ ថេ ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍ ការប្រព្រឹត្តិ
ធម៌នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ ដោយចិត្ត មាន ៣ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាល
ព្រាហ្មណ៍ សត្វពួក » ក្នុងលោកនេះ លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ
រមែងទៅកើត ក្នុងអបាយ ខុត្តត់ វិនិបាត នកេ ព្រោះហេតុនៃការ
មិនប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិមិនស្មើ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលព្រាហ្មណ៍
ការប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយកាយ ៣ យ៉ាង ការប្រព្រឹត្តិធម៌
នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយវាថា ៤ យ៉ាង ការប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិ
ស្មើ ដោយចិត្ត ៣ យ៉ាង ។

ម្នាលត្រាហ្មណ៍ ការប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយកោយ មាន ៣ យ៉ាងតើដូចម្ដេច ។ ២។ ម្នាលត្រាហ្មណ៍ ការប្រព្រឹត្តិ ធម៌នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយកាយ ៣ យ៉ាងនេះឯង ។

ម្នាល់ គ្រាប់ គ្រា គ្នា និងការប្រព្រឹត្តិ ស្មើ ដោយវាថា មាន ៤ យ៉ាង គ្រីដូចម្ដេច ។ បេ ។ ម្នាល់ គ្រាហ្មណ៍ ការប្រព្រឹត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិ ស្មើ ដោយវាថា ៤ យ៉ាង នេះឯង ។

សុត្តនូមិដីពេ អង្គត្តរទិកាយស្ស ទសពនិយាគោ

ដោយ ដន្ទីនេះ ស្លា នៅខ្លួំ កាហ្លេ ងនទ្ធំ ក្ ដោយ ដោយ ដេល សំ នេះ សំ មេខេត្ត សំ មេខេត្ត សំ អាត្ត កម្ពុំ ហេតុ និតតក្នុំ ម្នុំ មេខេត្ត សំ អាត្ត កម្ពុំ ហេតុ និតតក្នុំ ម្នុំ មេខេត្ត សំ អាត្ត កម្ពុំ ហេតុ និតតក្នុំ ម្នុំ មេខេត្ត អាត្ត អាត្ត អាត្ត មេខេត្ត អាត្ត កម្ពុំ ហេតុ និតតក្នុំ មុំ មុំ មេខេត្ត មុំ ដោយ មេខេត្ត កម្ពុំ ហេតុ និតតក្នុំ មុំ មុំ មេខេត្ត មុំ ដោយ មេខេត្ត កម្ពុំ មេខេត្ត មុំ មុំ មេខេត្ត មុំ មេខេត្ត មុំ ដោយ មេខេត្ត បានប្រសាស មានសំ មុំ មេខេត្ត មុំ ដោយ មេខេត្ត បានបាន មានប្រសាស មានសំ មុំ មេខេត្ត មុំ ដោយ មេខេត្ត បានបាន មានបាន មានបាន មានបាន មុំ មានបាន មានបាន មុំ មានបាន មា

បឋមេ បឋមរិញ្គោ ។

សុត្តនូបិដិក អង្គត្តរតិកាយ ទសកនិបាត

ម្នាល់ គ្រាប់ គ្រាប់ គ្រិត្តិធម៌ នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយចិត្ត មាន ៣ យ៉ាង តើដូចម្ដេច ។ បេ ។ ម្នាល់ គ្រាប់ ការប្រព្រឹត្តិ ធម៌នឹងការប្រព្រឹត្តិស្មើ ដោយចិត្ត ៣ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាល់ គ្រាហ្មណ៍ សត្វពួកខ្វះ ក្នុងលោកនេះ លុះបែកធ្វាយរាងកាយស្លាប់ ទៅ រមែងទៅកើតឯសុគតិសួគិ ទៅលោក គ្រោះហេតុនៃការប្រព្រឹត្តិធម៌នឹង ការប្រព័ត្តិស្មើ យ៉ាងនេះឯង ។ បពិត្រព្រះគោតមដ៏ចំរើន ពីកោះ ណាស់ ។ បេ ។ សូមព្រះគោតមដ៏ចំរើន ចាំខុតនូវ១ព្រះអង្គប់ជា ខ្ពសកដល់នូវសរណៈស្មើដោយជីវិត ចាច់ដើមតាំងអំពីថ្ងៃនេះតទៅ ។

ចច់ ចមមវគ្គ ១ ។

ទុតិយា ទុតិយាគ្នោ

(៩៤) ឧសហ៍ ភិក្ខាវេ ឧម្មេហ៍ សមញ្ជាក់តោ យថាក់តំ និក្ខាត្រា រ៉ាវ៉ និយយ ។ កាតមេហ នេះសហិ។ ថាណាត់ទាត់ យោត់ អធីញ្គាល់ យោត់ តាមេសុ ម៉ិឡាល់ ហោត់ មុសាវាធី ហោត់ ចំសុណវាចោ យោតិ ដុសវាចោ យោតិ សម្លួច្បូ-លាចី យោត់ អភិជ្ជាលុ យោត់ ព្យុចន្ទំត្តោ **យោតិ មិ**ព្តនិដ្ឋិតោ យោតិ ។ ឥមេហិ **ទោ** ភិក្ខុវេ ឧសហ ខម្មេហ៍ សមញ្ជាត់តោ យថាគត់ ធំក្តាត្តោ ឃុំ និយយ ។ ឧសហ៍ ភិគ្នាវ ជម្មេញ សមញ្ជាតាតា យ៩ាក់ត ភិក្ខុ ត្រៃ ស្រុំ សក្តេ ។ កាតេមេហ៍ ឧសហ៍ ។ ចាណាតិចាតា មដ់វ៉ាតោ យោតិ អធិន្មានាភា មជុំវិតោ យោត៌ កាមេសុ ម៉ឺឡាចាក មជុំវិតោ យោត៌ មុសាវៈ៣ បដ់វិទោ យោត់ បំសុណាយ វាថាយ មឌិវិតេត ទោះ តំ ដុះសាយ វាជាយ មឌិវិតេត មោះ តំ

ទុតិយវគ្គ ទី៤

(៩៨) ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌១០ យ៉ាង និង្ហាក់ ទៅក្នុងនកេដ្យថា គេនាយក ទៅ ខំលាក់ ។ ធម៌ ១០ យ៉ាងតែអ៊ីទះ ។ គឺជាអ្នកសម្ងាប់សត្វ១ ជាអ្នកកាន់យក ទ្រព្រដែល គេមិនបានឲ្យ១ ជាអ្នក ប្រភិត្តស ក្នុងតាមព័ងឡាយ១ ជាអ្នកពោលខូវពាក្យក្លក១ ជាអ្នក រពាលនូវពាក្យញុះញូង ១ ជាអ្នកពោលនូវពាក្យអាក្រក់ ១ ជាអ្នកពោល នូវិពាក្យពេយរាយ ឥត្យេយោជន៍១ ជាអ្នកច្រើនដោយការសំ**ព្ធឹន**៍ពៃ ចំពោះរួទព្យុអ្នកដុខែ ១ ជាអ្នកមានចិត្តព្យាធាទ ១ ជាអ្នកយល់១៧ ១ ។ មាលកិក្ខទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ១០ យ៉ាង**នេះ**ឯង នឹង ធ្លាក់ ទៅក្នុងនេះត ដូច**ជាគេនាយកទៅ**ទំលាក់ ។ ម្នាលក់កូទាំងឡាយ ឋគ្គលប្រកបដោយធម៌ ១០ យាំង៍ នឹង ទៅកេត្តឯស្ថានសួគ៌ ដូចជាគេនាំ យក ទៅដកល់ខុក ។ ធម៌ទាំង ១០ យ៉ាងតើអូទូ៖ ។ គឺជាអ្នកវៀវ တកចាណាតិបាត១ វៀរចាកអទិន្នាទាន១ វៀរបាកកាមេសុមិច្ចាលរទ វៀវបាកមុសាវាន្ទ វៀវបាក់បិសុណវាបា ១ វៀវ**បា**កផ**ុស**វៀបា ១

សុត្តស្ថិតិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ទសកនិយតោ

សម្តីធ្យល់ថា ឧឌ្សូវ លោធ មន្ទ្រឹត្តិបំព យោត៌ អព្យុបន្ទច់ត្តោ យោត៌ សម្មាន់ដ្ឋីកោ យោតិ ។ ៩មេហ៍ ទោ ភិក្ខាវ ឧសហ៍ ជម្មេហ៍ សមញ្ជាត់តា យថាភនំ ជំក្ខាំត្តា ស់ំ សក្កេត់ ។ (៥៩) រួមខ្លួល មួយផ្ទុំ ខេត្តេស្ទ មានប្រមាស យយាក់តំ ខិត្តត្រា ៧ នៃពេយ ។ កាត់មេហ៍ វីស-ត្តលោ ។ អត្តនា ខ ខាឈាត់ខាត់ យោត់ បញ្ចេ ទាណាត់ទាតេ សមាឧបេត អត្ត១ ខ អន់គ្នាជាយ ហោត បញ្ចា អធិញ្ជាធេ សមាធបេតិ អត្តសា ខ កាមេសុ មិញថា ហោត់ បញ្ចូ កាមេសុ ម់ឡាចារេ សមាឧបេត អត្តា ខ មុសាវាដឹ យោត៌ បញ្ជា មុសាវាធេ សមាធបេត៌ អត្តសា ខ ខិសុណវាទេ ហោតិ ខរញ្ច ខិសុណាយ វាទាយ សមា**ខ**បេត អត្**ល ខ ដ**ុសវាទោ ហោត៌ បក្សា ដុ**សាយ វា**ទាយ សមាឧបេត៌

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ទសកន៍បាត

វៀវេហាកសម្លួប្បូលបេះ ១ ជាអ្នកមិនប្រើនដោយអភិជ្ជា ១ មានចិត្តមិន ព្យាធាទ ជាសម្មាទិដ្ឋិ ១ ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយ ធមិ ១០ យាងនេះឯង នឹងទៅកើតឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេនាំយកទៅ ដំកល់ទុក ។

(qq) គិហម្គំខំ u ខ្លួន ខិប្រាយ ជំមិហ ជែម្ម ពេះ អាយុធ្ន ខ្លួន u ខ្លួន uជាក់ទៅក្នុងនរក ដូចជាគេនាំយកទៅទំលាក់ ។ ធម៌ ២១ យ៉ាង ត្រី អុំខ្លះ ។ គឺជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ដោ បន្ទង់ង ១ បប្រែអ្នកដទៃ ក្នុងការ សម្លាប់សត្វ ១ កាន់យក្សេព្យដែលគេមិនឲ្យ ដោយខ្លួនឯង ១ បប្ចូល អ្នកដទៃ ក្នុងការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ១ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុងកាម ទាំងឡាយដោយ១ងឯង១ បប្លារអ្នកដទៃ ក្នុងការប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាម ក្នុងការដោលពាក្យកុលក ១ ពោលពាក្យញុះញង់ ដោយខ្លួនឯង ១ បហ្គូលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យញុះញង់ ១ ពោលពាក្យកក្រក់ ដោយៗនឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យអាក្រក់ ១

បញ្ជូមបណ្ណា**សពេ** ខុតិយវគ្គោ

អន្តា ខ សម្ពីឲ្យលាច យោត ចក្រាំ សគិ្ធ ឧបិល្ប សមានបេត អត្តជា ខ អភិជ្ជាលុ ហោតិ បញ្ចេ អភិជ្ឈាយ សមាឧបេត អត្តនា ខ ព្យប្ចេច្ចេ យោត៌ បញ្ចេញ ត្យាទានេ សមានបេត៌ អត្តលា ខ មិឡានិដ្នី-កោ ហោត់ បញ្ជា មិទ្ធានិឌ្គីយា សមានបេត់ ។ ស់ ទេស្ស ស្ន្រី ស្នេស ខេត្ត ស្នេស ស្ យេខាក់ន ខ្យុំ ឡោ ស្ពំ ខ្មែយ ។ ស្រែនយា ភិក្ខាវៈ ឧម្មេស សមញ្ជាត់ លេខាភេទ ឆ្នាំ ខ្មែរ ស្ដាំ សក្ដេ ។ **ភេត្ស សំរុសភ័យ ។ អ**គ្គនា ខ ខាណាត់ខាតា មជុំវិតោ យោទិ មក្សា ទាណាទិទាតា ឋមេណិយា ស**សន**ខេត្ត អត្តលា ខ អនិញ្ញានានា ខដ្ឋានោ **ហោតិ ប**ញ្ចេ អធិន្មាធាលា ហេមណិយា សមាឧបេតិ អង្គជា ខ តាមេសុ មិញថា៣ ១៩វ៉ាតោ យោធ៌ បរញ្ ភាមេសុ មិឡាខារ ប្រេមណ៌យា សមានបេត់

បញ្ចូមបណ្ណាស់ព ទុគិយវិគ្គ

ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ដោយ១៩ឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការ ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ ច្រើនដោយអភិជ្ជា ដោយខ្លួនឯង ១ បប្លាអ្នកដ ែ ក្នុងកភិជ្ឈា ១ មានចិត្តព្យាធា្ទដោយ »្ទុងឯង ១ បប្លាអ្នក ដទៃ ក្នុងការព្យាជា ខេ ត្ត ដ.អ្នកយល់ទុស ដោយ១៩ឯង ១ បប្ចូលអ្នក ដទៃ ក្នុងការយល់ខុស ១ ។ ម្នាលកក្ខុខាងទ្បាយ បុគ្គលប្រកប ដោយជាមិ ៤០ យ៉ាងនេះឯង នឹងផ្ទាក់ទៅក្នុងនេះក ដូចជាគេនាយកទៅ ទំលាក់ ។ ម្នា**ល**ភិក្ខុទាំងទ្បាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ២០ យាង ន**ិត្សា ក្រុង**ស្ថានសុទិ ដូចជាគេនាំយក **ទៅ**ដកល់ខុក ។ គមិ៤០ យ៉ា<mark>ន</mark> តេអូខ្លះ ។ គឺជាអ្នករៀរចាក់ថា ណាត់ថាត ដោយខ្លួនឯង ១ បប្ចូលអ្នក **ដ ៃ** ក្នុងការរៀរបាក់ពុណាត់ពុត ១ រៀរបាកអទិន្នា ពនេះជាយខ្លួនឯង ១ បហ្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀរចាកអទិន្នាទាន ១ រៀវលាកកាមេសុមិញ្ចារ ដោយទូនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀវលាកការមសុមិញ្ចូលរ 🤊

សុត្តផ្តូបិដីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ទសកនិបាគោ

អត្តភា ខ មុសាវាធា ខដ់វ៉ាតោ យោត៌ បញ្ចេ មុសា. វាជា វោមឈ្យាល សមានបេត់ អគ្គា ខ ជុំសុណាយ វាទាយ បដ់វ៉ាតោ ហោត់ បញ្ចេ ប៉ុស្ណាយ វាទាយ ណ្ដេញ ភាសាសពេល អស្និយ ខ ឌាមមាល ង្គល់ តន្ស្រៃ លោខ សំណើ ដាំមាល មុខលា អេតហ្វេលា មានពេន អនីយ ខ មាគីពីហេស បដ់វ៉ាតោ យោធ៌ បញ្ចេ សម្ចុប្បូលទា វោមណ៍យា សមានមេត់ អត្តនា ច អនក់ជ្យាល យោត់ បញ្ចេ អេចក្ញាស្រា សមាឧ បេត្ អត្តិលា ខ អព្យាបចិត្តទី យោត៌ បញ្ចេកស្រាស់នេ ភាសេនបេត្ត អត្តភា ច សម្មាន់ដ្ឋិកោ ហោត់ បញ្ជា សម្មាន់ដ្ឋិយា សមាន. មេតិ ។ ៩មេល ទោ កិត្តាយ វីសតិយា ជម្មេលិ សមញ្ជាតា យថាភត់ និក្ខាត្តា សំ សក្ដេត ។ (೧೦೦) តឹសាយ កិត្តាប់ ជម្មេញ សមញ្ញាតតោ យថាក់ ខេត្តត្តែ ស់ ខែលេ។ កតេមេហ៍ គឺសាយ។

វៀរបាកមុសាវាទ ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការវៀរបាក មុសាវាទ ទ វៀរចាក់ប៊ុសុណវ៉ាចា ដោយ១៩ឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុង ការរៀរចាក់ចិសុណក់ចា ១ រៀរចាក់ផលុសក់ថា ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូល អ្នកដុំ ខេ ក្នុងតែប្រៀវបាកផុរុសវាយ១ រៀរយកសម្អួយ្យូលាប: ដោយខ្លួន ឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀរបាកសម្ពុប្យលាប: ១ ជាអ្នកថិន ច្រើនដោយអភិជ្ជា ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងអនិកិជ្ជា ១ មិនមានចិត្តព្យាហ្ទ ដោយខ្លួនឯឪ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការមិនព្យាហ៊ុខ ១ ជាសមានជ្ញុំ ដោយ១៩ឯឥ១ បបួលអ្នកដទៃ ក្នុងសមានជួំ១ ។ មាល ភក្ខុខាំងឲ្យាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ២០ យាងនេះឯង នឹងទៅកេត ឯស្វានសួត ដូចជាគេនាយកទៅដំកល់ទុក ។

(១០០) គ្នាលក់ក្នុទាំងព្យាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ៣០ យ៉ាងនឹង ព្រាក់ទៅក្នុងនេះក ដូចជាគេនាយកទៅខំណក់ ។ ធម៌ ៣០ យ៉ាង គេអ៊ីខ្លះ ។

បញ្ចមចណ្ណាសពេ ទុតិយវិគ្គោ

អគ្គភា ខ ខាណាត់ខាត់ យោត់ បញ្ចេ ខាណា-ត់ទា សេ សមាន ខេត់ ទោណាត់ទា **ខេ សម**-ន្ត្រោះ ហោត់ អត្តនា ខ អនិន្នានាយ ហោត់ **ប**រញ្ជា មនិញ្ញានានេ សមានបេត៌ អនិញ្ញា<mark>នានេ ខ</mark> សមនុពោ យោត៌ អត្តនា ខ តាមេសុ ម៉ិញថា ហោត់ បញ្ជា កាមេសុ ទំប្រាជា សមានមេត់ ការមេសុ មិញថាប ៩ សមន្ត្រោ យោតិ អត្តា មុសាវាធេ ខ សមនុព្រោ ហោត៌ អត្តជា ខ ប៊ុសុ. ಉ೪೧೭ ಮುತ್ತ ರಾಮಿ ಕ್ರಳಿಯಾಗಾ ೪೮೩ ಕಾರ್ នេះ ខេត្ត ចំសុណាយ ខ វាខាយ សមនុះ ញា ហោត៍ អសីខា ខ ឌុវភាប្រ សោ**ង ឧ ឈើ ឌុវភា៣ ប្យ៣** អត្តភា ច សម្លួច្បីលាច យោតិ ចរញ្ចាំ សម្លួច្បីហៅចេ សមានបេត សម្បីពីហេពេ ខ **សម**នុយោ ហោង

បញ្ចូមបណ្ណាស់ក ទុក្ខិយវគ្គ

តឺជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ដោយ ១ ន ឯ ន៍ ១ បប្ចូលអ្នកដ ៃ ក្នុងការសម្លាប់ សត្វ ពេញចិត្ត ក្នុងការសម្ងាប់សត្វ ១ កានយក (១ព្យដែលគេមិនជានឲ្យ ដោយ ខ្លួនឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការកាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឡឹទ ពេញចិត្ត ក្នុងការកាន់យកឲ្រព្យដែលគេមិនជានឲ្យ ១ ប្រព្រឹត្តខុស ក្នុង កាម**ព័ន្ធ**ឲ្យយ ដោយទុខឯន៍ ១ បប្ចូលអ្នកដ**ែ** ក្នុន៍ការប្រ^{ក្រត្ត}ទុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងតាម្រេព្រឹត្តទុស ក្នុងតាមទាំងឡាយ ១ ពោលពាក្យកុលក ដោយខ្លួនឯង១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យ កុហក ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យកុហក ១ ពោលពាក្យញុះញង់ ដោយ ខ្លួនឯឥ ១ បច្ចូលអ្នកដខែត្ម និការ ពោលពាក្យ ញុះញង៍ ១ ពេញ ចិត្ត ក្នុង ការពោលពាក្យញុះញុង ១ ពោលពាក្យអាក្រក់ ដោយ១នឯង ១ បប្ចូលអ្នក ដ ៃ ក្នុងការពោលពាក្យអាក្រក់ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យអាក្រក់ ១ ពោលពាក្យឥត្យយោជន៍ ដោយ១៩ឯង ១ បបួលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោល ពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១

សុត្តស្ថិតកេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ទសក់តិបាតោ

អត្តភា ច អភិជ្ឈាល ហោតិ ២វញ្ជា អភិជ្ឈាយ សមានបេតិ អភិជ្ឈាយ ច សមនុញ្ញោ **ហោតិ** អត្តនា ខ ព្យាបន្តខំត្តោ យោតិ បញ្ចេ ព្យាទាខេ អត្តនា ខ មិទ្ឋាធិដ្ឋិកោ យោធិ បញ្ជា មិទ្ឋា-ធំដ្ឋិយា ៩ សមានមេតិ មិញធំដ្ឋិយា ៩ សម-នុញ្ញោ ហោតិ ។ ៩មេហិ ទោ កិត្តាវេ គឺសាយ ឧម្មេល សមន្ទាក់តោ យថាក់តំ ខិត្តិត្តោ រៀំ នៃយេ ។ នឹសាយ ក់គ្លា ជម្មេញ សមន្ទាក់តោ យថាក់តំ និក្ខាំត្តា ដាំ សក្តេ ។ កាត់មេហ៍ នឹស្យ ។ អត្តា ខ ខាឈាត់ខាតា ខដំពៃតា យោទ៌ បញ្ចេ ទាណាទំទាតា ប់មេណ៍យា សមាន-ខេត្ត ទាណាត់ទាតា វេមេណ៍យា ខ សមនុព្រោ ព្រឹ **យោត អត្តសា ខ អនុ**គ្នានានា ខដ្ឋាតោ យោត៌ បញ្ចេ អនិន្នានានា ឋាមេណ៍យា សមានបេត អន្ទានានា វោមណ៍យា ខ សមនុព្រោ

ច្រើនសំឡឹងរំពៃ ដោយ១៩ឯង ១ បក្ខលអ្នកដទៃ ក្នុងការសំឡឹងរំពៃ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការសំឡឹងរំពៃ១ មានចិត្តគុំគួន ដោយខ្លួនឯង១ បហ្ចូល អ្នកដលៃ ក្នុងការគុំគូន១ ពេញចិត្ត ក្នុងការគុំគួន១ យល់ខុស ដោយ ខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការយល់១,ស ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការ យល់ខុស១ ។ គ្នាលក់ក្នុនាំងទ្បាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ៣០ យាងនេះឯង ខ្**ង់**ធ្លាក់**ទៅ ក្នុងន**កេ ដូចជាគេនាយក់ទៅទំលាក់ ។ ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ៣០ ហេង នឹង ទៅកេត ឯស្ថានសួគិ ដូចជាគេនាំយកទៅដំកល់ខុក ។ គមិញ១ យ៉ាងតើអ៊ីខ្វះ ។ គឺជាអ្នករៀបភាកព្*ណ*ាត់ពុះត ដោយ១**ខ**ឯង ១ បប្លម្នកដ**ៃ** ក្**ង** ការរៀវបាកចាណាតិបាត 🤊 ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវបាកចាណាតិបាត 🤊 រៀរចាកអទិន្នាទាន ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ វៀរចាកអទិន្នាទាន១ ពេញចិត្ត ក្នុងការវៀរបាកអទិន្នាទាន ១

បញ្ជូមបណ្ណាសពេ «គឺយវគ្គោ

អត្តភា ខ តាមេសុ ខ័ព្ទពាក បដ្ឋាំតោ ហោត់ ស្សាំ សម្រេស ត្ថិស្សា ណុតហ្គាំលា សុស្សពេល ការទេស ទិទ្ទាទាក់ អេមណ៍យា ខ អេមសុញ្ញា យោតិ អត្តភា ខ មុសាវានា ខដ់វ៉ាតោ យោត មរញ្ច មុសាវានា រ៉ោមណ៌យា ខ សមាឧបេត៌ មុសាវានា ឃុំមេហ្ហា ខ សមនុញ្ញោ យោត៌ អត្តនា ខ ចំសុណាយ វាទាយ ខដ់វ៉ាតោ **យោ**ត់ ប់ ទៅ ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខេង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែរ ខ្មែង ខ្មែ មេតិ ខុំសុណាយ វាទាយ ក្រេមហ៊ាយា ខ សម-ಕೀಮು ಚಾಜ ಆಪರು ಜ ಜೀಳುಗಾ ಇಲಾಗಾ ត្រក្សាខេត្ត ពេណិ ឌុមែមកោ មុខកាកា ណុង-ហ្វេលា សមាខពេទ្ធ ដុវេសាយ ៤ វាទាយ វោម-ហ្វេលា អានដំយោ ឈោខ្លួន អន្ទិសា ខ អាងគឺពិល្ស ស បឌិវិក្រោ យោធ៌ បញ្ចេះ សម្លួប្បូលថា ប្រមណ៌យា សមនុញ្ញេ យោធិ អត្តថា ៩ អភិឌ្ឈាល្ យោធិ

បញ្ចមបណ្ណាសក ។គឺយវគ្គ

វៀរថាតកាមេសុមិក្ខាថារ ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀវ **លក**កាមេសុមិញ្ហ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការវៀរលកការមេសុមិញ្ហ ១ ៖ ១ វៀរលកម្មសាវាទ ដោយខ្លួនឯឥ ១បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការវៀរបាកម្មសា-វាទ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវចាកម្មសាវាទ ១ វៀវចាកចិស្មណវាចា ដោយ ្ទុ**នឯង ១ ប**ប្ចូលអ្នកដ**ែ** ក្នុងការវៀរចាក់ថិសុណវាចា ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវបាក់ប៊ុសុណវាបា ១ រៀវបាក់ផ្យុសវាបា ដោយខ្លួនឯង ១ **បប្ចូលអ្នកដទៃ** ក្នុងការរៀរយកផរុសវាយ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀរយក រៀវថាភសម្ពប្បូលាបៈ ដោយ១្នឯឪ ១ ជុះសវាហ ១ អ្នកដទៃ ក្នុងការវៀរចាកសម្ពុហ្មលាបៈ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការវៀវ ជាអ្នកមិនមា**ន**អភិជ្ជា ក្រោយ១៩ឯង ១ **១** ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១ ១

សុទ្ធផ្តូក់ដីពេ អង្គុទ្ធរទិកាយស្យូ ខស់កនិយាគោ

(១០០) ខត្តាន្យីសាយ^(១) ភិក្ខា។ ឧផ្ទេហ៍ សម

ន្នាក់តោ យថាភគំ ធំត្វាំត្នោ រ៉ាំំ ធំយេ ។

តត់ទាត់ ហោត់ បញ្ជា ទាណាត់ទាតេ សមានបេត់

ទាសស្សី ខ ឃ្លែំ ភាសត់ អត្តជា ខ អធំឆ្នា
ទាសស្សី ខ ឃ្លែំ ភាសត់ អត្តជា ខ អធំឆ្នា
នាយី ហោត់ បញ្ជា អធំឆ្នានា សមានបេត់

នាយី ហោត់ បញ្ជា អធំឆ្នានា សមានបេត់

១ ៖.ម. ចត្តាហែយ ។

សុត្តនូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ទសកនិបាត

បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការមិនមានអភិជ្ជា ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការមិនមាន អភិជ្ជា ១ មានចិត្តមិនត្យាជាទ ដោយទូនឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុង មារត្តខេល្លាយ ខ ខ ខេញ ភ្នំ មិញ មានខេល្លាយ ខ ខ ការគ្រុ ខ្លង់ង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការយល់ត្រូវ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការយល់ ម្នៃ ១ ដាលម្មដំលូខសិប ជង្គលលែមឯ ដោយឧត្ ឃុ យ["]ង៍នេះឯង នឹង ទៅកេត្តស្លានស្គិ ដូចជាគេទាំយក ទៅជំកល់ទុក ។ (១០១) ម្នាលភិក្ខាំឥឡាយ បុគ្គលប្រកប ដោយជមិ៤០ ហើ**វ** និស្លាក ទៅក្នុងខែរក ដុចជា គេទាំយក ទៅខំលាក់ ។ ជមិ៤០ យ៉ាង គេ អូវៈ ។ គឺជាអ្នកសម្លាប់សត្វ ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុ ការសម្លាប់សត្វ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការសម្លាប់សត្វ ១ ពោលសរសេរ គុណ នៃការសម្លាប់សត ១ កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនឲ្យ ដោយ១ន ១ បប្ចូលអ្នកដ**ៃ** ក្នុងការកាន់យក្ខេព្យ ដែលគេមិនឲ្យ ១

បញ្ចមបណ្ណាសកេ ទុនិយវិស្ដោ

អន់ញ្ញានា ខេ ខ សមនុញ្ញោ ហោធិ អន់ញ្ញានស្បា ខ វណ្ឌំ ភាសទ៌ អគ្គល ខ តាមេសុ មិញ្ញាវ យោត៌ ខរញ្ជូ **កាមេ**ក្សុ ទ័ព្ឌថា៤ **សមាន**ខេត់ កាមេសុ ទំនានា៤ ខ សមឲ្យ៣ **ហោត់ កាមេសុ** ម៉ិញទាក់រុដ្ឋ វេណ្ឌ អាស់តំ អត្**ភា ខ មុសាវាធី** យោទិ៍ បក្សេ មុសាវា ខេ សមាឧបេទិ៍ មុសាវា ខេ ខ សម-ឲ្យ យោធិ៍ មុសាវាធ្យរ្និ ៩ វណ្ណិ ភាសតិ អត្តនា ខ ខិសុណាវាទោ មោះគំ មក្សា ខិសុឈាយ វេទាយ ស**មាន**ខេត្ត ខ្មែរហោយ ខេ វាខាយ សមនុក្សោ ហោត ខិស្ណាយ ខេ វាខាយ *រ*ណូ វាសត់ អត្តា ខ ៩រុសវា ទោ ទោត់ ខេត្ត ៩រុស្ស វាទាយ សមា-ឧបេត្ត ៩រុស្យា ខ ក្ខាយ សមនុក្រោ **ហោ**ត្ត ៩^{រុ}សាយ ខ វាខាយ វណ្ណ ភាសត អ**ត្ថា ខ** សម្ជុច្បាល់ខ្ពុំ ហេតុ បញ្ចេំ សម្អុចប្រាប់ សមាឧមេតុ

បញ្ចមបណ្ណាស់ក «ជ័យវង្គ

ពេញចិត្ត ក្នុងការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនឲ្យ 🤊 ពោលសរសើរ គុណ ខែការកាន់យក ខេញ ដែលគេមិនឲ្យ១ ប្រព្រឹត្តទុស ក្នុងភាម ទាំងឡាយ ដោយខ្លួងឯ៦ បប្លាអ្នកដទៃ ក្នុងការប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាម ទាំងឡាយ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការប្រព្រឹត្តិខុស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការប្រព្រឹត្តិ១ស ក្នុងកាមទាំងឡាយ ១ ពោល ពាក្យក្ហក ដោយ១៩ឯង១ បបួលអ្នកដ ៃ ក្នុងការពោលពាក្យកុហក ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យកុហក ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការ រពេលពាក្យកុលក ១ ពោលពាក្យញុះញង់ ដោ**យ**ខ្លួនឯ**ន** ១ បប្ចូល អ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យញុះញង់ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យ ញុះញង់ ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការពោលពាក្យញុះញង់ ១ ពោលភាក្សាក្រក ដោយ១៩ឯ៨១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យ អាក្រក់ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងតារពោលពាក្យអាក្រក់ ១ ពោលសរសើរ គុណ នៃការពោលពាក្យមាក្រក់ ១ ពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ដោយ ទូនឯង ១ បប្តូលអ្នកដទៃ ក្នុងការពោលពាក្យ ឥតប្រយោជន៍ ១

សុទ្ធនូប់ជិកេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស ទសកនិបាតោ

សតិជិហ្សេច ខ **មាន**ប់ឃោរ ឈេន មានីជិ អភិជ្ឈាល យោធ៌ បញ្ជា អភិជ្ឈាយ សមានបេត អភិជ្ឈាយ ខ សមនុពោរ យោតិ អភិជ្ឈាយ ខ វណ្ណំ ភាសត៌ អត្តខា ៩ ត្យូបខ្ទុំ ត្តោ យោត ប្រញុំ ព្យាទា ខេ សមាឧ ខេន្ត ព្យាទា ខេ ខ សម. ខ្មែញ យោត ព្យាខាឧស្ស ខ វេណ្ណ ភាសត់ អត្ត-នា ខ ទិទ្ធានិដ្ឋិកោ មោត បញ្ជា ទិទ្ធានិដ្ឋិយា សមានបេត ទិទ្ទាន់ជ័យ ខ សមនុត្តោ បោក មិឡានិឌ្ឌិយា ខ វណ្ណា ភាសតិ ។ ៩មេហិ ទោ ក់ត្លាវ ខេត្តខ្យុំសាយ ឧម្មេញ សមន្ទាក់តោ យថា-ក់ ខេត្តត្តា ឃុំ និយេ ។ ខេត្តាខ្មីសាយ កិត្តាវ ជម្មេច សមញ្ជាត់តោ យថាភន ធំភ្នំត្តោ ស្លំ សក្តេ ។ កាតេមេហ៍ ខត្តាន្យីសាយ ។ 🔹 ម. សអ្នហ្វូលាបាយ ។

សុត្តសំដឹក អង្គត្តរនិកាយ ទសកនិយាគ

ពេញបិត្ត ក្នុងការពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការពោលពាក្យឥតប្រយោជន៍ ១ ជាអ្នកមានអភិជ្ជា ដោយខ្លួន ឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងអភិជ្ជា ១ គេញចិត្ត ក្នុងកិជ្ជា ១ រពាលសរសើរគុណ នៃអភិជ្ជា ១ មានចិត្តព្យាថា**៖** ដោយ១្និងង ត បហ្គុលអ្នកដទៃ ក្នុងការព្យាបាទ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការព្យាបាខ១ ពោល សរសេរគុណ នៃការព្យាជាទ១ យល់១ស ដោយ១នឯង១ មច្ចូល អ្នកដទៃ ក្នុងការយល់១ស ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការយល់១ស ១ ពោលសរសេរគុណ នៃការយល់ទុស១ ។ ម្នាលភិក្ខុព៌ង៍ឡាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ៤០ យ៉ាងនេះឯង នឹងញាក់ទៅ ក្នុង នរក ដូចជា គេនាំ**យ**ក ទៅទំលាក់ ។ ម្នាលកិត្តាំងទ្បាយ បុគ្គល ប្រុកថ ដោយធម៌ ៤c យាង នឹង**ទៅ**កើត ឯស្ថានសួគ៌ ដូ**ចជា** เมติเพาะเท มักณ์จุก ๆ หษิ 60 เท็ม เก็มีขุม ๆ

ចញ្ចមចណ្ណស់ពេ ខុធិយវគ្គោ

អត្តនា ខ ខាណាត់ខាតា បដ់ពៃតា យោត់ ប់ព្យុ ទាណាត់ទាតា ៤៤៩ឈំយា សមានបេត ទាណាត់ទាតា យ៉េមសាយា ខ សមនុញ្ញោ មោត់ ទាណាត់ទាតា ប់មេណ៍យា ខ វ**ណ៌ ភាសត់** អត្តា ខ អង់ខ្លានាខា ខដ់ពីតោ ហោត់ បញ្ចេ អង់ខ្លានាខា ណ្ឌេសក្រា ហាងនេះ ងន្ទាំង ណាណ្ណា ខ សមនុព្យោ ហោត់ អធិន្ទានានា រវេមេណ៍យា ខ ស្លែ ភាសត់ អត្តា ខ កាមេសុ មិឡាថាក បដ់រ៉ាតោ ហោត់ បញ្ចា កាមេសុ មិច្ឆាចាក ហេម-ណ៌យា សមានមេគំ ភាមេសុ មិទ្ឋាទាក់ ប៉េមេណ៍យា ខ សមនុក្សោ យោធិ កាមេសុ មិឡាទាក រវាម-ណ៌យា ខ ស្ពេំ ាសត៌ អត្តភា ខ មុសាវាជា បដិវ៉ាតោ យោត៌ បញ្ជា មុសាវានា វេមេណ៍យា សមានបេត មុសាវាឌា ឃុំមណ្យា ខ សមាន យោ យោទ ខុសាវាណ ៤២ ណិយា ខ វណ្ណ ភាស**ត់**

បញ្ចូមបណ្ណាស់ក ទុតិយវគ្គ

គឺជាអ្នករៀវបាកចាណាត់ថាត ដោយខ្លួនឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុង ការរៀវបាក់ពុណាតិពុត ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវបាក់ពុណាតិពុត ១ រពាលសរសើរគុណ នៃការវៀរចាកចុណាតិចាត ១ វៀវចាក**អ**ទិន្នា**ទាន** ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការៀវ បាកអទិន្នាទាន ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការវៀរចាកអទិន្នាទាន ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការ វៀរហកអទិន្នាទាន ១ វៀរហកកាមេសុមិក្ខាហារ ដោយៗនឯង ១ បច្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការរៀវ ចាកកាមេសុមិច្ចាចាវ ១ ពេញចិត្ត ក្នុង ការរៀវបាភការ**ម**សុមិក្ខាបារ ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការរៀវបាក កាមេសុមិក្ខាបារ ១ វៀរបាកមុសាក់ខ ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូល អ្នកដទៃ ក្នុងការរៀវ ចាកមុសាវាខ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវ ចាក មុសាវាទ ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការវៀរថាកម្មសាវាទ ១

សុខ្លួនជំព័ត អង្គុខ្លួរនិយាយល្ប ទល់កន់បារោ

អត្តភា ន ខឹសុលរាយ វាទាយ ខនិពិតោ មេវាតិ បរញ្ច រិស្ណាយ វាខាយ ៤៩ លើយ សមាន-បេតិ បិសុណាយ វាហយ យមេណ៌យា ខ សម. ន្តលោ យោត់ ចំសុណាយ វានាយ អ្នេសាយា ದ 40⁰ ಬ ಚಿತ್ರಾ ದ ಜೀಳಾ*ಯ ಭರು* ೧ បដិក្ខិត្ត យោធិ បរញ្ជា ដុស្សាយ វាថាយ វាមេ-ណ្យា សមានខេត្ត ៩គ្រោយ វាថាយ យ៉ាមណ៌យា ខ សមនុញ្ញោ យោត៌ ដុស្រាយ វាថាយ វេមេណ៍យា ខេវេឈាំ ភាសតិ អត្តា ខេ សមូហ្គលភា ខជ-វ៉ាតោ យោតិ ខរញ្ជ សម្ពុប្បលាខា អេមណ៍យា ខ សមាជៈបេធ៌ សខ្ចុប្បាលាខា យុមណ៌យា ខ សមឧយា យោធិ សម្ពីឲ្យលាថា ៤៩៤៣បា ខេត្ត ုဏ္ကို အာလခံ မန္ဆာ ေမေနာင္ကိုလု យោតិ បរត្យ អន្ទដ៏ដ្ឋាយ សមានបេតិ អន្ទ<mark>ិដ្ឋាយ</mark> ខ សមនុញ្ញោ ហោត់ អនកិជ្ឈាយ ខ វណ្ណិ ភាសទី អត្តនា **ច** អត្យាបន្ទន់ត្នោ **យោទិ**

វៀវ៣ភិបិសុណវិល ដោយខ្លួនឯង ១ បប្ចូលអ្នកដទៃ ក្នុងការវៀវ **ហក្**បសុណ្យថា ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀរ បាកបិសុណ្យថា ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការវៀរ**ចា**កចិស្**ណ**វាថា ១ វៀរចាកផ**ុស**វាចា ដោយខ្លួនឯង 🤊 បប្រាអ្នកដ**ៃ** ក្នុងការរៀបភាកដុស្រាំថា 🤊 ពេញចិត្ត ក្នុងការវៀវបាក ផសេវចា ១ គោលសរសើរគុណ នៃការវៀវចាក **ឥុសវា**ហ ្ រៀវបាកសម្ពប្បាលប: ដោយខ្លួនឯង ១ បច្ចូល អ្នកដទៃ ក្នុងការរៀវចាកសម្ពុប្បាលបៈ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការរៀវចាក សម្ពុប្បាលថ: ១ ពោលសរសើរគុណ នៃការវៀវបាកសម្ពុប្បាលថ: ១ ជាអ្នកមិនមានអភិជ្ជា រ.. ាខ្លួនឯង ១ បច្ចូលអ្នកជនៃ ក្នុងការ មិនមានអភិជ្ជា 🤊 ពេញបត្ត ក្នុងការមិនមានអភិជ្ជា 🤊 ពោលសរ សើរ គុណ នៃការមិនមានអភិជ្ឈ ១ មិនមានបិត្តព្យាថា្ ដោយៗនឯង ១

ចញ្ចមចណ្ណសកេ ទុនិយវគ្គោ

បញ្ហា អត្យាទា នេ សមាន បេតិ អត្យាទា នេ ប សមនុ
បញ្ហា ហោតិ អត្យាទានស្បា ខ វណ្ណិ ភាសតិ អត្តភា

 សម្បានខ្មែក ហោតិ បញ្ជា សម្បានិខ្ចិយា សមាន
បេតិ សម្បានិខ្ចិយា ខ សមនុញ្ញា ហោតិ សម្បា
និឌ្ឌិយា ខ វណ្ណិ ភាសតិ ។ ឥមេហិ ទោ ភិក្ខាប់

បត្តាខ្យឹស្យា ១ ១ ១ សមន្ទាក់គោ យជាក់តំ

និត្តិត្តោ ឃុំ សក្តេតិ ។

(១០៤) ឧសស៍ ភិទ្ហាប់ ឧម្មេស៍ សមញ្ជាក់គោ ទន់ ឧបសន៍ អត្តាដំ បរិសា និ... អក្សាន៍ អនុបសន់ អត្តាដំ បរិសា និ... រឹសនិយា ភិក្ខាប់... និសាយ ភិក្សាប់... ខត្តាខ្យីសាយ ភិក្ខាប់ ឧម្មេស៍ សមញ្ជាក់ គោ ទន់ ឧបសន៍ អត្តាជំ បរិហា និ... អក្សាន៍ អនុបសន៍ អត្តាដំ បរិហា និ ។ បេ ។ សមេហ៍ ទោ ភិក្សាប់ ខត្តាខ្យីសាយ ឧម្មេហ៍ សមញ្ជាក់គោ អក្សាន៍ អនុបសន៍ អត្តាដំ បរិហា និទី ។

បញ្ចមបណ្ណាស់ក ។ ក៏យវិត្ត

ឋបួលអ្នកដៃ ក្នុងការមិនព្យាបាទ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការមិនព្យាបាទ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការមិនព្យាបាទ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការមិនព្យាបាទ ១ ជាអ្នកយល់ត្រូវ ដោយខ្លួន ឯង ១ បបួលអ្នកដទៃ ក្នុងការយល់ត្រូវ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការយល់ត្រូវ ១ ពេញចិត្ត ក្នុងការយល់ត្រូវ ១ ពេលសរសើរគុណ នៃការយល់ត្រូវ ១ ។ ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ៤០ យ៉ាងខេះឯង នឹងទៅកើត ឯស្ថានសួគ៌ ដូចគេនាយកទៅជំកល់ខុក ។

(១០៤) ម្នាលក់ក្នុទាន៍ឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌១០ យ៉ានី ឈ្មោះថា រក្សាទុកនូវ១៩ ដែលមានកុសលធម៌គាស់រំលើង ផ្ដាច់**ដែល** របាលហើយ... ឈ្មោះថា រក្សាខុកខូវីខ្លួន ដែលមានកុសលធមិ **မဲး ေတာ့ နောက်ႏိုးက်**နာ ကြောက်နဲ့လေးတလေးတိယား . . . မွာလက်ကွာက်ရေး**ဤယ** បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ៤០ យ៉ាន៍... ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ បុគ្គល ប្រភពដោយធម៌ ៣០ យ៉ាង... ម្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រភពដោយ ងមិ ៤០ យាង ឈ្មោះថា រក្សាទុកខូវខ្លួន ដែល**មា**នកុសលធម៌គាស់ រំលើង ផ្ដាច់ផ្ដុំល លេលហីយ . . . ឈ្មោះថា រក្សាទុកនូវ១**ខ** ដែល**មាន** កុសលធម៌មិនបានគាស់លេង ផ្ដាច់ផល ។ បេ។ ម្នាលកក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលប្រកបដោយធម៌ ៤០ យាងនេះឯង ឈ្មោះថា រកក្ខុកខ្សួន ដែល មានកុសលធម៌ មិនបានគាស់ លើង ផ្ដាច់ផ្ដល់ចោលឡើយ ចប់ ខុតិយវត្ត ទី 🖢 ។

តតិយោ តតិយវគ្គោ

(០០៣) ឧសហ៍ ភិត្តាប ជម្មេហ៍ សមញ្ជាក់តោ **។** ខេម្មាល់ ខេម្មាល់ មេខាល់ មេខាល់ ឧុក្គ វិធិទាត់ និយេំ ១០០៨គំ... ៩ េកេញោ តាយស្បី ដេយ ឧធ្មើរឃា សុងឌុំ សុខ្លុំ ហេតុ ឧ្ទខ្លួន ... វីសន៍យា ភិក្ខុឋ ... និសាយ ភិក្ខុឋ ... ចត្តាទ្បីសាយ ភិទ្ធាឋ ជម្មេញ សមន្ទាក់តោ ឥជេ-ក់ ត្តោ ភាយស្បី ដេច ត្រី ស្នេ មេសា មេសា ខេម្មិ វិធិទាត់ ខំរយំ ឧ្ទមជ្លីត់... ៩ គេកេទ្យោ កាយសុុ គេទា មរុម្មាណា សុគតិ សក្ដុំ លោកាំ ខុមមផ្លូក ។ មេ ។

ត្រិយវគ្គ ទី៣

(១០៣) ម្នាល់កក្ខុទាន៍ទ្វាយ បុគ្គល់ខ្លះ ក្នុងលេ**កនេះ** ប្រុកបេដោយធម៌ទាំង ១០ យ៉ាង លុះបែកធ្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ រថែង េការភិត ក្នុងអណុយ ខុគ្គ វិទិណ្ឌ នរក . . . បុគ្គលខ្លះ ក្នុង លោកនេះ លុះបែកគ្នាយរាជកាយស្ងាច់ទៅ ក់ថង់ទៅកើត ឯសគ្គិស្គឺគិ រទៅលោក... គ្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ៤០ យ៉ាង... ហ្លាក់ក្តុខាន់ឡាយ បុគ្គលប្រកប ដោយធម៌ ៣០ យ៉ាង ... ម្នាល់កក្ត ទាំងទ្វាយ បុគ្គលទ្ខះ ក្នុងលោកនេះ ប្រកបដោយធម៌ ៤០ យ៉ាង លុះបែកធ្លាយរាជទាយស្លាប់ទៅ វមែងទៅកេត ក្នុងអបាយ ទុគ្គត វិនិហ្វាត នរក ... បុគ្គលៗ៖ ក្នុងលោកនេះ លុះបែកផ្លាយរាងកាយ ស្ថាប**់ថា រមៃ**ង៍នៅកើត ឯសុគតិស្ទតិ នៅលេក ។ បេ។

បញ្ចុមបណ្ណាសកេ តគ័យវិង្គោ

ឧសហ៍ ភិក្ខុឋ ឧម្មេហ៍ សមញ្ជាក់គោ ៣លោ
ឋឌិតត្វោ ... បណ្ណាំតោ ឋឌិតត្វោ ... វីសតិយា
ភិក្ខុឋ... តិសាយ ភិក្ខុឋ ... បត្តាខ្យីសាយ ភិក្ខុឋ
ឧម្មេហ៍ សមញ្ញាក់គោ ៣លោ ឋឌិតត្វោ ... បណ្ណាំតោ
ឋឌិតត្វោ សមញ្ជាក់ ទោ ភិក្ខុឋ បត្តាខ្យីសាយ ឧម្មេហ៍
សមញ្ញាក់គោ បណ្ណាំតោ ឋឌិតត្វោ ។

តតិយោ តតិយវក្គោ ។

តេណ្យហុរុទេខ រុច្ខុខសា ។ (មុខេត្ត ឧសនិត្តសាគេមា រុធ្លេស មានិម្មាលេខា

បញ្ចូមបណ្ណាស់ព តតិយវត្ត

ម្នាលក់ក្តុតាំងឲ្យាយ បុគ្គលប្រកប ដោយជមិ ១០ យ៉ាន៍ គេកប្បី
ដឹងថាជាបុគ្គលពាល · · · គប្បីដឹងថាជាបណ្ឌិត . . . ម្នាលក់ក្តុតាំងឲ្យាយ
បុគ្គលពាល ប្រកបដោយជមិ ២០ យ៉ាន៍ · · · ម្នាលក់ក្តុតាំងឲ្យាយ បុគ្គល
ប្រកបដោយជមិ ៣០ យ៉ាន៍ . . . ម្នាលក់ក្តុតាំងឲ្យាយ បុគ្គល
ដោយជមិ ៤០ យ៉ាន៍ គេកប្បីដឹងថាជាបុគ្គលពាល . . . គប្បីដឹងថាជា
បណ្ឌិត ម្នាលក់ក្តុតាំងឲ្យាយ បុគ្គលប្រកបដោយជមិ ៤០ យ៉ាន៍ នេះឯន
គេកប្បីដឹងថាជាបណ្ឌិត ។

ចប់ គតិយុះត្ត ទី៣ ។

(ការរាប់នូវសុត្រ ក្នុងវគ្គ ទី ៤ នឹងវគ្គទី ៤ នេះ បណ្ឌិតគប្បីដឹង ដោយអំណាចបេយ្យាល:) ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យ ១សពនិបាកោ

ឌស៊ា មន្ត្រាំ មន្ត្តាំ មន្ត្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មន្ត្រាំ មនិត្តិ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ត្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្ធាំ មន្ទ្រាំ មន្ទ្រា

(೧۰៤) រកស្បី ភូមិព អភ្ជាំ៣៣ ឧក ឧតិ ភាពខ្លាំ ។ មន្តែ ឧក ។ អច្ចិក្សាំ អ្នះ កញ្ញា អាហារ ឧត្តិទំហក្សាំ ក្និស្តេកញា វិទ្ធិស្តេក អនុភានកញា អត្តិតក្សាំ ប៉ុន្តិស្តេកញា វិទ្ធិសុខ កញ្ញា រកស្បី ភូមិព អភ្ជិញ វុទ្ធិស្តេកញា វិទ្ធិសុខ កញ្ញា រកស្បី ភូមិព អភិញ្ញា វុទ្ធិស្តេក សញា រកសព្វិតិស្ត្រ វុទ្ធិស្តិស ស្ត្រិស្តិស ស្ត្រិស្តិស ស្ត្រិស ស្ត្រិស្តិស ស្ត្រិស ស

សុត្តស្ថិជិក អង្គុត្តរទិកាយ ទសកនិបាត

(១០៤) ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្វាយ ធម៌ ១០ យ៉ាង បុគ្គលគប្បីចំអើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ នូវភគ: ។ ធម៌ ១០ យ៉ាងតែអូទូ: ។ គឺអសុភសញា ១ មរណសញ្ញា ១ អាហារេ ២ដឹកលសញ្ជា ១ សព្វលោក អនកិរតសញ្ជា ១ អន់ចូសញា ១ អន់ច្រេ ទុក្សញា ១ ទុក្ខេ អនុក្សញា ១ ៤៣៩-សញា ១ វិភាគសញា ១ និរោធសញា ១ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ធមិ ១០ យ៉ាងនេះ បុគ្គលគប្បីកំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ នូវកគ: ។ [១០៩] ម្នាលកិក្ខាំងឡាយ ធម៌១០យ៉ាង បុគ្គល់គប្បីចំអែន ្រើស្ទីជីងីច្បាស់ នូវកគ: ។ ធម៌ ១០ យ៉ាង តើអ៊ីខ្វះ ។ គឺ អនិច្ច-សញា ១ អនុត្តសញា ១ អាហារេ បដ្តិកូលសញា ១ សព្វលោក អនករត្សពា ១ អដ្ឋកស្តា ១ បុទ្ធាក្រសពា ១ វិនីលក្សពា ១ វិបុព្**កស្**ញា ១ វិច្ចិទូកស្ចាញ ១ ខ្ទេមាត្តស្ចាញ ១ **។** ម្នា**ល** ភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ១០ យាងនេះ កុគ្គលគប្បីចំរែន ដើម្បីជំងឺច្បាស់ នុវភគ: ៗ

បញ្ចុមបណ្ណាស់ពេ តតិយវិគ្គោ

ឧភា ឧសិ សារុខឈ្នះ រ

ហូ កាស៊ីត្រខ្ញុំ រ ស្នសិវ មន្តិក្សា កាស៊ីត្រខ្ញុំ កាស៊ីក្សា

កាស៊ីត្រៀ កាស៊ីសុខ កាស់អាន្ត កាស៊ីក្សា កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ

កាស៊ីត្រៀ កាស៊ីសុខ រ ស្នសិវ មន្តិក្រា កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ

កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ កាស្ត្រ ប្រជាពិកាស ស្នេក្សា កាស្តីសេ កាស៊ីសេ កាស្តីសេ កាស្តីសេ កាស៊ីសេ កាស្តីសេ កាស៊ីសេ កាស៊ីសេ កាស្តីសេ កាសសេ កាស្តីសេ កាស្តីសេ កាស្តីសេ កាស កាស្តីសេ កាស្តីសេ កាសសេ កាស្តីសេ កាស្តីសេស្

(០០៩) ក្នុការីដ្រាល_(e) ខុម ឧសិ មាណ្ឌិល ភ ឧសា ស្នា ១៣៣ ព្រះ ភាព ក្នុមមាណ ស្នា ១៣៣ ឧប្យុក្សាល ក្នុមមាណ ស្នា ១៣៣ ឧប្យុក្សាល ក្នុមមាណ

๑ ខ.ម. ឯក្នុម ឥមេតិ ជាហេ ខិស្បតិ ។

បញ្ជូមបណ្ណាស់ព គគ៌យវត្ត

(១១៦) ម្នាលភិក្ខុទាំនឡាយ ធម៌ ១០ យ៉ាន៍ បុគ្គលគប្បីចំរើន
ដើម្បីដឹងច្បាស់ នូវភគ: ។ ធម៌ ១០ យ៉ាន៍ តើអ្វីខ្លះ ។ គឺសម្មាទិដ្ឋិ ១
សម្មាសង្គប្ប: ១ សម្មាក់ថា ១ សម្មាកម្មន្ត: ១ សម្មាកដើរ: ១
សម្មាក់យាម: ១ សម្មាសត់ ១ សម្មាសមាធិ ១ សម្មាញាណ: ១
សម្បាក់ម្តី ១ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ ១០ យ៉ាង៍នេះ បុគ្គល
សប្បីចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ នូវភគ: ។

(១០៧) ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ ជមិ ១០ យ៉ាង បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីកំណត់ដឹង អស់រលីង លះបង់ អស់ទៅ សូន្យទៅ នឿយណាយ រំលត់ សូបរម្នាប់ លះចោល រលាស់ចោល នូវពុគ: ។ បេ ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរតិបាយស្ស «សពនិយាវោ

តនុក្ខអាទី តា មុខ ខភា ខេត្ត មានសិក្សា នេះ នេះ មានសិក្សា នេះ ខេត្ត មានសិក្សា នេះ មានសិក្សា មានសិក្សា នេះ មានសិក្សា មានសិក្សា នេះ មានសិក្សា មានសិក្សា នេះ មាន

បណ្ណាស់ពេ បញ្ជូមេ ។

ទស់កន់បាលា និដ្ឋិលោ ។

លុត្តសំជាក អង្គត្តរទិកាយ ទស់កទិបាត

ឌមិ ๑០ យ៉ាងនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីជីងច្បាស់ កំណត់ដឹង អស់រលីង លះបង់ អស់ទៅ សូន្យទៅ នឿយណាយ ហែត់ សូបវិទ្យាប់ លះចោល រលាស់ចោល នូវទោស: មោហ: កោធ់: ឧបនាហ: មត្ទ: បលាស: ឥស្សា មច្ចាំយ: មាយា សថេយ្យ: ថម្ភ: សារម្ភ: មាន: អតិមាន: មិន: បមាន: ។

ប្រ បណ្ណាសត ទី ៥ ។

ចប់ ទស្សន៍ល្ខ ។

សុត្តត្តិបិដិកេ

អង្គត្លាទិកាយស្ស ឯកាទសកទិប្រតា

(០០៨) ស្ដ្រម សុខ ។ ស្អ សមយ៍ ភក្ស សាវត្ថិយ៍ វិហវតិ ដេតវេធ អស្ថិចិណ្ឌិតស្ប កក្ស ត្រេខ្មស់ខ្លុំមិ ឧបស់ខ្លុំមិត្ត កក់វេទ្ធិ អភិក្ នេត្យ ឯកមន្ត និស័និ ។ ឯកមន្តំ និស់នោ ទោ អាយក្មា អានខ្លោ កក់ខ្លែ សិតឧវេវិច គាំមត្តិ-တာခဲ့ ဧရွ ရောလတင်း လီတင်း ကော်မာင်းမိလ-ជំនិ ។ អច្បៃដ៏សាវត្ថានិ ទោ អានន្ គាសលនិ សីលាធំ អវិទ្យុឌិសាពធិសំសាធ៌ ។ អវិទ្យុឌិសាព មន ខណ្ឌ កាំមភ្នំយោ កាំមាន់សំសោតិ ។

សុត្តត្តប់ដក

អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកតិហុត

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះមាន**ព្រះ**ភាគ អរហន្តសម្មាសម្ព**្** ព្រះអង្គនោះ ។

តិស្សយវគ្គ ទី ១

សុត្តតូមិ៨ពេ អង្គដូរទំពាយស្ស ឯ៣មសពនិយាធា

អត្រាំឌុមាល សេ មាខចិ សត់ចឹយេ សត់ច៉ា-រំសំសោ ។ ទាមដំ ខធ ភាធ កាមត្ថំ ត់មានសំសន្ន ។ ទាមុខ្លុំ 🔊 អនន្ទ បត់ទុំ បតានសំសំ ។ ប៉ុន្តិ បន្ទ កន្ត្រ កម្មស្យា ក្នុង ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត មសុទ្រាដ់សំសា ។ ខសុទ្ធិ ខធ ភាព ភាមត្ថយា ក់មានសំសាត់ ។ ខស្ស្រ៉ូ ខោ អានន្ទ សុទត្វា សុខាធិស័សា ។ សុខ ខធ ភាធ្លេ កាមត្ថបា គ៌មាធិសំសត្ថ ។ សុខំ ខោ អានៈ សមាគេខ្លាំ សមាណធំសំសំ ។ សមាធំ ១៩ ភព្តេ កាំមត្ថាយា ភាសាធិស សោត ។ សមាជា 🔊 សា ភាធន្ទ បាប់ាភ្និតា។ សានស្សាស្សា យថាក្នុងសារសានស្សាសន្ទំរ~~សោ ។~~

សុគ្គស្ថិដិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកន៍បាន

ម្នាលអានខ្ទុ អវិហ្វដិសារ: មានជាមុដ្ឋ: (សេចក្តីកោយទន់) ជាប្រយោជន៍ មានជាមុជ្ជ:ជាអានិសង្ឃ ។ បញ្ជាព្រះអង្គជំចំរែន ជាមុដ្ឋ: មានអ៊ីជាប្រយោជន៍ មានអ៊ីជាអានិសង្ស ។ ម្នាលអាននូ ជាមុឌ្លៈ មានបតិ (សេចក្តីកែលយ្ទាំង) ជាប្រយោជន៍ មានបីតិ ជាអានិសន្យ ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ច័ត់ មានអ្វីជាប្រយោជន៍ មានអ្វីជាអាទិសង្ឃ ។ ម្នាលអានន្ទ ប៉ត់ មានបស្សទ្ធ (សេចក្តីសូប រម្ងាប់) ជាប្រយោជន៍ មានបស្សទ្ធិជាគាន់សង្ស ។ បពិត្រព្រះអង្គ ដុំចំរើន បស្សទ្ធិ មា**ន**អ៊ីជាប្រយោជន៍ មានអ៊ីជា**អានិស**ក្ស ។ ម្នាល់តាន់ខ្លួ ថស្សទ្ធិ មានសុ១:ជាប្រយោជន៍ មានសុ១:ជាគាន់ស**ង្**ទ្រ។ បតិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរ៉េន សុ១: មានអ្វីជាប្រយោជន៍ មានអ្វីជាអានិសង្ឃ ។ ម្នាលអានន្ទ សុ១: មានសមាធិ (ការតាំងចិត្តមាំ) ជាប្រយោជន៍ មានសមាធិ ជាអានិសង្ស ។ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន សមាធិ មានអ៊ី ជាប្រយោជន៍ មា**ខ**អ៊ីជាអានិសង្ស ។ ម្នាលអានខ្ល សមា^{ធិ} មានយថាកូតញាណ «ស្សនៈ (ការឃើញនូវសច្ច: ៤ ដោយញាណ តាមពិត) ជាប្រយោជន៍ មានយថាកូតញាណ «ស្បួន: ជាអានិសុស្ស ។

ចចមោ និស្សយវគ្គោ

យ៩វាភ្នំតាយ សេនស្បីខ្លួន ខេន្ត ខេត្ត ទេស្ហា ត់មានសំសត្ត ។ យថាក្នុងព្យាណឧស្សន៍ ទោ អានឆ្ល និត្តិនន្តំ និត្តិនានិសំសំ ។ និត្តិនា បនេ ភ នេ កិមត្ថិយា កិមានអំសាតិ ។ និព្វិនា ទោ អានន្ទ វិកឥត្តា វិកតាធិសំសា ។ វិកកោ មន កន្តេ តិមត្ថយោ គិមាធិសំសោត ។ វិភាគា ទោ អានន្ទ វិមុន្តិញា សានស្បន្នោ វិមុន្តិញា សានស្បនា-ជំសំសោត៌។ ឥត៌ ទោ អានខ្ល កុសហាធិ សំហាធំ អវិទ្យុជិសាវត្ថាធំ អវិទ្យុជិសាវាធិសំសាធិ អវិទ្យុជិសា-ហេ ទាមុដ្ឋត្តោ ទាមុដ្ឋានិសំសោ ទាមុដ្ឋំ បឹកត្តឹ មិតានិសំសំ មិតិ មស្ប៊ូនគ្នា មស្ប៊ូន្ទាធិសំសា បស្ស៊ី សុទត្ថា សុទាធិសំសា សុទំ សមា. ជញ្ញុំ សមាជាធិសំសំ សមាធិ យថាក្នុសាក-ញ សានស្បិនស្នោ ឧទ្ធានិងស្លាយនេស្សិនមេស

បមេ និស្សបេវគ្គ

ឋពិត្រព្រះអត្តដ៏ចំរើន យថាកូតញាណ **សេរួន:** មានអ្វីជាប្រយោជន មានអ្វីជាអានិសន្យ ។ ម្នាលអា**ន**្ទ យឋាក្នុងញ្ញា**ណ ខ**ស្សនៈ សន្ទទិស (សេចក្តីនឿយណាយ) ជាប្រយោជន៍ សន្ទេទិស ជាអានិសង្ស ។ ចាំត្រព្រះអន្តដ៏ចំប៉ិន និត្តិ៣ មានអ្វីជាប្រយោជន៍ មានអ្វីជាគានិសន្យ ។ គ្នាលគានខ្លួ និក្ខិព មានពៃគ: (ការប្រាស ញកតម្រេក) ជាប្រយោជន៍ **មាន[្]ភគ: ជា**អានិស**ង្យ ។ បកិត្រ** ព្រះអង្គដ៏ចំរើន វិភគ: មានអ្វីជាច្រយោជន៍ មានអ្វីជាអានិសង្ស ។ ម្នាល់អានខ្លួ វិវាគ: មានម៉ៃត្តីញាណៈស្សួន: (បច្ចុស្តីណញ្ហាណ)ដា ប្រយោជន៍ មានម៉ៃតិញ្ញា ណ ទស្សនៈ ជាអានិសង្ស ។ ម្នា**លអាន**ខ្ល ស៊ីល គាំងទ្បាយដាក្សល មានអវិទ្យាជិសាវ:ជាច្រយោជន៍ មានអវិទ្យាជំ-សារៈជាអានិសង្ស អវិហ្វសារៈ មានជាមុក្ត:ជាប្រយោជន៍ មានជាមុក្ត: ជាអានិសង្ស ចាមជ្លៈ មានបតិជាប្រយោជន៍ មានបតិជាអានិសង្ស បីតិ មានបស្សទ្ធិជាប្រយោជន៍ មានបស្សទ្ធិជា**គាន់សង្ស បស្ស**ទ្ធិ មានសុខ: ជាប្រយោជន៍ មានសុខ: ជាគាន់សង្ស សុខ: មានសមាធិ ជាប្រយោជន៍ មានសេមាធិជាគានិសង្ស សមាធិ មានយេថាកូតញាណ-ទស្សន: ជាប្រយោជន៍ មានយថាកូតញា **ណទសុរ្ន: ជាអានិសឥ**ស្វ

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាគោ

យដោត្តនញ្ជាល់ ឧស្សន៍ ឧទ្ធិនាន់អំអំ ឧទ្ធិនា វិកឥត្តា វិកកាន់អំអា វិកគោ វិមុត្តិ-ញាលាឧស្សនៈត្តោ វិមុត្តិញ្ញាល់ឧស្សនាន់អំអោ ។ ឥត៌ ទោ អនុច្ច កុអហន់ សីលាន់ អនុប្រទុន អរហត្តាយ បរិច្ចក្តើត់^(១) ។

(೧០៩) សីលាតោ កិត្តា សីលសម្បន្នស្ប ឧ ខេតនយ ការសំយំ អាំប្បដិសាហ ខេ ឧប្បដ្ឋ-ស្គី ។ ឧម្មតា ឯសា កិត្តា យំ សីលាតោ សីលសម្បន្នស្ប អាំប្បដិសាហ ឧប្បដ្ឋតិ ។ អាំប្បដិ-សាស្បៃ កិត្តា ឧ ខេតនយ ការស័យំ ខាមុដ្ឋិ ខេតនយ ការសំប ខមុដ្ឋិ ឧប្បដ្ឋតិ ។ ឧមុធិតស្ប កិត្តា ឧ ដំសាំស្ប ខាមុដ្ឋិ ឧប្បដ្ឋតិ ។ ឧមុធិតស្ប កិត្តា ឧ ឧសាយ ការសំប ខមុដិតស្ប ខ័តិ ខេ ឧប្បដ្ឋគ្គិត ។ ឧម្មតា ឯសា កិត្តា យំ ខមុជិតស្ប ខ័តិ ឧប្បដ្ឋគិត ។

១ ឱ. ម. អគ្គាយ ពូររត្តិតិ ៗ

សុត្តត្រឹងក អង្គត្រូវទិកាយ ឯការសេកខិបាត

យឋាកូតញ្ញា ណ «ស្សន: មានទិក្ខិកាដាប្រយោជន៍ មានទិក្ខិកាដាអានិសន៍ស្រ ខិត្តិ**ទា មាន**ពៃគ:ជាប្រយោជន៍ មា**ន**ិពគ:ជាអាទិសង្ស វិពគ: វិមុត្តិញ្ញា ណ ទស្សន:ជាប្រយោជន៍ មានវិមុត្តិញ្ញា ណ ទស្សន:ជាអានិ-សនី្ស ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ម្នាល់គាន់ទូ ស៊ីល់ទាំងឡាយជាកុសល តែងបេំហួណ៌ ដើម្បីព្រះអរហត្ត តាមបំដាប់ដោយប្រការ ដូច្នេះឯង (១០៩) ដាំលម្មដំលូខមិវាណ ជំងឺលក់មសាខក្សាល ភ្នំណើហ្វ មិនគព្យត្រើដោយចេតនាថា អទិប្បដិសាវ: ចូរកើត ដល់អគ្នាអញដូច្រះទេ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងឲ្យាយ អវិប្បដ្តិសាវៈ កើតទ្បើង ដល់បុគ្គលអ្នកមានប័ល ចាំកូណ៌ដោយសីល នេះដា ធម្មតា ។ ម្នាលក់ក្ខុតំនឲ្យយ បុគ្គលអ្នកមិនមាន^{ទិ}ប្បដិសៅវ: មិនគប្បីធ្វើ ដោយ ចេតនាថា ជាកុដ្ត: ចូល គេត ទ្បើ**ង**ដល់អាឡាអញដូច្នេះ**េ ។** គ្នា**ល** ភិក្ខុពន៍ទ្វាយ បាមជ្លៈ តែ៦កើតទ្វេនិដល់បុគ្គលអ្នកមិនមានប្បៃដិសាវៈ នេះជាធម្មភា ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកមានជាមុជ្ជ: មិនគប្បីធ្វើ ដោយបេតនាថា ប៊ុត ចូរកើតឡើងដល់អាត្វាអញដូច្នេះទេ។ ម្នាលកក្ ទាន់ទុក្យ បត្ត តែឪកេត្តឡើងដល់បុគ្គលមាន**ជា**មុជ្ជ: នេះជាធម្មតា **។**

បរមោ និស្សយវគ្គោ

ត្នភាព ១ ខេស្ស ស្រុក ប្រុ ត្តាយោ មេ បស្សទទុត ។ នម្មតា រៀសា ក់ត្លាយ បំព័ត្តមនុស្ស កាយោ បស្សគ្គិ ។ ည**့်** ဖြစ်ယောမ်းကို(*) ។ ဆမ္ခရ ၿသာ ခ်က္ကျ ဖြိ បសុទ្រភាយោ សុខ៌ ជាខំយត់ ។ សុខ៌នោ ភិក្ខាវ ន ខេត្តបាយ ការណ៍យំ ខិត្ត មេ សមាធិយត្តិ។ ឧម្មា ស្សា ក់ក្បា យ សុខ្លា ចំនុំ សមាធិយ-តំ ។ សមាហិតស្បូ ភិគ្ខាប ១ ខេត្តាយ ការណ៍យំ យជាកូនំ ខជាលាទំ ខសុក្មីនំ។ ជម្មូនា រាសា ភិគ្នាជ យំ សមាល់ គោ យដាភ្នំ បជាលាន់ បសុត្ត ។ យដាកូន ភិទ្ឋា ជាជគោ បសុក្ខា **ឧ ខេស្សាយ ការ**ណ៍យំ ធំពុំឆ្នាំទីតំ ។ ជម្មតា ၿကာ ခ်ာကွာဏ္ဏ ယမ္ဗာချွန်း သားမိ ဗည**္** မိခဲ့န္ခဲ့ ၅

⁹ ម. វេទយ៊េស្សូមិត៍ ។

បរមេ និស្សយវគ្គ

ស្នាលក់ក្នុនាន៍ឡាយ បុគ្គលមានជិតចិត្ត មិនគប្បីធ្វើដោយចេតនាថា កាយរបស់អាត្មាអញ កូរស្ទរម្នាក់ ដូច្នេះ េ y ទាំងឡាយ កាយរបស់កុគ្គលមានបត្តិចិត្ត តែងស្បរម្យាប់ នេះ ។ ម្នាលក្ដីតម្លេច ជន្លែកម្មានមាធាជាស្វិចិ ប់នគប្បីក្រើដោយចេតនាថា អាត្មាអញ្ទុខូលសេចក្តីសុខដូច្នេះទេ ម្មាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ បុគ្គលមានកាយប្បុស្សទ្ធិ តែងទទួលសេចក្ដី សុ១ នេះជាធម្មតា ។ ម្នាលកិច្ចត្រង់ទ្បាយ បុគ្គលអ្នកមានសេចក្តី សុខ មិនគប្បីធ្វើដោយចេតនាថា ចិត្តរបស់គាគ្នាអញ ចូវភាំងមាំ ដូច្នេះទេ ។ គ្នាលក់ក្នុខាំងទ្វាយ ចិត្តរបស់បុគ្គលអ្នកមានសេចក្ត សុខតែងតាំងទាំ ខេះជាធម្មតា ។ ម្នាលក់ក្ខព៌ងឡាយ បុគ្គល អ្នកមានសមាធិបិត្ត មិនគហ្វាក្ខាដោយបេតនាថា អាគ្មាអញដឹង អាត្មាអញឃើញ តាមពិតដូច្នេះទេ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គល មានសមាធិចិត្ត តែងដឹង តែងយើញតាមពិត នេះជាធម្មតា មាលភិក្ខុទាំងទទ្រយ ឬគ្គលកាលដឹង កាលឃើញតាមពិត **មិនគប្បី**ធ្វើ ដោយចេតទាថា ភាគ្នាអញៈរៀយណាយដូច្នេះ ខេ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំ**ងឡាយ** បុគ្គលកាលដឹង កាល ឃើញតាមពិត តែង ខឿយ ណាយ នេះជាធម្មតា ។

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តៈនិកាយស្ស ឯ៣១សពនិយតោ

ចំពុំចូស្ប្^(១) ក់គ្នាឋ ជ ខេត្តបាយ គារណ៍យ៍ វិវជ្ជាមិន ។ ឧឬតា ឯសា ភិក្សា។ យំ ត់ព្យុំ មិន្ត ។ មិតខិត្តស្ប គិត្តា។ ន ខេត្តលយ ការណ៍ វិទុក្ខិញ សានស្បន សត្ថិតាហមិតិ ។ ជម្មា ៧៩០ ភិក្ខុ៤ យំ វិតោ វិទុត្តពាណឧស្សា^ន សុទ្ធិការេត ។ ឥត ខោ ភិក្ខាវ វិកតោ វិមុនិញ្ហា សាឧស្សន្នោ វិមុនិញ្ញា ស. နေလးကျားနဲ့လိုးလော နိုင်္ခရာ ကြောင်းလိုလေ យ៩វាក្ខុនញ្ញា សាធស្ប្តិ និក្ខុនគ្គា និក្ខុនាធិសំសំ សមាជំ យថាកូតញាណឧស្បួនត្លោ យ**ថា**កូត. ញ្ឈានស្សាល់សំ សេ សុខ សមាជន្តំ សមាជា-និស់សំ បស្បន្តិ សុខត្តា សុខានិសំសា ប៉ត់ បស្បន្ត បស្បន្ទាន់សំសា ខាមជំ ច័ត់ទំ ច័តា-និសិសំ អាច្បនិសាហ ខាមុជ្ឈនា ខាមុជ្ឈនិសំសោ

[•] ឧ. និព្ទឹស្ស។ ម. និព្ទិស្ស ។

សុត្តតូមិ៩៣ អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសពនិបាត

ម្នាលភិក្ខុ ទាំង ឡាយ បុគ្គល ខៀយ ណាយ មិនគប្បីធ្វើ ដោយ ចេតនាថា អាត្មាអញ ្រុសសភភពម្រកដូច្នេះទេ ។ ម្នាលភិក្ខុព័ងឡាយ បុគ្គ**ល** គៀយណាយព្រសហកតម្រេក ខេះជាជ**ម្មតា ។** ម្នាលក់ក្**ពង**ខ្វាយ បុគ្គលអ្នកមានចិត្តប្រាស់ ហកតម្រេក មិនគប្បីធ្វើ ដោយបេតនាថា អាគ្នា អញ គ្រួឲ្យជាក់ច្បាស់ ជួរចុះទេ ភក្ខាស់ស្វាយ អ្នកស្រាសថាកត្តម្រេក តែង ធ្វេទ្យជាក់ច្បាស ឋគ្គល ខ្សាំមតិញាណ «ស្សនៈ ខេះដាចម្មតា ។ ម្នាលក់កូទាំងឡាយ « ពិតញ ជាប្រយោជន៍ **មា**នវិមុក្ខិញ្ញា **ណ េស្ប្ ខន**: មានវិមុត្តិញា ណ ទស្សនៈ មានពិកគ:ជាប្រយោជន៍ មា**នពិកគ:ជាអានិសន**្ត ជាអានសង្ស នព្ទា ជាប្រយោជន៍ មា**ន**ខិត្តិ**ព** យថា ភ្នុតញា ណ **ខស្សនៈ** មា**ន**៩ព្**ព** ជាប្រយោជន មាន សមាជ មានយថាក្រុតញាណេនស្សុន: យថាកូតញាណ សន្រៈ ជាអានិសង្ស សុខៈ មានសមាធិ ជាប្រយោជន៍ សុខសុសព្ធ ជាមាន្ទសុខ្សា ភូសុទ្ធ មានសុខៈ ជាប្រយោជន៍ មាន សុទ:ជាអានិសង្ស ប៊ីតិ មានបស្សទ្ធិ ជាប្រយោជន៍ មានបស្សទ្ធិជា មានបីតិជាប្រយោជន៍ មានបីតិ ជាមុជ្ជ: មានជាមុដ្ឋ: ជាប្រយោជន៍ មា**នជា**មុដ្ឋ: អវេហ្សដ់ សារៈ ជាអានសភ[

លគេ មូហិពារយើ

កុសហន្ន សំហន្ន អវិច្បនិសាវត្ថាន អវិច្បនិសា-ភេទសំសាធិ ។ ឥត្ ទោ គិត្តវេ ជម្លា^(១) ជម្មេតិ-សាហ្គេន្តិ នេស្ត្រិនដេ សុស្គិលេខ្លី អសារ សា**នមនា** លាន ។ (೧೧೦) ខុស្ស៊ីសស្បា គិគ្គាប់ សំលាំមគ្សា ្រ-ទីឧប្ទុស្ស ឈេន អត្រវិទ្យុស្ត្រ អត្តរិទ្ធិស្ត្រ មុខខ្មុំ ស្នេ មនុខ្មាន ស្នេង ស្នេង ស្នេង ស្នេង ស្នេង ប៉ុន្ត ប៉ុន្តិយា អស់គ ប៉ុន្តាំបន្ទុស្ស មាគ្គបន្ទិសា တော့ အသည့် အသည့်တော့ မသတ္တိ အသည့်အေသည့ ហទុខនិសំ យោត់ សុទំ សុខេ អសត់ សុខាចិច្ចសុក្រ ហត្ថធំសោ យោត់ សញ្សមាធំ សញ្ញស**ទា**ខិត្តិ អសតិ សញ្ញសទាខិថិជ្_ជស្ប ပာနှစ်နိမိ ဟော်ခ် ဟင်းကွန်းကာလာနေ<u>းျှင်</u>

១–៤ ខ. ឯក្តុជា បស់ ទៀ អត្ថិ ។

បឋម និស្សយវគ្គ

ស៊ីលទាំងឡាយ ជាកុសល មានអវិហ្មដ៏សារៈ ជាប្រយោជន៍ មាន អវិហ្សដ់សារ: ជាអានិសង្ស ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំនទ្បាយ ធម៌ទាំងឡាយ តែងញ៉ាំងធម៌ទាំងឡាយ ឲ្យប្រព្រឹត្ត*ទៅ* ធម៌ទាំងទ្បាយ តែងញាំងចេមិទាំងទ្បាយ ឲ្យបរិបូណ៌ ដើម្បីចេញ អំពីទ មិនមែនជាត្រើយ ៧ កាន់ត្រើយគឺព្រះនិព្វាន ដោយប្រការដូច្នេះ (១១០) ទ្រាលភិក្ខុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកទ្រសួសល វិបត្តិ៣កសិល តែងសាបសូន្យបាកទបន់ស្យ័យ នៃអវិហ្សដ់សារ: កាលបើអវិហ្សដ់សារ: មិនមាន ឬគ្គលអ្នកថៃត្តិបាកអថៃ្បដិសារៈតែងសាបសូន្យ បាកឧបនិស្ស័យ នៃជាមុផ្លះ កាលបើជាមុផ្លៈមិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិហកជាមុផ្លះតែងសាប-សន្ទបាកឧបនិស្វ័យ នៃបត់ កាលបើបត់ មិនមាន បគ្គលអ្នកវិបត្តបាកបីត តែងសាបសូន្យភាក្ខុចនិស្ស័យនៃបស្សទ្ធិ កាលបើបសុទ្ធិមិនមាន បុគ្គល អកវិបត្តិភាកបស្សទ្ធ តែងសាបសូន្យចាកទបន់ស្ស័យ នៃសុ១: កាលបើ សុ ១:មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិចាកសុ ១: នៃង៍សាបសូន្យចាក «បនិស្ស័យ នៃសម្មាសមាធិ កាលបើសម្មាសមាធិមិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិបាកសម្មា. សមាធិ តែងសាបសូន្យបាកទុបនិស្ស័យ នៃយថាកួតញ.ណទស្សនៈ

សុត្តន្ត្រីជីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកសភនិបាកោ

យ៩) ក្នុនញា ណឧស្បៈ នេ អសន្ត យ៩) ក្នុនញា ណឧស្បៈ នាំមន្តស្ប ហត្ថមនិសា យោត់ ធំពុំនា ធំពុំនាយ អសត់ ធំពុំនាវិបត្តស្បូ ហត្វបធិសោ យោត់ វិកកោ វិព**កេ អស**ត៌ វិព**ក**វិបន្ទុស្ប ហត្ថធំសំ ហោត៌ វិមុ-ត្តិញ្ញាសាធស្បន្ន ។ សេយ្យថាខំ គិត្តាវេ ក្រឡា សា-ស្នេសាសរុជ្ជា ស្នា ឧធ្យុជ្ជម្នះ ខ្ពស់ស្ពឺ កច្ចត តចោច ដេត្តច សាពេច ន ចាប្បែក កច្ចត វាអុធេរ សេ មួយ ខម្មាំក្រសារិបទមារិ សង្គមធិសោ យោង អវិទ្បីជិសាពេ អវិទ្បីជីសាព អសត់ អាំប្បដិសារាំបន្សា ហត្ថបនិស យោត់ ។បេ។ វិទុត្តពាណឧស្សន៍ ។ សំល់វាតោ ភិក្ខាវ ស្នីល្អ និងក្នុម្ភា ឈ្មែន ឈ្មែន នេះ មាន ប្រធាន នេះ មាន ខេត្ត ខេត្ អច្បៃនិសាពេ អច្បៃនិសាព សត់ អច្បៃនិ-សាសេឡភ្លេស្ដ ឧបៈសសឡុំ ហោត់ ខាមុជ្ជំ

សុឌ្គស្នាជាក អង្គុត្តវតិកាយ ឯកាទសកនិបាត

យថាកូតញាណទស្សន: មិនមា**ន** ញ អ្នកវិបត្តិបាត បគ្គបេ យថាភូតញា ណនទស្សន: តែងសាបសុខ្យ ចាក់«បនិស្ស័យ បុគ្គលអ្នកវិបត្តបាកនិត្តិកា តាល បេនព្**ទាម**នមាន តែងសាបសូន្យបាក ទបន់ស្យ័យ នៃវិភគ: កាលប្រវិពុគ្គ:មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តបាកវិពុគ្គ: តែជសាបសូខ្យ ចាក្ខុបទិស្ស័យ នៃវិមុត្តិញាណខុស្សនៈ ដូចជាដើម ឈើ ដែលប្រាសលកមែកនឹងស្វឹក ហើយ ក្រមរ របស់ឈើនោះក្ដី ក៏មិនដល់ នូវការពេញលេញ សំបកក្ដី ទ្ទឹមក្តី ក៏មិនដល់ នូវការពេញលេញ យាងណាមិញ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ វិបត្តិបាកស៊ីល តែងសាបសូន្យ បាកទបន់ស្ស័យ បុគ្គលទ្រស្នសល នៃអវប្បដ្ដ សាវ: តាលលើ អវិប្បដិសាវ: មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកអវិប្បជិសាវ: តែងសាបសុ**ន**្យ ចាក់ទុបនិស្ស័យ ។ ក៏យាំងនោះដែរ វិមុត្តិញា ណ ខស្សន: ម្នាលក់ក្ញុំ ភាំងឡាយ បគ្*លអ្*ក្មានស៊ីល បច្ចេណ៌ ដោយសិល តែងបច្ចេណ៌ នៃអរិប្បដិសារៈ កាលបើអវិប្បដិសារៈមាន បុគ្គលអ្នក សាសខព្ស បរិប្ចូណ៌ដោយអវិប្បដិសាវៈ តែន៍ចរិប្ចូណ៌ដោយ ១០និស្ស័យ នៃជាមុដ្ឋ:

ាបហេ និស្សយវគ្គោ

សត់ជើ មាន្ត សត់ពីមានាទីមរី ខ័ពក្មមានាពី ហោត ប៉ុន្តំ ប៉ុន្តិយា ស្ទុំ ប៉ុន្ត៌សម្បន្ទស្ប និត្តមាន នេសាវិទ្ធិ ខុមាវិទ្ធិលា មាន ពសារិទ្ធមានិសារ ខព្ឌទូមមាននៃ ឈង មាន សុខេ សត់ សុខសម្បន្តរា នុបនិសសម្បាន **យោតិ ស**ទ្ធាសមានិ សត្វាសមានិទ្ធិ សត៌ សត់សេសត្វមានិសារី ៤៦ ទូមមាស្ត្រិ យោង្ យ៩ាក្ខុនញាណឧស្បន៍ យ៩ាក្ខុនញាណឧស្បន សត្ថ យដាកូតណាណឧស្សនសម្បន្នស្**រ** ១១និសៈ សម្បន្ទា ហោត់ និត្តិនា និត្តិនាយ សត់ និត្តិ-សភេឌ្យាធិសារី និងចុម្មាលា ឈ្មោះ រូបនេះ រិក្សាក សត្វ វិក្សាសម្បន្នស្បា ឧប្លទិស្សសម្បន្នំ មោវតិ រិម្មេយ ក្រោយ ខែ មេខា ខ្មែញ មេខា ខ្មែញ ខេត្ត សាសពលាមមនិធិ សមា ឧឧនិទ្ធមន្ទ ខេត្ត កម្មភ្នំ គម្រេច ដេក្ខ សារាធំ ទាំំព្រំ កម្មភ

បឋម និស្សយវគ្គ

កាលបើជាមុផ្ល:មាន បុគ្គល អ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយជាមុផ្ល: តែងបរិប្ចូណ៌ ដោយឧបនស្ស័យ នៃបត់ កាលបើបត៌មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយ ប័ត៌ តែជីបរំបូណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យនៃបស្សទ្ធិ កាលបើបស្សទ្ធិ មាន ជង្គីហេដុកបរិបូណ៌ ដោយបស្សទ្ធិ តែងបរិបូណ៌ ដោយ «បនិស្ស័យ នៃសុ១: កាលបើ សុ១: មាន បុគ្គលអ្នកបច្ចេហា ដោយសុ១: តែង ចរិច្ចណិ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃសមាសមាធិ កាលបើសមាសមាធិ មាន បុគ្គលអ្នកបរប្រូណ៌ ដោយសម្មាសមាធិ តែងថាបូណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃយថាភូតញាណខស្សនៈ កាលបើ យថាភូតញាណខស្សនៈ បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយយថា ភូតញាណ ខស្សនៈ តែងបរិបូណ៌ ដោយ នុបនិស្ស័យនៃនិត្តិទា កាលបើនិត្តិទា មាន បុគ្គលអ្នកបច្ចៃណ៌ ដោយ នព្ទភា តែងបរប្ដេណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃវិវាគ: កាលបើ វិវាគ:មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយវិកគ: តែងបរិបូណ៌ ដោយ ឧបនិស្ស័យ នៃវិមុត្តិ ញ្ចាណាទស្សនៈ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ច្រៀបដូចដើមឈើ ដែលបរិច្ចណិ ដោយមែកនឹងស្ទឹកហើយ ក្រុមររបស់ឈើខោះក្ដី ដល់នូវការពេញលេញ សំបកក្តី ស្រាយក្តី ខ្ទឹមក្តី កដល់នូវការគេញលេញ យាងណាម់ញ

សុគ្គទូប័ងកេ អង្គុឌ្គារសាយស្ស ឯ៣ខសពន៍បាតោ

ស្គ្រាស់ សេ មួយ ក្រស់ ស្ត្រាស្ត្រ ស្ត្រាស់ ស្ត្

(០០០) តទ្រ ទោ មាលកាំ មារត់ដែ ម៉ូម៉ី អាមន្តេស អាវុសោ គិត្តរវាធិ ។ អាវុសេត ទោ តេ ភិក្ខា អយស្នា សារបត្តម្ប បច្សស្ជា-សុំ ។ មាល់ទាំ ទាំងដែរ នាងខមេខ ខមរិប្រមារិ អាកុំសា សំលវិចន្ទស្បី សន្ទិចន្ទំសោ យោត្ អាច្បន្និសាពេ អាច្បន្និសាព អស់ធ អាច្បន្និសាក រួនទីសារី សង់ឧទ្ទុនទុស លោខ ខាត់ថ្មី ខាត់ថ្មើ អសត៌ ខាមុខ្លាំខន្ទុស្ប សត្វខធិសា យោត៌ ប័ត ប័ត់យា អស់ត ប៉ុត្តិបន្ទុស្ស មាត្យធំ. សា យោត៌ ខស្សដ្ទំ ចស្សដ្ទំយា អស់តំ មស្បត្តិចៃន្ស្ស មាត្យនៃសំ មោត សុខ

សុត្តខ្ទុប់ជាក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិបាត

ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកមានសីល បរិប្ជូណ៌ ដោយសីល តែជបរិប្ដូណិ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃអវិប្បដិសារៈ កាលបើ អវិប្បដិ-សាវ: មាន បុគ្គលអ្នកបរិច្ចូណិ ដោយអវិច្បនិសាវ: តែងបរិច្ចូណិ ដោយ ទបន់ស្យ័យ ។ បេ។ នៃថៃត្រួញាណ ស្ស្បនៈ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។ [១១១] ក្នុងទីនោះឯង ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុ ហៅកិត្ត ទាំងឡាយមកថា ម្នាល់អាវុសោ ភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុទាំងនោះ **ទទួ**លស្ដាប់ថេរវាថា នៃព្រះសារបុត្រដ៏មានអាយុថា ក**ុណា** អាវុសោ ។ ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុ បានពោលដូច្នេះថា ម្នាលអាវ៉ុសេទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកទ្រស្គស់ល វិបត្តិចាកសិលហើយ តែងសាបសូខ្យូលកធ្មន់-ស្យ័យ នៃអវិប្បដិសារៈ កាលបើអវិប្បដិសារៈ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាតអវិទ្យុជំសាវ: តែន៍សាមសូន្យ ចាក់ឧបនិស្ស័យនៃជាមុដ្ឋ: កាល បើជាមុជ្ជ: មិនមាន បុគ្គលអ្នកបៃត្តិ បាកជាមុជ្ជ: តែឪសាបសុន្យ ញកម្មនស្ស័យ នៃបីតិ កាលបើបតិ មិនមាន បុគ្គលអ្នកបៃត្តល្អក បីតិ តែជសាបសូន្យ ចាក៖បន់ស្យ័យ នៃបស្សទ្ធិ កាលបើបស្សទ្ធិ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តបាកបស្សទ្ធ តែងសាបសូន្យ បាកឧបនិស្ស័យ នៃសុខ:

បឋមោ និស្សយវគ្គោ

សុខេ អសត៌ សុខវិបន្នស្ប ហត្ថបនិសោ ហោត់ សម្មាសមាធ៌ សម្មាសមាធំអ្គី អសត សញ្ជសមាជុំថៃន្ទស្បា ហត្ថបន្ទំសំ ហោត យថា-ក្នុតញាណឧស្បិន យ៩ក្នុតញាណឧស្បាន អស់ត က ေလး ကုန္ကာ ကေန လုပ္မွာပါတယ္ခ်က္ ေလး မွာ အေလး ကေနာ့ ធំព្វិនា ធំព្វិនាយ អសត៌ ធំព្វិនាវិបន្សប្រ វិក**ក**វិបន្សរ ្រត្តបន្ទិស ហេត វិមុត្តព្រា**ណ**-ខស្បីខ្ ។ សេយ្យដ្ឋាទ្ធ មាស្រែ វយ្ណេ មាសេខ. លាសវិបន្តោ តស្ប បប្បដិតាចិ ធ ចាថ្ងៃកំ កច្ចតិ តចោច ដេក្តចិ សារោចិ ន ចាច្រៃក កច្ចតិ ត្យរាធារ សេ សង្គ្រាស ខម្សីល្អ ស្ត្រាធិច្ចមារិ សង្គមន់សោ យោត់ អច្បៃដំសាពេ អច្បៃដំសា៤ អសត់ អាច្បីត្របារត្រទីមារី សន្ថិតម្នា ឈ្មោះ ។ នេះ។

បឋម និស្សយវគ្គ

កាលបេសុ ៖ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ បាកសុ ១: តែងសាបសូន្យ បាកទបន់ស្យ័យ នៃសក្ខាសមាធិ កាលបើសម្មាសមាធិ បុគ្គលអ្នកថៃគ្គិ ចាកសម្មាសមាធិ តែងសាបសូន្យ ចាកទបន់ស្ស័យ នៃយថាកូតញាណ «ស្សនៈ កាលបើយថាកូតញាណ «ស្សនៈ មិនមាន ឋគលអត្ថិបត្តិ បាកយថា ក្រតាញា **ណ ខស្សនៈ តែងសា**បសូន្យបាក់នុប-និស្ស័យ នៃនិត្តិ៣ កាលបើនិត្តិ៣ មិនមាន ក្រុសអ្នកបៃត្តិបាក់និត្តិ៣ តែនីសាបសូន្យ ចាកទមនិស្ស័យនៃវិពុគ: កាលប៊េវិពុគ: បុគ្គលអ្នកថៃត្តិហកវិពុគ: តែងសាបសូន្យហក្ខុបខិស្ស័យ នៃវិមុត្តិញាណៈ eសានៈ រ សិហមារ៉ុសោសូឌ្សាណ ណៀជជុំជាក្អេតហេ រុក្សាយ៉ា**ស** របស់ឈើនោះក្ដី ក៏មិនដល់*ទូវិការ* ហក**មែកនឹងស្វឹកហើយ ក្រុម**រ សំបកក្តី ស្រាយក្តី ខ្លឹមក្តី ក៏មិនដល់នូវការ យ៉ាងណាម៉ិញ ម្នាលអាវ៉ុសោទាំងឡាយ បុគ្គល ដ្ឋាទ្រស្នស់ល វិបត្តិចាត់ស៊ីល នៃង៍សាប់សូខ្យ នៃអវិហ្សដិសារៈ កាលបើអវិហ្សដិសាវៈ មិនមាន បគ្គលអ្នកវិបត្តិ៣ក អវិច្យដ់សារៈ តែងសាបសូន្យ យកឧបនិស្ស័យ

សុទ្ធតូបិធីពេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស ឯកាទសពនិយវោ

វិមុត្តិព្យា ឈានអ្បន្ត ។ ស៊ីលវាតា អាវ៉ាសា ស៊ីលសម្ប-ច្ចស្បី ៩ឧច្ចុស្មាន ឈើង អ្យុត្រ្ទុស្ស អ្យុសិរិ ដៃសាប សេទ៌ អវិហ្សឌិសាស្រម្បន្នសុះ ឧបនិសសម្បន្នំ ကောင်း လာဗုဒ္ထိ လာဗုဒ္ထိ လင်္ခ လာဗုဒ္ထိက္ချင့်ကျ နင်္ဝ សសម្បីឃុំ ឈ្មេន ជូន ជូន្តិលា សង្ខ ជូន្ទិសតិវិថិសាវិ ន្ទ្រស្មភា្រិ ឈើង ឧកវិទ្ធិ ឧកវិទ្ធិយា មន្ បស្សន្ទិសម្បន្នស្ប ឧបធិសសម្បន្និ យោគ សុខ៌ សុខ សត់ សុខសម្បន្សា ខ្ពន់សសម្បន្ត បោះតំ សមា្សសព្ សសាសសព្ទ សង្ សសិស្សសព្-សម្បន្សា ខ្ចន់សសម្បន្ទំ ហោត់ យថាក្នុញណ. ឧក្សាធ យថាក្នុតញាណឧក្សាធ សត់ យថាក្នុ**ត**-ខិត្តិនា ខិត្តិនាយ សតិ ខិត្តិនាសម្បន្សារូ ឧបខិសស-ម្យាញ យោធិ វិវាតោ វិវាគេ សតិ វិវាគសម្បន្សារួ ទីពន្ធមាន នៃ ខ្លួន ខេត្ត ខេត្

សុត្តស្ទឹជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិបាត

នៃម៉ៃត្តិញាណខស្សនៈ ក៏ហើងនោះដែរ ។ គ្នាល់ការ៉ុសោទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកមានសីល បញ្ចេញ ដោយសីល តែងបញ្ចេញ ទបន់ស្ស័យខែអរិប្បដ៏សារៈ កាលបើអវិប្បដ៏សារៈ មាន បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ តែផបិហ្គូណ៌ ដោយអថៃ្យដិសារៈ ដោយខ្មែនស្ពាយ កាលបើជាមុជ្ជៈ មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយជាមុជ្ជ: ដោយ «បនិស្ស័យ នៃមីតិ កាល ប៉េមីតិ មាន បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយបត្តិ តែងបរិប្តូណ៌ដោយឧបនិស្ស័យនៃបស្សទ្ធិ តាលបើបស្សទ្ធិ មាន បុគ្គលអ្នកបរិហ្គូណ៌ ដោយបស្សទ្ធ តែនិបក្ហូណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យនៃសុ១: កាលបើសុខ: កុគ្គលអ្នកបរិជួណ៌ ដោយសុខ: តែទីបរ្ជួណ៌ មាន ដោយ ឧបនិស្ស័យ នៃសុទ្ធាសុខាធិ តាល បើសុទ្ធាសុខាធិ ខាន បុគ្គល អ្នកបរិប្ចូណ៌ដោយសញ្ចស់មាធិ តែងបរិប្ចូណ៌ដោយ «បនិស្ស័យ នៃយឋា -ភ្នុតញ្ញាណ សេវ្ននៈ ភាល ឃើយថា ភ្នុតញ្ញាណ សេវ្នន: អ្នកបរិប្ជណ៌ ដោយយថា ក្នុត ញា ណ ខស្សនៈ តែ ឪបរិប្ផណ៌ ដោយ ទបនិស្ស័យ នៃនិត្តិកា កាលបេនិត្តិកា មាន បុគ្គលអ្នកបរិច្ចូណ៌ដោយនិត្តិកា តែងបរិច្ចូណ៌ នៃវិភាគ: កាល បើវិភគ: មាន ថ្មគលអ្នកបរិបូណ ដោយទបនិស្ស័យ ដោយវិពគ: តែផប ំបូណ៌ដោយ ទប់ទិស្ស័យ ខែវិមុត្តិញាណ ស្ស្រនៈ

មហមេ និស្សយវិគ្គោ

ទេការ មាន មាន ទេខ្មាំ ទេខ្មាំ ទេខ្មាំ ទេខ្មាំ ទេខ្មាំ សម្បៈ ត្រ មប្បឌ៌កាច់ ទារំបូរី កុច្ចត់ តចោមិ នេត្តមិ សារោមិ ចាម្ងៃ កន្ទន់ រៀវ ទៅ ទៅ អាកុំសោ សំលេវ ទោ សំលេស ម្បូ ន្នស្បី ឧធន្ទម្មមន្រី ឈ្មេះ អព្រិន្ទម្ព័មាល អាច្បដ្តិសាប សត់ អាច្បដ្តិសាសេឡដ្សា នូបធំ. សសម្បន្ន ហោតិ ។ ខេ ។ វិមុត្តិព្យាណឧស្សន្និ ។ (០០៤) ៩៤ សេ មាល់ហ៊ា មាច់ស៊ែ មួយ៉ិ អាមន្តេស៍ ។ខេ។ ខុស្ប៊ីលស្ប អាវុសោ សំលាំ-បន្តស្បា ហត្ថបន្លៃសា ហោតិ អវិប្បជិសាយ អាច្បីជ្ទុសាល អសត្ថ អាច្បីជួសាលិចជួស្បូ សត្វ-បន់សំ យោត ខាមុជ្ជំ ខាមុជ្ជេ អសត៌ ខាមុជ្ជាចន្ទស្ប មាត្យជំណា មោតិ ប៊ីតិ ប៊ីតិយា អស់តិ ប៊ីតិ-ဒိုဗန္ဆက္ တန္စစ္ခ်ဲ့က ကေနာ် ဗက္ခုဒ္နဲ့ ဗက္ခုဒ္နဲ့ဟာ អសត៌ ខស្សន្ទិចិច្ចស្ស យក្ខចនិស៍ យោក សុទ

បឋម និស្សយវគ្គ

ម្នាល់ អាវុសេ ទាំងឡាយ ច្រៀបដូបដើមឈើ ដែលបាំបូណិដោយ មែក នឹងស្វឹក ក្រុមរ របស់ឈើនោះក្ដី ក៏ដល់នូវការពេញលេញ សំបកក្ដី ស្រាយក្ដី ខ្ទឹមក្ដី ក៏ដល់នូវការពេញលេញ យ៉ាងណាមិញ ម្នាល់ អាវុសេ ទាំងឡាយ បុគ្គល់អ្នកបានសីល បរិបូណិដោយសីល តែងបរិបូណិដោយ «បនិស្យ័យ នៃអវិប្បដិសារៈ កាលបើអវិប្បដិសារៈ មាន បុគ្គល់អ្នកបរិបូណិ ដោយអវិប្បជិសារៈ តែងបរិបូណិដោយ «បនិស្ស័យ ។ បេ។ នៃវិមុត្តិញ ណ សន្រៈ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

(๑๑๒) ក្នុង ខែនោះឯង ព្រះអាន ខ្លង់មានអាយុ ហៅកិក្ខុ ទាំង ឡាយ ។ បេ។ ម្នាលអាវុសោ ទាំង ឡាយ បុគ្គលអ្នក ខ្រុស្សិល ថៃ ក្តិហាក ស៊ីល តែងសាបសូន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃអវិហ្សដ់សារៈ កាល បើ អវិហ្សដ់សារៈ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកអវិហ្សដ់សារៈ តែងសាប សូន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃជាមុដ្ឋៈ កាល បើជាមុដ្ឋៈ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបី មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបី គិ កាល បើបស្សន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបី គិ ចាកបំខាំ តែងសាប សូន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបី គិ ចាកបំខាំ តែងសាប សូន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបុក្ខ កាល បើបស្សខ្ចិ មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ ចាកបំខាំ តែងសាប សូន្យ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃបុក្ខ កាល បើបស្សខ្ចិ មិនមាន បុគ្គលអ្នក វិបត្តិ ចាក ឧបនិស្ស័យ នៃសុខ:

សុត្ត«្តបំដីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិក្ខាតោ

សុខេ អស់តំ សុខវិចន្ស្ស មាតូចនិសោ មោត់ សញ្សមាធិ សញ្សមាធិទី អសតិ សញ្សមាធិវិ បន្សារ សក្ខុចនិសំ យោត យថាក្**ត**ញាណឧស្បន យರುಕ್ಷಣ್ಣ ಮಾಡುವುದ ಕನ್ನಡ ಆರುಕ್ಷಣ್ಣ ಮ-ឧស្សាធវិបន្ស ស្បាធិសា ហោតិ ធិត្តិសា ធិត្តិសាយ អសនិ និត្តិនាវិចន្ទស្ប សន្ទុមនិសោ យោតិ វិភាគា វិភាគ អស់តំ វិកកាវិចត្តសុដ្ឋ ហត្ថចនិសំ ហោត់ ម៉ុត្តិញ្ហាណឧស្បន្នំ ។ សេយ្យថាចំ អាក់្រែវា រុក្ខោ សាខាឧលាមវិឌ្ឍេ នម្បី ឧឌ្ឃេឌិកាច់ ន ទាថ្ងៃ កក្ខត់ គាចោប់ នេក្តប់ សាពេប៍ ន សរ្ទំរុំ ឧខ្ទំ ត្រុង សេ សក្រ ខម្មីសមា ស៊ីលវិចន្នម្បី សត្វចន់សោ យោត់ អវិច្បន់សហ អវិច្បឌិសា៤ អសតិ អវិច្បឌិសាជិចឆ្នូស្បូ សង្គមន៍សំ **សោភិ ។ មេ ។ វិមុត្តិតា**ណឧស្បនិ ។

សុត្តស្ថិតិក អង្គនានិកាយ ឯកាទសកនិបាត

កាលបើសុខ: មិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិហត្តសុខ: តែងសាបសូខ្យ ញក្នុបនិស្ស័យនៃសម្មាសមាធិ តាលបើសម្មាសមាធិ មិនមាន បុគ្គល អ្នកថែត្តិ បាកសម្មាសមាធិ តែនិសាបសូន្យ បាកឧបនិស្ស័យ យថាក្_{តី}ត្តាណ ស្វេន: តាល បើយថាកូតពោណ ស្វេន: មិនមា**ន** បុគ្គលអ្នកវិបត្តិ បានយប់ាក្យតញ្ជាណ ខស្សនៈ នៃងសាបសូន្យ បាន **ទបន់ស្យ័យ នៃនិញ្ចិញ កាលបើនិញ្ចិញ មិនមាន បុគ្គលអ្នកបៃគ្គិ** ជាក ខិត្តិតា តែងសាបសូន្យ তាកទបន់ស្ស័យ នៃវិពគ: កាលប៊េវិពគ: មិនមាន បុគ្គលអ្នកបៃត្តិហកវិភគ: តែជសាបសូន្យ ១ភទមនិស្យ័យ នៃវិមុត្តិញ្ញា ណេ 🕫 ស្បន: 🥲 🐧 ម្នាលអាវុសោ ខាំង ខ្សាយ 🔠 ប្រៀបដូច ដើមឈើ ដែល ព្រុស ចាត់មែកនឹង ស្លឹក ក្រុមរ បេស ឈើនោះក្ដី ក៏មិន ដល់ទូវការពេញលេញ សំបកក្ដីស្រាយក្ដី ភ្វឹមក្ដី ក៏មិនដល់នូវការពេញ លេញ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បុគ្គលអ្នកទ្រស្នួល វិបត្តិចាត់ស៊ីល តែងសាបសូន្យចាត់«បនិស្ស័យ នៃអវិប្បដិសារ: កាល បើអវិហ្សសារៈមិនមាន បុគ្គលអ្នកវិបត្តិបាកអវិហ្សដិសាវៈ តែងសាបសូន្យ ភាកទបនិស្ស័យ ។ បេ។ នៃវិមុត្តពារណៈ សុស្សនៈ ក៏យ៉ាង៍នោះដែរ ។

ចបមោ និស្សយវិគ្គោ

ស៊ីល!ត្រា អាវសោ ស៊ីសសម្បន្សារ្ធ ឧបនិស. សត់ អាច្បដ្តសាសម្បត្តស្ប ឧបធ៌សសម្បត្ត៌ យោត ទាមុដ្ឋ៌ ទាមុដ្ឋេ សត់ ទាមុដ្ឋសម្បីភ្សុវ ឧបនិសសម្បន្ទា មោក ប៉ុត់ ប៉ុត់**យា** សត៌ ប៉ុន្តិសម្បត្តស្ប ឧបនិសសម្បញ្ញ ហោត់ បស្បន្ទិ មស្បន្ទិយា សត់ បស្បន្ទិសម្បន្នស្**ប** សុខសម្បន្តរដ្ឋ ខ្ពស់សសម្បីឆ្នោ យោក សម្មា. សមា^{ន់} សម្មាស**មា**ន់ទំ សត់ សម្មាស**មាន់-**មានាទីមារី និងក្នុមមានិទ្ធ ឈេង ៣៩២៤។ យជាក្នុនញ្ជាណឧស្សឧស្ស ឧុធធំសសម្បញ្ញា ហោភ ខំពុំខា ខំពុំខាយ សតិ ខំពុំខាសម្បន្សុប្ ឧ្ទន់-សសម្បាញ យោធំ វ៉ាក់ សេក សេគ៌ វ៉ាក់សេម្បីឆ្-ស្ប ឧបនិសសម្បន្ទំ ហោត់ វិមុត្តិញា ណ**ឧស្ស**ន់ ។

ប**ឋ**ម **ខំ**ស្សយវគ្គ

ម្នាល់អាវុសោទាំងឡាយ បុគ្គល់អ្នកមានសីល បរិបុណ៌ដោយសីល តែងថវិច្ចុណ៌ ដោយ «បនិស្ស័យ នៃអវិច្បដិសារ: កាលបើអវិច្បដិសារ: មាន បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយអវិប្បដិសាវៈ តែងបរិប្ចូណ៌ ដោយ នៃជាមុផ្លះ កាលបើធាមុផ្លះ ម្នាល [យ មាខ ឋគ្គល អ្នកបរិច្ចណ៍ ដោយជាមុជ្ជ: តែងបរិច្ចណ៌ ដោយឧបនិស្ម័យ នៃប៊ីតិ កាលរបបតិ មាន បុគ្គលអ្នកបប្ចេណ៌ ដោយប័តិ តែងបរបួណ៌ ដោយ ឧបទស្វ័យ នៃបស្សទ្ធិ កាលបើបស្សទ្ធិ មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ដោយ បស្សទ្ធិ តែងបរិបូណិ ដោយ «បន់ស្យ័យ នៃសុ១: កាលបើសុ១: មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ ដោយសុទៈ តែងបរិបូណ៌ ដោយ «បនិស្ស័យ នៃ សមាសមាធិ កាលបើសមាសមាធិ មាន បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណ៌ ដោយ សម្មាសមាធិ តែងថវិច្ចណ៌ដោយ «បនិស្ស័យ នៃយថា កួតញ្ញាណ «ស្សនៈ កាល បើយថា ក្នុតញាណ ខស្សសនៈ មាន បុគ្គលអ្នកបរិបូណ៌ យថាកូតញាណ «ស្សនៈ តែងថាប្រូណ៌ ដោយ «បនិស្ស័យ នៃនិត្តិទា កាលបើនិច្ចិតា មាន បុគ្គលអ្នកបរិប្ចូណិ ដោយនិច្ចិតា តែឪបរិប្ចូណិ ដោយ «បនិស្ស័យ នៃវិពគ: កាលបើវិពគ: មាន បគ្គលអ្នកចរិច្ចណា ដោយវិពត: តែងថាច្រូណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃវិមត្តិញាណ ខស្សន: ។

សុត្តន្តប៉ិនិកេ អង្គុត្តរទិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

(០០៣) យោ សោ គំត្លាប គំត្តា អក្តោសតបរិកាស ភោ អរិយុបក់ដី^(១) សព្វហ្មទាំជំ អដ្ឋានមេតំ
អនាតា ស្បាស់ នេ និកច្ចេយ្យ ។ កាតមេសំ សកានសន្នំ ។ អន្ថិក់តំ ជាជិកចូតិ អជិកតា បរិហានសន្នំ ។ អន្ថិក់តំ ជាជិកចូតិ អជិកតា បរិហាយតិ សន្ធម្មស្ប ន វោធាយដ្ឋ^(៤) សន្ធម្មសុ កំ
អជិមាធិសោ យោតិ អន្ទិសត កំពុត កំពុត ស្បាប់ សត់

[.] គេម. គឺលុបសំពេ ។ 🖢 ៖ វេសយដំ ។

សុគ្គន្តបំជាក់ អង្គុគ្គរទីកាយ ឯកាទសក់និយាគ

ញ្ហាសារុំសោទាំងទ្បាយ ច្រៀបដូបដើមឈើ ដែលបរិបូណ៌ដោយមែក
នឹងស្វឹកហើយ ក្រុម របស់ឈើនោះក្ដី ក៏ដល់នូវការពេញលេញ
សំបកក្ដី ស្រាយក្ដី ខ្ទឹមក្ដី ក៏ដល់នូវការពេញលេញ យ៉ាងណា
មិញ ម្នាល់អាវុសោទាំងឡាយ បុគ្គល់អ្នកមានស៊ីល បរិបូណ៌
ដោយស៊ីល តែងបរិបូណ៌ ដោយឧបនិស្ស័យ នៃអវិប្បដិសារៈ
កាលប៉េអវិប្បដិសារៈ មាន បុគ្គល់អ្នកបរិបូណ៌ ដោយអវិប្បដិសារៈ
តែងបរិបូណ៌ដោយឧបនិស្ស័យ ។ បេ។ នៃវិមុត្តិញ្ញាណ ស្សន្ទៈ ក៏ហើង
នោះដែរ ។

(១១៣) ព្រះអង្គខ្មែន់ត្រាស់ថា ម្នាលក់ក្នុទាំនឲ្យាយ កិត្តដែល
តិះដៀលព្រះអរិយៈ ដេរប្រទេចពួកក់ក្នុជាសព្រហ្មចារី ហើយមិនគប្បីដល់
នូវសេចក្តីនៃសេទាំង ១១ យ៉ាង ណាមួយ ដុំះមិនមែនជាហេតុ មិនមែន
ជាបច្ច័យ ឡើយ ។ សេចក្តីនៃសេទាំង ១១ យ៉ាង តើអ្វីខ្វះ ។ គឺមិនបាននូវ
គុណ សៃស ដែលខ្លួនមិនទាន់បាន ១ សាបសូន្យចាកគុណសៃសដែល
ខ្លួនបាន ហើយ ១ ព្រះសន្ធម្មរបស់កិត្តនោះមិនដូវផង់ ១ ប្រកបដោយ សេចក្តី
ស្មានថា បានក្នុងព្រះសន្ធម្ម ១ មិន ត្រកអវនឹងប្រព្រឹត្តព្រហ្មច្ចិយៈ ១

បឋមោ នំស្សយវគ្គោ

អញនាំ ។ សន្លំលំខ្លំ អេចន្លំ អេចជូន សិក្សំ ។ បន្ទុំក្នាយ បរិលយាវត្តន៍ កាខ្លំ ។ ហេតាតខ្លំ ដុសតំ ។ ម្នុំ ។ ចាបុណាន់ ចិត្តក្នេចំ(១) សម្មុខ្លោ កាលំ កាល់ តែនេះ និះយំ ខុបជ្ជន៍ ។ យោ សោ ភិក្ខាប ភិក្ខា អេញសាន ចិត្តក្នុំ ។ យោ សោ ភិក្ខាប ភិក្ខា អេញសាន សិច្ចបាន អេញសាន សិច្ចបាន អេញសាន សិច្ចបាន អេញសាន សិច្ចបាន អេញសាន សិច្ចបាន អេញសាន អេញសាន អេញសាន សិច្ចបាន សិក្សាសកាន អេញសាន អេញសាន សិច្ចបាន សិក្សាសកាន អេញសាន អេញសាន សិច្ចបាន សិក្សាសកាន អាចបាន អេញសាន សិក្សាសកាន អេញសាន សិក្សាសកាន អេញសាន សិក្សាសកាន អេញសាន សិក្សាសកាន អាចបាន សិក្សាសកាន អេញសាន សិក្សាសក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសក្សាសកាន សិក្សាសកាន សិក្សាសកា

(១០៤) អ៩ទោ អយៈស្មា អេចឆ្លោ យេន ភកវា នេះ នុមស់ខ្លុំមិ នុមស់ខ្លែមិត្តា ភកវេទ្ធិ និស់ខ្លោ ទោ អាយៈស្មា អានខ្លោ ភកវេទ្ធិ និស់ខ្មោ ទោ អាយៈស្មា អានខ្លោ ភកវេទ្ធិ និស់ខ្មោ ស្មា ទោ ភាព ភិក្ខាពោ ត្រាស្រា សមាធិប្បឌិលកា

០ ម. ឯង្គ្នា វាសាហ្គា អត្តិ ។

បឋម និស្សយវគ្គ

គ្រៅអាបត្តិណាមួយដ៏សៅហ្មូន លះបន់សិក្ខាហើយត្រឡប់មក ដើម្បី
កេខបៅកទាប ១ ប៉ះនឹងកេតធ្ងន់ខ្លាំង ១ ដល់ខ្លាំការត្តួត របើរៅឃ

ប៉ត្តិ ១ ធ្វើកាលក់រិយា ទាំងវៃធ្វើង ១ លុះបែកធ្លាយរាងកាយ

ស្លាប់ទៅ ទៅកើតក្នុងអយុយ ទុគ្គត់ វិនិយុត នរក ១ ។ ម្នាល
ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុដែលតំ៖ដៀលច្រះអរិយៈ ដេរប្រទេបពួកភិក្ខុជា
សព្រហ្មពៈ ហើយមិនគហ្ជីដល់ នូវសេបក្តីនៃរសទាំង ១ ១ យ៉ាង

ណាមួយ ដុំមិនមែនជាហេតុ មិនមែនជាបច្ច័យទ្បើយ ។

(๑๑៤) គ្រា នោះ ព្រះអានខ្ទដ៏មានអេយុ ចូល ទៅគាល់ព្រះ មានព្រះភាគ លុះចូល ទៅដល់ ហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គឺព្រះមានព្រះភាគ ហើយ អង្គ័យក្មុធទីដ៏សមគួរ ។ លុះព្រះអានខ្ទដ៏មានអាយុ អង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរ ហើយ បានក្រាបបង្គ័ទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រ ព្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន ភិក្ខុបានខូវសមាធិ មានសភាពដូច្នេះ មានដែរឬ

សុទ្ធន្តប់ជីពេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

យ៩) នៅ ខហ់លៃ ខហ់សញ្ចុំ អក្ស ន អាចស្មឹ អាទោសញ្ជា អស្បា ន ត្រដស្មាំ ត្រដោសញា អស្បា ឧ វាយៈស្មី វា ហេសញ់ អស្ប ឧ អាកាសា-ស ឧញ្ជាយ៩ជេ ភាកាសាឧញ្ជាយ៩ឧស៣ **អ**ស្ប ជ វិញាណញាយននេ វិញាណញាយននេសញី ញ អស្ប ឧ អាគាំញ្ញាយស េ អាគាំញ្ញាយសន-ស្សាស្ស្រាយសង្សា អស្ប ន ៩៧លេក ២ ២ **៩៩លោកសញ្ញុំ អស្បូ ជ ៥៧លាគោ ៥៧លាក-**မှည် ကန် ရွှ $(\circ)$ န်ဦး လုံးစို ရုံး វិញ្ហាន បន្តំ បរិយេសិន អនុវិចរិន **មនុ**សា តុត្រាប់ ឧ សញ្ញី អស្ប សញ្ញី ខ បឧ អស្បាត់ ។ សំយា អានខ្លុ ភិក្ខាពោ តថារូចោ សមាធិប្បឌិលាភោ យថា នៅ បឋវិយំ បឋវិ-សញ្ញ អស្ប ន អាបស្មី អាចោសញ្ញ អស្ប ញ

៰ ន. ម. យម្បី ។ ម. យម៌ ។

សុត្តនូបិដិក អង្គត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយា

ដូចជាភិក្ខុ មិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មិនសំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក មនសំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើង មិនសំគាល់ថា ស្វល់ ក្នុងស្វល់ មន្តស្គាល់ថា អាកាសា**ន**ញ្ចុ**យត**ន: **ក្នុង**អាកា**សាន**ញ្ចូ**យតន**: មនស់គាល់ថា វិភាណាញ្លាយតន: ក្នុងវិញាណញ្ឈួយតន: សំគាល់ថា អាក់ញ្ញាយឥន: ក្នុងអាក់ញ្ញាយឥន: មិនសំគាល់ថា នៅសញា នាសញាយតខ: ក្ង[នៅសញានាសញាយតខ: មិនសំតាល់ ញ ញ ញ ថា លោកនេះ ក្នុងលោកនេះ មិនសំគាល់ថា **លោក**ខាងមុខ ក្នុងលោកទាងមុខ ភិក្ខុមិនសំគាល់ក្នុងរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ភិក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក គ្រិះរះដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញ្ជាជាធម្មតា តែប៉ុណ្ណេះ ៗ ម្នាលមាននូ ភិក្ខុ **ពុនស**មាធិមានស**ភា**ពដូច្នោះក៏មា**ន** ដូចជាកិត្ត មិនសំគាល់ថា ដី ក្**ងី**ដី មិនសំគាល់ថា ទឹក ក្**ងីទឹក**

បឋមោ និស្សយវង្គោ

ន នេះជស្មី នេះជាសញ្ញី អស្បី ខ វាយស្មឹ ក្រោសញ្ញ អស្ស ន អាសាសានញ្ហាយ់នានេ អាតាសានញ្ចេសនសញ្ចាំ អស្ស ធ វិញ្ហាណ-ញ្ចាំបានខេត្ត រួយបាលស្នងក្នាំ អុស្បី ខ អាក់ញុំញាយនរេ អាក់ញុំញាយនេះជួមញ អស្ប ន ಚಿಕ್ಕಣಗಳು ಕಾರ್ಯವ ಚಿಕ್ಕಣಗಳು. ಈ ಕಾರ್ ស្សាណ្ឌមសណ្ឌ ម្នាំ ច មុខហោះ មុខ-លោកសញ្ជ ន ខរលោក ខរលោកសញ្ញ អស្បា យុទ្ធ នុឌ្គី សុទ្ធ ឧទ្ធ វិញ្ហាទំ បន្ទ ម្សាយសំនំ អនុវិទ្យិន មនុសា នត្រាច ន សញ្ចុំ អស្បូ សញ្ចុំ ១ ១១ អស្បាត់ ។ យថា-កាខំ ខាន កាន្ត សំយា កិត្តានោ ត្រាក្រចា សមាធិប្បឌិលាកោ យថា នៅ ខហ់ប៉ៃ ខហ់សែញ៉ី អស្បី ខ អាចស្មី អាចោសញ់ អស្បី ន គេជេស៊ី តេជោសញ្ញី អស្បូ ឧ វាយស្មុឺ វាយោសញ្ចាំ អស្បូ

បឋម និស្សួយវិត្ត

មិនសំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើង មិនសំគាល់ថា រាល់ ក្នុងរាល់ មិនសំគាល់ថា អាតាសាខញ្ហ្យៈតនៈ ក្នុងអាតាសាខញ្លួយតនៈ មនេស់គាល់**ថា** វិញាណញ្**យតន:** ក្**ងី**វិញាណញ្**យតន:** សំគាល់ថា អាក់ញ្ញា**យតន:** ក្**ង័**អាក់ញ្ញាយតន: មិនសំគាល់ថា នៅសញានាសញ្ជាយតនៈ ក្**ងីខៅសញានាសញ្ជាយតន:** មិនបំគាល់ ញ ថា លោក**នេះ** ក្នុងលោកនេះ មិនសំគាល់**ថា លោកខាង**មុខ ក្នុង លោកវាងីមុខ មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ ក្រះៃដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញ្ជាជាធម្មតា តែប៉ុណ្ណោះ ។ មកត្រព្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន ដូចកិត្ត **បានស**មាធិ មាន សភាព ដូច្នោះ មែន តើដូចម្ដេច ដូចជាកិក្ខុ មិនសំតាល់ថា ដី ក្នុង មិនសំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក មិនសំគាល់ថា

សុទ្ធតូចិដិកេ អង្គត្តរតិកាយស្ស ឯកាទសក្សិយគោ

ន អគាសានញ្ហាយត់នេ អ**គាសា**នញ្ហា**យ**។ ត្រូវ នេះ វិញ្ញា នេះ វិញ្ញា នេះ នេះ វិញ្ញា នេះ នេះ វិញ្ញា នេះ នេះ វិញ្ញា នេះ សាញ្ហាប់នេះសញ្ញា អស្សី ខ អាគ្នាញាញាប់-នាធ អាក់ញ្ញាយនានសញ្ជាំ អស្បា ន នៅ-សញ្ញុំ អស្បូ ន ៩៩លោក ៩៩លោកសញ្ញុំ អស្បី ន ខាហោក ខាហោកសញ្ចំ អស្បី ១ យាមជំ ជំជំ សុន៌ មុន វិញាន់ មន្តិ មកិយ-សំន អនុវិទ្វិន មនុសា នគ្រាច់ ន សញ្ មស្ប សញ្ញី ខ ឧឧ មស្សាធិ ។ ឥឍឧធ្ ភិទ្ធា ស្រាស់ ស្ត្រា ស្រាស់ សំនំ សំនំ សំនំ មណៈតំ យន់នំ សត្វសង្ខាសេមទៅ សត្វូមធំ**-ប្**រដ្ឋទំព្រឹស្ត្រ នស្ងាត្តាយោ វិកតោ នំរោះជា ច្ចុំ ម្នាំ ទោ អន្ទ ភ្នំយា ភ្នំគ្នាពោ ស្សារ មេស ខ្សែនុយា មេ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ប្រវេស្ស អស្ស ឧ អបស្មី អាទោសញ់ អស្ស

សុត្តទូបំដឹក អង្គុត្តរនិកាយ ឯការសកនិយុត

មនសំគាល់ថា អាកាសានញ្ចាយឥន: ក្នុងអាកា សានញ្ចាយឥន: ទី មិនសំគាល់ថា វិញ្ញា **ណ្យាយតន:** ក្នុងវិញ្ញា **ណ**ញ្ជា **យតន:** មិនសំគាល់ថា អាកិញ្ច្រាយឥនៈ ក្នុងអាកិញ្ច្រាយឥនៈ សំគាល់ថា រនៅសញា នាសញា យតន: ភ្នំខៅសញា នាសញា -ញ ញ ។ ញ ៗ យតនៈ មិនសំគាល់ថា លោកនេះ ក្នុងលោកនេះ មិនេសំ*តាល់***ថា** លោកខាងមុខ ក្នុងលោកខាងមុខ មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួន ឃើញ ឮ ល្វិទ្ធ ភ្នុក្យ ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក គ្រិះ ដោយចិត្ត គ្រាទ់ តែមានសញ្ជាជាធម្មតា តែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាល់អានខ្ទុ ភិក្ខុដ្ឋសាសនា មានសេចក្តីសំគាល់ហាំងខេះថា ការរម្វាប់ខ្លុវសង្គារពំងអស់ ការលះ ចោលខ្ញុំវិកលេសទាំងអស់ ការអស់តណ្តា ការប្រាស់ចាក់តម្រេក ការរលត់ទុក្ខ គឺព្រះនិញ្ជានណា ព្រះនិញ្ជានង៉ះ ជាទីស្ងប់ ព្រះនិញ្ជានង៉ះ ជុំទត្តម ។ ម្នាល់អានខ្លួ ភិក្ខុជានិសមាធិមានសភាពជួរ ជា៖ យ៉ាងនេះឯង ដូចជាក់ក្នុ មនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មុខសំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក

ន នេះ៩ស្មី នេះជាស្មា មស្ប ន វាយស្មី វាយោសញា អស្ប ន ^{អា}**កាស**ៈឧញ្ចាយ**ត**េន អាកាសានញ្ចាយនេះសញ្ចា អស្សិន វិញ្ហាសាញ្ចា-ត្រ រ៉ូញា សញ្ចា មនុស្ស ន អភិទ្ធា មនុស្ស ន អភិទ្ធា មនុស្ស និង និង មនុស្ស មនុស្ស និង និង មនុស្ស មនុស្ស និង និង ម យត់ ភេឌ្ឌ មាន នេះ មេខា មេខា ខេ នេះ មេខា ខេ **នាងញាយន**នេ នៅសញាស្រាសញាយននេសញ អង់រួ ឧ ៩៩លោក ៩៩លោកសញ្ចំ អស្បី ឧ ១៧លាក បាលេខមេញ មកា ខេត្ត ខ្ញុំ មនុ គំនុ វិញ្ញាន់ បន្តំ បរិយេសន់ អនុវិច្ចិន់ មនុសា ត្រោច ម៩ទោ មាយៈស្មា អាជា អាស់តំ អភិនខ្មុំត្យ អនុមោនត្យ ខដ្ឋាយាសភា ភកវឌ្គ អង្គប្រខេត្ត ឧឧធ្នំ ហុ គេត្វ យេខាយៈ សារ្-បុត្តោ តេជុបសជ្ណមិ ឧបសគ្គមិត្តា អាយស្មុតា សារជំនេះ មន្ទំ មាសេន្ទ មាសេនក្តេ មន្ត្ សារាណ៍យំ វិតិសាវត្វា ឯកាមខ្លំ និសីធិ ។

បឋម និស្សយវត្ត

មិនសំគាល់ថា អាកាសានញ្ចាយឥនៈ ក្នុងអាកាសានញ្ចូយឥនៈ #ឥវិញា ណ ញ្ច្ច **យតន:** ក្ សំ*គាល់ថា* វិញ្ញា **លា** ញ្ចា **យត**ន: អាក់ញ្ញុំញាយត**នៈ** ក្**ងអា**កិញ្ច្បា **យឥន:** ក្ នៅសញា**នាសញាយតនៈ** ក្នុ**ងនៅសញានាសញា**-យត8: មិនសំគាល់ថា លោកនេះ ក្នុងលោកនេះ ឋា លោកវាងីមុខ ក្នុងលោកវាងីមុខ មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួន ឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងហ្វាស់ ដល់ ស្វែងកេ គ្រិះរិះដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញា ជាធម្មតាតែពុំណ្ណេះ ។ លំជាប់នោះ ព្រះអានខ្ល ត្រេកអរ កែរាយ ចំពោះកាស់ត ព្រះភាគ ហើយ ក្រោកបាកអាសនៈ ហួយជង្គ័ព្រះមានព្រះភាគ **ប្រទុក្សិណ ហើយចូលទៅកេ ព្រះសារីបុត្រដ៏មាន**អាយុ លុ**ះចូលទៅ** ដល់លើយ ក៏រីករាយ ទៅកេច្រះសារបុត្រដ៏មានអាយុ លុះបញ្ចូច៣ក្យ ដែលគួរកែវាយ និងពាក្យដែលគួរលើក ហើយអង្គ័យ ក្នុងទិសមគួរ ។

សុត្តត្តប៉ុដ្ឋិពេ អង្គត្តរគិកាយស្យូ ឯកាទស្យាគិបារោ

រាយមេខ្មី ខ្មែរ សេ មាលា មាន ខេត្ត មាលា-ស្នំ សាថ្ងៃ រានពេល សំឃា ជ ទោ អាវុសោ សារថ្មៃត្ត ក់ត្តាណ តថាប្រទា សមានិប្បដិលាភោ យថា នេះ បឋាចំ បឋាសញ្ជា អសុរ ។បេ។ យមិនំ ជំដំ សង្ខ ដង្ខ រួយសន្ទ ឧទ្ធ ស្ពេស្ន ម**ស់្ទ**្រន មនេសា តុត្រេច ឧ សញ្ចុំ អស្ស សញ្ចុំ ច បន មស្បាត់ ។ សំយា អាវុសោ អានន្ទ កិក្ខានា តថា-រូទោ សមាជ្ជដ្រិលាកោ យៈខា នៅ ១មវិធំ ១មវិ-សញ្ញុំ អស្សូ ។បេ។ យម៉េន ឧ៍ឌ្នំ សុគ៌ កុតវិញ្ញាតំ បត្ត បរិយស់នំ អនុវិចរិន មនសា តត្រាច់ ន សញ្ចុំ អស្បាសញ្ចុំ បន្ទេសហ្គាំ ។ យេដាក់ដើ ចសារុសោ សារីចុន សំយា កិត្តានោ នដារូចោ សមាខិហ្ទឌិលាភោ យទោ នៅ ១៩៤៤ ១៩៤-សញ្ញ អស្ប ។ បេ ។ យម់នំ ន់ខ្ញុំ សុត មុន វិញាន់ បន្តំ បរិយស់នំ អនុវិចរិនំ មនុសា

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយា

លុះព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុ អគ្គយក្នុងទីសមគួរហើយ បាននិយាយ សៀនឱ ព្រះសារជម្រៃជូសខមាណ់ ជុំតេះល សិលមារ៉ុសេ ឃុំជម្រ ភិក្ខុជានសមាធិ មានសភាពដូរញុះ **មាន**ដែរឬ ដូ**ប**ជាកិក្ខុ មិន សំគាល់ថា ដី ក្នុងដី ។ ថេ ។ មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួន យើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះនៃដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្ខាល់អាវុសេអាទន្ទ ភិក្ខុពុខសេមាធិ មានសភាពដូ ហ្គេះ ក៏មាន ដូចជាភិក្ខុ មិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងនី ។ ចេម មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ជឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ គ្រះរះដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជា ធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាលអាវុសោ សាវបុត្រ ដូចភិក្ខុបាន សមាធិមានសភាពដូច្នោះ ដែលមាន គេដូចម្ដេច ដូចជាភិក្ខុ មិន សំគាល់ថា ដី ក្នុងដី ។ ២។ មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ដែលខ្លួន ឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក គ្រឹះរិះដោយចិត្ត

បឋមោ និស្សយវិគ្គោ

ត្រោច់ ឧ សញ្ចុំ អស្សូ សញ្ចុំ ប្រឧ មស្សាត់ ។ ឥញុះសា អានន្ទ ភិក្ខា ស្រែញ ហោត់ សិត សន្តិ និស្សាត្ត តណ្តេត្យ វេយា និយាន និយាននិង រៀវ សោ អាវុសោ អានន្ទូ សំយា ភិក្ខុនោ តម៉ាវុមោ សមានិហ្សដ្ឋាណ យដា នេះ ១៤៤៤ ១៤៤ ១៩៤ អស្ស ។ បេ ។ យម់ធំ ធំដំ សុន មុន វិញាន់ បត្តិ បរិយេស៍ទំ អសុថៃ ទៃ មនុសា តុគ្រាប់ ន សញា អស្ស សញ្ជាំ ខ ខន អស្សាធ់ ។ អច្ចាំយំ អាក្រសា អត្តន អាវុសោ យុទ្ធ ស នាម សុន្ធ ខ(๑) សាវគាស់រូ ខ អេឌ្ជ អឌ្^(៤) តាក្រាច្រជ តាក្រាច្ន សំសឆ្លឹស្បីទ សមេស្ប៊ូត ន ក្លៃឈ្លឺស្ប៊ូត្^(៣) យនិន អក្**បន**ស្មឹ ។

១ ម. ចេះ ។ 🖢 ម. អញ្តេ ។ 🕳 ធ. វិគ្គហិសុត្រិ ។

បឋម និស្សយវគ្គ

គ្រាន់តែមានសញ្ជា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណេះ ។ ម្នាលអាវៈសេអា**ន**ខ្ល ភិក្ខុកង៍សាសនា នេះ មា**ន**សេចក្តីសំគាល់ យ៉ាង៍ **នេះ**ថា ការវេទ្វាថ ន្ទុវសេង្ហាវេទាន់អស់ ការលះចោល នូវកំលេសទាំងអស់ ការអស់តណ្ហា ការប្រាសហកតម្រេក ការរលត់ខុក្ខ គឺព្រះនិញ្ជានណា ព្រះនិញ្ជាន់ះ ជាទីសុប ព្រះនិញ្ជាន់នុះដឹងត្តម ។ ម្នាល់អាវុសេអានន្ សមាធិ មានសភាពដូច្រោះ យ៉ាងនេះឯង ដូចជាភិក្ខុមិនសំគាល់ថាដី ក្នុងដី ។ បេ។ មិនសំគាល់ក្នុងរបស់ដែលខ្លួន ឃើញ ឮ លិទ្ធ ក្កក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះដោយចិត្ត គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាលអាវុសោអស្ចារ្យណាស់ ម្នាលអាវុសោ ចឡែកណាស់ ក្រោះថា អត្តនិងព្យញ្ញន:របស់ព្រះសាស្តានឹងសារកែត្រូវគា សមគា ដោយអត្ត ដោយព្យញ្ញាន: ក្នុងបទដ៏ប្រសេរនេះឡេយ ។ ୬*୯*ଦେନ)

សុត្តស្ថិតពេ អង្គត្តរនិកាយស្ស ឯកទេសកនិយាតោ

ត់ខាល់ អាក្រ កក់ខ្លំ ឧបសន្ត័មិត្យ សិតមត្តិ អប់ខ្លំ ។ កក់បំ មេ សិតេហ៍ បនេហ៍
សិតេហ៍ ព្យញ្ជនេហ៍(១) សិតមត្តិ ព្យាកាស់
សេយ្យថាចំ អាយស្មា សារីបុត្តោ ។ អច្ចាំយំ
អាក្រស អត្តិ អាក្រស យុត្រ ហ៍ ៣ម សត្ត ច
សារីកស្បា ខ អត្តេខ អត្តិ ព្យញ្ជនេខ ព្យញ្ជនំ
សំសន្តិស្បាតិ សមេស្បាតិ ន កែញ្ចស្បតិ យនិនិ
អក្តុចឧស្មិត្តិ ។

(០០៤) អ៩ ទោ អាយស្មា អាន ខ្លោ យេន

អាការ នេះ ប្រសន្ត័មិ ឧបសន្ត័មិត្តា អាការខ្លំ អក់វាខេត្តា ឯកមខ្លំ និសីនិ ។ ឯកមខ្លំ និសិខ្មោ ទោ

អាយស្មា អាន ខ្លោ កការខ្លំ ឯនន ហេខ សំយា ខុ

ទោ អាខ្លេ កក្សាន សហ មាន ប្បដិហាកា

យេដា ន ខេត្តា មនសិកាយេព្រ ស្ងំ មនសិកាយេប្ប ន សោតំ មនសិកាយេព្រ សខ្លំ មនសិកាយេប្ប ន សានំ មនសិកាយេព្រ កន្ទំ មនសិកាយេព្

១ ម. អក្លវេហិ ។

សុត្តផ្តូប៌ជាក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសក់ទិយាត

ម្នាល់ អាវុសោ អម្បាញ់មិញនេះ ខ្ញុំបានចូលទៅគាល់ ព្រះមាន
ព្រះភាគ ហើយសួរសេចក្តីនេះ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ក៏បានព្យាក់រ
សេចក្តីនេះ ដោយបទទាំងនេះ ដោយព្យញ្ជនៈទាំងនេះដល់ខ្ញុំ ដូចជា
ព្រះសារីបុត្រដ៏មានអាយុដែរ ។ ម្នាល់អាវុសោ អស្ចារ្យូណា ប់ ម្នាល់
អាវុសោ ចំឡែកណាស់ ព្រោះថា អគ្គខ្មឹងព្យញ្ជនៈរបស់ព្រះសាស្តា
នឹងសារកែត្រវគ្គា សមគ្គា មិនបានខុសគ្គា ដោយអគ្គ ដោយព្យញ្ជនៈ
ក្នុងបទជុំប្រសើរនេះឡើយ ។

(១១៥) គ្រានោះ ព្រះអានខ្ទុ ដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់
ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ហើយ គ្រាបថ្វាយបង្គំ ព្រះមាន
ព្រះភាគហើយអង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះ ព្រះអានខ្ទុ ដ៏មានអាយុ
អង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរហើយ បានគ្រាបបង្គំទូល ព្រះមានព្រះ
ភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន កិក្ខុបានសមាធិ មានសភាព
ដូច្នោះ មានដែរឬ ដូចជាកិក្ខុ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខូវចក្ខុ មិន
ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្វវរូប មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្វវសេត: មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត
ន្វសទូ: មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្វវឃាន: មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្វវគន្លះ

បឋមោ និស្សយវគ្គោ

င င်းကို မင်္ဂေကေးကော် င ကို မင်္ဂေကောက်ကော် ន កាយ់ មន្ទាក់ហេហ្ស ន ដោដ្ឋព្វ មន្ទាក់ការយោ្យ a ဗ $\mathbf{v}^{\dagger}$ ဗ $\mathbf{a}$ ဆက်ကားဟ $\mathbf{v}$ a က $\mathbf{v}$ ဗ $\mathbf{a}$ ဆက်ကာ-ហយុទ្រ ឧ នេះជំ មឧសិតាហយុទ្រ វាយំ មន-ស្តែយេព្ធ អាគាសានញ្ហាយត្ន មនុស្សាយ។ ន វិញ្ញាណញ្ចាំ មន្ទុសកាយ្យេន អភាព្យា-យត់នំ មនុស្សពេញ ន នៅសញ្ជាស្សាយត់នំ ២ **ព** មនសិត្យយុ ្រន ៩ លោក ំ មនសិត្យយុ ្រន បរលោក មនសិកាយៀ យទិន និឌ្ឌឹ សុត្តិ មុត្តិ វិញ្ញាតំ បត្តំ បរិយេសិត អនុវិចរិត មនុសា តេទ្យិ ១ ខេស្កាប្រៀ មន្ស ខ បន្កាប្រៀត ។ សំយា អានន្ទ កំក្ខានា នាថារូទោ សមានិច្បូន-ំ လက္က လာလာ ေသက္တံု မေဆည္မွဳက္ေတာ့ ေသာ့ပ္ មនសិត្យយោ ន សោតំ មនសិត្យយោ ន សន្ទឹ មនសិត្តបញ្ជា ឧ ឃានំ មនសិត្តបញ្ជា ន កន្ទំ ខនសិតាយ្យ ន ដំរ៉ូ ខនសិកាយ្យ

បឋម និស្សយវគ្គ

មិនធ្វើទុកក្សចិត្ត នូវជីក មិនធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវសេ មិនធ្វើទុកកុងចិត្ត នូវកាយ មិនធ្វើទុកក្សិចិត្ត នូវដោដ្ឋព្ទ: មិនធ្វើទុកក្សិចិត្ត នូវបឋវិ មនៈធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាំអាច្រោ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាំតេដោ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវវាយោ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអាកាសានញ្ហាយតនៈ មិនធ្វើទុកក្និចិត្ត ខ្សាំញា ណញ្ហាយឥនៈ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាំអាក់ញ្ញាតនៈ មិនធ្វើទុក ក្នុងបត្ត នូវនៅសញានាសញាយតនៈ មិនធ្វេត្តក្នុងបត្ត នូវលោកនេះ មិន ធ្វេទុកក្នុងបត្តនូវលោកខាងមុខ មិខធ្វេទុកក្នុងចិត្ត នូវបេសដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ក្កក្រ ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះដោយចិត្ត គ្រាន់តែធ្វេទុក ក្នុងចិត្តជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណេះ ។ ម្នាលខាននូ កិក្ខុជាឧសមាធិ មានសភាព ដូលោះក៏មាន ដូចជាភិក្ខុ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្តនូវចក្ខុ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវរួប មិនធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវសោត: មិនធ្វើខុកក្នុង នូវសន្ទ: មិនធ្វើខុកក្នុង ចិត្ត នូវឃានៈ មិនធ្វើទុកកង្គីចាំ ្រ នូវគន្លៈ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវជីវ្

សុត្តស្ថិដិកេ អង្គុត្តរថិកាយស្ស ឯកាទសក់ខិបាតោ

ေးက် မေးက်ယားကျား ေကာက္ အေလ်ာက္ကေတာ္ ေ ដោដ្ឋត្វំ មនសិកាហយ្យ ឧ បហ្គឺ មនសិកាហយ្យ ជ អាច មនុស្ស ដោយ ន នេះ នៃ មនុស្ស ដោយ ន វាយំ មនសិកាយៗ ន អាកាសានញ្ចាយត់ខំ មនុស្សាយ ខេ វិញ្ញាណញ្ជាប់តន្លំ មនុស្សាយប្រ ន អាក់ាញ្ញាយតន់ មនស់ការេយ្យ ន នេះសេញា-នាងញ្ញាយត់ធំ មនុស្តិតយេប្រ ន ង១លោក ំ មនុ-សំតាយៗ ន បរលោក មនស់កាយ្យ យុទ័ន ជំនុំ សុត មុត ពៃណត់ បត្ត បាយសំត អនុ. វិទ្ធាំ មនុសា តម្បី ន មនុស្សាយ្យ មនុស្ ច បនេ ការយោត្រ ។ យទោកទំ មន អន្លេ សំយា ភិក្ខានោ តថារូខោ សមានិហ្វដំលាភោ យថា ន ောက္ခံ មនសិកាហេស្ស ន ½១ មនសិកាហេស្ស ។ មេ**។** ယမ်း နဲ့ နဲ့ လုံ့၏ မုံ့၏ ကိုဏ္ဏန်း မန္တ បរិយេសន៍ អនុវិទ្ធិន៍ មនុសា តម្បី ន

សុត្តនូមិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកខិបាត

មិនធ្វើទុកកង់បត្ត នូវរស មិនធ្វើទុកកង្សិត នូវកាយ មិនធ្វើទុកកង្សិត នូវ ផោដ្ឋព្ទះ មិនធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវបឋវី មិនធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវភាក្មោ មិនធ្វើ ទុកក្នុងចិត្ត នូវតេជោ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវវាយោ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវ អាកាសានញ្ចាយតន: មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខូវវិញាណញ្ចាយតន: មិនធ្វើ ទុកកង្សិត ខ្លាក់កាញា យតន: មិនធ្វើទុកក្**ងិ**បិត្ត ខ្លាំ ខេសិញ នាសញា -យតន: មិនធ្វើទុកក្នុងបិត្ត នូវលោកនេះ មិនធ្វើទុកក្នុងបិត្ត នូវលោកខាងមុខ មិនធ្វើក្រក្ខុងបិត្ត នូវរបស់ដែល១នយើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្សូ ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក គ្រិះនេះជាយចិត្ត គ្រាខតែធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ជាខេម្មសាប៉ុណ្ណោះ ។ បសិត្រព្រះជន្ត្រីជំទំព័ន្ធ ដូចភិក្ខុ បានសហធំ មា សភាពដូរញុះក៏មានតើដូច ម្ដេច ដូចជាអិត្តមិនធ្វើខុតក្នុងបិត្ត ្រូវបក្ខុ មិនធ្វើខុកក្ដៅត្រូ នូវរួម ។បេ។ មនធ្វើទុក្សង៍ខិត្ត នូវបស់ដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិខ្ន ក្ខុរ្យ ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែតកេ គ្រះនេះដោយចិត្ត គ្រាន់តែធ្វើកុកក្នុងចិត្ត ជាជម្មាល់ប៉ុណ្ណេះ ។

បឋមោ និស្សយវគ្គោ

ឥ៩១០ខ្ ភិក្ខា ស់ មេស្សាភាពនា ស់នំ ស់ខ្ញុំ ស់នំ បណ់តំ យន់ធំ សត្វសង្ខាសេម ៅ សត្វជធិប្បដំធំ-ស្សាត្ត សណ្ណត្ត យោ វិភាគា និភេស និត្វានន្តិ ។ ស្សុំ ទោ អានន្ទុ សំយា ភិក្ខុនោ ស៩វរូទោ សមា-ជំឡុជិលាកោយថា ឧ ខេត្តំ មនសិកាយ្យេ ឧ រូមំ មនស្មារណា ន សោន មនស្មារណា ន សន្ទឹ មែនសំតាប្យ ្ស ឃុំ មនស់គាប្បុ ្រ គង្វំ មេនសិកាប្រហ្វ ន ដំរុំ មន្ទសិក្សាយ្យ ឧរសំ មន្ សិត្តប្រព័ ខ មាល់ ឧខស្មាប្រៀ ខ ដោដ្ឋទំ មនសិតាយហ្គ ឧ ១៧ ំ មងសិតាយោ ឧ អាចំ មេនសិត្តស្រៃ ន តេជំ មនសិត្តស្រៃ ន ងយំ មនុស្សាយពេល នេះ មានស្នេះ មានស្នេះ យ្រៀ ឧវិញ្ចាណញ្ចាយតម្លៃ មានសំគាប្បៀ ឧ អា-ក់ញ្ញាយត់ មនស់កាហ្ហោ ១ នៅសញ្ញានា-កោល្រោ ន ប្រហេត់ មនុស្សាយៀ យមិន និន្នឹ

បឋម និស្សយវត្ត

មាលអានខ្លួ ភិក្ខុជីសាសនានេះ ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត យ៉ឺង៍នេះថា ការ វេទ្ធបសុទ្ធារ**ាំន**អស់ តារលះបោលក៏លេសព្**ន័**អស់ តណ្តា ការប្រាស់ហក់តម្រេក ការរល់ត់ខុត្តគឺព្រះនិព្វានណា ព្រះ និញ្ជាន់៖ ជាទស្លា **ព្រះ**3ិញនន់៖ ដឹងក្**ម ។** ម្នា**ល**អានខ្ល ភិក្ខុជានសេខាធិ ខានសភាពប្តូរញុះ យ៉ាងនេះឯង ដូចជាភិក្ខុមិន ច្រេត្តក្នុងប៉ុន្ត នូវបត្ត មិនធ្វើខុតក្នុងប៉ុន្ត ខ្លាំម មិនធ្វើខុតក្នុងប៉ុន្ត នូវសោត: មិនក្ដេត្តក្នុងចិត្ត នូវសន្ទ: មិនក្ដេត្តក្នុងចិត្ត នូវឃាន: មិន ច្រើនកក្នុងចិត្ត ខ្លាត់ខ្លះ មិនក្រុខកក្នុងចិត្ត ខ្លាវជីក្ក មិនធ្វើខុតក្នុងចិត្ត នូវរស មិនក្រុំខុកក្នុងចិត្ត នូវតាយ មិនក្រុំខុកក្នុងចិត្ត នូវគោដ្ឋពុះ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាមបរិ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ខ្លាក់ពេ មិនធ្វើទុក កង្គ នូវតេដោ មិនក្ដើនកក្សិចិត្ត នូវវារយា មិនក្ដេចិត្តិ នូវភាភាសានញ្ចាយតន: មិនក្វើខុកក្**ងចិត្ត** នូវវិញ្ចាណញ្ចា**យតន**: មិន ធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវអាកិញ្ច្រាយឥន: មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវនៅសញា-នាសញ្ជាយតនៈ មិនធ្វើខុកក្នុងចិត្ត នូវលោកនេះ មិនធ្វើខុក ក្នុងចិត្ត នូវលោកខាងមុខ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវបេសដែលខ្លួនឃើញ

សុត្តស្ថិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯ៣៤សពនិបាតោ

សុន៌ មុនំ វិញនៃ បន្តំ បរិយេសនៃ អនុវិចវិន៌ មនេសា តម្ប៉ា ន មនសិកាបយ្យ មន្សិ ច បន្ ការយោរ្ឌ៍ ។

(០០៦) ស្គំ សមយំ កក្ស ជាឧិកោ វិទាវត៍ **វ**ញ្ជ**កា**វសថេ ^(a) ។ អថទោ អាយស្មា សណ្តេ (๒) យេខ ភភក ភេពប្រសន្ន់ និព្យស័ឌ្ កក់ខ្ញុំ អភិវាធ្វោ រាំភាមខ្ញុំ ខិសីខី ។ រាំភាមខ្ និសិន្ន ទោ មាយសង្គ សន្ធំ គកវា រៀតឧវេស្ទ អាជាឌ្ពាយាល្ខ សេ មាខំ **លា**ល (២) ស ខំដឹមុ-ហារ ក្នេង(៤) ។ អនុ៩៧ ភាព ១៩១៩ ហោយន លោង ។ អស្ប ខេត្ត ស្រួស ស ្ទ នោណ៌យា ពន្ធោ យវស- $\mathcal{A}^{\bullet}_{1}$ ကြေးနာ $\mathcal{A}^{\bullet}_{1}$ ကြေးကြား ကြေးကြား ကြေးကြေးကြား ကြေးကြားကြေးကြားကြောင့် ကြေးကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြေးကြောင့် ကြောင့် ကြောင် ကြောင့် ကြောင့် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင့် ကြောင် ကြောင် ကြာကွင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြာကွင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြောင် ကြာင် ကြောင် ကြောင်

[●] ឧ. ម. គិញ្ញកាសែបើ ។ 🖢 ម.សហ្គេ ។ 💣 ឧ. ឈាយថិ ។ ๔ ឧ.ម. ខេស្ត្រីឈាឃ៌តំ ។ ។ ๕ ឧ.ម. យវិសំ យវិសត្តិ ។

សុត្តស្ថិតិក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសពនិបាត

ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ គ្រិះរិះដោយចិត្ត គ្រាន់ តែធ្វើទុកក្**ង**ចិត្ត ជាធម្មតាប៉ុណ្ណោះ ។

(១១៦) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះកាគ ទ្វេជគជ៌នៅ ក្នុង ប្រាសាទ ដែលគេធ្វើអំពីឥដ្ឋ ជិតស្រុកនានិកៈ ។ គ្រានោះ ព្រះសន្ទ:ដ៏មានអាយុ ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅដល់ ក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ហើយអន្ត័យ ក្នុ**ងទីស**មគួរ **។** លុះព្រះសន្ទ:ដ៏មានអាយុ អង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរហើយ ព្រះមានព្រះ អាជាន័យ កុំគិតដូចគំនិតសេះ ដែលមានពុតត្បូតឡើយ ។ ម្នាល សន្ទ: គនិតសេះដែលមានពុតត្បូត តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលសន្ទ: សេះមានពុតត្បូត ដែលគេបន់ត្បែរក្រង់នៃស្រវ តែងគិតថា ស្រវ ដំណើច ស្រូវដំណើច ។ ដំណើរនោះ ក្រោះហេតុអ្វី ។

០០មោ និស្សយវិគ្គោ

ន ហ៊ាំ សន្ធ អស្ស ១ខ្យុខ្ល័ស្ស (គោលាំយា ពន្ធស្ប រាំ យោត ត ្ ទេ មំ អជ្ជ អស្បូនថ្ម. សារដំ តារណំ តារេស្បូត តិមស្បាលំ បដិការោមតំ ។ សោ នោណ៌យា ពុះគ្នោ យវស-ស្តុំ យុវសសុក្តិ^(១) ឈ្យស់ ។ ស្គម ទេវ សន្ទ វ នេកាច្នោ ឬ សៃ ខ ខ្យុ ខ្លែក អាញ ក តោ ខ ក្រុទ្ធ អូ លក តោ ខ សុញ្ញាតារកតោទ ភាមាកមវិយុឌ្ឌិតេន ខេតសា វិហរត់ ភាមរាងបហេតុន ខុប្បន្តសុទ្ធ ភាមរា-កស្បី ខ្មែរប្រាស់ យថាក្ងួន ឧទ្យាជានាន់ ។ សោ ണടനമ്പു കുട്ടു് കുട്ടു $^{(a)}$ സുരു വെട്ടു വെട്ടു വെട്ടു വെട്ടു വെടു យត់ ខ្ទុំប្រឆ្នាំ អាជ្ញាយត់ ។ ត្យាទានមរិយុដ្ឋិត្រន ខេត្តភា ហៃរៈគំ . . . ខ្លឹងទិន្ទបញ្ចែរ្តិនេះ ខេត្តភា ហៃរៈ-ត... ជន្ទុកាកាទូម ហេដូ នេះ ខេត្តសា វិហរត...

^{• 🤋} មុស្ស មន្ត្រី 🖢 ម ព្រា ។

បឋម និស្សយវត្ត

ម្នាលសន្ន: គ្រោះថាសេះមានពុតត្បូត ដែលគេចង់ក្បែក្រង់នៃស្រា មនេសានគេនិត្តយាងនេះថា ថ្ងៃនេះ នាយការជីអ្នកបង្កាត់ សេះ នឹងឲ្យ អញច្រើនូវហេតុ ដូចម្ដេច អញធ្វេតបទៅញៃ ដូចម្ដេច ។ សេះ នោះ ត្រូវគេបង់ត្បែរក្រង់នៃស្រុវហើយ តែងគិតថា ស្រុវដំណើម ស្រូវ ដំណើប ។ ម្នាលសន្ទ: កុរសមានពុតត្យុតកូក១៖ ក្នុរិលោកនេះ ៅ នៅក្នុងព្រៃក្តី នៅក្រោមមូបលេប៊ីក្តី នៅក្នុងផ្ទះស្វាត់ក្តី មានចិត្ត ដែលតាមរាគ រួមរឹត ដែលតាមរាគ គ្របសត្តតំហើយ រមែងមិន ដឹងខ្លាការរលាស ចោល ខ្លាកាមកគ ដែលកើ**ត ឡើង ដោយ**ពិត ក៏យា**ងនោះដែរ ។** បុរសនោះ **តែ**ទីគិត ៨ញ្ហឹ**ង** សុបសៅ ក្រោះធ្វើតាមពគ ឲ្យនៅទាន់ក្នុង បុគ្គលមានចិត្ត ដែលព្យាបាទ រួមតែហើយ . . . មានចិត្ត ដែលថ្មីនមិទ្ធ: ្សាធីស្វាយ . . . មាន២ត្ត ដែលទទ្ធក្កិច្ច: រូប្ប៊ីត ហើយ . . .

តុត្តទូពិជីពេ អង្គុន្តានិកាយស្ស ឯ៣៤សកនិបាណា

နေပါ့သားက ဥ နှင့်ဆွယ်က ဇွမ်းနီးဟွ យថាកូន៌ ឧហ្ទាជាទាំ ។ សោ វិចិគាំជុំយោវ អនុស្តាំ ការិត្យា ឈាយតំ ខជ្ឈាយតំ និជ្ឈា-លេខ អុឡើបល់ខ្លួ ។ មោ ឧទ្យុគាំ ള് പുറയ സാവാട്ട് പുരയ സാവാട്ട് នេះជា ខ្មែរ និសាហល យាបាន ម្នាំ ខ្មែរបាល យា-យឌ មាយាមាខណៈពេលខេត្ត ទ្រុំមាំ ៣ មាន ുട്ടു പ്രധാന വേഷ്ട് പ്രസ്തിനെ വേഷ്ട്ര പെട്ടും. ញ្ញា បត្តទៀតិសុក្យ លោយគំ នៅសញ្**ភ**សញ្ញា -ကားအ၏ ဖွာ့ များက ကာကား ရှင်းကာမှာ၍ ဖွာ့များက ល្យ យេត្ត ស្លាស្ត្រ ស្នា ស្ត្រ ស ឧំដ្ឋ ភុទ្ធ មុន វិញ្ជាន់ បត្តិ បរិយេសិន អនុវិទាំន់ មនុសា នម្បី និស្សាយ លាល់ន់ ។ ស់ ទោ សន្ទ មុំសេខខ្យុន្តែយល់តំ យោតិ ។

សុត្តភូមិជា អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសពតិបាត

មានចិត្ត ដែលវិចិកិច្ចា រួចរឹត ដែលវិចិកិច្ចា គ្របសង្កត់ ហើយ វមែនមិន ដឹងការេលស់ ចោលនូវវិទិកិច្ចា ដែលកើតឡើងដោយពិត ។ បុគ្គល នោះ តែងគិតដញ្ជឹង ដ្រុលដ្រប់ សុចសៅ ព្រោះធ្វើវិចិកិច្ចា ឲ្យនៅតែខាន ក្នុង ។ បុគ្គលនោះ តែងគិតព្រោះអាស្រ័យ ខ្លូវផែនដីខ្លះ គិត ក្រោះ អាស្រ័យខ្លូវទឹកខ្វះ គិត ក្រោះអាស្រ័យខ្លូវក្កើងខ្វះ គិត ក្រោះអាស្រ័យខ្លូវ រ្យល់ » គិត ព្រោះអាស្រយ់ នូវអាកាសា **ន**ញ្ចាយ់ តនៈ » គិត ព្រោះ អាស្រ័យខ្លូវពៃញាណញ្ចាយឥនៈខ្លះ គិត ក្រោះអាស្រ័យ ខ្លូវអាកិញ្ច្ញា-យតនៈខ្លះ គិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវនៅសញ្ជានាសញ្ជាយតន: ខ្លះ ក្រោះអាស្រ័យ នូវលោកនេះខ្វះ គិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវលោកខាងមុខខ្វះ គិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ព្ទលិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក ត្រុះរិះរដាយចិត្ត ។ ម្នាលសន្ន: គនតរបស់បុរស ដែលមានពុតត្បូត យ៉ាងនេះឯង

បឋមេ និស្សយវិគ្គោ

គេជញ សធ្ ភាជាខ្លួយ «សល់ខំ យោខិ ។ កម្រោ တ် អាធ្វ អាសុក្សា ខ្មែល នោះ លើយ ខាទ្វា ន យៅ-សស្ប៉ូ យាសសុស្ត្រ៍ ឈាយគំ ។ គំ គិស្បូ មាគុ ។ កទ្រស់ ព្រ មាន មានប្រឡាញ់ព្រះ ដោយ លោ ពន្សរុ សំរំ ហោធិ គឺ នុ ទោ អដូ ម៉ំ (^១) អស្សនម្មសារនិ គារណ៍ គារស្សត់ គាំមស្បាលំ បដៃការកម៉ាត់ ។ សោ នោលាំយា ពន្ធោធយវសស្ប៉ឹ យាសសុទ្ធិ ឈាយត់ ។ គម្រោ ហិ សន្ធមស្ជាជា-ធ្វីយោ យដាឥ ∞ ំ យដាពង្ខំ យដាជាធ្ $^{(ar{b})}$ យដា-មារីឌ្ន រ ត្រុមេរ សេ មាថ់ អាយ៉ែ សំមាញចូលោ អាញតាតោច ក្រុមួយតាតាច សុញាកាកោត

១ ឱ. ម៉ា អដ្ឋ ។ ម. មមដ្ឋ ។ ២១ ឱ. ជាស៊ី ។ ๓ កល់ ។ ៤ មេ. អដ្_{លា}ស្រាណ់ ។

ចបម និស្សយវគ្គ

ម្នាលសន្ទ: គំនិតរបស់សេះអាជានិយ ត្រដូចមេខ ។ ម្នាលសន្ទ: សេះអាជាន័យ ដ៏ចំពីន ដែលគេចឪក្បែក្រង់ នៃស្រវដំណើប វមែនមិនគិតថា ស្រវិដ៏ណើថ ស្រវិជីណើថទេ 🤊 ដំណើរនុំ៖ ព្រោះហេតុអ្វី **។** ម្នាលសន្ទ: ក្រោះថា សេះអាជានិយ ដ៏ចំរែន ដែលគេបង ក្បែក្រង់នៃស្រុវ តែងមានសេចក្តីត្រិះរិះ យ៉ឺងនេះថា ក្នុងថ្ងៃនេះ នាយសារថ្មីអ្នកបណ្ឌិតសេះ នឹងឲ្យអញធ្វើខ្លួវហេតុដូចម្ដេច អញនឹងធ្វើតបទៅវិញ ដូចម្ដេច ។ សេះដែល ១០ងក្បែក្រង ไร[Aรไเซา: ก็ษลีษิธิธิ์ลซา [Aรไม็เก็บ [Aรไม็เก็บเจ ร ម្នាលសន្ទ: សេះគាជានិយ ជ័បិរ៉េន តែងពិចារណា ខ្លូវការចាក់ សោយជក្សាយាន៍ នេះថា ដូចជាបំណុល ដូចជាចំណង ដូ**ចជា សេ**ចក្ដ សាបសូន្យ ឬដូចជាទោស ។ ម្នាលសន្ធ: បុរសភាជានិយ ជំទំព័ន្ធ ខោះនៅកង់ព្រែក នៅក្រោមម៉ូបឈើក នៅក្នុង៍ផ្ទះស្វាត់ក្នុ

សុគ្គផ្គមិដិកេ អង្គុគ្គរនិកាយស្យ ឯ៣១សកនិបាតោ

a កាមកកម្លាយ ដ្ឋិតេជ ខេត្តសា រំហាត់ ជ កាម-ប្រជាព្រះច និត្សិទ្ធិស្បិ ខ យាត្យូងស្បិ ւက္ ကားမှာမို့မွာ ဥရာသားမွာ ។ ខ ဤစာឧ-បរិយុដ្ឋិតេន ចេតសា វិហាត់... ន ខឹនមិន្-ប្រជុំត្រែន ចេតសា ហែតែ... ន ខុន្ទុកាក្តាទូ-បរិយុដ្ឋិតេខ ចេតសា វិហរតិ... ន វិចិតាិទ្យាបរិយុ-ឆ្នំតែន ខេត្តសា វិហត់ ន វិទិកាំឡប់ពេតន **នុ**ប្ប-ည္းတာ ေႏိုင္ငံအိတ္ေတာ့ မို႕ႏွူးလုိ တင္းႏွစ္ခံ ေပးသာ-នាតិ ។ សោ នៅ ១៧ ឆ្នំស្លាយ ឈយត៍ နေ့ အမ်ိဳး နေ့လျှာလာ လာ**လာ** နေ့ နေ့လျှာလာ സാനായും പ്രസ്താന് വേഷ്ട് പ്രസ്ത សានញាយត់ខំ ចំសុក្ខយ ឈាយត់ ឧ វិញា-ഹണ്നുജെ ചൂഴിനെ നാനു ജെ ജെയ്യ് ញ្ចាស់ មិស្សិយ យាយទី ៩ **ដេស្សាយា**-မေးမေး နေးကောက္က အေျပာန္ ေနေသးကောက္ခဲ့ ធំសុក្យ យោយទំ ឧ ១៧លាគាំ ធំសុក្យ យោយគំ

សុត្តតូមិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសពនិយៈគ

តែងមិនឲ្យកាមពគ រួបតែចិត្តបាន មិនឲ្យកាមពត គ្រប់សង្កិតចិត្តបាន ទាំងដឹងច្បាស់ នូវការរលាស់ចោលនូវកាមកគ ដែលកើតឡើងហើយ ដោយពិត ។ មិនឲ្យព្យាបាទ រួបតែចិត្តបាន...មិនឲ្យចិនមិទ្ធ: រួបតែ ចិត្តបាន . . . មិនឲ្យខុទ្ធចក្ភិច: រួចតែចិត្តបាន . . . មិនឲ្យវិកិច្ចា រួមតែ ចិត្តបាន មិនឲ្យវិចិតិញ គ្រប់សង្កត់ចិត្តបាន ពំងឺដឹងច្បាស់ នូវការ រលាស់ចោលខូវរិចិតិប្លា ដែលកើតឡើងហើយ ដោយពិត ។ បុរស នោះ មិនគិត េញ្រះអាស្រ័យ ខូវ២០វី មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ ខូវអាវេធា មិនដែក ព្រោះអាស្រ័យ នូវតេជោ មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវវារយា មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវអាកាសានញ្ចាយតនៈ អាស្រ័យ នូវវិញ្ញាណញ្ជាយឥនៈ មិនគិត ស្រោះអាស្រ័យ នូវអាភិញ្ញា **ក្រោះ**តាស្រ័យ ខ្លួវលោកទេ៖ មិនគិតក្រោះសស្រ័យ ខ្លូវលោកភាងមុ**ខ**

បឋមោ និស្សយវិគ្គោ

យម៌ជំ ជំជុំ សុន មុន វិញានំ បន្តំ បរិយេសន៍ អនុវិចរិទ្ធ មនុសា នទ្បី និស្បាយ ន ឈាយទំ សារ **នេ ខ ខ ។ រា**រ ប្រ ធ្វា ព្រះ សឆ្ គង្រំ បុរិសាជាដំយំ សឥឆ្ងា នេង សព្រហ្មាតា សខជាខតិតា អាក្តា ៤ នមសុន្ត្រ នមោ នេ បុរីសាជ្ធ នមោ នេ បុរីសុត្តម យសា្ស្រែលាភិជាលាម យម្បីជំសា្ស្រ យាយតីត(9)។ ស្តុំ វុត្ត អាយស្មា សន្ទោ ភភវដ្ត សិតឧកេខ គេថ ឈាយី ខែន គន្លេ គន្រោ ម៉ាំសាសាធិយោ ឈាយតិ ។ សោ នៅ ខហ្វី និស្សាយ យាយទិ ឧ ភាម័ និស្សាយ ឈាយឆ្នេ ខេ សេតុ ក្នុសាហ ឃាយថា ខ ឯល ធំសុក្យ យាយតិ ឧ ភាកាសាឧញ្វាយតេខំ ធំសុក្-တာ ကာလာအဲ ေ နဲကာလာက္သာလာအမိ မို႕ႏွာလ យោយតំ ន អាចាំញ្ញាយត់ ដំសា្ជាយ យោយតំ ន ខេះមេឃាខាមឃាលសត្ ក្មហិល ហាលខ្

[🗣] ១.ម. ឈាយសំនិ ៗ

បឋម និស្សយវត្ត

មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវបេសដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងរក ត្រះ ដោយចិត្ត គ្រាន់តែគិត ជាធម្មភា ។ ម្នាលសន្ទ: ទៅតាទាំងឡាយ ព្រមទាំងព្រះឥន្រ ចុំណ្ណោះ ត្រមទាំងត្រះត្រូហ្ម ត្រមទាំងបងាបតិ ទេវកដ តែងនមស្ការបុរសជា អាជានិយដ័©រើន អំពីចម្លា**យ ដែលជាអ្**កមានឈាន យា**ង៍នេះ**ថា យេដែទាំងទ្បាយ មិនស្គាល់អ្នកណាជាបុរសអាជានិយ នៃជគិត ព្រោះ៣ស្រ័យខ្លូវគុណធម៌ណា ថភិត្របុរស អាជាន័យ យើងសូមនមសារ ចំពោះអ្នក បញ្ចិត្រ បុរសដ៍ទុត្តម យើងសុមនមស្គាវ ចំពោះអ្**ក ។** កាលព្រះអង្គឲ្**ង់ត្រាស់** យ៉ាដ៏ នេះ ហើយ ព្រះសន្ទ:ដ៏មានអាយុ ចានក្រលបង្គ័ន្ទលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បតិត្រគ្រះអង្គ័ដ៏ចំរើន បុរស សាជានិយដ៏ចំរើន មានឈាន តែៈតែតែដូចក្ដេច ។ បុរសសជានិយ*នោះ* មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ ខ្លាំបហី មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ ខ្លាំអាប្រា មិខគិត ព្រោះអាស្រ័យ ខ្លូវតេដោ មិនគិត ព្រោះគា្រប័យ ខ្លូវប់យោ មិនគិត ព្រោះគាស្រ័យ នូវ៣ ភាសានញ្ចាយតនៈ មិនគិត អាស្រ័យនូវវិញ ណញ្ចុយតន: មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវភាគិ-ញ្ញាយតន: មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវនៅសភានាសភាយគន:

សុគ្គន្តបំផល អង្គុន្តរទហយស្ស ឯកាទសពនិយាតោ

ន ៩៩ លោកកំ និស្បាយ ឈាយតិ ឧ បរលោកកំ និស្បាយ ឈាយតិ យទំនំ និន្នំ សុតំ ទុតំ និស្បាយ ឈាយតិ យទំនំ និន្នំ សុតំ ទុតំ វិញ្ជាតិ បត្តំ បរិយេសិតំ អនុវិទ្ធវិតំ មនុសា តម្បី និស្បាយ ឧ ឈាយតិ ឈាយតិ ខ បន ។ តម្លំ ឈាយតិ ខ បន ។ តម្លំ បរិសាជានិយំ សង់ខ្លាំ នេវា សត្រហ្មកា សបដាបតិកោ អាកោ វិទេវិទ្ធិ

[•] ម. បឋវិយ៍ ។

លុខ្ពស់ជិត អង្គុន្តានិកាយ ឯការសភានិយាត

មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវលោកនេះ មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវលោក វាងមុខ មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ថ្ម លិទ្ធ ភ្និក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះដោយចិត្ត វ្រាន់តែគិតជា ធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ បញ្ជិត្តព្រះអង្គដ៏ចំរើន ហេតុទ្តេច ទេវតាទាំងឡាយ ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ ព្រមទាំងព្រហ្ម ព្រមទាំងបជាបតិទៅជេ នមស្ការ អំពីចទ្វាយ ចំពោះបុរសភាជាន័យដ៏ចំរើន ដែលមានឈានយ៉ាងនេះថា

> យើងទាំងឡាយ មិនស្គាល់អ្នកណា ជាបុរសភាជានីយ តែងគិត ក្រោះអាស្រ័យ ខ្លូវគុណធម៌ណា បតិត្រ បុរសភាជានីយ យើងសូមនមស្គារ ចំពោះអ្នក បតិត្របុរសដ៏ទុត្តម យើងសូចនមស្គារ ចំពោះអ្នក ។

ម្នាលសន្ទ: បុរសអាជានិយដ៏ចំរើន ក្នុងលោកនេះ សំគាល់ថា ដី ក្នុងដី ជាប្រាកដ សំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក ជាប្រាកដ សំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើង ជាប្រាកដសំគាល់ថា ១រូល់ ក្នុង១រូល់ ជា ព្រុកដ សំគាល់ថា អាកាសានញ្ចូយតន: ក្នុងអាកាសានញ្ចូយតន: ជាប្រាកដ សំគាល់ថា វិញាលាញ្ចូយតន: ក្នុងអាកាសាព្យាយតន:

០០ខេ ឧស្សាលវូធ្លោ

អាចាំញូញយេន េ អាចាំញ្ញាយនេះសញា វិក្សា ហោតិ នៅសេញាសាសាយៈ១ នៅសេញាសា-ញ ញ កោ ៩៩លោកសញា វគ្គតា ហោតិ មា-ញ លោក សេលភាសតា វិភ្គា មោធិ៍ យមិន ស န်းဋီ လုံက မုံက ကို ဗုန္ဓိ ဗုဂ္ဂိလေလ်န်း စာ អនុវិចវិត មន្តសា តត្រាប់ សញា វិក្ខុតា **យោត់ ។ រៀ**ទំ ឈាយ៉ា ទោ សន្ទ ភក្រោ ស្នេស នេះ ខេត្ត ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ខ្លាំ ច អាច ក្សារិក បាលខ្លួន ខេន្ត ក្សារិក ಯುಯತ್ತು ಭಾರ್ಥ ಚಿತ್ರಾಯ ಮುಯಕ್ಷ **ខ អភាសាខញ្ចាយនទំ ខំស្បាយ** ឈាយភ វិញ្ញាយតន់ ធំស្វាយ ឈាយតំ Ω ន អាយុសា្យនេះ ខ្ទុស្ស័ាណ យោកខ្ ន នៅសញ្ជាសន្ទាយនេះ និស្សាយ ឈា-ញ ញ យន់ ឧ ៩ឧហេកាំ និស្សាយ ឈាយន៍

បឋម និស្សយវគ្គ

ជាទ្រុកដ សំគល់ថា អាក់ញ្ញាយតនៈ ក្នុងអាក់ញាញាយតនៈ ជាព្រុកដ សំគាល់ថា នៅសញា**នាសញាយតន: ក្នុខវេសញានាស** ញ ក្ ញ្ញា យតនៈ ជាព្រុកដ សំគាល់ថា លោកនេះ ក្នុងលោកនេះជាព្រុកដ សំគាល់ថា រលៈតេខាងីមុខ ក្នុងលេ**ក**ខាងីមុខ ជា**្រុកដ សំគាល់** ក្នុនរបស់ដែលខ្លួនឃើញ ឮ លិទ្ធ ភូក្ស ដឹងច្បាស់ ដល់ វៃសូនកេ ្រុះ ដោយបិត្ត ជាទ្រាកដ ។ គ្នាលសន្ទ: បុរសភាជាន័យជីបពែ**ន** អ្នកមានឈានយាងនេះ មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវបប់រី មិនគិត ក្រោះ អាស្រ័យ នូវអាជោ មិនគិត ព្រោះអាស្រ័យ នូវតេជោ មិនគិត ក្រោះ សស្រ័យ នូវវាយោ មិននិត ក្រោះសស្រ័យ នូវសសសនញា្ច-ព្រោះអាស្រ័យ នូវវិញាណញ្ហាយតន: ក្រោះអាស្រ័យ នូវអាកញ្ចាញ្ញាយតន: មនគត ក្រោះអាស្រយ នូវនៅសញានាសញាយគន: មិនគិត ក្រោះអាស្រ័យ នូវលោកនេះ

សុក្ខខ្ពប់ជីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯភាទសកនិបាតោ

ន មរលោក និស**្វាយ** ឈាល់ យម៌នំ ខ្ទុំ សុន មុន វិញ្ញាន់ បន្ត ប្រហេស់នំ មស់នេះ ឧប្សាយ ន ហេបាន ខែនេះ មាន ខេត្ត လာကန္း ေရး ေရး ၅ ရွိေလာက္မ်ားမ်ား ေရး မာဗီ តន្រំ ខ្យុំសាជាជ័យំ សឥញ្ហា នេក សព្រុ-ហ្គា សបជាបត្តា អាគា វ ន្មស្ប៊ុន្តិ ឧមោ នេ បុរិសាជិញ ឧមោ នេ បុរិសុត្តម យស្បៈ គេលាភិជាសាម យម្បីធំសុក្យ យាយគឺគំ។ (០០៧) ខាត់ សមយំ ភគក កជគមោ វិទាវត់ មោរជំវាបេ បញ្ជែជិតាវាមេ ។ តត្រ ទោ ភកវា ភិក្តា អម នេស ភិក្ខាវេតិ ។ ភព នេតិ តេ ភិក្ ភេឌាគោ បច្សុស្សាសុំ ។ ភេឌក ឃិត្តកេច គឺហិ ភិក្ខាប់ ៩ម្មេហ៍ សមញ្ជាត់តោ ភិក្ខា អច្ជធំដ្ឋោ ហោត

សុត្តឲ្យជិត អង្គក្នុរនិកាយ ឯកាទសកនិយា

មិនគិត ក្រោះសស្រ័យ ខូវលោកខាន់មុខ មិនគិត ក្រោះសស័យ
ខូវបេសដែលខ្លួនឃើញ ឮលិទ្ធ កូក្ស ដឹងច្បាស់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះ
ដោយចិត្ត គ្រាន់តែគិត ដោយម្មតាហ៊ុណ្ណោះ ។ ម្នាលសន្ទ:ហេតុយាងខេះ
ខេវតាទាំងឡាយ ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ ព្រមទាំងព្រហ្ម ព្រមទាំង
បដាបតិខេវរាដ តែងនៃមសារ អំពីចម្ងាយ ចំពោះបុរសអាជានិយ
ដ៏ចំរើនអ្នកមានឈាន យ៉ាងនេះបាំ

យើងមិនស្គាល់ច្បាស់ អ្នកណា ដាបុរសអាជានិយ

តែងគិត ព្រោះអាស្រ័យនូវគុណធម៌ណា បញ្ជិតបុរស
អាជាន័យ យើងសូមនមស្ការចំពោះអ្នក បញ្ជិត
បុរសដ៏ខុត្តម យើងសូមនមស្ការចំពោះអ្នក បញ្ជិត
(๑๑៧) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅ ក្នុងបរិបាជអាជា ជាមោរនិវាបស្ថាន ជិតក្រុងរាជគ្រឹះ ។ ក្នុងខ្លួំនោះឯង ព្រះមានព្រះ
ភាគ ទ្រង់គ្រាស់ហៅភិក្ខុទាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ។ ភិក្ខុ
ទាំងឡាយនោះ ទទួលស្ដាប់ព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះ
ការណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គ្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលភិក្ខុទាំង
ទ្វាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ ប្រការ ឈ្មោះថាជាអ្នកសម្រេចមែន

អត់ខ្លែកោស ខេត្ត អត់ខិត្ត សិក្សា អត់ខិត្ត ក្រោមាយ សេដ្ឋោ នៅមនុស្សានំ ។ កាត់មេហ៍ គីហ៍ ។ អសេក្តេជ^(៰) ស៊ីលទុះធ្វេជ អសេក្តេជ ស**មា**ជិក្ខុ**ជ្** អសេ ញ៉ាន បញ្ជាខារជ្ជ ។ ៩មេលា ទោ ក់គ្នុវ គេហ អជ្ជព្រាស្ត្រេត្ត អជ្ជស្រាស្តិស្ត្រ អជ្ជិស្ណាល្ខេស សេដ្ឋោ នេះមនុស្សានំ ។ អបហេច ភគ្គាវ គឺហ អតិទព្រាស្សេត្ត អតិទិស្សេសិស្ត អនិទិស្សេសា-សានោ សេដ្ឋោ នៅមនុស្សានំ ។ កាតមេហ ឌូល ។ មន់ជិន្នាន្យារូវាលេខ មាខេមសសសន្សារូវាលេខ អនុសាសន៍ទាន់ហារិយេធ ។ ៩មេល ទោ ភិក្ខាវ ត្តភា ខាត្តភា មន្ត្រ មន្ត្រ-ត្នដោ ហោត្ អដ្ឋ ហេតុ ភេទ្ធិ អនិទិ្ធិ ស្ថិ អជិទ្ធពរ្យាមាខេត្ត ទេក្រោត ឯ

១ ខ.ម. អូលេខេត្ត ។

ក្សេមលក យោគ វេមន ប្រព្រឹត្តព្រហ្មរិ**ឃ**ៅមន ប្រសើរជាផ ខេត្តនឹងមនុស្សទាំងទ្បាយ ។ ធម៌ ៣ ប្រការគេដ្តបង្កេច ។ គឺសីសក្នុន្ធ ជាអរសត្ត: ១ សមាធិក្ខន្ទជាម សេត្ទ: ១ បញ្ជា១ន្ទ ជាម សេត្ទ: ១ ៗ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ ប្រការខេះឯង ខេត្តឈ្មោះថា ជាអ្នកសម្រេចមែន ក្រវុមលកយោងខែន ប្រក្រឹត្តព្រហ្មច្ចាយៈ មែន ចច់ខែ៖ ប្រសើរជាងទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ។ គ្នាលក់ក្ខុទាំងឡាយ ភិទ្ធិប្រភពដោយធម៌ ៣ ប្រការ ដ ៃ ទៀត កំ ឈ្មោះថាជាអ្នកសម្រេច មែន ឈ្មោះថាក្រោមលកយោគៈមែន ប្រក្រឹត្តព្រហ្មចៈយៈមែន ចប់មែន ប្រសើរជាង ទៅតានឹងមនុស្សទាំង ឡាយ ។ ធមិញ ប្រការតើដូចម្ដេច ។ ត់ ឥឲ្ចព្រដ្ឋហារិយៈ ១ អា សេសនាជាដំហារិយៈ ១ អនុសាសន៍ជាដំហា-រិ**យៈ** ១ ។ គ្នាលក់ក្ខុទាំងទ្វាយ ក់ក្ខុប្រកបដោយធម៌៣ ប្រការនេះ េឈ្មោះថាជាអ្នកសម្រេចមែន ក្យេមលកយោគៈមែន ប្រព្រឹត្ត ត្រហ្មរយ:មែន ចប់មែន ប្រសើរ**ជាង**ទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ

សុគ្គស្ថិតពេ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាតោ

អបបេហិបិ ភិក្ខុឋ និហិ ជម្មេហិ សមគ្នាក**តោ** ភ្នំ អជ្ជខ្ពុះ ស្ពាត អជ្ជលោកក្ដេត អជ្ជប្រសុ ខារ អជ្ជនិត្សាលាសាខោ **មេ**គើរា **ខេ**ងខេ**់សារ៉ាខ្ រ** កាតមេហ៍ តីហំ ។ សម្មាធិដ្ឋិយា សម្មាញា-យោធ សម្បុំជំនួល ។ ៥គេស សេ ក់ត្តាប់ នីថា ជម្មេញ សមន្តាក់តោ កំតុ អពុទ្ធន៍ដ្ឋោ យោត អពុទ្ធយោកក្ដេម អពុទ្ធ-ត្រូស្នាត្ត អន្តិនិត្យលាមាខោ មេជើ នៅគម[់] ស្សាចំ ។ ធ្វីល ភិក្ខាវ ជម្មេញ សមគ្នា-កតោ ភិក្ខុ អច្ចន្ទន់ដ្ឋោ ហោត អច្ចន្ទយោ-ងយើត្ត ងជំទីស្រីសិញ ងនំខំពរ្យោមាខោ សេឡោ នេះមនុស្សានំ ។ គេគមេហ៍ ធ្វីហ៍ ។ រុច្ឆាយ ខរលោខ ។ ៥គេស សេ មួន មួន ទាំ ឧម្មេញ សមន្ទាក់តោ ភិក្តុ អត្តន្តិនិដ្ឋោ យោត អត្តយោកក្ដេម អត្តព្រេញ អត្ ន្តព្យាយាសានោ សេឌ្នោ នៅមនុស្សានំ ។

សុត្តភូមិជីក អង្គុត្តរទិកាយ ឯការសកនិយាត

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ ប្រការដ ខែ ទៀត ឈ្មោះ ណុ ឃុងមហគេល្អឧន មេរិតលមកោងៈរុគន តែ ប្រឹប្តិស័យការ គេន ចច់មែន ប្រសើរជាងទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៣ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ គឺសម្មាទិដ្ឋិ សម្មាញាណ: ១ សម្មារិ-មុខ ១ ។ មាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ៣ ប្រការនេះ េឈ្មោះថាជាអ្នកសម្រេចមែន ក្សេមបាកយោគៈមែន ប្រព្រឹត្ត ព្រហ្មាល់យៈមែន ចប់មែន ប្រសើរជាងខេវភានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ។ តិហេដ្ឋ សូឌ្សិក ម្នុំ តែម្តេក ដោយឧត្តទ តែមារ ហើះ ណុដ្ឋ សម្រេចមែន ក្មេមហកយោគៈមែន ប្រព្រឹត្តព្រហ្មព្រយៈមែន ចប់មែន ប្រសេរជាង ខេវតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ។ ធម៌ ៤ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ មក្រាខ ណឃៈខាង គិហម្មខិស្ត្រកាណ មុខិស្រមព្រះពេធគុទ សែមារ នេះ ស្ដេចឈ្មោះជាជាអ្នកសម្រេចមែន ក្សេមបាកយោគៈមែន ប្រទ្រឹត្ត ព្រហ្មរយៈមែន ចប់មែន ប្រសេរជាង ខេវតានឹងមនុស្យទាំងឡាយ ។

បឋមោ និស្សយវគ្គោ

ព្រហ្មភាបេសា ភិត្ត្ឋ សន្ត្រ័មបេខ តាថា ភាស់តា ទទ្ធិយោ សេដ្ឋោ ជីធេតុស្មឹ យេ គ្រេងព្យឹង្ខិសារយោ រ្ទុំជា្នលោសម្បីស្នោ **សោ** សេដ្ឋោ នៅ**មា**ឲ្យសង្ខំ។ សា ទោ ខនេសា ភិក្ខុមា^(១) សនន្តមាធន តាថា សុគីតា នោ ខុគីតា សុភាសិតា នោ ខុញសំតា អនុសញ្ចាំតា ពោ អនុសញ្ចាំតា អនុមតា មហា អហំប ក់ក្លាប ឃុំ វេលាម៉ ទត្តយោ សេដ្ឋោ ជនេត្តស្មឹ យេ កោត្តឲ្យដ៏សារិធា វិជ្ជាចរណសម្បាណ្ឌ សោ សេដ្ឋោ នៅមានុសេត៌។

និស្សយវិញ្គោ បឋមោ ។

o ៖. ឯត្តស្ត ព្រហ្មនាតិ បាហេ ទិស្សតិ ។

បឋម និស្សយវត្ត

ម្នាលភិក្ខុទាំង**ព្យា**យ គាថា នេះ ព្រហ្មឈ្មោះសនង្គមារៈ បាន ពោល ហើយថា

> ដនទាំងឡាយណា ជាអ្នកប្រកាន់ ចំពោះគោត្រ (បណ្តាជនទាំងនោះ) ក្សត្រិយ៍ ប្រសើរជាង ប្រជុំជន ជនណា បរិប្ចូណិដោយវិជ្ជានឹងចរណៈ ជននោះជាចុគ្គល ប្រសើរជាងទៅតានឹងមនុស្ស ។

ម្នាលក់ក្ដុំទាំងឡាយ គាថា នេះឯង សនង្គីមារគ្រហ្មូជនច្រៀងត្រូវ
ហើយ មិនមែនច្រៀងទុស ទេ ជាសុកាសិត មិនមែនទុញ្ញសិត ទេ ប្រកប
ដោយប្រយោជន៍ មិនមែនមិនប្រកបដោយប្រយោជន៍ ទេ ទាំងតថាគត់ក៏យល់ព្រម ម្នាលក់ក្ដុំទាំងឡាយ ចំណែកតថាគត់ក៏ពោលយ៉ាងនេះថា
ជនទាំងឡាយណា ជាអ្នកប្រកាន់ ចំពោះ គោត្រ
(បណ្ដាជនទាំងនោះ) ក្សត្រិយ៍ប្រសើរជាងប្រជុំជន
ជនណា បរិបូណ៌ ជោយវិជ្ជានឹងចរណៈ ជន នោះ
ជា បុគ្គិល ប្រសើរជាងទៅតា នឹងមនុស្សដែរ ៗ

ចថ់ និស្សយវត្ត ទី 🔊 ។

សុត្តទូបំជីពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ឯការសកនិបាតោ

ត្តសុទ្ធាតំ

គាំមត្ថិយា ខេត្តជា តយោ ឧ**បនិសា ព្យសនេន ខ** សញាមនសិតារោ សេក្តោ មោរជំវាបនេន ខ^(៤) ។ ប

២ ម. ព្យសន៍ ទ្វេសញាមនសិការា សទ្វោ មោរនិវាបត្តីតិ ៣៤ ទិស្សន្តិ ។

សុត្ត«ប៉ីជីក អង្គុសនិកាយ ឯកាទសក់និបាត

ទូទ្ធាត់ នៃតំស្សយវគ្គិតោះគឺ

និយាយអំពីស៊ីល មានប្រយោជន៍ ដូចម្ដេច ១ ចេតនា មានបីលើក **១**បនិស្ស័យ សេចក្ដី នៃរាស ១ សញា ១ មិនធ្វើទុកក្នុងចិត្ត ១ សេត្ត: ១ បញ្ជាដកាពមជា មោរនៃវ៉េបសាន ១ ។

ទុតិយោ ទុតិយវិគ្គោ

(០០៨) ឃាត់ **សម្លំ ភក្ស សុ**ត្រោស វិហ-រត់ ការបំបាន្ទ្រី ជាក្រោយរាម ។ នេះ សោ មន សមយេធ សម្យា្លា ភក្តា ភក្សា ជីវាកាម្មុំ ការសន្តិ ជំនួនចឹងព ភក្សា នេសា-សច្ចុយេខ ទារ់គាំ ខេត្តមិស្សិតតំ ។ អស្បាស់ ស្រេ ឧឈនាគេ មួយ មន្ត្រាំ មន្ត្រ ភក្សា ភក់ពេ នៃវកេម្ម ការកន្លំ ជំនួននេវរក ភេឌ្ស នេះមាសច្ចលេខ ចារិកាំ បញ្ជាត់សុក្រភិឌ្ឍ អ៩លោ មហាខាមោ សុក្តោ យេខ ភក្ស នេះជ្រេសផ្ទំ ១៩សុផ្គំត្វា ភគវធ្លំ អភិវាធេត្វា ស្តេចខ្ញុំ និសីន ។ ស្ត្រាមខ្លុំ និសិន្ត្រា ទោ មហាជាមោ សុឡោ ភក់រដ្ឋំ ឃិតផ្សេច សុត-មេន ភាធ សព្ទហុលា ការ ភិក្ខុ ភកវតោ ស្តេសាស្ត្តលោក ខារម្ភេស ខេត្តសារីស្ន

ទុត៌យវគ្គ ទី ៤

(១១៨) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់គង់ ក្នុងនិក្រោយរាម ជិតក្រុងភេបិលព័ស្ត ក្នុងដែនសក្ក: ។ សម័យនោះឯង ភិក្ខុព៌ងឡាយ ច្រើនរូប ធ្វើចីវកេម្ម ថ្វាយចំពោះព្រះមានព្រះកាគ ដោយគិតថា ព្រះមាន ព្រះភាគ មានចវែសម្រេចហើយ ឲ្រង់នឹងចៀសចេញ ទៅកាន់ចាកែ ដោយកាលកន្ង់ទៅ ញ 🤄 ។ មហានាមសក្ក: ជា្នព្ឋា ពួកកិត្ត ច្រើនរូប ធ្វើចីវកេម្ម ថ្វាយ ព្រះមានព្រះកាត មានចីវសេម្រេចហើយ ទ្រង់ចៀសចេញទៅកាន់ចាកែ ដោយកាលកន្ងក់ទៅ ៣ ខែ។ គ្រានោះ មហានាមសក្ក: ជានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះកាគ លុះចូលទៅដល់ ហើយ ថ្វាយបន្តឹព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យ ក្នុងទីសមគ្គ**្រ ។** លុះមហានាមសក្ក: អង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ បានក្រាបទូល ព្រះមា**ន** ព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអន្ត្រីចំរើន 🧃 ព្រះអន្ត្ ជានព្ធ៣ក្ស នេះថា ពួកកិត្តច្រើនរូប ធ្វើវីវេកម្ម ថ្វាយចំពោះព្រះមានព្រះកាគ រដាយគិតថា ព្រះមានព្រះកាត មានបីវេសម្រេចហើយ ឲ្រនឹ នឹងចៀសចេញទៅ កាន់ចារិក ដោយកាលកន្់ាទៅ ៣ ខែ ។

សុត្តស្ថិដពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាតោ

តែសំ នោ កន្តេ នានាវិហារេស៍ វិហាតំ $(\epsilon a)^{(e)}$ វិហាបន វិហាត់ឲ្ខ្លិ ។ សាពុ សាពុ មហា. សាម រៀត ទោ មហាលាម តុម្ភាក់ បដ់ប្រំ កុលបុត្តាធំ យំ តុមេ តេឋាក់តំ ជ្បស់ផ្មិត្តា បុត្តេយ្យា៩ គេសំ នោ កន្តេ ភានាវិហាប្រភ វិហរតំ កោន វិហាបន វិហាតពុន្តិ ។ សន្តោ ទោ មហាលម អាព្រះកោ ហោត់ ពោ អស្បីនោ មាន់ រួរួរួយ មាននយោ សោង មោ កុសតែ ខុមដ្ឋិតស្បតិ អាវាជាកា យោត់ យោ មុដ្ដស្បត់ សមាហ៍តោ អាពជកោ ហោត់ ដោ អស**មាល់តោ ខ្**ពា**វ** អាជ្រតោ ប្រាត់ នោ នុប្បៈ ។ ជាមេស ទេ នុំ ឧលាខាឧ ឧញ្សុ ជាធ្មេស បន្តដែល ឧ ២គេ ៤៩៤ មាព្រម្

១ និ.ម. ភេ៩ស្បូ ។

សុត្តម្តូបិដិក អង្គត្តរតិកាយ ឯកាទសក់តិបាត

បញ្ជិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន ពុក្សព្រះអង្គទាំ**ង**នោះ កាលនៅដោ**យវិហារ**ធម៌ រផ្សង៍ ១ តើគួរនៅ ដោយវិហារធម៌ ដូចម្ដេច ១ ព្រះអង្គីត្រាស់ថា ឋភិត្រមហានាម ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ ឋភិត្រមហានាម ភាវសុរ្វ នេះឯង ជាកិច្ចដ៏សមគួរ ដល់ព្រះអង្គ ជាកុលបុត្រហើយ ដ្បិតថា ព្រះអង្គច្ចូលមកគាល់ តថាគតលើយសូរថា បពិត្រព្រះអង្គជីចិរើន យើង ខ្ញុំទាំងនោះ កាលនៅដោយវិហារធម៌ផ្សេង ។ តើគួរនៅដោយវិហារធម៌ ដូចម្ដេច ។ បតិត្រមហានាម បុគ្គលអ្នកមានសន្ធា ញ៉ាំងសង្គាន្យសម្រេច គិន្ស្រឧដ្ឋាអិបត្តខានស្ថិ ១ អិប្សាលើហេធុប្តីលើការ ឈូងប្បាញគ ឲ្យសម្រេចមិនមែនជាអ្នកខ្លួលច្រអូស ១ អ្នកមានសត់ខ្លាប់ខ្លួន ញ៉ាំងីសត់ ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នករក្ចុបសតិ ទុអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ ញ៉ាំងចិត្តដែល ភាំងមាំឲ្យសម្រេច មិនមែ**ន**ជាអ្នកមានចិត្តមិនភាំងមាំ ១ អ្នក**មាន**ជ្រាជា ញ៉ាំង្គ្រាប់្រឲ្យសម្រេច មិនខែនងាអ្នកឥត្យជា១ ។ បរិត្រមហានាម ព្រះអង្គតាំងនៅក្នុងធម្មតាំង ៥ នេះហើយ គប្បីចំរើនធម៌ ៦ យ៉ាងទៀត ។

ទុតិយោ ទុតិយរក្ដោ

៩១ ទំ ខណៈ១១ ខេត្តខ្លាំ មន់សារ-ប្រយុទ្រសំ នទំនំចំ សោ ភក្ស អរលំ សម្នា-សឌ្លាធ្វេក ដែ្នាសលសម្បីដោ សុគាធា លោកវិទ្ធ អនុត្តពេ បុរិសនម្មសារថ្ម សត្វា នៅមនុស្សានំ តុខ្លោ ភកវាត៍ ។ យៈស្នឺ មហាលាម សមយេ អរិយស្សាវាកោ និយ្យិន្ន អនុស្សាន នៅស្ប តស្មី សមយេ វាកម្យាល់ដ្ឋិត ខិត្ត យោត ជ នោសច្ចាំយុដ្ឋិត ចិត្ត យោតិ ជ មោហថ្-យុដ្ឋិត ចិត្ត យោត ឧដ្ឋកសមេរក្ស តក្សឹ សមយេ ខ័ត្ត ហេធ តថាក់គ អារុគ្គ ខ្ពុជុ-កត់ខ្មែញ ទោ ៥១ មហាលាម អាយសព្វក្តា លភាតិ អត្តមនិ លភាតិ ជប្បនិ លភាតិ ឌេឌ្សសញ្ចុំ ទាម្ស៊ី សម្បានមា ខ្លួន ជាយត មិនិមនុស្ស ការយោ ១ស្បីកូតិ ខុស្បីក្នុការយោ សុទ៌ ជនិយត់ សុទ៌នោ ខ្ញុំ សមាជ័យតិ ។

ខ្នុំប្រវគ្គ ទី 🖢

បតិត្រមហានាម ក្នុងសាសនានេះ ព្រះអង្គ គប្បីរលឹកខ្លាំតថាគត ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្តសម្មាសមួន ទ្រង់បរិបូណិ ដោយវិជ្ជានឹងចរណ: ជាព្រះសុគត ដ្រាបច្បាស់ខ្លួរលោក ព្រះអង្គ ប្រសើរដោយសីលា ទិតុណៈ ក្របុគ្គលណាមួយ ស្មើត្**ន ព្រះ**អង្គ ជាសារថ្មីខ្លួនខ្លាំបុរស ព្រះអន្តជាសាស្តា នៃទៅតានឹងមនុស្ស ទាន់ទ្វាយ ក្រុះអត្តត្រាស់ដឹង នូវអរិយសច្ចថា ក្រុះអង្គបំណុកបង់ នូវ ភពដូច្នេះ ។ បញ្ជូនមហានាម អរិយ្យសាវិករលឹក នូវិតថាគតក្នុង សម័យណា អរិយសាកែនោះ ឥតមានពគ: រួមតែចិត្តបាន ឥតមានទោស: រួបវឹតចិត្តបានឥតមានមោហៈរួមវិតចិត្តបានក្នុងសម័យនោះចិត្តរបស់អរិយ-សាវិកនោះ ជាចិត្តត្រង់ក្នុងសម័យនោះ បញ្ចិត្តមហានាម លុះអៈិយសាវិក មានចិត្តត្រង៍ ព្រុវព្ធខ្លុវតថាគតហើយ រមែងបានសេចក្តីយល់ខ្លុវ អត្ថ សេចក្តីយល់ខ្លុវធម៌ មានសេចក្តីរករាយប្រកបដោយធម៌ កាលបើ អរិយសាវ័ក មានចិត្តិតែវាយ ហើយ ប៉តិ តែងកើត ទៀង កាលបើអរិយៈ សារ័កមានចិត្តប្រកបដោយថិតិហើយ កាយក៏ស្ងប់រម្ចាប់ លុះអរិយ. សាវ័ក មានកាយស្ទប់រម្ងាប់ហើយ តែងជានទទួល នូវសេចក្តីសុខ កាលបើអរិយសាវិក មានសេចក្ដីសុខហើយ ចិត្តក៏ពុនគាំង៍នៅល្អ ។

សុទ្ធត្តពិធីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯការសពនិយាគោ

ជុខ ឧត្ស ខ្ញុំ ឧសាសាឧ ឌូម៉ី អប់មារិ ្រេញសំ ស្វេត្តាតោ ភពនោ ជម្មោ សក្ខិត្តាតា អតាល់គោ ឯហ៍ខុស្ស៊ីតោ ជុំខន្ល់កោ បត្ត ជន្ង ញេ វិញ ស្គ្និ ។ យុស្មី មហា**ភាម** ញូ សមយេ អំយេសព្រះកោ ជម្មុំ អនុស្បាន នៅសប្រ ត្តស្នឹ សមយេ ភកមយុខ្ជីត ចិត្ត យោតិ ន គោសថវិញជ្ជីទំ ចំគ្នំ ហោត់ ន មេសថវិញជ្ជីទំ ចត់ ហេតុ ជាជុកតម្សាស្ត្រ តុស្នំ សមយេ ចំនុំ ហោត ជម្មុំ អាវត្ត ឧជ្ជក់តំខេត្ត ទោ បន្ មហាលាម អរិយសព្ទាក់កោ លក់តំ អគ្គបន់ ល្ងង ឧត្តិ ល្ងង ឧត្តិទ្ឋា មាន់

សុក្ខន្តបិជិក អង្គុក្តារិសាយ ឯកាទសកនិបាត

បពិត្រមហាខាម អវិយសាវ័កខេះ តឋាគត ហៅថាអ្នកដល់ខ្លូវការស្មោះស្មើ ក្នុងពួកសត្វដែលមិនស្មោះស្មើ អ្នកមិនមានព្យាថ្នាទ ក្នុងពួកសត្វដែល មានសេចក្តីព្យាជា ៖ អ្នកដល់ខ្លាំខ្សែនៃធម៌ តែង០រើនខូវពុទ្ធានុស្សតិ ។ ឋពិត្រមហានាម មួយទៀត ព្រះអង្គគប្បីរលឹកឡូវព្រះធម៌ថា ព្រះបរិយត្តិធម៌ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ប្រង់ត្រាស់សំដែងហើយដោយ ្រោះឧត្យលោកុត្តពេធមិ ជាពម៌ដែលព្រះអរិយបុគ្គលទាំង ៤ ពួក ដឹង ពិត ឃើញពិត ដោយបច្ចុះរុក្ខណញ្ញាណ ជាធម៌ឲ្យខ្លុវផលមិនវង្គបាកាល ជាធម៌គួរដល់ឯហិចស្សវិធី ជាធម៌ដែលព្រះអរិយបុគ្គល គប្បីបង្គោន ចូលមកទុកក្មន៍ខ្លួន ដោយអំណាចនៃការិនា ជាធម្លាំដល់អ្នកប្រាជ្យទាំង ទ្យាយមាន៖ គ្យូដិតពាបគ្គលជាដើម គប្បីឃើញ**ច្បា**ស់ ក្**ងចិត្តខែ១ន។** បតិត្រមហានាម អរិយសាវិក លើកនូវិព្រះធម៌ ក្នុងសម័យណា អរិយ-សាវ៉ាត់នោះ ឥតមានភគ: រួបតែចិត្តបាន ឥតមាន ខេស: រួបតែចិត្តបាន ឥតមានមោហ: រូបតែចិត្តបាន ក្នុងសម័យនោះ ចិត្តរបស់អរិយសាវិក ក្នុងសមយនោះ បញ្ជិត្តមហានាម លុះអរិយ-ជាចិត្តត្រង់ សារ៉ាក់មានចិត្តត្រង់ ប្រារព្ធនូវព្រះធម៌ តែងជានសេចក្តីយល់នូវអត្ត

តុតិយោ ទុតិយវត្តោ

មមុខិតកេដ្ឋ ច័ត់ ជាយត់ ច័ត់មនុស្ស តាយោ បក្សាទទី បក្សាទិសាយោ កាំ មេខិយទី កាំខ្លា ចំត្តិ សមាខ៌យត់ ។ អយំ វុច្ចិតិ មហាលាម អាយសុក្សាកា សៃមគតយេ ខជាយ សមទ្បត្តោ វិ**ហរត់ សព្យជដ្យល ខ**ដាយ អ**ព្យ**ធដ្ឋោ ទិហរត់ ជម្មាសាតសមាមយោ ជម្មានុស្បត់ ភាប់តំ ។ បុធ ចមាំ 🥱 មហានាម សង្ឃំ អនុស្ប-យេញសំ សុខ្យដ់ខណ្ឌ ភកវតោ សាវកាសខ្មែរ នដុខ្សាជិខណ្ឌ ភកវតោ សាវគាស់ខ្សែ ញាយៈខ្សាជិ-បញ្ញេ ភពវតោ សាវកាសង្ខោ សាមិចិប្បដិបញ្ញេ ភពវាតា សាវគាសស្លែ យនិនិ ខត្តារិ ពុរិសយុ-តាន់ អដ្ឋ ឬរិសបុត្តលា រៀស ភក់វាតា សាវគា-មន្ត្រី មស់ខេតា ខេត្ត នេះ មាន នេះ

ខ្ទុំយវត្ត ទី 🖢

កាលបើអរិយសាវិក មានសេចក្តីកែពយហើយ បីតិ វមែងកើតឡើង កាលបើអរិយសារភាមានចិត្តប្រភពដោយបីតិហើយ កាយក៏ស្អប់រម្យាប់ លុះ អរិយសារក៍មានកោយស្ងប់រម្យាប់ហើយ រមែងទទួលខ្លាំសេចក្តីសុខ កាល បើអាយៃសាវ័ក មានសេចក្ដីសុខហើយ ចិត្តក៏តាំងនៅល្អ ។ បញ្ជា មហានាម អយៃសារ៍កនេះ តថាគតហៅថា អ្នកដល់ខួរការស្មោះស្មើ ក្នុងក្អុកសត្វ ដែលមិនស្មោះស្មើ អ្នកមិនមានព្យាធាទ ក្នុងក្អុកសត្វដែល មានសេចក្តីព្យាជា ១ អ្នកដល់នូវខ្សែនធម៌ តែងចំរើននូវធម្មានុស្សតិ ។ ឋពិត្រមហានាម មួយ ខៀត ព្រះអង្គគប្បីរលឹក នូវព្រះសង្ឃថា ព្រះសង្ឃសារិកនៃព្រះមានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយ ដោយប្រពៃ ព្រះសង្ឃសារ៉ក នៃព្រះមានព្រះភាគ លោកប្រតិបត្តិហើយ ត្រង់ ត្រះសង្ឃសារីក **នៃ**ត្រះមានត្រះកាគ លោកប្រតិបត្តិ ដើម្បី ត្រាស់ដឹងនូវព្រះនិព្វាន ព្រះសង្ឃសាវិក នៃព្រះមានព្រះភាគ ប្រតិបត្តគួរដល់សាមិចិត្តម្នាំ ព្រះសង្ឃណា បើរាប់ជាគួ មាន៤គូ បើរាប់រៀងជាបុរសបុគ្គលមាន ៤ ព្រះសង្ឃសាវិកនៃ ព្រះមានព្រះភាគន្ដ៖ លោកគួរទទួលរបស់ដែលគេនាមកបូជា លោកគួរ ទទួលរបស់ ដែលគេបំរុងទទួលគេ្យិវ លោកគួរ**ទទួលទ**គ្គិណា ទាន

សុត្តនូបជំពោ អង្គុត្តរនិកាយស្សា ឯការសេកនិភាគោ

អញ្ជល់គារណ៍យោ អនុត្ត ព្យាក្រត់ លោក. សុក្គ្រ ។ យស្មឹ មហានាម សមយេ អាំយស្បារកោ សដ្ឃំ អនុស្បាត់ នៅស្ប តស្មី សមយេ កកបរិយុដ្ឋិតំ ចិត្តិ យោត ជ នោសមរិយុដ្ឋិតំ ចិត្តិ យោត ជ ត្ស្នំ សមយេ ខ្ញុំ យោត៌ សជ្ជំ អាវត្ត នុដ្ឋកត្តព្រំ សា ខាន មហានាម អរិយ-សុក្កាក្រា លក់តំ អត្ថប់ខំ លក់តំ ជម្មាប់ខំ លភាគិ ឧទ្ទបសញ្ជាំត ទាមុខ្លឹ បម្**និតស្ប** ប៉ុន្ត ជាយត់ ប៉ុន្តែសុក្រ កាយោ បស្បីម៉ឺង បស្បន្តកាយោ សុខំ វេឌ៌យភិ សុខិនោ ចិត្តិ សេខាធ៌យៈតំ ។ មេឃុំ ជ្រូត មហាសាម អរិយ-ស្សាវកោ សៃមគតយ ខជាយ សមប្បត្តោ រួសរង្ទ អាមន្តិបាល ឧធ្យាណ អាមនិត្តប្រើ រួសរង្ ឧឬ សោតសមាចណ្ឌេ សង្ឃានុស្ស្តែ ភាមត់ ។

សុត្តសំពីក អង្គត្តរនិកាយ ឯការសកនិយាត

លោកគួរដល់អញ្ចល់កម្ម លោកជាបុពាក្រេត្តដ៏ប្រសេរបេស់សត្វលោក ។ បត់ត្រមហានាម អរិយសាវ៉ា លើកខ្ញុំព្រះសង្ឃ ក្នុងសម័យណា អរិយសាវិកនោះ ឥតមានវាគ: ្អូប តែចិត្តបាន ឥតមានទោស: ្អូបវិតចិត្ត បាន ឥតមាខមោហៈ រួម^{រឹ}តទឹក្សាខ ក្នុងសម័យ នោះ បិត្តបេសអ យៃ ـ សាកែនោះ ជាចិត្តគន់ ក្នុងសម័យ ទោះ បកិត្រមហានាម អ.ិយសាវិក មានចិត្តត្រង់ស្រុវគ្គ ន្ទវព្រះសង្ឃៈហើយ តែងបាន សេចក្តីយល់ទូវអត្ត បានសេចក្តីយល់ទូវធ្វេ បានសេចក្តីកែកាយប្រកប ដោយធម៌ កាលប៉េអៈយៃសាវ៉ា មានចិត្តក្រាយហើយ ប៉ូតិ តែងកើត ទ្បើន កាលបើអរិយភាវ៉ាក មានទិក្ខុប្រកប ដោយបីតំហើយ កាយ កស្មរម្នាប់ លុះអរិយសារិក មានកាយស្ងប់រម្នាប់ហើយ តែឪឲខួល ន្សាសេចក្តីសុ ភាលបើអយេសាក់ មានសេចក្តីសុ ១ ហើយ ចិត្តក តាំងនៅល្អ ។ បញ្ជាត្រមហានាម អរិយសាវិកនេះ តថាគត់ក្រៅថាអ្នក ដល់នូវការសោះស្មើ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមិនមានសេចក្រសួះស្មើ អ្នកមានមានសេចក្តីព្យាហាទ ក្នុងពួកសត្វដែលមានសេចក្តីព្យាហាទ អ្នក ដល់ទូវនៃស្រីនធម៌ តែងចំពីនទូវសង្ឃានុស្សត៌ ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

ពុខ ខេព្ច ទុំ មហាលាម អត្តលោ អ្នក អន់មារពេល្សស្នា អន្ទាំង មន្ទីងខ្ អភាពលាខំ អក្សាសាធិ ភូជិសុក្ខ វិញឲ្យ-សដ្ឋាធិ អប្សមដ្ឋាធិ សមាធិសំវត្តធិតាធិតិ ។ យុស្នា ឧសាស្ម មុខេត្ត មុខិត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ភ័លំ អនុសាស្ត្រ នៅសាប្ត តស្មឺ សមយោ ក្នុង ខ្លុំ យោង ១ នេះ សារប្រៀង ចំនុំ យោន ន មោសព្ទជាជាជុំនំ ចំនុំ យោន **ខ្ពុជ្ជសម្រាស់ដ្ឋ សុខ្មុំ សមយេ ខ័ន្ត យោគ** ស៊ីលំ អាត្តេ ខ្ពុជនខ្មែញ ទោ បន មហាសាម ម្នាល់ និព្ទឹង ឧដ្ឋា យោមពីព្រះពារ លក់តំ ឧម្មសញ្ចំ សមុខ្លំ បមុខិតស្ប ប៉ុន្ ជាយាត់ ចិត្តឧស្សា កាលោ បស្សាគ្ន បស្សាខ្គា. ယော ချစ် အခ်လာအဲ့ ချစ်တော စ်ရွှံ ခရာစိယာအဲ ၅

ទុនយោត្ត្រី 🖢

បត់ត្រមហាទាម មួយទៀត ត្រោះអង្គស្វីលើកខ្លុវសីលទាំងឡាយ របស់ខ្លួនថា សីលមិនដាច់ មិនធ្លុះ មិនពព្រះ មិនពពាល ជា ស៊ល់យ៉ានា ដែលពួកវិញជនសរសើរ យ៉ាស៊ល ដែលតណ្ត នឹងទិដ្ឋិ មិនបានស្លាបអង្គែល ជាសិលប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសមាធិ ។ បត់ត្រ មហានាម អរិយសាវ៌ក លើកនូវសីល ក្នុងសម័យណា អរិយសាវក នោះ ឥតមានកគ: រូបវឹតបិត្តហ៊ុន ឥតមាន សេស: រូបវឹតបិត្តហ៊ុន ឥត មានមោហ: រូបតែចិត្តបាន ក្នុងសម័យនោះ ចិត្តរបស់អរិយសាវិក នោះ ជាចិត្តត្រង់ក្នុងសម័យនោះ បពិត្រមហានាម លុះអាយសាវត មានៈិត្តទ្រង់ ជ្រាវព្ធនូវសីលហើយ ដែងជានសេចក្តីយហនុវអត្ត ឋានៈសចក្តីយល់នូវធម៌ ជានៈសចក្តីរីករាយ ប្រកបដោយធម៌ កាល បើអៈយេសាវ័ក មានចិត្តរីករាយហើយ ប័តិកំកើតឡើង កាលបើ អាយ សាវ៉ាក់ មានចិត្តប្រកបដោយបីតិហើយ កាយក៏ស្ងប់វិទ្យាប់លុះ អាយសាវត មានកាយស្ងប់រម្នាប់ហើយ តែង**ជានទ**ូល នូវ**សេច**ក្ដ **ស្ទ កាលបើអាយសាវ័ក មានសេចក្តីសុខហើយ ចិត្តក៏តាំង៍នៅល្អ 🛪**

សុត្តថ្លៃជំពោ អង្គុត្តវតិបាយស្ស ឯ៣ខុសកសិយាលា

អយុ វុច្ចុំ មហានាម អរិយស្បារកោ វិសមកតាយ ខេដាយ សមព្យត្តោ វិហះគិ សព្យខេដ្យាយ ខេដាយ អព្យខដ្យា វិហះគិ ឧញ្ទសេតសមាខយ្មា ស៊ីលា-ឧុស្ស៊ីតិ ភាប់គិ ។

បុន ខេបរំ គ្វុ មហាលាម អត្តលោ ចាក់ អនុស្សាយ្យាស៍ លាភា វត មេ សុលខ្ញុំ វត **នេ លោស ខ**េត្តមហស្សាល់ទី្សីស**ាល** ស**ដាល** រឹកនមលមច្រេច ចេតសា អការំ អជ្ឍវសាម៉ មុន្តទុក្សា ខយនទាណ វេស្សក្តុកោ យាខ-យោគោ ខាន់សំរិកាក់គោត់ ។ យេស្មឹ មហាភាម សខយេ អាំយសព្វាកា ខាត់ អនុស្សាត់ នៅ-ស្បា តុស្មាំ សមលេ ក្រុសស្ត្រីនំ ចិន្ត្ **យោតិ ន** យោសមរិយុដ្ឋិតំ ចិត្តិ យោតិ ន មោលចរិយុដ្ឋិសំ ចិត្ត យោតិ ឧជុកតមេវេស្ស តុស្មឹ សមយេ ចិត្ត ហេតិ ចាតិ អាវត្ត ខដុក-ត់ខេត្ត (ទេ ខន ខហៈលាម អរិយសុក្សាកា

សុត្តនូបិជា អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសក្សិបាត

បពិត្រមហានាម អរិយសារ៉ានេះ តថាគតៈហៅថា អ្នកដល់នូវការ ស្មោះស្មើ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមិនមានសេចក្ដីស្មោះស្មើ អ្នកមិនមាន សេចក្ដីព្យាបាទ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមានសេចក្ដីព្យាបាទ អ្នកដល់នូវឡែ នៃធមិ តែងចំរើននូវសីលានុស្សតិ ។

បញ្ជាត្រមហានាម មួយ ទៀត ព្រះអង្គគប្បីរលឹកនូវបាគ: រប.ប ព្រះអង្គ័ថា &ហ្វ អត្មាអញ ចំជាមានលេក &ហ្វ អត្មាអញជានល្អ ហើយតើ អាត្មាអញមាន^{ចិ}ត្ត **មា**នមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ច្រាសចេញ ហើយ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមានមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណា ញរួបតែហើយ បាន **ប**រិហ្វុគរួ**ប**ហើយ មានដែលាងស្អាតហើយ ត្រេកអរ ក្នុងការលះបង់ គួរឲ្យគេសុមបាន ត្រេកអរ ក្នុងការបែករំលែកខាន នៅគ្រប់គ្រង់ផ្ទះ ។ ឋពិត្រមហានាម អរិយសាវ៉ាក រលឹកនូវបាគ: ក្នុងសម័យណា អរិយសាវក៏នោះ ឥតមានវាគ: វូប្បឹតបិត្តបាន ឥតមានទោស: រួមរត្ថិត្តបាន ឥតមានមោហ: រួមរត្ថិត្តបាន ក្នុងសម័យ នោះ ចិត្តរបស់អរិយសាវិកនោះ ជាចិត្តត្រង់ ក្នុងសម័យនោះ បពិត្រ មហានាម លុះជាលៃសាវ៉ា មានចិត្តត្រង់ ក្រាវព្ធនូវបាគ:លើយ

ទុតិយោ ទុតិឃវគ្គោ

លភាគ អត្ថបនិ លភាគ ជម្មាន លភាគ ជម្ម-បសញ្ជាំ ទាមុជ្ជំ បមុធិតស្ប ប៉ឺតិ ជាយក បំនាមនុស្ស កាយោ បស្បត្តិ បស្បន្តិកាយោ សុទ៌ ជានិយេតិ សុទ៌នោ ចំតួ សមាជិយតិ។ មកតាយ ខជាយ សមប្បត្តា វិហវត់ សត្យ-ត្តទី២៣ ឧទ្ធរាណ អម<mark>ៀត</mark>ទៀ រួលរង្ខ ឌ**គ**-សោតសមាមយោ ខាតាខុស្ប៊ូត ភាប់ត ។ បុន ខបរំ ត្វ មហានាម នៅតា អនុស្បូ-ប្រហ្សាស់ សន្តិ នេក ១៩ម្មីលេកជួយ សន្តិ នេក សាវត្តិសា សង្គំ នេក យា**មា សង្គំ** នេក តុសិតា សត្តិ នេក និឡានវតិនោ សន្តិ នេក ខារមិ្ធនាសាត្តិនោ សន្តិ នេក ទ្រហ្មាល់កា សន្តិ នេក ឥឌុត្ យថា-រូមលេ សធ្លាយ សមញ្ញាត់តា **តា នៅតា**

៤៥៣វេឌ្ឌ វ 🕟

តែជបានសេចក្តីយល់នូវអត្ថ បានសេចក្តីយល់នូវធម៌ បានសេចក្តី រីក្សាយប្រកបដោយធម៌ កាលបើកវ័យសាវភ័មាខចិត្តរក្សាយ ហើយ បីតិ តែងកើតឡើង កាលបើអរិយសាវកមានចិត្តប្រកបដោយបីតិហើយ កាយ ក្សពុច្រេត ហុះអ្នកស្នុង មានមេស្មុក្សត់ ស្នេង នេះ នេះ មាន eeលន្ទាសេចក្តីសុ១ កាលបើអរិយសារ័កមានសេចក្តីសុ១ហើយ ចិត្ត កតាងនៅល្អ ។ បញ្ជាធមហានាម អរិយសាកែនេះ ត្យគត ហៅថា អ្នកដល់នូវការស្មោះស្មើ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមិនមា**ន**សេចក្ដ ស្មោះស្មើ អ្នកមិនមានសេចក្តីព្យាធុខ កង្គក្នុកសត្វ ដែលមាន សេចក្តីព្យាយុទ អ្នកដល់នូវនៃជ្រិនធម៌ តែ េចបន់នូវថា គានុស្សតិ ។ បពិត្រុមហា ខាម មួយវិញ ទៀត ព្រះអង្គគហ្វីលើកនូវភា្គ ទៅភា ពួក ទៅតាជាន់ហត្ថមហារាជិក: មានពួក ទៅតាជាន់តាវត្តឹង្យ មាន ពួក ខៅតាជានយាម: មានពួក ខៅតាជានគុសត មានពួក ខៅតាជាន និច្បានវត្ត មានពួកទៅតាជាន់បរនិម្មិត្តសៅត្តិ មានពួកទៅតាដែលរាប់ បញ្ចូលក្នុងពួកគ្រហ្ម មានពួក វេសា តពីនោះទៅទៀត ក៏មាន ពួក មេរិតាទាំងនោះ ប្រកប់ដោយស័ន្ធ មានសការាយ៉ាង**ណា**

សុត្តនូបិជពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាតោ

៩តោ ខុតា **ត**គ្គ ឧប្បញ្ញ^(⊕) មយ្ឈម្បី តថា-រូទា សន្ទា សំរិដ្ឋត៌ យឥារូបេន សឺលេន សមន្ទាកតា តា នៅតា ៩តោ ពុតា តត្ នុច្បញ្ញ មយ្ហម្បិ សេចារ៉ុម ស្ម សូរ្យើម យថារូបេធ សុតេធ សមគ្នាកតា តា នៅតា វ តោ ខុតា តត្ត ឧប្បញ្ញា មយ្ឈម្បី តថា-រូបំ សុតំ សំរិជ្ជត៌ យ**ថា**រូបេន ចា**កេន** សមន្ទាកតា តា នៅតា ៩តោ ចុតា តត្ត នព្យដ្ឋា មយ្លម្បី តជាប្រធា ថាកោ សំផ្លែត យថារូទាយ បញ្ជាយ សមន្ទាកតា តា នៅតា មុខ ខុស សង្គ ខព្សី ខ្មាំ ខណីស្បី សន្ថា-សមយេ អវិយស្បាវកោ អត្តពោ ខ តាសញ្ នៅតាន សន្ទុញ សិលាញ សុតញ្ ចាកញ្ បញ្ហា អនុស្សាត់ នៅស្ប តម្មី សមយេ មា

១ ទ, ភត្ខបញ្ញ ។ ម. តុត្បបុស្ ។

សុត្តស្ទឹងក អង្គត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយាត

ប្បត្តព័ត្ធនេះ ទៅកើត ក្នុងវិទោះ អាគ្នាអញមានសន្ទា មាន សភាពដូច្នោះដែរ ពួកទៅតា ទាំងនោះ ប្រកបដោយស៊ល មានសភាព យ៉ាងណា ច្បត់អពីទីនេះ ទៅកេតក្នុងទីនោះ អាគ្មាអញមានសីល **មានសភា**ពដូច្នោះ ពួក ទៅតាទាំង ទោះ ប្រកបដោយសុត: មានសភាព យាងណា ច្បត់អំព័ទ៌ នេះ ហៅកើត ក្នុងទីនោះ អាត្មាអញមានសុត: មានសភាពដូច្នោះដែរ ពួកទៅភាទាំង នោះ ប្រកបដោយថាគ: មានសភាពយ៉ាងណា ច្បត់អំពីទីនេះ ទៅកើតក្នុងទីនោះ អាគ្មា អញ**ទាន**ហគ: មានសភាពដូច្នោះដែរ ឡកទៅតា ទាំងនោះ ប្រកបដោយបញ្ហា មានសភាពយ៉ាងណា ច្បុកអំពីទីនេះ ទៅកើត ក្**ងទី នោះ អាត្មាអញមាន**៤ញា មានសភាពដូច្នោះដែ**រ ៗ** ប្រាត្រមហានាម អរិយសាវត រលឹក នូវសទ្ធា ស៊ីល សុគ: **ហ**គ: បញ្ហា របស់ខ្លួ**នផង របស់**ពួកទៅភាទាំងនោះផង ក្នុងសម[័]ប្រណា

ទុនិយោ ទុនិយវគ្គោ

រាក្សាយុដ្ឋិន ចិត្តិ ហោត ឆ នោសចរិយុដ្ឋិន ច័ត្ត យោធ ធ មោលបរិយុដ្ឋិត ចិត្តិ យោត នុជ្ជតាមស្បា តុស្និ សមយេ ចិត្តិ យោត៌ នេះតែ អាក្តេ ជ្យុកតច់ត្តោ ទោ បន មហា-លាម អរិយស្សាវាកា លភ់តំ អត្ថាធំ លភ់តំ ជំនស្ប ទីតំ ជាយត់ ទីតំមនុស្ស កាយោ មស្បីដូន មស្បីនិយាលេ សង់ ជន្តែង សុ ទីលោ ចិត្ត សមាជ័យតំ ។ អយំ វុច្ចុំ មហេលាម អាយែសព្វាកា សៃមគតាយ មជា. យ សមហ្វត្តោ វិហៈគំ សត្យាបជ្ឈាយ បៈ ជាយ អព្យេខជ្លៀ វិទាវតិ ខេឌ្ឍសាតសមាខវេញ នៅតានុស្សតំ ភាប់តិត ។ (០០៤) ខាត់ សមយ៍ គ្នក សក្តេសុ

រួសារឌ្ធ មន្តហ្សង់ក្ដី ខ្លាំ(២១១៦ខេ រ

អ ិយសារិក នោះ ឥតមានរាគ:រួម តែចតួបាន ឥតមាន ខោស:រួម តែ ចិត្តបាន ឥតមានមោហ: ប្^{និ}តចិត្ត**បាន** ក្នុ**ងស**ម័យ នោះ ចិត្តប្រស អ ិយសាវិកនោះ ជាចិត្តត្រង់ក្នុងសម័យនោះ បត្តិតមហានាម លុះ អរិយសារិក មានចិត្តត្រង់ស្រារក្នុនូវត្តកាលវិតាហើយ តែង៍បានសេចក្ដ យល់ទូវអត្ត បានសេចក្តីយល់ទូវធម៌ បានសេចក្តីរីករាយ ប្រកប ដោយធម៌ កាលលើអាំយសាកែ មានចិត្តកែលយលើយ ប័តិក៏កើត ទៀត តាលបើអរិយសារ៉ិត មានចិត្តប្រកបដោយបីតំហើយ កាយក៏ ស្ទរទ្វថ លុះអធិយសារិក មានកាយស្ទរទ្វថ្មហើយ តែងបានខត្ត្ នូវសេចក្តីសុ ១ កាលបើអរិយសាកែ មានសេចក្តីសុ ហើយ ចិត្តក៏តាំង នៅល្អ ។ បតិត្រមហានាម អរិយសាកែនេះ តថាគត់យៅថា អ្នក ដល់ខ្លាំការស្មោះស្មើ ក្នុងពួកសត្វ ដែលមិនមានសេចក្តីស្មោះស្មើ អ្នក មិនមានព្យាបាទ ក្នុងីពួកសត្វ ដែលមានសេចក្តីព្យាបាទ អ្នកដល់នូវ ខ្សែងធម៌ តែងប៉ះនៃនូវទៅតានុស្បតិ ។

(១១៩) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រុជគជ់នៅ ក្នុងនិគ្រោយរាម ជិតក្រុជកបិលពីស្ ក្នុងដែនសក្ក: ។

សុត្តនូចិនិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯកាទសកនិបាតោ

នេះ ទោ ខាន សមយោធ មហានាមេ សេត្តោ តំហានា វុឌ្ឌិតោ យោតិ អភិវុឌ្ឌិ<mark>តោ គេបាញា ។</mark> នេះ ទេ ខា ខា សម យេន សម្លាប្លា ភិក្ខុ កកាតា ចំកែកម្មំ ការក្តុំ ជំដ្ឋិតចំរាក កកក នេះមាសឲ្យបាន ចាក់តំ បក្ខមិស្បូតតំ ។ អស្បា្ ហ៍ ខេសាលាមោ សក្ដោ សម្គូសុ. លា កាំរ ភិក្ខុ ភពវតោ នាំវិកម្ម កាពេន្ត ធិដ្ឋិតដៅក្រ ភកវា គេមាសត្វយេធ ចារ់គាំ បក្ខេត្ត ។ អ៩៧១ មហានា**មោ ស**ក្តោ យេន ភក្សា នេះខុមសន្ត័ទិ ឧុមសន្ត័ទិត្តា ភក-និស់ព្រោ ទោ មហានាមោ **ស**ក្តោ ភ**ក**វត្តិ **រានឧរោខ សុនមេនំ ភ**េន សម្ល**ាហ ក់**រ ភក្ ភក់ពោ ចំរាក់ម្មុំ ការកន្លំ និដ្ឋិតចីវារា ភេឌ្ស គេមេសច្បាល ១ក់ក់ បក្តម្លៃក្រឹត្

សុត្តនូបិ៨ក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិយាក

សម័យនោះឯង មហានាមសក្ក: ខើបនឹងសះស្បើយ তាកដម្ងឺ បាន សះស្បើយ ហាកដម្លឺ មិនខាន់យូរប៉ុន្មាន ។ សម័យនោះឯឪ ស្រាប់តែ ពួកភិត្តច្រើនរូប កំពុងធ្វើចីវរកម្ម ថ្វាយ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ដោយ គិតថា ព្រះមានព្រះភាគ មានច័វសេម្រេចហើយ ទ្រន់នឹងចៀស បេញទៅកាន់លារិក ដោយកាលកន្ងីទៅ ៣ ខែ ។ មហានាមសក្ដ: ជាន ជ្ជថា ពួកកិត្តច្រើនរូប កំពុងធ្វើថីវេកម្ម ថ្វាយចំពោះព្រះមានព្រះ កាគ ដោយគិតថា ព្រះមានព្រះភាគ មានប៊ុវសម្រេចហើយនឹងចៀស ចេញទៅកាន់ចាកែ ដោយកាលក់ខ្ទងទៅ ៣ ខែ ។ គ្រានោះ មហានាមសក្ក: បានចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅ ដល់ហើយ ថ្វាយបន្តិព្រះមានព្រះភាគ ហើយអន្តុយ ក្នុងទីសមគួរ ។ លុះមហានាមសក្ត: អង្គ័យ ក្នុងទិសមគួរហើយ បានក្រាបបង្គ័ទូល ព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គជ័ចវ៉ែន ខ្ញុំព្រះអង្គជាន ឮ ភាក្សានេះថា ពួកភិក្ខុច្រើនរូប កំពុងធ្វើចីវរកម្ម ថ្វាយ ចំពោះព្រះ មានព្រះភាគ ដោយគិតថា ព្រះមានព្រះភាគ មានបីវេសម្រេចហើយ ទ្រង់នឹងចៀសចេញទៅ កាន់ចារិក ដោយកាលកន្ទងទៅ ៣ ខែ ។

ទុនិយោ ទុនិយវត្តោ

តេសំ យោ កច្ចេ នានាវិហារេហិ វិហរន័ កេន(°) វិហាបាន វិហាត្តខ្លួ ។ សាពុ សាពុ មហាខាម រៀតំ ទោ មហានាម កុម្ភាគ៌ បដ់រូចំ គុលបុគ្គានំ យំ តុទ្តេ តថាក់តំ ឧបសន្តមិត្តា បុច្ចេយ្យាថ កោន វិហាវេន វិហាតព្វន្តិ ។ សន្ទោ ទោ មហាលាម អាព្រះក្រោ ហោត យោ អស្បីស្វោ អារឌ្វីយោ អារាជកោ ហោត់ នោ កុស៊ីតោ និត្តនុំនេស្ស័ន មារនេះ លោ និង្គិទ្ធានិ សមាហ៍តោ មារាជកោ យោត៌ នោ អស-មាហ៍តោ ៥៣៤ អាពុខគោ យោតិ យោ ឌីជា ស្រែ ខ្លុំ ឧសាសឧ ឧឃុស ឧម្មេស មត់ដ្ឋាយ ន ឧម្មេ ឧត្តា ភាមយ្យសំ ។

ត ឧ.ម. កេខសុរ្ ។

ខុតិយវត្ត ខំ 🐚

បត់ត្រព្រះអង្គ័យចំរើន ពួកខ្ញុំព្រះអង្គីទាំងនោះ កាលនៅដោយ វិហារធម៌ផ្សេង ។ គើគួរទៅ ដោយវិហារធម៌ ដូចម្ដេច ។ ព្រះ អង្គត្រាស់ថា បពិត្រមហានាម ប្រពៃហើយ ប្រពៃហើយ បពិត្រ មហានាម ការស្ទូរនេះឯង ជាកិច្ចដ៏សមគួរ ដល់ព្រះអង្គជាកុលបុត្រ លើយ ដ្បិតថា ព្រះអង្គីចូលមកគាល់តថាគត លើយស**ួរថា ប**ពិត្រ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គពាំងនោះ កាលនៅ ដោយវិហាវធម៌ផ្សេង ៗ តើគ្នូរនៅ ដោយវិហារធម៌ ដូចម្ដេច ។ បក្សិតមហានាម បុគ្គលងា អ្នកមានសត្វា បានញ៉ាំន៍សត្វា ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នកមិនមាន សង្ខ ១ ដូច្នៅជាសេចក្តីព្យាយាម ញ៉ាំងព្យាយាម ឲ្យសម្រេច មិនមែន ជាអ្នកខ្លិលប្រអូស ១ អ្នកមានសត់ខ្លាប់ខ្លួន ញ៉ាំងីសត់ឲ្យ សម្រេច មិនមែនជាអ្នកក្រុចសតិ ១ ជាអ្នកមានបិត្តតាំងីមាំ **ធាន**ញាំងីបិត្ត ដែលតាំង៍មាំ ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នកមានចិត្តមិនតាំងីមាំ១ អ្នក សាខាយុធ្យា យ៉ានឃ្លាំខ្លាំយុធ្យា ខាសាគេធ គួនរួតឧយុធិបអក្សិនុខ ្រុជ្ញា ១ ១ បញ្ជុំត្រមហានាម កាលបើព្រះអង្គ **បាន**ភាំ**ង** នៅក្នុងធម៌ទាំង៩ នេះ ហើយគប្បីចំរើនឡូវធម៌ ៦ យ៉ាង តេទៅទៀត ។

សុទ្ធ**ខ្**បិជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាកោ

ឥជ ទុំ មហាលម ត្រាក់តំ អនុស្បូបយ្យាស់ ឥត្ថិ សោ ភភក ។ មេ ។ សត្ថា នៅមនុស្សន៍ ពុន្ធោ កតេសត៌។ យេស្មី មហាលាម សមយេ អរិយសុស្គាគោ តថាក់តំ អនុស្បាត់ នៅស្បា តុស្មី សមយេ កកម្មវិយុដ្ឋិត ចិត្ត ហោត ន នោសមវិយុដ្ឋិត ចិត្ត ហោតិ ធ មេសមរិយុដ្ឋិត ចិត្ត ហោតិ ឧជុកតមេរស្ប តស្មី សមយេ ចិត្ត ហោតិ តថាកត់ អារត្ត ឧជុកតច់ត្តោ ទោ មន មហា-នាម អរិយស្សាក្រោ លក់ អក្សជំ លក់តំ ឧដ្ឋវេធិ លក់តំ ឧដ្ឋសញ្ជាត់ ខាងុខ្លឹ ខងុ-និតស្ស ខ័ត់ ជាយត់ ខ័ត់មនុស្ស កាយោ បស្បត្តទី បស្បន្តកាយោ សុទ្ធិ ឋនិយនិ សុ-ទំនោ ចិត្ត សមាជ័យតិ ។ ៨មំ ទោ គុំ មហា-នាម ពុន្ធាធុស្សត កក្ខណ្ឌប៉ា ភាយ្យាសំ ឋិ-តោច ភាវយ្យសំ និសិន្នោច ភាវយ្យសំ

សុទ្ធស្ថិជិក អង្គុឌ្គរតិកាយ ឯកាទសកតិបាត

បត់ត្រមហានាម ព្រះអន្តគប្បីលើកខ្លាំព្រះតថាគត ក្នុងលោកនេះថា ព្រះមានព្រះភាគអត្តនោះ ។ បេ។ ជាសាស្ត្រាលារ្យ នៃ ទេវិតានឹង មនុស្សទាំន់ ឡាយ ព្រះអង្គគ្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធម៌ ព្រះអង្គលែន វិលមកកាន់ភពថ្មី ទៀត ។ បពិត្រមហានាម អរិយសាវិក រលឹកខ្លវិទ្រះតថាគត ក្នុងសម័យណា អរិយសាវិកនោះ ឥតមាន រាគៈប្រវិតបិត្តបាន ឥតមានលោសៈ ប្រវិតបិត្តបាន ឥតមានមោហ: រួបតែចិត្តបាន ក្នុងសម័យនោះ ចិត្តរបស់អរិយសារិកនោះ ជាចិត្ត ត្រន់ក្នុងសម័យនោះ បពិត្រមហានាម លុះអរិយសារិកមានចិត្តត្រន់ ្រុលព្រះ្ធវិព្រះតថាគតហើយ តែឪបានសេចក្តីយល់ខ្លាំអត្ត **បានសេច**ក្តី យល់ខ្លាំធមិ បានសេចក្តីកែវាយប្រកបដោយធមិ កាលបើអរិយសារក មានចិត្តកោយហើយ ប័ត់ក៏កើតឡើង កាលបើអរិយសារិកមានចិត្ត ប្រកបដោយប័តិហើយ កាយក៏ស្ងប់រម្វាប់ លុះអរិយសារិកមានកាយស្ងប rទ្វាប់ហើយ តែឥបានទទួលខ្លាំសេចក្តីសុ១ កាលបើអរិយសារិកមាន សេចក្តីសុខហើយ ចិត្តក៏តាំងនៅល្អ ។ មពិត្រមហានាម ។ ៗរអង្គកំពុង ស្ដេចយាងក្ដី គប្បីចំរើន ឋិតក្ដី គប្បីចំរើន គង់ក្ដី គប្បីចំរើន

ទុតិយោ ទុតិយវិគ្នោ

សយា ខេច តាយ្យាសិ កម្មន្នំ អចិឌ្**បា**គ្នោចិ កាយ្យាសិ បុត្តសម្ពាធសយនំ អជ្ឈាស ខ្ពោចិ កាយ្យាសិ ។

បុន ខេមាំ ស្វំ មហាលាម ឧញ្ញុំ អនុស្បូ-ប្រហ្សាស៊ ... សង្ឃំ អនុស្សប្រហ្សាស៊ ... អត្តនោ ညီလာဒဲ អនុស្សាយស្រាស់... អត្តនោ ចាត់ អ-ឧុស្សយេញសំ... នេះតា អធុស្សយេញសំ សន្តិ ឧក ញតុម្មហារាជិតា... សត្ថិ នេក តុន្តាំ យថារូទាយ សន្ទាយ សមន្ទាកតា តា នៅតា ឥតោ ខុតា តត្ត ឧប្បញ្ញា មយ្លម្បី តហ់រួមា សន្ធា $\mathcal{A}$ ာ်င္ကြဲကို ယင္ဘားႏွစ္ေနာ္ပါလည္း . . . လုံးအရာ . . . ទារក្ន ... ប្រាល្ប សម្ពាក្**តា តា នៅតា ២ វ**តោ ខុតា តត្ត ឧប្បញ្ញ មយ្ម**្ជិ ត**ឋារូចា បញ្ជា សុំរំជ្ជិត្ត ។ យុស្មី **ម**ហាយម ស សេខយេ អវិយសុក្កាក្រា អត្តទោ ខ តាសេញ្ នៅតានំ សន្ទព្ទ សីលញ្ សុនញ្

ទុត់យវគ្គ ខឹ **៤១**

អ្នក ឧប្បីចំរើន ផ្សង់ងការងារក្ដី ឧប្បីចំរើន គ្រប់គ្រង់ខ្មែរ ចង្កៀតដោយព្រះរាជបុត្តក្ដី គប្បីចំរើន នូវពុទ្ធានុស្សត់នេះចាន់ដែរ ។ ឋភិត្រមហានាម មួយ ទៀត ព្រះអង្គិតហ្វីរលឹក ខូវ ព្រះធម៌. . . គហ្វី ${m i}$ ប្សឹកនូវព្រះសង្ឃ $\ldots$ គប្បីរលឹកនូវសីលទាំងឡាយរបស់ព្រះអង្គ $\ldots$ គប្បីរលឹកខូវលាគ:របស់ព្រះអង្គ . . . គប្បីរលឹកខូវពួក ទៅតាថា ពួក ខេរតាក្នុងជាន់ហតុម្មហារាជិក: មា**ន...** ពួកខេរតាក្រៅពីនោះទៅ ថ្យនៈជាទីនេះ ទៅកើតក្នុងទីនោះ អាគ្មាអញមានសទ្ធា មានសភាពដូច្នោះ ដែរ ដោយស័ល មានសភាពយ៉ាន៍ណា . . . ដោយសុត: . . . ដោយ សភាពយ៉ាន៍ណា ទៅតើតក្នុងទីនោះ អាត្មាអញមានបញ្ហា មានសភាព ញ ដូវច្នះដែរ ។ បញ្ជិតមហានាម អរិយសាវិករលឹកនូវសន្ធា ស៊ល សុគៈ

សុគ្គស្ត្រិជិពេ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស ឯកាទសភនិយាគោ

ទាក់ញ្ច ខញ្ញញ្ចុំ អនុស្សាត់ នេះស្ប តស្មឹ សមយោ កក្ខាយុឌ្ឌិត ចិត្ត ហោត់ ១ នោសច្ចាយុឌ្ឌិត ចិត្តិ **យោតិ ន មោ**ហបរិយុដ្ឋិតិ ចិត្តិ យោតិ នុដ្-កតមេរស្បៈ តស្មី សមយេ ច័ត្ត ហោត នៅ-តា អាវត្ត ឧជុកតច់ត្តោ ទោ ១៤ មហាលាម អរិយស្បាវកោ លក់តំ អត្តវេឌិ លក់តំ ជម្ម-ជន លក់តំ ឧម្មបសញ្ជាត់ ខាមុដ្ឋំ បទុនិតស្ប ជីតិ ជាយតិ ជ័ត៌មនុស្ស កាយោ បុស្សូត្តិ បស្សន្ទកាយោ សុទំ មេនិយតិ សុទ៌នោ ចិត្តិ សមាធ្លាធ្នា ។ មុខ សា ខ្ញុំ មហាយម ដៅ-តានុស្បតិ៍ កម្មន្តោមិ ភាវេយ្យាសិ មិតោមិ ភាមយ្យសិ និសិន្ទេខិ ភាមយ្យសិ សយា-នោចិ ភាយព្យសិ កម្មន្តំ អនិដ្ឋបន្តេច ភា-យេហ្វាស់ ឬត្តសម្ពានសយន់ អជ្ឈាសេន្តោចិ ភាជយ្យាក់វិ ។

សុត្តន្តបំជិត អង្គុត្តរតិកាយ ឯការសកតិបាត

បាគ: បញ្ជា របស់ខ្លួនផង របស់ពួក ទៅតាទាំងនោះផង ក្នុងសម័យ ណា អរិយសាវិកនោះ ឥតមានវាគ:វូបតែចិត្តបាន ឥតមានលោស:វូបតែចិត្ត បាន ដកមានមេហៈរូបរឹតចិត្តបាន ក្នុងសម័យនោះ ចិត្តរបស់អរិយៈ សាវ័កនោះ ជាចិត្តត្រង់ ក្នុងសម័យនោះ បកិត្រមហាខាម លុះអរិយ-សារ័កមានចិត្តត្រង់ ប្រារព្ធនូវត្ចក ទេវតា ហើយ រមែងប្អានសេចក្តីយល់ នូវអត្ថ បានសេចក្តីយល់នូវធម៌ បានសេចក្តីរីករាយប្រកបដោយធម៌ កាលបើអរិយសារភមានចិត្តប្រកប ដោយបីតិហើយ កាយក៏សុមរម្នាប់ លុះអរយកាកែ មានកាយស្ងប់ម្ខោប់ហើយ តែងបានទទួលនូវសេចក្ដី សុទ កាលបើអរិយសាវិក មានសេចក្តីសុខហើយ ចិត្តកាំងនៅល្អ ។ បពិត្រមហានាម ព្រះអង្គកពុងស្ដេចយាងក្ដី គប្បីចំរើន ប៊ិតក្ដី គប្បី ចំព័ន្ធ គង់ក្តី គប្បីចំព័ន្ធ ផ្គុំក្តី គប្បីចំពើន ផ្គុំផ្គង់ការជារក្តី គប្បី ចំរើន គ្រប់គ្រង់ខ្លុវទីផ្ទុំដែលចង្អៀត ដោយព្រះរាជបុត្តក្ដី គប្បីចំរើន នូវទេវតានុស្សត្តនេះបានដែរ ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

(១២០) រាក់ សមយ៍ ភកវ សក្តេសុ វិហរត់ កេចលវត្តស្មឹ និគ្រោះភារមេ ។ កេន ទោ មន សមយេន ភកវា សាវត្តិយំ ស្បែ្ វាសំ ឧបកន្តភាមោ ហោតិ ។ អស្បាស់ ទោ នន្ទំយោ សក្ដោ កកវ កាំ។ សាវត្ថិយ៉ វស្សាវាសំ ឧបកត្តកាមោត ។ អ៩លោ ១ឆ្នំ-យស្ប សក្កស្ប រានេះ យេង យន្ទាហ៍ថ សាវត្ថិឃុំ ស្បែកសំ ឧបកច្ចេយ្យំ ឥត្ឌ កម្ម-ន្តាញ់ អន់ដួលសុទ្ធ កក់ន្ញ លទ្ធ កា-លេខ កាល ឧស្បាយន៍ ។ អ៩ខោ ភកវា សាវត្ថិយំ វស្សាវាសំ ឧទក $\hat{\mathbf{g}}^{(0)}$ ។ ន $\hat{\mathbf{g}}^{(0)}$ បែច ទេ សក្ដោ សាវត្ថិយំ សេព្ទក់ដំ ឧបកខ្ လစ္ခ^{ို(က)} ကားလဒေ ကာလံ ឧស*ျူ*သာယ ។

e a. aបឥញ្ជូម ៤ a. អធិដ្ឋាសិ ។ ភា a. លេវ៉ា ។

ខ្ពុំយោវគ្គ ទី ៤

(១៤០) សម័យមួយ ព្រះមានព្រះភាគខ្រង់គង់នៅ ក្នុងនិគ្រោ-ជារាម ជិតក្រុងក្ខេលព័ស្ ក្នុង ខែសក្ក: ។ សប័យនោះឯង ព្រះមាន ព្រះភាគ មានបំណងខឹងចូល ទៅគង់ចារ់ស្សា ក្នុងក្រុងសាវត្ថិ ។ នខ្ទិយសក្: បានព្វដំណឹងថា ព្រះមានព្រះកាគ មានបំណងនឹងចូល លោគន៍ហាវស្សា ក្នុងក្រុងសាវត្ថិ ។ គ្រានោះ នន្ទ័យសក្ត: មាន សេចក្តីត្រិះរិះដូច្នេះថា ថេដ្តច្នោះ ទាំងអាគ្មាអញ ក៏គួរចូលទៅនៅ ចារ់ស្យា ក្នុងត្រុងសាវត្តដែរ អាញមញ្ជា នឹងផ្លូវផ្គង់ការណ៍រ ក្នុង ្រុងសាវត្ថិនោះវេង នឹងបានចូប្រោះមានព្រះកាត មួយវេងមួយកាល ផង៍ ។ លំដប់នោះ ក្រះមាលក្រះភាគ ្រោយជាគង់ចាំប្រែក្រ គួង ក្រុងសាវត្តិ ។ ចំណែករាងមន្ទិយសក្ទ: ក៏ចូលទៅនៅចាំ វិស្សា ក្នុងក្រពីសាវត្តដែរ ចាំឡើង្គវិទ្ធិការងារ ក្នុងក្រុងសាវត្តិ នោះផង ខ្នងប្រព្រះមា ព្រះសារ មួយជាមួយកាលនាំ។ ។

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯការសភនិបាភោ

តែនេ ទោ បន សមយោជ សម្យា**ា** ភក្ ភកាសោ ចីវាតាម្មុំ ការកន្ថំ និន្មិតចីវែរ ភក-វា នេះមាសចូលេខ ១វិតាំ បក្តមស្បីនិត្ត។ អស្បាស់ ទោ នុខ្ចំយោ សក្ដោ សម្គូហុលា ការ ភិក្សា ភពវានា និវាកម្ម ការ និដ្ឋ-ត់ខ្លាំពេ ភត្ស គេមាស់ខ្លាំ ខេត្ត មិស្បីតិតិ ។ អថាទា នន្ទំយោ សញ្ញោ យេជ ភក្ស គេជុបសន្នមិ ជុបសន្នមិត្តា កកវត្តំ អភិវាខេត្ត វាភាមត្តំ និស័និ ។ **រាយស**ត្ត ខ្ទុស្ស ស្នេ ខេត្ត ខេត្ត ទេស សង្គ្រោ ភពវន្ត ស្នេខរោច សុតមេត កន្តេ សម្គេហ្ហា ការ ភិក្សា ភកវតោ ខាំវកាម្មុំ ការក្រ និជ្ជិ-ត់ទៅកោ ភភក តែមាសច្ចយេធ ចាក់ មក្ក-មិស្បត់តំ ។ តេស នោ ភន្តេ នានាវិហា-មេហ៊ា វិហរន័ កោន វិហាមន វិហាតក្ខន្តិ ។

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តរសិកាយ ឯការសកសិបាត

សម័យនោះឯង ពួកភិក្ខុជាច្រើនប្រ ធ្វើថ្មីកែម្ម ថ្វាយ ចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ដោយគិតថា ព្រះមានព្រះភាគ មានចឹវរសម្រេចហើយ ឲ្រន៍ ចៀសចេញ ទៅកាន់ទារ់ក ដោយកាលកន្ងខៅ ៣ ខែ ។ នន្ទិយ. សក្ក: បានឲ្យថា ពួកភិក្ខុច្រើនរូប ធ្វើចីវកេម្ម ថ្វាយចំពោះព្រះមាន ព្រះភាគ ដោយគិតថា ព្រះមានព្រះភាគ មានបីវិសេម្រេបហើយ ទ្រង់នឹងចៀសចេញទៅកាន់លាក់ ដោយកាលកន្ងទៅ ៣ ខែ ។ លំ-ដាប់នោះ នខ្ទិយសក្: ចូលទៅគាល់ព្រះមានព្រះភាគ លុះចូលទៅ ដល់ថ្វាយ៦គ្គីព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យក្នុងទីសមគួរ ។ លុះនន្ទ័យ-សត្ត: អង្គ័យក្នុងទីសមគ្គរហើយ ក្រាបបង្គ័ំទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះ **ថា បពិត្រព្រះអ**ង្គដ៏ចំរើន 🧃 ព្រះអង្គ**ជាន**ព្ធកាត្យនេះថា ពួកគិត្តប្រើនរូប គ្នេចវែរកម្ម ថ្វាយ ចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ដោយគិតថា ព្រះមាន ព្រះភាគ មានចីវេសម្រេចហើយ ទ្រង់នឹងចៀសចេញទៅ កាន់ចារិក ដោយកាលកុទ្ធផ្សា ជា ខែ ។ បក់ត្រព្រះអង្គជីចំរើន យើងខ្ញុំគំន នោះកាលនៅដោយវិហាវធម៌ផ្សេង១ តើគួរនៅដោយវិហាវធម៌ដូចម្ដេច ។

ទុតិយោ ទុតិយវត្ថោ

សាជុ សាជុ ជម្លិយ រៀត ទោ ជម្លិយ តុញ្ញាកា បដុំរូប ក្សារ យំ នុមេ សមាក់តំ ឧျပည္ဆိမ္ခ်စ္မွာ ဗုိင္မေယျခ အေက် အေ အႏွ ជាជាបែលប្រ វិហរន៍ គោន វិហាបន វិហា-តព្វដ្តិ ។ សន្តោ ទោ ១ឆ្នំយ អាព១កោ យោត៍ នោ អស្បៈខ្វា សំលក់ អាក្លាន~~នោ~~ យោត ពេ ឧុស្ស៊ីលេ អារន្ធពីយេ **អាក**-ជាកោ ហោត៌ លោ កុស៉ាតា ខ្ពង្គឹតស្បីត អាពព កោ មេដ្ឋសម្ពត់ សមាហ៍តោ អាជ¢ កោ ខេស្ត ខេស្ត ខេស្ត មារខ្យោ ដោ ខ្ពះ ្រា ។ មុខេម សេ នេះ ទេស្ថិយ ឧស ឧធ្មេស ឧត្តន្ទាយ ឧត្យុស ឧម្មេស អជ្ឈនាំ សេនា ឧប្បទ្ធមា ។ ឥឍ ទ្ធំ នន្លំយ ត្រង់គត់ អនុសាស្រយ្យស់ ឥត់ថ

ទុក្ខិយុទ្ធ 🦸 🖢

ព្រះអន្តគ្រាស់ថា ម្នាលនន្ទិយៈ ច្រពៃលើយ ថ្រពៃលើយ ម្នាលនន្ទិយៈ ការសួរនេះឯធ ជាកិច្ចដ៏សមគួរ ដល់ទ្រជ់ជាកុលបុត្រហើយ ដ្បិតថា ្រុធ ចូលមកគាល់តថាគត លើយសូរថា បក្សាព្រះអង្គ ដ៏ចរើន ញ្ចក់ ទុំព្រះអង្គទាំងនោះ កាលនៅ ដោយវិហាវធម៌ផ្សេង ។ តើគួរនៅ ដោយវិហារធម៌ ដូចម្ដេច ។ ម្នាសនខ្ទិយ: បុគ្គល ជាអ្**កមានស**ទ្ធា ជានញាំងសេទ្ធ ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ១ ជាអ្នកមាន ស៊ីល បានញ៉ាំជស៊ីល ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នកទ្រុស្កូស៊ីល ១ ជាអ្នកព្រះសេចក្តីព្យាយាម ជានញ៉ាំងព្យាយាម ឲ្យសម្រេច មិន មែនជាអ្នកខ្លិលច្រអូស ១ ជាអ្នកមានសត់ខ្លួបខ្លួន **បាន**ញ៉ាំ**ងីសត់** ឲ្យ សម្រេច មិនមែនជាអ្នកក្ដេចសតិ ១ ជាអ្នកមានចិត្តតាំងមាំ បានញ៉ាំង ចិត្តដែលតាំងមាំ ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នក**មាន**ចិត្តមិនតាំងមា 🤋 ជាអ្នកមានប្រាញ់ បានញ៉ាំងប្រាញ់ ឲ្យសម្រេច មិនមែនជាអ្នកស័ព្ធ ឥត ្រ្យា ១ ។ ម្នាលនខ្ទិយ: ប្រែទ្រង់ទានតាំង នៅក្នុងជមិ ទាំង៦ នេះហើយ គួរដម្លាស់សត់ ក្នុងធម៌៥ យ៉ា**ង** ក្នុងព្រះហថ្ល័យ តហៅ ទៀត ។ ម្នាលនខ្ទុយៈ ទ្រង់គប្បីលើកនូវច្រះតថាគត ក្នុងលោកនេះថា

សុត្តទូបំដីពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ឯកាទសពតិបាតោ

សោ ភភក អរលំ សម្មាសម្ពុធ្វោ វិជ្ជាចរណសម្បា្ន សុភតោ លោកវិធ្វ អនុត្តកោ ប៉ុសែនឬសារថ្មិ សត្តា នៅមនុស្សាន់ ពុធ្វោ ភភកិតិ ។ ឥតិ ទោ តែ នន្ទិយ តថាគតំ អាក្តេ អជ្ឈត្តិ សត៌ សុបដ្ឋបេត្តព្វា ។

សុត្តតូមិដី។ អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសពតិបាត

ព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ដាអហេត្ត សម្មាសម្ពុទ្ធ ខ្មែនបំបូណិ ដោយវិជ្ជានឹងចរណៈ ជាព្រះសុគត ជាបច្បាស់នូវលោក ខ្មន់ប្រសើរ ដោយសីលាទិតុណរកចុគ្គលណាមួយស្មើត្មាន ព្រះអង្គដាសារថី ទូន្មាន នូវចុសេ ព្រះអង្គជាសស្ត្រា ចារ្យនៃទៅតានឹងមនុស្សទាំងឡាយ ព្រះអង្គ គ្រាស់ដឹងនូវអរិយសច្ចធមិ ព្រះអង្គលែងវិលមកកាន់ភពថ្មីទៀត ។ ម្នាលនន្ទ័យៈ ព្រះអង្គខ្មន់គួរដម្កល់សតិ ក្នុងព្រះហចុទ័យ ជ្រារព្ធ នូវព្រះតថាគត ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ម្នាល់ខេត្តិយៈ មួយទៀត ព្រះអង្គខ្ពន់ តប្បីរលឹក នូវព្រះធម្មិហិ
ព្រះបរិយត្តិធមិ ដែលព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទន់ត្រាស់សំដែងហើយ
ដោយល្អ ព្រះខត្វលោកត្តរធមិ ជាធមិដែលអរិយបុគ្គលទាំងក្នុង ដឹងតិត
ឃើញពិត ដោយបច្ចវេក្ខណញ្ហាណ ជាធមិទ្ធិន្ទរ់ផល មិនរង់ទាំកាល
ជាធមិត្តរដល់ឯហិបស្សិធី ជាធមិដែលអរិយបុគ្គល គប្បីបង្គោាខច្ចល
មកខុកក្នុងខ្លួន ដោយអំណាចនៃកាវនា ជាធមិដែលអ្នកប្រាជ្ញានិង
ឡាយ មាន « គ្បូដិតញ្ញបុគ្គលជាដើម ឃើញច្បាស់ក្នុងចិត្តខែខ្លួន ។
ម្នាល់ខន្ទិយៈ ព្រះអង្គខ្ពន់គួរដម្កល់សតិ ក្នុងព្រះហឫទ័យ ជ្រារព្ធ
នូវព្រះធម៌ ដោយប្រការដូច្នេះ ។

ុតិយោ ទុតិយវត្ថោ

ဗုဒ ဗောင်္ဂ နို နှင့်က အလျာလာမ်းန္တ អនុស្សឃើញសំ លាភា វត មេ សុលខ្ញុំ វុឌ គេ ကားကါ မေးလါဟာခဲ့ မမံဆနေရီမည អត្**តា**មា ជុំវាឧកា អ**ុសាសំតាត់^(១) ។** ឥត៌ ទោ នេ នន្ទ័យ គេហ្យាណម៉ន្តែ អារម្ម អជ្ឈន្ន សន្ទ សព្ទព្រឹស្សា ។ បុន ខេទ្ទំ ទុំ នខ្លុំយ អត្តនោ ទាក់ អនុស្សយៀស លាភា វត្ត ខេ ។ សន្ទំ វត មេ យោសំ មច្ឆេះមហស្សាជុំត្និតាយ ខជាយ រិកនមហមក្លេយ ខេត្តសា អត្តាំ អត្តាំសាម មុន្តព្វាកា មយនទាណ់ រកស្បូក្កាតា យាច-យោកោ ខានស័ភាកាតោត ។ ៩គ ទោ គោ នទ្ទ័យ សាក់ អារត្ត អជ្ឈត់ សត់ ជុបដួបេ-តេញ ។

១ ឱ.ម. អនុសាស៣និ ។

ទុតិយរត្ត ទី 🖢

ម្នាលខន្ទិយៈ មួយទៀត ខ្ទន់តប្បីរលឹកនូវពួកកល្យាណមិត្ត ឋា ៖ ហ្នឹ អាគ្មាអញចំជាមានលាក អាគ្មាអញជានល្អហើយ ដែល មានពួកជន ជាកល្យាណមិត្ត ជាអ្នកអនុគ្រោះ អ្នកប្រាជ្ញានូវប្រយោជន៍ អ្នកខ្លួន អ្នកប្រៀនប្រដៅ ។ ម្នាលខន្ទិយៈ ខ្ទន់គួរជម្ពល់ សតិ ក្នុងព្រះហជ្ជធំ ជ្រាវព្វ នូវពួកកល្បាណមិត្ត ដោយ ប្រការដូច្នេះ ។

ម្នាលនន្ទិយៈ មួយទៀត (ខ្មែតប្បីរលឹក នូវបាត:របស់
ខ្មែន់ថា «ហ្នំ អាត្មាអញចំជាមានលាក អាត្មាអញស្អេហីយតើ ដែល
អាត្មាអញ មានចិត្តមានមន្ទិលគឺសេចក្តីកំណាញ់ ប្រហឹតហើយ មានពាន
ពួកសត្វ ដែលមានមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ ប្រហឹតហើយ មានពាន
បញ្ហាគហើយ មានដែលាងស្អាតហើយ ត្រេកអរក្នុងការលះ គួរូឲ្យ
គេសុមហុន ត្រេកអរក្នុងការឲ្យនឹងការចែករំលែក ហើយនៅគ្រប់គ្រង់
ផ្ទះ ។ ម្នាលនន្ទិយៈ ខ្មែន់គួរដម្កល់ នូវសត់ ក្នុងព្រះ
ហប្ចធំយ ព្រះពួន្យូបាត: ដោយប្រការដូច្នេះ ។

សុត្តតូបិធីពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯកាទសកនិយភោ

បុខ ខបរំ ត្ នក្ចុយ ខៅតា អនុស្បូ-ព្រៃស្រ្ត លា នា នៅនា អនុក្តិឡៅ **កព**ៈ ឧក្រាក្រក្ខានំ^(๑) នេកនំ សហព្វតំ អញ-ត់ មេខោមយំ តាយំ ឧបបញ្ញ តា **ការ**ណ៍យំ អត្ថភា ន សមនុបសុរ្ទិ កាត់សុវ្វ វា ឧត្តិល មេណាជាតួ ខទ្ទិល មួយ មុស-មហ្សុំ ទៅ ខេត្ត ខេត្ ស្នេស្ស មុខ ខ្មែញ ស្គ្រា ខេត្តិកា ស្នំ ខេត្តិ យា តា នៅតា អត់ក្លាម កាព្យឹការ-ភក្តាន ឧកេន សហព្វត់ អយុតា មពោ-មយំ កាយំ ឧ្យញ្ញា តា ការណ៍យំ អត្តពោ a សមនុបស្បត្តិ កាតសា_រ ។ បត់ចូយត្តិ ។ វន៌ ទោ នេ ខខ្លុំយ នៅតា អាគ្គេ អជ្ឈន សន ឧបដ្ឋាបេនញ ។

១ ម. កពឡាំកាក្យារកក្ដាន់ ។

សុត្តនូបិជីក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកតិបាត

ម្នាលខន្ទិយ: មួយ ទៀត ទ្រង់គម្បីលើកញ្ចកទៅតាថា ទៅតា ណា ដែលលែងខ្លូវពួក ខេវតា ដែលមានកពឡីការាហារ ជាចំណី (កាមាវិចរទេវិតា) **បាន**ទៅកើតក្នុងពួកទេវិតា ដែលសម្រេចដោយ ឈាន-ចិត្ត (ព្រហ្ម) ណា មួយ ទៅគា ទាំងនោះ មិនភិបារណា ឃើញទូវកិច្ចរបស់ ខ្លួន ឬនូវសេចក្តីចំរើន នៃអំពើដែលខ្លួនធ្វើហើយ ម្នាលនន្ទិយ: ដូចជា ភិក្ខុអសមយវិមុត្ត រមែនមិនពិចារណាឃើញ នូវកិច្ចរបស់ខ្លួន ឬនូវ សេចក្តីចំរើននៃអំពើដែល១ុខធ្វើហើយ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលខន្ទិយៈ **ខេរិតា**ណា ដែលផ្ទោះ**លែន** ខូវត្ចក ទេវិតា ដែលមានក**ព**ទ្ធិការាហាវ ជាច្ចហ្ បានស្បែកម ដូច្បីមន្ត្រ ដែលសង្ក្រែពង្រាកា ឃាន-ចិត្តណាមួ**យ ទៅតាទាំងនោះ រមែ**ងមិនពិចារណាឃើញ ខ្លូវកិច្ច របស់ខ្លួន ឬខ្លាំសេចក្តីបំរើន នៃអំពើដែលខ្លួនធ្វើហើយ ក៏យ៉ាំង៍ ។ ម្នាលនន្ទ័យៈ ទ្រង់គប្បីដម្កល់សត់ ក្នុង រនាះដែរ **្រះសត់ទុក ស្រែ** ដែរជំនិត្រមានេះម្នា ដោកព្រមរជុំតែរៈព្

ទុតិយោ ទុតិយវិត្តេរ

ឋ នេញ ស្វី នេះ ខ្លាំ នេះ ខ្លាំ នេះ ខ្លាំ នេះ ខ្លាំ សមញ្ជាក់គោ អរិយស្បាក់គោ បជ្សាតៅ ទាប-ក្រោ មួយ បាន ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត សេលាព្រៃតូ ខទ្ទ័ណ ងស៊េ ខ្នុងស្វ៉ោ បោ † လ္ကို ဗဏ္ဍမေလး $\hat{\mathbf{s}}^{(9)}$ မေတာ့ဗြားပို နာန္တိတ နိုး-ណា(m) អក្ត មុនោ ឧស្សោ កច្ឆេ នេះ នេះ ជជំនាន់ខ្លួញ មានេះ សេ ខេត្តិលា មុធេល វាយេមស្ល ជាធ្មើល សមញ្ជាត់តោ អរិយស់ស្រាត្រោ បដ្ឋមាតេវ ទាបកោ អកុសលេ ជម្មេ ឧ ខ្ទាន់យត់តែ ។ (०७०) महाका भाषाच्या समुद्धे सादृद ភិក្ខុសា សន្ធឺ យេខ ភភក គេខុបសន្ទឹ ឧបសន្ទ័ត្យ កក់ខ្ញុំ អភិកាធត្យ ឯកមន្ត្តិ ជំស័ធិ ។ ស្តេច និស័<u>ន្</u> ទោ អយុស្នួ សុក្ខិ **ភេក**វា

ទុនិយាវិត្ត ទី ៤០

ម្នាលនន្ទិយៈ អរិយសារ័ក ប្រកបដោយធម៌ទាំង ១១ នេះឯង តែងលះបង់ មិទប្រកាន់ពួកអកុសលធម៌ដ៏លាមកៈឡើយ ។ ម្នាលនន្ទិយៈ ដូចជាក្អូមផ្តាប់ វើមងមិនស្រូបយកទឹក ដែលហូវចេញចុនទៀយ យ៉ាង ណាមិញ ម្នាលនន្ទិយៈ ពុំនោះសោត ដូចជាភ្លើង កាលនេះវាល ដោលផុតអំពីស្មៅហើយ ក៏មិនត្រឡប់មករកស្មៅដែលនេះរួចហើយវិញ យ៉ាងណាមិញ ម្នាលនន្ទិយៈ អរិយសារ័ក ប្រកបដោយធម៌ទាំង ១១ នេះ តែងលះបង់ មិនប្រកាន់ពួកអកុសលធម៌លាមកទៀយ ក៏យ៉ាង សោះដែរ ។

(១៤១) គ្រា នោះ ព្រះសុភូតិ ដ៏មានអាយុ ចូប ៧ គាល់ព្រះមានព្រះភាគ ជាមួយម៉ឺងសុទ្ធភិក្ខុ លុះបូល ៧ដល់ ហ័យ ក៏ថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ ហើយអង្គ័យ ក្នុងទិសមគួរ ។ លុះព្រះសុភូតិដ៏មានកាយុ អង្គ័យក្នុងទិសមគួរ ហើយ ព្រះមានព្រះភាគ សុគ្គន្គប់ជីពេ អង្គគ្គរទិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាកោ

ស្តែឧកេខ កោ នាម^(១) អយំ សុភ្នំ ក់ក្នុង ។ សន្ទោ ខាមាយ កក្ដេ ក់ក្នុ សនុស្ប និស្សម្ភាស់ នៃ សនិ មួយស្មា មិខុស្ស បញ្ជីតោត ។ ភាច្ចុំ បនាយំ សុក្ខត់ សុគ្គោ ភិក្ខុ សនុស្ប ឧទាសកម្ស បុត្តេ សជុ អការស្មា អន្តាយំ បញ្ជីតោ សច្ចស្បត្ត សធ្វាបនា នេស្ត្រិ ។ រាឌស្បី ឯឧប យលេវា វាឌសា មិនសា មិនសា មិន ភេឌុស សុខ្មុស្ស សុខ្ទាបទាល់ខ្ ភា សេយុ ្រ សុខាល់ហំ ជានិស្សាមិ យៈធំ ក អយំ ក់ក្តា សន្តិស្បតិ សន្ទាបនានេសុ យធ៌ វា នោត៌ ។ នេះ លើ សុគ្គតំ សុណាហ៍ សាពុក មានសិការេហ៍ កាសិស្សាមីត ។ រាំ^{រំ} ភន្តេត ទោ អយស្មា សុក្ខត កក់ពេ បច្ចសេ្ត្រស៊ំ ។ ភភក ឯតឧកេខ ៩១ សុក្ខត់ ភិក្ខុ ស៊ីលវា យោធិ ខាន់**មេត្តសំរាស់ក្រុ** វិហរតិ អាចារកោចសេម្បីញេ អណុមត្តេសុ វីដ្លេសុ កយឧស្សារី សម នោយ សិក្ខាត់ សិក្ខាម នេសុ ។

ទ %. តាមាយំ ។ ម. តាមោ ។

សុន្តតូម៉ីជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯការសកនិបាត

្រង់ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាលសុក្យតិ ភិក្ខុនេះឈ្មោះអ្វី ។ បពិត្រ ព្រះអង្គ័ដ្ឋព្រំន ភិក្ខុ នេះ ឈ្មោះសទ្ទ: ជាកូខ•ុព្សក អ្នមនេសទ្វា ជាន ខេញ្ចាក់ផ្ទះ ចូលមកកាន់ផ្ស ដោយសន្ទា ។ ម្នាលសុក្ខត **សទ្**ភិក្ខុរ**ន: ជា**កូន**ខ្**ចាសក អ្នកមានស**ទ្ធា ចា**នបេញាហកុផ្ទះ ចូល មកកាន់ផ្ស ដោយសត្វា នឹងប្រាកដ ក្នុងសទ្ធាចាត់ទាំងឡាយ ដែរ ឬ ។ បព៌ត្រព្រះមានព្រះភាគ កាលនេះ ជាកាលគរូវ ដល់ព្រះអង្គ ហើយ បញ្ជីត្រព្រះសុគត កាលនេះ ជាកាលគួរ ដល់**ព្រះ**អង្គហើយ ទ្រះមានទ្រះភាគ គួរស់ដៃងសទ្ធាចាំតទាំងឡាយ របស់បុគ្គលអ្នកមាន សត្វា កោះកិត្តនេះព្រុកដ ក្នុងសត្វាថាតែតានីឡាយក្ដី មិនព្រុកដក្ដី **១ំព្រះអ**ង្គនិងដឹង ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ។ ម្នាលសុភូតិ ចេដូច្នោះ អ្នកបុរស្តាប ចូរធ្វេទុកក្នុងចិត្ត ឲ្យប្រពៃបុះ តថាគត់ខឹងសំដែន ្រុល ។ ព្រះសុភូតិជំទានអាយុ ខទួលព្រះពុទ្ធជីកា របស់ទ្រះមានព្រះ ភាគថា ព្រះករុណាព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគគ្រាសដូច្នេះថា ម្នាល សុក្ខិត ភិក្ខុត្**ងសាសនានេះ អ្នកមានសីល ស**ង្គ្រមក្នុសិវរៈ បរិបូណ៌ដោយអាចារៈនឹងគោចរៈ ឃើញភ័យក្នុងទោសទាំងឡាយ សូម្បូ ឋន្តិចបន្ត្ច ហើយសមាទានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាបខទាំងឡាយ ។

ទុតិយោ ទុត៌យវិគ្គោ

យម្បី សុក្ខត់ កិត្ត សីលវា យោគ៌ ។ មេ ។ សមានាយ សិក្ខាត់ សិក្ខាប ខេសុ ឥនម្បី សុក្ខត់ សុទ្ធសុក្រ សុខ្លាមខាន់ យោត់ ។ បុន ខម្លាំ សុក្ខតិ ភិក្តុ ពហុស្សុតោ ហោទិ សុតជា សុតស<u>ន</u>្និចយោ យេ គេ ឌម្មា អាធិត្តស្យាណ មដ្ឋេត្តស្យាណ មាំ-យោសានតហ្យាណា សាត្តំ សព្យញ្ជនំ គេវ-លបរិបុណ្ណំ បរិសុន្ធំ ត្រូញចរិយំ អភិវឌន្តិ តថារួចាស្ប ខម្មា ពហុស្ប៊ុតា ហោត្តិ ខតា វេខសា មនិសានុខេត្តិតា និន្និយា स्युद्धेक र धर्म स्मृतं के क्ष्म वर्ष-ស្បុតោ យោត៌ ។ ខេ។ ជំខ្លួយ សុឡូ. ជំនៃ ៩ឧទ្យ សុក្ខតិ សន្ទស្ប សន្ទាប-នានំ ហោត់ ។

ចុះ စေး လုခ္မရဲ ခ်ိန္မွာ ဧမေ႐ွာလာမ်းရွာ တောင်္ခ ဧမေ႐ွာလာမေတာဟေ နေကျေကာလမျှးမွာ ។

ទុក្ខិយវត្ត ទី 🐚

ម្នាលសុភូតិ ព្រោះជាភិក្ខុ ជាអ្នកមានស័ល ។ បេ ។ សមាខានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ ម្នាលសុភូតិ នេះជាសទ្ធាប់តែ របស់បុគ្គល អ្នកមានសេទ្ធា ។

ម្នាលសុកូតិ មួយ ទៀត កិក្កដាពហូសូត អ្នក ទ្រទ្រន់នូវពុទ្ធ.
វបនៈ ដែលខ្លួនបានស្ដាប់ហើយ សន្សំទុកពុទ្ធវបនៈ ដែលខ្លួនបានស្ដាប់
ហើយ ធម៌ទាំងឡាយណា មានលំកបទដើម លំអបទកណ្ដាល
លំអបទចុង ប្រកាសព្រហ្មចាយធម៌ ព្រមទាំងអត្ដ ទាំងឲ្យញ្ជូន: ដឹ
បរិសុទ្ធ បរិបូណៈ ទាំងអស់ ធម៌ទាំងទុាយមានសភាពដូច្នោះ កិក្ខុនោះក៏
ចុះនស្ដាប់ច្រើន បានទ្រទ្រង់ ចាំស្កាត់ រត់មាត់ ត្រះរិះ ដោយចិត្ដ ត្រាស់ដឹងល្អដោយទំដ្ឋ ។ ម្នាលសុកូតិ កិក្ខុជាពហូសូត ។ បេ ។
ត្រាស់ដឹងល្អ ដោយទំដ្ឋ ម្នាលសុកូតិ និក្ខុជាពហូសូត ។ បេ ។

ម្នាលសុក្ខតិ មួយវិញ ៀត បុគ្គលជាកិក្ខុ នៃឪជាអ្នក មានមិត្តល្អ មានសំព្យាញ់ល្អ បែលេមទៅរកមិត្តល្អ ។

បុគ្ឍអ្នកមានសុខា ។

សុត្តស្ថិងពេ អង្គុត្តរនិកាយស្បូ ឯកាទសក់ទិយគោ

យធ្វំ សុក្ខត់ ក់ត្ត កាល្បាលម៉ាត្តា យោត់
ការប្រសាសន៍ ដូចម្បំ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ ការប្រសាសន៍ បានចំ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ សុក្ខស្បី
សុក្ខត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខត់ សុក្ខស្បី
សុក្ខត់ សុក្ខសំប្រសាសន៍ សុក្ខត់ សុក្ខស្បី
សុក្ខចំនាន់ ហោត់ សុក្ខត់ សុក្ខស្បី
សុក្ខចំនាន់ ហោត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខសំប្រសាសន៍ សុក្ខស្បី
សុក្ខចំនាន់ ហោត់ ការប្រសាសន៍ សុក្ខសំប្រសាសន៍ សុក្ខសំបាន់ សុ

មុខ ៩មាំ សុភូតិ ភិក្សា យនិ តានិ សព្រហ្មទារីនំ ឧទ្ធាទោនិ ភិក្កាយ៉ាយនិ សត្រ^(៤) ឧក្សោ ហោតិ អនលសោ សត្រទាយាយ រីមំ-សាយ សមន្ទាត់តោ អល់ ភាគុំ អល់ សំរិនាគុំ ។

[🖢] ខ. កត្ត ។

សុត្តស៊ូជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកន៍យុត

ម្នាលសុគូតិ គ្រោះថាគិត្ត ជាអ្នកមានមិត្តល្អ មានសំឡាញ់ល្អ បែរទៅ
រកមិត្តល្អ ម្នាលសុគូតិ នេះជាសត្វាចាំត របស់បុគ្គលអ្នកមានសត្វា ។

ម្នាលសុគូតិ មួយទៀត គិត្តដែលគេប្រដៅងាយ ប្រកបដោយ
ធម៌ទាំងឡាយ ជាគ្រឿងធ្វើនូវភាពជាអ្នកប្រដៅងាយ ជាអ្នកអត់ធន់
ទទួលយក ពាក្យប្រៀនប្រដៅ ដោយចំណែកខាងស្ដាំ ។ ម្នាលសុគូតិ
គ្រោះគិត្តដែលគេប្រដៅងាយ ប្រកបដោយធម៌ទាំងឡាយ ជាគ្រឿងធ្វើនូវ
ភាពជាអ្នកប្រដៅងាយ ជាអ្នកអត់ធន់ ទទួលយក ពាក្យប្រៀនប្រដៅ
ដោយចំណែកខាងស្ដាំ ប្រសប់គូតិ នេះជាសត្វាបរិត របស់បុគ្គល
អ្នកមានសត្វា ។

ម្នាលសុភូនិ មួយ ទៀប កិច្ច ឥឡាយ ណាមួយ ធំ ឬ តូច បេសសព្រហ្មការីបុគ្គលទាំជឡាយ កិត្តដាយួកប៉ុនប្រុសថ មិនខ្លិល ច្រអូស ក្នុងកិច្ចទាំង នោះ ប្រកប ដោយការពិចារណា ដោយ • បាយ ក្នុងកិច្ចទាំង នោះ ដាបុគ្គលអាចធ្វើបាន អាចភាគ់បែងបាន ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

យម្បំ សុគ្គត់ កិត្ត យាធំ តាធ់ សគ្រហ្ម-ចារីនំ ។ មេ។ អល់ កាត់ អល់ សំរីជាត់ ឥឧម្បំ សុគ្គត់ សនុស្ស សន្ទាមនាធំ ហោត់ ។

បុន ខេម សុក្ខ ភិទ្ធា ជម្មកាមោ ហោតិ ចិយសមុនាហារោ អភិជម្មេ អភិវិ-ខពេក ខំនាំ នៅ នៅ សង្ខំ សង់ខំ ភិក្ខុ ជម្មកាមោ ហោតិ ខិយសមុនាហារោ អភិជ្ជេ អភិវិជ្ជា នុខ្សារព្យា នុខ្សែរ សុក្វត់ សន្ទស្ប សន្ធាមនាន យោតិ ។ មុខ ៥២៖ សុក្ខត់ ភិក្ខា អាធ្វេវិយោ ហែវត់ អន់កាំ្តព្រ កុសលេស ព្រុស ។ យេឡាំ स्कृत केल भादींग्रेफ रेगाक गाउ ग

ុតិយាត្ត ៖ 🖢

ម្នាលសុភូតិ ក្រោះកិច្ចទាំឪឡាយណា ប្រស់សគ្រហ្មព្រឹថុគ្គលទាំឪឡាយ ២ បេ ២ ភិក្ខុជាអ្នកអាច ធ្វើបាន អាចចាត់ បែងបាន ម្នាលសុភូតិ នេះ ជាសទ្ធាចាំត ប្រស់បុគ្គលអ្នកមានសទ្ធា ២

ម្នាលសុភូតិ មួយទៀត ភិក្ខុជាអ្នកប្រាប់្បធម៌ មានការហៅរក ដោយពាក្យជាទីស្រឡូញ់ មានសេចក្តីកែរាយដ៏លើសលុច ក្នុងអភិធម៌ នឹងអភិវិន័យ ។ ម្នាលសុភូតិ ព្រោះភិក្ខុជាអ្នកប្រាប់្បធម៌ មានការហៅ រក ដោយពាក្យជាទីស្រឡាញ់ មានសេចក្តីកែរាយដ៏លើសលុច ក្នុង អភិធម៌ នឹងអភិវិន័យ ម្នាលសុភូតិ នេះជាសទ្ធាចរិត របស់ចុគ្គលអ្នក មានសទ្ធា ។

ម្នាលសុភូតិ មួយ ទៀត ភិក្ខុអ្នក ប្រាព្ធព្យាយាម ដើម្បីលះបន់អក្-សលធម៌ទាំង ឲ្យាយ ដើម្បីធ្វើកុសលធម៌ទាំង ឲ្យាយ ឲ្យបរិបូណិ ជាអ្នក មានកំឡាំង មានសេចក្តីប្រឹងប្រែងមាំមួន មិនដាក់ធុរ: ក្នុងកុសលធម៌ ទាំង ឡាយ ចោល ។ ម្នាលសុភូតិ ព្រោះភិក្ខុអ្នក ប្រព្ធព្យាយាម ។ បេ ។

សុត្តទូចិដីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯការសកនិបាតោ

បុឧ បហំ សុក្វត់ កិត្ត អនេកាហៃតំ
បុព្វេខិវាសំ អនុស្បាត់ សេយ្យូខីនំ ឯកម្បី
ជាតំ ទ្វេបំ ជាតំយោ តំស្បាប់ ជាតំយោ
ខេត្តស្បាប់ ជាតំយោ បញ្ចប់ ជាតំយោ
ឧសប់ ជាតំយោ វីសម្បំ ជាតំយោ តំសម្បំ
ជាតំយោ បត្តាខ្យីសម្បំ ជាតំយោ បញ្ជាអម្បី
ជាតំយោ បត្តាខ្យីសម្បំ ជាតំយោ បញ្ជាអម្បី
ជាតំយោ ជាតំសតម្បំ ជាតំសហស្បូម្បី

សុត្តស្ត្រីព អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសាតិបាត

ម្នាលសុភ្គតិ នេះជាសត្វាច្ចាត់ របស់បុគ្គលអ្នក**មានស**គ្នា ។

ម្នាលសុកុត មួយទៀត ភិក្ខុជាអ្នកពុខភាម ព្រុជ្ជា ពុខដោយ មិនលំពុក បានដោយងាយនូវឈានទាំង៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដឹ ថ្ងៃថ្វា ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។ ម្នាលសុភូតិ ក្រោះកិត្ត្ជា អ្នកបានតាមព្រុញ បានដោយមិនលំពុក បានដោយភាយ ខូវិឈាន ទាំង ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្ងា ដាគ្រឿងនៅ**សប្បាយ** ក្នុង បច្ចុប្បន្ន ម្នាលសុភូតិ នេះជាសន្ទាចតែ វបស់បុគ្គលអ្នកមានសន្ទា ។ ម្នាលសុភូតិ មួយ ទៀត ភិក្ខុរលឹក ឃើញ នូវជាតិ ដែល ខ្លួន ជ្ញាប់អាស្រយ់នៅ ក្នុងកាលមុខ ជាច្រើនជាតិ គឺរលឹកឃើញជាន១ ជាតិ ៤ ជាតិលា ជាតិ ៤ ជាតិ៩ ជាតិ១០ ជាតិ ៤០ ជាតិ ញ0 ជាតិ ៤០ ជាតិ ៥០ ជាតិ ១០០ ជាតិ មួយពាន់ជាតិ

។តែយោ ។តិយវត្តោ

ជាតិសតសហស្បូម្បី អធេកោចិ សំរដ្ឋកម្ប អមុត្រាស់ ឃុំនាមេ ឃុំកោត្តេ ឃុំក្រោ ស្សាសាលេ ស្លូស់ខន់ ស្និញក្នុសូរេឌ្ន ស្សាស់-ចរិយៈ(ត្ថា សោ នគោ ទុកោ អទុក្រ **ខុឧទាន៍ តុត្រាទាស់ សំវនាមោ សំវតា**ត្តោ ស្សុះយោរ ស្សុខាណៈ ស្សុខនយ្ឌិស្សុធន្ន រៅមាយុខវិយន្តោ សោ នាតា ខុតោ **ឥ**ឌុមម-ញ្ញេត ឥត សា**កា**រំ សនុច្ចេសំ អនេតាវិ-ស់ន បុត្តេស្ក អនុស្សាន ។ យម្ប សុក្ខត កិត្ត អធេតាហៃតំ បុព្វេធិកសំ អនុ-ស្សាតិ សេយ្យដីធំ អនេកាញ់ ជាតិ ខ្វេច ជាត់យោ ។ មេ ។ ឥត់ សាការំ សងុខ្ទេសំ អនេត្សប៉ាន់ បុត្វេធិក្សំ អនុស្បៈនៃ ឥឧម្បី សុក្ខិត សនុស្ស សន្ទាបនានំ យោតិ ។

ខុតិយវត្ត ទី 🖢

មួយសែនជាតិក៏បាន រលឹកឃើញបានច្រើនសំរដ្ឋកំប្ប ច្រើនវិរដ្ឋក៍ប្ប ក្រើនសំវដ្តវិវដ្តឥឲ្យ ក៏បានថា អាត្មាអញ បានកើត ក្នុងភពឯនោះ **សាខ** ឈ្មោះ ហេ["] ដែរ ទោខ គោត្រយេ["] ដែរ មានសម្បា^រ ហេ["] ដីនេះ មាន ភាហារ យ៉ាង៍នេះ ជានទទួលសុខទុក្ខ យ៉ាង៍**នេះ មាន**កំណត់អាយុ ត្រឹមហ៉ុណ្ណេះ លុះអាគ្នាដញ^{នោះ} ច្បត្តចាកអត្តភាពនោះហើយ **ជាន ទៅ**កើតក្នុងខឺណា លុះអាគ្មាអញទៅកើត ក្នុងខឺនោះហើយ មានឈ្មោះ យ^{៉ឹ}ងនេះ មានគោត្រយ^{៉ឹង}នេះ មានសម្បារយ៉ឹងនេះ មានអាហារ យ៉ាងនេះ បានទទួលសុខទុក្ខយ៉ាងនេះ មានកំណត់អាយុ ត្រឹមប៉ុណ្ណេះ លុះភាគ្នាអញ នោះ ហ្វុតហកអត្តភាព នោះ ហើយ ទើបបានមកកើត ក្នុងទី នេះ (ភិក្ខុ) រលឹកឃើញជាតិដែលខ្លួនធ្លាប់អាស្រយ៍នៅ ក្នុងកាលមុន បានច្រើនជាតិ ព្រមទាំងភាការ ទាំង«ខ្ទេស ដោយប្រការដូច្នេះ ។ ម្នាលសុភូតិ ក្រោះកិត្តលើកឃើញជាតិ ដែលខ្លួនធ្នាប់អាស្រ័យ នៅ ក្នុងកែលមុខ គឺលើកឃើញជាន១ ជាតិ ២ ជាតិ ។ បេ។ រលិត ឃើញជាតិ ដែលខ្លួនធ្លាប់អាស្រ័យនេះ ក្នុងកាលមុខ បានច្រើន ជាតិ ព្រមទាំងគាការ ទាំង«ខ្ទេស ដោយប្រការដូច្នេះ ម្នាល សុក្តិ នេះជាសទ្ធាចតែ របស់បុគ្គលអ្នកមានសត្វា ។

សុទ្ធនូបិជិពេ អង្គគ្នានិកាយស្ស ឯកាទសពនិភាគោ

បុន ចម្លាំ សុកុតា ភិក្តា ធំត្វេន ចក្ខា វិសុទ្ធេ អត់ក្តានមានុសកោធ សក្តេ បស្ប៉ុត **ខ**ៅមានេ ឧបបន្លីមានេ ស្ពិទេ ឧហ្សុំ ស្សាល្ភា ឧត្តស្រា ស្**ក់តេ** ឧក្សាស យមា-កាម្មី ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុស ស្រុ អោត្តោ សត្តា កាយឧុទ្ធាតែន សមន្ទាត់តា វិទីឧុទ្ធានៃ សមន្ទាក់តា មនោឧុទ្ធានៃ សម-ជាកស អរយាជំ ឧប្សឧកា មិញឧដ្ឋកា មេលខ្លួ**ង**ក្មេសស្វាល **ខេ** សេល្សា មេខា ព្រះព្រះ នុងខ្មែន និងខ្មែន និងខ្មែន និងខ្មែន ឧ្ទស្ទ ស្នេ ៤ ១៩ ស្រា ស្ត្រា កាយសុខាតែន សមន្ទាតតា វិចិសុខាតែន សម-ជ្ញាត្ត មាលេសុខាំតែន សមត្ថាត្តា អាំ-ណុខ អនុបុរខយា មាស់ខ្លួយ មាស់ខ្លួយគឺ-សមាខានា នេ កាយស្ប កេជា បម្មេវណា សុកតំ សក្ត លោក ឧបបញ្ជាត់

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិបាត

ម្នាលសុក្ខត មួយ ទៀត កក្ខុមាន ទិក្ខក្ខុ ដំបរិសុទ្ធ កុទ្ធជិចក្ វបស់មនុស្សធម្មតា បានឃើញពួកសត្វដែលឲ្យត នឹងការបាបបដិសន្ធិ ជាសត្វថោតតាប នឹងទ្ហង់ទួស មានសម្បាល នឹងសម្បារគាក្រក រទាកាទសុគតិ នឹងទុគ្គតិ ដឹងច្បាស់ខ្លាំក្នុកសត្វ ដែលអន្ទោលទៅ តាមយថាកម្ម (បេស់ខ្លួន) ថា ដេហ្គឺ សត្វតំង៍នេះ ប្រកបដោយ កាយខុច្ចាត់ ប្រកបដោយវិចីខុច្ចាត់ ប្រកបដោយមនោខុច្ចាត់ ជាអ្នក និយាយតិះដៀល ខ្លូវព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឲ្យាយ មានសេចក្ដីយល់ទុស ប្រកាន់ទាំនូវអំពើដែលយល់ខុស សត្វទាំងនោះ លុះដល់បែកធ្លាយវាង កាយស្វាប់ ទៅ ក៏ ទៅ កើតក្នុងអបាយ ខគ្គត់ វិនិហ្គា នាក ពុំខាន ដើ ញុំ ចំណែកពួកសត្វ ទាំងអម្បាល**នេះ** ប្រកបដោយកាយសុច្ចត ប្រកប ដោយបើសុចតែ ប្រកប ដោយ មនោសុចតៃ ជាអ្នកមិន និយាយតិះដៀល ព្រះអរិយបុគ្គលទាំងឡាយ មានសេចក្តួយល់ត្រូវ ប្រកាន់មាំនូវអំពើ ដែលយល់ត្រូវ សត្វសំងគោះ លុះបែកធ្លាយ រាងតាយ ស្ងប់**ទៅ** ក៏**ទៅ**កេត ក្នុងសុគត សួគិ ទៅលោក

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

បុឧ បញ្ជាំ សុក្ខតិ កិត្ត អសវាជំ ១៤៣
អភាសា បេតៅមុត្តិ បញ្ជាំមុត្តិ ជំដ្ឋា ជម្មេ សយំ
អភិញ្ញា សច្ចិតាត្វា ១០សម្បជ្ជ ហៃតិ ។ យម្បិ
សុក្ខតិ កិត្ត អសវាជំ ១៤៣ ។បេ។ សច្ចិតាត្វា ១០សម្បជ្ជ ហៃតិ ៩ឧម្បី សុក្ខតិ សន្សាវ្រ
សន្ទាបខាជំ ហោតិតិ ។

រាំ វុន្តេ មាល្រី សង្ខំ ង្គេខហ្គេ

ទុតិយវគ្គ ទី 🖢

ភិក្ខុមាន ខិត្តចក្ខុ ដ៏បរិសុទ្ធ កន្ទង់នូវចក្ខុ របស់មនុស្សធម្មតា មើល ឃើញ ខ្យុំពួកសត្វដែលច្បុត នឹងការចាប់បដិសន្ធ ជាសត្វថោកទាបនឹង ទិត្តម មានសម្បុរល្អ នឹងសម្បុរភាក្រក់ ទៅកាន់សុគតិ នឹង ខុត្តតិ ដឹងច្បាស់ខ្យុំពួកសត្វដែលអន្ទោលទៅតាមយថាកម្ម (របស់ខ្លួន) ដោយប្រការដូច្នេះ ៗ ម្នាល់សុគ្គតិ ព្រោះភិក្ខុមាន ខិត្តចក្ខុ ដ៏បរិសុទ្ធ ៗបេ។ ដឹងច្បាស់ខ្យុំពួកសត្វដែលអន្ទោល ទៅ តាមយថាកម្ម (របស់ខ្លួន) មាល់សុគ្គតិ ព្រោះ កិច្ចមាន ខិត្តចក្ខុ ដ៏បរិសុទ្ធ មាល់សុគ្គតិ ព្រោះ កិច្ចមាន ខិត្តចក្ខុ ដ៏បរិសុទ្ធ មាល់សុគ្គតិ នេះជាសទ្ធាចរិត របស់បុគ្គល់អ្នកមានសត្វ ។

ម្នាលសុកូតិ មួយវិញ ទៀត កិត្ត បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ នូវចេ តោ.
វិមុត្តិ នឹងបញ្ហាវិមុត្តិ ដែលមិនមានអាសៈ ប្រោះអស់ទៅនៃអាសវៈ
ទាំងឡាយ ដោយបញ្ហាដ៏ទុត្តមរបស់ខ្លួន ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ហើយសម្រេច
សម្រាន្តនៅ ។ ម្នាលសុកូតិ ព្រោះកិត្ត បានធ្វើ ឲ្យជាក់ច្បាស់ ។ បេ ។
ព្រោះអស់ទៅ នៃអាសវៈទាំងឡាយ ហើយសម្រេចសម្រាន្តនៅ
ម្នាសសុកូតិ នេះ ជាសន្ធាចាំត របស់បុគ្គិលអ្នកមានសុទ្ធ ។
កាលដែលព្រះមានព្រះភាគ ខ្ទង់សំដង៍ យ៉ាងនេះហើយ
ព្រះសុកូតិ ដ៏មានអាយុ ក្រាបទូលចំពោះ ព្រះមានព្រះភាគ ដូច្នេះថា

សុទ្ធផ្គល់ជីកេ អង្គុទ្ធរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

យាធិមាធិ ភន្តេ ភក់តោ សនុស្ប សន្ទាប់ខាល់ធំ កាស់តាធំ សំរិជ្ជធំ តាធំ ឥមស្ប ភិក្ខុពោ អយញ្ ភិក្ខុ ស្ត្រេសុ សឆ្គិស្បត៌ ។ អយំ ភៈភ្លេ ភិត្ត សីលវ យោត ទាត់មោត្តសំអស់ពុំតា វិ**ហរត់** អាចារកោ**ចសេម្ប**ញ្ញេ អណុមត្តេសុ ជ្រឹស្ ក្យេនស្សា សមានាយ សិក្ខាត់ សិក្ខាម នេសុ ។ អយំ ភាន្ត ភិក្សា ពេហសុព្រះ យោធិ សុខាធរោ សុតសន្និខយោ យេ តេ ឧញ្ អន់គេហ្យាឈា ឧដើ្យម្ភស្សាយា ឧដ្ឋាយាមាខម្មស្សាយា មាខឹ လေးရွာကု ိ ကေးလပ်ာ်ရည္ကို မင်္ဂရန္နီ ရုပ္သော့စာတိ អង្គទេក់ ឧណ្ឌមហើ នគឺ ឧសមាវិធ ឈេម៉ឺ ជតា ៤៩សា មរិចិតា មនសាន្យេក្ខិតា ជំនួយា လုံးစျွန်းအှာ ។ အထိ အနေ့ အိုက္ခဲ့ အလေ႐ှလာမ်းရွာ (°) അവു തക്കായ അവു കെലൂന്റ് ച

[😞] ៦.ម. ឯគ្គន្តារ បោត់គឺ បាហា ទីស្បូន ។

សុត្តស្ថិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសភនិបាន

មតិត្រ**ព្រះ**អង្គដ៏ចំព័ន ស**ទ្ធាចាត់តាំង**ត្បាយណា របស់បុគ្គលអ្នកមា**ន** សទ្ធា ដែលព្រះមានព្រះភាគបាន ទ្រង់សំដែងហើយ សទ្ធាចាំត ទាំងនោះ វមែងមាន បាកដ ដល់កិក្ខុ នេះ ទាំងកិក្ខនេះ កិន្នឹង ្រុកដ ក្នុងសន្ទាចវតទាំងនុំ៖ ។ បញ្ជាព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនេះ ជាអ្នកមានស៊ីល សម្រឹម ក្នុងបាត់មោត្តសំវរៈ បរិបូណ៌ដោយ អាចារ:នឹងគោចរៈ ឃើញក័យ ក្នុង**ពេស**ទាំងឡាយ សូម្បីបន្តិច សមាខានសិក្សា ក្នុងសិក្ខាបខខាងឡាយ ។ ព្រះអង្គ័ដ្ឋចំរើន ភិក្ខុនេះជាពហូសូត អ្នកស្រុទ្រង់នូវពុទ្ធវិចន: ដែល ខ្លួនទានសាប់ហើយ សម្បីទុក រូវតុខ្លាំចនៈ ដែលខ្លួនបានស្តាប់ហើយ ងទិទាំងឡាយណា មានលំអបទដើម លំអបទកណ្ដាល ្រុកាសខុវព្រហ្មចិយធម៌ ព្រមទាំងអត្ត ទាំងឲ្យញ្ជម: ដ៏ចាំសុទ្ធ ចាំចូណ៌ទាំងអស់ ធមិទាំងក្រាច មានសភាពដូច្នោះ ာ်ကူးနား**း** ကိုတ္ခန္တာ့ဗ်၊ဗြိဒ**့ တာ့န**ေဖြေရွင်း တိစ္က အ**ခ်ာ**ခ် ដោយបិត្ត ត្រាស់ជីង៍ល្អ ដោយខិជ្ជិ ។ បពិត្រព្រះអង្គីជីបំរើន កិត្តនេះ ជាអ្នកមានទីត្រល្អ មានសំព្យាញ់ល្អ បែរឈមទៅរកមិត្រល្អ 😗

ទុត្តិយោ ទុតិយវត្តោ

អយ់ ភាន ភិទ្ធា សុវានា^(១) សោវខស្សាការណេហ សាសនំ ។ អយ់ ភាន្ត ភិក្សា យាន៍ តាធំ សព្រហ្មទារ៉េន៍ ឧទ្ធាវទាន់ គឺគេរណ៍យាន់ គគ្គ នេះ ស្នោ នោត អនហសោ ងខ្លែសាយ រ៉ុនុំសាយ សមញ្ជាតា អល់ កាឡំ អល់ សំនៃវត្តំ ។ អយ់ ភាព ភិគ្គ ជម្នកាមេ យោត ជ័យ-សមុនា ហារេ អភិជម្មេ អភិវិជ្ជេ ខុន្យារប្បា-ត់ នោ រ មក ង នេះ ង ស្នេ មា ខេត្ត លោ រុស ខេ ស្នាស្ត្រ អន្តធ្វើស្ពារ មេសាស្ត ជាម្នេស ។ អន់ ភាព ភិក្ខុ ខត្តខ្មុំ ឈាធានំ អាអិចេសសំគាន់ និដ្ឋ១មូសុទវិញេវាធំ និត្ថាម-លាភិ យោធិ អភិឌ្ឌលាភិ អភិសិ:សាភិ ។

១ ១.ម. ឯក្តីត្តូវេ ហេតុ គេ ជាហេ ទិស្សិត ។

ទុនិយវត្ត ទី 🖢

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន កិក្ខុនេះ ជាបុគ្គលដែលគេប្រដៅងាយ ប្រកប ដោយធម៌ទាំងឡាយ ជាគ្រឿងធ្វើនូវភាព شអ្នកប្រកៅងាយ ជាអ្នក ្ទទួលយកពាក្យប្រៀ8ប្រដៅ ដោយ**ំណែកខាង**ស្ដាំ **។** បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ករណីយក់ចូទាំងឡាយ ណាមួយ ធំម្មតូច របស់សព្រហ្មល់បង្គួលទាំងឡាយ ភិក្ខុ ខេះជាអ្នកប៉ុនប្រសប មិនខ្លួល ច្រអូស ក្នុងកិច្ចតាំងនោះ ច្រកបដោយការពិចារណា ដោយខ្មាយ ក្នុងកិច្ចទាំងនោះ ជាបុគ្គល អាចធ្វើឡាខ អាចចាត់ ចែងឡាខ ។ ចពិត្រព្រះអង្គីដ៏ចំរើន កិត្តនេះ ជាអ្នក ច្រាញ់ នូវជន ហៅរកដោយពាក្យ ជាទីស្រាញ មានសេចក្តីរីករាយ ដំលើសលុច ក្នុងអភិធម៌ នឹង អភិវិនយ៍ ។ បញ្ជាត្រព្រះអង្គដ៏បំរើន ភិក្ខុខេះ ជាអ្នកប្រាញ្ញាយាម មានកំឡាំង មានសេចក្តីប្រឹងស្រែងដ៍មាំមួន មិនជាក់ធុរៈ ក្នុងកុសលៈ ពម្យាជទ្បាយ ១១ ប្រព្រះអង្គ័ដ៏បំរែង ភិក្ខុ នេះ ជាអ្នកជាន ភាម ជ្រុញ បានដោយមិនលំជាក់ បានដោយងាយ នូវឈានទាំង ៤ ដែលប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងចិត្តដ៏ថ្ងៃថ្ងា ជាគ្រឿងនៅសប្បាយ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ។

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាមសភនិយាគោ

អយ់ កាធេ កិត្ត អាធិតាវិទាំន បុត្វេធិកិស អជុស្សាត សេយ្យដីជំ ឯកម្ស៊េ ជាតិ ធ្វេច ជាតិ-យោ ។ បេ។ ៩តំ សាការំ សង្គេសំ អធេការិហ៍ត ចុំព្រេះ ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ក្នុង ឧត្រេន ខេត្តភា សៃស្រុន អភិកាន្ទានុស-ಣಾ**ದ ។ 18 ។ ಯರುಕ್ಕ**ರಣ್ ಸಾಣ್ಣ **ಶ**ಮ. សាតិ ។ អយំ ក នេ កិត្ត អាសវាជំ **១**យា ។ មេ ។ សច្ចិតត្យា ឧបសម្បីជួ វិហៈគេ ។ យាធិមាធិ ភាឌ្គ ភក់វតា សន្សារ្ធ សន្ធារៈ នានាធិ ភាសិតាធិ សំដៃ្ហឆ្និ តាធិ ឥមស<u>្</u>ប ត់ត្តាល អយញ្ ត់ត្ត ស់នេសុ សភ្នំស្បុ តីត ។ សាពុ សាពុ សុក្ខតិ តេនេចាំ ទំ សុក្ខត់ ឥមិល សច្ចេច កិច្ចាល សថ្ងឹ វិសាហយ្យស់ យភា ខ គុំ សុក្ខតិ អាកា ដូយ្យាស់ សុខា្សន ខ្មែរ ស្រែល នុង្ស ខ ម ខេ្មខ ភូទិ សច្ចុំ ឧ្សសុស្ត្រែយ្យាស់ ត្រាក់តំ ឧស្សួលយាត់ ។

សុត្តទូចិដិក អង្គត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយា

បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ភិក្ខុនេះ លើកឃើញនូវជាតិ ដែល១ឧធ្នាប់ អាស្រ័យ ទៅ ក្នុងកាលមុខ ច្រើនជាតិ គឺរលឹក ឃើញ**ជា**ន ១ **ជាតិ** ២ ជាតិ ។ បេ។ រលឹកឃើញជាតិ ដែលខ្លួនធ្លាប់អាស្រ័យ នៅ ក្នុង កាលមុនជាច្រើនជាតិ ព្រមទាំងតាការ ព្រមទាំង«ខ្ទេស ដោយប្រការ ដ្ឋប៊ះ ។ បញ្ជាក្រព្រះអង្គ័ដ្ឋប៊ុន ភក្ខុនេះ មានទិញ្ចក្ខុ ដំបសេទ្ធ ភន្ទង់នូវចក្ខុ របស់មនុស្សជម្មតា ។ បេ ។ ជំង់ច្បាស់នូវពួកសត្វ ដែលអន្ទោលទៅ តាមយថាកម្ម ។ បញ្ជិត្រព្រះអង្គជ័ពិរើន ភិក្ខុនេះ បានធ្វើឲ្យជាក់ច្បាស់ ៦ បេ ១ ក្រោះអស់អាសវៈទាំងឡាយ ហើយ សម្រេចសម្រាន្តនៅ ។ បពិត្រព្រះអង្គីធីចំរែន សទ្ធាចតែទាំងឡាយ ណា របស់បុគ្គលអ្នកមានសម្លា ដែលព្រះមានព្រះកាគ ទ្រង់សំដែន សទ្ធាហិត្តាំង:នា: រមែងមានស្រុកដ ដល់ភិក្ខុខេះ ទាំងកក្នុ នេះ នឹង ច្រុកដ ក្នុងសទ្ធាបារតទាំងខ្មុំ ។ ម្នាល់សុក្តត ច្រពៃហើយ ម្នាលសុក្យូតិ បើដូច្នោះ អ្នកគម្បី ្រាស្រលើយ នៅជាមួយនឹងសន្ទកិត្តនេះបុះ មាលសុភូតិ កាលណាបេ អ្នកប្រាប់ មើទ្បីច្ចុបតថាគត អ្នកស្បីចូលមក ជាមួយនឹងសន្ធភិក្ខុ ត្ឋាគត (្នុងភាលនោះចុះ) **។**

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

(០៤៤) នេសាយ ម៉ូនរ ខេខេត្ត ស្វិសា មាទោ-រិតា**យ ភា**រិតា**យ ព្**ហុលិ~~ក~~ាតាយ យាធិកាតាយ វត្តាសាយ អនុដ្ឋិតាយ បេះចំតាយ សុសមាគ្រោយ រាយសេត្តម្នា ។ មស្នេ ស្យុ ឧស ។ សុខ សុខន សុខ ១ ជិត្ត្ត្រី ឧ ទាមកំ សុខិន មស្បត់ មនុស្សាន ខំយោ ហោត់ អមនុ-ស្សាន់ ចំយោ មោះតិ នៅតា កេត្តឆ្នំ នាស្ប អត្ត ជា វិសំ ជា សត្ត ជា គាមតំ តុរដ្ត ចិត្ត សមា-ត្**ល**ត់ មុខដណ្ដោ រិប្បសិន្ត មសុខ ខ្មៅ ការ សុ ការាត់ ខុត្តាំ អប្បដិវិជ្ឈនោ ព្រញ្មលោកមេតោ **ហោតិ ។ ខេត្តាយ ភិក្ខាវេ ខេត្តៅមុត្តិយា** អាសេរិ-តាយ ភាវិតាយ ពហុល់កែខោយ យាន់គតាយ វត្តភាយ អនុឌ្និតាយ មរិចិតាយ សុសមារគ្នាយ ត់ខេ ឯកាឧសាធិសំសា ទាន់អា*ត្*ត់ ។

ខុតិយវត្ត ខឹ 🖢

(១៤៤) ម្នាលក់ក្នុខានឲ្យាយ មេត្តារ២គោវិមុត្ត ដែលបុគ្គល ជានសេពឝប់ ជានចំរើន ជានធ្វើឲ្យច្រើ**ន ជាន**ធ្វើឲ្យដូ**ចជា**យាន ទានដឹកលស៊ិប ទានប្រព្រឹត្តរឿយ ១ **ទានសន្យំុក ទានក្រា**រព្ទល្អ ហើយ អានិសង្ស ១១ ប្រការ រមែងកើត្ត្រាកដ ។ អានិសង្ស ១១ ប្រ-ការ តើដូចម្ដេច ។ គឺ មេត្តាហៃរិបុគ្គល រមែងដេកលក់ស្រួល ១ ភាក់ទ្បើនស្រួល ១ មិនឃើញនូវសុថិនភាក្រក់ ១ ជាទីស្រឡាញ់ របស់ពួកមនុស្ស ១ ជាទីស្រឡាញ់របស់ពួកអមនុស្ស ១ ពួក ទៅតាតែង វក្សា ១ ភ្វើងក្ដី ថ្នាំពិសក្ដី គ្រឿងសស្រាវុធក្ដី មិនចូលកៅក្នុងកាយ របស់មេត្តាវិហាថ្ងៃគ្គលនោះ 🥫 ចិត្តវមែងតាំងនៅមាំតាប់ 🤊 សម្បុរមុខ ឋ្វាស្រស់បស់ ១ ជាអ្នកមិនៅផ្ដេសលើ**យ ធ្វើមរណភាព ១ ភាល** មើមិ**ន ១** ខត្រាស់ដឹងខ្លាំមរហត្តដ៏ក្រៃលែងជា**៩ មេត្តាសមាបត្តិ េ** រមែន៍បាន ទៅ កើតក្នុងព្រហ្មលេក ១ ។ ម្នាលកិក្ខពុងទ្បាយ មេត្តាចេត្រាវិមុត្តដែល បុគ្គល **បា**នសេពគប់ បានចំរើន បានធ្វើឲ្យច្រើ**ន** បា**ន**ធ្វើឲ្យដូចជា យា**ខ** បានដឹកល់ស៊ីប់ បានប្រព្រឹត្តហឿយ ១ បានស**ន្ស័**ុក បាន ្រុក្សព្ទល្អហើយ អានិសង្សទាំង ១១ ប្រការនេះ រមែងកើត្រុក្កដ ។

សុត្តស្ថិនពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯការសពនិបាតោ

(೧೯೪) ಶಿಜ್ಞ ಸಾರಣ್ಣ ಕುರಾಳು ಕುರಾಣಿ វេសាល័យំ វិហាត់ ឡេវក្តាមគោ ។ តេន ទោ បែន សមយោជ ឧសមោ កហេបត់ អដ្ឋកាលា-កហេ ខាតល់បុគ្គ អនុប្បត្តោ យោធ កោនចំនៅ ការហោរ**យាន ។ អ៩លោ ខ**ុស **មេ ក**សេចឆ្លំ អដ្ឋ-**ភភាភាព យេន តុត្តដារាមា យេន អញសារា** ក់ត្ តេខុបសង្ម ឧបសង្គមិត្ត និ ក់ក្តុំ ឯភព-ហ្គេ មេស្ត ខ្មែន ខេត្ត មាល្ទាំ មានស្វែ **រាស្ត្រ ស្ត្រាស្ត្រ ខ្**សាស្ត្រ ស្ត្រ មេឃុំ ភន្ត្រ អាយស្មន្តំ អានន្ទន្តិ ។ រៀសោ កសេចត អាយស្មា អានស្ដោ វេសាល័យ ហែរត់ ខ្សេក្រាមគេតំ ។ អ៩-ទោ ឧសមោ កហមត់ អដ្ឋកាលក្ប ភាគល់បុគេ តំ ការណ៍យ៍ នីវេត្តា យេង វេសាល៍វេឌ្ឍុវត្តាមកោ ယောက္သည္ မာဒက္ကေ အေဝေ့ပည္ကိုမ်ိဳ ရပည္ကိုမ်ိဳးရွာ មាណហីខ្ញុំ មាខថ្ងៃ ក្នុមខេសា វាយកាត់ ខ្មែន ជ

សុត្តសំផព អង្គត្រវិតាយ ឯកាទសកនិយា

(១၉៧) សគុណតិកា ខេះមាននិក្ខុសខមាណ់ ងខ្យុខ្សុមិខ្សុវៀវ. ក្នុងក្រុង ឈោះអដ្ឋក: បានមកដល់ក្រុងបាតលំពុត្ត ដោយកិច្ចនមួយ ។ លំជាប់ នោះ ទសមគហបត់ អ្នកនៅក្**ងក្រុងអ**ដ្ឋក**េ បាន**ចូ**ល ទៅរក** ភិក្ខុ ១ រូប ក្នុងកុក្កុជាពម លុះពូ**ល ៧ដល់ លើយ ថាន ពោលពាក្យ** នេះ នឹងកិត្តនោះដូច្នេះថា បក្សាលេកដ៏ចំរើន ឥឡូវនេះ គ្រះ អានខ្លួជីមានអាយុ គង់នៅ ក្នុងទីណា បកិត្រលោកដ៏ចំរើន ក្រោះ យេត បង់ក្លួបព្រះអានន្ទ ដ៏មានអាយុ ។ ភិក្ខុនោះតបថា ម្នាល គហបត្តិ ព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុនុះ គង់នៅក្នុងវេឡាគ្រោម ដិត ក្រុងវេសាលី ។ លំដាប់នោះ ទសមគហបត្ត អ្គ នៅក្នុងក្រុងដែ្ក: សម្រេចនូវកិច្ចនោះ ក្នុងក្រុងជាតល់កុត្ត ហើយចូល**ទៅ**កេព្រះអា**ន**នូ ជូតខេម្មាល់ ដីខ្មុំម្រែត ជួមមែខ្សុសហ្គ ហំរំណែស្បុ ហើយ ថ្វាយបង្គ័ព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុ ហើយអង្គុយក្**ងិទីសម**គ្**រ ។**

ទុតិយោ ទុតិយវក្ដោ

ឯកមន្តំ និស់<u>ន្</u>នោ ទោ ឧសមោ កហបត អដ្ឋភានាពា អាយស្មត្ត អានខ្លុំ រៀតនកោត អត្ត នុ ទោ កន្លេ អានខ្លុ គេន កកាតា ជានតា បស្បតា អាហតា សម្មាស់គួន្វេន អប្បមត្តសុុះ អាតាចំនោ បហិតត្តសុុះ វិហាវតោ អាំមុត វា ចំតុំ វិមុចុត អបរិក្ខិណា វា អាសាវ មរិត្តិយំ កម្ពុធ្លំ អជនុប្បត្តិ វា អៈ ជុន្តាំ យោងក្នេម អត្តប្រហាត់តំ ។ អន្តិ កហេបត៌ តេន កក់តា ជានតា បស់ក្រា អរសាតា សម្មាសម្ពីនេះ វាមានដោ សគ្គឧក្ខា-តោ យត្ត ភិក្ខុនោ អព្យមត្តស្ប អាតាចំណេ បហិតត្តស្ប វិហាតោ មវិមុត្តិ វា ចិត្តិ វិមុក្ខិ អចក្រើ្ចហា ។ អាសាវ ចក្រែច អនុខ្ពន់ វា អនុត្យ យោកក្ដេម អនុទាប្ណាតិត ។

ខ្ពះយវគ្គ ខ្ 🖢

លុះ ៖ សមគហបត់ អ្នកនៅក្នុងក្រុងអដ្ឋកៈ អង្គ័យ ក្នុង ៖ សមគួរ លើយបានពោលពាក្យ នឹងព្រះអានខ្ទុដ៏មានអាយុដ្ឋច្នេះថា ថ្ងាត្រព្រះ អានន្ទដ៏ចរ៉េន ចិត្តរបស់កិក្ខុអ្នកមិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាម ជាគ្រឿនដុតក៏ដៅកំលេស មានចិត្តក្ដោះទៅកាន់ព្រះនិញ្ចន មិនទាន់ រួបស្រឲ្យ៖ក្តី វាមេន៍រួបស្រឲ្យ៖ អាសវៈទាំងទ្បាយ មិនទាន់អស់ គ្គី រមែងដល់ខ្លាំការអស់ ចិត្តដែលមិនទាន់ដល់គ្គី ក៏រមែងដល់ខ្លាំ ធម៌ជាទីក្យេម បាកយោគៈដ៏ប្រសើរ ក្នុងធម៌តែមួយណា ធម៌តែមួយ នោះ ដែលព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ **ដោបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ថានសំដែងហើយ ដោយប្រពៃ មាន** ដែរឬ ។ ម្នាលគហបត់ ចិត្តរបស់ភិក្ខុ ដែលមិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាមជា គ្រឿងដុត្តដែក ដែក លេស មានចិត្ត គ្នោះ ទៅកាន់ គ្រាះនិញ្ជាន មិន៣៩រួបស្រឡះក្តី រមែងរួបស្រឡះ អាសវៈទាំងឡាយ មិន៣៩ អស់ក្ដី រមែងដល់នូវការអស់ ចត្តដែលមិនទាន់ដល់ក្ដី កំរាំមងដល់នូវ ធម៌ជាទីកេទ្របាកយោគ:ជីប្រសើរ ក្នុងធម៌តែមួយណា ធម៌តែមួយនោះ ដែលព្រះមានព្រះភាគអង្គ័នោះ ជាអហេត្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ ឃើញច្បាស់ បានសំដែងហើយ ដោយប្រពៃ មានដែរ ។

សុត្តស្តាំងកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសក់និយគោ

ភេសមា បន ភាព អានន្ ភេ**ជ ភក**់សា ជានស សតិចយោខោ ៣៩ ភូយា អណិត្តភា អាតាប់ណេ បហិតត្តស្ប បៃហាតោ អមៃត្តិ វា ក្ខេត មន្តសាន្ត ប្រ មន្ត្រ ប្រេកក្មេម អនុទាប្ណារត់តំ ។ ៩៦ កហបត់ ភិក្ខុ វ៉ាំថ្ងៃ កាមេហិ វ៉ាំថ្ង អកុសលេហ៍ ជម្មេហ៍ សាន្ត្រ សាទ្រាំ ៤៤៩៨ ប៉ុន្តិសុទ៌ បឋម ឈាធំ ឧបសម្បីជួ វិហរត់ ។ សោ ឥត់ បជិសញ្ចិត្តតំ ៩ឧំ ^(๑) ទោ ១៩ខំ ឈាជំ អក់សង្គ័ត់ មគិសាញ្តេល់ទី យំ ទោ បធ ក់ញៀ មគិសផ្ទុន់ អភិសាញ្ទេល់ទំ ទាន់ខ្ញុំ ចំពោយ១អូធ្លំ បជាសាទ៌ ។

o a. ឥ÷ម្បី ភេ។ ម. ឥ÷ថិ ភេ ។

សុទ្ធនូចិនិក អង្គុទ្ធរនិកាយ ឯកាទសកនិយា

បពិត្រព្រះអានខ្លួ ដ៏ចំរើន ចិត្តរបស់ភិក្ខុ អ្នកមិនមានសេចក្តីប្រមា**្** មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស មានចិត្តគ្លោះលៅកាន់ព្រះ និត្យ**ខ** មិនទាន់រួចស្រឡះក្ដី រមែងរួចស្រឡះ អាសវៈទាំ**ងឡាយមិនទា**ន់ អស់ក្តី រមែងដល់នូវការអប់ ចិត្តដែលមិ**នព**៌ដល់ក្តី ក៏រមែងដល់នូវ ឌមិជាទីក្យេមហក យោគ:ជ័ប្រសើរ ក្នុងធម៌តែមួយ ណា ជមិតែមួយ នោះ ដែលព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ បានសំដែងហើយ ដោយប្រពៃ តើដូ**ច**ឡេ**ច ។** ម្នាល់គហបត់ ភិក្ខុងសាសនា នេះ ស្ងាត់**បក្កកម្មាំងឡាយ ស្ងា**ត់ ហត្តកុសលធម៌ទាំ**ន**ទ្យាយ ក៏**ពុខ**ចូលកាន់បឋមជ**្ជាន ប្រកបដោយ** វិតក្នុះ ប្រកបដោយវិលារៈ មានបីតិនឹងសុទៈ ដែលកើតអំពីសេចក្តីស្ងប ស្វាត់ ៗ ភិក្ខុ នោះបានពិបារណាដូ ចេះ ក៏ដឹងព្យាស់ថា បឋមជ្ឈាន នេះ ដែល (អាគ្នាអញ) បានតាក់តែង បានពីចារណា ដោយផ្គិតផ្គង់ ឈានណាមួយ ដែលអាគ្នាអញ **ជានតាក់តែង បាន**ពិបារណា ដោយ ផ្តែផ្គន់ហើយ ឈាននោះ កមិនទៀង មានការលេត់ទៅ ជាធម្មតា ។

ទុនិយោ ទុនិយវត្តោ

សោ ឥត្ឌ ថិតោ អាសវានិ ១យំ ខាចុណាតិ យោ ខេ អាសវាធំ ១ឃំ ទាបុណាត់ នេះនៅ ជម្មារមេខ តាយ ជម្មីខច្ចិយា ជញ្ជូំ ជុំរុទ្ទាក់យាន់ សំយោជខាន់ មក្តេច ឃា ជុំមទាត់កោ យោត តត្ត បរិចិត្តាយ៍ អនាវត្តិសម្មា តុស្ថា លោកា ។ អយំ (๑) ទោ កហមត់ តេជ ភក់តា ជាខតា បស្បាត អហេតា សម្មាស់មន្ត្រ ឯក-ឧ ទៀ ស ម្មី ឧក្ខាត្រា យ ទួ ភិក្ខុ លោ អ ប្បី មត្តស្បី មាតាចំណេ បហិតត្តសុក្វ វិហាតោ អវិទុត្ត វា ចំនួ វិមុខ្ទុន អបក្សាណា វា អាសវា បក្សាយំ ក្ខេត្ត អនជុប្បត្ត ក អជុត្តាំ យោកក្មេម អជុ ទាបុណាត់ ។

^{🔾 🤋} អយម្បី ភេ ។ ម. នយ៍ប៊ី ភេ ។

មុខ្លួយផ្ទៃ 🕯 💩

ភិក្ខុនោះ បានបិតនៅក្នុងសមឋវិបស្សនាធម៌នោះ វមែធ៍ដល់នូវការអស គាសុវៈ ទាំងទ្យាយ បើមិនដល់នូវការអស់មាសវៈទាំងឡាយ េ ក៏បាន ជាត្បធាតិក: ក្រោះអស់សំយោជន: ទាំងទ្បាយជាចំណែកខាដក្រោម ៤ ដោយតម្រេកក្**ង៍**ធម៌នោះ ដោយសេចក្ដីកែលយ ក្នុង៍ធម៌នោះ បរិទិត្តាន ក្នាលេ**ក នោះ** ទ មានការមិនត្រឡប់ហករលេកនោះ ជាធម្មតា ។ មាល តហថតី ចិត្តរបស់ភិក្ខុដែលគ្មានសេចក្តីប្រមា**ទ** មានព្យាយាមជាគ្រឿង ដុត្ត ដៅកំលេស មានចិត្ត គ្នោះ ទៅកាន់ព្រះនិញ្ជាន បើមិនទាន់រួចស្រឡះក្ដ រមែងរួចស្រឲ្យ៖ អាសវៈពង់ទ្បាយ មិនពាន់អស់ក្ដី រមែងដល់នូវការ អស់ ចិត្តដែលមិនទាន់ដល់ក្ដី រមែងដល់ខ្លាំងទីជាទីក្រុម ចាកយោគ: ក្នុងធម្មីរុមួយណា ធម្មីតមួយ នេះឯង ដែលព្រះមាន ត្រះភាគអន្តនោះ ជាអាហន្តសគ្មាសមុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាចព្យាស់ ឃើញព្យាស់ ព្ទេស ដែង ហើយ ដោយប្រ**ពៃ ។**

សុត្តទូល់ជីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

បុន ថម កហមត កិត្ត វិតក្តាហែកនំ វុបសមា អជ្ឈត្តំ សម្បសាឧធំ ចេតសោ ឯកោះ-ឧភារំ អនៃក្តុំ អនៃរំ សមានដំ មិតសុទ ឧត្តិយំ ឈាចំ... ត្រុង ឃាំ ខ្ម-សម្បីដូ វិហរតិ ។ សេ ឥតិ បដ៌សញ្ចុំ-ကွေးနဲး តែខេញ ទោ ខេត្ត ខ្ពុំ ឈាដំ អភិសផ្ទុំ អភិសាញ្ជាល់ មិ មិ ស្រា មិន ក៏ញាំ អភិសផ្ទុំ អភិសាញ្ទេយ៍ទំ តធ្ចេំថ្នុំ ឆំពេង-ជម្ពុំ ខជាលាតិ ។ សោ តត្ត ម៉ាតោ អសវាដំ ១យំ ខាបុណាតិ នោ ដេ អស-វាជំ ១យំ ខាពុណាត់ តេជេវ ជម្មាកេន តាយ ជម្មន្ទិយា បញ្ចន្ទំ ឱ្យទ្វាក់យាធំ សំ យោជនានំ មក្សាយា ខ្មែមាត់កោ យោត់ សង្ខ បរុក្ខពិញ មសុវឌ្គីខាស៊ា មហ៊ា ហេសា ។

សុគ្គតូប៉ីជិក អង្គុគ្គាទិកាយ ឯកាទសភានិយាគ

ម្នាលតហបត់ មួយ ទៀត ភិក្ខុ ព្រោះបានរម្ងាប់តែក្: នឹង វិហាវៈ (កំបានប្លូល) កាន់ឲុត៌យដ្បាន ជាធម្មជាត កើតមានក្នុង សន្តា**ន**នៃទូន ប្រកបដោយសេ**បក្តី**ជ្រះថ្វា **គឺស**គ្នា មា**នសភាព** ជាចិត្តទ្វស់ឯក ដែលមិនមានវិតកូ: មិនមា**ន**វិហរ: មានតែប៊ីតិ នឹងសុ១: ដែលកេត្តអពីសមាធិ គឺ បឋមជ្ឈាន... ត្រិយជ្ឈាន... ច្លេកាន់ ចតុត្តជ្យាន ។ ភិក្ខុនោះ បានពិបារណាដូច្នេះ ក៏ដឹន ច្បាស់ថា ចតុត្តដ្បាន នេះឯធ៍ (ដែលអាតាអញ) បានតាក់តែង បាន ភិបារណា ដោយផ្ទិតផ្គង់ ឈានឯណានីមួយ ដែលអាគ្មាអញ បាន ភាក់តែង បានពិបារណា ដោយផ្ទិតធ្គង់ហើយ ឈាននោះ ក៏មិន ខៀត មានក²យារលេត ទៅជាធម្មតា ។ ភិក្ខុ នោះបានបិត នៅក្នុងសម-ថវិបស្សនាធនិនោះ វេមងដល់ខ្លាការអស់អាសារៈ គាំងឡាយ បើមិនគាន់ ដល់នូវភាអេសមាស់ ទេំងឡាយទេ វមែងក្នុងជាខ្ពប់ជាតិកៈ ក្រោះ អស់ស យោជន: ំងរ្យួយ ជាចំណែកខាងក្រោម ៤ ដោយ តទ្រេក ក្នុងធម៌នោះ ដោយសេ**បក្តី**កែរាយ ក្នុងធប៌នោះ ក៏បរិនិត្យា**ខ** ក្នុងរ.ហករនាះ បានការមិនត្រឡប់ បាកលោកនោះ ជាជម្មតា ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

អយម្ប៊ី (ទា កហ្ចត់ តេខ កក់តា ជាខត ត្តសាខ្មា អាសាខា ស្តាសត់ខេំ ព្រះ ពេស មា ព្យាសាខានិក ព្យាសាធានិក ព្យាសាធានិក្សា មានិក្សាសាធានិក្ ឧក្ខាតោ យត្ត ភិក្ខុនោ អប្បមត្តស្ប អាតាប៉ិនោ ប្រភព្ធស្ប ្តិសារសោ អគ្រុំ ស ចិត្ត វិមុច្ត អប-្សែក្សា ក្នុង ស្គ្រា ស្ ក អនុត្ត យោកក្ដេម អនុទាបុណាត់ ។ បុន ៥៥ ក្រុមត កិក្ខុ មេត្តសហ-កាតេន ខេត្តសា រាំ តំ នំសំ ជាត្វា វិហាតិ តថា ឧត្តិយ៍ ភថា តត់យំ តថា **ច**តុស្គិ **វ**ត៌ ឧធ្មលោ ស៊ិយ សត្វតិ សត្វត្តិសាយ សត្វាវិទ្ធិ លោក មេត្តាសហកតេធ ខេត្តសា វិបុលេធ ឧសន្តគេន អប្សមាហោច អណ្តូន អញ្ជាន់ដ្ឋាន ដាំត្វា បែបតេ ។ សោ ឥត៌ មជិសញ្ចិត្តតិ អយម្បី ទោ មេត្តាខេតោរិបុត្តិ អភិសន្ន៍តា

ទុក្ខិយវគ្គ ទី 🐚

ម្នាល់គល់បត្តិ ចិត្តរបស់កិត្តិ ដែលមិនមានសេចក្តីប្រមាន អ្នកមាន
ព្យាយាមដាគ្រឿងដុតក៏ដៅកំលេស មានចិត្តត្តោះទៅកាន់ព្រះនិត្តាន
មិនភាន់រួចស្រារ្យះក្តី រមែងរួចស្រឲ្យ: គាស់: រាំងឡាយមិនទាន់អស់ក្តី
រមែងដល់នូវការអស់ ចិត្តដែលមិនទាន់ដល់ក្តី រមែងដល់នូវធម៌ជា
ទីក្សេមចាកយោគៈដ៏ប្រសើរ ក្នុងធម៌តែមួយណា ធម៌តែមួយនេះឯង
ដែលព្រះមានព្រះភាគអង្គ៍ នេះ ជាមរហនុសមាសម្ពុទ្ធ ខ្រង់ជ្រាប
ច្បាស់ ឃើញច្បាស់ ជានសំដែងហើយ ដោយប្រពៃ ។

ម្នាលគលបតី មួយ ទៀត ភិក្ខុមានចិត្តប្រកប ដោយ មេត្តា ជ្រយៈ ទៅកាន់ទិស់ទី ១ ទី ៤ ទី ៣ ទី ៤ ក៏ដូចគ្នា ដ្យាយ ទៅ កាន់ទិស់ទ និលើ ខាងក្រោម នឹងទិស់ទទើង (១) មានចិត្តប្រកបដោយ មេត្តាដ៏ធំទូលាយ មានប្រមាណមិនបាន មិនខាន ទៅរ មិនមានព្យាបាទ ផ្យាយ ទៅកាន់សត្វលោកទាំងីឡង ដោយយកខ្លួន ទៅប្រៀបនឹងសត្វ ទាំងី ភ្លេង ក្នុងទីទាំងី ភ្លេង ។ ភិក្ខុ នោះ បានពិលារណាដូច្នេះ ក៏ដឹង ច្បាស់ថា មេត្តា ចេត្តា ម៉ុត្តិនេះឯង (ដែល អាត្វាអញ) បានតាក់ តែង

๑ សំដោយកទិសតូចទាំង ៤ ធំ ទិសអច្ចេយ៍ ត្រូសន និរតី ពាយ៍ព្យ ។

សុគ្គន្តបិដិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាភោ

អភិសាញ្ចេសល៍ ខាន កើញ្ចុំ អភិសន្ល័ត អភិសាញ្ចេលតំ តនធំខ្ញុំ ធំពេលជម្ព័ន្ធ មជាជាត់ ។ សោ តត្ត ឋ តោ អាសវា និ ១យំ ទាបុលាក់ នោ ខេត្ត ដែរ នេះ នេះ ខេត្ត នេះ ខេត្ត ខេត្ត តាយ ಐម្មទទ្ធិយា ខញ្ចុំ ឱ្យអ្នកយានំ សំយោជនានំ មក្ដេយា និមខាត់កោ យោត់ តត្ត បរិជិញ្ជប់ អនាវត្តិខម្មោ តម្មា លោកភា ។ អយម្បិ ទោ កហេបត់ តេច ភក់តោ ជាន្តា ប្រុជ្ជា អហេតា **ភា** សាស្ត្រ ស្ត្រ សម្ពាធិន ស្ត្រ សង្គិន ស្វា សេស្ត្ ភិក្ខុ នោ អប្បមត្តស្ប អាតាប់ នោ បហិតត្តស្ប វិហាតោ អវិទ្ធិ ក ចំនួ វិទ្យុនិ អពវិត្តិណា ក អាសាវ មាំក្លាយំ កម្ពុធ្លាំ អាស្ត្រាំ អាស្ត្រាំ យោកក្ដេម អនុទាព្យាង ។

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកនិយាគ

ជានតិលារណា ដោយផ្តិតផ្គង់ហើយ ឈានណានីមួយ ដែលគាតា អញ ចានតាក់តែង ចានពិលារណា ដោយផ្ទិតផ្ទុំហើយ ឈាននោះ ក៌មិន ទៀង មានការេលត់ទៅ ជាធម្មតា ។ ភិក្ខុគោ: បានបិតនៅ ក្នុងសមថវិបស្សនាធម៌នោះ ម្រេងដល់នូវការអស់អាសវៈ ទាំងទ្បាយ បើមិនទាន់ បានដល់ នូវការអស់អាសវៈទាំងឡាយ ្រេ ក៏គង់បានជាត្បបាត់ក: ព្រោះអស់សំយោជ**ន: ទាំងឡាយ** ចំណែកវាជក្រោម ៥ ដោយតម្រេក ក្នុងធម៌នោះ ដោយ**សេចក្ដ** រក្សាយ ក្នុងធម[្]នាះ ហើយក៏បរិនិញ្ជាន ក្នុងលោកនោះ **មានការ** មិនត្រឡប់ ហក លោក នោះ ជាធម្មតា ។ ម្នាលគហបត់ ចិត្ត របស់ភិក្ខុ ដែលមិនមានសេចក្តីប្រមាន មានព្យាឈម ជាគ្រឿង ដុតកំរដាក់លេស មានចិត្តគ្លោះទៅ កានព្រះនិព្វាន ខំនគន់រួច ស្រឡះក្តី រមែនរួចស្រឡះ គាសវៈពន៍ខ្យាយ មិនពន់អស់ក្ត រមែងដល់ នូវការអស់ ចិត្តដែលមិន**ព**ន់ដល់ក្ដី រមែងដល់ខូ**វធម៌**ជាទី ក្សេមហករយៈគេ:ដ៏ប្រសើរ ក្នុងធម្យិតមួយ ណា ធម្យិតមួយ នេះឯង ដែលព្រះមានត្រះភាគអង្គនោះ ជាអហេន្ សម្មាស់ម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាប ច្បាស់ ឃើញច្បាស់ បានសំដែងហើយ ដោយច្រពៃ ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

កត្រេជ ខេត្តសា . . . មុធិតាសហកត្រេធ ខេត សា... ខ្មែត្តាសមាត់ ខេត្ត ខេត្ត ដាំត្វា ហែរតិ នថា ឧុតិយំ នថា នតិយំ តថា ខតុត្ត ឥត ឧធ្មលោ តំហំ សត្តិ សព្តតាយ សព្វវឌ្គ លោក ជមេត្វាសេសក នេះ ខេត្តសា វិឌុលេន មហត្តតែន អព្យមាណេន អឋវេន អព្យេខជឿន ជាំគ្នា វិហរគំ ។ សោ វត៌ ១៩៤៣ ្នៃតំ មយឡំ ទោ ឧបេត្តា-ចេតោម៉ៃត្តិ អភិសន្ត៌តា អាសញ្ជានាយ៍តា យំ ទោ ខន កើញ្ចំ អភិសន្ន័ា អភិសញ្ជេនយ៍តំ តែនធំទុំ ធំពេលជម្មត្តិ បសាលាតិ ។ សោ តត្ត មិត្ត អសវាធំ ១៤០ ខាបុរភាគិ នោ ខេ អាសវាជំ ខ្លាំ ខាពុលភាទិ ជាជៅ ជម្ន-រាកេន តាយ ខម្មនៈខ្ទិហា បកន្ទំ និទ្ធោតិ-**ယာ**းမိုး ကိုေတာ့မိုး ေတာ့ မိုင္း ေတာ့ မေတာ့ မိုင္း ေတာ့ မေတာ့ မိုင္း မိုင္း မေတာ့ မေတာ့ မိုင္း မေတာ့ မေတာ့ မိုင္း မေတာ့ မေတ

៤៤៣១២ ៤ 🏲

មាលឧសជន មួយទៀត ភិក្ខុមានចិត្តប្រកប ដោយកុណា . . . មានចិត្តប្រកប ដោយមុខិតា . . . មានចិត្តប្រកប ដោយ១បេក្ខា ផ្សាយ ទៅកាន់ខិសទី ១ ខី ៤ ខី ៣ ខី ៤ ក៏ដូចគ្នា ផ្សាយ ទៅកាន់ទិសភាន៍លើ ភាន៍ក្រោម នឹងទិសទទឹង មានចិត្តប្រុកប ដោយ • បេក្ខាដ៏ធំ**ទូ ហយ ក្រ**ប្រមាណមិ**ន**បាន មិនមានពៀវ មិន មានព្យា ជា ៤ ជា ៤ នៅកាន់សត្វលេកពុំងីពួង ដោយការយកខ្លួ ទៅ ប្រៀបនឹងសត្វទាំងត្នូង ក្នុងទីទាំងតួង ។ កក្នុ**នោះ បុ**ន ពិចារណាដូច្នេះ ក៏ដឹងច្បស់ថា «បេក្ខាចេតៅមុត្តនេះឯង ដែល (អាគ្មាអញ) បានភាក់តែង បានពិបារណា ដោយផ្គិតផ្គង់ហើយ ក៏ឈានឯណានីមួយ ដែលគាត្យអញ **ជានភាក់តែង ជាន** ភិបារណា ដោយផ្តិតផ្គុំឱ្យហើយ ω ាននោះ ក៏មិ**ខ(o)ង** មាន ការលេត់ទៅ ជាធម្មតា ។ កក្ខនោះ បានបិតនៅ ក្នុងសមថ-វិបស្សនាធម៌នោះហើយ វមែងដល់ខ្លួវការអស់អាសវៈពាំងឡាយ បើ មិនទាន់បានដល់ នូវការអស់អាសវៈទាំងទ្បាយ េ ក៏គង់បានដា ឱ្យជាតិក: ព្រោះរស់សំយោជន:ទាំងឡាយ ជាចំណែក**ភាង**ក្រោម ៥ ដោយតម្រេក ក្នុងធម៌នោះ ដោយសេចក្តីកែវាយ ក្នុងធម៌នោះ

សុត្តនូបិដពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯកាទសកនិបាគោ

តត្ត បរិចិត្តាយី អស់ត្តិជម្មេ អស់ចាប់ហោកា ។ អយម្បិ ទេ កម្មាធិ អស់ចាប់ហោកា អំមុត្ត ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្ត អស់ចាប់ហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្ត អស់ចាប់ហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្ត អស់កូរ៉ូហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្ត អស់ភូរ៉ូហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្តិ អស់រភូរ៉ូហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ៃចុត្តិ អស់រភូរ៉ូហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ឺចុត្តិ អស់ភូរ៉ូហោក អំមុត្តិ ក ចិត្តិ ម៉ឺចុត្តិ អស់ចាប់ហោក អំមុត្តិ ក សំគ្នា បោកក្រើម៉ឺហោក អំមុត្តិ ក សំគ្នា អស់ចាប់ហោក អំមុត្តិ ក សំគ្នា អស់ចាប់សំគ្នា សំគ្នា អស់ចាប់សំគ្នា សំគ្នា សំគ្នា សំគ្នា សំគ្នា អស់ចាប់សំគ្នា សំគ្នា សំគ្គា សំគ្នា សំគ

បុន បញ់ កហេខត់ កិត្ត សព្វសា
រូបសញ្ជាន់ សមត់ក្អមា បដ់ឃសញ្ជាន់ អត្តផ្តមា
យានត្តសញ្ជាន់ អមនុស័ការា អន់ នោ អកាសេត់
អាកាសានញាយតន់ ឧបសម្បន្ល់ បែរតំ ។ សោ
សំតំ បដ់សញ្ជាំកូត់ អយម្បំ ទោ អាកាសានញ្ជាយតនុសមាបត្តិ អភិសន្នតា អភិសញ្ជាន់ តា

សុត្តតូបិជិក អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិយា

ហើយក៏បរិនិត្វាន ក្នុងលេកនោះ មានការមិនត្រឡប់បាកលេកនោះ ជាធម្មតា ។ ម្នាល់ដល់បតី ចិត្តរបស់កិត្ត អ្នកមិនមានសេចក្តីប្រមាទ មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស មានចិត្តត្តោះទៅកាន់ ព្រះនិត្វាន មិនទាន់រួចស្រឡះក្តី វមែងរួចស្រឡះ អាសារៈ ទាំងឲ្យាយ មិនទាន់អស់ក្តី វមែងដល់នូវការអស់ ចិត្តដែលមិនទាន់ ដល់ក្តី វមែងដល់នូវធម៌ជាទីក្សេម ចាកយោគៈដ៏ប្រសើរ ក្នុងធម៌តែ មួយណា ធម៌តែមួយនេះឯង ដែលព្រះមានព្រះភាគអង្គនោះ ជា អរហន្ត សម្មសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ជ្រាបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ បានសំដែង ហើយ ដោយប្រពៃ ។

ម្នាល់គល់បត់ មួយ ទៀត ភិក្ខុជនដល់អាកាសានញ្ចាយត់នដ្បាន ដោយធ្វើទុកក្នុងចិត្តថា អាកាស មិនមានទីបំផុតដូច្នេះ ព្រោះប្រព្រឹត្ត កន្ងន៍នូវរូបសញ្ញា ដោយប្រការទាំងពួង ព្រោះវិនាស់នៃបដិយសញ្ញា ទាំងឡាយ ព្រោះលែងធ្វើទុកក្នុងចិត្ត នូវនាន់ត្តសញ្ញា ។ ភិក្ខុនោះ បានពិបាណោដូច្នះ ភិដឹងច្បាស់ថា អាកាសានញ្ចាយត់នេសមាបត្តិនេះឯង ដែលអាត្មាអញ បានតាក់តែង បានពិបារណា ដោយផ្តិតផ្គង់ហើយ

ទុតិយោ ទុតិយវក្ដោ

យំ ខោ គំញុំ អភិសន្ត់ទំ អភិញ្ជេះ-យ៍តំ តធេចថ្នំ ខំពេលជម្ពុំ បសាសាត់ ។ សោ ឥត្ត បំតោ អាសវាធំ ១យំ ទាហុ-ស្រា ខែ មាសមា ១៣ ខេត្ត សា ស្នា នៅ ឧតីឯនេខ មាល ឧតិខទ្ធ័យ ឧណិទិ វុំក្រោកហេដំ សំហោជនាធំ ខាំក្លាហា ជុំប-ទាត់ តោ ហោត់ នត្ត បរិធិត្តបើ អនាវត្ត. ឌម្មោ នុស្មា ហេតា ។ អយម្បី ទោ កហបត់ គេន កក់តា ជានតា មស្បូតា ងរល្**ខា មា**ស់ មាន មាន ស្រុក ស្ យុឌ ភូស្ពាល អព្យមត្តសុំ អាតាប៉ុន្តោ ប្រភិត្តស្ប វិហរសោ អវិទុត្ត ។ ចំត្ត វិទុច្ចត អបវិក្ខា្តិណា វា អាសាវ បរិត្តយំ កក្ខត្តិ អនុខុប្បត្តិ វា អថុខ្មា លោង ទៀត អថ់ខាជ់ហារ ។

។ ដំយវត្ត ។ 🖢

ឈានណាមួយ ដែលអាគ្នាអញជានតាក់តែង បានពិបារណាដោយផ្ទិត ផ្ទង់ហើយ ឈាននោះក៏មិ**ន**ទៀង មា**នការលេតជា**ធម្ម**តា ។** ភិក្ខុនោះ ឋិតនៅក្នុងសម្មវិស្សនាធម៌នោះ វមែងដល់ខូវការអស់អាសវៈទាំងឡាយ បើមិនទាន់ដល់ ខ្លុវតារអស់អាសាវៈ ទាំងឡាយ ខេ ក៏គង់បានជាខ្បញ្តក់ ក្រោះអស់សំយោជន:ទាំងឡាយ ដាចំណែកខាងក្រោម៥ ដោយ សេចក្តីត្រុកអា ក្នុងធម៌នោះ ដោយសេចក្តីកែវាយ ក្នុងធម៌ នោះ ហើយក៏បរិទិញ្ញាន ក្នុងលេកនោះ មានការមេនត្រឲ្យបញ្ជាក លោកនោះ ជាជម្មុតា ។ ម្នាលគហបត្តិ ចិត្តប្រសិក្តិ ដែលមិន មានសេចក្តីប្រមាន មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុតកំដៅកំលេស មាន ចិត្តគ្នោះ ទៅ កាន់ព្រះនិញ្ជាន ចិត្តមិនទាន់រួចស្រឡះក្ដី រមែង៍រួចស្រឡះ មាសវៈ ទាំងឡាយ មិនទាន់អស់ក្ដី ក៏រមែងដល់នូវការអស់ ចិត្តដែល មិនទាន់ដល់ក្ដី រមែងដល់ខ្លូវធម៌ជាទីក្យេម បាកយោគ:ដ៏ប្រសើរ ក្នុង ជមិតែមួយណា ធម៌តែមួយនេះឯង ដែលព្រះមានព្រះភាគ អង្គ នោះ ជាអលេខ សតិសតិ ខេត្តប្រភពិស ភេ្លិយិស្ *បានសំដែងហើយ* ដោយប្រពៃ ។

សុត្តតូមិ៩៣ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ឯកាទសពនិបាកោ

បុន ខមាំ កហមភា ភិក្ខុ សព្វសោ អាកាសានញ្ហាយតនំ សមត្ថាម អន្ទំ វ៉ិញា-ណន្តិ វិញ្ញាណញាយឥនិ ឧបសម្បីជួ វិហៈគំ ... សព្ទសោ វិញ្ហាសញ្ចាយនធំ សមនិក្សាម្មា ជន្នាំ ក់ញ៉ាំន មាក់ញូញឈមនេះ ឧបសម្បីដូ វិហរត ។ សោ ឥត៌ មដិសញ្ចិត្តិតំ អយម្បិ ទោ ញ្ចេស់តា យំ ទោ គាំញ៉ា អភិសន្ន់នំ អភិសញ្ជន-យំនំ នធេនិចំ និរោជជម្ពន្តិ ខជាមាត់ ។ សោ សង្គ ប៉ុនោ អាស្សន្ធ ១លំ ខាជ្ឈាន នោ នេះ មានា នុយាច់ ពួល ខ្មុំ នេះ នេះ នេះ រាកេខ តាយ ជម្មីខច្ចុំលា ជញ្ជុំ ឧក្ដោក យាធំ សំយោជខាធំ មរិត្តបោ ជិបទាតិកោ មោត់ តត្ត បរិជ្ជិញ យើ អនាវត្តិឧម្មេ ត្រូវ លោ**កា ។**

សុទ្ធសំជិត អង្គុខ្លានិកាយ ឯកាទសកនិយាត

ម្នាល់គហបត់ មួយ ទៀត ភិក្ខុកន្ងសកាសានញ្ចូយតនេដ្ឋាន ដោយប្រការតំងត្ង ក៏បានដល់ ខូវវិញ្ញា ណញ្ចាយតេខដ**្ឋាន ដោយ** ត្រឹទ្ធកក្នុងចិត្តថា វិញ្ញាណ មិនមានទិបផុត . . . កន្**ង**វិញ្ញាណញ្ហាយ-ត់ខដ្ឋាន ដោយប្រការទាំងក្នុង កំ**ពុខ**ដល់អាក់ញ្ញា**យត់នដ្ឋាន** ដោយធ្វេកក្សាក្តិហ វត្ថិបត្ថ មិនមានដូច្នេះ ។ ភិក្ខានាះ ពិចារណាដូច្នេះ ក៏ដឹងច្បាស់ថា អាកិញ្ច្ញាយតនសមាបត្តនេះឯង ដែលគាតាអញ បានតាក់តែង បានភិបារណា ដោយផ្តិតផ្គង់ហើយ ក®ឈានណានីមួយ ដែលអាត្មាអញ **ជានគាក់តែង ជាន**ពិបារ-ណា ដោយផ្គុំឥផ្គន់ហើយ ឈាននោះ ក៏មិនទៀន រលត់ ជាធម្មតា ។ ភិក្ខុខោះ បានបិតនៅ ក្នុងសមថវិបស្សនាធមិ នោះហើយ វមែនដល់ខ្លាំការអស់មាសវៈទាំងឡាយ បើមិនទាន់បាន ដល់ទូវការអស់អាសារៈ ទាំងទ្បាយ ខេ ក៏គង់បានជាឲ្យបាតកៈព្រោះ អស់សំយោជន: ទាំងឡាយ ដាចំណែកខាងក្រោម ៥ ដោ**យតម្រេក** ក្នុងធម្មនោះ ដោយសេចក្តីក្រាយ ក្នុងធម្មិនាះ ហើយបរិនិត្តាន ក្នុឱលោកនោះ មានការមិនត្រូឡប់ បាកលោកនោះ ជាជម្មភា ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

មយុខ្សាំ ទោ ក្ខុសខុន ក្រុង ជាខ្មុំ ប**ស្បាតា អ**ស្រាតា ស**ញ្ញស_{្តី} ខ្វេច ឯក**ជ្រោ មានិស្សា មាន ម្លាំ មាន ម្លាំ មាន មានិ អាតាច់ នោ បហិត្តស្ប ហៃវតោ អវិទុត្តិ វា ចិត្តិ រុំព្ទុក យំគ្នាប វេសម វេ សេត្តិខេត្ត អននុព្យត្តិ វា អនុត្តាំ យោកគ្នេមំ អនុចាបុណាតិតិ ។ រាំ រុំ ខេត្ត មេខា ស្រព្ទ មនឹយបេខ មេ-យក្សន្តំ អានឆ្កុំ សិនឧវេជាខ កេចៀត្រ កន្តេ អានឆ្ន បុរិសោ ឯគំ និនិមុខ សមេន្ត្រា សភិនេះ រាយមក ច្ចាត់សង្ខ កច្ចាច់ការ វាគ្រេ សេ មហំ ភាព្ត រ៉ាក់ មមតន្ទាំ ការសាន្តោ សក់នៅ ប្រភាឧស្ $\hat{\mathbf{g}}$ អមត្តារាធំ អល់គ្នំ ស់ខោយ $^{(\circ)}$ ។

១ ឱ ម. សេវនាយ ។

មាលគហបត់ ចិត្តរបស់ភិក្ខុ ដែលមិនមានសេចក្តីប្រមាន មានព្យាយាម ជាគ្រឿងដុត្តកំដៅកំលេស មានចិត្តគោះ ទៅកាន់ព្រះទិញ្ជាន មិន ទាន់រួចស្រឡះក្ដី វាមង់រួចស្រឡះ អសវៈទាំងឡាយ ដែលមិនទាន់ អស់ក្តី រមែងដល់នូវការអស់ ចិត្តដែលមិនទាន់ដល់ក្តី រមែងដល់នូវ ធម្មជាទីក្រៀម បាកយោគ:ជួប្រសើរ ក្នុងធម្មឌមួយណា ធម្មឌមួយ នេះឯង ដែលព្រះមានព្រះភាគ អង្គ៍នោះ ជាអរហន្ត សម្មាសម្ពន្ធ ទេ^ងព្រែបច្បាស់ ឃើញច្បាស់ បានសំរងេងហើយ ដោយប្រពៃ ។ តាលដែលព្រះអាខន្ទ ដ៏មានអាយុ បា្នពោលយាងនេះហើយ **េស**មគហថរ អ្នកនៅក្នុង**្រុនអ**ដ្ឋក: **ហ៊ុនពោលនឹង**ត្រោះអាននូ ដ៏មាននាយុដ្យច្នេះថា បតិត្រព្រះអានខ្ទុដ៏ចំរើន ដូចជាបុរស អ្នកស្វែជ រកកំណប់ទ្រព្យតែមួយ ស្រាប់តែ បានកំណប់ទ្រព្យ ១១ តែដ្ឋង យាំងណាមិញ បតិត្រលោកដ៏បំពីន ខ្ញុំត្រះក្រុណ ស្ងៃកេទ្ធារ នៃព្រះខិត្តាខ[េ]ឃ្មោះអមត:់ខមួយ េ ស្រប់តែ បានស្តាប់នូវត្ថាខែត្រះ និក្ខាន ពេញ៖អមតៈទាត់ទ្វាយ ១១ តែមួធ យ៉ាង៍នេះដែរ **។**

សុត្តមុំជំពីកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ប ឯកាទសកនិកាតោ

សេយ្យថាមិ ភព្តេ មុំសេស្ស អតារំ ឯកា ឧសន្ធារំ សោ ត្រឡំ អកាយ អាជិត្តេ សោត្ត កាត់ សម្រេស ទោ អហំ ភ ្លេសមេស រាយសេចិ អឧសសិរបក វាយ គេយោ១ អគ្ ទ្វាបល សក្សាសាស្ត្រ អត្ថាធំ សោត្ត កាត់ ។ អាចលេញជំ បរិយេសស្បៈធំ (°) កាំខណបាំ មាលាទាំខែ មាននិទាំ និព្ធ (၅) យុទ្ធ មាន ម៉ូស ។ ម៩ ទោ **ឧស មោ ក**ស ម ដូ-កាលាការ ស្រាល់កាញ ទានប់បុន្តកញ្ ភិក្ខុ សន្ឃុំ សន្ទានាមេគ្នា មណៈនេះ ទានដីយេន កោជជំយោធ សហគ្នា សន្បារូសិ សម្បូកប្រ ព្យ នេយ្យ ម្សាំ ខ្មាំ ខ

o ម. ហិយេសគ្គិ ។ 🔈 🤉 ម. ឯក្តុជ នសម្ចោ អគ្គិ ។

សុត្ត្តបំដាក់ អង្គុត្តរថិកាយ ឯការសក់ទំបាន

បញ្ជាស្រាស់ ប្រធាន ដូចជាផ្ទះ របស់បុរសមានទ្វារ ១១ ភាលបើក្ដេង គេះផ្ទះនោះ បុរសនោះ ក៏អាចធ្វើខ្លួន ឲ្យមានស្តីស្តី ដោយទ្វាវ តែមួយ ១ បាន យ៉ាង ហាមញ បត់ត្រលោកដ៏ចំរេន បណ្ដា អមត្វារ ១១ នេះ ១ព្រះក ្ណា នឹងអាចធ្វើទូន ឲ្យមានសួស្តី ដល់ព្រះអានខ្លួជ៏មានអាយុ តើដូចម្ដេចទៅញៃ ។ គ្រានោះ ៤សម-គហបត់ អ្នកនៅក្នុងក្រុងអដ្ឋក: កំបានប្រជុំកិត្តសង្ឃ ដែល នៅក្នុងក្រុងវេសាលិធ្នង នៅក្នុងក្រុងបាតលិបុត្តផង ហើយអង្គាស ភិក្ខុសង្ឃ ឲ្យខ្មែតសុខស្គល់ ដោយ១១ ន័យ ភោជន័យ ហារ ដ៏ផ្ទុំតផ្គង់ ដោយដែរបប់ខ្លួន គ្រាតែហាមឃាត់ ហើយញ៉ាំង កិក្ខិ ១ រួម ១ ឲ្យស្លៀកដណ្ដេច ដោយគូនៃសំពត់ គ្រប់អង្គ

ទុតិយោ ទុតិយវគ្នោ

មាណសិទ្ធិល មានធ្វី ស្នុក្រុង មាលសិខ្មែ ន អាននុស្ស បញ្ជូសតំ វិហារំ ភាពប្រសិតិ ។ (១៤៤) ឯភាឧសហ៍ ភិក្ខាប់ អន្តេ៍ហ៍ សម-៩) តំការតុំ (๑) ។ ភេសមេហ៍ ៦ភាឧសហ៍ ។ ៩៩ ភិក្ខុ៥ តោទាល់ គោ ន វុ**៩៣** ហោតិ ន សក្ខុណៈ តុសលេ យោត ន អសដ់កំ សដេត (២) ဖောက် a ကို စင်းဦးၾက ဖောက် a ငွေမိ ကေရွာ បោះ ន ត់តំ ជានាត់ ន ម៉ូតំ ជានាត់ ន ថ្ងៃ សាយាតិ ជ កោមក្រោប្រហា យោតិ អនាស្រែស-នាញ់ យោត៌ យេ តេ ជុសភា កោមិតពេ កោមាំ**រា**-យកា គេ ន អត់ក្រេញជាយ បូដេតា ហោត់ ។ ៩ ទេហ៍ ទោ ភិក្ខុជ ឯកាឧសហ៍ មន្តេ្ហ៍ សមញ្ញក គោ តោយលកោ អកញ្ចោ តោកណ៍ បរិហាតុំ ដាត់ការ ំ។

[🤋] ម. ជាតិកាត់្ ។ 🖢 ម. ហះពេក ។

ទុតិយវគ្គ ទី 🖢

ញុំឱ្យគេងនទ្ទដ៏មានអយុ ឲ្យស្វេកដណ្ដប់ ដោយក្រៃចីវរផន៍ ញុំ**នឹ** ជាឥឲ្យធ្វើវិហារ^(១) តម្ងៃ ៥០០ កហាបណ: ប្រគេនព្រះអានខ្លួដ៏មាន អាយុផង ។

(១៤៤) ម្នាលក់ក្ពុទាំងឡាយ គង្គាលគោ ប្រកបដោយអង្គ ១១ ប្រការ មិនគួររក្សាហ្វូងគោ មិនគួរធ្វើគោ ឲ្យបំរើ**នបានឲ្យ័យ ។** ប្រកបដោយអង្គ ១១ ប្រការត្រដូចម្ដេច ។ គ្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ គង្គាល់គោ ក្នុងលោកនេះ មិនស្គាល់រូបគោ ១ មិនឈ្វាស់វិក្នុង លក្ខណ: (គ្រឿងចំណាំ) ១ មិនចេះគ្លឹះគ្រៀលពង្ស័យ ១ មិនចេះចំខ ដំ ទៅ ១ មិនធ្វេក្សាផ្សែង ១ មិនស្គាល់កំពង់ ១ មិនស្គាល់ទឹក ដែលគោមឹក ១ មិនស្គាល់ផ្លាំ ១ មិនល្បាស់ក្រុង គាប់វង្គាន ១ ត្រ យកទឹកដោះមិនឲ្យសេសសល់ ១ មិនបូល់ ភូកគោ ឈ្មោល ជាចិតា វបស់គោ ដាមេដឹកនាំហ្វូងគោ ៤៦.ឃមតិអកប្ជកា ១ ។ នេះ មិនគួរក្សាហ្គូងគោ មិនគួរធ្វើគោ ឲ្យចំរើនបានស្វើឃ ។

o. ពាក្យបារិហារក្នុងទីនេះ បានដល់សាលាដែលប្រ^{៉ូ}ស្វឹក ។ អដ្ឋក្សា ។

សុត្តស្ថិតពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសពនិបាគោ

ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ ម្នាំ វេទ្សៀ អាមជ្ឈិតុំ ។ ភាគមេហិ ឯកាឧសហិ ។ ៩៩ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ១ រួម៣ មោតិ ១ បក្ខុ. ណេកុសលេ ហោត់ ន អសាជិក សដេតា យោតិ **១** វណ៌ មដ់ឡានេតា យោតិ ១ ឌ្~~ម័ ក~~ត្តា យោតិ ន តិគ្នំ ជានាតិ ន ម៉ឺត ជាសាតិ ន រឺ៩ ជាសាតិ ន កោយ-កុសលោ មោត អន់សេសនោហ៍ មោត៌ យេ តេ ភិក្ខុ មេក រក្ខុញ ចំបេ្បព្វជិតា សម៌្យចិតកេ សង់ទ្រនៃប្រភាព នេះ ន អតិក្រមនិញ្ញា ប្រជា ហោតិ ។ ភេទញ្ចុំ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ន រួមញ យោតិ ។ ៨១ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ យំ កិញ្ចិ វត្ត ខេត្តា ខេត្ត ក្ខាតាជំ ឧទានាយរុខឆ្និ យថាកូតំ ឧទ្បជានាតិ ។

សុទ្ធថ្មជិត អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកតិបាត

ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្បាយ ភិក្ខុប្រកប វោយជមិ ១១ ប្រការ មិនគួរដល់នូវ ការចំពុន លូតលាស ធំទូលាយ ក្នុងធម្មវិទ័យ នេះ យ៉ាងីនេះឯង ។ ប្រកបដោយអង្គ ១១ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុ**ព៌ងឡាយ** ក់ក្នុងសាសនាខេះ ជាអ្នកមនៈហ្គាល់រូប ១ មិនឈ្វោសវិក្សេសក្ខូណៈ ១ មិនចេះ គ្គះ ស្ត្រាលពង៍រុយ ១ មិនចេះបិទដំប្ដៅ ១ មិនធ្វើក្នុកផ្សែង ១ ត្តស្លាលកំពង់ ១ គុនស្លាលខ្មុំ ១ គុនស្លាលផ្ទុំ ១ គុនឈ្នាស់វៃ ក្នុងគោបរដ្ឋាន ១ រុតយកទឹកដោះពាល់ តែអស់លេង១ មិនបូល់ពួកកិត្ត ដែលជាប់វេ: អ្នកដឹងនូវពត្រី បុរសយូវ ជាបិតារបស់សង្ឃ ជាអ្នក ត្រត្រាស់ង្ឃ ដោយអតិអត់បូជា ១ ។ ម្នាប់កិត្ត្តាំងឡាយ ចុះកិត្ត្ មនស្គាល់ប្រ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្នុខាំងឡាយ ក់ក្នុងសាសនា នេះមិនដឹងច្បាស់តាមសេចក្តីពិត នូវរូបឯណា វិម្មប តិមហាកូរៈរួប សំពី ៤ ផង ខ្លាសាយរូប ដែលគ ស្រ័យក៏ជាមហាកូររូបសំ**ងី** ៤ ផង 😗

។ គេយោ ។ គឺយវគ្គោ

រាំ ទោ ភិក្ខុម ភិក្ខុ ១ រូបញ មោតិ ។ ហោតិ ។ ៩៩ ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ កម្មបក្ខណោ ពាលេ កម្មហេត្តណោ ខណ្ឌិតោតិ យជាគ្នត់ នេហ្សាសាសា ។ ឃុំ ហោ កិត្តាជ កិត្តា ន ល់ក្នុសាកុសលេ ហេត់ ។ ភេ៩ញ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ន អសាជិក ំ សាដេតា យោតិ ។ ត់ជ ភិក្ខាប់ ភិក្ខា ឧប្បត្នំ កាមវិតក្តាំ អតិ**វា**-សេត ន មជហតិ ន ជំនោធេតិ ន ព្យុន្តិ ការោត ន អនភាវ កមេត ឧប្បន្នំ ព្យាថា-នាំតក្តាំ... ឧប្បន្នំ វិហិសាកែក្តាំ... ឧប្បន្នប្បន្នេ ខាម~~នោះ អក្សស~~លេ ជាម្មេ អនិក្សសត់ ន មជមាតិ ន វិទោធេតិ ន ពុទ្ធិភាពេតិ ន អនការំ កមេត ។ ឃុំ ទោ ភិក្ខាវេ ភិក្ខុ ន អាសាជិក សដេត យោតិ ។

ត្រិយវត្ត 🕯 🖢

ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្វាយ ក់ក្នុមិនស្គាល់រួច យ៉ាងខេះឯង ។ ម្នាលក់ក្ ព៌និត្យាយ ចុះភិក្ខុមិនឈ្វាស់វៃ ក្នុងលក្ខណៈ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុ ព៌ងិទ្យាយ កិត្តក្នុងសាសនា នេះ មិនដឹងិច្បាស់តាមពិតថា បុគ្គលពាល មានកម្មជាលក្ខណ: បុគ្គលជាបណ្ឌិត ក៏មានកម្មជាលក្ខណៈដែរ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តមិនឈ្ងាស់វៃ ក្នុងលក្ខណៈយ៉ាងខេះឯង ។ ស្លាលកិត្តពិធីឲ្យាយ ចុះកិត្ត មិនចេះគ្នះគ្រៀលពង្ស័យ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្នុព័ត្តឲ្យយ ក់ក្នុក្នុងសាសនាខេះ ខទួលត្រង់វេងយកតាមវិតក្តុះ ใสญเก็ลงเลียเก็บ ย้องเชล็ ย้องเลาชล์ ย้อเต็ดใหม่ មិនបានធ្វើ មិនឲ្យកើតតទៅទៀត ទទួលត្រង់ងើយកញ្ជាបាទវិតក្តុះ ដែលកើតឡើងហើយ . . . វិហ៊ីសាវិតក្កៈ ដែលកើតឡើងហើយ . . . អកុសលធម៌ដ៏លាមក ដែលកើតឡើងហើយ ៗ មិនលះបង់ មិនបន្ទោបង់ មិនបានធ្វើឲ្យនៃស មិនបានធ្វើ មិនឲ្យកើត តទៅទៀត ។ ម្នាលក់ក្ពុ ព័ន្ធឲ្យ យ កក្តុមិន ចេះ ក្តុះ ក្តៀលពងរុយ យាងនេះឯង ។

សុគ្គន្តបិឝពេ អង្គុគ្គរនិកាយស្យូ ឯកាទសកនិបាតោ

កាថញ កិត្តា។ កិត្ត ធ វេណ៌ បដិច្ចាធេតា យោត៌ ។ ៩៩ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ ២ក្ខុសា រួម ធិស្វា និមិត្តក្តាហ៊ី ហោត់ អនុព្យញ្ជនក្តាហ៊ី យត្វា-ជំនាសាមេខ ខេត្តចំណុំ អស់វ៉ាន់ វិហរជំ អក់ជ្ញា-យេឧប្បាំ ឧឧស ងយុម្មហ ខគី ងយំមាំ-វេយ្យ ត្រុស្សា សុំរេល ១ ឧត្តម័ន្ទ ១ ឃឹង ខេត្តខ្លែល ខេត្តខ្លែល ឧ សំពុំ អាមដ្ឋតិ សោ តេខ សខ្ទុំ សុត្វា... ឃាធេន កន្ទុំ ឃាយ់ត្វា ... ជីក្លួយ រស់ សាយ់ត្វា . . . តាយេន ដោដ្ឋព្វ ಜုံလုံးရွာ . . . မောက ဆမ္မိ ကြားလာ ဆိုမ်ားနှ-ត្តាហ៊ី ហោត៌ អនុព្យញ្ជនត្តាហ៊ី យក្វាជិកករណៈ-ឧទ្ទស្សា ឧធ្មា មយុសលា ឧធ្មា មយុស្សិ-ឋយ្យុំ តស្ប សំរាយ ន ខដខជួត ន ក្រុត មត្ថភ្លិយ មត្ថភ្លិយ ន សំពំ អាចដូត ។

សុត្តនូបិឝិក អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិបាត

ម្នាលក់ក្នុទាន់ ឡាយ ចុះក់ក្នុមិនចេះបិទដំណៅ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្នុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុឥសាសនានេះ ឃើញរួច ដោយចក្ខុ **ហើយ** ប្រកាននិមត្ត ប្រកាន់អនុព្យញ្ជនៈ ពួកអកុសលធម៌ ដ៏លាមក គ អភិជ្យានឹងទោមនស្ស គប្បីគ្របសង្កត់បុគ្គលន្ទុះ ដែលមិនសង្គ្រម ចក្ខុខ្លែយ ក្រោះមិនសន្រ្គមចក្ខុខ្លួយណា ក៏មិនប្រតិបត្តិ ដើម្បី ច្រមុះ . . . ភ្វុក្សរស ដោយអណ្តាត . . . ពាល់ត្រូវនៅដ្ឋព្វៈ ដោយ កាយ . . ដឹងធម្មារម្មណ៍ ដោយចិត្ត ហើយប្រកាន់និមិត្ត ប្រកាន់អនុព្យញ្ជនៈ ពួកអកុសលធម៌ ជំលាមក គឺអភិជ្ជានឹង**ពេមនស្ស** តប្បីគ្របសន្តត់បុគ្គល នុំ៖ ដែលមិនសង្រឹមខ្លាំមនិទ្រិ**យ ក្រោះហេតុមិន** គន្យេងខ្យុំនិក គួនដល់និម្មេសខ្មែ មិនឧទ្ធិនិក្សា រ

ទុតិយោ ទុតិយវត្ថោ

ស្លី ទោ កិត្ត្ហាវ ភិត្ត្ ន វេណី ខឌិត្តា នេតា យោតិ ។ តាថិញ ភិក្ខាប់ ភិក្ខា ន ខ្ទុម ភាត្តា យោតិ ។ ៩១ គិត្តា៥ គិត្ត ១ យ-មាសុទំ យមាមយៃទំ ១ម្មុំ វិត្តាវេន មរេសំ នេះសេតា ហោត់ ។ រៀំ ទោ ក់ក្ដា។ ក់ក្តាប់ ក់ក្នុ ១ និទ្ធ ជាលាតិ ។ ៩១ ក់ក្នា។ ក់ក្នា យេ គេ ក់ក្នា ពហុស្បូត អាតតាតមា ជម្មជា វិធយជា មាត់កាជក ច្ចេះ ចំនុំ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ ស្ត្រ កោ អត្ថោត ។ តុងហ្គ តេ អយ-ស្មាន្ត្រា អវិដេញវេ ន វិវិវត្តិ អនុត្តានិកាត់ញ ន ឧត្តានិការេត្ត អលេកាវិទាំតេសុ (e) កាន្ទ័ឌ្ឌានិ-យេសុ (២) ជម្មេសុ កង្ខំ ជ បដ្ឋិយាធេត្តិ ។ e a. ម. ឯក្តុល **១ស**ៈទូ អត្ថិ ។ ៤ a.ម. កង្ហាប៉ាន័យេសុ ។

ទុន្តិយារុង ខ្មុំ 📭

ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្នុមិនចេះបិទដំ ្រៅ យាងនេះឯង ។ ម្នាល ភិក្ខុព៌ងឡាយ ចុះភិក្ខុមិនធ្វើ ភ្នក់ផ្សែង តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុព៌ងឡាយ ភិក្ខុក្**ងសាសនានេះ មិនសំដៃង៏ធម៌តាម**ា្នស្ដាប់មក តាមា្នរៀនមក ដល់ជនទាំងឡាយដ ៃ ដោយពិស្លា ។ ម្ាលភិក្ខាំងឡាយ ភក្ខុមិនធ្វេកដៅផ្សាយ នីរនេះឯង ។ ម្នាលភក្ខុខាងឡាយ ចុះភក្ខុមិនស្គាល កំពង់ ត្រដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំង**្**វាយ ក់ក្នុង្សស**ស**នានេះ ចូល ទៅកេញកក់ក្នុំដែលជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ចេះចាំនិកាយ ឲ្រទ្រង់ធម៌ ្រទ្ធន៍មាតិកា គឺជាតមោក្ខទាំងពី គ្រប់ ៗ ភាល ប៉ុន្តែមិនជានសាកសុរ្ មិនជានដេញដោលថា បពិត្រលោក ដីចិវេន ហេតុទេះ ដូចម្ដេច សេចក្ដីនៃពាក្យន**ះ** តើដូចម្ដេច **។** លោកដ៏មានអាយុ ទាំងនោះ មិនបើកចិហ្សូវសេចក្ដី ដែលកំណុំងផង មិនធ្វើឲ្យកក់នូវសេចក្ដី ដែលជ្រៅផង មិនបន្ទេរបន់នូវសេចក្ដីសន្ស័យ ក្នុងធម្មស្នងទា្យ ដែលគួសេង្ស័យច្រើនច្រការ ដល់ភិក្ខុនោះផង ។

សុក្ខុស្ហាធិពេ អង្គុក្ខានិកាយស្ស ឯការសកនិយាភោ

ស្តី ទោ កំឡាប់ កំឡា ឧ ត់ត្តំ ជាជាតិ ។ តោមញ្ជា ភិក្ខាប ភិក្ខា ១ ប៉ុន៌ ជាសាភិ ។ ៩១ ភិក្ខាម ភិក្ខា តថាកតព្យមធិតេ ១ម្មាំឧយេ នេះសំយមានេ ឧ លក់ទំ អត្តូវនៃ ឧ លក់ទំ ឧទ្ឋាធំ ឧ លក់តំ ឧទ្ទសញ្ជាំតំ ទាមុផ្លំ ។ ស្តី ទោ ក់ក្នុម ក់ក្នុ ប៉ុនា ន ជានាត់ ។ តាមញ្ចុំ តិត្តាម តិត្ត ន វីថី ជា**នា**តិ ។ र के के कि से थे में से कि से कि से से कि យថាកូត ឧប្បជាលាត់ ។ រារំ ទោ ភិក្ខាប ក់គ្នា ន វីថី ៩៣៣ ។ ភេឌ្ឍ ក់គ្នាប់ ក់ក្លា ជ កោចក្រកុសលោ យោតិ ។ ៩ជ ក់ក្ខាវ ក់ក្ខា ខត្តារោ សត់ឡដ្ឋាធេ យដា-ក្នុង ជប្បជាជាតំ ។ ឃុំ ទោ កិត្តប ភិក្ខុ ន គោយក្មេសលេ យោត ។ ភេ៩ញូ ភិក្សា ភិក្សា អន្ទាសេសនោហ៍ ហោត់ ។

សុត្តតូមិ៩០ អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកតិបាត

ម្នាលកិត្តពិនិទ្យាយ កិត្តមិនស្គាល់កំពង់ យាងខេះឯង ។ ម្នាលភក្ខុទាំ**ង រា្យ** ចុះភក្ខុ មនស្គាល់ទឹកផឹក តេដ្យមេច ។ ម្នាលក់ក្នុ**ពន៍ឲ្យយ** ក់ក្នុក្នុងសាសនានេះ កាលបើធម្មវិន័យ ដែល ត្រាត់ត្រាស់ បានសំដែងហើយ ក៏មិនបានខូវការដឹងអត្ថមិនបានខូវ ការជំងឺធម៌ មិនបានបាមុដ្ត: ដែលប្រកបដោយធម៌ល្បីយ ។ ម្នាលភិក្ ត់ឥទ្ធាយ ភិក្ខុមិនស្គាល់ទឹកផឹក យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះកក្តុ មិនស្គាល់ផ្ទុំ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្ពុ ព័ណ្យ កក្តុ ក្នុងសាសនាខេះ មិនដឹងច្បាស់តាមពិត នូវិមគ្គដែលប្រកបដោយ អង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ។ ម្នាលក់ក្ខុទាំងទ្វាយ ក់ក្ខុមិនស្គាល់ផ្ទះ យ៉ាង នេះឯង ។ ម្នាលក់ក្ខពុំងឡាយ ចុះក់ក្ខមិនឈ្នាស់វៃ ក្នុងគោប-វជ្ជាន ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្ដុទាំងឡាយ ក់ក្ដុងសាសនានេះ មិនជីងហ្វាស់តាមពិត នូវសត់ហ្វដ្ធាន ៤ យ៉ាង ។ ម្នាលភិក្ខុពាំង ្សាយ ភក្ខុមិនឈ្ងាស់វៃ ក្នុងគោបវេជ្ជាន យាងនេះឯង ។ ម្នាល ភក្ខាជិញ្ហ ចុះភក្ខុ ត្រយកទឹកដោះ អស់រលឹង ត្រើដូចម្ដេច ។

ទុត្តិយោ ទុត្តិយវគ្គោ

៩០ ភិក្ខាប់ ភិក្ខា សធ្លា កហេបត៌កា អភិបាដ្ឋិ បកបន្តិ ខ្លុំកំពុំស្ពាទាសសេខាសេខសុខសានប្បុខ្មុយកេះ សដ្ឋបរិក្ខាបល តទ្រ ក់ក្ខាប ក់ក្នុ មត្ត ល ជាជាតិ ខដិត្តមាណាយ ។ រៀវ ទោ កិត្តា។ ភិទ្ធា អន្ទាសេស នេះ សា នេះ ។ ភេឌិញ ក់ក្នុវេ ក់ក្នុ យេ តេ ក់ក្ ឋេក វត្តញ ចំរប្បត្តជិតា សង្ឃចំនាពេ សង្ឃចំ**នាយ**កា នេ ន អភិបត្តឲ្យដោយ ឲ្យជិតា យោធិ ។ ៩៩ ភិទ្ធាវ ភិទ្ធា យេ គេ ភិទ្ធា មេក កេត្តញ ចំរប្បទ្ធជិតា សង់្ឃូបិតពេ សង់្ឃូបវិនាយកា តេសុ ជ មេត្ត កាយកម្ម បច្ចុបដ្ឋាបេត អាវី បៅ វហោ **ខ ន មេតំ វ**ចិកៈម្នំ . . ន **មេតំ** ម នោក ម្នុំ បន្ទបដ្ឋា ខេត្ត អារី នៅ ព្រោ **ខ ។**

ទុត៌យវគ្គ ទី ៤

ម្នាល់កិត្តទាំងឡាយ កិត្តកង្សាសនានេះ មានពួកគហបត្តិ អ្នកមាន សត្វ នាំគ្នាមកបឋាណោ ដោយចីវ ចិណ្ឌូហុត សេនាសន: គំលា -នប្បីជ្គារសដ្ឋបក្សារ គ្នាសភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុមិនស្គាល់ប្រមាណ ក្**ង់**ការទទួល**ប**ច្ច័យទាំងនោះ ទៀយ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុស្រយក ទឹកដោះអស់រលីង យ៉ាងនេះឯង ។ មាលក់ក្ខុព៌ងឡាយ ចុះកិត្តមិន ម្មាញក្រភិក្ខុដែលជា មេរៈអ្នកដឹទ្ធរាត្រី បួសយូរ ជាបិតារបស់សង្ឃ ជា អ្នកត្រត់ត្រាស់ ដោយអត់ក្រេច្ចថា តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល់កិក្ខុ ទាំងឡោយ ពួកភិក្ខុណា ជាថេរ: <u>ទ</u>្ឋកដឹង៧ ទ្រី បួសយុវ ជាបិតា វបស់សង្ឃ ជាអ្នកគ្រួតគ្រាសង្ឃ ភិក្ខុជ្ជសាសនានេះ មិនដឹកល់កាយ-កម្មក្រាយមេត្ត ក្នុងពួកភិក្ខាងនោះ ក្នុងទីចំពោះមុខក្ដី ក្នុងទី កំហ៊ុនមុខក្លា មិនជំកល់វិចិតម្ន ប្រកបដោយ មេត្តា . . . មិនដឹកល់ មទោកម្ម ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងទីចំពោះមុខក្ដី ក្នុងទីកំពុំងក្ដី។

សុត្តទូបិជិពេ អង្គុត្តរតិកាយស្ស ឯការសពនិបាតោ

រ) ទោ ក់ក្ខាប ក់ក្ខា យេ គេ ក់ក្ខា មេរា រត្តពា ចំប្បេត្តជំតា សង្ឃចំតកេ សង្ឃចរិនាយកា តេ ន អត់ក្រេចជាយ ប្រជិតា ហោត់ ។ ៩មេហ ទោ កំតុវេ ឯកានសហ ជម្មេហ៍ សមន្ទាក់តោ មួយ អមលើ មុតម្មី ខត្សចកោ ដែរ ស្នៀ ជ្រង់ ប្រំ អាចជួញ ។ ឯកានសហ កិត្តាវ អង្គេហ សមញ្ញា. តតោ តោទាល់កោ គឺក្រោ តោកណ៍ បរិហាតុំ ដាត់កាត់ ។ កាត់មេហ៊ វាកានុសហិ ។ ឥជ ភិក្ខាវ គោទាល់ គោ រូបពា មោត លក្ខណៈ ២ តុសលោ យោត៌ អសាជិត សាដេតា យោតិ វណ៌ បដ្ឋប្រធេតា មោត់ ដូម កត្តា មោត់ ត់ត្ត ជាល់តំ ប៉ុត្ត ជាល់តំ រ៉ុំថ្មី ជាល់តំ តោខរៈក្លាបលោ មោត់ សាវសេសនោហ៍ មោត់ យេ គេ ឧសភា គោចិត្តកេ គោចវិលា-យកា គេ អត់ក្រេចជាយ ប្រជិតា ហោតិ ។

សុគ្គស្ថិដិក អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសក់រំបាត

ម្នាលកិក្ខុ ព៌ងឡាយ ភិក្ខុមិនបូជាពួកកិក្ខុ ដែលជា ថរៈ អ្នកដឹងពត្រ ប្ចុសយូរ ជាបិតារបស់សង្ឃ ជាអ្នកត្រួតត្រាសង្ឃ រវោយអតិកេច្ចជា យាននេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ក់ក្តុប្រកបដោយធម៌ទាំង ១១ ប្រការនេះ មិនគួរដល់នូវការចំរើន ហួតលាស់ ធំខ្លួលយ ក្នុងធម្ម-វិន័យ នេះ ទេ ។ ម្នាលក់ក្ខុខាំងឡាយ គគ្គាល គោ ប្រកបដោយ អង្គ ១ ១ ប្រការ ទើបគួរក្សាហ្លួងគោ ធ្វើគោឲ្យចំរើន**ធាន។ ប្រកប**ដោយ អង្គ ១១ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឲ្យយ គង្គាលគោ ក្នុងលោកនេះ ជាអ្នកស្គាល់ប្រគោ ១ ឈ្នោស់វិក្**ងលក្ខណៈ ១** ចេះ គ្រឹលពង្គ្រេ ១ ចេះបិទដំណៀ $_{0}$ ចេះធ្វើក្នុកផ្សែ ១ ស្គាល់ ក្សាធ័ ទ ស្គាល់ទឹកធក ១ ស្គាល់ផ្លំ ១ ឈ្វេសវិក្សិ គោប់រដ្ឋាន ១ រូតយក[្]កដោះ ឲ្យមានសេសសល់ ១ បូជាខូវពុកគោឈ្មោល**ដែល** ជាបិតារបស់គោ ជាមេដឹកនាំហ្វូងគោ ដោយអតិរកបូជា ១ ។

ទុត្តិយោ ទុត្តិយុវគ្នោ

ឥមេហ៍ ទោ ភិក្ខាឋ រាភាឧសហ៍ អង្គេហ៍ សមន្ទាក់តោ កោទាល់កោ ភក្ត្រ កោកណ ច្ចេញ្ចំ នាន្ទ្រាន់ ។ ស្នាមេ ទោ កក្ន-៤ វភាឧសហ ឧឬេហ សមនាកតោ កិត្ ម នៅ មុន្ត ឧត្សិសលេ ដង្ស្នាំ រួមប្រឹ អាមជ្ញីតុំ ។ គេតមេហ៍ ឯកានុសហ៍ ។ ត់ជ ភិក្ខា៥ ភិក្ខា រួមញ ហេតុ លក្ខ-ណេតុសលេ យោតិ អាសាជិតិ សាដេតា យោតិ វេណ៌ ខជិញ្ហានេតា យោតិ យូ**ម កា**ត្តា យោត ត់ទុំ ជាសត់ ប៉ុត ជាសាត់ ដើ ជានាទី តោខាតុសលោ យោទិ សាវសេសនោហ៍ មោះត យេ គេ កក្ក មេ**ក វត្**ញា ចរប្បត្តជំនា សង្ឃចំនកេ សង្ឃចរិនាយកា នេ អត់ក្រេចប្ដាយ បូដេតា ហោត ។ អនុសា មួយ មួយ ស្រែង វ

ទុត៌យវគ្គ ទី 🖢

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គង្គាល់គោ ប្រកបដោយអង្គទាំង ១១ ប្រការនេះ ទើបគួរក្រហូងគោ ធ្វើគោ ឲ្យចំរើន**ពុន ។ ម្នាស**ភិក្ខុ ទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកបដោយធម៌ ១១ ប្រការ ទើបគួរដល់ នូវការចំរើន លូតលាស់ ធំទូលា**យ** ក្នុងធម្មានយ៍នេះ**បាន** ក៏យ៉ាង នោះឯង ។ ប្រកបដោយដម៌ ១១ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ មាលកិត្តទាំងទ្វាយ កិត្តកង្គសាសមានេះ ជាអ្នកស្គាល់រូប ១ ឈ្នាស់វេក្ខន៍លក្ខណៈ ១ ចេះគ្គឹះគ្គៀលជាឪរុងៈ ១ ចេះបិទដំរឡេ ១ ចេះធ្វើក្នុកផ្សែង ១ ស្គាល់ ពង់ ១ ស្គាល់ទឹកអីក ១ ស្គាល់ផ្លាំ ១ ឈ្នាស់វៃក្នុងគោបរដ្ឋាន ១ គ្រយកទឹកដោះប្រមាន សេសសល់ ១ បូជាពួកកិត្តដែលជាថេរៈ អ្នកដឹងកត្រី បុច្ចបយូរ ជាបិតារបស់សង្ឃ ជាអ្នកត្រួតត្រាសង្ឃ ដោយអតិរេកបូជា ១ ។ ម្នាលកក្ខពុំនិញ្ចាយ ចុះកក្ខុ ស្គាល់ប្រ តើដូចម្ដេច

សុទ្ធស្វាជិកេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសពនិបាភោ

ឥ០ ភិក្ខាប ភិក្ខា យំ ភិញ រូបំ បត្តារ ប មហាក្ខតាន ខតុត្នញ្ចា មហាក្ខតាន ឧទាធាយរូបឆ្នំ យថាកូតំ ខជាលាត់ ។ ស់ំ ទោ ក់ក្តូវេ ភិក្សា ប្រញា យោង ។ ភេឌញ ភិក្សាវ អគ្គ ល់យ៉ូលាយ់មាលេ លោខ ។ ។ ។ ភិក្ខាប់ ភិក្ខា កម្មហត្តណោ ៣លោ កម្មប ក្ខាណោ បណ្ឌិតោទិ យដាកូទិ បដាសាទិ ។ រៀវ ទោ ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ បក្ខណៈក្សេលេ យោត ។ តា៩ញុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ អាសាជិកា សាដេតា **ហោតិ ។ ៩៩** ភិក្ខុឋ ភិក្ខុ ឧព្យូទ្ធំ កាមវិតក្ត លាជិកសេតិ បជហតិ វិយោធេនិ ពុន្ត្រីការោតិ អនការំ កមេតិ ឧប្បឆ្នំ ព្យាទានវិតក្តិ... ឧទ្បន្នំ ហៃសាតៃក្តាំ . . . ឧទ្បន្នប្បន្នេ ខាមកោ អគុសលេ ខម្មេ សាធិកសេតិ បជហតិ វិលោធេត់ ត្បូរតែកោត់ អនការំ កមេតំ ។

សុត្តបិជិត អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកន៍បាត

ម្នាលកក្ខុទាំងឡាយ កក្កងសាសនានេះ ដឹងច្បាស់តាមពិត នូវរួម ណាទីមួយ គឹមហាកូតរូបទាំង៤ ផង ខ្ពេញយរូប ដែលអាស្រ័យ នឹងមហាភូតប្រទាំង៤ ផង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុ**ជាអ្**កស្គាល់ប្រ យាងនេះឯង ។ ម្នាល់កក្ខទាំងឲ្យាយ កក្ខុជាអ្នកល្វាស់វេក្នុងលក្ខណៈ តេដ្ចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុភ្នំងសាសនាខេះ ដឹងច្បាស ភាមពិតថា បុគ្គលតាលមានកម្មជាលក្ខណ: បុគ្គលជាបណ្ឌិត មានកម្ម ជាលក្ណ: ។ ម្នាលកិក្ខុខាំងឡាយ កិក្ខុជាអ្នកឈ្ងាស់វិក្**ងលក្ខណ:** យាងនេះឯង ។ ម្នាលកក្ខាងទា្ន ចុះកក្ដាអ្នកចេះ នេះគ្រៀល រត់ដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្នុន និទ្យាយ ក់ក្នុងសស. ពង្យ នានេះ មិនទទួលត្រង់រងយកកាបវិតក្នុះដែលក៏តឡើងហើយ លះបង់ បន្ទោបជំ ធ្វើឲ្យវិនាស ធ្វើមិនឲ្យកើតទៅទៀតបាន នូវត្យាបាល-វិតក:ដែលកើតឡើងហើយ . . . វិហិសាវិតក:ដែលកើតឡើងហើយ . . . មិន ៖ 🧟 លេត្រង៍ ដេសកអកុសលធម៌ ដំលាមក ដែលកើត ខឿង ហើយ ៗ លះបង់ បន្ទោបង់ ធ្វើទីស្រីមាស ធ្វើមិនទិ្យកើត តទៅរៀត ។

ទុកយោ ទុកយវង្គោ

រាំ ទោ ភិក្ខុម ភិក្ខុ អាសាជិក ំ សាដេតា យោត៌ ។ កម្សា ភិក្ខាវ ភិក្ខាវណ៍ បដិប្បាខេតា យោតិ ។ ឥជ ភិត្តា។ ខក្ខា រូបំ ជំស្វា ជ ធំមិត្តកាហ៊ី ហោត់ នាឧុត្យញ្ជូនក្លាហ៊ី យត្វាធ៌-ក្សាមេធំ ខត្តខ្លំ អស់កំ វិហរធំ អភិជ្ឈា-នេះឧតទទារី ខាឧយ ងយុទាលា ខងាំ ងដំទាវារី-យល្សំ តស្ប សំរាល ខជិខជ្ជិត ក្រាតិ ខក្សាឆ្អ្រិល **ខ**ត្តាខ្លុំយេ សំរាំ អាមជួត សោតេជ សខ្ញុំ សុត្វា ... សាយ់ត្វា . . . កាយេន ដោដ្ឋព្វ ដុស់ត្វា . . . មនេសា ឌម្មុំ រិញ្ញាយ ន ធំមិត្តភាព ហោត **ភានុត្យ**ញ្ជនក្តាមាំ យត្វានិការសេមេនំ មនិន្ត្រិយ៍ អស់រ៉ុន វិហៈជំ អភិជ្ឈ នោមជស្សា ខាប់កា អកា្-ကလေ ဆာက္ အန္အာလ႑ျဖယ္ပါ့ ေလး၂ က်ႏၵက ၿမိဳးမ-ជូតិ រត្តតិ មនិន្ត្រិយំ មនិន្ត្រិយ សំអំ អាចជូតិ ។ ៤៤៣ ខ្មុំ 📭

មាលកក្ខព័ន្ធឲ្យយ កក្កដាអ្នកចេះគ្នះគ្រៀល ពង្សយ យ៉ាងនេះ៦៩ ។ មាលភិក្ខុខាំងទ្វាយ ចុះភិក្ខុ ជាអ្នកចេះបិទដំបៀ តើដូចម្ដេច មាលភិក្ខុភាំ ៩ ខ្យាយ ភិក្ខុក ងសាសនា នេះ ឃើញប្រ ដោយបក្ខុ ហើយជាអ្នកមិនប្រកាន់និមិត្ត មិនប្រកាន់អនុព្យញ្ញានៈ អកុសលធមិ ទាំ**ង**ឡាយ ដំលាមក គឺអក់**ដ្បានឹងរេលមនស្ស គប្បីជាប់តាម** ជុន្តលនុះ ដែលមិនសង្រ្តិមចក្ខុន្ត្រីយ ព្រោះហេតុមិ**នសន្រែចក្**ទ្រិ្តិយ ឃា ភ្នំពន្ធភូពន្ធ ដ្កើត្តិសុស្ត្រិតខ្លែកនោះ រក្សាជន្ម័ន្ទិក ដល់នូវតាសេត្រឹម ក្នុងបត្តន្ទ្រិយ ស្ដាប់សំឡេង ដោយត្របៀក . . . តុំក្នុនដោយច្រមុះ...ភូក្សាស ដោយអណ្តាត...**ពា**ល់ត្រូវផោដ្**ញៈ** ដោយតាយ . . . ដឹងច្បាស់ធម្មារម្មណ៍ ដោយចិត្ត ហើយជាអ្នកមិន ប្រកាន់និមិត្ត មិនប្រកាន់អនុព្យញ្ជន: អកុសលធមិទាំងឡាយដ៏លាមក គឺអភិជ្ឈានឹង ទោមនស្ស គប្វីជាបតាមបគ្គលនុំ៖ ដែលមិនស្បង្ម មនន្ទ្រិយ ក្រោះហេតុមិនសង្រឹមមនន្ទ្រិយណា ក៏ប្រតិបត្តិ ដើម្បី សន្ត្រីមគន្ត្រី្ទិយនោះ រក្សាមន្ត្រិយ ដល់ទូវការសង្គ្រីមក្នុងមន្ត្រិយ ។

សុត្តស្ថិដិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យ ឯកាទសកនិយាគោ

ស់ ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុវេលា មដិញ **នេតា** មោតិ ។ តាមញ្ចុ ភិក្ខុ ភិក្ខុ នូម ភាត្តា យោធិ ៩១ ក្ខាក្រ ក្ខា យជាសុន យជាបរិយុន្ត ១មុំ វិស្តាបុន មក្រុំ ឧសេត យោត់ ។ រៀំ ទោ ភិក្ខុវៈ ភិក្ខា យុម គាត្តា យោតិ ។ គាមញ្ចុ ភិក្ខាវ ក់ក្នុ ត់ត្ ជាល់ត់ ។ ៩១ ក់ក្លាប់ ក់ក្នុ យេ គេ ភិក្ខុ ពហុស្សា អាក្សាកមា ជម្នុ **ខរា វិនយៈខរា មាត់កោ**ខរា **តេ**កាល់**ខ** កាលំ ឧបសន្តមត្តា បរិបុទ្ធតិ ឥធំ កាន្តេ កាថំ ឥមស្ប កោ អត្តោត ។ នស្ប នេ អយស្មន្ត្ អវិដេញរ វិវៈឆ្នំ អនុត្តា ភិក្សា ខុត្តា និកាហេខ្លិ អនេកាវិហ៍តេសុ កង្ខ័ដ្ឋារ៉ឺយេសុ ជម្មេសុ កង្ខំ ្សាយខេន្ត្(a) ឧត្សាយខេត្ត a n n n nក់កា តំតំ ជាល់ត់ ។ • ១. ម. វិសេវេឌីវ ស្ពឺ ។

សុត្តភូមិជីក អង្គុត្តវតិកាយ ឯកាទសកនិយាត

ម្នាលកិត្តទាំងទ្បាយ កិត្តជាអ្នកចេះបទដំណេ យោធរនេះឯង ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំង ឲ្យាយ ចុះភិក្ខុជាអ្នកចេះធ្វើភ្នកផ្សែង តើដូចម្ដេច ។ ម្នាល ក់ក្ពុលំជំនាយ ក់ក្កុងសសខាខេះ ជាអ្នកសំដែងជមិតាមខ្លួនចុន ស្តាប់ តាមៗនបានរៀនមក ដល់ជនទាំងឡាយដទៃ ដោយសេចក្ត ។ ម្នាលភិក្ខុខាំងទ្បាយ ភិក្ខុជាអ្នកចេះធ្វើភ្នក់ផ្សែង យ៉ាងខេះឯង ។ ម្នាលកិទ្ធទាំងឲ្យយ កិទ្ធក្នុងសាសខាខេះ ចូល ទៅកេញកកិត្ត ដែលជាអ្នកចេះដឹងច្រើន ចេះចានិកា**យ ឲ្រឲ្**ង់ ធម៌ [ឲ្យ១៩វិន័យ [ឲ្យ១៩៍មានិកា គ្រប់កាល ហើយសាកសួរបា បត់ត្រលោកដ៏ចំអិន ហេតុនេះ ដូចម្ដេច **សេចក្ដីនៃកាសិតនេះ** ដូច អេច ។ លោកដែមា**ខ**អាយុទាំ**ង៍នោះ** ក៏បើក បញ្ញែញ កំហត់កំហ**យ** សេចក្តីដែលកំហ៊ុនធ្ងេ ធ្វើឲ្យកក់ខ្លួវរបស់ដែលជ្រៅផង បន្ទោបន៍ កំហត់ កំចាយសេចក្តីសន្ស័យ ក្នុងធម៌ទាំងឡាយ ដែលគួរសន្ស័យច្រើនប្រការ ដល់កិត្តនោះ ។ ម្នាល់កិត្តនិត្យាយ កិត្តស្គាល់កំពង់ យ៉ាងនេះឯង ។

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

ត្រូវ ភិក្សា មិត្ត មិត ជានាត ។ ឥជ ភិក្ខាម ភិក្ខា **តថាកត**ប្បធំ**តេ ជម្ន**ិនយោ នេះប្រមាន ស្នង នេះ នេះ នេះ នេះ នេះ លក់តំ ខម្មសញ្ជាំតំ ខាមុជ្ឈំ ។ **រ**ាំ ទោ ក់ក្បាប់ ក់ក្ខា ប៉ុន៌ ជាខាន់ ។ កមេញ ក់ក្បាប់ កំក្នុ រ៉ុខ ជាល់គ ។ ៩៩ កំក្ប កំក្ អរិយំ អដ្ឋស្តែត់ មត្ត យមាគ្នា ខជាលាត់ ។ ឃុំ ទោ ភិគ្គប ភិគ្គ វីថី ជាខាត់ ។ **ភេ**៩ញុ ភិគ្គប ក់ក្នុ គោខាតុសលេ យោធិ ។ ៩១ ភិគ្នាប់ ក់ក្ខុ ខត្តពេ សតិហ្សដ្ឋាន យថាកូតំ បជានាត់ **។** ស្តី ទោ ភិត្តាវ ភិត្តា កោយក្រោសលោ **យោត៌ ។ ភ**៩ញុ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សវ-សេសពេល ហេត់ ។ ៩៩ ក់គ្នុវេ ក់ក្នុ សន្ទា កហមតិកា អភិហដ្ឋិ ប្រាប់ខ្លួ ដូច្នេះ ទី នេះ ទេ នេះ ទ

ទុក្ខិយវគ្គ ទី 🖢

ម្នាល់កក្ខព្ធិស្វាយ ប៊ុះកិត្តស្គាល់ទឹកផឹត ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំ**ឪឡាយ** ភិក្ខុក្នុងសាសនាខេះ កាលបើធម្មវិន័យ ដែល ត្រាត់ គេស្ថាន **ព្រុស្ស ពុទ្ធសំដង់** ស្វាយ ក៏បានខូវការដ**ង៌**អត្ត **បាន**ខូវការ ដឹងធម៌ បានបាមុជ្ឈ: ដែលប្រកបដោយធម៌ ។ ម្នាលក់ក្ខាំងឡាយ ក់ក្ ស្គាល់ទឹកផឹក យ៉ាង៍ នេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះភិក្ខុស្គាល់ ផ្ស ត្រឹដ្ឋ២ថ្ងេច ។ ម្នាលកិត្តទាំងទុរាយ កិត្តក្នុងសាស**នា** 18: ស្គាស់តាមពិត ខ្លាំមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ដ៏ប្រសើរ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុស្គាល់ផ្លូវ យ៉ាងនេះឯង ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ចុះកិទ្ធ្ចាស្វាស់វៃ ក្នុងគោចរដ្ឋាន តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលកិក្ខុទាំងឡាយ ភិទ្ធិក្នុងិសាសនាខេះ ដឹងព្យាស់តាមពិត ស្លីសតិហ្សុដ្ឋាន ៤ យ៉ាង ។ មាលកក្ខាំងឲ្យាយ កក្កុងាអ្នកឈ្មាស់វៃ ក្នុងគ្រាចរដ្ឋាន ។ មាលភិក្ខុខាំងឲ្យយ ចុះកិក្ខុ រួតយកទិកដោះ សេសសល់ តេដ្ឋចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុភ្នេសសនា **មាន**ពួកគហ្បត់ អ្នកមានសនានាគ្នាមក សេនាសនៈ គិលានហ្វច្ចុយគេសដ្ឋបុក្ខាវ ថណ្ឌូទាត

សុត្តស្ថិតិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

តត្រ ភិក្ខា មត្ត ជាលាតិ ១៩ក្រហឈាយ ។ រាវំ ទោ ភិក្ខុវេ ភិក្ខុ សាវសេសពេល ហោតិ ។ តា៩ញុ កំក្នុវេ ក់ក្នុ យេ គេ ក់ក្នុ ខេក គេញ ចិរប្បព្វជិតា សង្ឃមិតពេ សង្ឃមវិលយក គេ អតិក្រកប្ដាយ បូជេតា យោតិ ។ ៨១ ភិក្ខាវ ក់ស្ពី យេ នេ ក់ស្ពិ ខេក រត្តញ ខិរឡ-ព្រំតា សង់ទ្រិតពេ សង់ទ្រពៃលយកា តេសុ មេត្ត តាយកម្ម៌ ខច្ចខដ្ឋាខេត្ត អាវី ខៅ វយោ **ច មេតុំ** វេចិតាម្នំ , . . មេតុំ ម លេ**ក**ម្មុំ បច្ចុប្បាក្ មេតិ អាវី ខេ។ វហោ ខ ។ ឃុំ ទោ ភិក្ខុម ភិក្តុ យេ នេ ភិក្ខុ ខេព រត្តពា ចំរប្បព្ធជិតា សដ្ឃូចិត្តោ សដ្ឃួចចៃឈ្មោះ តេ អត់ក្រេច្ជាយ ប្រជិតា ហោះតំ ។ ៨មេហ៍ ទោ កិត្តាវ រាសាធសល់ ជម្មេញ សមម្ភាក់តោ ភិក្ខុ ភក្វេ ម្នង់ ខេត្តប្រភព ដំង្សំ ដូច្នៅ ភេសភ្នំ មានទ្រឹងទ្វី ឯ

សុត្តស្វីជីក អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយត

ភិត្តក៏ស្គាល់ប្រមាណ ក្នុងការទទួលបច្ច័យទាំងនោះ ។ ម្នាលភិក្ខុ ទាំងទ្វាយ ភិក្ខុងសាសនានេះ ជាអ្នករួតយក្សាដាះ ឲ្យមាន សេសសល់ យាងខេះឯង ។ គ្នាលក់ក្នុតាងឡាយ ចុះក់ក្នុងា អ្នកបូជា ពួកភិក្ខុដែលជា ថេរៈ អ្នកដឹង៣ត្រី បួសយូរ ជាបិតារបស់សង្ឃ ជាអ្នកត្រត្តត្រាស់ឡី ដោយអត់ក្រេចូជា ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាល់ភិក្ខុ ពុំជិទ្យាយ ភិក្ខុភ្និសាស**នានេះ** ដុំកល់កាយកម្ម ប្រកបដោយមេត្តា ចំពោះពួកកិត្តដែលជាថេរៈ អ្នកដឹងពត្រី ពួសយូរ ជាបិ**តារបស់ស**ង្ឃ ជាអ្នកត្រត្រាស់ឡី ក្នុងទី១ពោះមុខក្ដុំ ក្នុងទឹក់ហុំង៍មុខក្ដុំ ជំភល់ វិចិតម្មប្រកបដោយមេត្តា . . . ដំតល់មនោកម្ម ប្រកបដោយមេត្តា ក្នុងទី ចំពោះមុខផង ក្នុងទឹកំពុំងមុខផង ។ ម្នាលភិក្ខុ**ពំងឡាយ ភិក្**ជា អ្នកបូដាពួកកិត្តដែលជាថេរ: អ្នកដឹងវាត្រី បុរួសយូរ ជាបិតារបស់ សង្ឃ ជាអ្នកត្រត្រាសង្ឃ ដោយអតិអេស្ជូជា ហាំងខេះឯង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឲ្យយ ក់ក្នុប្រកបដោយធម៌ ១១ ប្រការនេះ ទើបគួរ ដល់នូវការចំរើន លូតលាស់ ធំខូលាយ ក្នុងធម្មវិន័យ ខេះជាន ។

ទុតិយោ ទុតិយវិញ្ហោ

(០៤៤) ង៩ សេ ភាឌីស់លា ភូឌី ពោះ ឧឧប នេះខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត រាយស្ត្រី ប្រុស្នា ខេត្ត ប្រុស្សា សេ ខេត្ត ប្រុស្សា ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ កក់ខ្ញុំ ស្តែឧកេខ្ញុំ ស្លា នុ ទោ កគ្នេ កិត្តានោ ឧស្សាល មាន នៃពីភ្លួលម្រា ភាស្ត្រ នេះ ឧស្សូល បឋាសញ្ញា អស្សូន អាបស្មឹ អាចោសញ្ញា អស្បូន នេះជស្មី នេះជាសញ្ញី អស្បូ ន ជយស្មី ជយោសញ្ញី អស្បី ខ អគាសាឧញ្ហាយ៩ េ អគាសាឧញ្ហាយ-ត្រសញ់ អស្ប ជ វិញ្ហាសាញ្យត់ នេះ វិញ្ហាសា-ញ ញ្ចេសសញ្ចុំ អស្បូ ន អាគាំញ្ញាយសនេ អាត់ញុំព្យាយស្នសញ អស្ប ន នៅសញ្ជាស-ញ្ជាប់ ខ្លេស ខេស្ត្រ ស្នា ខេស្ត្ ស្នា ខេស្ត្រ ស្នា ន ជ ៩៩លោក ៩៩លោកសញ្ញុំ មក្សា ន ២ មពេលកោ មក្សា មក្សា យមិខំ (๑) ឧ៍ខ្លឹ សុខ មុខ វិញាន់ បន្ត បរិយេសិន អនុវិទ្យាន់ មនុសា ១ ឧ. ម. យម្ប៉ុំ ។

ទុតិយវគ្គ ទី 💩

(១៤៩) គ្រានោះ ពួកកិត្តជាច្រើនរូប ចូលទៅគាល់ឲ្រ: មានព្រះភាគ លុះចូល**េ៧**ដល់ក្រាបថ្វាយបង្គ័ព្រះមា**ខព្រះ**ភាគ ហើយ អង្គ័យក្ងទីសមគួរ ។ បុះកិត្តទាំងនោះ អង្គ័យ ក្នុងទីសមគួរហើយ ក្រាបបង្គ័ទូលព្រះមានព្រះភាគដូច្នេះថា បពិត្រព្រះអង្គជ័ចរើន ភិក្ខុ**ពុន** ន្ទាស់មាធិ មានសភាពដូច្នោះ មានដែរឬ ដូចជាក់ក្នុមិនសំគាល់ ឋា ដក្សដី មុខសំគាល់ថាទឹក ក្នុងទឹកមុខសំគាល់ថា ក្ដេង ក្នុងក្នុង មិនសំគាល់ថា ខ្យល់ក្នុងខ្យល់ មិនសំគាល់ថា អាកាសា 8ញ្ចាយឥន: ក្នុ អាតា សានញ្ហាយឥន: មិនសំគាល់ថា វិញា ណញ្ហាយឥន: ក្នុងវិញ ណ. ញ្ញាយតន: មិនសំគាល់ថា គាក់ញ្ញាយតន: ក្នុងអាក់ញ្ញាយតន: មិនសំ**គាល់**បា **នេះស្ពាលស្នាសញ្ជាយត្ន: ក្<b>ង៍នេះស្រាញស្រា**យ-ញ តន: មនសភាល់ថា លោកនេះ ក្នាលោកនេះ មនៈបគាល លោកខាងីមុខ ក្នុងលោកខាងីមុខ របស់ណាដែលគេ**ពុ**ន ឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក គ្រិះរិះ ដោយចិត្ត

សុគ្គផ្គប់ដីពេ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិបាគោ

តុត្រេច ឧ សញ្ជាំ អស្បា សញ្ជាំ ខ បន អស្បាត់ ។ សំយា ភិក្ខុវេ ភិក្ខុនោ ត្រាយ្រ សមាធិប្បឌិលាកោ យថា នេះ ១៤៤៤ ១៤៤៣ ២ អស្ប ។ បេ ។ យម៌ជ ធំដ្នំ សុត៌ មុត៌ វិញ្ហាត់ បន្តំ បរិយស់តំ អនុវិចវិតំ មនុសា តត្រាប់ ន សញ្ចា អស្បា សញ្ចា ខ បន អស្បាន ។ យទោកខំ ខ្ល ភន្លេ សំយា ភិក្ខុនោ ត់ទៅរូទោ សមានិហ្វដិលាកោ យទា នៅ បម្បីយំ បឋវិសេញ អស្ប ។ បេ ។ យមិន និដ្ឋ សុត មុត វិញាតំ បត្ត បរិយេសិត អនុវិចរិតិ មនុសា តត្រាច ន សញ្ញ អស្ប សញ្ច ខ ខន អស្បាត់ ។ ៩៩ ភិគា្ឋ កិត្ត រៅសញ្ញា ហោត រាត់ សត្តំ រាត់ ខណៈតំ យដំនំ សត្វសន្ធារសមទោ សត្វចនិច្បដ៏និស្សក្ដោ តណ្ឌត្តរយោ វិភាគោ និភោសោ និត្វានន្តិ ។

សុត្តស្វីជីព អង្គុត្តរសិកាយ ឯកាទសពសិបាត

ហើយក៏មិនសំគាល់ ក្នុងបេសទាំង នោះ ឡើយ គ្រាន់ តែមានសញា ជា ជម្មាត្រប៉ុណ្ណេះ ។ ម្នាលភិក្ខុទាំងទ្បាយ ភិក្ខុអ្កច្រានសមាធិ មាន សភាពដូច្នោះ មានដែរ ដូចជាភិក្ខុដែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី ។ បេ ។ របស់ណាដែលគេបានឃើញឮ «ទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែង រក ត្រះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងប្រស់ទាំងនោះ ឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ជាជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ បញ្ចិត្រព្រះអង្គជំ<mark>បំ</mark>រើន កិក្ខុ**បានសមា**ធិ មានសភាពដូច្នោះ តើដូចម្ដេច ដូច**ជាកិ**ក្ខុដែល មិនសំគាល់ថាជី ក្នុង ដី ។ ថេ ។ រថសណាដែលគេ**ពុខ**ឃើញ **ឮ** ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងកេ ត្រះរិះ ដោយចិត្ត ហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ទាំងនោះ ឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញា ដាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាល់កក្ខុទាំងឡាយ កក្ខុក្នុងសាសខានេះ មានសេចក្តីសំ-ลาง เมา็มเละชา คาบคุบผฐาเครียน คา**เกะ**กิเพ**ผ** ទាំងអស់ តារអស់តណ្ហា ការប្រាស់ថាកត់មេត ការរល់តត្តណ្ហា គឺត្រះនិញ្ជានណា ត្រះនិញ្ជាន់ទុះ ជាទីស្ទប់ ត្រះនិញ្ជាន់ទុះ ដ៏ទុត្តម ម

ទុនិយោ ទុនិយវគ្គោ

រាំ ទោ សំយា ភិក្ខាវ កិត្តានោ តថារូខោ សមាជ្ជិញដំលាកោ យថា នៅ ចមវិយំ ចមវិ-សញ្ច អស្ប ន អាមស្មី អាចោសញ្ច អស្ប ន នេះជេស្មី នេះជោសញ់ អស្ប ន វាយស្មឹ វយោសញ្ជ អស្ប ន អាកាសានញ្ហា**យត**នេ អាកាសានញ្ចេសនសញ់ អស្ប ន វិញា-សាញ្ហាយតនេ វិញ្ហាសាញ្ហាយតនសញ្ញា អស្ប ន អាគាំញ្ញាយតនេ អាគាំញ្ញាយតនេសញា ញ អស្បី ន នៅសេញានាសញាយត់ខេ ខេះសញានា. ២ ២ ២ សញ្ញា សង្ឃ ជ ឥដ្ឋា ភេ ឥដ្ឋា លោកសេញ អស្បូន ប្រលោក ប្រលោកសេញ អស្ស យម៌ជំ ជំជំ សុត៌ មុតំ វិញ្ញាតំ បត្ត បាលសិត អនុចែកៃ មនុសា ឥត្រូច ន សញ្ អស្ប សញ្ចី ៩ ខន អស្បិតិ ។ (១៤៦) តុត្រ ទោ ភភក ភិក្ខុ អាមន្តេសិ ភិក្ខុវេង ។

ទុត៌យរត្ត ទី 🖢

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុជាខសមាធិ មានសេភាពដូច្នេះ យ៉ាងនេះឯង ដ្យជាភិក្សែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មិនសំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក មិន សំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើង មិនសំគាល់ថា រាល់ ក្នុងរាល់ មិនបំគាល់ ថា អាតាសា**ខ**ញ្ហាយ**តខ:** ក្នុងអាតាសានញ្ហាយតន: មិនសំគាល់ថា វិញា ណញ្ជាយតន: ក្នុងវិញា ណញ្ជាយតន: មិនសំគាល់ថា អាក់ញ្ញា ញ យត**ន:** ក្នុងភាភាពាយត**ន:** មិនសំគាល់**ថា នេះសពាទាសពាយ** ក្ តនេះ ក្នានេះសញានាសញាយតនេះ មិនសំគាល់ថា លោក**នេះ** ក្នា លោកនេះ មិនបើគាល់ថា លោកខាងមុខ ក្នុងលោកខាងមុខ ប្រេស ណា ដែលគេបានឃើញ ឮ ទទួលសេ វិង ដល់ ស្វែងកេ ត្រុះរះ ដោយចិត្ត ក៏មិនដើតលើ ក្នុងស្រែស់ទី នោះឡើយ គ្រាន់តែមានសញា ញ ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។

(១៤៦) ក្នុងទីនោះឯង ព្រះមានព្រះភាគ (១៩ (ភាស់ ចំពោះ ភិក្ខាំងឡាយថា ម្នាលភិក្ខាំងឡាយ ។

សុគ្គន្តចិត្តកោ អង្គុគ្គរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគោ

ភពេត្តតំ តេ ភិក្ខុ ភ**ក**់គោ បត្សស្នាស់ ។ កក្ស ស្តនក្រេខ ឃុំយា ខុ ទោ ភិក្ខាវ ភិក្ខានោ ត់សារូ**ទោ សមា**ជំប្បដំណាកា យដា នៅ បម្បីឃុំ ប្រវេស្តា អស្បាន អាចស្មុំ អាចោសត្តា អស្បាន តែជេស្មី តេដោសញ់ អស្ប ខេ វាយស្មី វាយាសញា អស្បា ឧ អាតាាសាឧញ្ហាយ៩ េ អាតាសាឧញ្ហាយ-**ടെ**മെക്<mark>ന് കുപ്പു മൂട്ട്</mark> പോയുന്നു വരുന്നു. យត្តសញ្ជាំ អស្បាន អាគាំញូវាយត្នេ អាគាំញូ-នេះសេញាសស្សាយឥន្សេញ អសុ ្រ ៩៦លោក ២ ១ ត់ខាលេកសេញ អស្ស ន ១៧លាកេ ១៧លកៈ-សញ្ជា អស្សា យមិជំ ជំជ្ជំ សុត៌ មុត៌ រិញាត់ បន្តំ បរិយេសិទ្ធំ អនុវិចវិទ្ធំ មនុសា ត្រោប ន សញ្ចុំ អស្បុ សញ្ចុំ ៩ ខន្ធ អស្បាត់ ។

សុត្តន្តបិជិក អង្គុត្តរតិកាយ ឯកាទសកនិយាត

ភិក្ខុ ទាំង នោះ ទទួលព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណា ព្រះអង្គ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ដូរច្នះថា ម្នាលភិក្ខុទាំន **ព្យយ កិក្ខុដែលបានសមាធិ មានសភាពដូច្នេះ មានដែរឬ ដូច**ជា ភិក្ខុនិស័គល់ថា ជី ក្នុងដើ មិនសំគល់ថា ទឹក ក្ងុទឹក មិនសំគាល់ថា ក្ខេង ក្នុងក្ខេង មិនសំគាល់ថា រ្យល់ ក្នុងរប្ល មិនសំគាល់ថា គាកាសា. នញ្ចាយតខ: ក្នុងអាកាសានញ្ចាយឥន មិនសំគាល់ថា វិញ្ចាណញ្ចាយ-តនេះ ក្នុងវិញាណញ្ជាយតនេះ មិនសំគាល់ថា អាកិញ្ច្បាយតនេះ ក្នុង អភិព្យាយាយតន: មិន៤១គាល់ថា នៅសញានាសញាយតន: ញ ញ នៅសញា សសញាយត**ន**: មិនសំគាល់់់វា លេៈកនេះ ក្**ង៍លោកនេះ**មិន ញ សំគាល់ថា លោកខាងមុខ ក្នុងលោកខាងមុខ របស់ណាដែលបានឃើញ ព្ទុ ០ ខ្លួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងកេ គ្រឹះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ទាំង:នាះឡើយ គ្រាទ់តែមា3សញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណេះ ។

។ គឺយោ ។ គឺយវត្តោ

ភក់ព្រៃថា នោ ភាន ខេញ ភក់នៃទ្គីថា ភ**ក**-វិថឌិស្សាណា សុខ្មា **តែ ក**្តេក់ខ្លួំ យេវ ថ្លឹកាតុ ស្នេស្ស ភាសិតស្ស អត្តោ ភក់តោ សុគ្វា ភិក្ខុ ជាប្រសុទ្រីតិ ។ នេះខេញ គិត្តា៥ សុលា៩ សាពុគាំ មន្ទាត់កោយ កាស់សុក្ស៊ីទំ ។ ស្ព័ កម្ពេច ទោ តេ ភិក្ ភព់តោ បច្សុស្សាសុំ ។ **ភក**វា **រានពេសខ សំណា ភិក្ខុពេ ភិក្ខុណេ នថា**រួមោ សមាធំឡដ់លាកោ យថា នៅ ចឋវិយំ ចឋវិសញ្ អស្ស ។ បេ ។ យៈមិដ ធិដ្ឋ សុត៌ មុត៌ វិញាន់ បន្តំ បរិយស់នំ អនុវិយ៍នំ ខេងសា តាត្រាប់ ឧ សញ្ អស្_រ សញ្ ខ បឧ អស**្**ធ **។** យទោកទេ បន ភន្តេ សំយា ភិក្ខុនោ តថា-យទ្រា ស**មាជំ**ឡដ់លេកោ យថា ដៅ ១ម៉ាំឈំ ១ម**ើ**-សញ់ អស្ស ។ បេ ។ យៈរំជំ ជំជុំ សុង ។ មុន វិញាន៍ បន្តំ បរិយេសិន៍ អ**ុ**ចវិន**ំ មនុសា**

តុរិសវេត្ត ទី 🖢

ក់ដូទាំងឡាយ ក្រាមបន្ត័ទូលថា បក់ត្រព្រះអន្តដ៏ចំរើន ធម៌ទាំងឡាយ របស់យើង១ំព្រះអង្គ មានតែព្រះមានព្រះភាគ ជាមូល មានតែព្រះ មានព្រះភាគ ជាអ្នកណៃទាំ មានតែព្រះមានព្រះភាគ ជាទីពឹង បញ្ចិត្ ព្រះអង្គដ៏ចំរើន សូម**្**ឲន់ព្រះមេត្តាក្រោស សូម**្**ឲន់ចំភ្លឺសេចក្តី**នៃ** ភាសិតខេះឲ្យទាន កិត្តទាំងឡាយ បានស្លាប់ព្រះវាថា នៃព្រះមានព្រះ ភាគ ហើយ នឹងចាំឲុក**បាន ។** ស្លាក់ក្ខុំ**ទាំងឡាយ** បើជួញេះ កូវក្រុំប្រុង ស្លាប់ ចូរគ្រើទុកក្នុងចិត្តឲ្យប្រពៃចុះ ត្រាក់គត្នឹងសំដែង ។ ភិក្ខុទាំងនោះ ខ្លួលព្រះពុទ្ធដ៏កា ប្រស់ព្រះមានព្រះភាគថា ព្រះករុណាព្រះធន្ត ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ ត្រាស់ដូច្នេះថា ម្នាល់កិត្តព័ងឡាយ កិត្តអ្នកបាន សមាធិ មានសភាពក្យួច៖ មានដែរ ដូចជាក់ក្មិនសំគាល់ថា ដី ក្នុង ដី ។ ចេ ។ របស់ណា ដែលថាន ឃើញ ឮ ខុខ្លួលរស ដឹង ដល់ ស្វែង រក ត្រះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនបិគាល់ ក្នុងរបស់ទាំង នោះ ឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ បកត្រព្រះអន្តជំបំរែន ភិក្ខុដែល**ហ្**នសមានិ មានសភាពកូក្លោះ គេដូចម្ដេច ដូចជាភិក្ខុ ដែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដ៍ ។ បេ។ របស់ណា ហ្នះឃើញ ឮ ខទួលសេ ដឹង ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះ ដោយ^{ចិ}ត្តហើយ

សុត្តនូបំផក អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯកាទសារនិបាតោ

ត់ខ្មែរ សញ្ចុំ សញ្ចុំ សញ្ចុំ សញ្ចុំ ។ ៩០ កិត្តាប កិត្តា ស្រឹសញ្ញា **ហោតិ ស**នំ សន្ត សិឌ ឧហាន **យ**ធិធំ សត្សឡាសម ដោ អត្ថខធិប្បឌិនិស្សាក្តា តណ្ហក្ខាយោ វិកាកា និកេនោ តិញ្ចេត្តិ ។ ស់ ទោ កិក្ខាវេ ស៊ីយា កិក្ខានោ ត់សារ៉ាស សស់ខ្លាំជួលសេ ៣៩ ខេត្ត ខែកុរូកូ បឋាសញ្ជា អស្បា ន អប្ស អាមាសញា ស អស្បី ខ នេះជូស្មី នេះជាសញ្ជូ អស្បី ខ វាយស្មឹ វាយោសញ្ជ អស្បី ន អាកាសានញ្ចាយ់នេះនេ អភាសានញ្ហាយតនេសញ្ញា អស្ស ន វិញាណញ្ហា-យតនេ វិញ្ហាល់ ស្នងសញ្ញាំ អស្បា ន អាក់ញុំញាយនៈ អេក់ញុំញាយនេះសញ្ចាំ អស្ប យុខសញ្ជាំ មុស្ស ខ នុខហេសេ នុខហេសៈ <u>ಸಮ್ಮ ಕಟ್ಟ ೩ ೮೫೦೦ೀಕಾ ೮೫೦೦ಕಾನು ಪ್ರಕಟ್ಟ್</u>

សុត្តត្រីពីក អង្គុត្តរទិកាយ ឯកាទសកនិយា

ក៏មិនបើគាល់ ក្នុងរបស់ទាំង នោះ ឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញាជាជម្មួញតែ ប៉ុណ្ណេះ ។ ម្នាលកិត្តទាំងឡាយ កិត្តក្នុងសាសនានេះ សេចក្តីសំគាល់យាងខេះថា ការរម្វាប់សង្គារពាំងអស់ ការលះ **១បធ**ិ ពុំនិមស ការអប់តណ្ណ ការ**្យស**លកតម្រេក ការំលេតតណ្ណ គឺ ព្រះនិត្វាន ណា ព្រះនិត្វាននុះ ជាទីស្ទប់ ព្រះនិត្វាននុះ ដំទុត្តម ។ ម្នាល់កក្ខាំងឡោយ កក្ខុទានសមាធិ មានសភាពដូច្នោះ ឯង ដូចជាក់ក្មមិនសំគាល់ថា ដី **ក្នុង**ដី មិនសំ**គាល់ថា «កែ** ក្**ងី «ក** មនសំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើន មិនសំគាល់ថា រា្វល់ ក្នុងរា្វល់ មិនសំ-គាល់ថា អាតាសាខញ្ហាយតនៈ ក្នុងអាតាសាខញ្ហាយតនៈ មិនសំគាល់ ឋា វិញ្ញាណញ្ញាយតន: ក្នុងវិញ្ញាណញ្ញាយតនៈ មិនសភាល់ថា អា. កញ្ញាណយតនៈ ក្**ង្អាក់ញ្ញាយតនៈ មិនសំគាល់ថា នៅសញា**. ទាសញ្ជាយក្នុះ ក្នុងខេ្មវស្សាស្រាស្សាយក្នុះ មិនសំគាល់**ថា លោក** ញ នេះ ក្នុង លោក នេះ មិនសំគាល់ថា លោកខាងមុខ ក្នុ លោកខាងមុខ

ទុតិយោ ទុតិយវិគ្នោ

យម់ឧំ ឧំឌ្ឌំ សុតំ ៩តំ វិញ្ជាត់ មត្តិ មរិយេ សំតំ អនុវិទាំតំ មឧសា តុត្រាប់ ឧ សញ្ អស្ស សញ្ជា ៤ ២ឧ អស្សាត់ ។

(០គុឡ) អនុសេ មាដីស្លា មួយ ពោយការ សារបញ្ជា នេះខុមសន្តទឹស ខុមសន្តទិត្ត អាយស្មតា សារជំនើទ មន្ទិ មាសិន្ទម មាសិន្ទក ម សារាណីយំ វីត៍សាវេទ្ធា ឯកមន្តិ និស័និសុ ។ ស្តមន្ត្ចិស្ត្រ ទោ នេះ ភិក្តា អយុសុន្តិ សារបុត្តិ រានឧក្សេខ្ញុំ ស៊ុយា ខ្ញុំ សោ សារ្តែនិ ភិក្ខុពេ សទាវូទេ សមាជំប្បដ្ដិលាកោ យថា នេះ ១មាំលំ ១មាំសតា អស្ប ន អាបស៊ី ••• អាទោសញ្ញី អស្បូ ឧ គេជេស្មឺ តេជោសញ្ចី អស្បូ ឧ វយៈស្មុំ វយោសញ្ញា អស្បូន ភាគាសានញ្ចាយ-តែ េ ភាសាសានញាយឥនសញ្ អសុ ្រ វិញា-ណញ្ជាយននេ វិញាណញ្ជាយនេះសញ្ជាំ អស្បាន អត់ញ្ញាយននេះ អត់ញ្ញាយននេះសញ់ អស្ប

៤៥៣វឌ្ឌ ៤ 🗝

របស់ណា ដែលបានឃើញ ឮ ខទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងកេ ត្រិះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ទាំងនោះខ្សើយ គ្រាន់តែមាន សញ្ជាជាធម្មតានៃហ៊ីណ្ណោះ ។

(១៤៧) ហុដាក្រោះ ដឹមម្ដីជាច្រើនតែ ជំហស្សមមេន សារបុគ្គដ៏មានអាយុ លុះចូលទៅដល់ហើយ ក៏កែវាយជាមួយនឹងត្រះ សារីបុត្ត ដ៏មានអាយុ លុះបញ្ចប់ពាក្យ ដែលគួររីករាយ នឹង៣ក្ស ដែលគួររលឹកហើយ កអង្គ័យក្នុងទិសមគួរ ។ លុះភិត្តទាងនោះ អង្គ័យក្នុងទីសមគួរហើយ ក៏បានពោលទៅនឹងព្រះសាវិបុត្ត ដ៏មានអាយុ ដ្ឋបេះថា ម្នាល់អាវ៉ាសេសាបុត្ត ចុះកិត្ត**បានស**មាធិ ដូរ ្គាះមានដែរឬ ដូចជាកិត្តដែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មិនសំគាល់ថា ក្នុងរបួល មិនសភាល់ថា ភាកាសាខញ្ហាយឥនៈ ក្នុងភាកាសានញ្ហា-យតន: មិនសំគាល់ថា វិញ្ញា លាញ្ញា យតន: ក្នុងវិញ្ញា លា ញ្ញា យ-តន: មិនសំគាល់ថា អាក់ពាពាយកនេះ ក្**ងី**អាក់ពាពាយកនេះ

សុគ្គស្ត្រិជិតេ អង្គុត្តាទំកាយស្ប ឯកាទសកខំបាតោ

ន នៅសញ្ញសញ្ញាយតនេ នៅសញ្**ភ**សញ្ ധങ്ങകുണ്ട് കുക്യൂ ഒട്ടെസ് അട്ട് ക്യാസ് അം សញ្ញុំ អស្សុ ន បរហោក បរហេតុសញ្ញុំ អស្សុ ယာမ်ာင် င်းညှို့ လုံးကို ဗုံးကို ဒီကွောင်း ဗော်လုံး မော်လုံးကို មល់ខាត់ មន្សា តុត្រាប់ ន សញ្ចាំ អស្ប សញ្ចាំ ខ ខន អសុក្ទិ ។ ស៊ីយា អាកុំសោ ភិក្ខានា ត់ស់កូរទោ សមានិហ្វដ៏លាកោ យទា នៅ ២ម៉ាយ៉ មហុខមាន មេសា ខេត្ត ខ្ញុំ ស់ខ្លុំ មុន វិញានំ មន្តិ មរិយស់នំ អសុមាន់ មនសា តុត្របំ ន សញ្ជាំ អស្ស សញ្ជាំ ២ បន អស្សាត៌។ យជាអនុក្ស ពេលម្រែស សារ្ទំ ស្នា ស្ទំនា តថាគ្រោ សមានិហ្វដ្ឋលាភោ យថា នៅ ១។វិយំ តណ្ដុមាញ អមារិ ៤ តេ ៤ ខេត្ត មន្ត វិញាន់ បន្តំ បរិយេសន៍ អស៊ិចរិន៍ មនុសា តុត្របំ ៤ សញ្ចុំ អស្_{ញុំ} សញ្ចុំ ១ ១៩ អស**្**ត្តិ ។

សុត្តទ្ឋជិក អង្គុត្តវនិកាយ ឯកាទសកនិបាត

មិនសំគាល់វា នៅសញានាសញាយគខ: ត្រង៍នៅសញានាសញាយគនៈ មិន<mark>សំ</mark>នាល់ថា លោក**នេះ ក្**ង លោកនេះ មិនសំគាល់ថា លោកខាងីមុខ ក្នាលោកវាងមុខ របស់ណាដែលបានឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងកេ ត្រះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងបេស់ព័ងទោះ ទ្បើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាលអាវុសោ មានសភាពដូច្នោះ មានដែរ ដូចជាភិក្ខុដែល មិនសំគាល់ថា ដី គ្នងដី ។ បេ ។ របស់ណា ដែលបានឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក ត្រះរិះ ដោយចិត្តហើយ សំគាល់ ក្នុងរបស់ទាំងនោះឡើយ គ្រាន់តែមានសញា ជាធម្មតាតែ ប៉ុណ្ណេះ **។** មាលអាវ៉ុសោ សាវបត្ត ចុះភក្ខុ **ចានស**មាធ ត្រដូចមេខ ដូចជាក់ក្នុដែលមិនសំគាល់ថា ដី មា**នសភាព**ដូ*ញេ*: ក្នុងដី ។ ថេ ។ របស់ណា ដែលបានឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងក ត្រះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុង របស់ទាំងនោះឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ

ទុតិយោ ទុតិយវិត្តោ

ឥ៩ អាវុសា គំគ្នា រៀវសញ្ញី ហោតិ រៀន ំ សន្តំ ស់តំ បណ**់តំ យ**ធំធំ សត្វសង្ខាស្រម ទៅ សត្វប-ចំប្បដ់ចំស្សាក្តា និស្សាក្តាយោ វិភាគោ ចំរោះជា និញ្ចន្តិ ។ រៀវ ទោ អាវុសោ សិយា កិត្ត្តពោ ស្នាស្រា សមាធិឡដលៃកោ យដោ នៅ នមវិយ បហ់សៃញ្ញី អស្បូ ន អាបស្មឺ អាចោសញ្ញី អស្បូ ន តេជស្មី តេជោសញ្ជា អស**្**ន ជយស្មី វាយោ-សញ្ញ អស្ប ជ ភាគាស់ជញ្ជាប់តេខេ ភាគាសា-ឧញ្ហាប់ស្នេសញ អស់**រ** ឧ វិញ្ហាសាញ្ហាប់ស្នេ វិញ្ញា **សោ**ញ្ញា យ**នជសញ្ញុំ** អស្បា ឧ ភាគាំញ្ញាយន នេ អាគិញ្ញាយស្នងញើមសុ[្ធ នៅបញ្សង្ញា-នុខលោ**មេ ខុ**ខលេមអាដ្ឋា មក្សិ ខ ឧល្លោម ប លោកអេញ អស្ប យម៌ធំ ធិដ្ឋំ សុទ មុទំ រិសាន ខន្ត ប្រែសេន អស់ព្រំន មនុសា សុគ្នាប ន សញ្ចុំ អស្ស សញ្ចុំ ។ ញ

ខ្មែញគ្នេ ទី ៤

ម្នាលអាវសេសព័ន្ទ្យាយ ភិក្ខុក្នុសស**នា នេះ មានសេចក្**សគាល យាងនេះថា ការម្យាប់សង្ខារពាំងអស់ ការល**ះ«បធិពាំងអស់** ការ អស់តណ្ណា ការេ**ុស្ស**លកតម្រេក ការរលត់តណ្ណា គឺ ព្រះខិញ្ជាខ**ណា** ព្រះនិធានន់៖ ដុទ្ធស្តុំ ព្រះនិធានន់ះ ដុទ្ធនិត ។ មាលេអាវុសោ ទាំងឡាយ កិក្ខុចុនសមាធិ មានសភាពដូច្នោះ យ៉ាងនេះ ភិក្ខុដែលមិនសំគាល់ថា ជី ក្នុងជី មិនសំគាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក មិន សំគាល់ថា ភ្លើង ក្នុងភ្លើង មិនសំគាល់ថា ១១ល់ ក្នុង១១ល់ មិនស. គាល់ថា គាកាសានញ្ហាយឥន: កង្អាកាសានញ្ហាយឥន: ថា វិញ្ញាណញ្ជាយតនៈ ក្នុងវិញាណញ្ជាយតនៈ មិនសគាលថា ភាក់-ញ្ញាយត្**ខ:** ក្នុមាក់ញ្ញាយត្ន: មិនសេនាល់ថា **ខេសែញានា** – ក្នុ*នៃវេស្ហានាស្ហាយ*នន: មិនស័គាល់ថា ក នេះ ក្នុម្បែកនេះ មុខសេនាល់ថា លោកខាងមុខ ក្នុ លោកខាងមុខ វបស់ណា ដែលធ្ងានឃើញ ឮ ទទួបរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក ត្រុះរះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងរបស់ទាំងនោះឡើយ គ្រាន តែមានសញាជាធម្មតាតែប៉ុះណា**ះ** ញ

សុត្តស្វី៨ពេ អង្គុត្តរទិកាយស្ស ឯកាទសកនិយ្យា

មានទើស ស្ណា ខំ សេ ម៉ាវែស ម៉ូន៉ា តថាកូទោ សមាជំព្យដំហាកោ យថា នៅ ១មាំយំ បឋាសញ្ញា អស្ស ន អាបស្មឹ អាចោសញា អស្ប ន គេជ្ញុំ គេជោសញ្ជា អស្បាន វាយស្មុំ វាយោ-សញ្ អសុ ្រន ភាកាសានញ្ជាប់គេនេះ ភាកាសា-ឧញ្ចាយតន្តសញ្ញា អស្ប ឧ វិញ្ចាសាញ្ចា<mark>យត</mark>នេ រំពោលញ្ហាយឥនសញ់ អស្បាន អកិញ្ញាយ**តនេ** អភិព្*ពា*យនេះសញ្ចាំ អស្_{រី} ឧ នេះសេញានាសញា-យភាព នៅសញ្ជាសម្មា<mark>យភាពអង្</mark>គ ន នុខហោរអេ នុខហេមទណ្ឌ អភា ខ ឧរហេរមេ ព ស្លេសស្ត្រ អស្ស យុទ្ធ ធុខ្ពុំ សុទ្ធ មុទ្ រិត្យាន បន្ត បាយសិន្ធិ អនុវិច្ចានិ មនុស **ត**្រាច ឧ ៩៣ អស្ប សញ្ជា **ខ ខ**ន អស**្ថាត់ ។** ២

សុគ្គល់ជីព អង្គុត្តរនិកាយ ឯការសពន៍បាត

[២៤៨] ក្នុង៤នោះឯង ព្រះសុស្ត្រីមានអាយុ ហៅកិត្ត ទាំងឡាយថា ម្នាលអក្សសាទាំងឡាយ កក្ខុចានសមាធិ មាន សភាពដូច្នោះ មានដែរ ឬ ដូចជាក់ ដែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មនស់គាល់ថា ទឹក ក្នុងទឹក មិនសំគាល់ថា ក្នុង ក្នុង មិនសំគាល់ ថា រាល់ ក្នុងរាល់ បនសំគាល់ថា អាកាសាខញ្ហាយតនៈ ក្នុងអាកាសា នញ្ហាយតនៈ មិនសំគាល់ថា វិភារណៈញ្ហាយតនៈ ក្នុងវិភារណៈញ្ហាយតនៈ មនេះសតាល់ថា អាក់ញ្ញាយតនៈ កង្អាក់ញ្ញាយតនៈ មនេះសំគាល់ថា នៅសញ្ជាសញ្ជាធន: ក្នុងនៅសញ្ជាសញ្ជា**ធន**: សំគាល់ថា លោកនេះ ក្^{ត្ត}លោកនេះ មិនសំគាល់ថា លោក ១ ន៍មុខ ក្នុងលោកខាង់មុខ របស់ណា ដែល**ជុខ ឃើញ ជុ** ខ**ួល** សេ ដឹង ដល់ ស្វែងកេ ត្រិល់ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងបេស់ទាំងនោះឡើយ គ្រាន់តែមានសញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។

ទុនិយោ ទុនិយវគ្គោ

ធ្លូវតោមិ ទោ មយ់ អាក្តីសោ អា**ក**ខ្មេចព្រម អយស្មាត សារីបុត្តស្ប សន្និគោ ឯតស្ប ភាស់-តស្ប អត្តញាត់ សាពុ តោយស្ទំយេវ សារបុត្ត មជិភាតុ សិតស្ប ភាសិតស្ប អត្ថោ អាយស្មាតា សារបុត្តស្ន សុត្វា ភិក្ខា ជាបស្បត្តិត ។ តេន-ហៅ្កោ នំ សុណា៩ សាតុកំ មនសិការោ៩ កាស់ស្បា្ទត់ ។ ឃុំមាក់្រោត ខោ គេ ភិក្ខុ អាយស្**តោ** សារបុត្តស**្ជ ខ**ច្ចសេប្រសុំ ។ អាយស្មា សារីប៉ុត្តោ រៀតឧរៀច សិយា អាវ៉ុសោ ភិក្ខុនោ តថារូគោ សមាន់ឲ្យដែលអោ យថា នៅ ១មវិយំ បហ់សៃញ៉ី អប្ប ។ យេមិធំ ធំខ្ញុំ សុន មុន រិញានំ បន្ត បាយេសិន អនុវិចាន់ មនេសា តុគ្នាប់ ន សញ្ចាំ អស្ប សញ្ចាំ ៩ ជន អស្សាត់ ។ យថាកាថំ បញ្ជាក់សា សារិច្ចត្ សំយា ភិក្ខុពោ តថារូវថា សមាជិប្បដិលាកោ យថា នេះ មហិយំ មហិសត្ត អស្ប ។ មេ ។

ទុត៌យវត្ត ទី 🔈

ម្នាលអាវុសោ យេធ៍ទាំងឡាយ មកកេត្តម្ងាយ ចង់ដឹងសេចក្ដ នៃសភាសិតនេះ ក្នុងសំណាក់នៃព្រះសារបុត្ត ដ៏មានអាយុ សូម អភិយាទាស សូមព្រះសារីបុត្តដ៏មានអាយុ បំភ្លឺសេចក្តីនៃកាស់តានេះ ឲ្យទាន ភិក្ខុទាំងឡាយ បានស្លាបកា**ស់**តបេសព្រះសារបុត្តដ៍មានអាយុ នឹងហ្វេក**ទាន ។** ម្នាលអាវុសោទាំងឡាយ បើដូច្នោះ ទាំងឡាយ ចូរស្លាប់ធម៌នោះ ចូរធ្វេតុក ក្នុងចិត្តដោយប្រពៃចុះ ខ្ញុំនឹង សំដែង ។ ភិក្ខុពងនោះ ទទួលថេរវាថា របស់ព្រះសារីបុក្ខដ៏មាន អាយុថា កុរណា អារ៉ុសោ ។ ព្រះសារបុត្តដ៏មានអាយុ បានពោលដូច្នេះថា ម្នាលអាវុសេទាំងឡាយ កិត្តបានសមាធិ មានសភាពដូច្នោះ មាន ដែរ ដូចជាភិក្ខុមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី **។ បេ។ រ**បស**់ណា ដែ**លចាន ឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក ប្រទិះ ដោយចិត្ត ហើយ ក៏មុំន សំតាល់ នូវរបស់ វាធិសោស ស្ពីយ គ្រាក់ែ មានសញ្ជា ជាធម្មតា**តែ** ្ចី ហ្គោះ 🤊 គ្នាល់អាវុសេសស្ត្រ បុរិក្ខ **បាខ**សមាធិមានប**កា**ព រញ្នះតើដូចម្ដេច ដូចជាក់_{ខ្ល}ែវលមិនសំ កាេថា ដី ក្នុងដី ។ ១០ ។

សុត្តស្ថិធិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសកនិយាគា

យម់ដំ ជំដំ ភាន់ ម៉ង់ វិលាន់ បន្ទ ប្រែសេន៍ អនុវឌ្ឍន៍ មន្ទុស ត្រាខ្លួន សត្វា អស្ស សត្វា <mark>ខ បាន អស</mark>្ថាត់ ។ យដាគាដ់ បញ្ជាសារប្បុត្ត សំយា ភិក្ខុនោ ឧសារូមោ សមាធិប្បឌិលាកោ យថា នៅ បម្ចេច បម្មេច មទា មទា ខេត្ត ធ្នូ សុទ្ធ មុខ វិញ្ញា ទំ បន្តំ បរិយេសិទ្ធ អនុវិចវិទ្ធ មន្ត្ ត្តោចំន សញ្ចាំ អស្បូ សញ្ចាំ ១ ៩៩ អាវុសា ភិក្សាសៃញា ហោត់ ឯតំ សន្លំ ឯតំ បណៈតំ យធំធំ សត្វសង្ខារសមទោ សត្វបន់ប្បង់ធំស្សុក្តោ ត-ណ្ណក្ដាយ វិកកោ ធំពេល ធំព្វាធន្និ ។ រៀវម្បិ ទោ អាវុសេ សំយា ភិក្ខុនោ តថាគូទោ សមាជិប្បដិលាភោ យថា នៅ ឧស្សូញ ឧស្សុកសា មក្សី ខ មានម្នាំ អាទោស៣ អស្បៈ នេដេស្មី នេដោស៣ អស្ប ញ ន វេយស្មី វេយេសញ៉ អសុ_{រ្} ន ភាកាសា-ងញ្ជាប់នេះ នេះ អកាសាឧញ្ជាប់នេះឧសញ អស្ប នវិញ្ហា**ស**ញ្ជាយនេធេ វិញ្ហាសាល្វាយសន្សញ្ជាំ អស្ប

សុត្តស្ថិតិកា អង្គុត្តរនិកាយ ឯកាទសកនិបាត

របស់ណា ដែលបានឃើញ ឮ ១១ួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក គ្រឹះរិះ ដោយបត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងប្រស់ពាំង នោះ ឡើយ គ្រាន់តែមាន សញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។ ម្នាលអាវុសោសបច្តេ ចុះកិក្ខានសមា-ធិ **មានសភាពដូ**ហ្វោះ ជាអ្នកមិនសំគាល់ថា ដីក្នុងដី តើយាង**ណា** ។ មេ ។ របស់ណា ដែលមានឃើញ ឮ ទទួលរស ដឹង ដល់ ស្វែងរក ត្រះរះ ដោយចត្ត មិនសំគាល ក្នុងរបស់ទាំង នោះ គ្រាន់តែមាន សញ្ជាជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណេះ ។ ម្នាលអាវុសេទាំងឡាយ ភិក្ខុងសាសនា នេះ មានសេចក្តីសំគាល់យ៉ាង៍នេះថា ការទ្វេចសង្ខារទាំងអស់ ការ ល**ះ «ប**ធិ**ព័ត្**អស់ ការអស់តណ្ណា ភេរាជាស០រកតម្រេក ការលេត ត្តភាគីព្រះនិញ្ចានណា ត្រះនិញ្ចាន់នុះ ជាទីស្ទប់ ត្រះនិញ្ចាន់នុះ ជំទុត្តមៗ ម្នាលអាវុសេទាំងឡាយ កិក្ខុជានសខាធិ មានសភាពដូច្នោះ ia: ដូចជាក់ក្នុដែលមិនសំគាល់ថា ដី ក្នុងដី មិនសំគាល់ថា **ទឹក** ក្**ងី** ด็ก ษิรณ์ภาญ์ชา เก็ม กุมเก็ม ยิรณ์ภาญ์ชา ขาญ์ กุมอาณ មិនសំគាល់ថា អាកាសានញ្ចាយតនៈ ក្នុងអាកាសានញ្ចាយតនៈ មន្តសគល់ថា វិញ្ញាល់តនៈ ក្នុងវិញាណញ្ញាល់តនៈ

ទុតិយោ ទុតិយវគ្គោ

ឧ អក់ញ្ញាយន អក់ញ្ញាយន ឧសញ្ញា អក្ស ឧ នៅសញ្ញាសសញ្ញាយន ខេសញ្ញាសសញ្ញា យន ឧសញ្ញា អក្ស ឧ ៩ឧលោក ៩ឧលោក-សញ្ញា អក្ស ឧ ១លោក ខលោកសញ្ញា អក្ស យទំនំ ន់ដ្ឋ សុន ទុនំ វិញ្ញាន់ ខេត្ត ខរិយេសំនំ អនុវិចរំនំ មឧសា តត្រាខំ ឧ សញ្ញា អក្ស សញ្ញា ជ ខឧ អក្សាន់ ។

«ដំយាវគ្គោ «ដំណោ ។
ពីល្បីទ្វាត់

ទ្វេមហានាមា $^{(0)}$ ខ $^{(b)}$ ឧជ្ជ័យេឧ សុក្ខតំណ ខ $^{(b)}$ មេត្តា នសមាន នោតិ។

០ ម. ទេ វុត្តា មហានាមេន ។ ៤ ម. បសៈទេ្តា ៩ឆ្នាំ ។ ៣ ឱ. ទសមោ បេវ ។ ๔ ឱ.ម. គោបាណេ ។

ខ្តួលវត្ត ខ្ ៤

មិនសំគាល់ថា ភាគិញ្ញញ្ញាយតនៈ គ្នងអាគិញ្ញញ្ញាយតនៈ មិនសំគាល់

ថា នៅសញ្ហានាសញ្ញាយតនៈ គ្នងនៅសញ្ហានាសញ្ជាយតនៈ មិន
សំគាល់ថា លោកនេះ គ្នងលោកនេះ មិនសំគាល់ថា លោកខាងីមុខ
ក្នុងលោកខាងមុខ ប្រស់ណា ដែលបានឃើញ ឬ ខឲ្ចលាស ដឹង
ដល់ ស្ងៃសក ត្រិះរិះ ដោយចិត្តហើយ ក៏មិនសំគាល់ ក្នុងប្រស់

ទាំងនោះឡើយ គ្រាន់តែមានសញ្ញា ជាធម្មតាតែប៉ុណ្ណោះ ។

ប្រ ៤មួយវង្គ ។ 🔊 ។

ឌ្ធ ទាត់តែវិគ្គសោះគឺ

និយាយអំពីមហានាម មាន ៤ លើក អំពីនន្ទ័យ: ១

អព្ទុក្ត ១ អព្ទេត្ត ១ អព្ទុសមគ្ឍបត្ត ១

. អត់គោហ្ល ១ អពុសមាធិមាន ៤ លើក ៗ

បណ្តាលកាសង្គហ៊ាំតា សុត្ត

(០៤៤) វាយខេមល្ មួយ ដេម័ល មាម័យ មាម័យ-កតោ កោទាបកោ អកញ្ជា កោកណ៍ បរិហាវិទុំ ដាត់កាត់ ។ ភតមេលំ សភាឧសលំ ។ ៩ខ ភិក្ខាប់ គោទល់គោ **១** ប្រញ ហោត់ ១ លក្ខុ-ណេភា្សលោ ហោត់ ខ អសាជិត សាដេតា ហោត ន ហោំ បដ់ច្កា**ខេតា ហោត់ ន** ធ្វូម៉ កាត្តា យោតិ ខ តិគ្នំ ជានាតិ ន ប៊ីតំ ជានាតិ ន វិ៩ ជាភាតិ ជ កោយក្រុសលេ យោគំ អណ្សេ-សពេល ហេត់ យេ នេ ខុសភា កោប់តហេ កោយលែយកា គេ ន អត់កេតបូជាយ បូដេតា យោត៌ ។ ៩មេលំ ទោ ភិក្ខាវេ ឯកាឧសេល៍ អន្តេច សមន្តាកតេ កេទាលកោ អភក្វេ កោត្ត ខេត្ត នៃ និ~~ការ ខ្មែរ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត~~ ត្តាប់ ឯកាន្សល់ ខុម្មេល់ **សម្**លា**កតោ** ភិក្ អកញ្ចេច ខេត្តស្មី អភ្ជព្ធិព្ធស្បី រូស្សេត ។ ខេ ។

ស្ងគ្រដែលរូបរួមដោយបណ្ដាសកៈ

(၉၉५) តិហេទ្ធដំលូខសិក មឌ្ឌិសាខេ ជែមពង្កោកអឌ្ឌី ១១ ប្រការ មិនគ្លូររក្សាហ្គង៍ គោ មិនគូរធ្វើគោ ឲ្យបំរើ**ន**បាន:**០ ។** ប្រកបដោយអន្តទាំង ១១ ប្រការ ត្រើដូចម្ដេច ។ ម្នាលភិក្ខុទាំ**ន** ទ្បាយ គង្គាលគោ ក្នុងលោកនេះ មិនស្គាល់រូបគោ ១ មិនឈ្មាស់វៃ ក្នុងលក្ខណៈ ១ មិនចេះ គ្នះគ្រៀលពង្ស័យ ១ មិនចេះចិត្តដំណើ ១ មិន បេះធ្វើភ្នំដៃជ្រើ ១ មិនស្គាល់កំពង់ ១ មិនស្គាល់ទឹកនឹក ១ មិនស្គាល់ ផ្លូវ ១ មិនឈ្មាស់វៃ ក្នុងគោបដ្ឋោន ១ ត្រទឹកដោះមិនឲ្យមានសេស សល់ ១ មិនបូជា គោ ឈ្មោល ដែលជាបិតារបស់គោ ជាមេដឹកនាំគោ ដោយអត់អ្នកបូជា ១ ។ ម្នាលភិក្ខុ**ទាំងទ្បាយ នាយគោជាល** ប្រកបដោយបន្ត ១១ ខេះឯង មិនគួរក្សាហ្វូងគោ មិនគួរធ្វើគោ ឲ្យ ចំរើនទាខ ឡើយ ។ ច្រាលក់ក្នុ**ទាំងខ្យាយ ដូចជា ក់**ក្ខុប្រ**កបដោយ**ធមិ တ်နှစ္စ လြက္က မွာခ_ု ျက်<u>ထြားပြီတ ၁ လ မွာ ၂၀ နှာ အထမ္</u>မာ လ နှ

បណ្ណាសកាសង្គហិ**ភា** សុត្តត្តា

អកញ្ចោ ខត្តស្ទឹ ខុត្ខាខុមស្ទី វិហវិតុំ អកញា ខេត្តស្ពឺ អនតានុបស្បី ហេរ៉េត់ អកញោ ខេត្តស្មឹ ១យានុបង្អើ វិហាត់ អកញោ ខក្សុ វ័យខុបង្បឹ វិហាត់ មកញេ ខត្តស្មី កែកានុបស្បី វិហាត់ អក់ ខេត្តស្មី ខ្មែរ ខេត្តស្មី ស្រែរ៉ូង អង់ មេ ចក្ខស្មី ខឌិនិស្បត្តានុខស្បី វិទាវិតុ អភិព្វោ សោតស្មឹ ឃានស្មី ជិក្ខយ តាយស្មី មនស្មី រូបេសុ សន្តេសុ ಕ್ಯಾಸ್ಕ್ ಗಳಸ್ತ್ ಚಿಪ್ಪಣ್ಣಸ್ಕ್ ಬಚ್ಚಸ್ಕ್ ಅನ್ನಾ. រិញ្ញា សេនវិញ្ញា សេនវិញ្ញា សេ និក្ខ- $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ $\mathfrak{p}$ សម្លាស្បា សោតសម្លាស្បា ឃានសម្លាស្បា ជិញ្ចសម្ល ស្មេ សាលាមដីមេរិ ឧសេទ្ធមេរិ ឧងមាមពីមេរិ ជាយ ឋេខសេយ សោតសមូស្បូជាយ ឋេខសេយ

ត្យូត្រដែលរួបរួមដោយបណ្ណាស់កៈ

មិនគួរឃើញរឿយ ។ នូវសេចក្ដីក្នុ ក្នុងចក្ដុ មិនគួរឃើញរឿយ ។ ន្តរការមិនមានទ្ទឹមសារ ក្នុងបត្ត មិនគួរឃើញរៀយ ។ នុវិការ អស់ទៅ ក្នុងបក្ខ មិនគួរឃើញរឿយ។ នូវការសូន្យទៅ ក្នុងបក្ខុ មិនគួរឃើញរឿយ ១ នូវការប្រាស់ចាក់តម្រេក ក្នុងចក្ មិនគួរឃើញ រឿយ ។ នូវការលេត់ទៅ ក្នុងបក្ខុ មិនគួរឃើញរឿយ ។ នូវ ការលះចោល ក្នុងចក្ខុ មិនគួរឃើញរឿយ ១ នូវការមិនទៀង មិ**ន** គ្នួឃើញរឿយ ។ នូវសេចក្តីទុក្ខ មិនគួរឃើញរឿយ ។ នូវការមិនមានទ្ទឹម សារ មិនគួរឃើញរឿយៗនូវការអស់ទៅ មិនគួរឃើញរឿយៗ នូវ ការសូទ្យទៅ មិនគួរឃើញរឿយ ។ នូវភាវេបា្ស០កតម្រេក មិនគួរ ឃើញរឿយ ៗ នូវការលេត ទៅ មិនគួរឃើញរឿយ ៗ នូវការលះ ចោល ក្នុងត្របៀក ច្រមុះ អណ្តាត កាយ បត្ត រូប សំឡេង ក្លិន សេ ៨វូត្វ ធម្មារម្មណ៍ ចក្ខុវិញ្ញាណ សោតវិញ្ញាណ ឃានវិញ្ញាណ ដំអូវិញ្ញាណ ញ តាយរៃញាណ មនៅពោណ ចក្សម្**ស្បស្រាត្សម្មស្យ ឃានសម្ផ**ស្ស ញ ជុំវាសម្មស្ស តាយសម្មស្ស មនោសម្មស្ស កើត អពីចក្សម្មស្ស វេទនាដែលកើត អពីសោតសម្មស្ស

សុត្តតូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្ស ឯកាទសពនិភាគោ

ឃានសម្ផុស្ស្រាយ ឋានសេយ ដំវា្រសម្ផុស្ស្រាយ ឋានៈ ស្លាយ សាល្អមន្ត្រាយ ប្រសោយ មាសសម្ពីស្បឹ ជាល **ជ្រសាយ រំព**្ទសាយ មន្ទ័ទសាយ **អ**ថ្ទៃក-ಕ್ರಾಯ ಕ್ರಾಮಣ್ಣ ಕ್ರಾಮಣ ಕ್ರಾಮಣ್ಣ ಕ್ರಾಮಣ್ ಕ್ರಾಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಾಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ ಕ್ರಮಣ್ಣ ಕ್ರಮಣ រូបសញ្ជេនសយ សខ្ទុសញ្ជេនសយ សន្សញ្ជេនសយ ស្រសាញត្រលយ ដោឌ្ឌសញ្ចេស្ស ១ម្មសញ្ចេច--អេរ យយោកខ្មុក យយាកនុន្ទអេ យយាកម្យុ យាប នយោយ ដោដ្ឋទុនយោយ ជម្មនយោយ រុបវិនក្រោ សន្ទាំនក្តេ កន្តាំនក្តេ សៅនក្តេ ដោដ្ឋព្យំនក្តេ ជម្នះ-តក្តេ ប្រៅខាប សខ្លាំខាប សព្ទិខាប សេវិខាប ដោឌ្. ទ្វាទាប ឧញ្ទិលប អនិទ្វានុខស្បី វិហវិតុំ ឧុគ្ខានុ<mark>ខស</mark>្បី ្សារ្ទំ អននាខ់តអាវី ស្សារ្ទំ សាល់ខែអាវី ស្សារ្ទំ យោធ្មស្បី វិហវិតុំ វិកកាធ្មស្បី វិហវិតុំ ធំពេញ-ជុបស្បី វិហរិតុំ បដិច្ចិស្ស្តាធុបស្បី វិហរិតុធ្វិ ។

សុត្តស្ថិដិក អង្គុត្ត និកាយ ឯការសកនិបាត

វេទនាដែលកើត អពីបោ**ខស**ម្ពស**្រ វេទនាដែលកើត អ**ពីជីក្សសម្ពស្ស

វេទនាដែលកើត អំពីតាយសម្ផស្ស វេទនាដែលកើត អំពីមនោ

សម្ផស្ស រូបសញ្ញា ស**្**សញ្ញា ឥន្ទសញ្ញា វេសសញ្ញា ដោដ្ឋព្ទសញា

ជម្មស់ពា រួមសព្វាធុននា សទ្ធសព្វោធនា គន្ធសព្វោធនា

រសស់ញេត្តនា ដោដ្ឋព្រស់ញ្ចេតនា នុម្មសញ្ចេតនា រូបតណា

សទុត្តណា គន្មត្ណា រសត្តណា ដៅដពត្តណា ធម្មត្ណា រូបវិត្ត-

ក: សទ្ធវិតក: គន្ធវិតក: ស្រវិតក: ផ្ទោដ្ឋព័តក: ជមវិតក:

រួមវិចារៈ សុខ្ចវិចារៈ គន្ធវិចារៈ សេវិចារៈ ដោដ្ឋព្វិចារៈ ធម្មវិចារៈ ។

បណ្ដាស៣សង្គហិ៣ សុត្តត្ថា

(៤៣០) រាយមេសា ម្នាំ មេខ្ដែល មានិ ងគោ គោទាលកោ អញ្ចោ គោងណំ មរិហវិត៌ ជាតិភាគុខគតមេហ៍ ឯភាឧសហ៍ ១៩៩ ភិក្សា តោទាល ភោ រូបតា ហោត់ ។ បេ ។ ឃុំមេវ សេ ភិក្ខុឋ សិកានុសហិ ជម្មេហិ សមញ្ជាត់តោ ង្ខំ ងដោរ ឧឌ័មា៍ អភ្ជំប់តែមាំ រូលរួម ឯ នេ ឯ បដ្ចសុក្សានុបស្បី ហៃវិតុឆ្នំ ។ ភគស្ស ភិក្ខាវ អភិញ្ញាយ រ៉េកានស ជម្នា ភាប់ឥញ្ ។ កានមេ រាយមក្សាច ខ័ឌ្ឌាច ម៉ែលជីបច សម្ពេច ។ ចតុត្តជ្យានំ មេត្តាចេតៅម៉ឺត្តិ ការុណាចេតៅម៉ឺត្តិ មុខតាខេតៅម៉ុត្ត ឧបេក្ខាខេតៅម៉ុត អាកាសា-ឧញ្ជាយតន់ វិញ្ហាសញ្ជាយតន់ អាគិញ្ញាយតន់។ រាក្សា ភិក្សា មភិយាយ ៩មេ ឃិកាឧស ឧឡា ញ ភាប់ឥញ្ជាត់ ។

ត្យូត្រដែលរួចរួមដោយបណ្ណាសក:

(၆၈၀) ម្នាលភក្ខុទាំងទ្បាយ គង្គាលគោ ប្រុកបដោយអង្គ ទាំង ១១ ប្រការ ទើបគួរ ដើម្បីរក្សាហ្លួងគោ ធ្វើគោឲ្យចំរើនបាន ។ ប្រភបដោយអង្គទាំង ១១ ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងទ្បាយ គង្គាល គោ ក្នុងលោក នេះ ជាអ្នកស្គាល់រូប គោ 🤉 ។ បេ ។ ម្នាល ភិក្ខុទាំងឡាយ ភិក្ខុប្រកប ដោយធម៌ ១១ ប្រការ ទើបគួរឃើញ រឿយ ៗ នូវការមិន ទៀង ក្នុងចក្ខុ ។ បេ ។ ឃើញរឿយ ៗ នូវការ ល៖ ចោលយ៉ាង៍នេះដង ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងឡាយ ធមិរាំង ១១ ប្រការ បុគ្គលគួរចំរើន ដើម្បីដឹងច្បាស់ខូវ៣គ: ។ ធម៌ព័ង _{១ ១} ប្រការ តើដូចម្ដេច ។ គឺ បឋមជ្ឈាន ១ ឲុតិយដ្ឋាន ១ ឥតិយ-ដ្បាន ១ បតុត្តដ្ឋាន ១ មេកាបេតៅវិមត្ត ១ ករុណាបេតៅមិម-តិ ១ មុខិតា ២ តៅមត្តិ ១ ១ ២ ២ ២ ១ ២ គេវិមតិ ១ ភាកា សាន-ញ្ច្**យតន: ១ វិញ ណ**ញ្ច្រយតន: ១ ភាក់ញ្ញ្ញាយតន: ១ ។ ម្នាលក់ក្នុទាំងស្វាយ ធម៌ទាំង ១១ ប្រការនេះ បុគ្គលគួរបំរើន ដើម្បីជំងឺច្បាស់ទូវភគ: ។

សុត្តនូបិជិពេ អង្គុត្តរនិកាយស្យូ ឯកាទសកនិបាតោ

(៤៣០) ភគស្ស ភគ្គាវ អភិព្រាយ ចរិញាយ មរិក្ខាយាយ ខហាយ វេហាយ វិវាកា-យ និពេលប ទាកាយ ខឌិនិស្បូក្លាយ ឥមេ រាយ**ទេ** ១៩៦ មាន្ត្រ ស្រស្សា ខេស្សា គ្រស្សាវិ យោខ្មរា និត្យស្មារ ឧយ៉ិមា ឧឌ្យម្មារិ នុស្សាយ ឧតិរូលអរី សលាល មានេណិវមារី ជុម្មភាព សម្ដេក្សា សុខស្សា អង្គមានស្បា ឧ**ជកវិ** មហានាយ ខយាយ យោយ វិកាតាយ ឆ្នំកេឡាយ ទាកាយ ខដ្ឋអាជ្ញាយ ៩មេ ឯកោធស ១ឡា ភាប់តហ្វាត់ ។ ឥឧមហេខ ភកវា ។ អត្តមភា តេ ក្រុក ភក់ពេ កាស់ត អភិជ្ជ ។ នាសេត្តសហសុក្ខ និយោក បញ្ជូនតាធិ **ខ** សត្យពាសសុត្ត អត្តស្រេចបុត្ត ។

ឯ៣១សកសិលាលា និដ្ឋិលោ ។

សុត្តសូបដីព អង្គុទូរទិកាយ ឯកាទសពនិបាត

[១៣១] ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ធម៌ទាំង ១១ ប្រការនេះ បុគ្គលគប្បីចំរើន ដើម្បីជំងឺច្បាស់ គំណត់ដឹង អស់លើង លះបង់ អស់ទៅ សូខ្យាទៅ ជ្រាសយកតម្រេក លេត លះបោល ហោះបង់*ទូវភគ: ។ ធមិទាំ*ង ១១ ប្រការនេះ ក្នុលគប្បីបំព័ន เដើម្បីដឹងិច្បាស់ កំណត់ដឹង អស់រលីង លេខន់ អស់ទៅ សូខ្យ រជា ជ្រាសហកតម្រេក រល់ត ល់រះញាល់ ជោ្វះបង់ខ្លួរសោស: មោហ: កោដៈ ខ្មនាហៈ មក្ខៈ បញ្ជាស់: ឥស្សា មច្ចាយៈ មាយា សាថេយ្យៈ ៩មៈ សាវម្ភៈ មានៈ អត្សន: មៈ មេមៈ ។ ហុះព្រះមានព្រះកាគ ្រជ់ ត្រាស់ពាក្យនេះចប់ហើយ ។ ភក្ខុពាំងនោះ មានចិត្តកែរាយ ត្រេកអរចំពោះកាស់ត របស់ព្រះមានព្រះភាគ ។

សូត្រទាំងខ្យាយ ស្រុំបួនពាខ់ ស្រុំរយៈ នឹង៩៧ សូត្រដ៏ក្រៃលែង មានមក ក្នុងគម្ពាអង្គន្រិកាយ ។

សុត្តត្តបំដំពេ

អង្គធ្លាតិកាយស្យ ទលកគិបាតោ

ទ្ធទលមោ ភាគោ

មាត៌កា								H	i i
ត្តយ ួចឈ្នា មក្រ	ಸಕ೧	N 55	ಮುಸ್ತ	(6) ()	ध	ડ [ા] લ	n .		ស្
តិសមណសញាកថ ញ				•					୭
ត្ ស មណសញានំ ញ	<i>កាវិត</i> ត្វា	សត្ <i>ច</i> សត្ <i>ច</i>	3 # 5	ภ รั	क्रां	ប.ក ប	රා		ଚ
សត្តគោ ជ្បង្គកថា					•		-		6
សត្តពោជ្យង៍ទេ <i>វ</i>	กรักลา	ត់ស្យ	3 7 E	h!	द्वा	្ត ប្តូវក ប	ぜ		Ь
មហ្គ អាគម វរ «ព	ាធនកប់ា	•			•		•	•	ញ
សម្ ត ភាគ ម ភា — ភព ភិ ភា	វាជនកថា				•				ی
មិលខង្គស្យ ខេត	នាទីនៃ ទុ	ភាយ ទ	الم لئم	ត្ត ភ	r ゲ		•		હ
សមាទដ្ឋកសុក្វ ចេ	តនា ទិន	សុខា	W ć	৫: ।:	3 m ថា	). ·	•		Ь

សត្តសំដីក

អង្គត្រតិកាយ ទសកតិបាត

ទ្ធាទសមភាគ

and the particular of the part		
មាតិកា		ទំព័រ
* ಇಂದರ್ಯಾಸ್ ಕಾರ್ಯನ್ ಕಾರ್ಯ ಕಿಂ ಕಿಂದ್ರಿಸ್ ಕಾರ್ಯ ಕಿಂದ್ರಿಸ್ ಕಿಂದ್ರಿಸಿ ಕಿಂದ್ರಿಸ್ ಕಿಂದ್ರಿಸ್ ಕಿಂದ್ರಿಸ್ ಕಿಂದ್ರಿಸಿ ಕಿಂದ್ರ		9
ស្រាល់អំពីសមណៈ សពា ៣	•	୭
ពោលអំពីតារបរិបូណ៍ នេ ធមិ ៧ ប្រកា រ ក្រោះ បានចំពីន		
ខា នូវស មណស ញា ៣	•	Đ
គោលអំពី ពោដ្ឋង៍ ៧		6
<i>ពោលអំពីការបរិទ្យូវណ៍ខែវិជ្ជា</i> សូរ ្យេះបានទំរើនខ្លូវពោដ្ឋា	ร์๗.	6
រពាលអំពិការឃ្វាត(០ាកឋាន្ទស្ទគិ. ន៍មគ្គ)ក្រោះមិច្ចត្ត: (១	o).	ഩ
រពាលអំពីការសម្រេច (ឋានសុគិសិម្បារព្រះសម្មត្ត: (១០	) .	Ŀ
เตาหลัดกาเชเต็ลเศเมียใจกู ใ នแ ម ิ ยารเช ล ภ		
ជា ដើមរបស់ជនជាមិក្ខា ខិដ្ឋិ	•	હ
ពោលអំពីការប្រព្រឹត្ត ទៅដើម្បី ស្ នៃធម៌មានចេតនា		
ជា ដើមរបស់ដនជាសមាទិដ្ឋិ		5

មាតិកាបត្តាតិ

	មាត៌កា								អង្កេ
ភ នា	ರು ೮ ಗ್ಲುಗ	ഷണ	ಕು	സ	പ് ണ ഇ	ಗಣ	ಆ ಚ	ങ.	១
	អវិជ្ជាយ អ	ក្រុសលា	ខំ ជា ខ	ភ្នំ ក	វមាបត្ត	wi gg	ា ងមកា	ಿಗರು.	ದ
	<i>•សន់ជូវវត</i> ~ ទី			•			•	¢.	εζ
	eត្តំណេសុ	ជនប	1914	រជា ខេ	ಗಳು	•	-	•	១ញ
	អរយោជវន	រក ឋា		•	•	•	•	•	ඉර
	តិកិច្ចកាន	វិភេពន	ಗರು	•		•			จ ๗
	អរិយវិរេចន	n di	•		•		•	,	೯ ದ
	តិកិច្ច កា ន	វមនក ថ	ኃ.	•				•	60
	អរយវមន៖	් ජා	•	•	•	•			69
	្ សនទូមន	យជម្មក	ರು	•		•			டுற
	<i>ទស</i> ហ៍ ជ	គេល	សមន ••	ាគិ ឥអ ្	សត្តតថា			•	ල ප්
	ទសអ សេ ក្ខិ	យែធម្មក	ජා			•	•	•	63
	ខេត្តា	រោយព	พางเ	an g	ဏ်းယာ	•	•	•	6 ය
	អជ្មានត្ក	භ	•	,	•				ය ය
	ជម្នក់ហ								ල් ස්

	សគ្គឹកប្រាប់	មាតិកា			ကျွင်င	ر <u>ہ</u> ئ
មាតិកា						ទំព័រ
ន ្ឋ មេ ខេ ឃោ ស កា	ಸು ಆ ណ ಕ	ന പോ	ខ្លុំ	, .		. 9
<i>ពោលអំពីអវិជ្ជា ជាប្រ</i>	ថ្មជា ខ ៃការ ដ្ឋ	ជា នេះ ខំរ	^រ ពួ ក អកុ	ស លជ	មើ .	. ය්
<i>ពោលអំពីហេតុនាំ</i>	វ្រសាមវិលាម(	ខោស ខារ	ខម ្តាទ	ม ผ		
ជា ដើម) ១០	• •	•	•	•	•	ابي
<i>ពោលអំពីពិធី</i> លា ង៍ ₍	(ឆ្នឹង)ក្ ងី១កូ ណ	ាដនបទ	•	•	•	െ ന
<i>ពោលអំពីពិធី</i> លាន	<u> </u>	•		•		o £
เตเดหตีชาชาตุ:เ	បស់ <i>ពួ</i> កគេឲ្យ	•	•		•	e U)
ពោលអពីថ្នាំបញ្ចុះ	<i>.</i>	•	•			ඉක්
រពាលអពីថាក្ន	របស់ពួក ពេទ្	1 .	•	•	•	60
រពាលអពីថា ភ្នំ * អ	บูเ <i></i> ลัง	•	•	•	•	60
ពោលអំពី ផម់ ដែល	គ ប្បី កំហត់បង់	୭୦	•		•	ල් ග
រពាលអពិភិក្ ជា អ!	សត្ត:ប្រភបដេ	លេយធម៌ ១	0		•	હિલ
<i>ពោលអំពីធម៌ជាអ</i> រ	ស ត្ត: ๑๐	•	•	•	•	65
	ខ េត្តា រោ ម	າ ៚້າຕ	ន ៤	• •	•	6 ය
ពោលអំពីសភាវ:ម	ន់មែនជាជម្	ត្តមន ់ មន្	ន់ជា			
ស រយោជន(	o) -	•	•	•	•	೬ದ
ពោលអំពីសភាវ:ផ	ាធម៌ទាំងជាប្រ	យោជន	(90)	•	•	೬ದ

មាតិកាបត្តាតិ

	មាពិក	ń			•				Hin
ភ	យ ម ណា	ಚಚಾಣ	ប៖	ទ្វា ដោ ម	າ ഹ്ന്ദ	ក្រោ ខ	នៃប្រ	ന	೬ ರ
	ម្នាធិដ្ឋា	ត្ ប្ប ត្ត យា	° S	អក្ ស ព	រជ ុ ខាន់ វ	∂វដ ក	^{រុង} ខក្ប	ኃ	. 6 d
	សម្ពាធិដ្យ	រ ទិហ្សិ ធិ ឈ	ŝ	<i>កុស</i> សជ	ស្ន	ភា <i>នៃ</i> បុ	ារ បូ រក	ජා	. <i>७.</i> ४
	ភគ/ េ តា	សន៍រត្ត8	!	•្រូសភ	රා		•	•	თ ს
	អាននូរត្ វ	ស្ស វិត្តា	វន	អត្ស្យ	វិកដ	នកហ	•	•	<i>ಉ</i> ೩
	បណ្ឌូតវត	ಗರು	ı	•					હહ
	ទ រមត់រ ហុ រ	វិមត្តភេ ឋា		•	•	•	•		હત
	,	,					•	ě	e is
	<u>ព្រាក្លាណ</u>	រ ទ ប្រ	រា យ	ហណ័ត	n .	•		•	૯૯
	मोळ रगु	វិនយេ	Ûſ	ថា <i>!ជ</i> ហ្វ	ហើកថោ				હ હ
	អរិយបញ្ចោ					•	•	•	હેલ
	កុសលានំ								
	ទស់ន ជ្	មា <i>ទំ កា</i> វិ	ภา <i>ะ</i>	មាសវា	。 ទេខ្	ು ಜ ಸ್.	វត នក ៈ	න් .	. එඉ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	的简	ñì								ទំព័រ
ধ্ব জ	យ ប	(2) (2)	ರ್ಣ	ខមន្ត	n in s	വ ഗ്രൂ	វក្ក ន	b .	•	೬ ವ
	<i>រេញ</i> ព	រ <i>មព</i> ក	ារកើត <u>្</u> រ	ភូមវិនព្	ា ក្ អ្កិក្	បលជា	ម់ រ ដល	មានមិត្ត	ក់ ទីដី	
	ជារជ	ម ជាប	ភ្ ភ្		•	•		•	•	િલ
	រពារា	ง หตุก	างชาชุง	ឃុំ ដោ	បេ ការៈ	្ត ខារេខ	así	មិទាំងឲ្	J ra	
	់ ដល	B B (B)	រសឲ្យព	វា <i>ដើ</i> ម	ជាបញ្ជ	v .	•	•	•	હ
	ពោរ	ប <i>អំ</i> ភ ទ	ខ្ទេសដេ	<u>។</u> យស	រន្ទីប នៃ	ព្រះមា	ន ទ្រះកា	គ .		ආ ය
	<i>t</i> का त	្រ ប្រភព	ក្រៅពក <i>ន្ធូ</i>	វិអត្តដេ	ហយត់	ស្ត្រាវនៃ ព	ព្រះអាន	នូវត្ វ	•	ന പ്
	ពោរ	ឋអ័ពីថ	ណ្ឌិតវត		•	•	•		•	ان کا
	t 577 (	, ប្រភពជ	មិវាគ្រ	្រែយខាន	តែលប	និ ជ្ជ <i>ា</i> រ	ត្រ័យខារ	ន៍ខាបេ	•	١ ؞١
			:	, ,				•	•	હ હ
	t 677 (	ឋអ័ព ក	n រ ដ¶ម៖	g) ៤ ៛ ៥	ស់ពួក ₍	ញា គ្រា ហ្ម	ഹ് .		٠	مل کئ
	१ ९७२ त	 ប <i>ម</i> ភិក	រដ្ ងៃ:	<i>បាបក្</i> !	រ៍វិន័យ	ា របស់អ	riw .	•		المح لمح
	<i>ទោ</i> វ	ឋ <i>អ័ព</i> ៌	រជ្រម:	ជាជដ្ដ	ប្រសិរ	•	•	-	•	દ્ય
	1 677 (	ง บ <i>ั</i> ศตั <i>ก</i>	រមាខដ្ឋា	ជាព្រះ	an នំ	ជាបុត្វ	និមិត្តនៃ ន	ក្សាល់	· ·	. 50
							រើ ន ហើយ			
	ស្រែ	าลัเ รา	ដើម្បីក:	យា <i>ក</i> ក	។ បអាស	P.	•	•		် ၈

មាតិកាបត្តាតិ

មាតិកា		អង្គេ
ត្តិយេខណ្ឌសកោ ទារិសុន្ទិក្រោ ត្តិយោ	•	3 6
ទសន្ន ជមាន បរិសុទ្ធាន អញត្រ សុគតវិនយា ឧត្តិកា។។	හ් .	. 86
ទស់ន ជមាន អញត្រ សុគតនៃយា អនុហ្វជនក្ហា	٠.	કે હ
ទសន្ធ ធម្មាន មហម្មហាន អញ ត្រ សុគតវិនយា នត្តភាវ	ກ່ ປ່າ.	. કહ
េស ន្ធមានរាគាទិវិនយម្យាយាសានការក្បា .	•	දු ග
oសន្ធមាន ឯកន្ទព្ទាយ សវត្នកហ . .	•	ව හ
េស ន្ទំ ធម្មាន អញ ត្រ សុគតនៃយោ អនុហ្វដ្ដនកថា.	•	36
េស ទំ ជមា្ទ ភាវិតាន មហបួលភាវិកថា		56
៖សន្ទ ធម្មាន ភាវិគាន វាគាទិវិនយប់ យោសានកាវក្ ថា		કહ
«សន្ទ ធម្មាន ភាពិតាន ឯកន្ទិព្ ទា យ សំព័ត្នក្ ថា .		કે હ
ទសមិបិត្តថា		8
ទសសមត្តថា	•	j 3

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

	~~		w						ទំព័ រ
មាត៌	U)								8 511
ភេទ្ លេខព	ಟ್ಟ್ ಚ ಗ	බ හ	रें कर है	3189 910	ឌី ៣	•	•	•	3 6
រេញល	หตุธษ์ ๑	១០ ដែបវ	ឃុំខ្ទុំម	និសា និរ	ום לחן	កសុត "	តវិទ័យ.		56
រ ពា ពរ	្ត ម្រល់ធម៌ ខ្	: o ast	ក់ត្រឡើ	క ్ర గా	ៅថា ភ ក	បុគតវិ	ខំយ .		56
, ពោល	หถือษ์จุ	ដែលម	នេដល	មិនមា	8118	א מז מ	បុគតវិន	w	. 56
tണ೧	រអពីធម៌ (	១០ មាន	់ វិកា <i>វ</i> កា	) ភា ត់ក ់	ត:ជា 🛚	វីមជា 🤅	ិបផុត -		වු භා
<i>ពោល</i>	เล็ตตลอ	ว [ชเต็ร ส	ก็เ ท านี้	ไยไเก	វបក្ស ខ ភ	ြို ထား ဂ	ហាយវិត	î	
	ម្យា ន	•	•					•	ව න
tឤ៧	រអពីជាមិ ត្	) ០	វមិនកែ	ลเจา	द्याभि	ញ ក ក	គេត់ខែប	v .	કહ
រពា ព	វអពីជាមិ ឲ្	១០ ដែល	វេជ្ ស្ រគ	。 . ១វេទ្ធ	ហ័យ	មានផ	បរ ប្រើន	•	. ક હ
រេញព	រអពីធម៌ ១	) ដែល	ឋភ្ជ រគ	ជា ខ ពិ	រេខ រ	ហ័យ ម	ស្នកាវ៖	• . កហ្វ	•
	វាគ:ជា ដេ	វីមជាខ្ល	រផ ត	•	•	•	•		ර්ජ
t m ព	រអពីធមិ 🤋	) o ! สก	វបុគ្ <i>ល</i>	់ពុខ បំ	11 8 10	រ ថ	ប្រែត្រឹ	हा को	
	ដើម្បីសេ	បក្សន្យឹ	യ സ്ഥ	យ!តែម	្យ៉ា ន	•	•	•	ે હ
ten n	្វុំ វេអពីមិប្ត ២០	ជមិ 60					•	•	ప పే
	រ <i>អំពីស</i> មត្ថ		)	•		•	•	•	ప ప

មាតិ៣បត្តាតិ

			DI				
មាតិកា							Hin
ត នយបណាសកោ	ക്ക ജ	11 m		ខេត្ត	3) .	•	bM
សាធ្លាសា ដុកថា				-			ક્ષ
អរយាខរយធម្នង់	,	-	,		•		ಶಿ ಇ
កុសលាកុសលកថា		•	•	•		•	ಶದೆ
អត្ថានត្តប់		-		•	•		ક જ
ជមា ធម កថា		•	-		•		ક જ
សាសវានាសវិធម្មកថា				-	-		Mo
សាវជ្ជានវដ្ដធម្មកថា				-	•		ฝ๑
តបន័យាតបន័យធម្មល •	ń	•	t		•		ฟอ
អាចយគាមអបចយគាម	រជ្ជម្ន	ජා	,	•			พ๒
euten vistemaa	ේරා	•					n).n
ទុក្ខវិជាកសុខវិជាកធម្ម	් ජා	•		-	•		s) or
	អវប	រមក្	ମ ନ୍ତି	ឧណ៌រ	មា .		. જાહ
អរិយមគ្គានិយេមគ្គម្	ූ ජා	•	•	•		•	ଜାଧ
ក្ណាមគល់កម្គេជមក្ប ហ ខ ពេខ ១	ń.		-	٠	•		<i>જો હે</i>

សន្តឹកប្រាប់មាតិកា

↩			
មាតិកា			ទំព័រ
តតិយខណ្ឌសគា សាពុវត្តនិ៤ .	•		5 7
ពោលអំពីសេចក្តីចំរើននឹងសេចក្តីមិនចំរើ ន (១०)			ತಿ ಗ)
រពា លអំពីងមិដ៏ប្រសើរនឹងធម៌ម ន ប្រសើរ (๑०)		•	ව ක්
ពោលអំពីកុសលនឹងអកុសល (១០) -			වර
ពេលអំពីធម៌ ជាប្រយោជខំ ទឹងធម៌ មិនជាប្រយោជន	୭୦	٠.	કૃષ
ព្រាលអពីធម៌នឹងអធម៌ ១០	•	•	કેલ
ពោលអពីសាសវធម៌នឹងអនាសវធម៌ (១၁) .	•	•	No
រ <i>ពាលអំពីសាវដ្ឋធម៌នឹងអនវដ្ឋធម៌</i> (១០)	-	•	๗๑
<i>ពោលអំពី</i> តបនិយាធមិនឹងអតបនិយាធមិ (១०)		•	๗๑
ពោលអំពីអាចយគាមធម៌នឹងអបចយគាមធម៌ (១०)		•	Mb
យោលអំពី ទុក្ទេយធ មិនឹ ងសុទ្ទេ យធមិ (೯೦)	•	•	வீள
ពោលអព្ទុក្ខាំជាកធម៌នឹងសុខាំជាកធម៌ (១០)		,	രി ഹ
អរិយមក្ក ធី ៥ .	7	-	ମଧ
ពេលអំពីអវិយមគ្គធម៌នឹងអនិវិយមគ្គធម៌ (១០)		,	લહ
(៣លអពុក ណមគ្គធម៌នឹងសុកមគ្គធម៌ (១០)	-	•	જોઇ

មាតិ៣បត្តាតិ

	មាតិកា								អង្កេ
ឥត	ជោ ឧ ហឃ	ಚಚಣ	ಕ್ಕುದ್ದಾ ಕ	ಬಳ್ಳಣ	ខេត្ត	೮ (	រ្គាមោ		.લોહ
	ស្ទិស្សនិ	ម្មភ្ជា			•				พร
	សប្បវិសោត	បហ្ស៊ីសេធ 	ម្យាប់		•		•	•	ମାନୀ
	ខុប្សារេត្ត	ភាន្ ហ្វាត នូ	ក្នុម្ភេយ		-	•	•	•	๗๗
	អាសេវិតព្វ	ា ខា រសេវិត	ព្រែម្នកបា		•	•	•	•	ଟାସ
	កាប់តញ្ជាកា	រវេតព្ធម្ន	ಗರು			•	•		લીલ
	ពហ្ល់កាត	ព្ទាពហុល	រ ភា <i>តពូធ</i> ម្	් ස භා	-	•	-	•	చం
	អនុស្សគេត្	កនា ខុស្យ	រិតព្ធម្មក	ਲੀ	•	•			ପ ୭
	សច្ចិតាតញា	សច្ចកាត	ព្ធម្មក្សា			•	•	•	ದ ಟ
ខ គុ	ಕ್ಷ ಆ ಯುಗ್ಗ ತ	1189 189	ពុក្កស្រុ	ເຄົາ		មហូរ	හ.		් හ
	អាសវិតព្យ	សវិតពូបគ	ត្លក់ថា		•	•	•	•	ය් හ
	អកជតព្ភាធ	វិតព្វាទិបុគ្គ	ត្ <i>លត</i> ្				•	,	ದ ಓ
			ရာ ကျေး	w.t	ານ ຄົດກ	តា ឌុ	ខ្លាយ	٠.،	ය ව
	យៃលី ឃា	ំ ខ្លាំង ខ្លាំង	n រយយ្ឈ	ಕರು		•		-	దర్
	អរយស្ស	វិនយេ	ម គ្រោ <i>រេវា</i> ម	ហ្គល់	ಗ ರ	-	,		ଘଣ)

ស**្លឹកប្រាប់**មាតិកា

មាតិ កំ	n						ទំ ព័រ
នេទ័ យមណ្ត	ಞಕ ್ ಜ	អរិយ មក្	318 1 0	ខ្ម			בזאפ
រ <i>ពាល</i> អ	រពីសទ្ធមនិធីរ	ಳನ್⊈ಕ್ಷ(೯೦)					ey 3
រពាល់ ^ន	រពី ស ប្ប រិស ធ	មេនិងអសុហ្ស៊ី	សធម៌ (១	0]	,	•	๗๗
រជាល់វ	ម្សាខ្ហាទ្រត់ មាល់	ពួចមនឹង <i>អនុ</i> ប្ប	ា ខេត្តព្	(90)	) •		ญก
rm ល _់	មាតាសាសវិតឲ្	ក្នុធមិនិនិអតា រ	<i>បវិតព្វធ</i> ម	) (90)	-		เปล
<i>ពោលវ</i>	មពិកាឋតពុធ	មិនឹងអភាវេត្ត	្ត្រម (១០	,)	•	•	છ) જ
ពោលវ	វព៌ពហុលិ៍កា :	តព្ធមិនឹង <i>អព</i> េ	ทุณีกาลเ	សិធត្ (	Po)	•	<i>ದ</i> ಂ
រញាល់	ពីគម ុ ស្សាត្ត	ក្នុធារិនិនិកាសខុ	ស់ទ្រិតព្វជ	a(00)	) -	•	ದ ๑
គោល៖	• មាសចិតាតព្	ាធមនិធិ <i>អ</i> ស្ចា ២	ก <i>ก</i> ฎตษ์	(๑०)		٠	ದ ಟ
ខ ត្តបណ្ត	1 හි ඈ	ខេត្តបក្ត	8 O		•		മ് ന
រ <i>ពាល</i> អ	រពីអ សេវិតព្ ថ	ឋគ្គ ឋនីទីរសវិរ	តពូថុគ្គល		•		ඦ ග
ពោលអ	រាបុគ្គ ល មា ន	អភុជិត្តិ មគ្គល	·ខ.រ៍កជិត	ព្ ឋភ្ជាល	ជា ដើម	٠.	ದಓ
		ಚಾ ೧೯೭೬	t wis	≈ 36	•	•	ದರಿ
រ ពាលវ	• មព ការបទ្ ក្រត	នេស្ត្រ ជា ហេប	ស ភូកព្រា	ហ្វូរេណ៍	-	•	ය ව
គោល់ ^ន	រប់ការបន្សាត	បន្ទូវឲ្យបក្ស ក	<i>ເ</i> .່.ນາືຂັບ	D.	•	•	<i>ଣ ମ</i>
		•					

មាតិកាបត្តាតិ

មាត៌កា						អ្វេក
ខេត្តបណាសក េត ក្រណ	ന സുദ്രം	t wi	វេត្ត	នុត៌ប	វវា -	∙∙ ದರ
អរិយមរគ្នោរពហណ៍ ភ	יט -	-	•			«૧૭
ខ្ រមត់របាខែតិកេយា	•	•	•	•	•	ત က
"	•	•		•		49
អធ្មា ខ ត្តមត្តថា	•	•	-	•	•	್ಗಡ
អធម្មធម្ ន ត្តក្បា	•	•	•	•	•	୭୦୦
មហាក្យានស្យ វិត្តា	118 អត្ <i>ត</i>	ប្ប វិក	ាជខក្ប	· .	•	๑ o ฅ
អធ្ មធ្ មា ខ ត្តក្បា ១ ១ ೯೯		•	-	•	•	೯೯೬
ត់វិធយេតុក េ សអក្	រលកម្មបឥ _វ	s th		•		೯೯ದ
សហក្តមនធម្មក្សា		•	•	•	•	૭ ૭ પ્ _ષ
ព្រា ហ្ ណាន់ :សាប	a ဏ ်ဂ ါ ဃာ	បនតបា	•		•	୭ଜଜ
मोळात्रा हेडाळ ।	សារេយប្រ	භ		•	•	စမက

សន្លឹកប្រាប់មាត៌កា

មាត៌កា						ទំភ័រ
ರಾಹ್ಯಬಾಗು ಚಿಕ್ 1೯ ಬಾ	ជា ណា្មក	erti coya	ត្រូវ	ש .		ස් ව
<i>ពោលអំពីការប</i> ន្យា	ร ่ชม ั่นใชเพีย	f .	•	•		ષ્યુ છ
<i>ពោលអំពីត្រើ</i> យ ភា	ន៍ <i>អាយ</i> ខឹ ន ក្រ	ទ័យ ខា ង ខា	ധ-			๙ฦ
"				•		" 49
យោលអំពសភាពមិ	ខ ជាជម៌	<i>ភ</i> និមិនដ់។	ត្រ យោ	ជន់ព្រះ	*	
ទាំ ង ៤	រកាពជាធម៌ព	គ្នាប្រ យ	าศธ์ .			ನ ದ
<i>ពោលអំពីសភាព</i> មិ	នជាជមិ <mark>ន</mark> ិស្ត	ជម ទំាំងក	រ ភាពម	នជា		
laım	រន៍នឹងវោក្សាប	ហជន៍	•		. (	୭୦୦
ពោលអំពីតា រចែ កន្	វ្មន្តជាមានក	ស្ត្រារ ន ្រាះ	មហេកៈ	្ត ខ្លាំ ខ	٠ ٷ	างก
<i>ពោលមិត្តសភាព</i> មិ	ខជ:ជមនិស់ជា	¤= ទំនិក	รกาตษ์	ន ជា		
[a.m	ដេខ៌នឹងជា ប្រព	យាដ្ន	•		• 5	೧೯೬
<i>ពោលមិត្តអ</i> ក្ ស ល់!	ේසුට ර වල සැ	ាខ:ហេតុ ញ	(గ్రామ్త	(c m	. 6	ව ශ්
ពោលអំពីធម៌ប្រកិប				•	, 9	୭ ୯
ៈ៣៧៩ភិក្ខាលេញត្ ញ				•	. 9	66
ពោលអំពុកា រ សាត្ត អ			•		9 (	່ນ ຕງ

មាតិិកាបត្តាតិ

មាតិកា						អព្រំ
ಕ್ಷಾ ಕ್ಷಾಗ್ರಿಕ್ಷ್ ಕ್ಷಾಗ್ರಿಕ್ಷ್	ದುಯ್ಯಚ್ಚ	t u	រាក្ស ខ	अक्षेर	វោ	. ದರ
ឋា ន អ ដ្ឋា ន ក ថា					•	ව.ගුප්
អដ្ឋានេ បកេហ្វក	ජා .		•	•	-	១ ៧ ៥
	សុខ្លាសា		ន ំនាំប	ກ ,		969
សា គ្នាសា ធុតថា	•		•	•		o ૯ ૭
អរិយធម្មានរិយធម្ម	ក្បា .			•		୭୯ଟା
ក្ ស លាកុសលកម	్గరు .	•	,	~	•	୭୯୯
អក្សនត្ ក ហ	•	•	•	-	-	೯೬ ದ
ធម្មាធម្មក្សា	•	٠		•		૭ હ ત
សាសវានាសវក្ស		•	•	•	J	૭ ૯ ૡ
សារដ្ឋានវដ្ឋធម្មភ (	ń .	•	•	•	•	ඉල් 0
តបនិយា តបនិយជ	್ಕ್ ಶು	•	•	•	•	ඉජ්ව
អាបីយៈ គាមអប់បីប	បគាម¤ ម្ ក់ថា		•	٥	-	9ಚ 9
និយ្យ ក្រ ស្វៀ	ផេដ្ឋបា	•	•	•	•	୭୯ ୯
ខុត្តព្រះសុខវិទ្ធាក	ធម្មភាហា	,	٥	*	\$	೯ಆ ೧

ស្សឹកប្រាប់មាតិកា

م ل.		
មាត៌កា		ទំ ព័រ
೯೩೬ ಯು ಇಟ್ಟ ಭಾಗುಳು ೧೩೬೩ ಮು	•	ය
ពោលអំពីទីគ្លូរ សម្រេច ផលនឹងទីមិនគួរសម្រេចផ ល នៃ		
๑ខ្លួស្ស ១ខេ ⋅		ඉහැප්
ពោលអពីបរិកប្ប _ុ សម្រេចផល)ក្នុងទីមិនគួរ	•	യെപ്
સ્ફૂજિસ્ટું છે જ .	•	စပ်ခ
ពោលអំពុកម្មល្អ នឹងកម្មអាក្រក់ ·		969
រពាលអំពីអរិយធម៌ន ង៍ អនិរយធម៌ · · ·		୭୯ଅ
ពោលអភិក្ សលកម្ និង អ កុសលកម		66 n
ពោលអំពីធម៌ មានប្រយោជន៍ ទឹងធម៌ឥ ត្ ប្រយោជន៍	•	೯೬ ದ
ពោលអភិជ្ជមិនិ៍ដអធមិ	•	06 %
ពោលអំពីសាសវធម៌នឹងអនាសវធម៌		૭ ૮%
ពោលអំពីសាវជ្ជធម៌នឹងអ ន វជ្ជធម៌	•	940
<i>ពោលអំពី</i> តឋន័យធម៌នឹងអតបនិយ [ុ] ទិ	•	<i>૱ૡ૽</i>
ពោលអំពី អាចយគាមធម៌ នឹងអ បច េតាមធម៌ .		၈ၒ၈
ពោលអំពីទុក្ខ(១ យធម៌នឹងសុទ្ (១ ៤ ធម៌ . .	•	ඉප්ප
ពេលអំពីទុក្ខវិជាកធម៌នឹងសុខវិជាគ្រង់		ඉජ ගු

មាតិកាបត្តាតិ

មាត៌កា							អូរដ្ឋ
ខេ ត្តបណ្តស់កេត	សេដ្ឋ	T A	ខេត្	នា			<i>૦૮</i> ૺ હ
<i>អ.</i> យមគ្ន ះ យមគ្	ಗರು		•				966
ភ្ណាមគ្ <i>ស</i> ភមគ្ ភ ហ គ កេ គ	ජා .						9& G
សទូមក្ស		,			•		ඉප් ප්
<i>ស</i> ណ្ឌីសេ¤ គ្មា សព្ទឹ	រូវសធម្ម	<i>ත</i> ජා		•		•	೯ ೬ ೬೬
ลถ าเธย ะมาลถบา	ខេត្តព្ ធ	<i>ಕ್</i> ಗರು	•	,	•	ŗ	ඉජ්ව
អាសេវិតព្វានាសេ	វិតព្វធម្ម	ಗರು	•	•	•		ඉජර්
ការេតព្វាការេតព្វ	ម្រុកហ	•	•		•		૦૯.મ
ពហុលីកាតព្វាពហុ	เพิกสเ	កូ <i>ធម្ម</i> ក្រ	ή	•	•	•	อะส
អនុក្សិតពានានុស	រព្រឹត្តព្ <u>ព</u>	ម្យល់	•		•	•	೯ಆ ದ
សច្ចិកាត់ព្ទាសច្ចិកា	ត់ព្ធម្ន	ත් ජා	•	•	•	•	૭૯ 4
ţă	រវិត ញ	សេរិទ	ર છેયા ક	ត្រ ខេញ	ាំគោ	s • •	၈၀၀
អសេវិតពូសេវិតពុ	ឋគិលភ គ	ń.	•	•	•		စ စ် ၀
អក់ជិតពក់ជិតពប់គ	ា សាទ្ធិក	ซ่า					၈ <i>ဝ</i> ၅

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាត៌កា			ទំព័រ
ರಂಥಾರಯಗಳು ಚಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭಿ. ಭ	•		9 <i>ೆ</i> હ
ពោលអំពីភរិយមេគ្គីនឹងអ ន ិយមគ្គ		ě	ඉප් ර
រកាលអពិកណ្ឌគ្គនឹង សុ កមគ្គ			०५८
ពេលអពសទ្ធនិងអសទ្ធ			୭୯୯
ពោលអំពីសហ្វសេធមិនឹងអស់ហ្វរសធមិ	•		ඉජ් ජ්
ពោលអពិទ្ធប្បាទេត ពុ ធមិនឹងអនុ ប្បា ទេតពុធមិ	•	•	9ಚರ
ពោលអំពីអាស្រវិតព្ទុធមិនឹងអ នាសេវិត ពុធមិ			963
เตางหักกาฬลฤลษ์รี่ฉันกาฬลฤจษ์ .	•		ଚଟ୍ଡା
ពោលអំពីពហុលីកាតព្ ធម៌នឹងអ ព េលកាត់ៗធម៌		•	୭୯ ମ
ពោលអំពីអនុស្សាតពូធមិនឹងអ េ នុ ប ្រិត ពូធមិ			೯ಆ' ದ
រពាលអពស ្ថិកាតព្ ធមិនឹងអស ្ថិក តព្ ធមិ	•		ે લ ધ
សេវិតព្យសវិតព្វក្ក ដ	៥	•	၈၀ ပ
ពោលអំពីដៈសវិតព្វបុគ្គលុ និងសេវិ តព្វបុគ្គ ល	•		600
ពោលអំពីអភ្ជិតឲ្យក្នុលទឹងភាពត្យក្នុលជា រ ជ័ស		•	<i>ှဉ်</i> ၈

មាតិកាបត្តាត៌

t∧ & & &			נס				N. N 20
មាត្ត							អង្កេ
ខញ្ជូ ខ ខណ្ឌ	ព្យនេះ	បឋម!គ្រោ	ម	ชเยา	٠	•	စစ် က
ខស ហិ	ជាមេល	<i>សមនាគត</i> ព	វគិល គេ	ෆ හා.			၈၅ က
		"					9 ప్రే ప్ర
<i>ទស</i> ហិ	ជាគើល	សមនាគតមា	តេតា គេ	មកថា			වෙන්
		"		-	•	-	๑๗๐
• ស ហ	ធម្មេស	សមនាគត្	ពុស	ಗಾಗರು			อ ญ ๐
		"		•	•	•	๑๗๐
		"	•	•	•	•	อญ่ อ
		"			•	•	୭ ମା ୭
សំសឲ្យ	ត្ត	ធម្មក ថា	•	•	•	•	อศษ
ភូមិន្ ស ្រ ភូព	<i>ន្ទាសព្យា</i> ប	ភ្ <i>កឋា .</i>	•		•	•	୭୯୬୯
កម8ស៖ ⊸ព	អត្ត ភូកិចា	•		•	•		ඉය් ව්
កម្នស! ⊸ា	ន្ទាសព្យាថ	ត្តប់ -		•	•		છ _ે જ્યું કુ
កម្មស្ ⊸ព	អត្តក ថា	•			•	•	ئىلارد

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

U			
មាតិកា			ទំព័រ
ರ ್ಗಳರ ಭಾಸಕಾ ರಶಕಾ <mark>ರದ್ದ</mark> .	•		့ စ်က
រពាលអំពីបុគ្គលប្រភពដោយជមិ ១០ ប្រកា រ		•	၈ <i>၅</i> ၅
,,	•	•	999
ពោលអំពីមាតុគ្រោមប្រកបដោយធម៌ ១០ ប្រការ	•	•	છ જ પ્ _ય
,,	•	•	୭୯୬୦
ពោលអំពី• ជាសិកាប្រកបដោយធម៌ ១០ ប្រការ		•	๑๗๐
,,	:	•	๑๗๐
, ,	•	•	อฟอ
"	•	•	อฟอ
កោលអំពីធម៌ ជា ហេតុនៃសេចក្ រ ន្ធត	•	•	ดศษ
រពាលអំពីសន្ទោសព្យា បត្តិ(វិបត្តិគឺ រគ ស)ខែ ~~ក~~ ម្ម			୭ଟାଣ
រពាលអំពីសម្បត្តិនៃកម្ម			වෙයව
រពាលអំពីសន្ទោសព ្យបត្ នៃកម្ម .	,		૭ ધ <i>વિ</i>
ពោលអពសម្បត្តនៃកម្		•	_{० ५} ८

មាធិកាបត្តាតិ

មាត៌កា			អង្កេ
ជឈ្នះ ខេត្ត ខេត្ត ខេត្ត ខេត	•	•	<i>ទ∂.</i> ጠ
ការវត្តពុមគ្គារបត្រាវិមុត្យទិកថា	•		ଚଟ୍ୟ
អធម្មច្ចាំយទិសមច្ចាំយាក់ថា	•	•	609
ធម្មច្បាយសម្មច្បាយក្រហា	•		600
ឧទ័យ។ក្រោ ឧទ័យោ			603
េស ហ ជាមេហ សមនាគតបុគលក្ហ .	•	•	606
,,	•	,	७०४
វែសតិយា ធម្មេហ សមនាគតបគ្គលកថា.	•		603
"			bo๗
តិសាយ ជម្មេហ សមនាគតបគ្ខលកថា 	•		ල ංස්
"	-	•	600
បត្តាឡីសាយ ជាម្មេហ៍ សមនាគតបគលក្មា			606
23	,		696
ទសហ ជម្មេហ៍ សមនាគតាទិកថា .	•	٠	6 อุฟ

មាត៌កាបត្តាតិ

មាតិកា					High
ចញ្ចុ មខណ្ឌសកោ	តតិយាក្រោ	ត់ខ្លាំយោ	។មេ។		ලවේ
េ សហ ជាម្មហិ	សមនាគតាទក	ਰਾ . •	- •	•	ලුවේ
រាគស្យ អភិពា ញ	យ ភាវេតពុទស	¤ಆಗರು .		•	660
"					660
"	•	• - •			6 69
ភគស្ស ច ិញ្ញា ប	ឋ ភាជិតពុទស	ធម្មា ទិ កថា	٠.	•	660
เทพพุธ หลัก	ក្រា យ ភាវេតពុ ព	ទសធម្នាទិក	ch	•	66 6
រា កានសកន់ទារ	ត ធំសាួយ	វេត្ត ម	ൾക .	(	ර්ජි ග
កុសលស់លៈ ទីន	ភានិសិសតថា			. (	පිරි ග
សលវត្តា៖៖ ជម្	ลาយ หริชานิส	ភពខិ ទប្ ជ្ជ	ತಾಗಳು .		663
^{ខុ} ស ្តែខំ ហ	តូបនិសាវិប្បដិស	ារាទិតថា			હહત

	សន្លឹកប្រាប់មាតិកា										ລາງ	હહ	
	មាតិកា				••	J							ទំ ព័រ
೮ ಣ್ಕ	ម ជ ៤ឃ ឃា	ುರ:	**	ត់	ទំលរ	ام م	ន	ന	•1	tss	•1	•	ල්ඉය්
	រពាលអំព	រ បុគ្គល	i La u	ម ដ	h w ¤	ษิ จ	·	ឬកា	វជា	ដេម	•	•	ල ඉය
	រពាលអំពី	ាធម៌ឲ្	ा ।	กป	ដល់ប្រ	តវិចិរ វ	វិនិវ	ដីម្បី	ដឹង	ញ្ជាក	, ប		
	ខ្លួវ	វាគ:		•	, ,	•	•	•	•	•	•	•	660
			, ,		•	•	٠	•			•	•	660
			,,		1	•	s			•	•	•	660
	រពាលអំពី រពាលអំពី	าตษ์จ	०१४	กห	ដល[	តវិចិ	រេខរ	ដីម្ប	កែល	រ រាត់ដ	รื่ร์		
	នូវ	វាគជា	ដើម		•	•	•			•	•		669
	រភាល ^{ខំ} ំ	กันลู อ	00 5	ប្រារ	ដែល	គេវ្យ ឯ	រវិន	ı	ដីម	ដែន	ញាក	ឋ	
	ខ្លុវ	191 ಸ	:ដា !	ដីម		•			•		•		666
ป กา	೧೪೮೯	។ ជំន	ා න	ន	ഷൂ	۽ ۾ وي	ន្តន	ଚ		•	•	•	ය ය ග
	រពាលអំ ពុំ	ា <i>មា</i> ខែក	បង្ប	ខេត	ត្តិមា ន	ಗ್ರೆಸ	លវ	រីល	ជាព	ដូម		•	66 m
	រេវាល់អំពី	ากาเห	ភ្ ភគ ខេ	្សីន}	នអវិថ	រ្យដ់ ៤	ហ វ	:តា៖	មជម	ត្តា ៨	វ់ដើ	ಆ	
	ដ	, លជនៈ	មាន	ភ ិល	ជារដ្	ម							6 65
	ពោលអ	ก็หริชา	ដែល	71:}	ដលក	បូខ្យ	ហ ក	€ ជ	ិ ភ	ij a	វជា		
	ដើមនៃ៖	បគ្គល	ר פי אנו בין	ะ พัก	បដា ri	ដូម	•				•	•	ଜନ୍ୟ

មាតិកាបត្តាតិ

មាតិកា		អង្គេ
ឯកានសកាធិទាតេ ធំស្បួយ ។ក្ដោ បឋ មោ .	•	ර්රිත
សីលវត្តាទីនឹ ឧបនិសសម្បន្ទាវិហ្សុជិសាវាទិតថា		ර්ගාං
ខុស្ស៊ីលា ទីនំ ហត្ថបនិសាវិប្បដ្ សារាទិក ថា		ල ගැල
សលវន្តាទីន ១០ខិសសម្បន្ទាហ្សែដិសារាទិកថា	•	රගෙර
ខុស្សីលា ទីនិ ហត្ថមនិសាវិហ្សដិសាវាទិតថា , .	•	હત્ દ
សល់វន្តាទីន ១០និសសម្បន្ទាវិហ្វដ្ដិសាពទិតថា	•	ලිගැන්
អរិយុមពិទិ នោ ព្យ ស់ខនិតមនិកថា		ල ආ ක්
សមាធិប្បដិលាភតថា		ලගුද්
,		41.5

សគ្លឹកប្រាប់មាតិកា	ගජර්
មាត់៣	រំព័រ
ឯកាឧសក2ិទាត់ ឧិស្ស្យាក្ក ដី ೧	ර්රිග
em លអំពីអរិប្បដិ សារ:ដែលមរិបូណិដោយ ទប និស្ស័យ	
ជា ដើម នៃបុគ្គលមានស៊ីលជា ដើម	မက္ခ
ពោលអំពីអវិហ្សដិសា s: ដែលសុ ន ្ទបាក ទប ន់ ស្ស័យ ជា	
ដើមខែបុគ្គលទ្រុស្តស័លជាដើម	ල භා ල
គោលអំពីអវិទ្យដិសារ:ដែល ច ថ្ងៃណ៌ដោយ •ចនិស្ស័យ	
ជា ដើម ខែថុគ្គលមានសំលជា ដើម	ළගැය
<i>ពោលអំពីអវិប្បដិសារៈដែលសូ</i> ខ្យួលកទុបនិស្ស័យ ជា	
ដើមនៃបុគ្គលទ្រុស្តសិលជាដើម	ල ගැප්
រពាលអំពីអវិហ្ស សារៈដែលបរិហ្វូណ៌ ដោយ «បនិ ស្ស័ យ	
ជា ដើម ខែបុគ្គលមានស៊ីលជា ដើម	၉୯୩
ពោលអំពីការដល់នូវសេចក្តីវិនាស (១០ យ៉ាង ណាមួយ)	
งชม [ี] ่นุกละเผ่าง(ตะหวัง:	ල භ ය
ពោលអំពីការចានសមាធិ (របស់ភិក្ខុមិ នមានប ឋវិ —	
សញាដាដ្រឹម)	ළගුශ්
" (បេសភិក្ខុមិនមានចក្ខុមនសិការៈជាដើម) .	. 663

មាតិ៣បត្តានំ

មាត៌កា								អង្គេ
រា កា ឧក ឧទា គេ	ត្តស្បួយ។ <u>រ</u>	กำ :	೮ ೪	នោ	•	•	•	ල හා ල
បុរិស 🤊 ឡុំ ន្ត ឈា (	<u> </u>		•		٠			600
សុរិសា ជាខ័យ ឈា	យេតកហា	•	•	•		•	•	ලිස් හ
ត្លា ជម្មេល អប្	នៃ យោគក្រុមក ត	r రా	•	•		•	•	ලිස් ස්
	ខ្មែយ។ក្ដោ	8	কা	ഗ്ന	•		•	65 m
កុលថុត្តានំ វិហារ	ಗರು	,				•	•	636
,,		•	•	÷		,		ଜମଧ
"								ල් ය ව
พริพโ พลิลเ	n នកឋា	-	•		-			<i>७ ๙ ๖</i>
មេតាយ ចេតោវិទ	មត្ <i>យ</i> ា ឯកាខ្	សាន	o NA	វក្ស់	·			でえめ
ឯកា ខ សាមតទ្វារ	ਾ ਹੀ	•		•	•		•	643
ឯកាទសហគ្គេហ	សមនាគិតគេ «	જ છ ા	វភភ	ජා		•	•	က္ ၅၅
ឯកាន្សហ ជម្រេ	រ ហ សម្នាគត់វេ	ិ ភិក្កិសិ ខ្	'n	•				೧೯ ୭ ၆

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា								រ <mark>ុំព</mark> ័រ
រ ាកាឧសភៈ ខែទេក	ន់ ស ្ជថ	೧	z Z	ŋ		•		ර්රිග
<i>ពោលអំពីគំនិតនៃបុរ</i> ស	ឋមា <i>ន</i> ពុត	ត្យ ត	•	•		•	•	630
<i>ពោលអំពីគិនិតនៃ</i> បុរ <i>ស</i>	ឋភាជាខ្ល	ថ ជា ដ	វីម		•	•	•	රජ හ
រពាលអពីបគ្គលអ្នកក្រ	ម្រែលក <u></u> ល	ឋាគ:រ	មន	ក្រោ	:ជម	ថ ១		
	ជាដើម	•		•	•	•		66ය්
ឧ គ យៈ	ಗೆ ಪ	6.	•			•	•	65 න
ពោលអំពីវិហាវធម៌នៃ	ពុកកុលប	ត ត	•	•	•	•	•	656
"		•	•	•	•	•	•	6 MG
"		•	•	•		•	,	೬ದಾ
ពោលអំពីសទ្ធប ពខ	িক কুণ	តែ) វ	ህ ሊ	វជនរួ	មកមេ •	<i>ាន</i>		
	AT & 1						•	6 భ రే
ពោលអំពីអាទិសង្ស	ออ [นุเว	វេន្តរប	គ្រារ ព	បារតា	ម្រែ	· ·	•	ଜ୍ୟ
ពោលអំពីទ្វាវនៃអមត	: (ស្រា ះ ន	ព្វាន)	ଚଚ	ប្រក	Y' 1	1	•	6 4 ದ
េ ពេលអំពីគង្គាលគោ(	ប្រកិប្បដ្ឋា	យ អត្ត	୭ଟ	, la	in i		•	ளுறை
!mលអំពីភិក្ខុប្រ ក ប!!	ដ្ឋាល អូទ	99 (t	ឋភា ,	t .		•		ત ૭૬
•								

មាតិ៣បត្តាតិ

មាតិកា								ដ្ឋា
រាសាធសក ធំខាតេ	នេះខ្លួយ	११ ह्य	ា នុ	ស្វេ	ກ		•	63 හ
សមា ធិប្បដិណភកប	ń	•	•	• .	•		-	ග ලද්
"		•			•	•	•	೯೬೭
"		•		•	•	•		ញញ្
"		-		•			•	றைப
ಬಯು ಕ ಉ	រ កា ស	န္တို ဟ	ลา	ರ 1 ದ	ಟ್ಟ		•	က က င
ឯ កាទសហ ផ្គេល់ រ	ប <i>មនាគ</i> ត ~~៤~~	<i>គេ</i> ប្	ាលត	តែថា		•		"
ឯកា ខ សហ ជម្រើ	ា សមន្	វិគិត្តិ	ጉ ማ <i>ጽ</i> የ 1	භ .	•	•	•	,,
វាគស្ស អភិព្រាយ ញ	ភាវេតព្ធ	តាទ	សធ្ម	ម្ ក ថា	•	•	•	ကျပါစ
រាសៈខិតសុ គតិកា យ	យ ភេដ	តព្វឯ	_መ ያለ	ប្រាម្នា •	ූජා:			ကျပါမ

ស**គ្លឹកប្រាប់**មាតិកា

େ	ٺ						
មាតិកា							រំព័រ
រាកានសក [់] ទោត	នុនិយ	378		23	į,		. ල්ඵෆ
ពោលអំពីតារជា ខ នូវសមា	ជ		•	•	•		෩෮ඦ
"		•	•	•	•		ගුරිස්
"		•	•		•	•	ດງ ຄງ ໑
"		•	•	•	•	•	ကက ပ
သွဲ့ နေ့ငေတခွင်းပါ	(ឧដោ	ರು ೮	ເນ ໃນໃ	ነ ለ	3 87	٦	. ඉඉෙත්
<i>ពោលអំពីតង្វាល</i> គេប្រក	បដោយ	អន្ត ឲ្	99	ព្រម	16	•	y .
<i>ពោលអំពីភិក្ខុប្រភពដោះ</i> យ	អ ង្គី ១	ङ <i>र</i> ु	វ <i>កាវ</i>			•	"
เตณห์ตันษ์ ๑๑ เบราใ	ដលគួរ	រំ ៊ី <u>ន</u>	ដើម្	វិជីនិ	o j	ห์	
ಬ	វេភគ:					•	ကျှင်စ
เพญห์ตันษ์ ๑๑ เบลาใ	ដែលគួរ	•ំ <i>ព័ន</i>	ដើម	្យីជំន	ios	ואל	
នូវពេង: ជ	វេរដើម		•	•	•	٠	nll

វ៉ាន្តាវ៉ាន្តបត្ត

गुड़काफ	मग्दिका एग	អេត្តេ	រដ្ឋ បេទ ា យ
ហេធាវិត្សិ	<u>លេកឱ្</u> តិ	၅ က	Ŀ
វិតជំនាយ ស្មា	វិតជ តា យស្មា	ന «	,,
ខ សន់ចុះគោ	ទសកនិជាត្រា	4 ಶ	9
មិញ ៖ ដំ	មហ្ទដ	,,	90
មហ្ទដ	។ មហ្វៈ ដ	m d	ed
អភិដ្ឋ	អភិជ ្	๙ ମ	ഩ
អកែជិត្តា	អវិកត្តស្ប	୭ ୭ ୭	9 ന
វិត្តារេន	รีสาเรย หลั		
	หรี่สลุงๆ รีสาเร	១១៣	90
ជាណាត់ ឯតម្យល់	ជា ហោ គ ជា គម្បី ហិ	୭ ୭ ଘ	9 ఫ
អម្មស	អមូ <mark>សំ</mark>	ඉරුජ	96
តដ់ ត	ត្រដ្ឋត	စက္က	b
ចាណត់ពុក	ជា ណាត់ <i>ជាតា</i>	かせし	,,
តំ អនុកវិស្យត់	ខ តំ អនុកាស្តែត	೯೯' ದೆ	୭୦
វេវមណ៌ យា	វេរមណ៌យា ច	୯୭୭	B
ខេះពេលយ	ខ.បាល យ	660	K

វ្ទេស្ត្រិត្ត

វ៉ា្គេទ	मार्ग इंडा का	អង្គេ រដ្ឋពេ	പു വു
១១វុគ្គ ឈា យត	១លុង្គ ឈា យត	660	9લ
ងល <i>ដេ</i> យ ភ	ឌហ ពោវ ញ	b d ઇ	cr)
x °	· が_	က္ဝ၆	• က
ទុត យោ	ខុតយោ	ന ഉ ന	9
t kn	1M1 -	က္ခေြ	ය
រូបញ្ហ	រូមពា ព្យ រូ	ന 6 ം	૯
<i>မ</i> က္၀	୭ က ၀	თცი	6
ଓ ମ ଚ	၈ က ၈	თ	6
ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំ ព័រ	បត្វាត់
ଜନ୍ଦ	ඉ ල ශ්	၈ ၈ ၆	6
664	૭ ૯ ୯	<i>ආ</i> ආ	6
6 m o	๑ ฑ ∘	ரைப்ஒ	ڮ

សគ្លឹកប្រាប់ពាក្យ១ុស-ត្រូវ						
ញាក្យូខុស	ពាក្យត្រវិ	ទំព័រ	បត្តាត			
តារយា	ករិយា	ന	4			
ទិដ្ឋិរបតនា ណា	ខដ្ឋ ខេតខាណា	e/	ಡ			
ខ ដេ៣ វិ	อถเลตใ	றை	୭୦			
អន្យត្តរយ	អន្យត់វ័យ	હહ	ሪ			
ពួកជន	<i>ព</i> ួកជន ណា	ઇ ૧	96			
នូវ គ្រះ និត្វា	នូវព្រះ ខ ិញ ខ	ර්ග	Ŋ			
<i>ថ្</i> វេសុទ្ធវគ្គ	क्रामाद्वीक	99	อก			
អរយ ម គ្គ	អរិយមគុវគ	ಬ ಳ	9			
ប្រព្រឹត្ត ១ស	ប្រព្រឹត្តទុស	ed C	હ			
ការបង	<i>ការ</i> ចង់	"	96			
សង្គេប	សង្ខេត គួចយ៉ិន					
ic	រករលែកខ្លាំអត្តដោយពិស្តាវ	១១៣	96			
អកុលសលេតនា	អក្សល បេតសា	9.1%	જ્હ			
សម្បត	សម្បត	9ಜೆ ಗ	Ъ			

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុសត្រវិ

		$\mathcal{U}$	
ពាក្យុ វុស	ពាក្យត្រូវ ិ	รู ตั _ร	បត្តាត់
នត្តិទា	និត្តិតា	မက္ ၈	96
ល់ខ	លិទ្ធ	616 6	ಚ
ក្ ងីនូវសន្ ះ	ភ្និបត្តនូវសទ្ធ:	ଜଟଥ	96
វិកិញ្	វិចិក្សា	666	ولم
វក្រើន	រ វ ប៊ី ន	<i>టద</i> ం	9 9
ស្ តៗ	ស្វាត់ ។	നംം	୭୯
ភាក្ខុ គោះ	ភិក្សា:	mon)	ற
ចតុទ្រឹយ ទ	ចកុរ្គ័យ	ကျမစ	n
ក្រន	ក្ស ។	၈၁၈ ၆	6
i ଫ଼ : ≪	ដុំ ពោះ	ကကျင်	9 &
ដែលរួមរួម	ដែលមិនប្រែរួម	ញ្ញស់	Đ
"	"	ന ന പ്	"
វូបវិត –	វូបវិត-	၈၀၀	n
ដែលរួបរួម	ដែ លមិ ខ រួមរួម	က္ကက္ d	9
"	**	ಉ ಉ ನ	"
**	"	வடித	′ »

ស្បែវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ អ្នកខាងក្រោមនេះ :

Printing costs were met through the gift of

Community Salon SEI · RAN

Mr. Hisao Kasahara 3-4-2 Azamino-minami, Aoba-ku, Yokohama-shi,

Kanagawa-ken 225 Japan Tel 045-913-1921

Mr. Chiaki Tanuma 1-38-12-112 Takada, Toshima-ku, Tokyo 171

Japan

Ms. Hiroko Murakami 2-44-9 Ogikubo, suginami-ku, Tokyo 167 Japan

Mr. Hiroshi Moriya 1832 Kouenbou, Hatsuseimachi, Miura-shi,

Kanagawa-ken 238-02 Japan

この本は次の方によって復刻されました。

コミュニティ・サロン 青藍

笠原尚夫 〒225 神奈川県横浜市青葉区あざみ野南3-4-2

☎045-913-1921

田沼千秋 〒171 東京都豊島区高田1-38-12-112 村上澣子 〒167 東京都杉並区荻窪2-44-9

Comments of the comments of th

守屋 浩 〒238-02 神奈川県三浦市初声町高円坊1832

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក " ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 51 (of 110 volumes total) "SUTTANTA PITAKA"

Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh Reproduced with the kind cooperation of the TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE First edition December 8, 1994 Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ(南伝大蔵経)全110巻・第51巻スッタンタピタカ(経部)

発 行:プノンペン仏教研究所

復刻救援:カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発 行:1994年12月8日

印刷・製本/弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

